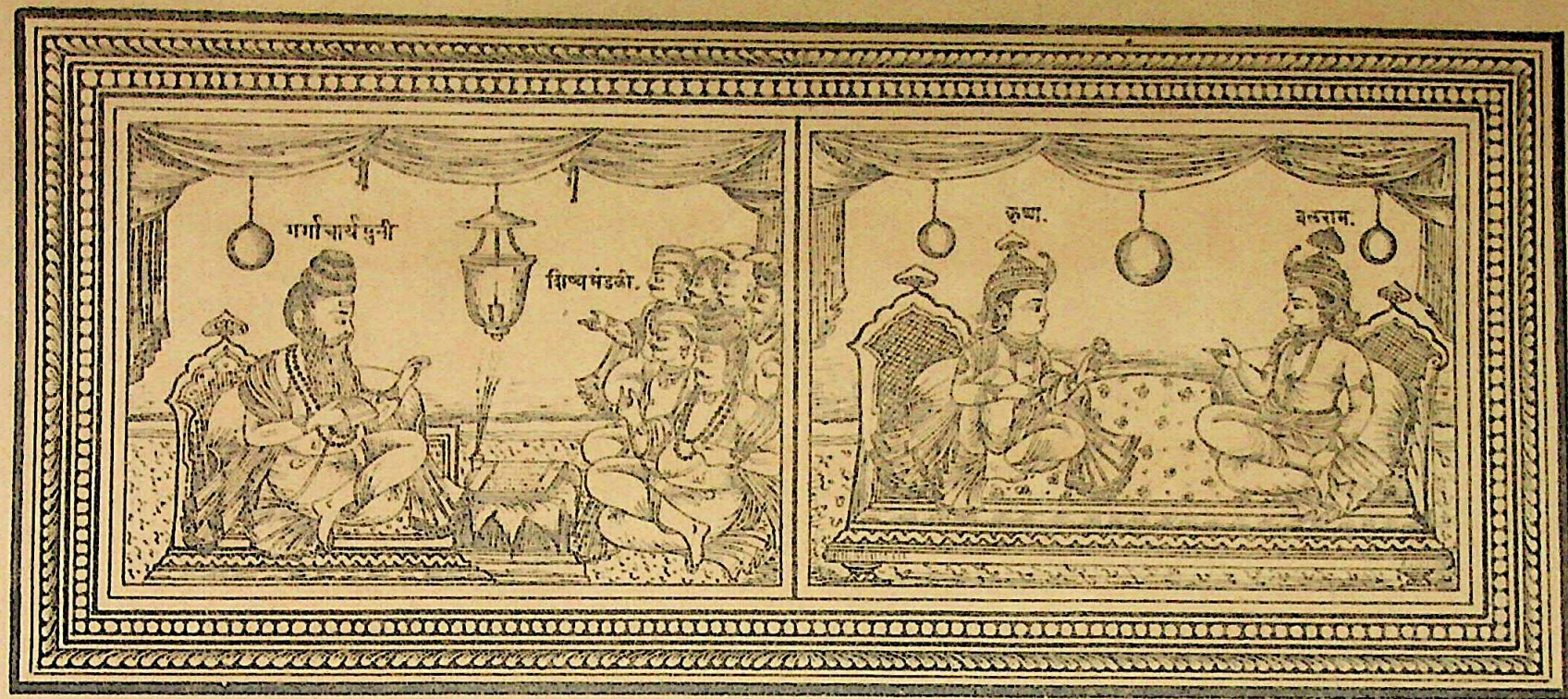

1

1

अथ श्रीमद्गर्गसंहितागोलोकरवन्दप्रारंभः

था कलाः कपिलकूर्माद्याः प्रावेशाभार्गवादयः १७ पूर्णेनृसिंहोरामश्चैतद्दीपाधिपोहरिः वैकुण्ठोपितथायज्ञो-
 नरनारायणः स्मृतः १८ परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो भगवान् स्वयम् असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोके धामिराजते
 १९ कार्यधिकारं कुर्वन्तः सदाशास्ते प्रकीर्तिताः तत्कार्यभारं कुर्वन्तस्तेऽंशांशाविदिताः प्रभो २० येषामन्तर्गतो-
 विष्णुः कार्यकृत्वा विनिर्गतः नानाऽवेशावतारान्श्च विद्विराजन्महामते २१ धर्मविज्ञाय कृत्वा यः पुनरं तरधीयत यु-
 गेयुगेवर्तमानः सोऽवतारः कलाहरेः २२ चतुर्व्यूहो भवेद्यत्र दृश्यते चरसानव अतः परं च वीर्याणिसत्तु पूर्णः प्रकथ्य-
 ते २३ यस्मिन् सर्वाणितेजांसि विलीयन्ते स्वतजसि तं वदन्ति परे साक्षात् परिपूर्णतमं स्वयम् २४ पूर्णस्य लक्षणं य-
 त्रयं पश्यंति पृथक् पृथक् भावेनापि जनाः सोऽयं परिपूर्णतमः स्वयम् २५ परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो नाऽन्य एव हि-
 एककार्यार्थिमाऽऽगत्य कोटिकार्थं चकार ह २६ पूर्णः पुराणः पुरुषोन्तमोन्तमः पुरात्परेयः पुरुषः परेश्वरः स्वयं सदाऽऽनन्द-
 मयं कृपाकरं गुणाकरं तं शरणं ब्रजाम्यहम् २७ श्रीगणेश उवाच तच्छ्रुत्वा हर्षितो राजारामां च प्रेमविक्रलः प्रामृश्य ने-
 त्रेऽश्रुपूर्णं नारदवाक्यं मब्रवीत् २८ श्रीबहुलाश्व उवाच परिपूर्णतमः साक्षात् श्रीकृष्णः केन हे तुना आगतो भा-
 रते खंडे द्वारावत्यां विराजते २९ तस्य गोलोके नाथस्य गोलोकं धाम सुन्दरम् कर्माण्यऽपरिमेयानि ब्रह्मि ब्रह्मन् बृहन् सु-
 ने ३० यदा तीर्थाटनं कुर्वन् शतजन्मतपः परः तदा सत्संगमेत्याऽऽश्रु श्रीकृष्णं प्राप्नुयान्नरः ३१ श्रीकृष्णदासस्य च
 दासदासः कदा भवेयं मनसार्द्रचित्तः यो दुर्लभो देववरैः परात्मा समेकथंगोचरश्चादिदेवः ३२ श्रीनारद उवाच ध-
 न्यस्त्वं राजशार्दूल श्रीकृष्णेष्टो हरिप्रियः तुभ्यं च दर्शनं दातुं भक्तेशोत्रागमिष्यति ३३ त्वानृतपंथुतदेवं च द्विजदेवो जना-
 दिनः स्मरत्यलं द्वारिकायामहोभाग्यं सतामिह ३४ इति श्रीगर्गसंहितायां गोलोकरवन्दे नारदबहुलाश्वसंवादे श्री-

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ सरस्वत्यैनमः अथगोलोकरवन्दः लिख्यते ॐ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं स
 रस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् १ शरद्विकचपंकजश्रियमतीव विद्वेषकम् मिलिन्दमुनिसैवितंकुलिशकं जचिन्हावृतम्
 स्फुरत्कनकनूपुरंदलितभक्ततापत्रयम् चलद्युतिपदद्वयं हृदि दधामिराधापते २ वदनकमलनिर्व्यद्यस्य पीयूषमाद्यं
 पिबति जनवरो यपातुरसो यंगिरं मे बदरवनविहारः सत्यवत्याः कुमारः प्रणतदुरितहारः शार्ङ्गधन्वावतारः ३ कदाचिन्मै
 मिषारण्ये श्रीगर्गो ज्ञानिनां वरः आययौ शौनकं हृष्टा तेजस्वी योगभास्करः ४ तद्दृष्ट्वा सहस्रोत्थाय शौनको मुनिभिः
 सह पूजयामास पाद्याद्यैरुपचारैर्विधानतः ५ शौनक उवाच सतां पर्य्यटनं धन्यं गृहिणां शान्तये स्मृतम् नृणामन्तस्त
 मोहरी साधुरे वनभास्करः ६ तस्मान्मे हृदिसंभूतं संदेहं नाशय प्रभो कतिधा श्रीहरेर्विष्णोरवतारो भवत्यलम् ७ -
 श्रीगर्ग उवाच साधुपृष्टं त्वया ब्रह्मन् भगवद्गुणवर्णनम् श्रुत्वा तां गदतां यद्वै पृच्छतां वितनोति शम् ८ अत्रैवोदाहरं
 तीममिति हासं पुरातनम् यस्य श्रवणमात्रेण महादोषः प्रशाम्यति ९ मिथिलानगरे पूर्वबहुलाश्वः प्रतापवान् श्री
 कृष्णभक्तः शान्तात्मा बभूव निरहंकृतिः १० अंबरादागतं हृष्टानारदं मुनिसत्तमम् संपूज्य चासने स्थाप्य कृतांज
 लि रभाषत ११ श्रीजनक उवाच यो नादिरात्मा पुरुषो भगवान् प्रकृतेः परः कस्मान्ननु समाधत्ते तन्मे ब्रूहि महाम
 ते १२ श्रीनारद उवाच गोसाधुदेवताविप्रवेदानारक्षणाय वै तनुं धत्ते हरिः साक्षाद्भगवानात्मलीलया १३ यथा
 नटः स्वलीलायां मोहितो न परस्तथा अन्ये हृष्टा च तन्मायां मुमुहुस्ते न संशयः १४ श्रीजनक उवाच कतिधा श्री-
 हरेर्विष्णोरवतारो भवत्यलम् साधूनां रक्षणार्थं हि कृपया वद मां प्रभो १५ श्रीनारद उवाच अंशांशोऽस्तथावे
 शः कलाः पूर्णाः प्रकथ्यते व्यासाद्यैश्च स्मृतः षष्ठः परिपूर्णतमः स्वयम् १६ अंशांशस्तु मरीच्यादि रंशा ब्रह्मादयस्त

ममानिनाम् १८ राजन्प्रभवेन्मायामनश्चित्तमतिहृहम् नविकारोविशत्येवनमहांश्चगुणाःकुतः १९ तत्रकन्दर्पला-
वण्याःश्यामसुन्दरविग्रहाः द्वारिगंतुंचाभ्युदितान्यषेधन्कृष्णपार्षदाः २० देवाऊचुः लोकपालावयंसर्वेब्रह्मविष्णु
महेश्वराः श्रीकृष्णदर्शनार्थायशक्राद्याभ्रागताइह २१ श्रीनारदउवाच तच्छ्रुत्वातदभिप्रायंश्रीकृष्णायसरवीज-
नाः उचुर्देवप्रतीहारागत्वाचांतःपुरंपरम् २२ तदाविनिर्गताकाचिच्छ्रुतचन्द्रानिनासरवी पीतांबरवेत्रहस्तासाऽपृ-
च्छद्वांछितंसुरान् २३ चन्द्राननोवाच कस्याडस्याधिपादेवायूयंसर्वेसमागताः वदताश्रगमिष्यामितस्मैभगवतेह्य
हम् २४ देवाऊचुः अहोअंडान्युतान्यानिनास्माभिर्दर्शितानिच एकमंडंप्रजानीमोथोऽपरोनास्तिनःशरुप्ते २५ श्रीच-
न्द्राननोवाच ब्रह्मदेवेलुठंतीहकोटिशोत्यंडराशयः तेषुयूयंयथादेवास्तथांडेऽपृथक्पृथक् २६ नामग्रामंनजानीथक
दानात्रसमागताः जाडबुद्ध्याप्रहृष्यध्वेगृहान्नापिविनिर्गताः २७ ब्रह्मांडमेकंजानंतियत्रजातास्तथाजनाः मशकाचय-
थांतस्थाअप्रोदुम्बरफलेषुवै २८ श्रीनारदउवाच उपहास्यंगतादेवाइत्थंतूष्णींस्थिताःपुनः चकितानिवतान्दृष्ट्वावि-
ष्णुर्वचनमब्रवीत् २९ श्रीविष्णुरुवाच यस्मिन्मंडेपृष्णिगर्भोऽवतारोभूत्सनातनः त्रिविक्रमनरवोद्भिन्नेतस्मिन्मंडे-
स्थितावयम् ३० श्रीनारदउवाच तच्छ्रुत्वातंचसंश्लाघ्यशीघ्रमन्तःपुरंगता पुनरागत्यदेवेभ्योप्याजांदत्वागतस्युरम्
३१ अथदेवगणाःसर्वेगोलोकंददृशुःपरम् तत्रगोवर्द्धनोनामगिरिराजोविराजते ३२ वसन्तमानिनीभिश्चगोपीभिर्गो-
गणावृतः कल्पवृक्षलतासंधैरासमंडलमंडितः ३३ यत्रकृष्णनदीश्यामातोलिकाकोटिमंडिता वैडूर्यकृतसोपानास्व-
च्छन्दगतिरुत्तमा ३४ वृंदावनंभ्राजमानंदिव्यद्रुमलताकुलम् चित्रपक्षिमधुव्रातैर्वशीवटविराजितम् ३५ पुलिनेशी-
तलेवायुर्मन्दगामीवहत्यलम् सहस्रदलपद्मानांरजोविक्षेपयन्मुहुः ३६ मध्येनिजनिकुंजोस्तिद्वित्रिशद्वनसंयुतः प्राका

कृष्णमाहात्म्यवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः १ श्रीनारद उवाच जिह्वालब्धापि यः कृष्णं कीर्तनीयं कीर्तयेत् ल
 ब्धापि मोक्षनिश्चयेणीस नारो हतिदुर्मतिः १ अथ ते संप्रवक्ष्यामि श्रीकृष्णगमनं भुवि अस्मिन् वाराहकल्पे वैयद्रुतं त
 ऋणु प्रभो २ पुरादानवदेत्यानां नराणां खलभूषणाम् भूरिभारसमाक्रान्ता पृथ्वीगोरूपधारिणी ३ अनार्थविदु
 दन्तं विवेदयंती निजव्यथाम् कंपयंती निजगात्रं ब्रह्माणं शरणागता ४ ब्रह्माथाश्वास्यतां सद्यः सर्वदेवगणैर्वृतः शंकर
 ए स मंप्रागाद्वैकुण्ठं मंदिरं हरेः ५ नत्वा चतुर्भुजं विष्णुं स्वाभिप्रायं जगाद ह अथोद्विग्नं देवगणं श्रीनाथः प्राह तं विधिं ६
 श्रीभगवानुवाच कृष्णं स्वयं विगणितं दयति परेशं साक्षादखंडमतिदेवमतीव लीलम् कार्यकदापि न भविष्यति यं वि
 ना हि गच्छांशतस्य विशदं पदमव्ययं त्वम् ७ श्रीब्रह्मा उवाच त्वन्तः परं न जानामि परिपूर्णं तमस्वयम् यदियोन्यस्तस्य
 साक्षाल्लोकदर्शय नः प्रभो ८ श्रीनारद उवाच इत्युक्तोऽपि हरिः पूर्णः सर्वदेवगणैः सह पदवीं दर्शयामास ब्रह्मांडशिख
 रोपरि ९ वामपादां गुप्थनखभिन्नब्रह्मांडमस्तके श्रीवामनस्य विवरे ब्रह्माद्रवसमाकुले १० जलधाने न मार्गेण बहिस्ते
 निर्ययुः सुराः कलिंगबिंबवच्चेदं ब्रह्मांडं ददृशुस्त्वधः ११ इन्द्राय न फलानीव तुल्यं न्यानि वैजले विलोक्य विस्मिताः
 सर्वे बभूवुश्च किताडव १२ कोटिशो यो जनाद्धैव पुराणामष्टकगताः दिव्यप्राकाररत्नादिद्रुमवृंदमनोहरम् १३ तद्रूढं
 ददृशुर्देवा विस्जायास्तं शुभम् तरंगितक्षौमशतभ्रं सोपानैर्भास्वरं परम् १४ तद्दृष्ट्वा प्रचलन्तस्तत्पुंरजगमुत्तमम्
 असंख्यकोटिमातृज्योतिषां मंडलं महत् १५ दृष्ट्वा प्रताडिता क्षास्ते तेजसा धर्षिताः स्थिताः नमस्कृत्वा यतनेजोद
 ध्यौ विष्णुवाजया विधिः १६ तज्ज्योतिर्मंडलेऽपश्यत्साकारं धामशान्तिमत् तस्मिन् महाद्भुतं दीर्घमृणालधवलं परम् -
 सहस्रवदनं शेषं दृष्ट्वानेमुः सुरास्ततः १७ तस्योत्संगे महालोको गोलोको लोकोकवंदितः यत्र कालः कलयतामीश्वरो धा-

दृष्ट्वा तमानन्दसमुद्रमग्नवत्प्रहर्षिताश्चाश्रुकलाकुलेक्षणाः ततः सराः प्राञ्जलयोनताननानेमुर्मुरारिपुरुषं परायणम् -
 ५७ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां गोलोकरवन्देनारदबहुलाश्वसंवादे श्रीगोलोकधामवर्णनन्नाम द्वितीयोऽध्यायः २
 श्रीजनक उवाच मुने देवामहात्मानं कृष्णं दृष्ट्वा परात्परम् अग्रे किंचिरेतन्न तन्मे ब्रूहि कृपां कुरु १ श्रीनारद उवाच
 सर्वेषां पश्यतां तेषां वैकुण्ठोऽपि हरिस्ततः उत्थायाष्टभुजः साक्षाद्भीनो भूत्कृष्णविग्रहे २ तदैव चागतः पूर्णो नृसिंहश्चन्द्रविक्रमः
 कोटिसूर्यप्रतीकाशो लीनो भूत्कृष्णतेजसि ३ रथेलक्षहयेश्वरश्चेत्स्थितश्चागतवांस्ततः श्वेतद्वीपाधिपो भूमा सहस्रभुजमण्डि-
 तः ४ श्रिया युक्तः स्वायुधाढ्यः पाषादैः परिसेवितः संप्रलीनो बभूवाश्वसोऽपि श्रीकृष्णविग्रहे ५ तदैव चागतः साक्षाद्रामो
 राजीवलोचनः धनुर्बाणधरः सीताशोभितो भ्रातृभिर्वृतः ६ दशकोट्यर्कसंकाशो चामरैर्दोलिते रथे असंख्यवानरैर्द्राढ्ये
 लक्षचक्रधनस्वने ७ लक्षाध्वजेलक्षहयेशातकुंभे स्थितस्ततः श्रीकृष्णविग्रहे पूर्णः संप्रलीनो बभूव ह ८ तदैव चागतः
 साक्षाद्यज्ञो नारायणो हरिः प्रस्फुरत्खलयाटोपज्ज्वलदग्निशिखोपमः ९ रथे ज्यातिर्मये दृश्यो दक्षिणाढ्यः करेश्वरः सो
 पिलीनो बभूवाश्वश्रीकृष्णेश्यामविग्रहे १० तदा चागतवान् साक्षान्नरनारायणः प्रभुः चतुर्भुजो विशालाक्षो मुनिवेषो धन-
 द्युतिः ११ तडिल्लोतिजटाजूटः प्रस्फुरद्दीप्तिमण्डलः सुनीन्द्रमण्डलैर्दिव्यैर्मण्डितोऽखण्डितव्रतः १२ सर्वेषां पश्यतां तेषामाश्च-
 र्यमनसां नृप सोपिलीनो बभूवाश्वश्रीकृष्णेश्यामसुन्दरे १३ परिपूर्णतमं साक्षात् श्रीकृष्णं च स्वयं प्रभुं सात्वा देवाः
 स्तुतिं चक्रुः परं विस्मयमागताः १४ श्रीदेवा ऊचुः कृष्णाय पूर्णपुरुषाय परात्पराय यज्ञेश्वराय परकारणकारणाय
 राधावराय परिपूर्णतमाय साक्षाद्गोलोकधामधिषणाय नमः परस्मै १५ योगेश्वराः किल वदन्ति महः परं त्वं तत्रैव सात्त्व-
 तमनाः कृतविग्रहं च अस्माभिरद्य विदितं यद्दोऽद्वयं ते तस्मै नमोस्तु महसांपतये परस्मै १६ व्यंग्येन वाननहिलक्षणाया

रपरिखायुक्तोरुणाक्षयवदाजिरः ३० सप्तधापद्मरागाग्राजिरकुड्यविभूषितः कोटीदुमंडलाकारैर्वितानैर्गुलिकाद्युतिः ३८
 पतत्पताकैर्दिव्याभैः पुष्पमन्दिरवर्त्मभिः जातभमरसंगीतोमन्तबर्हिषिकस्वनः ३९ बालार्ककुंडलधराः शतचन्द्रप्रभाः
 स्थियः स्वच्छन्दगतयोरत्नैः पश्यन्त्यः सुन्दरं मुखम् ४० रत्नाजिरषुधावंत्योहारकेयूरभूषिताः कणनूपूरकिंकिर्यश्रुदा
 मणिविराजिताः ४१ कोटिशः कोटिशोगावोद्वारिद्वारिमनोहराः श्वेतपर्वतसंकाशादिव्यभूषणभूषिताः ४२ पयस्वि-
 न्यस्तरुण्यश्वशीलरूपगुणैर्युताः सवत्साः पीतपुच्छाश्च व्रजंत्यो भव्यमूर्तिकाः ४३ घंटामंजीरसंरावाः किंकिणीजा-
 लमंडिताः हेमशृंगहेमतुल्य हारमालाः स्फुरत्प्रभाः ४४ पाटलाहरितास्ताम्राः पीताः श्यामा विचित्रिताः धूम्राः को-
 किलवर्णाश्च यत्रगावस्त्वनकधा ४५ समुद्रवद्गुग्गुदाश्च तरुणीकरचिह्निताः कुरंगवद्विलंघद्विर्गोवत्सैर्मंडिताः शुभाः
 ४६ इतस्ततश्चलंतश्च गोगणेषु महामृषाः दीर्घकन्धश्च गान्ध्यायत्रधर्मधुरंधराः ४७ गोपालावेत्रहस्ताश्च श्यामा वंशीधराः
 पराः कृष्णलीलांग्रगायन्तो रागेर्मदनमोहनैः ४८ इत्थं निजनि कुंजन्त नत्वामध्ये गता सुराः ज्योतिषां मंडलपद्मसहस्रद-
 लशोभितम् ४९ तदूर्ध्वोदशदलंततोष्टदलपंकजम् तस्योपरि स्फुरद्दीर्घसोपानत्रयमंडितम् ५० सिंहासनं परं दिव्यं को-
 स्तभैः स्वचितं श्रमैः ददृशुर्देवताः सर्वाः श्रीकृष्णराधया युतम् ५१ दिव्यैरष्टसरवीसंधैर्मोहिन्यादिभिरचितम् श्रीदामा-
 द्यैः सेव्यमानमष्टगोपालसेवितैः ५२ हंसाभैर्व्यजनांदोलचामरैर्वज्रमुष्टिभिः कोटिचन्द्रप्रतीकाशैः सेवितं च कोटिभिः
 ५३ श्रीराधिकालंकृतवामबाहुं स्वच्छन्दवक्त्रकृतदक्षिणांघ्रिम् वंशीधरं सुन्दरमन्दहासं मंडलामोहितकामराशिम् ५४
 घनप्रभं पद्मदलायतेक्षणं प्रलंबबाहुं बहुपीतवाससम् वृंदावनोन्मत्तमलिन्दशब्दैर्विराजितं श्रीवनमालया हरिम् ५५ कां-
 चीकलाकंकणनूपुरद्युतिलसन्नमोहारिमहोज्ज्वलस्थितम् श्रीवत्सरलोत्तमकुन्तलश्रियंकिरीटहारांगदकुंडलत्विषम् ५६

नास्तियन्ननोयमुनानदी यन्नगोवर्द्धनोनास्तितन्नमेनमनःसुखम् ३२ श्रीनारदुवाच वेदनागक्रोशभूमिस्वधाम्नःश्रीहरिःस्व-
यम् गोवर्द्धनंचयमुनांप्रेषयामासभूपरि ३३ तदाब्रह्मादेवगणैर्नैतानत्वापुनःपुनः परिपूर्णतमंसाक्षात्श्रीकृष्णंसमुवाच
ह ३४ श्रीब्रह्मोवाच अहंकुत्रभविष्यामिकुत्रत्वंचभविष्यसि एतेकुत्रभविष्यतिकैर्गृहेःकैश्चनामभिः ३५ श्रीभग-
वानुवाच वस्तुदेवस्यदेवक्याभविष्यामिपरःस्वयम् रोहिण्यांमत्कलाशेषोभविष्यतिनसंशयः ३६ श्रीःसाक्षादुस्मिणी
भैष्मीशिवाजांबवतीतथा सत्याचतुलसीभूमौसत्यभामावसुंधरा ३७ दक्षिणालक्ष्मणाचैवकालिन्दीविरजातथा भद्रा
हीर्मिन्नवृंदाचजान्हवीपापानाशिनी ३८ रुक्मिण्यांकामदेवश्चप्रदक्ष्णइतिविश्रुतः भविष्यतिनसन्देहस्तस्यत्वंचभविष्य-
सि ३९ नंदोद्रोणोवसुःसाक्षाद्यशोदासाधरास्मृता वृषभानुःसुचन्द्रश्चतस्यभार्याकलावती ४० भूमौकीर्तिरितिरख्या
तातस्याराधाभविष्यति सदारासंकरिष्यामिगोपीभिर्व्रजमंडले ४१ इतिश्रीमद्भगवत्संहितायांगोलोकरवंदे श्रीना-
रदबहुलाश्वसंवादे आगमनोद्योगवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीभगवानुवाच नन्दोपनन्दभवनाःश्रीदामासुबलः
सरवा स्तोकः कृष्णोर्जुनोश्चनवनन्दगृहेविधे १ विशालार्षभतेजस्विदेवप्रस्थवस्तुथपाः भविष्यंतिसरवाद्योमेव्रजेषद्
वृषभानुषु २ श्रीब्रह्मोवाच कस्यवैनन्दपदवीकस्यवैवृषभानुता वददेवपतेसाक्षादुपनन्दस्यलक्ष्णम् ३ श्रीभगवानु-
वाच गाःपालयन्तिघोषेषुसदागोवृत्तयोनिशम् तेगोपालामयाप्रोक्तास्तेषांत्वंलक्षणंशृणु ४ नन्दःप्रोक्तःसगोपालैर्न-
वलक्षगवांपतिः उपनन्दश्चकथितःपंचलक्षगवांपतिः ५ वृषभानुःसउक्तोयोदशलक्षगवांपतिः गवांकोटिर्गृह्यस्यनन्द
राजःसएवहि ६ कोट्यर्ध्वं च गवांयस्यवृषभानुवरस्तसः एतादृशौव्रजेद्वौतुस्तुचन्द्रोद्रोणएवहि ७ सर्वलक्षणालक्ष्या-
ढ्योगोपराजोभविष्यतः शतचन्द्राननानांचसुन्दरीणांस्त्ववाससाम् ८ गोपीनांमद्भजेरम्येशतयूथोभविष्यति श्रीब्रह्मो-

कदापिस्फोटेनयच्चकवयोनविशंतिमुख्याः निर्देश्यभावरहितं प्रकृतेः परंचत्वांब्रह्मनिर्गुणमलंशरंगं ब्रजामः १७ त्वांब्रह्म-
 केचिदवयंतिपरेचकालंकेचित्प्रशान्तमपरेभुविकर्मरूपम् पूर्वचयोगमपरेकिलकर्तृभावमन्योक्तिभिर्निविदितंशरंगं गताः स्म
 १८ श्रेयस्कराभिगवतस्तवपादसेवांहित्वाथतीर्थयजनादितपश्चरन्ति ज्ञानेनयेचविदिताबहुविघ्नसंघैः संताडिताः किल
 भवन्तिनतेकृतार्थाः १९ विज्ञाप्यमद्यकिमुदेवअशेषसाक्षीयः सर्वभूतहृदयेषुविराजमानः देवैर्मद्विरमलाशयमुक्तदेहै
 स्तस्मै नमोभगवतेपुरुषोत्तमाय २० योराधिकाहृदयस्कन्दरचन्द्रहारः श्रीगोपिकानयनजीवनमूलहारः गोलोकधामधि-
 षणध्वजआदिदेवः स्त्वंविपत्स्त्रुविबुधान्परिपाहिपाहि २१ वृंदावनेशगिरिराजपतेव्रजेशगोपालवेशकृतनित्यविहारस्ती
 ल राधापतेश्रुतिधराधिपतेधरांस्त्वंगोवर्द्धनोद्धरणउद्धरधर्मधाराम् २२ श्रीनारदउवाच इत्युक्तोभगवान्साक्षान्द्वि-
 कृष्णगोकुलेश्वरः प्रत्याहप्रणतान्देवान्येधगभीरयागिरा २३ श्रीभगवानुवाच हेस्वरज्येष्ठहेशंभोदेवाः शृणुतम-
 ह्वः यादवेषुचजन्यध्वमंशैस्त्रीभिर्मदाजया २४ अहंचावतरिष्यामिहरिष्यामिभुवोभरम् करिष्यामिचवः कार्यं भवि-
 ष्यामियदोःकुले २५ वेदामेवचनंविप्रासुरवंगवस्तनुर्मम अंगानिदेवतायूयंसाधवोत्यसवोहृदि २६ युगेयुगेचबाध्येत
 यदापाखंडिभिर्जनैः धर्मः क्रतुर्दयासाक्षात्तदात्मानस्त्वजाम्यहम् २७ श्रीनारदउवाच इत्युक्तवतंजगदीश्वरंहरिराधा-
 पतिंप्राणवियोगविह्वला दावाग्निनादुःखलतेवमूर्छिताऽश्रुकंपरोमांचितभावसंवृता २८ श्रीराधोवाच भुवोभरंहर्तु
 मलं व्रजेभुवंकृतं परमेशपथंशृणोत्वतः गतेत्वयिप्राणपतेचविग्रहंकदाचिदत्रैव नधारयाम्यहम् २९ यदात्वमेवंशपथं
 मन्यसेद्वितीयवारंबुदयामिवावपथम् प्राणोधरेगंतुमतीवविह्वलः कर्पूरधूलः कणवद्गमिष्यति ३० श्रीभगवानुवाच
 त्वयासहगमिष्यामिमाशोचंकुरुराधिके हरिष्यामिभुवोभारंकरिष्यामिवचस्तव ३१ श्रीराधिकोवाच यत्रवृंदावनं-

एयेत्वधिदृष्टे मनांसिनः कामिनीभावमासाद्यस्मरक्षिप्तान्यसंशयम् २८ यथात्वल्लोकवासिन्यः कामतत्वेन गोपिकाः भजं-
तिरमणं मत्वा चिकीर्षाऽजनिनस्तथा २९ श्रीहरिरुवाच दुर्लभो दुर्धर्तश्चैव युष्माकन्तु मनोरथः मयानुमोदितः सम्यक्सत्यो भ-
वितुमर्हति ३० आगामिनि विरंचो तु जाते स ह्यर्थमुद्यते कल्पे सारस्वते तीते व्रजे गोप्यो भविष्यथ ३१ पृथिव्यां भारते दे-
त्रे माथुरे मम मंडले वृंदावने भविष्यामि प्रेयान्वोरास मंडले ३२ जारधर्मेण स्फुटं स्फुटं सर्वतोधिकम् मयि संप्राप्य स-
र्वाहिकृतकृत्या भविष्यथ ३३ श्रीभगवानुवाच तांश्च गोप्यो भविष्यन्ति पूर्वकल्पवरात्मनः अन्यासां चैव गोपीनां लक्षणांश्च
एतद्विधे ३४ सुराणां रक्षार्थं यराक्षसानां वधाय च त्रेतायां रामचन्द्रो भूद्वीरोदशरथात्मजः ३५ सीतास्वयं वरंगत्वाद्य
नुभगं चकार सः उवाह जानकीं सीतां रामो राजीवलोचनः ३६ तन्मृत्वा भौधिलाः सर्वाः पुरन्ध्रो मुमुहुर्विधे रहस्यं चूर्महात्मा
नभर्तानो भवहेरघो ३७ तां ब्राह्मराघवेन्द्रस्तु माशोचं कुरुतस्त्रियः द्वापरान्ते करिष्यामि भवतीनां मनोरथम् ३८ तीर्थन्दा
नन्तपः शौचं समाचरत तत्त्वतः श्रद्धया परया भक्त्या व्रजे गोप्यो भविष्यथ ३९ इति ताभ्यो वरं दत्वा श्रीरामः करुणानिधिः -
कोसलान् प्रययौ धन्वी तेजसाजितभारगवः ४० मार्गे च कोसलानां यो रामं दृष्ट्वा तिसुन्दरम् मनसा वव्रिरेतं वै पतिकन्दर्पमोहनम्
४१ मनसापि वरं रामो ददौ ताभ्यो ह्यशेषवित् मनोरथं करिष्यामि व्रजे गोप्यो भविष्यथ ४२ आगतं सीतया सार्द्धं सैनिकैः -
सहितं रघुम् अयोध्यापुरवासिन्यः श्रुत्वा द्रष्टुं समाग्रयुः ४३ वीक्ष्य तं मोहमापन्ना मूर्छिताः प्रेमविह्वलाः तेषु स्तब्धस्ताः स-
रयूतीरैरामधृतव्रताः ४४ आकाशवाग्भूतासां द्वापरान्ते मनोरथः भविष्यति न सन्देहः कालिन्दीतीरजे वने ४५ पितु
वाक्याद्यदारा मोदंङ्कारव्यवर्गगतः च चारसीतया सार्द्धं लक्ष्मणेन धनुष्मता ४६ गोपालोपासकाः सर्वे दंडकारण्य-
वासिनः ध्यायन्तः सततं मां वैरासार्थं न्ध्यानतत्पराः ४७ येषां माश्रममासाद्य धनुर्बाणधरो युवा तेषां न्ध्याने गता रा-

वाच हेदीनबंधोहेदेवजगत्कारणकारणः यूथस्यलक्षणंसर्वतन्मेब्रह्मपेश्वर ९ श्रीभगवानुवाच अर्बुदं दशकोटीनां
 मुनिभिः कथितं विधे दशार्बुदं यत्र भवेत्सोपियूथः प्रकथ्यते १० गोलोकवासिन्यः काश्चित्काश्चिद्देहपालिकाः शृंगार
 प्रकराः काश्चित्काश्चिच्छयोपकारकाः ११ पार्षदारव्यास्तथाकाश्चिच्छ्रीवृंदावनपालिकाः गोवर्द्धननिवासिन्यः काश्चि-
 कुंजविधायकाः १२ मेनिकुंजनिवासिन्यो भविष्यति व्रजे मम एवं च यमुनायूथो जानह्वीयूथ एव च १३ रमायामधुमाधव्या
 विरजायास्तथैव च ललिताया विशारवाया मायायूथो भविष्यति १४ एवं ह्यष्टसरवीनां च सरवीनां किल षोडश द्वात्रिंशच्च
 सरवीनां च यूथाभा व्याव्रजे विधे १५ श्रुतिरूपा नृपिरूपा मेथिलाः कौशलास्तथा अयोध्यापुरवासिन्यो यत्र सीता पुलिंद-
 काः १६ यासां मया वरो दत्तो पूर्वपूर्वे युगे युगे तासां यूथा भविष्यति गोपीनां मद्रजेश्वरे १७ श्रीब्रह्मोवाच एताः कथं
 व्रजे भाव्याः केन पुण्येन कैर्वरेः दुर्लभं हि पदं ते वै योगिभिः पुरुषोत्तम १८ श्रीभगवानुवाच श्वेतद्वीपे च भूमानं श्रुतयस्तु
 प्लवः परम् उशतीभिर्गिराभिश्च प्रसन्नो भूत्सहस्रपात् १९ श्रीहरिरुवाच वरं वृणीत यूयं वै यन्मनो वाञ्छितं महत् येषां
 प्रसन्नो हं साक्षात्तेषां किं दुर्लभं हितम् २० श्रीश्रुतय ऊचुः वाङ्मनो गोचरातीतं ततो न ज्ञायते तु तत् आनन्दमात्रमिति च-
 द्दंती ह पुराविदः २१ तद्रूपं दर्शयामास कंठ्यदिदेवो वरोहिणः श्रुत्वा तद्दर्शयामास स्वलोकं प्रकृतं परम् २२ केवलानुभवा-
 नन्दमात्रमक्षरमव्ययम् यत्र वृंदावनं नाम वनं कामदुग्धैर्दुग्धैः २३ मनोरमनिकुंजादयं सर्वतुल्यं सरवसंयुतम् यत्र गोवर्द्धनानाम-
 स्तनिर्झरदरीयुतः २४ रत्नधातुमयः श्रीमान् स्तूपक्षिणः संवृतः यत्र निर्मलपानीया कालिन्दी सरिता वरा रत्नबद्धो भयत-
 टी हंसपद्मादिसंकुला २५ नानारासरसोन्मत्तं यत्र गोपीकदम्बकम् तत्कदम्बकमध्यस्थः किशोराकृतिरच्युतः २६ -
 दर्शयित्वा च ताः प्राह ब्रूत किं करवाणिवः दृष्टो मदीयोलोको यं यतो नास्ति परं वरम् २७ श्रीश्रुतय ऊचुः कन्दर्पकोटिलाव

गोपिकाः अन्यासांचैव गोपीनां लक्षणं शृणुताद्विधे ६८ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां गोलोकखंडे भगवद्दत्तसंवादे उद्यो-
गप्रश्नवर्णननाम चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीभगवानुवाच रमावैकुण्ठवासिन्यः श्वेतद्वीपसखीजनाः ऊर्ध्ववैकुण्ठवासि-
न्यस्तथाजितपदाश्रिताः १ श्रीलोकचलवासिन्यः श्रीसरव्योपिसमुद्रजाः तागोप्योपि भविष्यन्ति लक्ष्मीपतिवराद्भजे-
२ काश्चिद्विव्याभ्रदिव्याश्च तथा त्रिगुणवृत्तयः भूमिगोप्योपि भविष्यन्ति पुण्यैर्नानाविधैः कृतैः ३ यज्ञावतारं रुचिरं रुचिपु-
त्रन्दिवस्पतिम् मोहिताः प्रीतिभावेन वीक्ष्य देवजनस्त्रियः ४ ताश्च देवलवाक्येन तपस्ते पुर्हिमाचले भक्त्या परमयातामे-
गोप्योभाव्यो ब्रजे विधे ५ अन्तर्हिते भगवति देवे धन्वन्तरौ भुवि ओषध्यो दुःखमापन्ना निष्कला भारते भवन् ६ सिद्ध्य-
र्थन्तास्तपस्तेषु स्त्रियो भूत्वामनोहराः चतुर्युगे व्यतीते तु त्वसन्नो भूद्भूरिः परः ७ वरं वृणीत चेत्कृत्स्नं श्रुत्वानार्थमिहावने-
तन्मृष्टामोहमापन्ना उचुभर्त्ता भवान्ननः ८ श्रीहरिरुवाच वृन्दावने द्वापरान्ते लताभूत्वामनोहराः भविष्यथ स्त्रियो रासे-
करिष्यामिव च श्रवः ९ श्रीभगवानुवाच भक्तिभावसमायुक्ता भूरिभाग्या वरांगनाः लतागोप्योपि भविष्यन्ति वृन्दार-
ण्येपितामह १० जालंधर्यश्च यानार्यो वीक्ष्य वृन्दापतिं हरिम् ऊचुर्वाऽयं हरिः साक्षादस्माकन्तुवरो भवेत् ११ आका-
शवागभूत्तासां भजता शरमापतिम् यथा वृन्दातथायुक्ता वृन्दारण्ये भविष्यथ १२ समुद्रकन्याश्चैव तस्य हरिं नृत्वा च मोहि-
ताः ता हि गोप्योपि भविष्यन्ति श्रीमत्स्यस्य वराद्भजे १३ आसीद्राजा पृथुः साक्षान्ममांशश्च डविक्रमः जित्वा शत्रून् नृपश्चे-
ष्टो धरां कामान् दुदोहह १४ बर्हिष्मती भवास्तत्र पृथुः पृथुः पुरस्त्रियः अत्रेऽसमीपमागत्य ता ऊचुर्मोहविह्वलाः १५ अ-
यन्तुराजराजेन्द्रः पृथुः पृथुलविक्रमः कथं वरो भवेन्नो वै तद्वत्स्वं महामुने १६ अत्रिरुवाच गोदोहं कुरुतांश्च पृथ्वीयं धा-
रणामयी सर्वदा स्यति वो दुर्गमनोरथमहार्णवम् १७ मनोरथं प्रदुदुर्गमनः पात्रेण ताश्च गाम् तस्माद्गोप्योपि भविष्यन्ति वं-

मोजरामुकुटमंडितः ४८ अन्याकृतिंतेतंवीक्ष्यपरंविस्मितमानसाः ध्यानादुत्थायददृशुः कोटिकन्दर्पसन्निभम् ४९
 उचुस्तेयन्तुगोपालोवंशीवेत्रेविनाप्रभुः इत्थंविचार्यमनस्सानेमुश्चक्रुःस्तुतिम्पराम् ५० वरंवृणीतमुनयः श्रीरामस्तानुवा
 चह यथासीतातथासर्वेभूयास्मइतिवादिनः ५१ श्रीरामउवाच यथाहिलक्ष्मणोभ्रातातथाप्राथ्व्योचरोयदि अद्य
 वसफलोभाज्योभवद्भिर्मत्प्रसंगतः ५२ सीतोपमेयवाक्येनदुर्ध्वदोदुर्लभावरः एकपत्नीव्रतोहंवैमर्यादापुरुषोत्तमः
 ५३ तस्मात्तुमहरेणापिद्वापरान्तेभविष्यथ मनोरथंकरिष्यामिभवतांवाञ्छितम्परम् ५४ इतिदत्त्वावरंरामस्ततःपं
 चवटीगतः परीशालांसमासाद्यवनवासचकारह ५५ तद्दर्शनस्मररुजःपुलिन्दःप्रेमविह्वलाः श्रीमत्पादरजोधृत्वा
 प्राणांस्त्यक्तुं समुद्यताः ५६ ब्रह्मचारिवपुर्भूत्वारामस्तत्रसमागतः उवाचप्राणसत्यागंमाकुर्वीतस्त्रियोवृथा ५७
 वृन्दावनेद्वापरान्तेभवितावोमनोरथः इत्येकब्रह्मचारीतुतत्रैवान्तरधीयत् ५८ अथरामोवानरेन्द्रेरावणादीनिशा
 चरान् जित्वा लङ्गमेत्यसीतां पुष्पकेनपुरींययौ ५९ सीतान्तत्याजराजेन्द्रोवनेलोकापवादतः अहोसतामपिभुवि
 भवनभूरिदुःखदम् ६० यदायदाकरोद्यज्जरामोराजीवलोचनः तदातदास्वर्गमयींसीतांकृत्वाविधानतः ६१ यज्ञसी
 तासमूहाभून्मन्दिरेराघवस्यच तार्क्ष्येन्यघनाभूत्वारान्तुरामसमागताः ६२ ताभ्याहराघवेशेन्द्रोनाहंगृण्हामिहेप्रियाः
 तदोचुस्ताःप्रेमपरा रामन्दशरथात्सजम् ६३ कथंचास्मान्गृण्हसिभजन्तीर्नेथिलीःसतीः अर्द्धगीयज्ञकालेषुस
 ततंकार्यसाधिनीः ६४ धर्मिषुस्त्वंश्रुतिधरोऽधर्मवद्भाषसेकथम् करंगृहीत्वात्यजसिततःपापमवाप्स्यसि ६५ श्री
 रामउवाच समीचीनंवचःसत्योयुष्माभिर्गदितंचमे एकपत्नीव्रतोहंहिराजर्षिःसीतयैकया ६६ तस्माद्युयंद्वापरान्ते
 पुण्येवृन्दावनेवने भविष्यथकरिष्यामियुष्माकन्तुमनोरथम् ६७ श्रीभगवानुवाच ताम्रजेपिभविष्यन्ति यज्ञसीताश्च

रोममात्रन्तनोजिह्वाभवतीत्ययदानृप तदपि श्रीहरेस्तस्य वल्यतेन गुणो महान् ३८ नभः पतन्ति विहगा यथा त्यात्मसमन्त
 प तथा कृष्णगतिर्दिव्या वदन्ती हविषश्चितः ३९ इति श्रीमद्भगवद्गीताचार्यसंहितायां गोलोकरवडे भगवद्ब्रह्मसंवादे भगवदाग
 मोद्योगपूरणनाम पंचमोऽध्यायः ५ श्रीबहुलाश्वत्वाच कंसः कोयं पुरादैत्यो महाबलपराक्रमः तस्य जन्मानिकर्मा
 णि ब्रूहि देवर्षि सन्तम १ श्रीनारद उवाच समुद्रमथने पूर्वकालनेमिर्महास्तरः युयुधेविष्णुना सार्द्धयुद्धे तेन हतो बलात् २
 शक्रेण जीवितस्तत्र संजीविन्याच विद्यया पुनर्विष्णुं योद्धुं काम उद्योगं मनसा करात् ३ तपस्तेपेतदादैत्यो मन्दिराचलस
 निधौ नित्यं दूर्वारसं पीत्वा भजन् देवं पितामहम् ४ दिव्येषु शतवर्षेषु व्यतीतेषु पितामहः अस्थिशेषं सवल्मीकं वरं ब्रूही-
 त्युवाचत ५ कालनेमि उवाच ब्रह्मांडे ये स्थिता देवा विष्णुमूलामहाबलाः तेषां हस्तैर्न मे मृत्युः पूर्णानामपि मा भवेत् ६
 ब्रह्मोवाच दुर्लभो यं वरोदैत्ययस्त्वया प्रार्थितः परः कालान्तरे ते प्राप्स्यथान्मदाक्यं न मृषा भवेत् ७ श्रीनारद उवाच कोमा
 रेपि महामल्लैः सततं स युयोधह उग्रसेनस्य पत्न्यां कौजन्मलेभे स्तरः पुनः ८ जरासंधो मागधेन्द्रो दिग्जयाय विनिर्गतः यमु-
 नानिकटे तस्य शिबिरो भूरितस्ततः ९ द्विपः कुवलयपीडः सहस्रद्विपसत्त्वभृत् बभञ्ज शूरवलासं घटुदाव शिबिरान्मदी १०
 निपातयन्स शिबिरान्मन्दिरान्भुजांस्तदात् रंगभूगामाजगाम यत्र कंसोऽपि युद्धतः ११ पलायितेषु मल्लेषु कसस्तंतु समा-
 गतम् शंढादं देसं गृहीत्वा पातयामास भूतले १२ पुनर्गृहीत्वा हस्ताभ्यां भ्रामयित्वा उग्रसेनजः जरासन्धस्य सेनायां विक्षे-
 पशतयोजनम् १३ तदद्भुतं बलं दृष्ट्वा प्रसन्नो मागधेश्वरः अस्ति प्राप्तीददौ कन्येतस्मै कंसाय तं द्विधम् १४ अश्वार्बुदं हस्ति-
 लक्षं रथानां च त्रिलक्षकम् अयुतं च वदासीनां पारिबहजरासुतः १५ द्द्वयोधीततः कंसो भुजवीर्यमदोद्धतः माहिष्मं-
 तीययो वीरोथैकाकी चंडविक्रमः १६ चाएतरो मुष्टिकः कूटः शलस्तोशलकस्तथा माहिष्मतीपतेः पुत्रामल्लायुद्धाजयैषि

दारण्येपितामह १८ कामसेनामोहनार्थदिव्याग्रसोवराः नारायणस्यसहसावभूवुर्गन्धमादने १९ भर्तुकामाश्चताञ्चा-
 हसिद्धोनारायणोमुनिः मनोरथोवोभविताव्रजेगोप्योभविष्यथ २० स्त्रियः सुतलवासिन्योवामनंवीक्ष्यमोहिताः तपस्त-
 ताभविष्यन्तिगोप्योवृन्दावनेविधे २१ नागेन्द्रकन्यायाः शेषंभेजुर्भक्त्यावरेच्छया संकर्षणस्यरासार्थंभविष्यन्तिव्रजे-
 चताः २२ कश्यपोवस्कदेवश्चदेवकीचादितिःपरा शूरः प्राणोध्रुवः सोपिदेवकोवतरिष्यति २३ वस्कश्चैवोद्धवः सा-
 क्षाद्वसोक्रूरोदयापरः हृदीकोधनदश्चैवकृतकर्मात्प्रापतिः २४ गदः प्राचीनवर्हिश्चमरुतोद्युग्रसेनउत् तस्यरक्षां-
 करिष्यामिराज्यन्दत्वाविधानतः २५ युयुधानश्चाम्बरीषः ग्रन्हादः सात्वतिस्तथा क्षीराब्धिः शन्तनुः साक्षाद्भीष्मोद्रो-
 णोवसूतमः २६ शलश्चैवदिवोदासोधृतराष्ट्रोभगोरविः पांडुः पूषासतांश्रेष्ठोधर्मराजायुधिष्ठिरः २७ भीमोवा-
 युर्बलिष्ठश्चमनुः स्वायंभुवोजुनः शतरूपास्कभद्राचसविताकर्णैवहि २८ नकुलः सहदेवश्चस्मृतौद्वावशिनीसुतौ
 धाताबाल्हीकवीरश्चवह्निद्रोणः प्रतापवान् २९ दुर्योधनः कलेरंशोभिमन्युः सोमएवच द्रोणिः साक्षान्छिवस्यापिरू-
 पंभूमौभविष्यति ३० इत्थंयदोः कौरवाणामन्येषांभूजानृणाम् कुलेकुलेचभवतः स्वांशैः स्त्रीभिर्मदाज्ञया ३१ -
 येयेवतारामेपूर्वतेषांराज्यैरमांशकाः भविष्याराजराज्ञीषुसहस्राणिचषोडश ३२ श्रीनारदउवाच इत्युक्त्वाश्रीह-
 रिस्तत्रब्रह्माणकमलासनम् दिव्यरूपांभगवतीयोगमायामुवाचह ३३ श्रीभगवानुवाच देवक्याः सप्तमङ्गुर्भसंनि-
 कृष्यमहामते वसुदेवस्यभार्यायांकंसत्रासभयात्पुनः ३४ नन्दव्रजेस्थितायांचरोहिण्यांसन्निवेशय नन्दपत्न्यांभ-
 वत्त्वैकृत्वेदंकर्मचान्द्रतम् ३५ श्रीनारदउवाच श्रुत्वाब्रह्मादेवगणैर्नत्वाकृष्णंपरात्परम् भूमिमाश्वास्यवाणी-
 मिः स्वधामनिजमायया ३६ परिषर्जनमसाक्षाद्भीष्मोद्विष्टोवैशिश्रवः कंसदीनान्वधार्थायप्राप्तोयंभूमिमंडले ३७

ज्यं कृत्वा थलीलया ३८ आकृष्य कर्णपर्यन्तं शतवारं ततानह प्रत्यं चास्फोटनेनैव दंकारो भूत्तडित्स्वनः ३९ ननादतेन ब्र
 ह्मांडसप्तलोकैर्बिलैः सह विचेलुर्दिग्गजास्तारापतन्भूरवडमंडलम् ४० धनुः संस्थाप्य तत्कंसो न त्वानत्वा ह भार्गवम् हे दे
 वक्षत्रियो नास्मिदैत्यो हं ते च किं करः ४१ तव दासस्य दासो हं पाहि मां पुरुषोत्तम श्रुत्वा प्रसन्नश्चिरामस्तस्मै प्रादाद्धनुश्च तत्
 ४२ श्रीजामदग्न्य उवाच यत्कोदंडं वैष्णवं तत्त्येन भंगी भविष्यति परिपूर्णतमो नात्र सोपित्वांघातयिष्यति ४३ श्रीनारद-
 उवाच अथ न त्वामुनिकं सो विचरन् समदोन्मदः न कोपियुयुधुस्तेन राजानश्च बलिन्ददुः ४४ समुद्रस्य तदेकं सो दैत्यं नाम्ना-
 त्वा घासुरम् सर्पाकारं च फूत्कारेर्लेलिहानन्ददर्शह ४५ आगच्छंतं दशान्तं च गृहीत्वा तन्निपात्य सः चकार स्वगले हारं नि
 भयो दैत्यराट् बली ४६ प्राच्यां तु वंगदेशेषु दैत्यो रिष्टो महावृषः तेन सार्द्धं सयुयुधे गजेनापि गजो यथा ४७ शृंगाभ्याम्पर्व
 तानुच्चाञ्चि क्षेपकं समूर्द्धनि कंसो गिरिं संगृहीत्वा चाक्षिपन्त्यस्य मस्तके ४८ जघान मुष्टिना रिष्टं कंसो वै दैत्यपुंगवः मूर्च्छितं
 तं विनिर्जित्य तेनोदीची दिशं गतः ४९ प्रागज्योतिषेश्वरं भौमं नरकारव्यं महाबलम् उवाच कंसो युद्धार्थी युद्धमेदिह दैत्यरा-
 ट् ५० अहं दासो भवेयं वो भवन्तो जयिनो यदि अहं जयी चेद्भवतो दासान्सर्वान्करोम्यहम् ५१ श्रीनारद उवाच पूर्वप्र-
 लंबो युयुधेकं सेनापि महाबलः मृगेन्द्रेण मृगेन्द्रोऽद्राबुद्धेन यथोद्धतः ५२ मल्लयुद्धे गृहीत्वा तं कंसो भूमौ निपात्य च पुनर्गृही-
 त्वा विक्षेप प्रागज्योतिषपुरन्दरे ५३ आगतो धेनुको नाम्ना कंसं जग्राह रोषतः नो दयामास दूरेण बलं कृत्वा थदारुणम् ५४
 कंसस्तनो दयामास धेनुकं शतयोजनम् निपात्य चूर्णयामास तदंगं मुष्टिभिर्द्विदैः ५५ तृणावर्तं भौमवाक्यात्कंसं नीत्वा-
 नभोगतः तत्रैव युयुधे दैत्य उद्धूँ वैलक्ष्य योजनम् ५६ कंसो जंतं बलं कृत्वा दैत्यं नीत्वा तदांबरात् भूम्यां सम्पातयामास वमं
 तरुधिरं मुखान् ५७ तुडेनाथं प्रसन्तं च बकं दैत्यं महाबलम् कंसो निपातयामास मुष्टिनावज्रघातिना ५८ उत्थाय दैत्यो ब

एः १७ कंसस्तानाहसाम्नायिदीयध्वंगमेवमे अहंदासोभवेयं वोभवंतो जयिनोयदि १८ अहंजयीचेद्भवतो दासान्स-
 र्वाङ्करोम्यहम् सर्वेषां पश्यन्तां तेषां नागराणां महात्मनाम् १९ इति प्रतिज्ञां कृत्वा थयुयुधे तैर्जयैषिभिः यदागतं सचाणूरंगृ-
 हीत्वा यादवेश्वरः २० भूपृष्ठे पोथयामास शब्दमुच्चैः समुच्चरन् तदा यान्तं मुष्टिकारव्यमुष्टिभिर्युधिर्निर्गतम् २१ एकेन मु-
 ष्टिना तं वै पातयामास भूतले कूटं समागतं कंसो गृहीत्वा पादयोश्च तम् २२ भुजमास्फोट्य धावन्तं शलं नीत्वा भुजेन सः पा-
 तयित्वा पुनर्नीत्वा भूमितं विचकषेह २३ अथ तोशलं कंसो गृहीत्वा भुजयोर्विलात् निपात्य भूमावुत्थाप्य रिक्षेपदशयोज-
 नम् २४ दासभावे च तान् कृत्वा तैः सार्द्धं यादवेश्वरः महाक्येन यथावाशुप्रवर्षणगिरिं वरम् २५ तस्मै निवेद्याभिप्रायं युयुधे-
 वानरेण सः द्विविदेनापि विंशत्यादिनैः कंसो ह्यविश्रमम् २६ द्विविदो गिरिमुत्पाद्य रिक्षेपतस्य मूर्ध्नि कंसो गिरिं गृहीत्वा
 च तस्थौ परिसमाक्षिपत् २७ द्विविदो मुष्टिना कंसं घातयित्वा नभोगतः धावन् कंसश्च तं नीत्वा पातयामास भूतले २८ मू-
 र्छितस्तत्पहारेण परकल्मषमाययौ क्षीयस्तत्त्वशूर्णितास्थिर्दासभावं गतस्तदा २९ तेनैवाद्यगतः कंसः क्रम्य मूकं वनं त-
 तः तत्र केशीमहादैत्यो हयरूपो घनस्वनः ३० मुष्टिभिर्घातयित्वा तं वशीकृत्यारुरोह तम् इत्थं कंसो महावीर्यो महं द्वा-
 रव्यं गिरिं ययौ ३१ शतवारं चोज्जहार गिरिमुत्पाद्य दैत्यराट् पुनस्तत्र स्थितं रामं क्रोधसरत्कलोचनम् ३२ प्रलयार्कप्रभं
 दृष्ट्वा ननाम शिरसा मुनिम् पुनः प्रदक्षिणीकृत्य तदंशोर्निपपातह ३३ ततः शान्तो भार्गवोपिकंसं प्राह महो गृह्ण हे की-
 र्मर्कटीडिं भतुच्छोसिमशको यथा ३४ अद्यैव त्वां हन्मि दुष्टद्वित्रियं वीर्यमानिनम् मत्समीपे घनुरिदं लक्ष्मणारसममहत्-
 ३५ इदं च विष्णुना दत्तं शंभवे त्रैपुरे युधि शंभोः करादिह प्राप्तं क्षत्रियाणां वधाय च ३६ यदि चेदन्तनो सित्वं तदा च कुशलं
 भवेत् चेदस्य कर्षणं न स्याद्वा तं शिष्यमपि ते वरम् ३७ शुलावन्तं दादौ यः को दंडं स तालकम् गृहीत्वा पश्यतस्तस्य स

वः साक्षान्महेश्वरः १४ अथ कंसोदिकप्रतीच्यांश्रुत्वा वत्सं महास्वरम् तेन सार्द्धं सयुयुधे वत्स रूपेण दैत्यराट् १५ पु
 न्छे गृहीत्वा तं वत्सं पोथयामास भूतले वशे कृत्वा यतशैलं स्लेच्छदेशांस्ततो ययौ १६ मत्सुरवात्कालयवनः श्रुत्वा दैत्यं महा
 बलम् निर्ययौ स मुरखे यो दुरन्तश्च मथुरादाधरः १७ कंसो गदां गृहीत्वा स्वां लक्षभारविनिर्मिताम् प्राक्षिपद्यवनेन्द्राय सिंह-
 नादमथाकरोत् १८ गदायुद्धमभूद्द्वारं तत्तर्हिकसकालयोः विस्फुलिंगान्क्षरं त्यौ द्वे गदे चूर्णौ बभूवतुः १९ कंसः कालं स
 गृहीत्वा पातयामास भूतले पुनर्गृहीत्वानिःपात्य मृततुल्यं चकार ह २० बाणवर्षे प्रकुर्वन्ती सेनां तायवनस्थं च गदया पो
 थयामास कंसो दैत्याधिपो बली २१ गजांस्तरगान् सरथान् चौरान् भूमौ निपात्य च जगर्जघनवद्वीरोगदायुद्धो मृधांगणे २२
 ततश्च द्रुपुर्लुप्तोऽस्त्यत्कास्वस्वरं परम् भीतान्पलायितान् स्लेच्छात्तजघानाथनीतिमान् २३ उच्चपादो दीर्घजानुःस्त
 भोरुर्लघिमाकटिः कपाटवक्षाः पीनांसः पुष्टः प्रांशुर्बृहद्भुजः २४ पद्मनेत्रो बृहत्केशोरुणवर्णोऽसितांबरः किरीटीकुं
 डलीहारी पद्ममाली लयार्करुक् २५ खड्गीनिषंगीकवची मुद्राढ्यो धनुर्धरः मदोत्कटो ययौ जेतुं देवान् कंसो मरावतीम् २६
 चापस्त्रमुष्टिकारिष्ठशालतोशलकेशिभिः प्रलंबेन बकेनापि द्विविदेन समावृतः २७ तृणावर्ताघकूटैश्च भौमबाणारव्यशं
 बरैः व्योमधेनुकवल्गैश्च रुरुधे सोमरावतीम् २८ कंसादीनागतान् दृष्ट्वा शक्रो देवाधिपः स्वराट् सर्वे देवगणैः सार्द्धं यो
 जुंक्षुर्द्वो विनिर्ययौ २९ तयोर्युद्धमभूद्द्वारं तु सुलरो महर्षगम् दिव्यैश्च शस्त्रसंघातैर्बाणैस्तीक्ष्णैः स्फुरत्प्रभैः ३० शस्त्रा
 धकारे संजाते रथारूढो महेश्वरः चिक्षेप वज्रकसायशतधरं तडिद्युति ३१ मुद्गरेणापितुं हजतताडाशं महास्वरः प
 पातकुलिशं युद्धे छिन्नधारं बभूव ह ३२ त्यक्त्वा वज्रं तदा वज्जीरवद्भुजग्राहरोषतः कंसं मूर्द्धितताडाशनादकृत्वा ययैस्व
 म् ३३ सक्षतानां भवत्कंसो मालाहत इव द्विषः गृहीत्वा सगदां गूर्वीमष्टधा तु मयी दृढाम् ३४ लक्षभारसमां कंसश्चि

लवानसितपक्षोघनस्वनः क्रोधयुक्तः समुत्पत्यतीक्ष्णतुण्डोग्रसञ्चतम् ५९ निगीर्णोपिसवज्जांगोतङ्गलेरोधकृच्चयः सद्य
श्रद्धादंतकंसक्षतकंठोमहाबकः ६० कंसोबकसंगृहीत्वापातयित्वा महीतले कराभ्यां भ्रामयित्वा च युद्धे तं विचकर्षह ६१
तत्स्वसारपूतनारव्यायोद्धुकामामवस्थिताम् तामाहकंसः प्रहसन्वाक्यमेव शृणुपूतने ६२ स्त्रिया सार्द्धमहं युद्धं न करोमि
कदाचन बकासुरः स्थान्मेघातात्वं च मे भगिनीभव ६३ ततो नन्तवत्कंसं वीक्ष्य भूमौ पथि धर्षितः चकार सौहृदं कंसे सहाया
र्थसुराग्रति ६४ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां गोलोकखण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे कंसबलवर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ६
श्रीनारद उवाच अथ कंसः प्रलंबाद्यैरन्यैः पूर्वजितैश्चतैः शंबरस्य पुरं प्रागात्स्वामिप्रायं निवेदयत् १ शंबरो ह्यतिवीर्योपि
न युयोधसतेन वै चकार सौहृदं कंसे सर्वैरतिबलैः सह २ त्रिशूलांश्च शिखरेणोते व्योमोनामा स्फुरो बली कंसपादप्रबुद्धो भूतक्रोध
संरक्तलोचनः ३ कंसं जघान चोत्थाय प्रबलैर्दृढमुष्टिभिः तथोर्ध्वं भूमौ हारमितरेतरमुष्टिभिः ४ कंसस्य मुष्टिभिः सोपि-
निःसत्त्वो भूद्रमातुरः भृत्यं कृत्वाथ तं कंसः प्राप्तमाप्रणामह ५ हे देव युद्धाकांक्षोऽस्मि क्वयामित्वं वदा शुभं प्रावोचंतं-
तदा गच्छ देत्यम्बा एव महाबलम् ६ प्रेरितश्चेति कंसारव्याप्रयायुद्धदिदृक्षुः प्रागुजवीर्यमदान् नृद्वयः शोणितारव्यपुरं ययौ ७ बा-
णास्तरस्तप्ततिज्ञांश्चुत्वा कुक्षौ लभून्महान् तताडलन्तां भूमध्ये जगज्जघनवह्वली ८ आजानुभूमिगालन्तां पातालांतमु-
पागताम् कृत्वा तमाह बाणस्तु पूर्ववैनांसमुद्धर ९ श्रुत्वा वचः कराभ्यान्तामुज्जहार मदोत्कटः प्रचंडविक्रमः कंसः खरदं-
डगजो यथा १० तया चोद्धृतयोत्स्वाता लोकाः सप्ततलाहटाः निपेतुर्गिर्योनेका विचेतुर्दृढदिग्गजाः ११ योद्धुन्तमुद्यतं
बाणं हृष्टागत्य वृषध्वजः सर्वान्सं बोधयामास प्रोवाच बलिनन्दनम् १२ कृष्णं विना परं चैतं भूमौ कोपिन जेव्यति भार्गवे-
ण वरदन्तधनुरस्मै च वैष्णवम् १३ श्रीनारद उवाच इत्युत्तमसौ दृढदंष्ट्रा स यो नैकं स बाणायोः चकार परयाशां त्याशि-

लं सदेवान्प्रगताभिरीक्ष्यताञ्चीत्वाचसिंहासनमानपत्रवत् सर्वैस्तदादैत्यगणैर्जनाधिपः स्वराजधानीमथुरां समाप्यौ ५५ -
 इति श्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायां गोलोकखंडे नारदबहुलाश्वखंडे दिग्विजयवर्णननाम सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीगर्ग उवाच श्रुत्वा
 तदा शौनकभक्तियुक्तः श्रीमैथिलोज्ञानभृतावरिष्ठम् गत्वा पुनः प्राह मुनिं महान्तं देवर्षिवर्यं हरिभक्तिनिष्ठः १ श्रीबहुलाश्व उ-
 वाच त्वया कुलं कौविशदीकृतमेस्वानन्दोर्जयशसामलेन श्रीकृष्णभक्तक्षणासंगमेन जनोपि सत्स्याद्बहुना किमुस्वित् २ श्री
 राधया पूर्णतमस्तु साक्षाद्भवात्रजे किंचरितंचकार तद्बहिर्मे देवप्रपेक्षणीशान्तितापदुःखात्परिपाहि मां त्वम् ३ श्रीनारद उवाच-
 धन्यं कुलयन्निमिनानृपेण श्रीकृष्णभक्तेन परात्परेण पूर्णकृतं यत्र भवान्प्रजातो युक्तो हि मुक्ता भवनं न चित्रम् ४ अथ प्रभो
 स्तस्य पवित्रलीलां स्मरन्मंगलां शृणुतात्परस्य अभूत्सतायौ भुवि रक्षाणार्थं न केवलं कंसवधाय कृष्णः ५ अथैवराधां वृष-
 भानुपत्न्यामावेश्य रूपं महसः परारव्यम् कलिदंजा कुलनिकुंजदेशे सुमन्दिरे सावततारराजन् ६ धनावृते व्योम्नि दिनस्य मध्ये
 भाद्रे सिनेनागतिथौ च सोमे अवाकिरन्देवगणास्फुरद्भिस्तन्मन्दिरेनन्दनजैः प्रसूनैः ७ राधावतारेण तदा बभूवुर्नद्यो मलाभाश्च
 दिशाः प्रसेदुः ववुश्च वाताम्परविन्दरागैः सुशीतलाः सुन्दरमन्दपानैः ८ सुतांशरच्चन्द्रशताभिरामां दृष्ट्वाथ कीर्तिमुदमाप गोपी
 शम्भुविधाय शङ्खददौ द्विजेभ्यो द्विलक्षमानंदकरं गवांच ९ प्रेखे खचिद्रत्नमयूखपूर्णे सखर्णयुक्ते कृतचन्दनांगे आदोलितासा
 ववृधे सखीजनैर्दिनेदिने चन्द्रकलेवभाभिः १० यद्दर्शनं देववरैः सुदुर्लभं यजैरेवामं जनजन्मकोटिभिः सविग्रहांतां वृषभानुमं-
 दिरे लक्षान्तिलोकाललनाप्रलालनैः ११ श्रीरासरास्यविकासचन्द्रिकादीपावलीभिर्वृषभानुमन्दिरे गोलोकचूडामणिकंठभूष-
 णाध्यात्वा परांतां भुवि पर्यटाम्यहम् १२ श्रीबहुलाश्व उवाच वृषभानोरहो भागं यस्य राधासुताभवत् बलावत्यास्तु चन्द्रेण
 किंकृतं पूर्वजन्मनि १३ श्रीनारद उवाच नृगपुत्रो महाभागः सुचन्द्रो नृपतीश्वरः चक्रवर्ती हिरेरशो बभूवा तीवस्कन्दरः १४ पि

क्षेपेन्द्रायदैत्यराट् तांसमापततीवीक्ष्यजग्राहाशुपुरंदरः ३५ ततश्चिक्षेपदैत्यायवीरोनमुचिसूदनः चचारयुद्धेविदल
 नरीन्मातलिसारथिः ३६ कंसोगृहीत्वापरिघतताडांसेसरुद्विषः तत्प्रहारेणदेवेन्द्रः क्षणमूर्छामवापसः ३७ कंस-
 मरुद्गणाःसर्वेगृध्रयक्षैःस्युरत्यभैः बाणोघैश्छादयामासुर्वर्षासूर्यमिवांबुदः ३८ दोःसहस्रयुतोवीरश्चापं हंकारयन्मु
 हः तदातान्कालयामासबाणैर्बाणासुरोबली ३९ बाणचवसवोरुद्राश्चादित्यान्प्रभवःसुराः जघ्नुर्नानाविधैःशस्त्रैःस
 र्वतोद्रिसमागताः ४० ततोभौमासुरःप्राप्तःप्रलबाद्यसुरैर्नदत् तेननादेनदेवास्तेनियेतुर्मूर्छितारणे ४१ उत्थायाशक्तदाश
 क्रोगजमारुत्यरक्तदृक् नोदयामासकसायमन्तमैरावतगजम् ४२ अंकुशास्फालनात्कुक्षपातयन्तंपदैर्द्विषः शुंडादं-
 डस्यफूत्कारैर्मदयन्तमितस्ततः ४३ स्वन्मदंचतुर्दन्तहिमाद्रिमिवदुर्गमम् नदन्तश्चरवलाशुडांचालयन्तमुहूर्महः ४४ चं
 टाढ्यकिंकिरीजालरलकंबलमंडितम् गोमूर्धचयसिन्दुरकस्तूरीपत्रभृन्मुखम् ४५ दृढेनमुष्टिनाकंसस्ततताडमहागज
 म् द्वितीयमुष्टिनाशक्रंसजघानरणांगणे ४६ तस्यमुष्टिप्रहारेणदूरेशक्रःपपातह जानुभ्यांधरणींस्पृष्ट्वागजोपिविह
 लोभवत् ४७ पुनरुत्थायनागेन्द्रोदन्तैश्चाहूत्यदैत्यपम् शुंडादडेनचोद्धृत्वाचिक्षेपलक्षयोजनम् ४८ पतितोपिसवज्जा
 गःकिंचिद्वाकुलमानसः स्फुरदोद्योतिरुष्टागोयुद्धभूमिसमाययौ ४९ कंसोगृहीत्वानागेन्द्रंस्निपात्यरणांगणे नि-
 षीड्यशुंडांतस्यापिदन्ताश्रूणीचकारह ५० अथचैरावतोनागोदुद्रावाश्ररणांगणात् निपातयन्महावीरान्देवधानींपुरी
 गतः ५१ गृहीत्वावैष्णवंचापंसज्यकृत्वाथदैत्यराट् देवान्चिद्रावयामासबाणोघैश्चधनुःस्वनैः ५२ ततःसुरास्तेननि
 हन्यमानाविदुदुबुलीनधियोदिशान्ते केचिद्रणेमुक्तशिखाबभूवुर्भीताःस्पृष्ट्युधिवादिनस्ते ५३ केचित्तथामांज-
 लयोतिदीनवत्सन्यस्तशस्त्रायुधिसुक्तकच्छाः स्थातुराणोकंसनदेवसन्मुखेगतेप्सिताः केचिदतीवविह्वलाः ५४ इ

तमंडलमंडलीभिः ३ ददर्शगर्गो नृपदेवमाहुकं स्वाफल्किना देवकं संसेवितम् श्रीशक्रसिंहासनउन्नते परे स्थितं वृतं छत्रवितानचा-
मरेः ४ दृष्ट्वा मुनितंसहसा सनाश्रया दुत्थाय राजा प्रणनामया दैवैः संस्थाप्य संपूज्य सुभद्रपीठके स्तुत्वा परिक्रम्य नतः स्थितो भवत्
५ दत्त्वा शिवगर्गमुनिर्नृपाय वै प्रपन्नश्च सर्वकुशलं नृपादिषु श्रीदेवकं ग्राह्यमहामना ऋषिर्महौजसं नीतिविदं दत्तमम् ६ श्रीगर्ग उवाच
शौरिर्विना भुवि नृपेषु वरस्तनास्ति चिन्त्यो मया बहुदिनैः किल यत्र तत्र तस्मान्मुदेव वसुदेव वराय देहि श्रीदेवकीं निजकृतां विधिनो ह्रस्व
७ श्रीनारद उवाच कृत्वा तदैवपुरि निश्चयना गवल्लीं श्रीदेवकः सकलधर्मभृतां वरिष्ठः गर्गेच्छया तु वसुदेव वराय पुत्रीं कृत्वा श्रमंगलम्
लंप्रददौ विवाहं ८ कृतो हहः शौरिरतीव सन्दरं प्रयागे समलंकृतं हयैः सार्द्धं तया देवकराजकन्याया समारूढत्वा च नरलशोभया-
९ स्वसुः प्रियं कर्तुं मतीव कंसो जग्राह रश्मींश्चलतां हयानाम् उवाहवाहांश्चतुरंगिणीं भिवृतः कृपास्नेहपरो यशौरो १० दासीसहस्रं ख-
युतं गजानां सत्पारिबर्हं नियुतं हयानाम् लक्षं रथानां च गवांश्चिलक्षं प्रादाद्दुहित्रे नृपदेवको वै ११ भेरीमृदंगोदूरगोमुखानां धुंधुर्जवीणा-
नकवेणुकानाम् महत्स्वनोभूश्चलतां यदूनां प्रयागकाले पथिमंगलं च १२ आकाशवागाहतदैवकं संत्वा मष्टमोहिप्रसवो जसास्याः
हन्तानजानासि चयारथस्थान् रश्मीन् गृहीत्वा वहसेऽबुधस्त्वम् १३ कुसंगनिष्ठोतिस्वलो हि कंसो हंतुं स्वसारं धिषणां चकार कचे गृहीत्वा-
शितरवदुपाणिर्गतत्रपो निर्दय उग्रकर्मा १४ वादित्रकारा रहिता बभूवुरग्रे स्थिताः स्युश्च किताहिपाश्चात् सर्वेषु वाश्वेतमुखेषु सत्सु-
शौरिस्तमाहाश्रुसतां वरिष्ठः १५ श्रीवसुदेव उवाच भोजेन्द्रभोजकुलकीर्तिकरस्त्वमेव भौमादिमागधबकास्तरवत्सवाणैः श्ला-
घ्या गुणास्तव युधिप्रतियोद्धकमैः सत्वं कथं तु भगिनीमसिनात्र हन्यात् १६ ज्ञात्वा स्त्रियं किल बकीं प्रतियोद्धकामां युद्धं कृतं न भवता-
नृपनीतिवृत्त्या सा तु त्वयापि भगिनी बकृता प्रशात्यै साक्षादियं तु भगिनी किमु ते विचारात् १७ उद्वाहपर्वणि गता च तवानुजाच बाला-
स्तुते वकृपणाशुभदासदेषा यो ग्योसिनात्र मथुराधिप हतुमेनां त्वं दीनदुःखहरणे कृतचित्तवृत्तिः १८ श्रीनारद उवाच नामन्यते

तृणामानसीकन्यास्त्रिभुवनमनोहराः कलावतीरत्नमालामेनकानामनामतः १५ कलावतीरत्नचन्द्रायहरेरंशायधीम
ते वैदेहायरत्नमालामेनकांचहिमाद्रये परिवर्द्धाविधिनास्वेच्छाभिः पितरोददुः १६ सीताभूरत्नमालायांमेनकायांचपार्वती
द्वयोश्चरित्रविदितपुराणेषुमहामते १७ रत्नचन्द्रोत्थकलावत्यागोमतीतीरजेवने दिव्येर्द्धादशभिर्वर्षस्तनापब्रह्मणस्तपः १८ अ-
थविधिस्तमागत्यचरं ब्रह्मीत्युवाचह श्रुत्वावन्मीकदेशाच्चनिर्णयोदिव्यरूपयुक् १९ तत्रत्वेवाचमेभूयादिव्यमोक्षंपरात्परम् त
च्छ्रुत्वादुःखितासाध्वीविधिप्राहकलावती २० पतिरेवहिनारीणांदैवतंपरमंस्मृतम् यदिमोक्षमसौयानितदामेकागतिर्भवेत् २१
एनविनानजीवामियदिमोक्षंप्रदास्यसि तुभ्यंशांप्रदास्यमिपतिविक्षेपविह्वला २२ श्रीब्रह्मोवाच त्वच्छापाद्भयभीतोहंमेवरो
पिमृषानहि तस्मात्त्वंप्राणपतिनासार्द्धगच्छत्रिविष्टपम् २३ भुक्त्वास्फुरवानिकालेनयुवांभूमौभविष्यथः गंगायमुनयोर्मध्येहा
परान्तेचभारते २४ युवयोराधिकासाक्षात्परिपूर्णतमप्रिया भविष्यतियदापुत्रीतदामोक्षंगमिष्यथः २५ श्रीनारदउवाच इ
त्थं ब्रह्मवरेणाथदिव्येनामोघरूपिणा कलावतीरत्नचन्द्रौचभूमौतौद्वौबभूवतुः २६ कलावतीकान्यकुब्जेभलंदननृपस्यच जा
तिस्मराह्यभूदिव्यायजकुंडसमुद्भवा २७ रत्नचन्द्रोवृषभान्चारव्यः सुरभानुगृहेभवत् जातिस्मरोगोपवरः कामदेवदवापरः २८
संबंधंयोजयामासनन्दराजोमहामतिः तयोश्चजातिस्मरयोरिच्छतो रिच्छयाद्वयोः २९ वृषभानोः कलावत्याश्चारव्यानंशृणुतेन
रः सर्वपापविनिर्मुक्तः कृष्णसायुज्यमाप्नुयात् ३० इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायांगोलाकरं वंदे नारदबहुलाश्वसंवादे श्रीराधिका
जन्मवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ८ श्रीनारदउवाच तत्रैकदा श्रीमथुरापुरेवरेपुरोहितः सर्वयदूतमैः कृतः शूरेच्छयागर्गइ-
तिप्रमाणिकः समाययौरत्नरराजमन्दिरम् १ हीरास्वचिह्नेमलसत्कपाटकं द्विपेन्द्रकर्णाहितभंगनादितम् इभस्त्रवनिर्झरंगंधा
रयासमावृतंमंडपरवंडमंडितम् २ महोद्भूतैर्वीरजनैः सकंचुकैर्धनुर्धरैश्चर्मकृपाणपाणिभिः रथद्विपाश्वजिनीबलाभिः स्फुरद्भि

तैः सार्द्धमभवद्युद्धं सभामंडपमध्यतः १६ द्वारदेशेपि वीराणां युद्धं जातं परस्परम् स्वङ्गप्रहारैर्युतं जनानां निधनं गतम् १७ कं
सो गृहीत्वा थगदापितुः सेनां ममर्दह कंसस्य गदया स्पृष्टाः केचिच्छिन्नललाटकाः १८ भिन्नपादाभिन्नरवाश्चिन्नाशाश्चिन्नाबा
हवः अधोमुखं ऊर्ध्वमुखं सशस्त्राः पतिताः क्षणात् १९ वमन्तोरुधिरं वीरामूर्ध्नि तानि धनंगताः सभामंडपमारक्तदृश्यते
क्षतजस्त्रवात् २० इत्थं मदोत्कटः कंसः संनिपात्योद्धतान् रिपून् क्रोधाढ्यो राजराजेन्द्रजग्राह पितरं बलः २१ नृपासनात्सगु
हीत्वा बध्वापाशैश्च तं बलः तन्मित्रैश्च नृपः सार्द्धं कारागारं रुरोधह २२ मधूनां शूरसेनानां देशानां सर्वसंपदाम् सिंहासने-
चोपविश्य स्वयं राज्यं चकारह २३ पीडिताया दवाः सर्वे संबंधस्य मिषैस्त्वरम् चतुर्दशांतरं देशान् विविशः कालवीदिनः २४ देव
क्याः सममेगर्भे हर्षशोकविवर्द्धने व्रजं प्रणीते रोहिण्यामनुन्ते योगमायया २५ अहोगर्भः क्व विगत इत्युचुर्माथुराजनाः २६
अथ व्रजे पंचदिनेषु भाद्रे स्वातौ च षष्ठ्या च सिते बुधे च उच्चैर्ग्रहैः पंचभिरावृते चलये तुलारव्ये दिनमध्यदेशे २७ सुरेषु वर्षत्सु सुपु
ष्पवर्षे धनेषु मुचत्सु च वारि बिन्दून् बभुव देवो बभुव देवपत्न्यां विभास्य चन्दमहस्वभासा २८ नन्दोपिकुर्वन् शिशुं जातकमददौ हि
जेभ्यो नियुतं गवां च गोपां समाहूय सुगायकानां रावैर्महामंगलमातनोति २९ द्वैपायनो देवतदेवरात वसिष्ठवाचस्पतिभिर्मियाच -
आगत्य तत्रैव समास्थितो भूत्पाद्यादिभिर्नन्दकृतैः प्रसन्नः ३० नन्दराज उवाच सुन्दरो बालकः कोयं न दृश्यो यत्समः क्वचित् क
थं पंचदिनाज्जातस्तन्मे ब्रूहि महामुने ३१ श्रीव्यास उवाच अहो भाग्यन्तु ते नन्द शिशुः शेषः सनातनः देवक्या वसुदेवस्य जातो यं
मथुरापुरे ३२ कृष्णेच्छया तदुदरात् प्रणीतं रोहिणीं शक्रभाम् नन्दराज त्वया दृश्यो दुर्लभो योगिनामपि ३३ तद्दर्शनार्थं प्राप्तो हं
वेदव्यासो महामुनिः तस्मात्त्वं दर्शयिष्यामि शिशुरूपं परात्परम् ३४ श्रीनारद उवाच अथ नन्दः शिशुं शेषं दर्शयामास विस्मि
तः दृष्ट्वा प्रेरय स्थितं प्राहनत्वा सत्यवतीं स्तुतः ३५ श्रीव्यास उवाच देवाधिदेव भगवन् कामपाल नमोस्तुते नमोनन्ताय शेषा

स्थं प्रतिबोधितोपिकुसुमनिष्ठोतिस्वलोहिकंसः तदाहरेः कालगतिं विचार्य शौरिः प्रसन्नः पुनराह कंसम् १९ श्रीवत्सुदेव उ०
 नास्यास्तु ते देवभयं कदाचिद्देववाक्यात्कथितं च तच्छृणु पुत्रान्ददामीति यतोभयं स्यान्माते व्यथा स्याः प्रसवप्रजातान् २०
 श्रीनारद उवाच श्रुत्वा सनिश्चित्य च तथैव शौरिः कंसः प्रशस्या शुभं गतो भूत् शौरिस्तदा देवकराजपुत्र्याभयावृतः सनृग्रहमा
 जगाम २१ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां गोलोकखण्डे वसुदेवविवाहवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ९ श्रीनारद उवाच -
 भीतः पलायिते वायं योद्धारः कंसो नोदिताः अयुतं शस्त्रसंयुक्ता रुरुधुः शौरिर्मन्दिरम् १ शौरिः कालेन देवक्यामघौ पुत्रान्
 जीजनत् अनुवर्षे वाथ कन्यामेकां मायां सनातनीम् २ कीर्तिमन्तं रक्तहस्तादौ जातमानकदुन्दुभिः नीलाकंसं समभ्येत्य ददौ
 तस्मै परार्थं वित् ३ सत्यवाक्यस्थितं शौरिं दृष्ट्वा कंसो घृणीत्यभूत् दुःस्वप्नाधुन सह ते सत्यं कस्य क्षमानहि ४ कंस उवाच
 एष बालो यातु गृहमेतस्माच्च हि मे भयम् युवयोरष्टमंगर्भं हनिष्यामि न संशयः ५ श्रीनारद उवाच इत्युक्त्वा वत्सुदेवस्तु सपुत्रो गृहं
 मागतः सत्यनामन्यतमनाक्वाक्यन्तस्य दुरात्मनः ६ तदांबरादागतं मानत्वा पूज्यो ग्रसेनजः पप्रच्छ देवाभिप्रायं प्रावोचन्तं
 निबोध मे ७ नन्दाद्यावत्सवः सर्वे वृषभान्वादयः सुराः गोप्यो वेदत्रगाद्याश्च सन्ति भूमौ नृपेश्वर ८ वत्सुदेवादयो देवा मथुरा
 यां च वृष्णयः देवक्याद्याः स्त्रियः सर्वा देवताः सन्ति निश्चयः ९ सप्तवारं प्रसंख्यानानामष्टमाः सर्व एव हि ते हन्तुः संख्यया यं
 वा देवानां च मृतो गतिः १० श्रीनारद उवाच इत्युक्त्वा तं मयि गते कृतदैत्यबधोद्यमे कंसः कोपावृतः सद्यो यदूहन्तु ममोदधे ११
 वसुदेवं देवकीं च बध्वा च निगोददृष्टैः मम रतं शिलापृष्ठे देवकी गर्भजं शिशुम् १२ जातिस्मरो विष्णुभयाज्जातं जातजघान ह इ-
 ति दुष्टविभावाच्च भूमौ भूतं त्यज्य संशयम् १३ उग्रसेनस्तदा कुक्षोयादवेन्द्रो नृपेश्वरः वारयामास कसारव्यवसूदेवसहायकृत् १४
 कंसस्य दुरभिप्रायं दृष्ट्वा न स्थिर्महाभटाः उग्रसेनानुगारक्षां च कुस्तेखड्गपाणयः १५ उग्रसेनानुगान् दृष्ट्वा कंसवीराः समुत्थिताः

वतारवृंदैरेवेशापूर्णासहितैश्चपरस्थयस्य सर्गादयः किल भवन्ति तमेव कृष्णं पूर्णात्परन्तु परिपूर्णतमन्त्रताः स्मः १० मन्त्रन्तरेषु
चयुगेषु गतागतेषु कल्पेषु चांशकलयास्ववपुर्बिभर्षि अद्यैव धाम परिपूर्णतमन्त्रनोषि धर्मविधाय भुवि मंगलमातनोषि ११ यदुल्ल
भंविशदयोगिभिरप्यगम्यं गम्यं द्ववद्विरमलाशयभक्तियोगैः आनंदकंदं चरतस्त्वमन्दपानं पादारविन्दमकरन्दरजोदधामः १२ पूर्वन्त
शात्रकमनीयवपुष्पयत्नांकदर्पकोटिशतमोहनमद्भुतं च गोलोकधाम धिषण्युतिमादधानं राधापतिधरणाधुर्यधनदधामः १३ -
श्रीनारद उवाच नत्वा हरिन्तदा देवा ब्रह्माद्या मुनिभिः सह गायन्तस्तं प्रशंसन्तः स्वधामानिययुर्मुदा १४ अथ मैथिलराजेन्द्रजन्मका
लेहरेः सति आम्बरं निर्मलं भूतं निर्मलाश्च दिशो दश १५ उज्ज्वलास्तारकाजाताः प्रसन्नं भूमि मण्डलम् नदनद्यः समुद्राश्च प्रसन्नापः
सरोवराः १६ सहस्रदलपद्मानि शतपत्राणि सर्वतः विक्रान्तिमरुत्स्पृशः पतद्गन्धिरजासिच १७ तेषु नेदुर्मधुकरानदन्तश्चित्र
पक्षिणः शीतलामन्दपानाश्च गन्धान्क्वावायवो बबुः १८ अरुह्य जनपदाग्रामानगरा मंगलायनाः देवा विधानगागावो बभूवुः सुख-
संवृताः १९ देवदुन्दुभयोने दुर्जयध्वनि समाकुलाः यत्र तत्र महाराज सर्वेषां मंगलम्परम् २० विद्याधराश्च गन्धर्वाः सिद्धकिन्नरचार
णाः जगुः स्तनायका देवा स्तुष्टुबुः स्तुतिभिः परम् २१ ननृतुर्दिवि गन्धर्वा विद्याधर्यो मुदान्विताः पारिजातकमन्दारमालतीस्त-
मनांसि च २२ मुमुचुर्देवमुख्याश्च गर्जन्तश्च घनाजले भादेबुधे कृष्णपक्षे धातृर्क्षे हर्षणे वृषे कर्णेष्टम्यामर्द्धरात्रे नक्षत्रेशमहोद
ये २३ अन्धकारावृत्ते काले देवक्या शौरि मन्दिरे अविरासीद्वरिः साक्षादरण्यामध्वरे शिवत् २४ स्फुरदक्षविचित्रहारिणं विल
सत्कौस्तभरत्नहारिणम् परिधिद्यतिनूपुरांगदन्धृतबालार्ककिरीटकुण्डलम् २५ चलदद्भुतवह्निकंकणं तडिदूर्जितगुणमेखलान्वि
तम् मधुभृत्स्वनिपद्ममालिनं नवजांबुनददिव्यवाससम् २६ सतडिद्वज्जदिव्यसौभगंचलनीलालकवृन्दभृन्मुखम् चलदं शतमोहरं परं
शुभ्रभंदं स्कन्दरमम्बुजेक्षणम् २७ कृतपत्रविचित्रमण्डलं सततं कोटिमनोजमोहनम् परिपूर्णतमम्परात्परंकलवेणुधनिवाद्यतत्परम् २८

यसाक्षाद्रामायतेनमः ३६ धराधरायपूर्णायस्वधाम्नेसीरपाणये सहस्रशिरसेनित्यंनमः संकर्षणायते ३७ रेवतीरमणत्वं वै-
 बलदेवोच्युताग्रजः हलायुधः प्रलंबघ्नः पाहिमांपुरुषोत्तम ३८ बलायबलभद्रायतालांकायनमोनमः नीलांबरायगौरायरौहि-
 णेयायतेनमः ३९ धेनुकारिर्मुष्टिकारिः कुंभांडारिस्त्वमेवहि रुक्म्यरिः कूपकर्णारिः कूरारिर्बलान्तकः ४० कालिन्दीभे-
 दनोसिंहहस्तिनापुरकर्षकः द्विविदारिर्चादवेन्द्रोव्रजमंडलमंडनः ४१ कंसभ्रातृप्रहन्तासितीर्थयात्राकरः प्रभुः दुर्योधनगुरुः सा-
 क्षात्पाहिपाहिप्रभोजगत् ४२ जयजयान्युतदेवपरात्परस्वयमनन्तदिगन्तगतश्च्युत सुरमुनीन्द्रफणीन्द्रवरायतमुसलिनेबलिनेहलि-
 नेनमः ४३ इहपठेत्सततस्तवनन्तुयः सुतुहरेः परमंपदमाग्रजेत् जगति सर्वबलं त्वरिमदनं भवतितस्यजयः स्वधनधनम् ४४ श्रीना-
 रदउवाच बलं परिक्रम्य शतं प्रणम्यते द्वे पायनो देवपराशरात्मजः विशालबुद्धिर्मुनिबादरायणः सरस्वतीसत्यवतीस्ततोययौ ४५
 इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायांगोलोकरवन्दे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे बलभद्रजन्मवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः १० श्रीनारदउवाच-
 परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो भगवान् स्वयम् विवेश बसुदेवस्य मनः पूर्वं परात्परः १ सूर्येन्दुबहिसंकाशो वसुदेवो महामनाः बभू-
 वालन्तमहसासाक्षाद्यज्ञ इवापरः २ देवक्यामागते कृष्णे सर्वेषामभयकरे रराजते न सागे हृषने सो दामिनी यथा ३ तेजोवती च-
 तांवीक्ष्य कंसः प्राह भयातुरः प्राप्नोयं प्राणहन्ता मे पूर्वमेषानचेदृशी ४ जातमात्रं हनिष्यामीत्युक्तास्ते भयविकृतः पश्यन् सर्वत्र-
 च हरिं पूर्वशत्रुं विचिंतयन् ५ अहो वैरानुबन्धेन साक्षात्कृष्णोऽपि दृश्यते तस्माद्द्वैरं प्रकुर्वन्ति कृष्णोऽप्राप्त्यर्थमासुराः ६ अथ ब्रह्मा-
 दयो देवा मुनीन्द्रैरस्मदादिभिः शौरिगेहोपरिग्राप्ताः स्तवचक्रुः प्रणम्य तम् ७ देवा ऊचुः यज्जागरादिषु भवेषु परं ह्यहेतुर्हेतुस्विद-
 स्य विचरन्ति गुणाश्च येन नैतद्विशन्ति महदिन्द्रियदेवसंघास्तस्मै नमोऽग्निमिव विस्तृतविस्फुलिंगाः ८ नैवेशितुं प्रभुरयं बलिना बली-
 यान् मायानशब्द उत नो विषयीकरोति तद्ब्रह्म पूर्णममृतं परमं प्रशान्तं शूद्रं परात्परतरं शरणागताः स्म ९ अथाशकाशककलाद्य

यथासद्यस्तमोनाशोभवत्स्वतः ४५ घनेषुव्योम्निवर्षत्सहस्रवदनःस्वराद् निवारयन्दीर्घफणैरासारंशौरिमन्वगात् ४६ ऊ-
र्यावर्ताकुलावेगैः सिंहसर्पादिवाहिनी सद्योभार्गन्ददौतस्मेकालि दीसरितांबर ४७ नन्दव्रजं समेत्यासौ प्रसुप्तं सर्वतः परम्-
शिश्रयशोदाशयनेविधायाश्रुददर्शितां ४८ तत्कृतां समुपादाय पुनर्गेहान् जगाम सः तीर्त्वा श्रीयमुनां शौरिः स्वागारे पूर्ववस्थितः
४९ स्तुतं सुतांवाजातं च जात्वा गोपीयशोमती परिश्रान्तास्वशयनेऽसुप्त्वा पानन्दनिद्रया ५० अथ बालध्वनिं श्रुत्वा रक्षकाः समु-
पस्थिताः ऊचुः कंसाय वीराय गत्वा तद्राजमन्दिरम् ५१ सूती गृहं त्वरं प्रागात्कंसो वै भयकातरः स्वसाथभातरं प्राह रुदती दीनव-
त्सती ५२ श्रीदेवक्युवाच सुता मेकां देहि मे त्वं पुत्रेषु प्रसूतेषु च स्त्रियं हंतुं न योग्यो सिंहातस्त्वं दीनवत्सलः ५३ तेनुजा हं हतसु-
ता कारागारे निपातिता दातुमर्हसि कल्याणकल्याणीन्तनुजांच मे ५४ श्रीनारद उवाच अश्रुमुख्या मोहितया समाच्छाद्यात्म-
जां बहूः प्रार्थितां काद्विनिर्मत्स्यतां सन्नाचिच्छिदेखलः ५५ कुसंगनिरतः पापः खलो यदुकुलाधमः स्वकः सुतां शिलापृष्ठे गृहीत्वा
ह्यो निपातयत् ५६ कंसहस्तात्समुत्पत्य त्वरं साचां बरे गता शतपत्रे रथे दिव्ये सहस्रहयसविते ५७ चामरादोलिते शूभे स्थिता दृ-
श्यत दिव्यदृक् सायुधाष्टभुजामायापार्षदैः परिसेविता ५८ शतसूर्यप्रतीकाशाकसमाह धनस्वना ५९ श्रीयोगमाया उवाच परि-
पूर्यति मः साक्षाच्छ्रीकृष्णो भगवान् स्वयम् जातः क्व वातुते हंता वृथा दीनान्दुनोषिवै ५९ श्रीनारद उवाच इत्युत्क्रान्तं ततो देवी गता-
विन्ध्याचले गिरौ योगमाया भगवती बहुनामा बभूव ह ६० अथ कंसो विस्मितो मूतश्रुत्वा मायावचः परम् देवकी वत्स देवं च मोचयामास
बन्धनात् ६१ कंस उवाच पापो हं पापकर्माहं खलो यदुकुलाधमः युष्मत्पुत्रप्रहन्तारं क्षमध्वमे कृतं भुवि ६२ हे स्वसः शृणु मे शौरि
मन्ये कालकृतं त्विदम् येन विश्वात्म्यमानो वा वायुने वधना बलिः ६३ विस्त्रजो ह देववाक्यौ देवास्तेऽपि मृषागिरिः न जानामि क्व मे शत्रुर्जातः
को कथिते मया ६४ श्रीनारद उवाच इत्थं कंसस्तदंघ्र्योऽपतितोऽश्रुमुखो रूढन् चकार सेवां परमां सौहृदं दर्शयोस्तयोः ६५-

तमवे यसुतंयदुत्तमोहरिजन्मोत्सवकुललोचनः अथविप्रजनेषुआशुवैनियुतंसन्मनसागवांददौ २९ हरिमानकदुंदुभिस्तवैस्त
 चनन्तंप्राणिपत्याविस्मितः अकरोदुदिनप्रभूदयोगतप्तीः स्रूतिगृहेकुतांजलिः ३० श्रीवस्तुदेवउवाच एकोयःप्रकृतिगुणैरनेकधा-
 सिहर्तात्वंजनकउतास्यपालकस्त्वम् निर्लिप्तःस्फटिकइवाद्यदेहवर्णैस्त्वस्मैश्रीभुवनपतेनमामितुभ्यम् ३१ एधस्तत्वनलइवात्रवर्त
 मानोयोन्तस्थोबहिरपिचाभ्यंरंयथाहि आधारोधरणिरिवास्यसर्वसाक्षीतस्मेतेनमइवसर्वगोनभस्वान् ३२ भूभारोद्भूतहरणार्थमेव-
 जातोगोदेवद्विजनिजवत्सपालकोसि गेहेमेभुविपुरुषोत्तमोत्तमस्त्वंकंसान्भाभुवनपतेप्रपाहिपापात् ३३ श्रीनारदउवाच परिपूर्णत-
 मसाक्षात्श्रीकृष्णंश्यामसुन्दरम् ज्ञात्वानत्वाद्यतंप्राहदेवकीसर्वादेवता ३४ श्रीदेवक्युवाच हेकृष्णहेविगणितांडपतेपरेशगोतो-
 कधामधिषण्णजन्मादिदेव पूर्णेशपूर्णपरिपूर्णतमप्रभोमां तंपाहिपाहिपरमेश्वरकंसपापात् ३५ श्रीनारदउवाच तच्छ्रुत्वाभ-
 गवान्कृष्णः परिपूर्णतमःस्वयम् सस्मितोदेवकीशौरिंप्राहसदृजिनार्दनः ३६ श्रीभगवानुवाच इयंचपृष्णिःपतिदेवताचत्वम्पूर्वस-
 र्गिस्तपस्प्रजार्थी ब्रह्माज्यादिव्यतपोयुवाभ्यांकृतम्परंनिर्जलभोजनाभ्याम् ३७ कालेषुमन्वन्तरयेव्यतीतेतपःपरन्तत्तपसःप्रज-
 र्थी तदाप्रसन्नोयुवयोःभूवंरम्परंभूतमयातदोक्तम् ३८ शुक्लायुवाभ्यांकथितंतदेवभूयात्कृतस्त्वत्सदृशःकिलावयोः तथास्तु
 चोत्क्राथगतेमयिप्रजापतीत्यभूतस्वकृतेनदम्पती ३९ नमस्तमःकौपिस्तोजगत्सत्त्वविचार्यतद्दामभवम्परेश्वरः श्रीपृष्णिगर्भेभु
 विविश्रुतःपुनर्द्वितीयकालेहमुपेन्द्रवामनः ४० तथाभवंहृद्यतनेपरात्यरोनीत्वाथमांप्रापयनन्दमन्दिरम् अतो नभूयाद्भयमोग्र-
 सेनतःस्रुतांसमादायस्तरुवीभविष्यथः ४१ श्रीनारदउवाच तूष्णींभूत्वाहरिस्तत्रतद्भूयंपश्यतोस्तयोः दृश्यंत्प्रकटकृत्वा-
 बालोभूत्कोयथानटः ४२ प्रेम्बधृत्वाद्यतंशौरिर्यावदुत्तंसमुद्यतः तावद्भजेनन्दपत्न्यायोगमायाजनिस्वतः ४३ तथाशयानेवि-
 श्वस्मिन्त्यक्षकेषुस्वपत्सुच द्वारउद्घाटिताःसर्वाःप्रस्फुटच्छ्रुत्वागर्गलाः ४४ निर्गतेवस्तुदेवेचमूर्द्धि श्रीकृष्णशोभिते सूर्योदये

स्वरणासिताः १० श्रुत्वा पुत्रोत्सवं तस्य वृषभानुवरस्तथा कलावत्यागजास्तो नन्दमन्दिरमाययौ ११ नन्दानवोपनन्दाश्च तथा षट्पु
भानवः नानोपायनसंयुक्ताः सर्वे तेपि समाययुः १२ उष्णीषोपरिमालाढ्याः पीतकंचुकशोभिताः कर्दुंजाबद्धकेशावनमालाविभू
षणाः १३ वंशीधरावेत्रहस्ताः रूपत्रतिलकार्चिताः बद्धवर्णपरिकरा गोपास्तेपि समाययुः १४ नृत्यन्तः परिगायन्तो ध्रुवन्तो व
स्नानानि च नानोपायनसंयुक्ताः शमश्रुताः शिशवः परे १५ हृद्यंगवीनदुग्धानां दध्याज्यानां बलीबहु नीत्वा वृद्धाद्यष्टिहस्तानन्दमन्दिर-
माययुः १६ पुत्रोत्सवं व्रजेशस्य कथयन्तः परस्परम् प्रेमविह्वलभावैः स्वैरानन्दाश्रुसमाकुलाः १७ जाते पुत्रोत्सवे नन्दः स्वानन्दाश्रु
कुलेक्षणः पूजयामास तान् सर्वान् तिलकाद्यैर्विधानतः १८ श्रीगोपा उचुः हे व्रजेश्वर हे नन्दजातो पुत्रोत्सवं तव अनपत्यस्ये
च्छतो लमतः किमंगलं परम् १९ दैवेन दर्शितं च दंदिनं वो बहुमिदिनैः कृतकृत्याश्च भूयास्मो हृष्टा श्रीनन्दनन्दनम् २० हे मोहनेतिदू-
रान्तमंकं नीत्वा गदिष्यसि यदालालनभावेन भवितानो तदा स्वरम् २१ श्रीनन्द उवाच भवतामाशिषः पुण्याज्जातसौरव्यमिदं
शुभम् आज्ञावतीत्याहंगोपगोपीनां व्रजवासिनाम् २२ श्रीनारद उवाच श्रीनन्दराजस्तसंभवमद्भुतं च श्रुत्वा विस्मयग्रहकर्म
तदैव गोप्यः नृण्ययुः सबलयो व्रजराजगेहानद्यत्प्रमोदपरिपूरितहृन्मनो गाः २३ आनन्दमन्दिरपुरा त्वगृहाद्वज्रजल्यः सर्वा इतस्त-
त उत्तरमाव्रजन्त्यः यानश्च हृदसनभूषणकेशबन्धारेजुर्नरेन्द्रपथिभूपरिमुक्तमुक्ताः २४ झंकारनूपुरनवांगदहमचीरमंजीरहारम-
णिकुण्डलमेखलाभिः श्रीकंठसूत्रभुजकंकणविंदुकाभिः पूर्णेन्दुमण्डलनवद्युतिभिर्विरजुः २५ श्रीराजिकालवारात्रिविशेषचू-
र्णेर्गोधूमसर्पपयवैः करलालनैश्च उत्तार्य बालकमुखोपरि चाशिषस्ताः सर्वाददुर्नृपिजगुर्जगदुर्यशोदाम् २६ श्रीगोप्य ऊचुः
साधुसाधु यशोदेते दिव्यादिष्ट्या व्रजेश्वरि धन्या धन्या परांकुक्षिर्यपायं जनितः स्तनः २७ इच्छायुक्तकृतं ते वै देवेन बहुकालतः रक्ष-
बालम्पद्मनेत्रं स्मितं श्यामस्कन्दरम् २८ श्रीयशोदोवाच भवदीयदयाशीमिजतिं सौरव्यं दयाचमे भवतीनामपि परं दि-

अहो श्रीकृष्णचन्द्रस्य परिपूर्णतम प्रभोः दानदक्षैः कराक्षैश्च किन्नस्याद्रुमिमंडले ६६ प्रातः काले तदा कंसः प्रलंबादीन् महासुरा
 न समाहूय खलस्तेभ्यो वददुक्तं च मायया ६७ कंस उवाच जातो मे ह्यंतकृद्भूमौ कथितो योगमायया अग्निदिशाग्निदिशांश्च शिशू
 न्युग्रहनिष्यथ ६८ दैत्या ऊचुः सज्जस्य धनुषो युद्धे भवतां हृदयोधिना टंकारेणोद्धता देवा मन्यसे नैः कथं भयम् ६९ गोविप्रसाधुः
 श्रुतयो देवा धर्मादयः परे विष्णोश्च तनवो ह्येषां नाशो दैत्यबलं स्मृतम् ७० जातो यदि महाविष्णुस्ते शत्रुर्यो महीतले अग्रं चैतद्दधो पायी
 गवादीनां विहिंसनम् ७१ श्रीनारद उवाच इत्थं महोद्धता दुष्टा दैतेयाः कंसनोदिताः दुद्रुवुः खंगवादिभ्यो जघ्नुर्जितांश्च बालकान् ७२
 आसमुद्राद्रुमितले विशंतश्च गृहे गृहे कामरूपधरा दैत्याश्चैरुः सर्पा इवाभवन् ७३ उत्पथा उद्धता दैत्यास्तत्रापि कंसनोदिताः कपि
 सुराण्यलिहता भूतग्रस्ता इवाभवन् ७४ वैदेहमैथिलनरेन्द्र उपेन्द्र भक्तधर्मिष्ठमुख्य सुतपोजनकप्रतापिन एतत्सतां च भुवि हेलन-
 मंगराजन् सर्वं छिनत्ति बहुलाश्वचतुःपदार्थम् ७५ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां श्रीगोलाकरवंदे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे श्रीकृ-
 ष्णचन्द्रजन्मवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ११ श्रीनारद उवाच अथ पुनोत्सवं जातं श्रुत्वा नन्द उचः क्षणे ब्रह्मणांश्च समाहूय-
 कारयामास मंगलम् १ सविधिं जातकं कृत्वा नन्द राजो महामनाः विप्रेभ्यो दक्षिणाभिश्च नदोलक्षंगवांददौ २ क्रौशमात्रं रत्नसानू-
 न् सुवर्णशिरबरान् गिरीन् सरसान्समधान्यानि ददौ विप्रेभ्यश्चानतः ३ मृदंगवीणाशंखाद्याने दुर्दुन्दुभयो मुहुः गायकाश्च जगुर्द्वारि-
 नृतुर्वरयोषितः ४ पताकैर्हर्मकलशैर्वितानैस्तोरणैः शुभैः अनेकवर्णैश्चित्रैश्च बभौ श्रीनन्दमन्दिरम् ५ रथ्यावीथ्यश्च देहल्यो
 भित्ती प्रांगणवेदिका तोलिकामंडपसमारेजुर्गन्धिजलावरैः ६ गावः सुवर्णशृंग्यश्च हेममालालसद्गताः घंटा मंजीरझंकारारक्तं
 कंबलमंडिताः ७ पीतपुच्छासवत्साश्च तरुणीकरचिहिताः हरिद्राकुंकुमायुक्ताश्चित्रधातुविविचित्रिताः ८ बहिर्पुष्पैर्गन्धिजलैर्वृ-
 षाधर्मधुरंधराः इतस्ततो विरेजुः श्रीनन्दमन्दिरमनोहराः ९ गोवत्समैर्मालाढ्यामुक्ताहारविभूषिताः इतस्ततो विलंघन्तो मंजी

दृष्ट्वा तदा देवाश्चक्रुस्तस्य स्तुतिं पराम् ५० वीक्ष्य कृष्णं तदा देवा ब्रह्माद्याः क्रपिभिः सह स्वधामानिययुः सर्वे हर्षिताः प्रेमविह्वलाः
५१ इति श्रीमद्गुणचर्यसंहितायां गोलोकरवन्दे नारदबहुलाश्वसंवादे श्रीनन्दमहोत्सववर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ -
श्रीनारद उवाच शौर्यनामयपृष्ठार्थकरं दातुं नृपस्य च पुत्रोत्सवं कथयितुं नन्दे श्रीमथुरांगते १ कंसेन प्रेषिता दुष्टा पूतना घातका-
रिणी पुरेषु ग्रामघोषेषु चरन्ती घर्घरस्वना २ अथ गोकुलमासाद्य गोपगोपीगणकुलम् रूपं दधारसादिव्यं वपुः षोडशावार्षिक-
म् ३ नकेपिरु रुरुर्देवाः सुन्दरीतां च गोपिकाः शचीं वाणीरंभारंभारतिं च क्षिपतीमिव ४ रोहिण्यां च यशोदायां धर्षितायां स्फुर-
त्कुचा अंकमादाय तं बाललालयन्ती पुनः पुनः ५ ददौ शिशोर्महाघोराकालकूटावृतस्तनम् प्राणैः सार्द्धं पपौ दुग्धं कटुरोषावृतो ह-
रिः ६ मुंचमुंच वदन्ती त्थं धावती पीडितस्तना नीत्वा बहिर्गता तं वै गतमाया बभूव ह ७ पतन्नेत्रास्वेतगात्रारुदन्ती पतिताभुवि न
नादतेन ब्रह्मांडं समलोकैर्बिलैः सह ८ च चालवस्फुधा दीपैस्तदद्भुतमिवाभवत् षट्क्रोशं सा दृढानदीर्घान् वृक्षान् पृष्ठतले गतान् ९
चूर्णचिकारवपुषा वज्रांगेण नृपेश्वर वदन्तस्ते गोपगणा वीक्ष्य घोरं वपुर्महत् १० अस्यां गुलिगोबालो न जीवति कदाचन
तस्या उरसि सानन्दं कीडं तं स्फुल्लितं शिशुम् ११ दुग्धपीत्वा जृम्भमाणं तन्दृष्ट्वा जगुः स्त्रियः यशोदाया च रोहिण्या निधायो-
रसि विस्मिताः १२ सर्वतो बालकं नीत्वा रक्षां च क्रुर्विधानतः कालिन्दीपुण्यमृतोयैर्गोपुच्छभ्रमणादिभिः १३ गोमूत्रगो-
रजोभिश्च स्नापयित्वा त्विदं जगुः १४ श्रीगोप्य उचुः श्रीकृष्णस्ते शिरःपातु वै कुठः कठमेव हि श्वेतदीपपतिः करौ ना-
सिकां यज्ञरूपधृक् १५ नृसिंहो नेत्रयुग्मं च जिह्वां दशरथात्मजः अधराववतान्ते तु नरनारायणावृषी १६ कपोलोपातु
ते साक्षात्सनकाद्याः कलाहरेः भालन्तश्चेतवाराहो नारदो भूतले वतु १७ त्रिबुक्कपिलः पातु दन्तात्रेय उरो वतु स्कं-
धो द्वावृषभः पातु करौ मत्स्यः प्रपातुते १८ दोर्दंडं सततरक्षेत्पृथुः पृथुलविक्रमः उदरं कमठः पातु नाभिं घन्वन्तरश्चते १९-

द्याभूयादतः परम् २९ हेरोहिणिमहाबुद्धे पूजनं तु ब्रजौकसाम् आगतानां सत्कुलानां यथेष्टं हीप्सितं कुरु ३० श्रीनारद उवाच
 रोहिणीराजकन्यापितृकरोदानशीलिनी तत्रापिनोदितादाने ददावति महामनाः ३१ गौरवर्णादिव्यवासारत्नाभरणभूषिता
 व्यचरद्गोहिणीसाक्षात्पूजयन्ती ब्रजौकसाम् ३२ परिपूर्णतमसाक्षाच्छ्रीकृष्णे ब्रजमागते नदत्सुनरतूर्येषु जयध्वनिरभून्म
 हान् ३३ दधिक्षीरघृतैर्गोपागोप्योद्दयंगवैर्नवैः सिषिचुर्हर्षितास्तत्र जगुरुर्ध्वैः परस्परम् ३४ बहिरन्तःपुरे जाते सर्वतोर्दधे-
 कर्दमे वृद्धाश्च स्थूलदेहाश्चपेतुर्हस्यकृतं परैः ३५ सूताः पौराणिकाः प्रोक्तामागधामंशशंसकाः बंदिनस्त्यमलप्रज्ञाः प्र-
 स्तावसदृशोक्तयः ३६ तेभ्यो नन्दो महाराज सहस्रगाः पृथक् पृथक् वा सोलंकाररत्नानि हयेभानखिलान्ददौ ३७ बन्दि-
 भ्यो मागधेभ्यश्च सर्वेभ्यो बहुलं धनम् वर्षधनवद्गोपो नन्दराजो ब्रजेभ्यः ३८ निधिः सिद्धिश्च वृद्धिश्च भुक्तिर्मुक्तिर्गृहे गृहे वी-
 थां वीथां लुठन्ती वतदिच्छा कस्य चिन्नाहि ३९ सनत्कुमारकपिलशकव्यासादिभिः सह हंसदन्तपुलस्त्याद्यैर्मया ब्रह्माजगा-
 मह ४० हंसारूढो हेमवर्णो मुकुटीकुण्डलीस्फुरन् चतुर्मुखो वेदकर्ता द्योतयन्मण्डलन्दिशाम् ४१ तथा तमनुमूता द्योवृषारू-
 ढो महेश्वरः रथारूढो रविः साक्षाद्गजारूढः पुरन्दरः ४२ वायुश्च रवजना रूढो यमो महिषवाहनः धनदः पुष्पकारूढो मृगारूढः
 क्षपेश्वरः ४३ अजारूढो वीतिहोत्रो वरुणो मकरस्थितः मयूरस्थः कार्तिकेयो भारती हंसवाहिनी ४४ लक्ष्मीचगरूढा-
 रूढा दुर्गारूढा सिंहवाहिनी गोरूपधारिणी पृथ्वीविमानस्था समाययौ ४५ दोलारूढादिव्यवर्णा मुख्याः षोडशमातृकाः -
 षष्ठीचशिषिकारूढारवद्वरैर्यष्टिधारिणी ४६ मंगलोवानरारूढो भासारूढो बुधः स्मृतः गोप्यतिः कृष्णसारथ्यः शुक्रोगवय-
 वाहनः ४७ शनिश्च मकरारूढ उग्रस्थः सिंहिकारूढः क्रोडिबालार्कसंकाशाश्चाययौ नन्दमन्दिरम् ४८ कोलाहलसमायुक्तं
 गोपगोपीगणाकुलम् नन्दमन्दिरमभ्येत्य क्षणं स्थित्वा ययुः सुराः ४९ परिपूर्णतमसाक्षाच्छ्रीकृष्णं वलरूपिणम् नत्वा-

श्रीबहुलाश्वउवाच धन्योहंचकृतार्थोहंभवताभूरिकर्मणा संगोभगवद्दीपानांदुर्लभोदुर्घटोस्तिहि ५ श्रीकृष्णस्त्वर्भक्तः सा
क्षादद्भुतोभक्तवत्सलः अग्रेचकारकिंचिन्नचरित्रवदमेमुने ६ श्रीनारदउवाच साधुपृष्टं त्वयाराजन्भवताकृष्णधर्मिणा-
संगमः खलुसाधूनांसर्वेषांवितनोतिशम् ७ एकदाकृष्णजन्मक्षेयशोदानन्दगेहिनी गोपीगोपान्समाहूयमंगलंचाकरोद्विजैः
८ रक्तांबरकनकभूषणभूषितांगबालंप्रगृह्यकलितान्जनपद्मनेत्रम् श्यामंस्फुरद्हरिनखावृतचन्द्रहारंदेवान्प्रणम्यसुधनंप्रद-
दौद्विजैभ्यः ९ प्रेरवेनिधायनिजमात्सज्जाशङ्गोपीसंपूज्यमंगलदिनेप्रतिगोपिकास्ताः नैवाश्रुणोत्स्फुरदितस्यसुतस्यशब्दं
गोपेषुमंगलगृहेषुगतागतेषु १० तत्रैवकंसखलनोदितउत्कचारव्योदैत्यःप्रभंजनतनुःशकटंयएत्य बालस्यमूर्द्ध्न्यदिपातयि-
तुंप्रवृत्तः कृष्णगोपितंकिलतताडतुरोदनेन ११ चूर्णेगतेयशकटेपतितेचदैत्येत्यत्काप्रभंजनतनुंविमलोबभूव नत्वाहरिशत-
हयेनरथेनयुक्तोगोलोकधामनिजलोकमलंजगाम १२ नन्दादयोव्रजजनाव्रजकोपिकाश्चसर्वेसमेत्ययुगपत्पृथुकांस्तदाहुः ए-
ष स्वयंचपतितः शकटः कथं हिजानीथहेव्रजसुताः सुगताश्चयूयम् १३ बालाऊचुः प्रेरकथोयंसिपन्यादौरुदन्दुग्धार्थमेवहि-
तताडपादंशकटेतेनेदंसकटंत्वनु १४ श्रद्धानंचक्रुर्बालोक्तेगोपागोप्यश्चविस्मिताः त्रैमासिकः क्कबालोयंकचैतद्वाभूत्वनः १५
बालमकेसंगृहीत्वायशोदागृहशंकिता कारयामासविधिवद्यज्ञंविप्रैःसुतर्पितैः १६ श्रीबहुलाश्वउवाच कोयंपूर्वन्तुकुश-
लीदैत्यउत्कचनामभाक् अहंकृष्णपदस्पृशदितोमोक्षंमहामुने १७ श्रीनारदउवाच हिरण्याक्षसुतोदैत्यउत्कचाना-
ममैथिल लोमशस्याश्चमेगच्छन्वृक्षांश्चूर्णचिकारह १८ तन्दृष्ट्वास्थूलदेहाढ्यमुत्कचारव्यंमहाबलम् शशापरोषयुग्विप्रो-
विदेहोभवदुर्मते १९ सर्पिकंचुकवद्देहंपतन्कर्मविपाकतः सद्यस्तच्चरणोपान्तेपतित्वाग्राहदैत्यराट् २० उत्कचउवाच
हेमुनेहकृपासिन्धोकृपांकुरुममोपरि तेप्रभावन्नजानामिदेहंमेदेहिहेप्रभो २१ श्रीनारदउवाच तदाप्रसन्नःसमुनिर्दृष्ट्वनय

मोहिनीगुह्यदेशंचकटिन्तेवामनोवतु पृष्ठिपरशरामश्चतवोरूवादरायणः २० बलेजानुद्वयंपातुजंघेबुद्धः प्रपातुते पादौपा
 तुसगुल्फौचकल्किर्धर्मपतिः प्रभुः २१ सर्वरक्षाकरन्दिव्यंश्रीकृष्णकवचंपरम् इदंभगवतादत्तं ब्रह्मणेनाभिपंकजे २२ -
 ब्रह्मणाशंभवेदत्तंशंभुर्दुर्वाससेददौ दुर्वासाः श्रीयशोमयैप्रादाच्छ्रीनन्दमन्दिरे २३ अनेनरक्षाकृत्वास्यगोपीभिः श्रीयशोम
 ती पापयित्वास्तनन्दानविश्रेभ्यः प्रददौमहत् २४ तदानन्दादयोगोपा आगतामथुरापुरात् दृष्ट्वाधारापूतनारव्यांबभूवुर्भयवि
 कृलाः २५ छित्वाकुठारैस्तद्देहंगोपाः श्रीयमुनातटे अनेकाश्चविताः कृत्वादाहयामासुरेवताम् २६ एलालवंगश्चैरवडतग-
 रागरुगंधिभृत् धूमोदग्धस्यदेहस्यपवित्रस्यसमुत्थितः २७ अहोकृष्णभृतकंवाब्रजामशरणंत्विह पूतनायैमोक्षगतिं द-
 दौपतितपावनः २८ श्रीबहुलाश्वउवाच केयंवाराक्षसीपूर्वपूतनावालघातिनी विषस्तनादुष्टभावापरमोक्षकथंगता २९
 श्रीनारदउवाच बलियज्ञेवामनस्यदृष्ट्वारूपमतः परम् बलिकन्यारत्नमालापुत्रस्तेहंचकारह ३० एतादृशोयदिभवेद्बाल
 मेकंशुचिस्मितम् पाययामिस्तनन्तेनप्रसन्नंमेमनस्तदा ३१ बलेः परमभक्तस्यसकृतायैवामनोहरिः मनोरथस्तुतेभूयान्मन
 स्यपिवरंददौ ३२ साभवद्वापरान्तेवैपूतनानामविश्रुता श्रीकृष्णस्पर्शसंभूतापरंप्राप्तमनोरथा ३३ यः पूतनामोक्षमिमंश्रु
 णोति कृष्णस्यदेवस्यपरात्परस्य भक्तिर्भवेत्प्रेमयुतापितस्यत्रिवर्गसिद्धिः किमुमैथिलेन्द्र ३४ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहि-
 तायांगोलोकरवन्देनारदबहुलाश्वसंवादे पूतनामोक्षोनामत्रयोदशोऽध्यायः १३ श्रीगर्गउवाच इत्येवंकथितं दिव्यंश्री-
 कृष्णचरितं वरम् यः शृणोति नरो भक्त्या सकृत्तार्थेन संशयः १ श्रीशौनकउवाच स्कधारवंदं परमिष्टं श्रीकृष्णचरितं शतभ
 म् श्रुत्वा त्वन्मुरवतः साक्षात्कृतार्थाः स्मो वयं मुने २ श्रीकृष्णभक्तः शान्तात्मा बहुलाश्वः सतांवरः अतो मुनिं किंप्रच्छत-
 न्मे ब्रूहि तपोधन ३ श्रीगर्गउवाच अथ राजा मैथिलेन्द्रो हर्षितः प्रेमविक्रलः नारदप्राह धर्मात्मा परिपूर्णतिमं स्मरन् ४ -

अतीवमोदं संप्रापुर्वदन्तः कुशलं जनैः ४२ यशोदाबालकं नीत्वा पाययित्वा स्तनं मुहुः आधायोरसि वस्त्रेण रोहिणीं प्राह-
मोहिता ४३ श्रीयशोदावाच एकोदैवेन दन्तो यन पुत्रा बहवश्च मे तस्यापि बहवोरिष्टा आगच्छन्तः क्षणेन वै ४४ अ-
द्य मृत्युं मुरवान्मुक्तो भविष्यति मृतः परम् किं करोमि ह्यगच्छामि कुत्र वा सो भवेदतः ४५ धनन्दे हो गृहं सो धोरत्नानि दिवि
धामि च सर्वेषां तु ह्यवश्यं वै भूयान्मे कुशली शिशुः ४६ हरेस्त्वं नन्दानमिष्टं पूर्वन्दे वालयं शतम् करिष्यामि तदा बालोरिष्टेभ्यो
विजयीयदा ४७ एकबालेन मे सौरव्यमन्धयष्टिरिव प्रिये बालं नीत्वा गमिष्यामि देशे रोहिणि निर्भये ४८ श्रीनारद उवाच
तदैव विप्राविद्वांस आगतानन्दमन्दिरम् यशोदया च नन्देन पूजिता आसनस्थिताः ४९ श्रीब्राह्मण उचुः माशौचं कुरु हे
नन्द हे यशोदे व्रजेश्वरि करिष्यामः शिशोरक्षां चिरजीवी भवेदयम् ५० श्रीनारद उवाच इत्युक्त्वा द्विजमुख्यास्ते कुशाग्रैर्न-
वपल्लवैः पवित्रकलशैस्तोयैर्नैर्गन्धजुः सामजैः स्तवैः ५१ परैः स्वस्त्ययनैर्यज्ञं कारयित्वा विधानतः अग्निं संपूज्य विधिव-
द्द्रक्षां विदधिरे शिशोः ५२ ब्राह्मण उचुः दामोदरः पातु पादौ जानुनी विष्टरश्वाः ऊरुपातु हरिर्नाभिं परिपूर्णतमः स्व-
यम् ५३ कटिराधा पतिः पातु पीतवासास्तवोदरम् हृदयं पद्मनाभश्च भुजौ गोवर्द्धनोद्धरः ५४ मुखं च मथुरानाथोद्धारके-
शः शिरो वतु पृष्टिं पातु सुरध्वंसी सर्वतो भगवान् स्वयम् ५५ श्लोकत्रयमिदं स्तोत्रं यः पठेन्मानवः सदा महासौरव्य भवेत्
स्य न भयं विद्यते क्वचित् ५६ श्रीनारद उवाच नन्दस्तं योगवांलक्षं सुवर्णदं शलक्षकम् सहस्रं नवरत्नानां वस्त्रं लक्षं ददौ
परम् ५७ गतेषु द्विजमुख्येषु नन्दो गोपान् विनियम्य च भाजयामास संपूज्य वस्त्रैर्भूषैर्मनोहरैः ५८ श्रीबहुलाश्व उवाच-
तूणावर्तः पूर्वकाले कोयं स्कृत् त कृन्नरः परिपूर्णतमे साक्षाच्छ्रीकृष्णे लीनतांगतः ५९ श्रीनारद उवाच पांडुदेशोद्भवो-
रजासहस्राक्षः प्रतापवान् हरिभक्तो धर्मनिष्ठो यज्ञकृद्दानतत्परः ६० रेवातटे महादिव्ये लतावेत्रसमाकुले नारीणां च सह-

शतविधेः सतांरोपोपिवरदोवरोमोक्षार्थदः किमु २२ श्रीलोमशउवाच वातदेहस्तुतेभूयाद्यतीतेचाक्षुषान्तरे वैवस्वतान्तरे-
 मुक्तिर्भविताचयदाहरेः २३ श्रीनारदउवाच तस्मादुक्तचदैत्यस्तु मुक्तो लोमशतेजसा सद्यो नमोस्तु येनूनंसमर्थावरशाप-
 योः २४ उत्संगे क्रीडितं बालं लालयन्त्येकदानृप गिरिभारं न सेहेतवो दुःश्रीनन्दगेहिनी २५ अहो गिरिस्सिमो बालः कथं स्यादिति वि-
 स्मिता भूमौ निधाय तं सद्यो नंदं कस्मै जगाद ह २६ कंस प्रणोदितो दैत्यस्तृणावर्ते मिहावलः जहार बालं क्रीडितं वातावर्ते न सु-
 न्दरम् २७ रजोधकारो भूतत्रयघोरशब्दश्च गोकुले रजस्वलानि चक्षुषि बभूवुर्घटिका द्वयम् २८ ततो यशोदाना पश्यन् युवतं
 मंदिराजिरे मोहितारुदतीधारा न्यश्यन्ती गृहशेखरान् २९ अहृष्टे च यदा पुत्रं पतिता भुवि मूर्च्छिता उच्चैरुदकरुणं मृतवत्सा
 यथा हि गौः ३० रुरुदुश्चतदा गोप्यः प्रेमस्नेहसमाकुलाः अश्रुमुख्यो नन्दः सूनुं पश्यन्त्यस्ता इतस्ततः ३१ तृणावर्ते निभः प्रा-
 प्त ऊर्ध्वै लक्ष्यो जन्म स्कन्धे स्फुमे रुवद्बालं मन्यमानः प्रपीडितः ३२ अथ कृष्णं पातयितुं दैत्यस्तत्र समुद्यतः गलजग्रा-
 हतस्यापि परिपूर्णतमः स्वयम् ३३ मुंचमुंचेति गदिते दैत्ये कृष्णेणोद्धतो र्भकः गलग्राहेण महता व्यस्कन्दे त्यं चकार ह ३४-
 तज्ज्योतिः श्रीघनश्यामेलीनो भूमा मिनीयथा दैत्यो बरात्रिपतितः शिलायां शिशुना सह ३५ विशीर्या विचयवस्यापि पतितस्य
 स्वनेन वै विनेदुश्च दिशः सर्वाः कंपितं भूमि मंडलम् ३६ तत्पृष्ठिस्थं शिशुं तूष्णीं रुदन्त्यो गोपिकास्ततः ददृशुर्गुपत्सर्वानी-
 त्वा मात्रे ददुर्जगुः ३७ गोप्युत्तुः नयोग्यासि यशोदेत्वं बालं लालयितुं मनाक् न दृष्ट्वा ते ह्यचिदृष्ट्वा कुद्वासि कथितेन
 वै ३८ प्राप्तं धकारे स्वरोहात्कोपि बालं जहाति हि त्वयानिर्घृणया भूमौ धृतो बालो महाभये ३९ श्रीयशोदावाच न जाना-
 मिकथं बालो भारो भूतो गिरिन्द्रवत् तस्मान्मया कृतो भूमौ चक्रवाते महाभये ४० गोप्युत्तुः मामृषावदकल्याणि हे य-
 शोदे गतव्यथे अयन्दुग्धमुखो बालो मधुः कुसुमतूलवत् ४१ श्रीनारदउवाच तदा गोप्यो गोपाश्च नन्दाद्या आगते शिशौ

श्रीब्रह्मोवाच युवाभ्यांयाचितंयन्मेदुर्घटंदुर्लभंव्रम् तथापिभूयात्सफलंयुवयोरन्यजन्मनि १३ श्रीनारदउवाच -
द्रोणोनन्दोभवद्भूमौयशोदासाधरास्मृता कृष्णोब्रह्मवचःकर्तुंप्राप्तोघोषंपितुःपुरात् १४ सुधारवंडात्परंमिष्टश्रीकृष्ण
चरितंशुभम् गन्धिमादनशृंगेवैनारायणमुखाच्छ्रुतम् १५ कृपयाचकृतार्थोहिनरनारायणस्यच मयातुभ्यंचकथितंकिं
भूयःश्रोतुमिच्छसि १६ श्रीबहुलाश्वउवाच नन्दगेहेहरिःसाक्षाच्छिशुरूपःसनातनः किंचकारबलेनापितन्मेब्रूहिम
हामुने १७ श्रीनारदउवाच एकदाशिष्यसहितोगर्गाचार्योमहामुनिः शौरिणामोदितःसाक्षादाययोनन्दमन्दिरम् १८
नन्दःसंपूज्यविधिवत्याद्याद्यैर्मुनिसत्तमम् ततःप्रदक्षिणीकृत्यसाष्टांगप्रणामह १९ श्रीनन्दउवाच अद्यनःपितरो
देवाःसन्तुष्टाअग्रयश्चनः पवित्रमन्दिरंजातंयुष्मच्चरणैरेणुभिः २० मत्पुत्रनामकरणंकुरु द्विजमहामुने पुण्यैस्तीर्थै-
श्वदुःप्राप्यभवदागमनंप्रभो २१ श्रीगर्गउवाच तेषुत्रनामकरणंकरिष्यामिनसंशयः पूर्ववातंगिदिष्यामिगच्छनन्द
रहस्थलम् २२ श्रीनारदउवाच उत्थाप्यगर्गोनन्देनबालाभ्यांचयशोदया एकान्तगोव्रजेगत्वातयोनिमचकारह २३ -
संपूज्यगणनाथादीन्ग्रहान्संशोध्ययत्नतः नन्दप्राहप्रसन्नांगोगर्गाचार्योमहामुनिः २४ श्रीगर्गउवाच रोहिणीनन्द-
नस्यास्यनामोच्चारंशृणुष्वच रमन्तेयोगिनोह्यस्मिन्सर्वत्ररमतीतिवा २५ गुणैश्चरमयन्भक्तान्तेनरामंविदुःपरे गर्भसं-
कर्षणादस्यसंकर्षणइतिस्मृतः २६ सर्वाविशेषाद्यशेषबलाधिव्याहूलंविदुः स्वपुत्रस्यापिनामानिशृणुनन्दयतेह्यतः २७
अद्यप्राणिपवित्राणिजगतामंगलानिच ककारःकमलाकान्तत्रकारोरामइत्यपि २८ षकारःषट्गुणपतिःश्वेतद्वीपनि-
वासकृत् एकारोनारसिंहोयमकारोह्यक्षरोग्निभुक् २९ विसर्गोचतथाह्येतौनरनारायणावृषी संप्रलीनाश्चषट्पूर्णा
यस्मिन्शब्दमहामुनौ ३० परिपूर्णतिमेसाक्षात्तेनकृष्णःप्रकीर्तितः शङ्कुरक्तस्तथापीतोवर्णोस्थानुयुगंधृतः ३१ ह्रा-

स्त्रेणरमयन्विचचारह ६१ दुर्वाससंमुनिसाक्षादागतंनननामह तदामुनिर्ददौशापंराक्षसोभवदुर्मते ६२ पुनस्तदं
 द्रयोःपतितंनृपेप्रादाद्वरमुनिः श्रीकृष्णविग्रहस्पर्शान्मुक्तिस्तेभवितानृप ६३ श्रीनारदउवाच सोपिदुर्वाससःशा
 पात्तृणावतेभवदुवि श्रीकृष्णविग्रहस्पर्शान्मोक्षमवापह ६४ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासंहितायांगोलोकरवडे-
 नारदबहुलाश्वसंवादेशकटासुरनृणावर्तमोक्षोनामचतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीनारदउवाच प्रेरेवेहरित्कनकरत्न
 मयेशयानंश्यामशिशंजन मनोहरमन्दहासम् दृश्यातिहारिमपिबिन्दुधरंयशोदास्वांकेचकारधृतकज्जलपद्मनेत्रम्
 १ पादपिबन्तमतिचंचलमद्भुतांगवक्त्रैर्विनीलनवकोमलकेशबन्धैः श्रीपत्रकेशरिनखस्फुरदूर्ध्वचन्द्रतंलालयन्त्यति
 घृणामुदमापगोपी २ बालस्यपीतपयसो नृपज्भत स्यान्तत्वावृतंचवदनेसकलंविराजम् मात्रास्करेन्द्रियसुरैवैःप्र
 युतंचसर्वदृष्ट्यापरंभयमवापनिमीलिताक्षी ३ राजन्परस्यपरिपूर्णतमस्यसाक्षात्कृष्णस्यविश्वमखिलंकपटेनमो
 ही नष्टस्पृतिपुनरभूत्स्वस्तेघृणार्ताकिंवर्णयामिसुतपोबहुनन्दपत्न्याः ४ श्रीबहुलाश्वउवाच नन्दोयशोदया
 सार्द्धकिंचकारतपोमहत् येनश्रीकृष्णचन्द्रोपिपुत्रीभूतोबभूवह ५ श्रीनारदउवाच अष्टानांवैवसूनांचद्रोणोमु
 रव्योधरापतिः अनपत्योविष्णुभक्तोदेवराज्यंचकारह ६ एकदापुत्रकांक्षीचब्रह्मणानोदितोनृप मन्दिराद्रिगतस्त-
 मुंधरयाभार्ययासह ७ कन्दमूलफलाहारौतमपराशिनौतपः जलभक्षाततस्तौतुर्निर्जलौनिर्जनैस्थितौ ८ वर्षा-
 णामर्बुदेयातेतपस्तत्तपतोर्द्वयोः ब्रह्माप्रसन्नस्तावेत्यवरंभूहीत्युवाचह ९ वाल्मिकिर्निर्गतोद्रोणोधरयाभार्ययास
 ह नत्वाविधिंचसंपूज्यहर्षितःप्राहंतप्रभुम् १० श्रीद्रोणउवाच परिपूर्णतमेकृष्णेपुत्रीभूतेजनार्दने भक्तिःस्या
 दोवयोःस्यातांवदन्तीप्रेमलक्षणा ११ ययांजसातरंतीहदुस्तरंभवसागरम् नान्यवरवाञ्छितस्यादावयोस्तपतोर्विधे १२

जनेनसुन्दरस्थलम् ५० कालिन्दीजलकल्लोलकोलाहलसमाकुलम् तत्रोपविश्यगोपेशंमुनीन्द्रःप्राहधर्मवित् ५१ श्रीगर्गउ०
हेगोपगुप्तमाख्यानं कथनीयंनचत्वया परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् ५२ असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोके-
शःपरात्परः तस्मात्परोवरोनास्तिजातो नन्दगृहेपतिः ५३ श्रीवृषभानुरुवाच अहोभाग्यमहोभाग्यंनन्दस्यापिमहामु-
ने श्रीकृष्णस्यावतारस्थसर्वैर्वन्दकारणम् ५४ श्रीगर्गउवाच भुवोभारावतारायकंसादीनांबधायच ब्रह्मणाप्रार्थि-
तःकृष्णोबभूवजगतीतले ५५ श्रीकृष्णपट्टराजीयागोलोकेराधिकाभिधा तद्गृहेसापिसंजातात्वंनजानासितांपराम्
५६ श्रीनारदउवाच तदाप्रहर्षितोगोपोवृषभानुःसुखिस्मितः कलावतींसमाह्वयतयासार्द्धविचार्यच ५७ राधाकृष्ण
नुभावंचज्ञात्वागोपवरःपरः आनन्दाश्चकलामचन्युनराहमहामुनिम् ५८ श्रीवृषभानुरुवाच तस्मेदास्यामिहेब्रह्मन्
कन्यांकमललोचनाम् त्वयापंधादर्शितोमेत्वयाकायेयिदुद्वहः ५९ श्रीगर्गउवाच अहन्नकारयिष्यामिविवाहमनयोर्नृ-
प तयोर्विवाहोभविताभांडीरेयमुनातटे ६० वृन्दावनसमीपेचनिर्जनसुन्दरस्थले परमेष्ठीसमागत्यविवाहंकारयिष्यति
६१ तस्माद्राधांगोपवरविद्वद्धांगीपरस्यच लोकचूडामणिःसाक्षाद्राज्ञांगोलोकमन्दिरम् ६२ यूयंसर्वेपिगोपालागो-
लोकादागताभुवि तथागोपीगणागोपागोलोकेराधिकेच्छया ६३ यदृशनिर्दुर्लभमेवदुर्घटदेवैश्चयज्ञैर्नचत्तन्मभिःकिमु-
सविग्रहांतांतवमन्दिराजिरेलक्षन्तिगुप्तांबहुगोपगोपिकाः ६४ श्रीनारदउवाच तदाचविस्मिताराजन्दपतीहर्षितापरम्
राधाकृष्णप्रभावंचश्रुत्वाश्रीगर्गमूचतुः ६५ दंपतीऊचतुः राधाशब्दस्यहेब्रह्मन्व्याख्यानंवदतत्त्वतः त्वत्तो नसंशयच्छे-
त्ताकोपिभूमौमहामुने ६६ श्रीगर्गउवाच सामवेदस्यभावार्थगन्धमादनपर्वते शिष्येनापिमयातन्ननारायणमुरवाच्छ्रुत-
म् ६७ रमयातुरकास्यादाकारस्त्वादिगोपिका धकारोधरयात्यास्यादायगाविरजानदी ६८ श्रीकृष्णस्यपरस्यापिच

परान्तेकलेरादौ बालोयंकृष्णतांगतः तस्मात्कृष्णइतिख्यातोनाम्नायंनन्दनन्दनः ३२ वृषवश्चेन्द्रियाणीतितदेव
 श्रित्तएवहि तस्मिन्यश्वेष्टतेसोपिवास्वदेवइतिस्मृतः ३३ वृषभानुसुताराधायाजाताकीर्तिमन्दिरे तस्याःपतिरयं
 साक्षात्तेनराधापतिःस्मृतः ३४ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णगोभगवान्स्वयम् असरव्यब्रह्माडपतिर्गेर्लोकेधा
 मिराजते ३५ सोयन्तवशिश्नुर्जातोभारावतारणायच कसादीनांवधार्यायभक्तानारक्षणायच ३६ अनन्ता-
 न्यस्यनामानिवेदगुह्यानिभारत लीलाभिश्चप्रविष्यन्तितत्कर्मसुनविस्मयः ३७ अहोभारयंतुतेनन्दसाक्षाच्छ्रीपुरु
 षोत्तमः त्वद्गृहेवर्तमानोयंशिशुरूपःपरात्परः ३८ श्रीनारदउवाच इत्युक्त्वाथगतं गेर्गस्वात्मानं पूर्णमाशेषम्
 मेनेप्रमुदितःपत्न्यानन्दराजोमहामतिः ३९ अथगर्गेज्ञानिवरोज्ञानदोमुनिसन्तमः कालिन्दीतीरशोभाद्व्यावृषभा
 नुपुरंगतः ४० छत्रेणशोभितविप्रं द्वितीयमिववासवम् दंडेनराजितंसाक्षाद्दर्शयामिजमिवस्थितम् ४१ तेजसाद्यो
 तितदिशंसाक्षात्सूर्यमिवापरम् पुस्तकीमेखलायुक्तं द्वितीयमिवपद्मजम् ४२ शोभितंशकलवासोभिर्देवंविष्णु-
 मिवस्थितम् तद्गृह्णामुनिशार्दूलसहस्रोत्थायसादरम् ४३ प्रणम्यशिरसासद्यःसन्मुखोभूत्कृतोजलिः मुनिचपी
 ठकेस्थाप्यपाद्याद्यैरुपचारवित् ४४ पूजयामासविधिवच्छ्रीगर्गेज्ञानिनावरम् ततःप्रदक्षिणीकृत्यवृषभानुवरोम-
 हान् ४५ श्रीवृषभानुरुवाच सतापस्यदंशनान्तंगृहिणाशान्तयेस्मृतम् नृणामन्तस्तमोहारीसाधुरेवनभास्क-
 रः ४६ तीर्थीभूतावयंगोपाजातास्त्वद्दर्शनात्प्रभो तीर्थानितीर्थीकुर्वन्तित्वादृशःसाधवःक्षितौ ४७ हेमुनेराधिका-
 नामकन्यामेमंगलायना कस्मेवरायदातव्यावदत्वंमेस्फुनिश्चितम् ४८ त्वपस्यदन्नर्कइवत्रिलोकीदिव्यदर्शनः वरोनया-
 समोयोवैकस्मेदास्यामिकन्यकाम् ४९ श्रीनारदउवाच हस्तंगृहीत्वाश्रीगर्गेवृषभानोर्महामुनिः जगामयमुनातीरंनि

मिजनाथमंकात् गतेधुनन्देप्रएतेव्रजेशेतदाहिभांडीरवनंजगाम ११ गोलोकलोकाच्चपुरासमागताभूमीमिजंस्ववपुरादधाना या
पद्मारागादिरवचिस्त्ववर्णबभूवसाततक्षणमेवसर्वम् १२ वृन्दावनन्दिव्यवपुर्दधानं वृक्षैर्वरैः कामदुघैस्सहैव कलिन्तुपुत्रीचस्त्व-
र्णसौधैः श्रीरत्नसोपानमयीबभूव १३ गोवर्द्धनोरत्नशिलामयोभूत्स्त्ववर्णशृंगैः परितः स्फुरद्भिः मत्तालिभिर्निर्झरस्सन्दरी
भिर्दरीभिरुच्चांगकरीवराजन् १४ तदानिकुजापिनिजं वपुर्दधत्सभायुतप्रागणदिव्यमंडपम् वसंतमाधुर्यधरं मधुव्रतैर्मयू-
रपारावतकोकिलध्वनि १५ स्त्ववर्णरत्नादिरवचिद्रुद्वैतं पतत्पताकावलिभिर्विराजितम् सरः स्फुरद्विर्जमरावलीठितैर्विचर्चि-
तं कांचनचारुपंकजैः १६ तदैवसाक्षात्पुरुषोत्तमोत्तमोवभूवकेशोरवपुर्धनप्रभः पीतांबरः कौस्तुभरत्नभूषणो वंशीधरो
मन्मथराशिमोहनः १७ भुजेनसंगृह्यहसन्प्रियां हरिर्जगाम मध्येस्त्वविवाहमंडपम् विवाहसंभारयुतः समरवलंसदर्मम-
हारिघरादिमंडपम् १८ तत्रैवसिंहासनउच्चतेवरेपरस्परसंमिलितौ विरेजतुः परंब्रुवन्तौ मधुरचंदपती स्फुरत्प्रभोरवेचतडि-
ध्नाविव १९ तदावरादेववरोविधिः प्रभुः समागतस्तस्थपरस्थसन्मुखे नत्वा तदंघ्रीं उशतीगिराभिः कृतांजलिश्चरुचतुर्भु-
खोजगौ २० श्रीब्रह्मोवाच अनादिमाद्यपुरुषोत्तमोत्तमं श्रीकृष्णचन्द्रनिजभक्तवत्सलम् स्वयं त्वसंख्यां डपतिं परा-
त्परं राधापतिं त्वां शरणं व्रजाम्यहम् २१ गोलोकनाथस्त्वमतीवलीलोलीलावतीयं निजलोकलीला वैकुण्ठनाथोसियदात्व-
मेवलक्ष्मीस्तदेयं वृषभानुजाहि २२ त्वरामचन्द्रो जनकात्मजेयं भूमौ हरिस्त्वं कमलालयेयम् यज्ञावतारोसियदा तदेयं श्रीद-
क्षिणास्त्रीप्रतिपत्तिमुरव्या २३ त्वन्नारसिंहोसिरमाहृदीयं नारायणस्त्वं च नरेण युक्तः तदा त्वियं शान्तिरतीव साक्षाच्छा-
येव याता च तवानुरूपा २४ त्वं ब्रह्मचेयं प्रकृतिस्तदस्था कालो यदेमां च विदुः प्रधानम् महान्यया त्वं जगदंकुरोसिराधा तदेयं
सगुणा च माया २५ यदान्तरात्मा विदितश्चतुर्भिस्तदा त्वियं लक्षणरूपवृत्तिः यदा विराट् देहधरस्त्वमेव तदा खिलं वा भुवि

तुद्धीतेजसोभवत् लीलाभूः श्रीश्वविस्जान्तस्वः पत्न्यएवहि ६९ संप्रलीनाश्रुताः सर्वराधायांकुंजमन्दिरे परिपूर्णत-
माराधातस्मादाहुर्मनीषिणः ७० राधाकृष्णेतिहेगोपयेजपन्तिपुनःपुनः चतुःपदार्थकिन्तेषांसाक्षान्कृष्णोपिलभ्यते ७१
श्रीनारदउवाच तदातिविस्मितोराजन्वृषभानुःप्रियायुतः राधाकृष्णप्रभावन्तज्ञात्वानन्दमयोत्थभूत् ७२ इत्थंगर्गोज्ञा
निवरः पूजितोवृषभानुना जगामस्वगृहसाक्षान्मुनीन्द्रः सर्ववित्कविः ७३ इतिश्रीमद्गोचार्यसंहितोयाश्रीगोलोकरवडे
नारदबहुलाश्वसंवादेविश्वरूपदर्शननन्दपत्न्याश्रीकृष्णनामकरणनामपंचदशोऽध्यायः १५ श्रीनारदउवाच -
गाश्चारयन्तदनमंकदेशेसंलालयन्तूरतमंसकाशात् कलिन्दजातीरस्मीरकंपितंनन्दोव्यभांडीरवनंजगाम १ कृष्णेच्छया
वेगतरोथवातोघनैरभून्मेदुरमंबरच तमालनीपद्रुमपल्लवैश्वपतद्भिरेजद्विरतीवभीकैः २ तदांधकारेमहतिप्रजातेवालेरु
दत्यंकगतेतिभीते नन्दोभयंप्रापशिशंसविभ्रद्भरिपरेशशरणंजगाम ३ तदैवकोट्यर्कसमूहदीप्तिरागच्छतीवाचलतीदि
शास्तु बभूवतस्यांवृषभानुपुत्रीददर्शराधानवनन्दराजः ४ कोटीदुर्बिबद्ध्युतिमादधानांनीलावरस्कन्दरमादिवर्णम् मंजीर-
धीरध्वनिनूपुराणामाभिभ्रतीशब्दमतीवमंजम् ५ कांचीकलाकंकणशब्दमिआहारंगुलीयांगदविस्फुरतीम् श्रीनासि-
कामौक्तिकहं सिकीभिः श्रीकंठचूडामणिकुंडलाढ्याम् ६ तन्तेजसाधर्षितव्यासुनन्दोनत्वाथतामाहकृताजलिःसन् अ-
यन्तुसाक्षात्पुरुषोत्तमस्त्वंप्रियासिमुख्यासिसदैवराधे ७ गुप्तंविदंगर्गमुखेनवेद्यिगृहाएराधेनिजनाथमंकात् एनंगृहं-
प्रापयमेघभीतवदामिचेत्थंप्रकृतेर्गुणाढ्यम् ८ नमामितुभ्यंभुविरक्षमात्वंयथेस्मितसर्वजनैर्दुरापम् श्रीराधोवाच अ-
हंप्रसन्नातवभक्तिभावान्मद्दर्शनन्दुर्लभमेवमन्द ९ श्रीनन्दउवाच यदिप्रसन्नासितदाभवेन्मभक्तिर्दृढाकौयुवयोःपदाब्जे
सतांचभक्तिस्तवभक्तिभाजांसंगःसदाप्रेमयुगेयुगेच १० श्रीनारदउवाच तथास्तुचोत्काथहरिकराभ्याजग्राहराधा-

ग० सं०
२२

व विलोक्यशारवान्तरितंचराधाजग्राहपीताम्बरमाव्रजन्ती ४१ दुद्रावराधाहरिहस्तपद्माङ्गकारमृग्योःप्रतिकुर्वतीको -
 निलीयमानायमुनानिकुंजेपुनर्व्रजन्तीहरिहस्तमात्रात् ४२ यथातमालःकलधौतवल्याघनोयथाचचलयाचकास्ति नीलो
 द्विराजोनिकषाशमस्वन्याश्रीराधयाद्यस्ततथारमण्या ४३ श्रीरासंरोजनवर्जितेपरेरेमेहरीरासरसेनराधया वृन्दावनेभू
 गमयूरकूजल्लुतेचरत्येवरतीश्वरःपरः ४४ श्रीराधयाकृष्णहरिःपरात्माननर्तगोवर्द्धनकन्दरासु मन्तालिषुप्रस्नवणैःस
 रोभिर्विराजितासुद्युतिमल्लतास्त ४५ चचारकृष्णोयमुनांसमेत्यवरविहारवृषभानुपुत्र्या राधाकरालुक्षदलंसपद्मधा
 वनगृहीत्वायमुनाजलेषु ४६ राधाहरःपीतपटचवशीवन्नगृहीत्वासहसाहसन्ती देहीतिवशीवदतोहरेश्वजगादराधाक
 मलचुदेहि ४७ तस्मैददौदेववरोथपद्मराधाददौपीतपटचवशीम् वेन्नचतस्मैहरयेतयोःपुनर्वभूवलीलायमुनातटेषु ४८
 ततश्चभांडीरवटेप्रियास्तचकारश्चृगारमलमनोज्ञम् तत्रावलीपावककज्जलाद्यैःपुष्पैःसुरलैर्व्रजगोपरतः ४९ हरेश्चश्च-
 गारमलंप्रकर्तुःसमुद्यतातत्रयदाहिराधा तदैवकृष्णस्तुबभूवबालोविहायकेशोरवपुःस्वयंहि ५० नन्देनदत्तशिशुमेव
 यादृशंभूमौलुठन्तप्ररुदन्तमाभयात् हरिंबिलोक्यशुरूरोदराधिकातनोषिमायांनुकथंहरेमयि ५१ इत्थंरुदतीसहसा
 विषण्णमाकाशवगाहतदैवराधाम् शोचन्नुराधेइहमाकुरुत्वमनोरथःस्तेभविताहिपश्चात् ५२ श्रुत्वाथराधाहिहरिगृही
 त्वागताश्रुगेहेव्रजराजपत्न्याः दत्वाचबालकिलनन्दपत्न्याउवाचदत्तपथितेवभर्त्रा ५३ उवाचराधानृपनन्दगेहिनीधन्या
 सिराधेवृषभानुकन्यके त्वयाशिशुमेपरिरक्षितोभयान्मेधावृतेव्योषिभयातुरोवने ५४ सम्पूजितासद्गुणश्लाघितासा
 सनन्दितासावृषभानुपुत्री यदाह्यनुज्ञाप्ययशोमतीसाशनैःस्वगेहंनिजगामराधा ५५ इत्थंहरिमुत्कथ्याचवर्णिताराधा
 विवाहस्यसमंगलावृता श्रुत्वाचयैवापठिताचपाठितातान्पापवृन्दानकदास्पृशन्ति ५६ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहिता

धारणेयम् २६ श्यामचंगौरं विदितं द्विधामहस्तवैवसाक्षात्सुरुषोत्तमोत्तमः गोलोकधामाधिपतिम्परे शंपरात्परन्तं शरणं ब्र
 जाम्यहम् २७ सदापठेद्युगलस्तवम्परंगोलोकधामप्रवरप्रयातिसः इहैवसौंदर्यसमृद्धिसिद्धयो भवन्ति तस्यापि निरुगतः
 पुनः २८ यदायुवांप्रीतयुतौ च दम्पती परात्परो तावन्नुरुप रूपितौ तथापि लोकव्यवहारसंग्रहाद्विधिविवाहस्य तु कारया-
 म्यहम् २९ श्रीनारद उवाच तदा स उत्थाय विधिर्हृताशनं प्रज्वाल्य कुंडे स्थितयोस्तयोः पुरः श्रुतेः करग्राहविधिं विधानतो वि-
 धाय धाता समवस्थितो भवत् ३० स वाह्यामास हरिं च राधिकां प्रदक्षिणं सप्तहिरण्यरतसः ततश्च तौ तं प्रणम्य वेदवित्-
 तौ पाठयामास च सममंत्रकम् ३१ ततो हरेर्वक्षसिराधिकायाः करं च संस्थाप्य हरेः करं पुनः श्रीराधिकायाः किल पृष्ठदे-
 शके संस्थाप्य मंत्रांश्च विधिः प्रपाठयन् ३२ राधाकराभ्यां प्रददौ च मालिकां किंजल्किनीं कृष्णागलेऽलिनादिनीम् हरेः करा-
 भ्यां वृषभानुजागले ततश्च वक्षिं प्रणम्य वेदवित् ३३ संवासयामास रूपां च योश्च तौ कृतांजलीमौ नयुतौ पितामहः तौ पा-
 ठयामास तु पंचमंत्रकं समर्प्य राधां च पितैव कन्यकाम् ३४ पुष्पाणि देवा व वृषुस्तदानुपविद्या धरीभिर्ननृतुः स्तरांगनाः गन्ध-
 र्वविद्या धरचारणाः कलसकिन्नराः कृष्णास्स मंगलं जगुः ३५ मृदंगवीणा मुरुयष्टिवेणवः शंखानकादुदुभयः सतालकाः
 नेदुर्मुहूर्दे वरैर्दिवि स्थितैर्जयेत्यभून्मंगलशब्दमुचकैः ३६ उवाच तत्रैव विधिं हरिः स्वयं यथेप्सितं त्वं वेदविप्रदक्षिणाम्
 तदा हरिं ग्राहविधिः प्रभो मे देहित्वं दध्योर्निजभाक्तिदक्षिणाम् ३७ तथा स्तुत्वा कथं वदतो विधिं हरेः श्रीराधिकायाश्च पद-
 द्वयं शठभम् नत्वा कराभ्यां शिरसा पुनः पुनर्जगाम गेहं प्रणतः प्रहर्षितः ३८ ततो निकुंजेषु चतुर्विधान् नदिव्यं मनोज्ञं प्रिय-
 या प्रदत्तम् जघास कृष्णः प्रहसन् परात्मा कृष्णेन दत्तं क्रमुकचराधा ३९ ततः करेणापि करं प्रियाया हरिं गृहीत्वा प्रच-
 चालकुंजे जगाम जल्पं मधुरं प्रपद्यन् च न्दावनं श्रीयमुनालताम् ४० श्रीमल्लताकुंज निकुंज मध्ये निलीयमानं प्रहसन्तमे

१७ एकदाद्युपनन्दस्यपत्नीनाम्नाप्रजावती श्रीनन्दमन्दिरं प्राप्ताय शोदां प्राह गोपिका १८ प्रभावत्युवाच नवनीतं
घृतं दुग्धं दधितक्रयशोमती आवयोर्भेदरहितं त्वत्प्रसादाच्च मे भवत् १९ नाहं वदामि चानेन स्तेयं कुत्रापि शिक्षितम् -
शिक्षाकरोषि न सुतेन वनीतमुषि स्वतः २० यदा मया कृता शिक्षा तदा धूपं स्तवांगजः गालीप्रदानं त्वायं द्रवति प्रांगणा-
न्मम २१ ब्रजाधीशस्य पुत्रोऽयं भूत्वा स्तेयं समाचरेत् नमया कथितं किंचिद्यशो देतव्यं गौरवात् २२ श्रीनारद उवाच
श्रुत्वा प्रभावती वाक्यं यशोदानन्दगेहिनी बालं निर्भर्त्स्यतामाह सा न्नामपरायणा २३ श्रीयशोदोवाच गवांकोटिर्गृ-
हे मे स्तिगोरसैराद्रिताचला न जानेदधिमुद्बालं नान्ति सोऽत्र कदाचन २४ अनेन मुषितं गव्यं तत्समं त्वंगृहाण मे तेषि शोमे
शि शोभेदो नास्ति किंचित्प्रभावति २५ नवनीतमुखं चैनमत्र तौ ह्यानयिष्यसि तदा शिक्षां करिष्यामि भर्त्सनं बन्धनन्तथा
२६ श्रीनारद उवाच श्रुत्वा वाक्यन्तदा गोपीप्रसन्ना गृहमागता एकदा दधिचौयार्थं कृष्णास्तस्या गृहगतः २७ वयस्यै
बालकैः सार्द्धं पार्श्वकुण्डये गृहस्य च हस्ताद्वस्तं संगृहीत्वाशनैः कृष्णो विवेश ह २८ शिष्यस्थं गोरसं नृष्ट्वा हस्ताग्राह्यं हरिः
स्वयम् उलूखले पीठके च गोपान्स्थाप्यारुरोहतम् २९ तदपि प्राशनालभ्य गोरसं शिष्यसंस्थितम् श्रीदाम्ना सुबलेना
पिदंडेनापितताडत ३० भग्नभांडात्सर्वगव्यं बहून्मौमनोहरम् जघास सबलोमकैर्बालकैः सहमाधवः ३१ भग्नभांड
स्वनश्रुत्वा प्राप्ता गोपीप्रभावती पलायितेषु बालेषु जग्राह श्रीकरं हरेः ३२ नीत्वा मृषां शुभीरुचं गच्छन्ती नन्दमन्दिरम् -
अग्नेन नदं स्थितं नृष्ट्वा मुखे वस्त्रं च कारह ३३ हरिर्विचिंतयन् नित्यं मातादंडं प्रदास्यति दधारत द्वालरूपं स्वच्छन्दगतिरीश्वरः
३४ सायशोदां समेत्याशु प्राह गोपीरुषान्विता भांडं भग्नीकृतं सर्वमुषितं दध्यने न वै ३५ यशोदा तत्कृतं वीक्ष्य हसन्ती
प्राह गोपिका वरुणान्तं च मुखं बाहो पीदूरीकृत्य वदं हसः ३६ अपवादो यदा देयो निर्वासं कुरु मे पुरात् युष्मत्पुत्रकृतं

यांगोलोकरवंडे श्रीनारदबहुलाश्वसंचादे श्रीराधिकाविवाहवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः १६ ७ श्रीनारदउवाच
 अथ बालो कृष्णारामौ गौरश्यामौ मनोहरौ लीलयाचक्रतुरलसुन्दरनन्दमन्दिरे १ रिङ्गमाणौ च जानुभ्यां पाणिभ्यां सह मै
 थिल व्रजतात्मेन कालेन ब्रुवन्तौ मधुरव्रजे २ यशोदया च रोहिण्यालालितौ पोषितौ शिशू कदा विनिर्गता वंकात्कचिदं
 समाश्रितौ ३ मंजीरकिंकिणीरावकुर्वन्तौ तावितस्ततः त्रिलोकीं मोहयन्तौ द्वौ मायाबालकविग्रहौ ४ क्रीडन्तमादाय-
 शिशुं यशोदाऽजिरे लुठन्त व्रजबालकैश्च तद्वलिले पावतधूसरांगचक्रे ह्यलप्रोक्षणमाततान ५ जानुद्वयाभ्यां च समकरा
 भ्यामुन्नर्जन् प्राङ्गणमेत्य कृष्णाः प्राञ्चकदेशे पुनराव्रजन् सन् बभौ व्रजे केशरिबाललीलः ६ तं सर्वतो हेमनचित्रयुक्तं पी
 ताम्बरदुःचुकमादधानम् स्फुरत्यभरलमयं चमो लिङ्गसुतं प्रापमुदयशोदा ७ बालं मुकुन्दमति सुन्दरबालकं लिङ्गप
 रमुदमवापुरतीव गोप्यः श्रीनन्दराजव्रजमेत्य गृहं विहाय सर्वास्तु विस्मृतगृहाः स्फुरन् विग्रहास्ताः ८ श्रीनन्दराजगृहकृ-
 त्रिमसिंहरूपं दृष्ट्वा व्रजन् प्रतिरवन् रूपभीरुवद्यः नीत्वा च तन्निजसुतं गृहमाव्रजती गोप्यो व्रजे सघृणया ह्यवदन्यशोदाम् ९
 श्रीगोप्य ऊचुः क्रीडार्थं च पलं ह्येनमा बहिः कारयागणात् बालकं लिङ्गमुखकाकपक्षधरशभे १० ऊर्ध्वदन्तद्वयजात
 पूर्वमातुलदोषदम् अस्यापि मातुलो नास्तिते सुतस्य यशोमति ११ तस्माद्वा ननु कर्तव्यं विघ्नानानां शहेतव गोविप्रस्क-
 रसाधूना छदसाम्पूजनन्तथा १२ श्रीनारदउवाच तदा यशोदारो हिण्योऽसूतकल्याणहेतवे वस्त्ररत्ननवान्नानादानं
 नित्यं च चक्रतुः १३ अथ व्रजे रामकृष्णौ बालसिंहावलोकनौ पद्माचलन्तौ घोषेषु बद्धमानौ बभूवतुः १४ श्रीदाम-
 स्तु बलाद्यैश्च वयस्यै व्रजबालकैः यमुनासिकतेश्च त्रिलुठन्तौ सकुतूहलौ १५ कालिंद्युपवने श्यामैस्तमालैः सघनैर्वृते-
 कदंबकुंजशोभाद्ये चेतूरामकेशवौ १६ जनयन् गोपगोपीनामानन्दबाललीलया वयस्यैश्चोरयामासनवनीतं घृतं हरिः

अहं किमु वदिष्यामि तेषां भाग्यं महोदयम् तेषामारोहमास्थाय बालके लिबभौ हरिः १२ एकदा यमुना तीरे मृत्कृष्णो नावली
ठिता यशोदा बालकाः प्राहुरन्ति बालो मृदन्तव १३ बलभद्रे च वदति तदासानन्दगेहिनी करे गृहीत्वा ससक्तमीरुनेत्रमुवाच
ह १४ श्रीयशोदावाच कस्मान्मृदं भक्षितवान् महाज्ञ भवान् च यस्याश्च वदन्ति साक्षात् ज्यायान् बलो यं वदति प्रसिद्धमा ए-
वमर्थं न जहाति नेष्टम् १५ श्रीभगवानुवाच सर्वे मूषावा दस्ता ब्रजार्थं कामातर्मया क्वापि न मृत्प्रभक्षिता यदा समीचीनमनेन
वाक्पथं तदा मुखं पश्य मदीयमंजसा १६ श्रीनारद उवाच अथ गोपी बालकस्य पश्यन्ती सुन्दरं मुखम् प्रसारितं च दृष्ट्वा
ब्रह्मांडं रचितं गुणैः १७ समद्वीपात्सप्तसिंधून् सर्वदा त्सगिरीन् दृष्ट्वा आब्रह्मलोकालोकान् स्त्रीन् स्वात्मभिः सव्रजैः सह १८
दृष्ट्वा निमीलिताक्षी सा भूत्वा श्रीयमुना तटे बालोऽयं मे हरिः साक्षादिति ज्ञानमयी त्यभूत् १९ तदा जहा स श्रीकृष्णो मोहयन्नि-
वम्रायया यशोदा वैभवदृष्टं न स स्मारगतस्मृतिः २० इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां गोलोकखण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे ब्र-
ह्मांडदर्शनिनामाष्टदशोऽध्यायः १८ श्रीनारद उवाच एकदा गोकुले गोलोममं शुर्दधिसर्वतः गृहे गृहे प्रगायन्त्यो गो-
पालचरितम्परम् १ यशोदापि स मुत्थाय प्रातः श्रीनन्दमन्दिरे भाण्डराय विनिक्षिप्य मम न्युर्दधिसुन्दरी २ मजीरारवं संकु-
र्वन् बालं श्रीनन्दनन्दनः ननर्त्तनवनीतार्थराय शब्दकुतूहलात् ३ बालके लिबभौ नृत्यन्मातुः पार्श्वमनुभ्रमन् रुनादिकि-
णीसंघसंकारं कारयन्मुहुः ४ ह्यंगवीनसततं नवीनयाचन्समातुर्मधुरं ब्रुवन्सः आदाय हस्तेभ्यः सुतरुषास्तु धीर्विभेदकृष्णो-
दधिमंथपात्रम् ५ पलायमानं स्वसुतं यशोदा प्रधावती प्राप न हस्तमात्रात् योगीश्वराणामपि यो दुरापः कथं समातुर्ग्रहणे प्र-
याति ६ तथापि भक्तेषु च भक्तवश्यता प्रदर्शिता श्रीहरिणामृपेश्वर बालगृहीत्वा ससक्तं यशोमती बंधरुज्जाय रुषास्तु
लूरवले ७ आदाय यद्यद्बहुदामतन्तस्वल्पं प्रभूतं स्वसुतं यशोदा गुणैर्न बद्धः प्रकृतेः परोयः कथं सबद्धो भवती ह दाम्ना

चौर्यमस्मत्पुत्रकृतमभवेत् ३७ जनलज्जासमायुक्तादूरीकृत्यमुरवाम्बरम् सापिप्राहभिजंवालंवीक्ष्यविस्मितमानसा ३८
 निःपदस्त्वंकुतःप्राप्तोव्रजसारोस्तिमेकरे वदन्तीत्थंचतनीत्वनिर्गतानन्दमन्दिरात् ३९ यशोदारोहिणीनन्दोरामोगोपाश्व-
 गोपिकाः जहसुःकथयन्तस्तेदृश्योन्यायोव्रजेमहान् ४० भगवांस्तबहिर्विथ्याभूत्वाश्रीनन्दनन्दनः प्रहसन्गोपिकांप्राह
 धृष्टांगश्चंचलेक्षणः ४१ श्रीभगवानुवाच पुनर्मायिदिगुणासिकदाचिद्यदिगोपिके तेभर्तृरूपन्तुतदाभविष्यामिनसंश-
 यः ४१ श्रीनारदउवाच श्रुत्वासविस्मितागोपीगतागैहथमैथिल तदासर्वगृहेगोप्योनगृहन्तिहरिद्विधा ४२ इति-
 श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांगोलोकरवन्दे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे श्रीकृष्णबालचरित्रेदधिस्तेयवर्णननामसप्तदशोऽध्यायः १०
 श्रीनारदउवाच गोपीगृहेषुविचरन् वनीतचौरः श्यामोमनोहरवपुर्नवकजनेत्रः श्रीबालचन्द्रइववृद्धिगतोनराणांचित्तंहर-
 त्रिवचकारव्रजेचशोभाम् १ श्रीनन्दनन्दनमतीवचलंगृहीत्वागेहंनिधायमुमुहुर्नवनन्दगोपाः सत्कन्दुकैश्चसततंपरिपाल-
 यन्तेगायन्तऊर्जितस्फुरवानजगत्स्मरन्तः २ राजोवाच नवोपनन्दनामानिवददेवत्ररूपमम अहोभाग्यन्तुयेषांवैतेपूर्वकै-
 हागताः ३ तथाषट्पृषभानूनांकर्माणिमंगलानिच श्रीनारदउवाच गयश्चविमलःश्रीशः श्रीधरोमंगलायनः ४ मंग-
 लोरंगवल्लीशोरंगोजिर्देवनायकः नवनन्दाश्वकथिताबभूवुर्गोकुलेव्रजे ५ वीतहोत्रोग्निभुकृशावःश्रीकरोगोपतिः श्रुतः व्र-
 जेशःपावनःशान्तउपनन्दाःप्रकीर्तिताः ६ नीतिविन्मार्गदःशुक्लःपतन्गोदिव्यवाहनः गोपेष्टश्चव्रजेराजवृजताषट्पृषभा-
 नवः ७ गोलोकेकृष्णचन्द्रस्थनिकुंजद्वारमास्थिताः वेत्रहस्ताःश्यामलंगानवनन्दाश्चतेस्मृताः ८ निकुंजेकोटिशौगाव-
 स्तासांपालनतत्पराः वंशीमयूरपक्षाद्व्याउपनन्दाश्चतेस्मृताः ९ निकुंजदुर्गरक्षायांदंडपाशधराःस्थिताः षट्द्वारमास्थिता
 षट्पैकथितावृषभानवः १० श्रीकृष्णस्येच्छयासर्वगोलोकादागताभुवि तेषांप्रभावंवक्तुंहिनसमर्थश्चतुर्मुखः ११-

रुणीमदिरामतोयुवान् २५ कदाचिदेवलोनाममुनीद्रोवेदपारागः नमोदृष्ट्वाचतावाहदुष्टशीलौगतस्मृती २९ देवलउवाच
युवांवृक्षस्ममोदृष्टौमिलज्जाद्व्यद्विपितौ तस्माद्वृक्षौतुभूयास्तावर्षाणांशतकमुवि ३० ह्यपरांतेभारतेचमाथुरेव्रजमडले कलिंदनंदि
नीतीरेमहावनसमीपतः ३१ परिपूर्णतमसाक्षात्कृष्णदामोदरहरिम् गोलोकनाथंनन्दुष्टापूर्वरूपोभविष्यथः ३२ श्रीनारदउवाच
इत्थंदेवलशापेनवृक्षत्वंप्रापितौनृप नलकूबरमणिप्रीवोश्रीकृष्णेनविमोचितौ ३३ इतिश्रीमद्ग. सं. गो. रवं. नारदबहुलाश्वसंवादेव
मलार्जुनभंगोनामैकानविंशोऽध्यायः १९ श्रीनारदः एकदाकृष्णचंद्रस्यदर्शनार्थंपरस्थच दुर्वासामुनिशार्दुलेव्रजमडलमाययौ १
कालिंदीनिकटेपुण्येसैकतेरमणस्थले महावनसमीपेचकृष्णामारादुदर्शह २ श्रीमन्मदनगोपाललुठंतबालकैः सह परस्परंप्रयुद्धंतंवा
लकेलिमनोहरम् ३ धूलिधूसरसर्वगिवक्रकेशादिगंबरम् धावंतबालकैः सार्द्धहरिवीक्ष्यसविस्मितः ४ श्रीमुनिरुवाच सईश्वरोयंभग
वान्कथंवालैलुठन्भुवि अथन्तुनंदपुत्रोस्तिनश्रीकृष्णः परात्परः ५ श्रीनारदः इत्थंमोहंगतेतत्रदुर्वाससिमहामुनौ क्रीडन्कृष्णस्तत्समी
पेतदंकेह्यागतः स्वयम् ६ पुनर्विनिर्गतोह्यंकाङ्गालसिंहावलोकनः हसन्कलंबुवन्कृष्णः सन्तुरवः पुनरागतः ७ हसतस्तस्यचमुरवेप्रवि
ष्टः श्वसनैमुनिः ददृशान्यमहालोकसारण्यजनवर्जितम् ८ अरण्येषुभ्रमस्तत्रकुतः प्राप्तइतिब्रुवन् तदेवाजगरेणापिनिगीणोभून्महा
मुनिः ९ ब्रह्मांडतत्रदृशेसलोकसबिलंपरम् भ्रमन्दीपेषुसमुनिः स्थितोभूत्पर्वतसिते १० तपस्ततापवर्षाणांशतकोटिप्रभुंभजन् नै
मित्तिकारव्यप्रलयेप्राप्तेविश्वभयंकरे ११ आगच्छतः समुद्रास्तेप्लावयंतोधरांतलम् बहंस्तेषुचदुर्वासानप्रापांतजलस्यच १२ व्यतीतेयुग-
साहस्रेमग्नोभूद्भूतस्मृतिः पुनर्जलेषुविचरन्मंडमन्यददर्शह १३ तच्छिद्रेचप्रविष्टोसौदिव्यांसृष्टिगतस्ततः तदमूर्द्धिलोकेषुविधेरायुः स
मंचरन् १४ एवाच्छिद्रेतत्रवीक्ष्यप्राविशत्सहरिस्मरन् बहिविनिर्गतोह्यंकाङ्गालदृशेशिमहाजलम् १५ तस्मिन्जलेतुलक्ष्यंतकोटिशोह्यंकाङ्गालाश
यः ततोमुनिर्जलंपश्यन्दर्शयिस्जानंदीम् १६ तत्पारंप्रगतः साक्षाद्गोलोकंप्राविशन्मुनिः वृन्दावनंगोवर्द्धनयमुनापुलिनंशतम् १७ दृष्ट्वा

८ यदायशोदागतबन्धनेच्छास्विन्नानिषण्णानृपछिन्नमानसा आसीत्तदायंकृपयास्वबन्धेस्वच्छन्दयानःस्ववशोपिकृष्णः ९ एवं प्र
 सादोनहिवीतकर्मणांनजानिनांकर्मभियांकुतःपुनः मातुर्यथाभून्नृपणुतस्मान्मुक्तिव्यधार्त्तिकमलंनमाधवः १० तदैवगोप्यस्तुस
 मागतास्त्वरहृद्वाधभग्नदधिमथभाजनम् उलूखलबद्धमतीवदामभिर्भीतिशिश्रुवोद्विजगुह्युणातुराः ११ गोप्यर्त्तुः अस्मद्गुह्ये
 षुपात्राणिभिनतिसततंशिश्रुः तदप्येननोवदामःकारुण्यानन्दगेहिनि १२ गतव्यथेअकरुणेयशोदेहेव्रजेश्वरि यस्यानिर्भी
 त्स्तिनोबालस्त्वयाबद्धोघटक्षयात् १३ श्रीनारदउवाच इत्युक्तायांयशोदायांव्यग्रायागृहकर्मस्तु कर्षन्मुलूखलंकृष्णोबालैः
 श्रीयमुनाययौ १४ तत्तदेवमहावृक्षौपुराणौयमलार्जुनौ तयोर्मध्येगतःकृष्णोहसनदामोदरःप्रभुः १५ चकर्षसहसाकृष्ण
 स्तिष्ठेगतमुलूखलम् कर्षणेनसमूलौद्वौपेततुभूमिप्रदले १६ पातनेनापिशब्दोभून्नृपचडोवज्रपातवत् विनिर्गतौचवृक्षाभ्यां
 देवौद्वावेधसोऽग्निवत् १७ दामोदरपरिक्रम्यपादौस्पृष्टास्वमौलिना कृतांजलीहरित्वानतौतत्सम्पुनर्वस्थितौ १८ देवावूचतुः
 आवाप्तौब्रह्मदंडात्सद्यस्तेच्युतदर्शनात् माभूत्तेनिजभक्तानांहेलनंद्यावयोहरि १९ करुणानिधयेतुभ्यंजगन्मंगलशीलिने
 दामोदरायकृष्णायगोविंदायनमोनमः २० श्रीनारदउवाच इतिनत्वाहरितौद्वौउदीचीचदिशंगतौ तदैवह्यागताःसर्वेनंदाद्याभ
 यकातराः २१ कथंवृक्षौप्रपतितौविनावातंव्रजार्भकाः वदताश्चतदाबालारुचुःसर्वेव्रजौकसः २२ बालार्त्तुः अनेनपातितौवृ
 क्षौताभ्यांद्वौपुरुषस्थितौ एनंनतागताअद्यतावुदीच्यांस्फुरत्यभौ २३ श्रीनारदउवाच इतिश्रुत्वावचस्तेषानतेअद्विधरेततः
 मुमोचनंदःस्वबालदाम्नाबद्धमुलूखले २४ संलालयन्त्यांकदेशेसमाग्रायशिशुंनृप निर्भर्त्यभामिनीनंदोविप्रेभ्योगोशतंददौ
 २५ श्रीबहुलाश्वउवाच काविमौपुरुषोदिव्योवददेवर्षिसत्तम केनदोषेणवृक्षत्वंप्रापितौयमलार्जुनौ २६ श्रीनारदउवाच
 नलकूरमणिग्रीवोरण्णः २७ तस्मिन्निदनातंमंदाकित्यास्तदस्थितौ २७ आत्मरोषिर्गीयमानोचेरतुर्गतवाससौ वा

इति श्रीमद्गर्गचार्यसंहितायां गोलोकरवण्डः समाप्तः

प्रसन्नः समुनिर्निर्कुंजः पवित्रंस्तन

वगोपीगणवृत्तंगवांकोरिभिरचितं १८ असंख्यकोटिमार्तडज्योतिषांमंडलेततः दिव्ये लक्षदले परोस्थि
तराधापतिहं १९ परिपूर्णतमसाक्षाच्छ्रीकृष्णपुरुषोत्तमं असंख्यब्रह्मांडपतिंगोलोकंस्वददर्शह २० श्रीकृष्णस्यापिहसतः प्रविष्टस्त-
नुरवेमुनिः पुनर्वर्निर्गतोऽपश्यद्वातं श्रीनंदनं २१ कालिंदीनिकटेपुण्येसैकतेरमणस्थले बालकैः सहितंकृष्णविचरंतं महावने २२ तदामु
निश्चदुर्वसाज्जात्वाकृष्णपरात्परं श्रीनंदनं नत्वा नत्वा प्राहकुतांजलिः २३ श्रीमुनिरु० बालं नवीनशतपत्रविशालनेत्रं विवाधरं सधनमेधरुचिम
नेत्रं मदस्मितं मधुरस्फुटं मंदपानं श्रीनंदनं नंदनमहं मनसानमामि २४ मंजरीनूपुररणजवरलकांची श्रीहारकेसरिनखप्रतियंत्रसंघं दृष्ट्वातिहारि
मपि बिंदुविराजमानं वंदे कलिंदतनुजातटबालकं २५ पूर्णदुस्फुटं मुरवोपरि कुचिताग्राः केशानवीनघननीलविभाः स्फुरंति राजतं आनतेशिरः कुतु
कस्य यस्य नंदात्मजाय सवलाय नमो नमस्ते २६ श्रीनंदनं नंदनस्तोत्रं प्रातरुत्थाय यः पठेत् तत्रेव गोचरो याति सानंदनं नंदनः २७ श्रीनारद उ० इति प्र
णम्य श्रीकृष्णदुर्वसामुनिसत्तमः तं ध्यायन् अजपन्मगाद्दुर्द्वयश्रिममुत्तमं २८ श्रीगर्ग उ० इत्यं देवर्षिर्वर्येण नारदेन महात्मना कथितंकृष्णचरितं
बहुलाश्वयाधीमते २९ मया ते कथितं ब्रह्मनृपशः कलिमलापहं चतुःपदार्थदं दिव्यं किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ३० श्रीनारद उ० बहुलाश्वो मे धितेन्द्रः किं
पप्रच्छ महापुनि नारदं ज्ञानदंशांतं तमे ब्रूहि तपोधन ३१ श्रीगर्ग उ० नारदं ज्ञानं नत्वा मानदो मे धितो नृपः पुनः पप्रच्छ कृष्णस्य चरितं मंगलायनं ३२
श्रीबहुलाश्व उ० श्रीकृष्णो भगवान् साक्षात्परमानंदविग्रहः अपरंचकार किंचिन्नचरित्रं वद मे प्रभो ३३ पूर्वोक्तं तैश्चरितं कृतं वै मंगलायनं अपरं किं
तु कृष्णस्य पवित्रं किमतः परं ३४ श्रीनारद उ० साधुसाधुत्वया पृष्टं चरित्रं मंगलं हरेः तत्ते हंसप्रवक्ष्यामि वृंदारण्ये च यशः ३५ इदं गोलोकं रवंडं च गुह्यं पर
ममद्भुतं श्रीकृष्णेन प्रकथितं गोलोके रासमंडले ३६ निरंजने राधिके च राधामह्यं ददाविदं मया तुभ्यं आवितं च दत्तं सर्वाथिदपरं ३७ इदं पठति विप्र-
स्तु सर्वशाल्यार्थगोभवेत् श्रुत्वेदं चक्रवर्ती स्यात्सन्नियश्च डविक्रमः ३८ वैश्वोनिधिपतिर्भूयाच्छूद्रोऽप्युच्येत बंधनात् निष्करो योऽपि जगति जीवन्मुक्तः स
जायते ३९ यो नित्यं पठते सम्यक्प्रतिभावसमन्वितः सगच्छेत्कृष्णचंद्रस्य गोलोकं प्रकृतेः परं ४० इति श्रीमद्भ० सं० गो० नारदव० भगवज्ज्ञानमवलीनंदुर्व
ससौमायादर्शनं श्रीनंदनवत्सलं यवर्षेण नाम विंशतः अध्यायः २९ श्रीगोपाकृष्णार्पणमस्तु शुभं भवतु

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः कृष्णातीरेकोकिलाकेलिकीरेगुंजापुंजेदेवपुष्पादिकुंजे कंबुग्रीवौक्षिमबाहू
चलन्तीराधाकृष्णमंगलमेभवन्ताम् १ अज्ञानतिमिरान्धस्यज्ञानाजनशलाकया चक्षुरुन्मीलितयेनतस्मैश्रीगु
रवेनमः २ श्रीनारदउवाच एकदोषद्वंद्वीक्ष्यनन्दोनन्दान्सहायकान् वृषभानूपनदांश्चवृषभानुवरांस्तथा ३-
समाहूयपरान्वृद्धान्सभायान्तानुवाचह नन्दउवाच किंकर्तव्यन्तुवदतोत्पाताः सन्तिमहावने ४ नारदउवाच तेषां
श्रुत्वाशिसन्नन्दोगोपोवृद्धोतिमंत्रवित् अंकेनीत्वारामकृष्णगोनन्दराजमुवाचह ५ सनन्दउवाच उत्थातव्यमितोस्मा
मिःसर्वैःपरिकरैःसह गन्तव्यचान्यदेशेषुयत्रोत्पातानसन्तिहि ६ बालस्तेप्राणवत्कृष्णजीवनव्रजवासिनाम् व्रजे
धनंकुलेदीपोमोहनोबाललीलया ७ हावक्याशंकटेनापितृणावर्तेनबालकः मुक्तोयन्दुमपातेनद्युत्पातंकिमतःपरम्
८ तस्माद्बुदावनसर्वैर्गन्तव्यबालकैःसह उत्पातेषुव्यतीतेषुपुनरागमनंकुरु ९ नन्दउवाच कतिक्रोशैर्विस्तृतंतद्वनं
वृन्दावनव्रजे तल्लक्षणतत्सखंचवदबुद्धिमतावर १० सनन्दउवाच प्रागुदीच्यांबहिषदोदक्षिणस्यांयदोःपुरात् प
श्चिमायांशोणपुरान्माथुरमंडलविदुः ११ विंशद्योजनविस्तीर्णसांदूयद्योजनेनवै माथुरमंडलन्दिब्यव्रजमाहुर्मनीषिणः
१२ मथुरायांशोरिगृहेगर्गाचार्यमुरवाच्छ्रुतम् माथुरमंडलन्दिब्यंतीर्थराजेनपूजितम् १३ वनेभ्यस्तत्रसर्वेभ्योवनंवृ-
न्दावनम्बरम् परिपूर्णतमस्यापिलीलाक्रीडमनोहरम् १४ वैकुण्ठात्परोलोकानभूतानभविष्यति एकंवृन्दावनना-
मवैकुण्ठाच्चपरात्परम् १५ यत्रगोवर्द्धनोनामगिरिराजोविराजते कालिन्दीनिकटेयत्रपुलिनमंगलायनम् १६ बृहत्सा
नुगिरिर्यत्रयत्रनन्दीश्वरोगिरिः क्रोशानाचचतुर्विंशद्विस्तृतैः काननैर्वृतम् १७ पशव्यंगोपगोपीनांगवांसव्यमनो
हरम् लताकुजवृतंतद्वनंवृन्दावनंस्मृतम् १८ नन्दउवाच कदाव्रजोयंसनंदतीर्थराजेनपूजितः एतद्वेदितुमि-

अथ श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां वृन्दावनखंडप्रारम्भः

नात्वंकृतस्तीर्थराट्मया किंतुस्वस्थगृहस्यापिनकृतोराट्त्वमेवहि ४० किंत्वमेमन्दिरंलिप्सुर्मन्त्रवद्वाषसेकथम् तीर्थ
राजगृहगच्छशृणुवाक्यशभचमे ४१ मथुरामंडलसाक्षान्मन्दिरमेपरात्परम् लोकत्रयात्परन्दिव्यप्रलयेपिनसंहृतम् -
४२ सनन्दउवाच इतिश्रुत्वातीर्थराजोविस्मितोभूद्गतस्मयः आगत्यनत्वासम्पूज्यमाथुरंव्रजमंडलम् ४३ ततःप्र
दक्षिणीकृत्यस्वधामगतवान्पुनः धरायामानभंगार्थपूर्वमेतत्प्रदर्शितम् मयातवाग्रेकथितंकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि-
४४ नन्दउवाच धरायामानभंगार्थकेनपूर्वप्रदर्शितम् एतन्मेवदगोपेशमाथुरंव्रजमंडलम् ४५ सनन्दउवाच आ
दौवाराहकल्येस्मिन्हरिवाराहरूपधृक् रसातलात्समुद्भूत्यगांभोदष्टयाप्रभुः ४६ गच्छन्तंवारिवृन्देषुभगवन्तरं
मेश्वरम् दंष्ट्राग्रेशोभितापृथ्वीप्राहदेवजनार्दनम् ४७ धरोवाच देवकुत्रस्थलेत्वंवैस्थापनांमेकरिष्यसि जलपूर्णे-
जगत्सर्वदृश्यतेवदहेप्रभो ४८ वाराहउवाच यदावृक्षाःप्रदृष्टाहिभवन्त्योद्गेताजले तदातेस्थापनाभूयात्पश्यं-
न्तीगच्छभूरुहान् ४९ धरोवाच स्थावराणांतुरचनाममोपरिसमाश्रिता अन्यास्तिकिवाधरणीरहंहिधारणामयि
५० सनन्दउवाच वदंतीत्यददर्शाग्रेजलेवृक्षान्मनोहरान् वीक्ष्यपृथ्वीहरिंप्राहसर्वतोविगतस्मया ५१ धरोवाच -
देवकस्मिन्स्थलेवृक्षाःसन्तित्येतेसपल्लवाः इदंमनसिमेचित्रवदयज्ञपतेप्रभो ५२ वाराहउवाच माथुरंमंडलन्दिव्यं
श्यतेग्रेनितंबिनि गोलोकभूमिसंयुक्तप्रलयेपिनसंहृतम् ५३ सनन्दउवाच तच्छ्रुत्वाविस्मितापृथ्वीगतमानाबभूवह
तस्मान्नन्दमहाबाहोव्रजोयंसर्वतोधिकः ५४ श्रुत्वेदंव्रजमाहात्म्यंजीवन्मुक्तोभवेन्नरः तीर्थराजात्परंविद्धिमाथुरंव्रज-
मंडलम् ५५ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांश्रीवृन्दावनखंडेनन्दसनन्दनसंवादेवृन्दावनागमनोद्योगवर्णननामप्रथमोऽ-
ध्यायः १ नन्दउवाच हेसनंदमहाप्राज्ञसर्वज्ञोसिबहुश्रुतः व्रजमंडलमाहात्म्यंवदतस्तेमुखवाञ्छुतम् १ गिरिर्गोविर्दनो

च्छामिपरंकौतूहलं हि मे १९ सनन्द उवाच शंखासुरो महादैत्यः पुरानैमित्तिके लये स्वपतो ब्रह्मणः सोऽपि वेदं क्रुदैत्यपुंग-
 वः २० जित्वा देवान् ब्रह्मलोकान् जित्वा वेदान् गतोऽर्णवे गतेषु यदि वेदेषु देवानां च गतं भूलम् २१ तदा साक्षाद् हरिः पूर्णो धृत्वा-
 माह्वय वपुः परम् नैमित्तिकलयां भो धौ युधुधे तेन यज्जराह २२ शूलं चिक्षेप हरये शंखो दैत्यो महाबलः स्वचक्रे एह रिः साक्षा-
 त्च्छूलशतधा करोत् २३ हरिं ताडयित्वा शंखो विष्णुमुखस्थले तस्य मूर्ध्नि प्रहारेण न च चाल परात्परः २४ तदा गदा-
 समादाय मत्स्यरूपधरो हरिः पृष्ठे जघान तन्दैत्यं शंखरूपमहाबलम् २५ गदाप्रहारव्यथितः किञ्चिद्वा कुलमानसः पु-
 नरुत्थाय सर्वशं मुष्टिना सतताडह २६ तदा विष्णुः स्वचक्रेण सशृङ्गं तच्छिरो हृदम् जहार कुपितः साक्षाद्भगवान् कमलेक्षणः
 २७ जित्वा शंखं देववरैः सान्द्रं विष्णुर्ब्रजेश्वर प्रयागमेत्यस्य हरिर्वेदांस्तान् ब्रह्मणे ददौ २८ यज्ञं चकार विधिवत् सर्वदेवग-
 णैः सह प्रयागं च समाहूय तीर्थराजं चकार ह २९ तत्साक्षादक्षयवटः कृतौ लीलातपत्रवत् मुनिभानुस्कते योर्मिचामरैस्ते
 विरेजतुः ३० तदैव सर्वतीर्थानि जंबूद्वीपस्थितानि च नीत्वा बलिं समाजमुस्तीर्थराजा यधीमते ३१ तीर्थराजं च सम्पूज्य न-
 त्वा तीर्थानि सर्वतः स्वधामानिययुर्नन्दहरौ देवैर्गते सति ३२ तदैव नारदः प्राप्तो मुनीन्द्रः कलहप्रियः सिंहासने भ्राजमान ती-
 र्थराजमुवाच ह ३३ श्रीनारद उवाच तीर्थैः प्रपूजितस्त्वं वै तीर्थराज महातपः तुभ्यं च सर्वतीर्थानि मुख्यानीह बलिन्ददुः ३४
 वृजाहं दावनादीनि नागतानीह ते पुरः तीर्थानां राजराजस्त्वप्रमत्तैस्ते स्तिरस्कृतः ३५ सनन्द उवाच इति प्रभाष्य तं साक्षाद्
 तदैव षोडशतमे तीर्थराजस्तदा क्रुद्धो हरिः लोकं जगाम ह ३६ नत्वा हरिं परिक्रम्य पुरः स्थित्वा कृतान्जलिः सर्वतीर्थैः परिवृतः श्री-
 नाथं प्राह तीर्थराह ३७ तीर्थराज उवाच हे देव देव प्राप्तो हं तीर्थराजस्त्वद्याकृतः बलिन्ददुर्मे तीर्थानि मथुरामंडलं विना ३८ प्र-
 मत्तैर्ब्रजतीर्थैश्च तैर्हन्तुतिरस्कृतः तस्मात्तुभ्यं च कथितं प्राप्तोऽहन्त बमन्दिरे ३९ श्रीभगवानुवाच धरायां सर्वतीर्था

तः दिव्यौषधिसमायुक्तः सदाजीवनदोनूनाम् २२ अर्थीतिवान्तिकेप्राप्तः काशिस्थोहंमहामुनिः गोवर्द्धनंस्तदेहिनायैर्मे-
त्रप्रयोजनम् २३ विश्वेश्वरस्यदेवस्यकाशीनाम्नामहापुरी यत्रपापीमृतःसद्यःपरमोक्षेप्रयातिहि २४ यत्रगंगागतासाक्षाद्वि-
श्वनाथोपियत्रवै तत्रैवंस्थापयिष्यामियत्रकोपिनपर्वतः २५ गोवर्द्धनेतवस्तुतेलतावृक्षसमाकुले तस्मिंस्तपःकरिष्यामिजा-
तोयंमेमनोरथः २६ सनन्दउवाच पुलस्त्यवचनंश्रुत्वास्वसुत स्नेहविह्वलः अश्रुपूर्णोद्रोणगिरिस्तंमुनिंवाक्यमब्रवीत् २७
द्रोणउवाच पुत्रस्नेहाकुलोहवैपुत्रोमेयमतिप्रियः तेषापभयभीतोहंवदाम्येनंमहामुने २८ हेपुत्रगच्छमुनिनाभारतेकर्मकेशु-
भे त्रैवर्ग्यलभतेयत्रनृभिर्मोक्षमपिक्षणात् २९ गोवर्द्धनउवाच मुनेकथंमानयसिलंबितंयोजनाष्टकम् योजनद्वयमुच्चांगं
पंचयोजनविस्तृतम् ३० पुलस्त्यउवाच उपविश्यकरेमेत्वगच्छपुत्रयथासुरवम् बाह्यामिकरंत्वांबैयावत्काशीसमागतः -
३१ गोवर्द्धनउवाच मुनेयत्रस्थलेभूम्यांस्थापनांमेकरिष्यसि करिष्यामिनचोत्थानंतद्भूम्यांशपथोमम ३२ पुलस्त्यउवाच
अहमाशाल्मलिद्वीपान्मर्यादींकृत्यकौशलम् नस्थापनांकरिष्यामिसपथस्तेमयापथि ३३ सनन्दउवाच मुनेकरतलेतस्मि-
नारुरोहमहाचलः प्रणम्यपितरंद्रोणमश्रुपूर्णकुलेक्षणाः ३४ मुनिस्तंदक्षिणकरेधृत्वागच्छनुशनैःशनैः स्वतेजोदर्शय-
न्नुणांप्राप्तोभूद्भजमंडले ३५ जातिस्मरोगिरिस्तत्रप्राहेदंपथिचिन्तयन् परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् ३६
असरव्यब्रह्माडपतिर्ब्रजेऽत्रावतरिष्यति बाललीलांचकैशोरींचेष्टांगोपालबालकैः ३७ दानलीलांमानलीलांहरिरत्रक-
रिष्यति तस्मान्मथानगन्तव्यंभूमिश्चेयंकलिन्दजा ३८ गोलोकाद्वाधयासान्द्विष्णीकृष्णोत्रागमिष्यति कृतकृत्योभवि-
ष्यामिकृत्वातद्दर्शनम्परम् ३९ इतिविचार्यमनसाभूरिभारंददौकरे तदामुनिश्चिन्तोभूद्भूतपूर्वगतस्मृतिः ४० करादुन्ता-
र्यतंशैलनिधायब्रजमंडले लघुशंकाजपार्थहिगतोभूद्भारपीडितः ४१ कृत्वाशौचंजलेस्नोत्वापुलस्त्योमुनिसन्तमः -

नामतस्योत्पत्तिंचमेवद कस्मादेनंगिरिवरंगिरिराजंवदन्तिहि २ यमुनेयंनदीसाक्षात्कस्माल्लोकात्समागता तन्माहा-
 त्यंचवदमेत्वमसिजानिनांवर ३ सनंदउवाच एकदाहास्तिनपुरेभीष्मधर्मभूतांवरम् पप्रच्छपांडुरिस्थितंजनानांचानुशृण्व
 ताम् ४ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोकाधिपतिप्रभुः ५ भुवोभारावताराय
 गच्छन्देवोजनार्दनः राधांप्राहप्रियेभीरुगच्छत्वमपिभूतले ६ राधैवाच यत्रवृन्दावनंनास्तिनयत्रयमुनानदी यत्रगो
 वर्द्धनोनास्तिनयत्रमेनमनःस्फुरम् ७ सनंदउवाच वेदनागक्रोशभूमिंस्वधासः श्रीहरिःस्वयम् गोवर्द्धनंचयमुनांप्रेषया
 मासभूपरि ८ वेदनागक्रोशभूमिंसापिचात्रसमागता चतुर्विंशद्वैर्युक्तासर्वलोकैश्वर्यवन्दिता ९ भारतात्पश्चिमदिशि
 शाल्मलीद्वीपमध्यतः गोवर्द्धनोजन्मलेभेपल्यान्द्रोणाचलस्यच १० गोवर्द्धनोपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचक्रिरे हिमालयस्य
 मेर्वाद्याःशैलाःसर्वेसमागताः ११ नत्वाप्रदक्षिणीकृत्यपूजांकृत्वाविधानतः गोवर्द्धनस्यपरमांस्तुतिंचक्रुर्महाद्वयः -
 १२ शैलार्चुः त्वंसाक्षात्कृष्णचन्द्रस्यपरिपूर्णतमस्यच गोलोकेगोगणैर्युक्तेगोपीगोपालसंयुते १३ त्वंहिगोवर्द्धनोना
 मवृन्दारण्येविराजसे त्वन्नोगिरीणांसर्वेषांगिरिराजोसिसांप्रतम् १४ नमोवृन्दावनांकायतुभ्यंगोलोकमौलिने पूर्णब्रह्मा
 तपत्रायनमोगोवर्द्धनायच १५ सनन्दउवाच इतिस्तत्त्वाद्यगिरयोजग्मुःस्वस्वंगृहन्ततः शैलगिरिवरःसाक्षाद्गिरिराजइ
 तिस्मृतः १६ एकदातीर्थयायीचपुलस्त्योमुनिसन्तमः द्रोणाचलसुतश्यामंगिरिगोवर्द्धनंवरम् १७ माधवीलतिकापुष्पफ
 लभारसमन्वितम् निर्झरैर्नादितशान्तकन्दरामंगलायनम् १८ तपोयोगंरत्नमयंशतशृंगमनोहरम् चित्रधातुविचित्रांगंस
 रंकंपक्षिसंकुलम् १९ मृगैःशास्वामृगैर्व्याप्तमयूरध्वनिमंडितम् मुक्तिप्रदंमुमुक्षूणांतंददर्शिमहामुनिः २० तल्लिप्सुमुनिशार्दू
 लोद्गोणपाश्वसमागतः पूजितोद्गोणगिरिणापुलस्त्यःप्राहृतंगिरिम् २१ पुलस्त्यउवाच हेद्रोणत्वगिरीन्द्रोसिसर्वदेवैश्चपूजि

नासाक्षाच्छ्रीगंगायांविनिर्गता १० गंगातुप्रययौशैलंहिमवन्तंमहानदी कृष्णातुप्रययौशैलंकालिन्दंप्राप्यसायदा ११
कालिन्दीतिसमारव्याताकलिन्दप्रभवायदा कलिन्दगिरिसानूनांगडशैलतटावह्वान् १२ भित्वालुठन्तीभूरवण्डेकृष्णावे-
गवतीसती देशान्मुनन्तीकालिन्दीप्राप्तवानरवांडवेवने १३ परिपूर्णतमसाक्षाच्छ्रीकृष्णवरमिच्छति धृत्वावपुःपरन्दिव्यं
तपस्तेपेकलिन्दजा १४ पिताविनिर्गतेगेहेजलेद्यापिसमाश्रिता ततोवेगेनकालिन्दीप्राप्ताभूद्रजमंडले १५ वृन्दावनस-
मीपेचमथुरानिकटेशरुभे श्रीमहावनपार्श्वेचसैकतेरमणस्थले १६ श्रीगोकुलेचयमुनायूथीभूत्वातिसुन्दरी श्रीकृष्ण
चन्द्रासार्थेभिजवासंचकारह १७ अथव्रजाद्रजन्तीसाव्रजविक्षेपविह्वला प्रेमानन्दाश्रुसंयुक्ताभूत्वापश्चिमवाहिनी
१८ तत स्त्रिवारंवेगेननत्वाथोव्रजमंडले देशान्मुनन्तीप्रययौप्रयागतीर्थसन्तमम् १९ पुनः श्रीगंगयासार्द्धक्षीराब्धिसा-
जगामह देवाःसुवर्षपुष्पाणांचक्रुर्दिविजयध्वनिम् २० कृष्णाश्रीयमुनासाक्षात्कालिन्दीसरितांवरा समुद्रमेत्यश्री
गंगांप्राहेगङ्गदयागिरा २१ यमुनोवाच हेगंगेत्वन्तुधन्यासिसर्वब्रह्माण्डपावनी कृष्णपादाब्जसम्भूतासर्वलोकैकव-
न्दिता २२ ऊर्द्धयामिहरेर्लोकंगच्छत्वमपिहेशरुभे त्वत्समानंहिदिव्यचनभूतन्नभविष्यति २३ सर्वतीर्थमयीगंगातस्मा-
त्त्वाप्रणामाम्यहम् यत्किंचिद्वाप्रकथितंतत्क्षमस्वसुमंगले २४ गंगोवाच हेकृष्णेत्वन्तुधन्यासिसर्वब्रह्माण्डपावनी
कृष्णवामांससम्भूतापरमानन्दरूपिणी २५ परिपूर्णतमासाक्षात्सर्वलोकैकवन्दिता परिपूर्णतमस्यापिश्रीकृष्ण-
स्यमहात्मनः २६ पट्टराज्ञीपरांकृष्णेकृष्णांत्वांप्रणामाम्यहम् तीर्थैर्देवैर्दुर्लभात्वंगोलोकैऽपिचदुर्घटा २७ अहंयास्या-
मिपातालंश्रीकृष्णस्याजयाशरुभे त्वद्वियोगानुराहवैपानकर्तुनचक्षमा २८ यूथीभूत्वाभविष्यामिश्रीव्रजेरसमंडले यत्
किंचिन्मेप्रकथितंतत्क्षमस्वहरिप्रिये २९ सनन्दउवाच इत्थपरस्परन्नत्वाद्नद्यौययतुर्दुतम् लोकान्यवित्रीकुर्वन्तीपा

उत्तिष्ठेति मुनिः प्राह गिरिं गोवर्द्धनम् परम् ४२ नोत्थितं भूरि भागद्वयं कराम्भ्यान्तं महामुनिः स्वतेजसा बलेनापि गृहीतुमुपच-
 क्रमे ४३ मुनिना संगृहीतोऽपि गिरिराजं गिराद्र्या न च चालां गुलिं किंचित् दपि द्रोणानन्दनः ४४ पुलस्त्य उवाच गच्छ ग-
 च्छ गिरिश्चेष्ट भारमाकुरु माकुरु मया ज्ञातो सिरुष्टस्त्वमभिप्रायं वदाश्रमे ४५ गोवर्द्धन उवाच मुनेत्रमेन दोषोऽस्त्वित्य-
 मे स्थापना कृता करिष्यामि न चोत्थानं पूर्वमेषापथः कृतः ४६ सनन्द उवाच पुलस्त्यो मुनिशार्दूलः क्रोधात्प्रचलितेन्द्रियः -
 स्फुरदोष्णे द्रोणपुत्रं शशाप विगतोद्यमः ४७ पुलस्त्य उवाच गिरित्वयाति धृष्टेन न कृतो मे मनोरथः तस्मान्नुतिलमात्रं हि नि-
 त्यत्वं स्वीयतां व्रज ४८ सनन्द उवाच काशीं गते पुलस्त्यैर्षोत्थं गोवर्द्धनो गिरिः नित्यं संक्षीयते नन्दतिलमात्रं दिनं दिने ४९ या
 वद्वागीरथी गंगाया वद्धो गोवर्द्धनो गिरिः तावत्कलेऽप्रभावस्तु भविष्यति न कर्हि चित् ५० गोवर्द्धनस्य प्रकटं चरित्रं नृणामहापापह-
 रं पवित्रम् मया तवाग्रे कथितं विचित्रं सुमुक्तिदं कैरुचिरञ्च चित्रम् ५१ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां श्रीवृन्दावनखण्डे गि-
 रिराजोत्पत्तिकथननाम द्वितीयोऽध्यायः २ सनन्द उवाच गोलोके हरिणा जप्ता कालिन्दी सरितां वरा कृष्णं प्रदक्षिणी-
 कृत्य गन्तुमभ्युदिता भवत् १ तदेव विरजासाक्षाद्गङ्गा ब्रह्मद्रवोद्भवा द्वेन द्यौयमुनायान्तु संप्रलीने बभूवतुः २ परिपूर्णतमां कृष्णां
 तस्मात्कृष्णस्य नन्दराट् परिपूर्णतमस्यापि पट्टराजी विदुर्जनाः ३ ततो वेगेन महता कालिन्दी सरिता वरा विभेद विरजावंगं नि-
 कुंजं द्वारनिर्गता ४ अक्षरव्यब्रह्मादचयं स्पृष्ट्वा ब्रह्मद्रवंगता भिन्दन्ती तज्जलं दीर्घं स्ववेगेन महानदी ५ वामपादां गुप्थनस्वभिन्वा
 ब्रह्मादमस्तके श्रीवामनस्य विवरे ब्रह्मद्रवसमाकुले ६ तस्मिन् श्रीगङ्गासां दूर्ध्वं विष्टा भूत्सरिद्वरा वैकुण्ठं चाजितपदं सं-
 प्राप्य ध्रुवमंडले ७ ब्रह्मलोकमभिध्याप्य पतन्ती ब्रह्ममंडलात् ततः सुराणां शतशो लोकां लोकां जगाम ह ८ ततः पपात वेगे
 न सुमेरु गिरि मूर्द्धनि गिरिकूटानति क्रम्य भित्वा गंडशिलातटान् ९ सुमेरुदक्षिणदिशां गन्तुमभ्युदिताऽभवत् ततः श्रीयमु-

चारक्रीडनपरेगोपीनांप्रीतिमावहन् ११ अथवृन्दावनेराजनसर्वगोपालसंमतौ बभूवुर्बत्सपालोरामकृष्णौमनोहरौ
१२ चारयामासतुर्वत्सानग्रामसीम्यभकैः सह कालिन्दीनिकटेषुष्येपुलिनेरामकेशवौ १३ निकुंजेषुचकुंजेषुसप्रली-
नावितस्ततः रिगमाणौचकुत्रापिनन्दतौचेरतुर्वने १४ किंकिणीजालसंयुक्तोसृजन्मजीरन्पुनरौ पीतवासः परिकरौ-
हारकेयूरभूषितौ १५ क्षेपणैः क्षपतौबालैर्वशावादनतत्परौ मुखेनकिंकिणीशब्दकुर्वद्भिर्बालकैश्चतौ १६ धावन्तौप-
क्षिभिश्छायांरेजतूरामकेशवौ मयूरपक्षसंयुक्तौपुष्पपल्लवभूषितौ १७ एकदावत्सवृन्देषुप्राप्तवत्सासुरन्पुत्र कं-
सप्रणोदितंजात्वाशनस्तत्रजगामह १८ धावन्गोपेषुसर्वत्रलंगूलंचालयन्मुहुः दैत्यः पश्चिमपादाभ्यांहरिमेसेतताडह
१९ पलायितेषुबालेषुकृष्णस्तंपादयोर्द्वयोः गृहीत्वाभ्रामयित्वाथपातयामासभूतले २० पुनर्नीत्वाकराभ्यातंकपि-
त्येप्राहिणोद्धरिः तदामृत्युगतेदैत्येकपित्वापिमहाद्रुमः २१ कपित्थान्पातयामासतद्द्रुतमिवाऽभवत् विस्मितेषुच
बालेषुसाधुसाध्वितिवादिषु २२ दिविदेवाजयारावापुष्पवर्षाप्रचक्रिरे तदैत्यस्यमहज्ज्यातिः कृष्णेलीनबभूवह २३
बहुलाश्वउवाच अहोपूर्वसुकृतकुत्कोयंवत्सास्फुरोमुने श्रीकृष्णेलीनतांप्राप्तः श्रीप्रपूर्णेपरात्परं २४ नारदउ-
वाच मुरुपुत्रोमहादैत्यः प्रमीलानामदेवजित् वसिष्ठस्याश्रमेप्राप्तोनन्दिनीगाददर्शह २५ तल्लिप्सुब्राह्मणोभूत्वाय
याचेगांमनोहराम् तूष्णींस्थितेगौरुवाचवसिष्ठेदिव्यदर्शने २६ नन्दिन्युवाच मुनीनांगासमाहृतुभूत्वाविप्रः समागतः
दैत्योसिमुरुजस्तस्माद्गोवत्सोभवदुर्मते २७ श्रीनारदउवाच तदैववत्सरूपोभून्मुरुपुत्रोमहासुरः वसिष्ठं गं परिक्र-
म्यनत्वात्राहीत्युवाचह २८ गौरुवाच ह्यपरान्तेमहादैत्यवृन्दारण्येयदातव गोवत्सेषुगतस्यापितदामुक्तिर्भविष्यति
२९ श्रीनारदउवाच परिपूर्णतमेसाक्षात्कृष्णेपतितपावने तस्माद्वत्सासुरोदैत्योलीनोभून्बहिविस्मयः ३० -

तालेस्वःसरिङ्गता २९ सापिभोगवतीनाम्नावभौभोगवतीवने यज्जलंसत्रिनयनःशेषोमूर्द्धाविभर्त्तिहि ३१ अथकृ
 ष्णास्ववेगेनभित्वासप्ताब्धियंडलम् सप्तद्वीपमहीपृष्ठेलुक्तीवेगवन्तरा ३२ गत्वास्वर्गमधेभूमिलोकालोकाचलंग
 ता तत्मानुगंडशैलानांतर्भित्वाकलिन्दजा ३३ तन्मूर्द्धिचोत्पतिताशस्कु रावज्जलधारया उड्छन्तीतदूर्द्धसाय
 योस्वर्गतुनाकिनाम् ३४ आब्रह्मलोकंलोकंस्तानभिव्याप्यहरेःपदम् ब्रह्माण्डरंध्रंश्रीब्रह्मद्रव्युक्तसमेत्यसा ३५ पु
 ष्यवर्षाप्रवर्षत्सदेवेषुप्रणतेषुच पुनःश्रीकृष्णगोलोकमारुरोहसरिङ्गरा ३६ कलिन्दगिरिनन्दिनीनवचरित्रमेतच्छुभ
 श्रुतंचयदिपाठितंभुवितनोतिसन्मगलम् जनोपियदिधारयेत्किलपठेच्चयोनित्यशःसयातिपरमम्पदंनिजनिकुंजली
 लावृतम् ३७ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांश्रीवृन्दावनखण्डेनन्दसनन्दसंवादेकालिङ्गागमनवर्णनंनानामतृती-
 योऽध्यायः ३ श्रीनारदउवाच सनन्दस्यवचःश्रुत्वागन्तुनन्दःसमुद्यतः सर्वैर्गोपिगणैःसार्द्धमुदितोभून्महाम
 नाः १ यशोदयाचरोहिण्यासर्वगोपिगणैःसह अश्वैरथैर्वीरजनैर्मंडितोविप्रमंडलैः २ गोभिश्चशकदैर्युक्तोवृन्दैर्बा-
 लैस्तथाऽनुगैः गायकैर्गीयमानश्चशरवदुंदुभिनिःस्वनैः ३ पुत्राभ्यारामकृष्णगाभ्यानन्दराजोमहामतिः रथमारुह्य
 हेराजनूवनवृन्दावनययौ ४ वृषभानुवरोगोपोगजमारुह्यभार्यया अंकेनीत्वासुताराधांगीयमानश्चगायकैः ५
 मृदंगतालवीणानावेणुनांकलनिःस्वनैः गोपालगोपणैःसार्द्धवृन्दारण्यजगामह ६ उपनन्दास्तथानन्दास्तथाषट्
 वृषभानवः सर्वैःपरिकरैःसार्द्धजग्मु वृन्दावनंवनम् ७ वृन्दावनसंप्रविश्यगोपाःसर्वेमूहानुगाः घोषान्विधायव-
 सतीर्वासंचक्रुरितस्ततः ८ सभामडपसयुक्तंसद्गुणपरिरवायुतम् चतुर्योजनविस्तीर्णसप्तद्वारसमन्वितम् ९ स
 रोवरैःपरिवृत्तराजमार्गमनोहरम् सहस्रकुञ्जचपुरवृषभानुरचीकूपत् १० श्रीकृष्णो नन्दनगरेवृषभानुपुरेभक्तिः ब

गतोदैत्योनादयन्मंडलन्दिशाम् २० तदादेवर्षयः सर्वे सर्वे ब्रह्मर्षयो द्विजाः श्रीनन्दनन्दनाथाशुसफलंचाशिषंददुः २१
तदैवकृष्णस्तन्मध्ये ततानवपुरुज्वलत् चर्द्धकृष्णसहस्राक्षितकठोमहाबकः २२ पुनः कृष्णसमाहर्तुतीक्ष्णायतुण्ड
यागतम् पुच्छेगृहीत्वा तं कृष्णः पोथयामास भूतले २३ पुनरुत्थायतुण्डं स्वप्रसाध्याविस्थितम्बकम् ददारतुडेहस्ताभ्यां
कृष्णः शारवांगजोयथा २४ तदामृतस्य दैत्यस्य ज्योतिः कृष्णे समाविशत् देवताववृषुर्पुष्पैर्जपारावैः समन्विताः २५ गो
पाला विस्मिताः सर्वे कृष्णसंश्लिष्य सर्वतः उचुस्त्वकुशलीभूतो मुक्तमृत्युमुखात्सखे २६ एवं कृष्णो बकं हत्वा सबलो बाल
कैः सह गोवत्सैर्हर्षितो गायन्नाययोरारजमन्दिरे २७ परिपूर्णतमस्यास्य श्रीकृष्णस्य महात्मनः जुगुर्गृहे गता बालाः श्रुत्वे
दन्तेति विस्मिताः २८ बहुलाश्वउवाच कोयन्दैत्यः पूर्वकाले कस्मात्केन बको भवत् पूर्णब्रह्मणिसर्वेश श्रीकृष्णे लीनतांग
तः २९ श्रीनारदउवाच हयग्रीवस्ततोदैत्य उत्कलो नाम हेनृप रणेऽमरान् विनिर्जित्य शक्रच्छत्रजहारह ३० तथानृणां नृ
पाणांचराज्यं हत्वा महाबलः चकार वर्षाणि शतराज्यं सर्वविभूतिमत् ३१ एकदा विचरन्दैत्यः सिन्धुसागरसंगमे जाज-
लेर्मुनिसिद्धस्य पर्णशालासमीपतः ३२ जले निक्षिप्य बडिशमौनानाकर्षयन्मुहुः निषेधितोपि मुनिना नामन्यत सदुर्मतिः
३३ तस्मै शापन्ददौ सिद्धो जाजलिर्मुनिसत्तमः बकवत्त्वं झषानत्सित्वं बको भवदुर्मते ३४ तत्क्षणाद्वक रूपो भूद्वष्टते जोग
तस्मयः पतितः पादयोस्तस्य नत्वा प्राह कृतांजलिः ३५ उत्कलउवाच नजानेततपश्चण्डमुनेमां पाहि जाजले साधूनां
भवतां संगं मोक्षद्वारं परं विदुः ३६ मित्रेशत्रौ समामानेऽपमाने हेमलोष्टयोः स्रखेदुःखे समायेवैत्वा दृशाः साधवश्च ते ३७
किं किं नजातमहतां दर्शनात् को मुने नृणाम् पारमेष्ठ्यं च साम्राज्यमैन्द्रयोगपदम्भावेत् ३८ जाजले मुनिशार्दूलत्रैवर्यं किम-
भूज्जनैः साधूनां कृपया साक्षात् पूर्णब्रह्मापिलभ्यते ३९ श्रीनारदउवाच तदा प्रसन्नः समुनिर्जाजलिस्तमुवाच ह षष्टिव

इति श्रीमद्गर्गचार्यसंहितायां श्रीवृन्दावनखण्डे चत्वारिंशोऽध्यायः ४ श्रीनारद उवाच एकदा
 चारयन् चत्वारिंशो बालकैर्हरिः यमुनानिकटे प्राप्तं बकन्दैत्यददर्श ह १ श्वेतपर्वतसंकाशो बृहत्पादो धनध्वनिः पला
 यितेषु बालेषु वज्रतुङ्गो यस्य हारिम् २ रुदन्तो बालकाः सर्वगतप्राणा इवाभवन् हाहाकारन्तदा कृत्वा देवाः सर्वसमाग-
 ताः ३ इन्द्रो वज्रतदानीत्वा तन्तदा इमहाबकम् तेन घातेन पतितो नममारसमुत्थितः ४ ब्रह्मापि ब्रह्मदंडेन तन्तदा इरु-
 पाचितः तेन घातेन पतितो मूर्छितो घटिकाद्वयम् ५ विधन्वन् सुतनुवेगाज्जुभितः पुनरुत्थितः नममारतदा दैत्यो जगर्ज-
 धनवद्गुली ६ त्रिलोचनस्त्रिशूलेन तं जघान महासुरम् छिन्नैकपक्षो दैत्योऽपि नमृतोऽपि भयंकरः ७ वायव्यास्त्रेण वा-
 युस्तं संजघान बकन्ततः उच्चचालबकस्तेन पुनस्तत्र स्थितो भवत् ८ यमस्तं यमदंडेन तदा यमास चाग्रतः तेन दंडेन नमृ-
 तौ बकौ वैचंडविक्रमः ९ दंडोऽपि भग्नतां प्रागात्स क्षतो नाभवद्गुहः तदैव चाग्रतः प्राप्तश्चंडांश्च श्वडविक्रमः १० शतबाणै-
 र्बकन्दैत्यसंजघान धनुर्हरः तीक्ष्णैः पक्ष्मगणैर्बाणैर्नममार बकस्ततः ११ धनदस्तं च रवेन सुतीक्ष्णैर्बाणैर्न जघाह छिन्न-
 द्वितीयपक्षो भून्मृतो दैत्यपुंगवः १२ नीहारास्त्रेण तं सोमः संजघान महाबकम् शीतार्तो मूर्छितो दैत्यो नमृतः पुनरु-
 त्थितः १३ आग्नेयास्त्रेण तं ह्यग्निः सन्तता इमहाबकम् भस्मरोमा भवद्दैत्यो नममार महारवलः १४ अपां पतिस्तपशो-
 नवध्वाको विचकर्ष ह कर्षणात्स महापापश्छिन्नो भून्मृतश्च सः १५ तदा इगदधातं वै भद्रकाली तरस्किनी मूर्छित-
 स्तत्पहारेण परं कश्मलतां ययौ १६ क्षतमूर्द्धा समुत्थाय विधुन्वन् स्वतनुपुनः जगर्जधनवद्दीरो बको दैत्यो महारवलः
 १७ तदा शक्तिधरः शक्तितस्मै विक्षेप सत्वरः तथैकपादो भग्नो भून्मृतः पक्षिणां म्वरः १८ तदा क्रोधेन सहसा धाव-
 दैत्यस्तडित्स्वनः देवान् विद्रावयामास तीक्ष्णया तुण्डयानुप १९ अग्रे पलायिता न्देवान् न्वधावन् बकोऽवरः पुनस्तत्र

भूत्वाऽऽघासुरः तद्वरात्परमं मोक्षं गतो देवैश्च दुर्लभम् १५ वत्साह्वकमुरवान्मुक्तं ततो मुक्तं तदा घासुरात् श्रुत्वा कतिदि-
नैः कृष्णं यशोदां भूद्वयातुरा १६ कलावतीरोहिणीच गोपीगोपालवयोधिकान् वृषभानुवरगोपं नन्दराजं व्रजेश्वरम् १७
नवोपनन्दान् नन्दाश्च वृषभान् नृजेषुषट् समाहूय तदग्रे च वचः प्राह यशोमती १८ यशोदावाच किंकरोमिह गच्छामि क-
ल्याणं मे कथं भवेत् मत्सुते बहवोरिष्टाऽगच्छन्ति क्षणे क्षणे १९ पूर्वमहावनन्त्यत्कावृन्दारण्ये गता वयम् एतन्त्यत्का-
क्यास्यामो देशे बतनिभये २० चंचलोऽयं बालको मे क्रीडन् प्रयाति हि बालकाश्च बालाः सर्वे न मन्यन्ते वचो मम २१ व-
कासुरश्च मे बालं तीक्ष्णतुंडो ग्रसह्वली तस्मान्मुक्तन्तुजग्राह मे कैर्दीनमघासुरः २२ वत्सासुरस्तज्जिघांसुः सोऽपि देवेन-
मारितः वत्सार्थं स्वगृहाह्वानं न बहिः कारयाम्यहम् २३ श्रीनारद उवाच इत्थं वदन्तीं सततं रुदन्तीं यशोमतीं विद्वज्जगा-
दनन्दः आश्वासयामास सुगर्गवाक्यैर्धर्मार्थविद्वद्भूतां वरिष्ठः २४ नन्दराज उवाच गर्गवाक्यं त्वया सर्वं विस्मृतं हे य-
शोमति ब्राह्मणानां वचः सत्यं नासत्यं भवति क्वचित् २५ तस्माद्दानं प्रकर्तव्यं सर्वारिष्टनिवारणम् दानात्परन्तु कल्याणं
न भूतो न भविष्यति २६ नारद उवाच तदा यशोदा विप्रेभ्यो नवरत्नं महाधनम् स्वालंकारांश्च बालस्य सबलस्य ददौ नृप-
२७ अयुतं वृषभानां च गवां लक्षं मनोहरम् द्विलक्षमन्नभाराणां नन्दो दानन्ददौतः २८ इति श्रीमद्भगवद्गीतायामादिता-
यां वृन्दावनखण्डे अघासुरमोक्षो नाम षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीनारद उवाच गोपेच्छयारामकृष्णो गोपालौ तौ बभूवतुः
गाश्चारयन्तौ गोपालैर्वयस्यैश्चैरतुर्वने १ अग्रे पृष्टे तदा गावश्चरन्त्यः पार्श्वयोर्द्वयोः श्रीकृष्णस्य बलस्यापि पश्यन्त्यः स-
न्दरं मुरवम् २ घंटा मंजीरझकारकुर्वन्त्यस्ता इतस्ततः किंकिरीजालसंयुक्ता हेममाललसङ्गलाः ३ मुक्तापुच्छैर्बहिर्पु-
ष्पोलैस्तुच्छाच्छकेसराः स्फुरतान्नवरत्नानां मालपुष्पैर्विराजिताः ४ शृङ्गयोरन्तरे राजवशिरोमणिमनोहराः हेमरश्मि-

र्षसहस्राणितपस्तप्तचयेनवै ४० जाजलिरुवाच वैवस्वतान्तरेग्राप्तेऽष्टविंशतिमेयुगे द्वापरान्तेभारतेपिमाधुरेव्रजमं-
 डले ४१ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् वृन्दावनेगवांवत्सांश्चारयन्चिरिष्यति ४२ तदातन्मयताकृष्णे-
 यास्यसित्वनसशयः हिरण्याक्षादयोदैत्यावैरेणापिपरगताः ४३ श्रीनारदउवाच इत्थंबकासुरोदैत्यउत्कलोजाजलेव
 रात् श्रीकृष्णेलीनतांप्राप्तःसत्संगात्किञ्चजायते ४४ इतिश्रीमद्भगवत्संहितायांवृन्दावनरवण्डेबकास्फुरमोक्षोना-
 मपंचमोऽध्यायः ५ श्रीनारदउवाच एकदाबालकैःसाकंगोवत्सांश्चारयन्हरिः कालिन्दीनिकटेरम्येबालक्रीडांच
 कारह १ अघास्फुरोनाममहान्दैत्यस्तत्रस्थितोभवत् क्रोशदीर्घवपुःकृत्वाप्रसार्यमुखमंडलम् २ दृगधंपर्वताकारंवीक्ष्यवृ-
 न्दावनेवने गोपाज्जमुर्मुखेतस्थवत्सैःकृत्वाजलिध्वनिम् ३ तद्वक्षार्थंचसबलस्तन्मुखेप्राविशद्हरिः निगीर्णेषुसवत्सेषु
 बालेषुत्वहिरूपिणा ४ हाशहोऽभूत्स्फराणान्तुदैत्यानांहर्षएवहि कृष्णोवपुःस्वबैराजंततानाद्योदरेततः ५ तस्यसंरोध
 गाःप्राणाशिरोभित्वाविनिर्गताः तन्मुखान्निर्गतःकृष्णोबालैर्वत्सैश्चमैथिल ६ सवत्सकान्शिशून्तृष्णाजीवयामासमाध-
 वः तज्जयोतिःश्रीघनश्यामेलीनजाततडिद्यथा ७ तदैवववृषुर्देवाःपुष्पवर्षाणिपार्थिव एवंश्रुत्वामुनेर्वीक्यमैथिलोवाक्य
 मब्रवीत् ८ राजोवाच कोयन्दैत्यःपूर्वकालेश्रीकृष्णेलीनतागतः अहोवैरानुबन्धेनशीघ्रन्दैत्योहारिणतः ९ नारदउवाच
 शंखास्फुरस्ततोराजबन्धोनाममहाबलः युवाऽतिसुन्दरःसाक्षात्कामदेवइवापरः १० अघावक्रमुनियान्तविरूपंमलया-
 चले दृष्ट्वाजहासतमघःकुरूपोयमितिब्रुवन् ११ तंशशापमहादुष्ट्वंसर्पोभवदुर्मते कुरूपावक्रगाजातिःसर्पोणाम्भू-
 मिमण्डलै १२ तत्पादयोनिपतितदैत्यदीनंगतस्मयम् दृष्ट्वाप्रसन्नःसमुनिर्वरन्तस्मैददौपुनः १३ अघावक्रउवाच कोटि
 कन्दर्पलावण्यःश्रीकृष्णस्तुतवोदरे यदागतःसर्परूपान्तदामुक्तिर्भविष्यति १४ नारदउवाच अघावक्रस्यशापेनसर्पो

लोको गजबाललीलैर्वन्धुजनैः पंकजपत्रनेत्रः २६ सुमंडितं मैथिलगोरजोभिनीलम्परंकुन्तलमादधानः हेमांगदीप्तौलि-
विराजमानश्चाकर्णवर्ककृतदृष्टिबाणः २७ गोधूलिभिर्मंडितकुन्दहारः कर्णोपरिस्फूर्जितकर्णिकारः पीतांबरवेणु
निनादकारः पातुप्रभुर्वाहृतभूरिभारः २८ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां वृन्दावनखण्डे श्रीकृष्णगोचारवर्णनं नाम
सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीनारद उवाच एकदा सबलः कृष्णश्चारयन्नामनोहराः गोपालैः सहितैः सर्वैर्ययौ तालवनं वन
म् १ धेनुकस्य भयाद्गोपानगतास्तेवनान्तरम् कृष्णोऽपि न गतस्तत्र बल एको विवेश ह २ नीलांबरंकटौ बद्ध्वा बलदेवो म-
हाबलः परिपक्वफलार्थं हितद्वने विचचार ह ३ बाहुभ्यां कपयन्स्तालाफलसंघनिपातयन् गर्जश्च निर्भयः साक्षाद नन्तो नन्त
विक्रमः ४ फलानां पततांशब्दं श्रुत्वा क्रोधावृतः खरः मध्यान्हे स्वापकृद्दृष्टो भीमः कंससखो बली ५ आरययौ सन्मुखे यो
दुबलदेवस्य धेनुकः बलं पश्चिमपादाभ्यां निहत्योरसिसत्वरम् ६ चकार खरशब्दं स्वपरिधावन्मुहुर्मुहुः गृहीत्वा धेनुकं शी-
घ्रम्बलः पश्चिमपादयोः ७ विक्षेपतालवृक्षे च हस्तेनैकेन लीलया तेन भग्नश्च तालोपितालान्याश्वस्थितान् बहून् ८ पात-
यामास राजेन्द्र तदद्भुतमिवाभवत् पुनरुत्थाय दैत्येन्द्रो बलं जग्राह रोषतः ९ योजनं नो दयामास गजं प्रति गजो यथा गृही-
त्वा तम्बलः सद्यो भ्रामयित्वा धेनुकम् १० भूपृष्ठे पथयामास मूर्च्छितो भग्नमस्तकः क्षणेन पुनरुत्थाय क्रोधसंयुक्तवि-
ग्रहः ११ मूर्च्छित्वा चतुःशृंगधृत्वा रूपभयंकरम् गोपान् विद्रावयामास शृंगैस्तीक्ष्णैर्भयंकरैः १२ अग्रे पलायितान् गो-
पान् दुद्रावा शुभदात्कटः श्रीदामातं च दंडेन सुबलो मुष्टिना तथा १३ स्तोकः पाशेन तन्दैत्यं सतताडमहाबलम् क्षेपणेनार्जु-
नोऽशुश्च दैत्यं लष्टिकयारवरम् १४ विशालपशुभृत्या शतपादेन स्वबलेन च तेजस्वी त्वर्द्धचंद्रेण देवप्रस्थश्च पेटकैः १५ व-
रूथपः कन्दुकेन सन्तताडमहारवरम् अश्वकृष्णोऽपि तन्नीत्वा हस्ताभ्यां धेनुकां स्फुरम् १६ भ्रामयित्वा सुविक्षेपगिरिगो-

प्रभास्फूर्जच्छृंगपाश्वरप्रवेष्टनाः ५ आरक्ततिलकाः काश्चित्पीतपुच्छारुणांघ्रयः कैलासगिरिसंकाशाः शीलरूपामहा-
 गुणाः ६ सवत्सामन्दगामिन्यरुधोभारेणमैथिल कुंडोद्भयः पाटलाः काश्चिल्लक्षन्त्योभयमूर्तयः ७ काश्चित्पीताविचि-
 त्वाश्चश्यामाश्चहरितास्तथा ताम्राधूम्राधनश्यामाधनश्यामेगतक्षणाः ८ लघुशृंगयोदीर्घशृंग्युच्चशृंग्योवृषैः सह मृग-
 शृंग्योवक्रशृंग्यः कपिलासंगलायनाः ९ शाडुलंकोमलंकान्तंवीक्ष्यन्त्योपिवनेवने कोटिशः कोटिशोगावश्चरन्त्यः कृष्णपा-
 श्वयोः १० पुण्यश्रीयमुनातीरंतमालैः श्यामलैर्वनम् नीपैर्निबैः कदंबैश्चप्रवालैः पनसैर्दुमैः ११ कदलैः कोविदारामैर्जस्व-
 विल्वैर्मनोहरैः अश्वत्थैश्चकपित्थैश्चमाधवीभिश्चमंडितम् १२ बभौवृन्दावनन्दिव्यवसन्तर्तुमनोहरम् नन्दनसर्वतोभद्र-
 क्षिप्तचैत्ररथवनम् १३ यन्त्रगोवर्द्धनोनामसनिर्झरदरीद्युतः रत्नधातुमयः श्रीमान्मन्दारवनसंकुलम् १४ श्रीरवणदुवदरीरं-
 भादेवदारुबटैर्वृतम् पलाशप्लक्ष्माशोकैश्चारिष्टार्जुनकदम्बकैः १५ पारिजातैः पाटलैश्चचपकैः परिशोभितम् करिंजजा-
 लकुंजादयः श्यामैरिन्द्रियवैर्वृतम् १६ कलकण्ठैः कोकिलैश्चपुंस्कोकिलमयूरभृत् गाश्चाख्यस्तत्रकृष्णोविचचारवनेवने-
 १७ वृन्दावनेमधुवनेपार्श्वेतालवनस्यच कुमुद्वनेबाहुलेचदिव्यकामवनेपरे १८ बृहत्सानुगिरिः पार्श्वेगिरिर्नन्दीश्वरस्यच सुन्द-
 रेकोकिलवनेकोकिलधनिसंकुले १९ रम्येकुशवनेसौम्येलताजालसमन्विते महापुण्यभद्रवनेभांडीरोपवनेनृप २० लोहा-
 र्गलेचयमुनातीरेतीरेवनेवने पीतवासः परिकरोनटवेशोमनोहरः २१ वेत्रभृद्वादयन्वशीगोपीनांप्रीतिमावहन् मयूरपक्षभृ-
 त्मौलीस्त्रावीकृष्णोबभौनृप २२ अग्रेकृत्वागवांवृन्दसायंकालेहरिः स्वयम् रागेः समीरयन्वशीं श्रीनन्दव्रजमाविशत् २३
 वेणुवंशीधनिकुलाश्रीवंशीवरमार्गतः गोरजोभिर्नभोव्याप्तवीक्ष्यगेहादिनिर्गताः २४ दूरीकर्तुं ह्याधिबाधामाहर्तुं सुरवमु-
 त्तमम् विस्मर्त्तुं न समर्थास्तन्नुहंगोप्यः समाययुः २५ संकोचवीथीषु न संगृहीतः शनैश्चलन् गंगेसंकुलासु सिंहाव-

शापेन विश्वोयं कं पितः सजगादह ३७ दुर्वासा उवाच उत्तिष्ठ गर्दभा कार्गर्दभो भवदुर्मते वर्षाणां तु चतुर्लक्षं व्यतीते भार
ते पुनः ३८ माथुरे मंडले दिव्ये पुण्ये तालवने वने बलदेवस्य हस्तेन मुक्तिस्तो भविताऽसुरः ३९ नारद उवाच तस्माद्बलस्य ह
स्तेन श्रीकृष्णस्तजघानह प्रन्हादाय वरोदन्तो नवध्यामेतवान्वयः ४० इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां बुद्धावनखण्डे धे
नुकासुरमोक्षोनामाष्टमोऽध्यायः ८ श्रीनारद उवाच बलं विनाथगोपाले श्रारयन् गगारिः स्वयम् कालिन्दीकूलमागत्य
ययौ वारिविषावृतम् १ कालीयेन फणीन्द्रेण जलं यत्र विदूषितम् पीत्वानिपेतुर्व्यसवोगावोगोपाजलान्तिके २ तदा तान् जी
वयामास दृष्ट्या पीयूषपूर्णया आर्द्रचित्तो हरिः साक्षाद्भगवान्बुजिनार्दनः ३ कदौ पीतपदं बध्वानीपमारुह्य माधवः पपा
तोत्तुंगविटपान्ततोर्ध्वे विषदूषिते ४ उच्चचालजलं दुष्टं कृष्णसंपातधूर्णितम् तत्सर्पमन्दिरं च द्वाभृङ्गीभूतं बभूवह ५ तदैव का
लियः क्रुद्धः फणीफणशतावृतः दशन्दन्तैश्च भुजया चच्छादय माधवम् ६ कृष्णो दीर्घवपुः कृत्वा बन्धनानि गतश्च तम् पु
च्छे गृहीत्वा सर्पेन्द्रमभ्रमयित्वा त्वितस्ततः ७ जले निपात्य हस्ताभ्यां चिच्छे पाशधनुः शतम् पुनरुत्थाय सर्पेन्द्रो लेलिहानो
भयंकरः ८ वामहस्ते हरिं संपोरुषाजग्राह्यमाधवम् हरिर्दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा तं महारवलम् ९ तज्जले पोथयामास सुपर्ण
इव पद्मगम् सर्पो मुखशतन्दीर्घप्रसार्य पुनरागतः १० पुच्छे गृहीत्वा तं कृष्णश्च कर्षाशधनुः शतम् कृष्णहस्ताद्विनिःक्र
म्य सर्पस्तं व्यदशत्पुनः ११ तताडमुष्टिना सर्पं त्रैलोक्यबलधारकः कृष्णमुष्टिप्रहारेण मूर्च्छितो विगतस्मृतिः १२ नतं कृ
त्वाननशतं स्थितो भूत्कृष्णसन्मुखे आरुह्य तत्फणिशतं मणिवृन्दमनोहरम् १३ ननतेन दवत्कृष्णो नटवेशो मनोहरः -
गायन् सप्तस्वरैरागसंगीतं च सतालकम् १४ पुष्पैर्देवेषु वर्षत्सु ताडयेनटराजवत् वादयन् समुदावीणानकुन्दुभिर्वेणुकान्
१५ सतालं पदविन्यासे स्तत्फणानुगतान् बहून् बभञ्ज श्वसतः कृष्णः कालीयस्य महात्मनः १६ तदैव नागपत्न्यस्ता आ-

वर्द्धनोपरि श्रीकृष्णस्यप्रहारेणमूर्च्छितोघटिकाद्वयम् १७ पुनरुत्थायस्वतनुंविधुन्वन्दारयन्मुखम् शृंगाभ्यांश्रीहरिनी
 त्वाधावन्दैत्योनभंगतः १८ चकारतेनखेयुद्धमूर्ध्वैलक्ष्ययोजनम् गृहीत्वाधेनुकंदैत्यंश्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् १९ निक्षेपा
 धोभूमिमध्येचूर्णितास्थिःरममूर्च्छितः पुनरुत्थायशृंगाभ्यानादकृत्वातिभैरवम् २० गोवर्द्धनसमुत्पाद्यश्रीकृष्णेप्राहिणो
 तवरः गिरिगृहीत्वाश्रीकृष्णःप्राक्षिपत्तस्यमस्तके २१ दैत्योगिरिगृहीत्वाश्रीकृष्णेप्राहिणोद्वली कृष्णोगोवर्द्धननी
 त्वापूर्वस्थानेसमाक्षिपत् २२ पुनर्धावन्महादैत्यःशृंगाभ्यांदारयन्मुखम् बलपश्चिमपादाभ्यांताडयित्वाजगर्जह २३ नना
 दतेनब्रह्माण्डंजैजदुस्वंदमंडलम् हस्ताभ्यासंगृहीत्वातबलदेवोमहाबलः २४ भूपृष्ठेपाथयामासमूर्च्छितभग्नमस्तकम् पु
 नस्तताडतदैत्यंमुष्टिनोत्थच्युताग्रजः २५ तेनमुष्टिप्रहारेणसद्योवैनिधनगतः तदैववृषुर्देवाःपुष्पैर्नन्दनसंभवैः २६ दे
 हाद्विनिर्गतःसोपिश्यामसुन्दरविग्रहः सग्वीपीतावरदेवोवनमालाविभूषितः २७ लक्ष्मपापदसंयुक्तःसहस्रध्वजशो
 भितः सहस्रचक्रध्वनिभृद्भयायुतसमन्वितः २८ लक्ष्मामरशोभाढ्योऽरुणवर्णोऽतिरत्नभूत दिव्ययोजनविस्ती
 र्णोमनोयायीमनोहरः २९ किंकिणीजालसंयुक्तोघटामंजीरसंयुतः हरिप्रदक्षिणीकृत्यसबलदिव्यरूपधृक् ३० दि
 व्यरथसमारुह्यद्योतयन्मण्डलन्दिशाम् जगामदैत्योहेराजचगोलाकंप्रकृतेःपरम् ३१ श्रीकृष्णोधेनुकहत्वासबलोबा
 लकैःसह तद्यशस्तुप्रगायद्भिर्बभोगोकुलगोगणैः ३२ राजोवाच सुनमुक्तिकथंप्राप्तःपूर्वकोधेनुकासरः कथंरव
 रत्वमापन्नएतन्मेब्रूहितत्वतः ३३ श्रीनारदउवाच वैरोचनेर्बलेःपुत्रोनाम्नासाहसिकोबली नारीणांदशसाहस्रैरेमेवै
 गन्धमादने ३४ वादित्राणानूपुराणांशहोभूतद्वनेमहान् गुहायामास्थितस्यापिश्रीकृष्णस्मरतोमुनेः ३५ दुर्वाससो
 यतेनापिध्यानभंगोबभूवह निर्गतःपादुकारूढोदुर्वासामृशविग्रहः ३६ दीर्घश्मश्रुर्यष्टिधरःक्रोधपुंजनलद्युतिः यस्य-

यद्भजो दुर्लभं लोके योगिनां बहुजन्मभिः तत्पादाब्जं हरेः साक्षाद्भो कालीयमूर्धस् १ कोयं पूर्वकुशलकृतकाली
यो फणिनां वरः एनं वेदितुमिच्छामि ब्रूहि देवर्षि सन्तम २ नारद उवाच स्वायं भुवान्तरे पूर्वनाम्नावदशिरामुनिः वि
ध्याचले तपो कार्षीद्वगुवंशसमुद्भवः ३ तदा श्रमे तपः कर्तुं प्राप्नोत् शश्वशिरामुनिः तं वीक्ष्य रक्तनयनः प्राह वेदशि
रारुषा ४ वेदशिर उवाच ममाश्रमे तपो विप्रमा कुयात्सुखदन्बहि अन्यत्र ते तपो ग्या भूमिर्नास्ति तपो धन-
५ नारद उवाच श्रुत्वाथ वेदशिरसो वाक्यं शश्वशिरामुनिः क्रोधयुक्तो रक्तनेत्रः प्राह तं मुनिपुंगवम् ६ अश्व
शिर उवाच महाविष्णोरियं भूमिर्न ते मे मुनि सन्तम कतिभिर्मुनिभिश्चान्न न कृतं तप उत्तमम् ७ श्वसन् सर्प इव
त्वं भो वृथा क्रोधं करोषि हि सदा सर्पो भवत्वं हि भूयान्ते गरुडादयम् ८ वेदशिर उवाच त्वं महादुरभिप्रायो लघु
द्रोहो महोद्यमः कार्यार्थी का क इव कौत्वं काको भवदुर्मते ९ नारद उवाच आबिरासीन् ततो विष्णुरित्थं च श-
पसोस्तयोः स्वस्वशापादुःखितयोः सान्त्वयामास तौ गिरा १० श्रीभगवानुवाच युवांतु मे समो भक्तो भुजा
विवृतनो मुनी स्ववाक्यं तु मृषा कर्तुं समर्थो ह्यमुनीश्वरो ११ भक्तवाक्यं मृषा कर्तुं नेच्छामि स पथो मम ते मूर्ख-
हे वेदशिरश्चरणौ मे भविष्यतः १२ तदा ते गरुडाद्गोतिर्न भविष्यति कर्हिचित् शृणु मे शश्वशिर उवाक्यं शोचं मा कुरु मा
कुरु १३ काकरूपोऽपि स ज्ञानं ते भविष्यति निश्चितम् परन्त्रैकालिकं ज्ञानं संयुतं योगसिद्धिभिः १४ नारद-
उवाच इत्युक्त्वा धृगुते विष्णो मुनिश्च शिरानृप साक्षात्काकभुशंडो भूद्योगीन्द्रो नीलपर्वते १५ रामभक्तो महा-
तेजाः सर्वशास्त्रार्थदीपकः रामायणं जगौ यो वै गरुडाय महात्मन १६ चाक्षुषेद्यन्तरे प्राप्ते दक्षः प्राचेतसो नृप-
कश्यपाय ददौ कन्यां एकादशमनोहराः १७ तासां कटूश्च यश्चेष्टासाद्यैवं राहिणी स्मृता वसुदेवप्रियाय स्या-

गताभयविह्वलाः नत्वाकृष्णपदन्देवमूचुर्गद्गदयागिरा १७ नागपत्न्य उचुः नमःश्रीकृष्णचन्द्रायगोलो
 कपतयेनमः असंख्यंदाधिपतयेपरिपूर्णतमायते १८ श्रीराधापतयेतुभ्यं ब्रजाधीशायतेनमः नमःश्रीन
 न्दपुत्रायशोदानन्दनायते १९ पाहिपाहिपरदेवपद्मगन्तव्यरत्नशरणजगन्त्रये त्वपरात्परतरोहरिः स्वयंली
 लयाकिलतनोषिविग्रहम् २० नारद उवाच नागपत्नीस्तुतः कृष्णः कालीयं विगतस्मयम् विससर्जहरिः सा-
 क्षात्परिपूर्णतमः स्वयम् २१ एहीतिप्रवदतन्तंकालीयं भगवानुह्रिः प्राणतस्मिन्मुखेप्राप्तप्राहदेवोजनदिनः २२
 श्रीभगवानुवाच द्वीपरमणकं गच्छसकलत्रसकलद्वितः सुपर्णोद्युतनात्त्वावेनोद्यान्मत्पादलाञ्छितम् २३ नारद
 उवाच सर्पः कृष्णन्तुसम्पूज्यपरिक्रम्यप्रणम्यतम् कलत्रपुत्रसहितोद्वीपरमणकययौ २४ अथश्रुत्वाकालि
 येनसंयस्तनन्दनन्दनम् तन्नाजगमुर्गोपिगणानन्दाद्याः सकलजनाः २५ जलाद्विनिर्गतंकृष्णदृष्ट्वा मुमुदिरेजनाः
 आश्लिष्यस्वसुतच्छन्दः परामुदमवापह २६ सुतलब्धायशोदासासुतकल्याणहेतवे ददौदानं द्विजातिभ्यः स्नेहः
 स्तुतपयोधरा २७ तत्रैवशयनंचक्रुर्गोपाः सर्वपरिश्रमात् कालिन्दो निकटे राजन् गोपीगोपगणैः सह २८ वेणुसं
 घर्षणोद्भूतोदावाग्निः प्रलयाग्निवत् निशीथसर्वतो गोपान्दग्धुमागतवान्स्फुरन् २९ गोपावयस्याः श्रीकृष्णसबल
 शरणागताः नत्वाकृतांजलिं कृत्वा तमूचुर्भयकातराः ३० गोपा उचुः कृष्णकृष्णमहाबाहो शरणागतवत्सल-
 पाहिपाहिवनेकष्टान्दावाग्नेः स्वजनान्प्रभो ३१ नारद उवाच स्वलोचनानिमाभैष्टन्यमीलयतमाधवः इत्युक्त्वा
 वह्निमपि बह्वोयोगेश्वरेश्वरः ३२ प्रातर्गोपगणैः सार्द्धं विस्मितैर्नन्दनन्दनः गोगणैः सहितः श्रीमद्भजमंडलमाय-
 यौ ३३ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां बृहदारण्यके कालीयदमनंदावाग्नियाननामनवमोऽध्यायः ९ वैदेह उवाच

राजोवाच द्वीपेरमणके ब्रह्मन्सर्पानन्यान्निनाकथम् एतन्मे ब्रूहि सकलं कालियस्याभवद्भयम् १ श्रीनारद उवाच
तत्र नागान्तको नित्यं नागसंघजधानह गतक्षब्धश्चैकदा ते ताक्ष्यं प्राहुर्भयातुराः २ नागा ऊचुः हे गरुत्मन्मम स्त
भयं त्वं साक्षाद्विष्णुवाहन अस्मान्स्त्रियदा सर्पान्कथं नो जीवनं भवेत् ३ तस्माद्दलिंगं गृहाणा शक्रमासेमासे गृहात्पृथक्
क्व वनस्पतिसुधान्नानामुपचारैर्विधानतः ४ गरुड उवाच एकः सर्पस्तु मे देयो भवद्द्विगुहात्पृथक् कथं पचांमि
तमृते बलिबीटकवत्परम् ५ नारद उवाच तथास्तु चोक्तास्ते सर्वे गरुडाय महात्मने गोपीथायात्मनो राजन्नित्यं
दिव्यबलिन्ददुः ६ कालियस्य गृहस्थापि समयो भूद्यदानृप तदा ताक्ष्यं बलिं सर्वं बुभुजे कालियो बलात् ७ तदागतः
प्रकुपितः प्रद्यतः कालियो परि चकार पादविक्षेपं गरुडश्च डविक्रमः ८ गरुडाग्निप्रहारेण कालियो मूर्च्छितो भवत् पु
नरुत्थाय जिह्वाभिः प्रावलीडन्सुरवंशसन् ९ प्रसार्य स्वफणशतं कालियः फणिनावरः व्यदशद्गरुडं वेगादद्विविष-
मये बली १० गृहीत्वा तंचतुर्देन गरुडो दिव्यवाहनः भूषुषे पोथयामास पक्षाभ्यान्ताडयन्मुहुः ११ तुंडाद्विनिर्गतः सर्प
स्तत्प्रक्षान्निचकषेह तत्पादे वेष्टयंस्तद्यत्कृत्कारं व्यदधन्मुहुः १२ तेषां तु दर्शनं पुण्यं सर्वकामफलप्रदम् शकलप-
क्षमैथिलेन्द्रदशम्यामाश्विनस्य तत् १३ कुपितो गरुडस्तवैनीत्वा तुण्डेन कालियम् निपात्य भूम्यां सहसा तत्तनुं विच-
कषेह १४ तदा दुद्रावत तुंडात् कालियो भयविकूलः तमन्वधावन्सहसा पक्षिराट्चंडविक्रमः १५ समद्वीपान्समस्तं
डान्समसिन्धूनतः फणी यत्र यत्र गतस्ताक्ष्यन्तु तत्र तत्र ददर्श ह १६ भूर्लोकं च भुवर्लोकं स्वर्लोकं प्रगतः फणी-
महर्लोकन्ततो धावन् जनलोकं जगाम ह १७ यत्रैव गरुडे प्राप्तेऽधोऽधो लोकं पुनर्गतः श्रीकृष्णस्य भयात्केपिरक्षान्त
स्य न सन्ददुः १८ कुत्रापि न स्फुरवे जाते कालियोऽपि भयातुरः जगाम देवदेवस्य शेषस्य चरणान्तिके १९ नत्वा प्रणम्य

बलदेवोऽभवत्सुतः १८ साकदुश्चमहासर्पान्जनयामासकोटिशः महोद्भूतान्विषबलानुग्रान्पंचशताननान् १९
 महामणिधरान्काश्चिद्दुःसहाश्चशताननान् तेषांवेदशिरानामकालीयोभून्महाफणी २० तेषामादौफणीन्द्रोभूच्छे-
 षोऽनन्तःपरात्परः सौद्यैवबलदेवोस्तिरामोनन्तोऽन्युताग्रजः २१ एकदाश्रीहरिःसाक्षाद्गवान्प्रकृतेःपरः शेषप्रा-
 हप्रसन्नात्पामेघगभीरयागिरा २२ श्रीभगवानुवाच भूमंडलसमाधातुसामर्थ्यकस्यचिन्नाहि तस्मादेनमही
 गोलंमूर्ध्निहिसमुद्धर २३ अनन्तविक्रमस्त्ववैयतो नन्तइतिस्मृतः इदंकार्यप्रकर्तव्यजनकल्याणहेतवे २४ -
 शेषउवाच अवधिकुरुयावत्तन्धरोद्धारस्यमेप्रभो भूभारन्धारयिष्यामितावत्तेवचनादिह २५ श्रीभगवानुवाच
 नित्यंसहस्रवदनैरुच्चार्यपृथक्पृथक् मधुणस्फुरतांनाम्नांकुरुसर्पेन्द्रसर्वतः २६ मन्त्रानानिचदिव्यानियदाया
 त्यवसानताम् तदाभूभारमुत्तार्यफणिन्त्वसुस्फुरवीभव २७ शेषउवाच आधारेहभविष्यामिमदाधारश्चको
 भवत् निराधारःकथन्तोयेतिष्णामिकथयप्रभो २८ श्रीभगवानुवाच अहंचकमठोभूत्वाधारयिष्यामितेतनु
 म् महाभारमयीदीर्घांमाशोचकुरुमत्सरवे २९ श्रीनारदउवाच तदाशेषःसमुत्थायनत्वाश्रीगरुडध्वजम् ज
 गामनृपपातालादधौवैलक्ष्ययोजनम् ३० गृहीत्वास्वकरेणोदंगारिषुभूमिमंडलम् दधारस्वफणेशेषोप्येकस्मिंश्चंड
 विक्रमः ३१ संकर्षणोत्पातालेगतेऽनन्तेपरात्परे अन्येफणीन्द्रास्तमनुविविशुब्रह्मणोदिताः ३२ अतले
 वितलेकेचित्कतलेचमहातले तलातलेतथाकेचित्संप्राप्तास्तेरसातले ३३ तेभ्यस्तुब्रह्मणादन्तर्दीपंरमणकं
 भुवि कालीयप्रमुखवास्तस्मिन्बवसन्मुखसंबुताः ३४ इतितेकथितराजन्कालियस्यकथानकम् भुक्तिर्दमुक्ति
 दसारंकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ३५ इतिश्रीमद्भगवांचार्यसंहितायांवृंदावनखंडेशेषोपारव्यानवर्णनंनानामदशमोऽध्यायः

श्रीकृष्णेनमहात्मना ४ इत्थन्देवगिराप्रोक्तोमनोरथमहार्णवः कथंबभूवभगवान्वृन्दारण्येमनोहरे ५ कथंश्रीरा-
धयासांद्हरासक्तीडामनोहराम् चकारवृन्दकारण्येपरिपूर्णतमःस्वयम् ६ नारदउवाच साधुपृष्टत्वयाराजन्भग-
वच्चरितशुभम् गुप्तंवदामिदेवैश्वलीलारूपांमनोहरम् ७ एकदामुरव्यसरव्योद्वेविशारवाललितेशुभे वृषभानो
गृहंप्राप्यताराधाजगत्तूरहः ८ सरव्यउच्यतुः यंचिन्तयसिराधेत्वयद्गुणंवदसिस्वतः सोपिनित्यंसमायातिवृष-
भानुपुरेऽर्भकेः ९ प्रेक्षणीयस्त्वयाराधेदशनीयोतिसुन्दरः पश्चिमायानिशीथिन्यांगोचारणविनिर्गतः १० राधावा-
च लिखित्वातस्यचित्रहिदर्शयाशुमनोहरम् तर्हितत्प्रेक्षणंपश्चात्करिष्यामिनसंशयः ११ नारदउवाच अथ-
सरव्योव्यलिरवतांचित्रनन्दशिशोःशुभम् नवयौवनमाधुर्यराधायैददतुस्वरम् १२ तद्दृष्ट्वाहर्षिताराधाकृष्णदर्श-
नलालसा चित्रकरेप्रपश्यन्तीसुष्वापानदसकुला १३ ददर्शकृष्णभवेनशयानाघनप्रभपीतपट्टेदधानम् भांडी
रदेशेयमुनांसमेत्यनृत्यन्तमारावृषभानुपुत्री १४ तदैवराधाशयनात्समुत्थितापरस्यकृष्णस्यवियोगविह्वला सं-
चिन्तयन्तीकमनीयरूपिणंमेनेत्रिलोकींतृणवद्विदेहराट् १५ तर्ह्यद्वजन्तस्ववनाद्वजेश्वरसंकोचवीथ्यावृषभानु-
पन्तने गवाक्षमेत्याशुसरवीप्रदर्शितं दृष्ट्वातुमूर्च्छासमवापसुन्दरी १६ कृष्णोपिदृष्ट्वावृषभानुनन्दिनीसुरूपकौश-
ल्ययुतांगुणाश्रयाम् कुर्वन्मनोरतुमतीविमाधवालीलातनुःसप्रययौस्वमन्दिरम् १७ एवन्ततःकृष्णवियोगविह्व-
लांप्रभूतकामज्वरस्विन्नमानसाम् संवीक्ष्यराधांवृषभानुनन्दिनीमुवाचवाचंललितासरवीवरा १८ ललितोवाच
कथंत्वविह्वलाराधेमूर्च्छितातिव्यथांगता यदीच्छसिहरिस्तभुतस्मिन्स्नेहदृढकुरु १९ लोकस्यापिस्तरवंसर्वम-
धिकृत्यास्तिसांप्रतम् दुःखाग्निर्हृत्प्रदहतिकुंभकाराग्निवच्छुभे २० श्रीनारदउवाच ललितायाश्चललितंवचः

तंशेषंपरिक्रम्यकृतांजलिः दीनोभयातुरः प्राहदीर्घपृष्ठः प्रकंपितः २० कालियउवाच हेभूमिभर्तृभवनेशभूम
नभूभारभूत्वन्ममिभूरिलीलः मां पाहि पाहि प्रभविष्णु पूर्णः परात्परस्त्वं पुरुषः पुराणः २१ नारदउवाच दीनभ
यातुरं नृपुं कालीयं श्रीकृष्णेश्वरः वान्नामथुरया प्रीणन् प्राह देवो जनादेनः २२ शेषउवाच हे कालिय महाबुद्धेश्वर
मे परमं वचः कुत्रापि न हिते रक्षा भविष्यति न संशयः २३ आसीत् पुरा मुनिः सिद्धः सौभरिर्नामनामतः वृन्दारण्ये
तपस्तपो वर्षाणामयुतजले २४ मीनराजविहारं यो वीक्ष्य गेहस्पृहो भवत् स उवाह महाबुद्धिर्मान्धा तुस्तनुजाशतम्
२५ तस्मै ददौ हरिः साक्षात्पराभागवतीं श्रियम् वीक्ष्य तानृपमान्धाता विस्मितो भूङ्गतस्मयः २६ यमुनान्तर्जले दी
र्घसौभरेस्तपस्तपः पश्यतस्तस्य गरुडो मीनराजं जघान ह २७ मीनान् स्फुटुः खितान् दृष्ट्वा दुःखहादीनवत्सलः त
स्मै शापन्ददौ क्रुद्धः सौभरिर्मुनिसन्तमः २८ सौभरिरुवाच मीनानद्यतनादत्रयद्यत्सित्वबलाद्विराट् तदेव प्राणाना
शस्ते भूयान्मेषापतस्त्वरम् २९ शेषउवाच तद्दिनान्तन्नायाति गरुडः शापविह्वलः तस्मात्कालीयगच्छाशतवृ
न्दारण्ये हरेर्वने ३० कालिन्द्यां च निजवासं कुरुमद्वाक्यनादितः निर्भयो ते भयन्ता ह्यन्निभविष्यति कर्हिचित् ३१
नारदउवाच इत्युक्तः कालियो भीतः सकलत्रः स पुत्रकः कालिन्द्यां वासकृद्वा जनश्रीकृष्णेन विवासितः ३२ -
इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां वृन्दावनखण्डे कालीयोपारव्यानवर्णननामैकादशोऽध्यायः ११ श्रीनारदउवाच
इदं मया ते कथितं कालियस्यापि मर्दनम् श्रीकृष्णचरितं पुण्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १ बहुलाश्वउवाच श्रीकृष्ण
स्य कथां श्रुत्वा भक्तस्तृप्तिं नयाति हि यथा मरः सुधापीत्वा यथा लिः पद्मकर्णिकाम् २ रासं कर्तुं हरौ जाते शिशुरूपे
महात्मनि भांडीरे देववागाह श्रीराधां खिन्नमानसाम् ३ शोचं मां कुरु कल्याणि वृन्दारण्ये मनोहर मनोरथस्ते भविता

धारासेश्वरीनूप चन्द्राननाप्राहसरवीं सर्वधर्मविदांवराम् ३७ राधोवाच श्रीकृष्णस्यप्रसन्नार्थपरं सौभाग्यवर्द्धनम्
महापुण्यवाञ्छितदंपूजनवदकस्यचित् ३८ त्वयाभद्रेधर्मशास्त्रगर्गाचार्यमुरवाच्छ्रुतम् तस्माद्वत्पूजनवाब्रूहिम-
ह्यमहामते ३९ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां वृन्दावनखण्डे राधाकृष्णप्रेमोद्योगं नाम द्वादशोऽध्यायः १२
श्रीनारद उवाच राधावाक्यन्ततः श्रुत्वा राजन्सर्वसरवीवरा चन्द्राननाप्रत्युवाच संविचार्य क्षणं हृदि १ चन्द्राननोवाच
परं सौभाग्यदराधेमहापुण्यवरप्रदम् श्रीकृष्णस्यापिलब्धार्थतुलसीसेवनममत् २ यदास्पृष्टाथवाध्याताकीर्ति-
तानामभिःस्तुता रोपितासिंचितानित्यं पूजिता तुलसीदलेः ३ नवधा तुलसीभक्तियेकुर्वन्ति दिनेदिने युगको-
टिसहस्राणि तेयानि मुकुतं शम्भे ४ यावच्छारवाप्रशारवाभिर्बीजपुष्पदलैः शम्भे रोपिता तुलसीमर्त्यैर्वर्धते व-
सुधातले ५ तेषां वंशेषु यजाता गतास्त्वं वै सुरालये आकल्पयुगसाहस्रतेषां वात्सो हरेर्गृहे ६ यत्फलं सर्वपत्रेषु
सर्वपुष्पेषु राधिके तुलसीदलेन चैकेन सर्वदा प्राप्यते तु तत् ७ तुलसीप्रभवैः पत्रैर्योनिरः पूजयेद्भरिम् लिप्यते न स
पापेन पद्मपत्रमिवाभसा ८ सुवर्णभारशतकरजतयञ्चतुर्गुणम् तत्फलं समवाप्नोति तुलसीवनपालनात् ९ तुल-
सीकाननराधेगृहेयस्यावतिष्ठति तद्गृहं तीर्थरूपं हि न्याति यमकिंकराः १० सर्वपापहरपुण्यकामदं तुलसीवनम्
रोपयन्ति नराः श्रेष्ठास्तेन पश्यन्ति भास्करिम् ११ रोपणात्पालनात्सेकाद्दर्शनात्स्पर्शनान्मृणाम् तुलसीदहते पापं
वाङ्मनः कायसंचितम् १२ पुष्कराद्यानि तीर्थानि गंगाद्याः सरितास्तथा वास्तुदेवादयो देवावसन्ति तुलसीदले १३-
तुलसीमंजरीयुक्तो यस्तु प्राणां विमुंचति यमोपि नेक्षितुं शक्नोत्युक्तपापशतैरपि १४ तुलसीकाष्ठजयस्तु च दनं
धारयेन्नरः तद्गृहं न स्पृशेत्पापं क्रियमाणमपीह यत् १५ तुलसीविपिनच्छायायत्र यत्र भवच्छुभे तत्र श्राद्धप्रकर्त

श्रुत्वा ब्रजेश्वरी नेत्रे उन्मील्य ललितां प्राह गङ्गादयागिरा २१ राधोवाच ब्रजालंकारचरणौ न प्राप्तौ यदि मे किल -
 कदाचिद्विग्रहन्त हि न हि स्वंधारयाम्यहम् २२ नारद उवाच इति श्रुत्वा वचस्तस्या ललिता भयविह्वला श्रीकृष्ण
 पाश्वर्पययौ कृष्णातीरमनाहरे २३ माधवी जालसंयुक्ते मधुपध्वनि संकुले कदम्बमूले रहसि प्राह चैकाकिन हरिम्
 २४ ललितोवाच यस्मिन् दिने च ते रूपं राधया दृष्टमद्भुतम् तद्दिनात्स्तभतां प्राप्ता पुत्रिके वनवक्तिकिम् २५ अ
 लंकारस्त्वचि रिव वस्त्राभज रजो यथा सुगन्धिः कटुवद्यस्या मन्दिरं निर्जनवनम् २६ पुष्पबाणं चन्द्रबिम्बविषकन्दमवे-
 हिभो तस्यैव संदर्शनं देहिराधायैदुःखनाशनम् २७ तेषां क्षिणः किं विदितं न भूतलसृजत्यलं पासि हरस्य थो जग
 त् यदा समानो सिजनेषु सर्वतन्तथापि भक्तान् भजसे परेश्वरः २८ नारद उवाच इति श्रुत्वा हरिः साक्षाल्ललितं ल-
 लितां वचः उवाच भगवान् देवो मे धगंभीरयागिरा २९ श्रीभगवानुवाच सर्वे हि भावमनसः परात्परं न ह्येकतो भासि
 निजायते ततः प्रेमैव कर्तव्यमतो मयि स्वतः प्रेम्णा समानं भुवि नास्ति किञ्चित् ३० यथा हि भांडीरवने मनोरथो बभू-
 वतस्याहितथा भविष्यति अहैतुकं प्रेमचसद्भिराश्रितं तच्चापि सन्तः किल निर्गुणविदुः ३१ येषां धिकायां मयि केश
 वे मना कृष्णे दन्तपश्यन्ति हि दुग्धशो क्लिवत् त एव मे ब्रह्मपदं प्रयान्ति तद्देहैतुकं स्फूर्जितं भक्तिलक्षणाः ३२ येषां
 धिकायां मयि केशवै हरौ कुर्वन्ति भेदं कुधियो जना भुवि ते कालसूत्रप्रपतं विदुः स्वितां रभोरुयावत् किल चन्द्रभास्क
 रौ ३३ नारद उवाच इति श्रुत्वा वचः कृष्णं नत्वा तं ललिता सखी राधां समेत्य रहसि प्राह प्रहसितानना ३४ ललि
 तोवाच त्वमिच्छसि यथा कृष्णं तथा त्वामधुसूदनः युवयोर्भेदरहितं तेजस्वैकं द्विधा जनैः ३५ तथापि देविकृ-
 ष्णाय कर्मनिष्कारणं कुरु येन ते वाञ्छितं भूयाद्भक्त्या परमया सति ३६ नारद उवाच इति श्रुत्वा सरवीवाक्यरा

मनोरथस्तेसफलोन्नभूयाद्द्विद्विष्टिश्चित्तमनोभिरग्रतः सदानुकूलत्वमलंपतेः परं सौभाग्यमेवंपरिकीर्तनीयम् -
 ३४ नारदउवाच एवमदन्तीतुलसीहरिप्रियां तत्पराधावृषभानुनन्दिनी प्रत्याहगोविन्दपदारविन्दयोर्भक्तिभवे
 न्मेविदिताह्यहेतुकी ३५ तथास्तु चोक्ता तुलसीहरिप्रियाथान्तर्दधेमैथिलराजसत्तम तदैवराधावृषभानुनन्दिनी
 प्रसन्नचित्तास्वपुरे बभूवह ३६ श्रीराधिकास्थानमिदं विचित्रशृणोति यो भक्तिपरः पृथिव्याम् त्रैवर्ग्यभावमन
 सासमेत्यराजस्ततोयाति नरः कृतार्थताम् ३७ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां वृन्दावनखण्डे तुलसीपूजनन्नाम-
 त्रयोदशोऽध्यायः १३ बहुलाश्वउवाच राधाकृष्णस्य चरितं शृण्वतो मम नो मुने नृत्तमिच्छाति शरदः षकजे
 भ्रमरो यथा १ रामेश्वर्या कृष्णपत्न्या तुलसीसेवने कृते यद्बभूव ततो ब्रह्मस्तन्मे ब्रूहि तपोधन २ नारदउवाच
 राधिकायाश्च विज्ञाय तुलसीसेवने तपः प्रीतिपरीक्षञ्च श्रीकृष्णो वृषभानुपुरं ययौ ३ अद्भुतंगोपिकारूपं चलज्जं
 कारनूपुरम् किंकिणीघटिकाशब्दमगुलीयकभूषितम् ४ रत्नककणकेयूरमुक्ताहारविराजितम् बालार्कताटं
 कलसत्कवरीपाशकोशलम् ५ नासामौक्तिकदिव्याभश्यामकुन्तलसन्निभम् धृत्वासौ वृषभानोश्च मन्दिरं स
 ददर्शह ६ प्राकारपरिखायुक्तचतुर्द्वारसमन्वितम् करीन्द्रैकज्जलाकारैर्द्वारिद्वारिमनोहरम् ७ वायुवेगैर्मनोवे
 गैश्चित्रवर्णैस्तुरंगमैः हारचामरसंयुक्तप्रोल्लसन्मण्डपाजिरम् ८ गवागणैः सवत्सैश्च वृषैर्धर्मधुरंधरैः गोपाला
 यत्र गायन्ते वशीवेत्रधरानृप ९ वृषभानुवरस्यै न पश्यन्मन्दिरकोशलम् मायायुवतिर्वेषोसोततो ह्यन्तःपुरं ययौ
 १० यत्र कोटीरविस्फूर्जत्कपाटस्तभपक्तयः रत्नाजिरेषु शोभन्ते ललनारत्नसंयुताः ११ वीणातालमृदंगादी-
 न्वादयन्त्यो मनोहराः पुष्पद्यष्टिसमायुक्ता गायन्त्यो राधिकागुणम् १२ तस्मिन्नन्तःपुरे दिव्यभ्राजच्चोपवनमहत्

व्यंपितृणां दत्तमक्षयम् १६ तुलस्याः सखिमाहात्म्यमादिदेवश्चतुर्मुखः न समर्थो भवेत्तु यथा देवस्य शार्ङ्गिणः
 १७ तुलसीसेवनं नित्यं कुरुत्व गोपकन्यके श्रीकृष्णो वश्यतां याति येन वासवो देवहि १८ नारद उवाच इत्थं च द्रा
 ननाक्यश्चुत्वारामेश्वरी नृप तुलसीसेवनसाक्षादारेभे हरितोषणम् १९ केतकीवनमध्ये च शतहस्तसुवर्तुलम्
 उच्चहेमरवचिदीति पद्मरागतदंशभम् २० हरिद्वीरकमुक्तनां प्राकारेण महोलुप्तं सर्वतस्तोलकायुक्तचिंता
 मणिस्फुटितम् २१ हेमध्वजसमायुक्तमुक्ता तोरणराजितम् हैमैर्वितानैः परितो वैजयन्तमिव स्फुरत् २२ ए
 तादृशं श्रीतुलसीमन्दिरं सुमनोहरम् तन्मध्ये तुलसीस्थाप्य हरित्यल्लवशोभिताम् २३ अभिजिन्नामनक्षत्रे तस्मै
 वासाचकार हू समाहूतेन गर्गेण गृह्येन विधिना सती २४ श्रीकृष्णतोषणार्थाय भक्त्या परमया सती इषु पू
 णां समारभ्य च त्रपूणां विधिं व्रतम् २५ कृत्वान्यषिं बहुध्वजेन तथा च क्षुरसेनवा द्राक्षया म्ररसेनापि सितया बहुमि
 श्रया २६ पंचामृतेन तुलसीमासेमासे पृथक् पृथक् उद्यापनं समारभं वैशारख्यप्रतिपदिने २७ गर्गद्वयेन विधि
 ना वृषभानुसुतानृप षट्पंचाशत्तमैर्भागे ब्राह्मणानां द्विलक्षकम् २८ सन्त्यज्य वस्त्रभूषाद्यैर्दक्षिणाराधिकाददौ
 दिव्यानां स्थूलमुक्तानां लक्षभारं विदेहराट् २९ कोटिभारं सुवर्णानां गर्गाचार्याय साददौ देवदुन्दुभ्यो नन्दुनृतुश्चा
 प्सरोगणाः ३० तन्मन्दिरं परिसुराः पुष्पवर्षाप्रचकिरे तदा विरासी तुलसी हरिप्रिया सुवर्णपीठा परिशोभिता
 सना चतुर्भुजा पद्मपलाशवीक्षणा श्यामा स्फुरद्देमकिरीटकुण्डला ३१ पीतांबरच्छादितसर्पवर्णी स्त्रजंदधा
 नानववैजयन्तीम् रक्तात्समुत्तीर्य चरंगवल्लीचुचुवराधापरिभ्यबाहुभिः ३२ तुलस्युवाच अहं प्रसन्नास्मि
 कलावतीसुते त्वद्भक्तिभावेन जिता निरन्तरम् कृतं च लोकव्यवहारसंग्रहं त्वया व्रतभाभिनि सर्वतो मुखम् ३३-

राधांकमललोचनाम् ३० श्रीभगवानुवाच रंभोरुनन्दनगरेनन्दगेहस्यचोत्तरे गोकुलेवसतिर्मैस्तिनाम्नाहंगो-
पदेवता ३१ त्वद्वपुगुणमाधुर्यंश्रुतंमेललितासुरवात् तद्वपुचंचलापांगित्वद्गुहंसमागतः ३२ श्रीमल्लवंग-
लतिकास्युदमोदनीनांगुजानिकुजमधुपध्वनिकजपुंगम् दृष्ट्वाश्रुतन्वनवनवतवकंजनेत्रेदिव्यपुरन्दरपुरोपिनयत्स
मानम् ३३ श्रीनारदउवाच एवन्तयोर्मेलनंतद्वभूवमिथिलेश्वर प्रीतिं परस्परंकृत्वावनेतत्रविजहत्तुः ३४ ह
संतौ तैचगायं तौपुष्पकन्दुकलीलया पश्यन्तौवनवृक्षाश्चचरतुर्मैथिलेश्वर ३५ कलाकौशलसपन्नाराधांकमल
लोचनाम् गिरामधुरयाराजन्प्राहेदंगोपदेवता ३६ गोपदेवतोवाच दूरेवेनन्दनगरसन्ध्याजाताव्रजेश्वरि प्रभा
तैचागमिष्यामित्वत्सकाशन्नसंशयः ३७ नारदउवाच श्रुत्वावचस्तस्यहृषप्रजेश्वरीप्रोवाचसद्योनयनाबुसन्त
तिम् रोमाचहर्षोद्गमभावसंवृतारंभेवभूमौपतितासमुद्धता ३८ शंकागतास्तत्रसखीगणाभृशंत्वरं व्रजन्त्याव्य-
जनैर्व्यवस्थिता श्रीरवपदपुष्पद्वचर्चिताशुकाजगादराधानुपगोपदेवता ३९ गोपदेवतोवाच प्रभातेऽग्राग-
मिष्यामिमाशोचंकुरुराधिके गोश्चभ्रातुर्गौरसस्यशपथोमेनचेदिदं ४० नारदउवाच एवमुत्काहरी राधांस
माशवास्यनृपेश्वरः मायायुवतिवेशोसौययौश्रीनन्दगोकुलम् ४१ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायावृन्दावनख
ण्डेराधाकृष्णसंगमन्नामचतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीनारदउवाच अथरात्र्याव्यतीतायामायायोषिद्वपुर्ह
रिः राधादुःखप्रशान्त्यर्थंवृषभानोर्गृहययौ १ राधातामागतं वीक्ष्यसमुत्थायातिहर्षिता दत्तासनाविधानेन
पूजयामासमैथिल २ राधोवाच त्वयाविनाहनिशिदुःखितासत्त्वयागतायांसखिलब्धवस्तुवत् पूर्वह्यपश्य
स्यसुरवयथाततोदुःखन्तथाभामिनिमत्प्रसंगतः ३ नारदउवाच इतिश्रुत्वाथतद्वाक्यंविमनागोपदेवता नकिं

दाडिमीकुन्दमन्दारनिंबूचतहुमावृतम् १३ केतकीमालतीवृन्दैर्माधवीभिर्विराजितम् तत्रराधानिकुं जोस्तिकल्प-
 वृक्षसुगन्धिभूत १४ पतन्ति यत्र भ्रमरामधुमन्तानृपेश्वर गन्धान्तःशीतलोवायुर्मन्दगामीवहत्यलम् १५ सहस्र
 दलपद्मानारजोविक्षेपयन्महुः पुष्कोकिलाकोकिलाश्चमयूराःसारसाःशक्राः १६ कूजन्तेमधुरन्मादनिकुजूशिरवरे-
 षुच पुष्पशय्यासहस्राणिजलकुल्याःसहस्रशः १७ प्रोच्छलन्तिस्फुरच्छारायत्रैवैमेधमन्दिरे बालार्ककुडल-
 धराश्चित्रवस्त्रावराननाः १८ वर्तन्तेकोटिशोयत्रसुरव्यस्तत्कर्मकौशलाः तन्मध्येराधिकाराजीभ्रमन्तीमंदि-
 राजिरे १९ काश्मीरपंक्तिसंयुक्तेसूक्ष्मवस्त्रविराजिते शिराबुपुष्पक्षितिजदलैरागुल्फपूरके २० मालतीमकरं-
 दानांक्षरद्भिर्बिन्दुभिर्वृते कोटिचन्द्रप्रतीकाशातन्वीकोमलविग्रहा २१ शनैःशनैःपादपद्मधारयन्तिचकोमलम् -
 समागतातांमणिमन्दिराजिरेददशराधावृषभानुनन्दिनी २२ यन्तेजसातल्ललनाहृतत्वियोजातास्त्वरचन्द्रमसेवता
 रकाः विजायतद्गौरवमुत्तममहदुत्थायदोष्यपरिरभ्यराधिका दिव्यासनस्थाप्यसुलोकरीत्याजलादिकंचाहि-
 णमारभेच्छुभे २३ राधोवाच स्वागतन्तेसखिशुभेनामधेयवदाश्रुमे भूरिभाग्यममेवाद्यभवत्यागतयास्वतः
 २४ त्वत्समानन्दिव्यरूपं दृश्यतेनहिभूतले यत्रत्ववर्ततेसुभूपत्तनंधन्यमेवतत् २५ वददेविसविस्तारहेतुमाग
 मनस्यच ममयोग्यंचयत्कायैवक्तव्यन्तत्वारवलु २६ कटाक्षेणसुदीप्ताचवचसासुस्मितेनैव गत्याकृतिः श्री-
 पतिवदृश्यतेसांप्रतमया २७ नित्यंशुभेमेमिलनार्थमात्रजन्नेत्स्वसकेतमलंविधोहि येनैवसंगोविधिनाभवे-
 द्विविधिर्भवत्याससदाविधेयः २८ अयित्वदात्मातिपरंप्रियोमेत्वदाकृतिःश्रीव्रजराजनन्दन येनैवमेदेविहृतंतु
 चेतस्त्वयाननान्देववधूर्दधामि २९ नारदवान्न एवराधावनःशुत्वामायायुवतिवेषधृक् उवाचभगवान्कृष्णो

तपः परमयानिजयोगरीत्या दत्तः शुकः कपिलश्चासुरिरंगिरायत्पादारविन्दमकरन्दरजः स्पृशन्ति २० तं कृष्णमा
दिपुरुषपरिपूर्णदेवलीलावतारमजमार्तिहरजनानाम् भूभूरिभारहरणायसतांशभायजातविनन्दसिकथंसखि
दुर्विनीते २१ गाः पालयन्ति सततं रजसोगवांच गंगास्पृशंति च जपंति गवांस्रुनाभ्याम् प्रेक्ष्यन्त्यहर्निशमलं स्रुमुखं
वांचजातिः परानविदिताभुवि गोपजातेः २२ तत्कृष्णवर्णविलसत्सुकलांसमीक्ष्युतस्मिन्विलग्नमनसासुमुखविविहा
य उन्मत्तवद्भजति धावति नीलकण्ठो बिभ्रत्कपर्दविषभस्मकपालसर्पान् २३ स्वर्लोकसिद्धमुनियक्षमरुद्गणानां पा
लाः समस्तनरकिञ्चरनागनाथाः यत्पादपद्ममनिशं प्रणिपत्य भक्त्या लब्धश्रियः किल बलिप्रददुःस्मृतस्मै २४ वत्स
द्यकालियबकार्जुनधेनुकानामाचक्रवातशकटासुरपूतनानाम् एषां वधः किमु ततस्य यशो मुरारिर्यत्कोटिशोडनिचयो
द्ववनाशहेतुः २५ भक्त्या श्रियो न विदितः पुरुषोत्तमस्य शंभुर्विधिर्न चरमानचरो हि गोयः भक्ताननुव्रजति भक्तिनि
बद्धचित्तश्चूडामणिः सकललोकजनस्य कृष्णः २६ गच्छन्निजजनमनुप्रपुनाति लोकानां वेदयन् हरिर्जने स्वरुचिं म
हात्मा तस्मादतीव भजतां भगवान्मुकुन्दो मुक्तिं ददाति न कदापि स्रुभक्तियोगम् २७ गोपदेवतो वाच राधेत्वदीय
धिषणाधिषणहसन्ती वाणी श्रुतिप्रकुशलेन विडबयन्ती अत्रागमिष्यति यदाथ हरिः परेशः सत्यन्ददाति वचनं त
वदेविमन्ये २८ राधो वाच यथागमिष्यति यदाथ हरिः प्रेशः किं कारयामि भवती वदतर्हि स्रुभु चेदागमो न हि भ
वेद्वनमालिनः स्वसर्वन्धनं च भवनं च ददामि तुभ्यम् २९ नारद उवाच अथ राधासमुत्थाय नत्वा श्रीनन्दनन्दनम् उप
विश्यासने दध्यौ ध्यानस्तिमितलोचना ३० उत्कृष्टांस्वेदयुक्ता बाष्पकण्ठीं प्रियां हरिः अश्रुपूर्णां मुखीं वीक्ष्य विभ्र-
त्स्वां पौरुषीन्तनुम् ३१ पश्यन्तीनां सरवीनां च सहसा भक्तवत्सलः राधां ग्राह्यं सन्नात्मा मेघगर्भरियागिरा ३२ -

चिदूचे श्रीराधादुःखितेव व्यवस्थिता ४ विज्ञायस्वेदसंपन्नां राधिका गोपदेवताम् सरवीभिः सविचार्याथ जगा
 दस्मै हतत्परा ५ राधोवाच विमनास्त्वं कथं भद्रं देवमांगोपदेवते मा भ्रातृभ्यां नानादावाश्वत्थान् क्रोधेन भस्मि-
 ता ६ सपत्नीकृतदोषेण स्वभक्तुर्विरहेण वा अन्यत्र चित्तलघ्नेन विमनाः किं मनोहरे ७ मार्गरेवेदेन वा कच्चिद्वि-
 द्बलाभू रूजाधवा शीघ्रवदमहाभागे स्वस्थदुःखस्य कारणम् ८ कृष्णभक्तमृते विप्रत्येन केनापि कुत्सितम् क-
 थितन्तः ९ थरं भोरुतच्चिकित्सां करोम्यहम् १० गजाश्वदीनिरत्नानि वस्त्राणि च धनानि च मन्दिराणि विवित्राणि
 गृहाण त्वं यदीच्छसि ११ धनन्दत्वात्तनुरक्षेत्तनुन्दत्वात्तनोपाव्यधात् धनन्तनुत्रपान्दद्यान्मित्रकार्यार्थमेव हि धन-
 न्दत्वाच्च सततं रक्षेत्प्राणाग्निरन्तरम् १२ यो मित्रतां निःकपटं करोति निःकारणं न्यन्यतमः स एव विधाय मैत्रं क-
 पटविदध्यान्तं लपटं हेतुपटं च दान्धिक १३ तस्याः प्रेमवचः श्रुत्वा भगवान्गोपदेवता प्रहसन्नाह राजेन्द्र श्रीराधा-
 कीर्तिनन्दिनीम् १४ गोपदेवतोवाच राधे व्रजन्सानुगिरेस्तदीषु संकोचवीचीषु मनोहरासु यान्तीं स्वतोमां दधिवि-
 क्रियार्थं रुरोधमार्गे न वनन्दपुत्रः १५ वंशीधरो वेत्रकरः करेमां त्वरं गृहीत्वा प्रहसन्विलज्जः मत्प्रकरादानधनायदानं
 देहीति जल्पन् विपिने रसजः १६ तुभ्यं न दास्यामि कदापि दानं स्वयं भुवे गौरसलपटाय एवं मयोक्ते वचनेन भाण्डं
 नीत्वा विशीर्णीकृतवान्सदधः १७ भाण्डस्य भित्वा दधिकिचपीत्वानीत्वा त्वोत्तरीयं मम चेदुरीयम् नन्दीश्वराद् विदि-
 शं जगाम तेनाहमाराद्धिमनाः स्मृता १८ जात्यास गोपः किल कृष्णवर्णोऽधनीनवीरो न हि शीलरूपः यस्मिंस्त्व-
 या प्रेमकृतं सुशीलेत्यजाशुनिर्मोहिनमद्य कृष्णम् १९ इत्थं स वैरं परुषं वचस्तच्छ्रुत्वा चराधामृषभानुनन्दिनी सुवि-
 स्मिता वाक्यपदे सरस्वती पदं स्मयन्ती निजगादतीति १९ राधोवाच यत्प्राप्तं यो विधिहरप्रसुरवास्तपन्ति वन्हौ-

पारावतैर्मयूरैश्चयत्रतत्रनिकुंजिताः ११ राधाकृष्णकथांपुण्यांगायमानैर्मधुव्रतैः पतद्भिर्मधुमन्तैश्चकुंजाःसर्वेवि
 राजिताः १२ पुलिनेशीतलावायुमन्दगामीवहत्यलम् सहस्रदलपद्मानारजाविशेषयन्मुहुः १३ काश्चिद्भोलोकवा
 सिन्यः काश्चिच्छयोपकारिकाः शृंगारप्रकराः काश्चित्काश्चिद्द्वारपालिकाः १४ पाषाणद्व्याःसव्यजनाश्चत्रचा
 मरपाणयः पुष्पाभरणकारिण्यः श्रीवृन्दावनपालकाः १५ गोवर्द्धननिवासिन्यः काश्चित्कुजविधायकाः तन्नि
 कुंजनिवासिन्योनर्तक्योवाद्यतत्पराः १६ सर्वावेचन्द्रवदनाः किशोरवयसोनृप आसान्द्वादशयूथाश्चाजगमुः श्रीकृ
 ष्णसन्निधिम् १७ तथैवयमुनासाक्षाद्यूथीभूत्वासमाययौ नीलाम्बरारत्नभूषाश्यामाकुमललोचना १८ तथैव
 जान्हवीगंगायूथीभूत्वासमाययौ श्वेताम्बराश्वेतवर्णमुक्ताभरणभूषिता १९ तथाययोरमासाक्षाद्यूथीभूत्वारु
 णाम्बरा चन्द्रवर्णमन्दहासापद्मरागविभूषिता २० तथाययौकृष्णपत्नीनाम्नायामधुमाधवी पद्मवर्णापुष्पभू
 षायूथीभूत्वाशुभाभरा २१ तथैवविरजासाक्षाद्यूथीभूत्वासमाययौ हरिद्वस्त्रागौरवर्णारत्नालकारभूषिता २२-
 ललितययाविशारवायामाययूथः समाययौ एवन्त्वष्टसरवीनांचसरवीनांकिलषोडशः २३ द्वात्रिंशच्चसरवीनांचयू-
 थाः सर्वसमाययुः रराजभगवान् राजनस्त्रीगणैरासमण्डले २४ वृन्दावनेयथाकशेचन्द्रस्तारागणैर्यथा पीतवासः
 परिकरोनटवेशोमनोहरः २५ वेत्रभृद्वादयन्वंशीगोपीनांप्रीतिमावहन् मयूरपक्षभृन्मौलीस्वर्गीकुण्डलमण्डितः -
 २६ राधयाशुशुभेरासेयथारत्यारतीश्वरः एवंगायन्हरिः साक्षात्सुन्दरीरागसंवृतः २७ यमुनापुलिनस्पृण्यमाय
 योराधयायुतः गृहीत्वाहस्तपद्मेनपद्माभस्वप्रियाकरम् २८ निषसादहरिः कृष्णातीरेनीरमनोहरे पुनर्जल्पन्स्नम
 धुरपश्यन्वृन्दावनप्रियम् २९ चलन्हसन्पराधिकयाकुजकुञ्जचचारह कुजेनिलीयमानन्तेत्वरत्यत्काप्रियाकरम् ३०

श्रीकृष्णउवाच रंभोरुचन्द्रवदनेव्रजसुन्दरीशेराधेप्रियेनवलयौवनमानशीले उत्तमीत्यनेत्रमपिपश्यसमागतं
 मातूर्णन्त्वयामधुरयाचगिरोपहृतम् ३३ आगच्छकृष्णइतिवाक्यमतःश्रुतंमेसद्योविसृज्यनिजगोकुलगोपवृ-
 न्दम् वंशीवटाञ्चयमुनानिकटात्प्रधावंस्तत्प्रीतयेथललनेऽन्नसमागतोस्मि ३४ मयागतेसतिगतासखिरूपि-
 णीकायक्ष्यासुरीसुरवधूकिलकिन्नरीवा मायावतीछलयितुंभवतीचतस्माद्विश्वासएवविधेयउरंगपत्न्याम्-
 ३५ श्रीनारदउवाच अथराधाहरिहृद्वानत्वातत्पादपंकजम् मुदमापपरराजन्सद्यःपूर्णमनोरथा ३६ एवं
 श्रीकृष्णचन्द्रस्यचरितान्यद्भुतानिच यःशृणोतिनरोभक्तयासकृतार्थोभवेन्नरः ३७ इतिश्रीमद्भगवत्प्राप्तसं-
 हितायांवृन्दावनरवपदे श्रीकृष्णचन्द्रदर्शनन्नामपंचदशोऽध्यायः १५ बहुलाश्वउवाच राधायैदर्शनन्दत्वा
 कृत्वाप्रेमपरीक्षणम् अग्रेचकारकालीलांभगवानात्मलीलया १ नारदउवाच माधवोमाधवेमासिमाधवी-
 भिःसमाकुले वृन्दावनेसमारेभेरासंरासेश्वरःस्वयम् २ वैशारवमासिपंचम्यांजातेचन्द्रोदयेऽहमे यमुनोपवने
 रेमेरासेश्वर्यामनोहरः ३ पुरामैथिलगोलोकाद्भूमिर्याकोसमागता सर्वावभूवुःसौवर्णपद्मरागमयीत्वरम् ४
 वृन्दावनन्दिव्यवपुर्दधत्कामदुधैर्द्रुमैः माधवीभिर्लताभिश्चप्राक्षिपन्नन्दनन्दनम् ५ रत्नसोपानसंपन्नास्फुरत्सो-
 वर्णतोलिका रराजयमुनाराजन्हृदयपद्मादिसकुला ६ रत्नधातुमयःश्रीमद्रत्नशृङ्गस्फुरद्युतिः सपक्षिगण-
 संयुक्तोलतापुष्पमनोहरः ७ निझरैःसुन्दरीभिश्चदरीभिर्भमरीवृतः रेजेगोवर्द्धनोनामगिरिराजःकरीन्द्रवत् ८
 सर्वेनिकुजाःपरितोरेजुर्दिव्यवपुर्धराः सभामण्डपवीथीभिःप्रांगणस्तम्भपङ्क्तिभिः ९ पतत्पताकैर्दिव्याभैःसौ-
 वर्णैःकलशैर्नृप श्वेतारुणैःपुष्पदलैःपुष्पमन्दिरवर्तिभिः १० वसन्तमाधुर्यध्याःकूजत्कोकिलसारसाः -

कंचुकमणिं विशारवाकण्ठभूषणम् ७ अंगुलीयकरत्नानिददौ चन्द्राननातदा एकादशीराधिकायैरत्नाढ्यंकंकण
द्वयम् ८ भुजककण्ठरत्नानि शतचन्द्राननाददौ तस्यै मधुमती साक्षात्स्फुरद्भत्नांगद्वयम् ९ ताटक्युगलंबंदी
कुण्डलसुरवदायिनी आनन्दीया सरवीमुख्याराधायै भालतोरणम् १० पद्मासद्भालतिलकं बिन्दुचन्द्रकलाददौ-
नासामौक्तिकमालोलंददौ पद्मावतीसती ११ बालार्कद्युतिसंयुक्तं भालपुष्पं मनोहरम् श्रीराधायै ददौ राजंश्चन्द्रका-
न्तासरवीशुभा १२ शिरोमणिसुन्दरी चरत्नवेणी प्रहर्षिणी भूषणे चन्द्रसूर्यारव्ये विद्युत्कोटिसमप्रभे १३ राधिका
यै ददौ देवी वृन्दा वृन्दावनेश्वरी एव शृंगारसंस्कृज्जटूपयाराधया हरिः १४ गिरिराजं बभौ राजन्यजोदक्षिणया यथा
यत्र वैराधयारासे शृंगारो कारि मैथिल १५ तत्र गोवर्द्धने जातस्थलं शृंगारमण्डलम् अथ कृष्णः स्वप्रियाभिर्ययौ-
चन्द्रसरोवरम् १६ चकार तज्जले क्रीडां गजीभिर्गजराडिव तत्र चन्द्रः समागत्य चन्द्रकान्तौ मणीशुभौ १७ -
सहस्रदलपद्मे द्वे स्वामिन्यै हरये ददौ अथ कृष्णो हरिः साक्षात्पश्यन् वृन्दावनं श्रियम् १८ प्रययौ बाहुलवनं लता-
जालसमन्वितम् तत्र स्वेदं समायुक्तं वीक्ष्य सर्वसखीजनम् १९ रागन्तु मेघमल्लारं गौवंशीधरः स्वयम् सद्य
स्तत्रैव ववृषुर्मेघांश्च कणास्तथा २० तदैव शीतलो वायुर्वेवुर्गन्धमनोहराः तैश्च गोपीगणाः सर्वे स्मरन् प्राप्ता वि-
देहराट् २१ जगुर्ग्रेशः श्रीमुरारे रुच्यैस्तत्र समन्विताः तस्मान्तालवनप्रागाच्छ्रीकृष्णो राधिकापतिः २२ रासमं
डलमारभे गायन् नृजवधूवृतः तत्र गोपीगणाः सर्वे स्वेदयुक्तास्तूषातुराः २३ ऊचुरासे श्वरं रासे कृतांजलिपुटाः
शनैः गोप्युञ्जुः दूरैव मुना देवतृषा जाता परं हि नः २४ कर्तव्यं भवता त्रैवरासे दिव्यमनोहरम् वारां विहारपा-
नं च करिष्यामो हरवयम् २५ जगत्कर्ता पालकस्त्वं संहारस्थपिनायकः नारद उवाच तच्छ्रुत्वा वेत्तदण्डेन कृ-

विलोक्यशाखान्तरितं राधाजग्राहमाधवम् राधादुद्रावतद्वस्ताज्ज्यंकारं कुर्वती पदे ३१ विलीयमाना कुंजेषु पश्यतो मा
 धवस्य च धावनहरिर्गतो यावन्तावद्राधाततो गता ३२ वृक्षं पार्श्वे हस्तमात्रादितश्चेतश्च धावती तमालो हेमवत्ये
 व घनश्च चलायथा ३३ हेमरवत्येव नीलाद्रीरेजे राधिकया हरिः राधया विश्वमोहिन्या बभौ मदनमोहनः ३४ वृन्दा
 वने रासरंगे रत्येव मदनो यथा धृत्वा रूपाणि तावन्ति यावन्ति ब्रजयोषितः ३५ ननर्तरासरंगेऽसौरंगभूम्यां नटो य
 था गायन्त्यश्चापि नृत्यन्तः सर्वा गोप्यो मनोहराः ३६ विरेजः कृष्णचन्द्रेऽयथा शक्रैः सुरांगनाः वरविहारकृ-
 ष्णगायांचकार मधुसूदनः ३७ सर्वैर्गोपीगणैः सान्द्रैर्गिरिगोवर्द्धनं ययौ कबरी केशपाशाभ्यां प्रसूनैः प्रच्युतैः शभैः
 ३८ चित्रवर्णैर्बभौ कृष्णायथोष्णिङ्मुद्रिता तथा मृदंगतालैर्मधुरध्वनिस्वने जगुर्ग्रहस्तमधुसूदनस्य प्रापुर्मदपूर्णमनोरथाश्च
 लत्यस्मूना हाराहरिणा गतव्यथाः ३९ श्रीहस्तसंताडितवारिविदुभिः स्फारासमस्फूर्जितशीकरद्युभिः वृन्दावने शोबनसुन्दरीभीरे-
 जे गजगीभिर्गजराडिव स्वयम् ४० विद्याधर्यो देवगंधर्वपत्न्यः पश्यन्त्यस्तारासरंगो देविस्थाः दैवैः सान्द्रैश्चक्रिरे पुष्पवर्षा मोहं प्रा-
 प्ताः प्रस्थितहस्तनील्यः ४१ इति श्रीगोवृन्दावनं रासक्रीडानाम षोडशोऽध्यायः १६ श्रीनारद उवाच अथ
 कृष्णो हरिवारिलीलां कृत्वामनोहरः सर्वैर्गोपीगणैः सान्द्रैर्गिरिगोवर्द्धनं ययौ १ गोवर्द्धने कन्दरायारत्नभूस्या हरिः
 स्वयम् रासचराधया सान्द्रासेऽर्चय चकार ह २ तत्र सिंहासने रम्ये तस्थतुः पुष्पसंकुले तडिद्वनाविवगिरौ राधा
 कृष्णौ विरेजतुः ३ स्वामिन्यास्तत्र शृंगारचक्रुः सरव्यो मुदान्विताः श्रीखण्डकुकुमाद्यैश्च पावका गुरुकज्जलैः ४
 मकरन्दैः कीर्तिसुतांसमभ्यर्च्य विधानतः ददौ श्रीयमुनासाक्षाद्राधाद्यै नूपुराण्यलम् ५ मंजीरभूषणान् दिव्यं श्रीगं
 गाजनुनन्दिनी श्रीरमा किंकिणी जालहारं श्रीमधुमाधवी ६ चन्द्रहारं च विरजाकोटिचन्द्रामलं शतमम् ललिता

ल्लुक्कुंजबकुलमंदाराणां वने हरिः चरन्कामवनं प्रागाद्राजन्मजवधूवृतः ४ तत्रैव पर्वते कृष्णो ननादमुरली कलम्
मूर्च्छिता विह्वला जातास्तन्नादेन व्रजांगनाः ५ मनोजवा गन्धिनागाः श्लाथनीव्यः सुरैः सह कश्मलप्रययूराज
निमानेष्वमरांगनाः ६ चतुर्विधा जीवसंघास्थावरैर्मोहिमास्थिताः नद्यो नदाः स्थिरीभूताः पर्वताद्रवतांगताः ७
तत्पादचिह्नसंयुक्तो गिरिः कामवने भवत् तस्य दर्शनमात्रेण नरो याति कृतार्थताम् ८ अथ गोपीगणैः साकं श्री-
कृष्णो राधिकापतिः नन्दीश्वरबृहत्सानुतटे रासचकार ह ९ तत्र गोप्यातिमानिन्या बभूवुर्मैथिलेश्वर तास्त्यक्त्वा
राधया सार्द्धं तत्रैवान्तर्दधे हरिः १० गोप्यश्च सर्वा विरहातुराभूशंकृष्णं विना मैथिलनिजनेवने तावद्भुञ्ज्याश्चुक-
लाकुलाक्षयो यथा हरिण्यश्च किता इतस्ततः ११ कृष्णं पश्यन्त्य इति व्यथांगता यथा करिण्यः करिण्यवनेवने य
था कुरर्यः कुररं व्रजांगनाः सर्वारुदन्त्यो विरहातुराभूशम् १२ उन्मत्तवद्दक्षलता कदम्बकं सर्वा मिलित्वा च पृथक् पृ
थक् वने पप्रच्छुराजन्मपनन्दनं दनकुत्र स्थितं तव दताशुभूरुहाः १३ श्रीकृष्णकृष्णेति गिरावदन्त्यः श्रीकृष्ण-
पादास्त्रुजलग्नमानसाः श्रीकृष्णरूपास्तु बभूवुरंगनाश्चित्रपेशकृतमेत्यकीटवत् १४ श्रीपादुकाधस्थलगो-
पिगोप्यः श्रीपादुकाभ्रशरणप्रपन्नाः १५ ततस्तत्पदादेन तत्पादार्चनदर्शनात् ददृशुर्गन्तिदा गोप्यो भगव-
त्पादचिह्निताम् १६ बहुलाश्वउवाच राधेशो राधया सार्द्धं हित्वा गोपीर्ययोक्कभो तद्दर्शनं कथं जातं गोपीनां वद मे
प्रभो १७ श्रीनारद उवाच श्रीकृष्णो राधया सार्द्धं सकेतवटमाविशत् प्रियायाः कबरीपुष्परचनां सचकार ह १८
श्रीकृष्णकुन्तले नीले वक्रत्वंराधिकाकरोत् चित्रपत्रावलीकृष्णपूरैर्न्दुमुखमंडले १९ एवं कृष्णो भद्रवनरवदि
राणां वने महत् बिल्वानां च वनपश्यन्कोकिलारव्यवनगतः २० गोप्यः कृष्णविचिन्वन्त्यो ददृशुस्तत्पदानि च य

षण्णोभूमिन्तताइह २६ तदैवनिर्गतः स्रोतोवेन्नगंगेतिकथ्यते यज्जलस्पर्शमात्रेण ब्रह्महत्याप्रमुच्यते २७ त-
 त्रस्नात्वनरः कोपिगोलोकयातिमैथिल गोपीभीराधयासाह्वीकृष्णोभगवान्हरिः २८ वारांविहारंकृतवान्देवो
 मदनमोहनः ततःकुमुदनप्राप्तोलतावृन्दमनोहरम् २९ भ्रमरध्वनिसंयुक्तं चक्रे रासं सरवीजनैः राधातत्रैव शृंगारं
 श्रीकृष्णस्य चकारह ३० पुष्पैर्नानाविधैर्द्रव्यैः पश्यन्तीनां ब्रजोक्तसाम् चम्पकोद्यत्परिकरः स्वर्णयुथीभुजांगदः -
 ३१ सहस्रदलराजीवकणिकाविलसच्छ्रुतिः मोहिनीमालिनीकुन्दकेतकीहारभृन्हरिः ३२ कदम्बपुष्पाविलसत्
 किरीटकटकोज्ज्वलः मन्दारपुष्पोत्तरीयैः पद्मयष्टिधरः प्रभुः ३३ तुलसीमंजरीयुक्तवनमालाविभूषितः एवं-
 शृंगारताम्राप्तः श्रीकृष्णः प्रिययास्वया ३४ बभौकुमुदने राजन्वसन्तो हर्षितो यथा मृदंगवीणावंशीभिर्मुरुच्यष्टि-
 सुकास्थकैः ३५ तालशेषैस्तलैर्युक्ताजगुर्गोप्यो मनोहरम् भैरवं मेघमल्लारं दीपकमालकोशकम् ३६ श्रीरागं
 चापि हिन्दोलं रागमेवं पृथक् पृथक् अष्टतालैस्त्रिभिर्ग्रामैः स्वरैः सप्तभिः स्रजतः ३७ नृत्यैर्नानाविधैरभ्येहो वभावस-
 मन्वितैः तोषयन्त्या हरिराधां कटाक्षैर्व्रजगोपिकाः ३८ गायन्मधुवनं प्रागात्स्फुरन्दीगणसंवृतः रासेभ्यश्च्यारा-
 सलीलांचक्रे रासेश्वरः स्वयम् ३९ वैशारवचन्द्रकोमुद्यामालतीगन्धवायुना स्फुरत्सौगन्धिकल्हारपतद्रेणुकरण-
 वै ४० विकचन्माधवीवृन्दैः शोभिते निजनेवने रेमे गोपीगणैः कृष्णो नन्दने वृत्रहा यथा ४१ इति श्रीमद्भग-
 वद्गीतासंहितायां वृन्दावनखण्डे रासक्रीडानामसप्तदशोऽध्यायः १७ नारद उवाच इत्थं कुन्दवने रभ्ये मालतीनां
 वने शुभे आम्नाणां नागरंगानां निबूनां सघने वने १ दाडिमीनां च द्राक्षाणां वदामानां वने नृप कदम्बानां श्रीफला-
 नां कुटजानां तथैव च २ वटानां पनसानां च पिप्पलानां वने शुभे तुलसीकोविदाराणां केतकी कदली वने ३ करि

चन्दनागुरुकस्तूरीकुंकमद्रवसीकरैः ३९ बायुंचक्रुंतदंगेषु व्यजनान्दोलचामरैः आशवास्यवाग्मिः परमानानानु
नयकोविदैः ४० तन्मुरवान्मानिनोमानंश्रुत्वाकृष्णस्यगोपिकाः मानवन्त्योमैथिलेन्द्रविस्मयम्परमंययुः ४१ -
इति श्रीमद्भगवत्संहितायां वृन्दावनखण्डे रासक्रीडानामाष्टादशोऽध्यायः १८ नारद उवाच अथ कृष्णगु
णानुरम्यान्स्मृताः सर्वयोषितः जगुस्तालस्वरैरम्यैः कृष्णागमनहेतवे १ गोप्य ऊचुः लोकाभिरामजनभूषणवि
श्वदीपकन्दर्पमोहनजगद्गुणिनार्तिहारिन् आनन्दकन्दयदुनन्दननन्दसूनोस्वच्छन्दपद्मकरन्दनमोनमस्ते २ गोवि
प्रसाधुविजयध्वजदेववन्द्यकंसादिदित्यवधहेतुकृतावतार श्रीनन्दराजकुलपद्मादिनेशदेवदेवादिमुक्तजनदर्पणतेजु-
योऽस्तु ३ गोपालसिन्धुपरमौक्तिकरूपधारिन् गोपालवंशगिरिनीलमणोपरात्मन् गोपालमण्डलसरोवरकंजमूर्त-
गोपालचन्दनवनेकलहंसमुख्यः ४ श्रीराधिकावदनपंकजषट्पदस्त्वं श्रीराधिकावदनचन्द्रचकोररूपः श्रीराधि-
काहृदयसुन्दरचन्द्रहारः श्रीराधिका मधुलताकुसुमाकरोसि ५ योरासरंगनिजवैभवभूरिलीलोयोगोपिकानयन-
जीवनमूलहारः मानचकाररहसाकिलमानवत्यासोयं हरिर्भवतु नोनयनाग्रगामी ६ योगोपिका सकलयूथमलं
चकारवृन्दावनचनिजपादस्जोभिरद्रिम् यः सर्वलोकविभवाय बभूव भूमौ तं भूरिनीलमुखेन्द्रभुजभजामः ७ च
न्द्रप्रतप्तकिरणज्वलनप्रसादसर्ववनातमसिपत्रवनपरेश बाणप्रभंजनमतीवसुमन्दयानमन्यामहे किल भवन्तमृते
व्यथार्ताः ८ सौदासराजमहिषीविरहादतीवजातसहस्रगुणितनलपट्टराज्याः तस्मात्तुकोटिगुणितजनकात्मजा
यास्मस्मादनन्तमतिदुःखमलहरेनः ९ नारद उवाच इत्थं राजनुरुदन्तीनां गोपीनां कमलेक्षणः आविर्बभूव स
हसास्वयमर्थमिवात्मनः १० स्फुरत्किरीटोद्युरकुपटलांगदभूषणम् सिग्धामलसुगन्धाढ्यनीलकुंचितकुन्तलम्

वचक्रध्वजच्छत्रैः स्वस्तिकांकुशविन्दुभिः २१ अष्टकोरेन वज्रेण पद्मेनाभियुतानि च नीलशंखघटैर्मत्स्यत्रिको
 णेषूर्ध्वधारकैः २२ धनुर्गौरवुरचन्द्रार्द्धशोभितानि महात्मनः तत्पादान्यनुसारणव्रजन्त्यगोपिकास्ततः २३ -
 तद्भुजः सततन्नीत्वा धृत्वा मूर्ध्नि व्रजांगनाः पादान्यन्यानि ददृशुः हरन्यन्निहान्वितानि च २४ केतुपद्मातपत्रैश्च यवै-
 नाथोर्ध्वरेवया चक्रचन्द्राङ्गकुशकैर्विन्दुभिः शोभितानि च २५ लवंगलतिकाभिश्च विचित्राणि विदेहराट् गदापा-
 टीनशंखश्च गिरिराजेन शक्तिभिः २६ सिंहासनस्थाभ्या च विन्दुद्वययुतानि च वीक्ष्य प्राहुराधिकया गताः सौ नन्द-
 नन्दनः २७ पश्यन्त्यस्तत्पादपद्मकोकिलारव्यवनगताः गोपीकालाहलं श्रुत्वा राधिका प्राह माधवः २८ को-
 टिचन्द्रप्रतीकाशो राधो सर्पत्वरं प्रिये आगता गोपिकाः सर्वास्त्वान्नेष्यन्ति हि सर्वतः २९ तदामानवतीराधा भूत्वा प्रा-
 हरमापतिम् रूपयोवनकोशल्यशीलगर्वसमन्विता ३० राधोवाच चलितुन्नसमर्थाहं मन्दिरान्भविनिगता -
 सकुमारी खेदयुक्ता कथं मान्नयसि प्रिय ३१ नारद उवाच इति वाक्यन्ततः श्रुत्वा श्रीकृष्णो राधिकेश्वरः पीता-
 म्बरपादिव्येन वायुस्तस्यैव चकार ह ३२ हस्तगृहीत्वा तामाह गच्छ राधे यथासुखम् श्रीकृष्णेनापितदपि प्रोक्तानययु-
 तेन वै ३३ पृष्ठन्दत्वाथ हरये तूष्णीं भूता स्थिता पुनः प्रियां मानवतीराधा प्राह कृष्णः सतां प्रियः ३४ श्रीभग-
 वानुवाच विहाय गोपीरिह कामयाना भजाम्यहं माननिचेतसात्त्वाम् यन्ते प्रियन्तत्प्रकरोमि राधे मेस्कन्धमारुह्य-
 सुखव्रजाशु ३५ नारद उवाच एवं प्रियां प्रियतमः स्कन्धयाने स्थिता नृप विहायान्तर्दधे कृष्णो स्वच्छन्दगति-
 रीश्वरः ३६ गतमाना कीर्तिसुता भगवद्विरहातुरा उच्चैरुरोदराजं द्रकोकिलारव्यवनेपरे ३७ तदैव यूथाः संप्रा-
 प्ता गोपीनां मैथिलेश्वर तद्गोदनन्दुःखतरं श्रुत्वा जग्मु रूपातुराः ३८ काश्चित्तांमकरन्दैश्च रूपापयांचकुरीश्वरीम्

प्रणाशनम् ३० अथगोपीगणैः सार्द्धयमुनामेत्यमाधवः कालिन्दीजलवेगेषुकलाकेलिचकारह ३१ राधाकराल
क्षदलपद्मन्नीत्वाबरंतथा धावनजलेषुगतवान्प्रहसन्माधवः स्वयम् ३२ राधाहरेः पीतपटवंशीवेत्रस्फुरत्प्रभम्-
गृहीत्वाप्रहसन्तीसागच्छन्तीयमुनाजले ३३ वंशीन्देहीतिवदतः श्रीकृष्णस्यमहात्मनः राधाजगादकमलंवासो-
देहीतिमाधव ३४ कृष्णोददौराधिकायैपद्ममंवरमेवच राधाददौपीतपटवंशंवंशीमहात्मने ३५ अथकृष्णः कलं
गायन्मालामाजानुलंबिताम् वैजयन्तीमादधानः श्रीभांडीरंजगामह ३६ प्रियायास्तत्रशृंगारंचकारकुशलेश्वरः -
यत्रावलीपावकाग्रैः पुष्पैः कज्जलकुंकुमैः ३७ चन्दनागुरुकस्तूरीकेसरार्द्यैर्हरेर्मुखे पत्रंचकारशृंगारेमनोजंकी
तिनन्दिनी ३८ इतिश्रीमद्भगवत्संहितायांबृन्दावनखण्डेरासकीडानामैकौनविंशोऽध्यायः १९ नारदउवाच
अथकृष्णो गोपिकाभिर्लोहजघवनययौ वसन्तमाधवीभिश्चलताभिः संकुलनृप १ तत्पुष्पदामनिचयैः स्फुरत्सौ
गन्धिशालिभिः सर्वासांहरिणातत्रकबयैर्गुफितास्ततः २ भ्रमरध्वनिसंयुक्ते सुगन्धानिलवासिते कालिन्दीनिक
टेकृष्णोविचचारप्रियान्वितः ३ कूरिल्लैः पीलुभिः श्यामैस्तालैश्चसंकुलद्रुमैः महापुण्यवनंकृष्णोययौरासेश्वरोह-
रिः ४ तत्रराससमारंभेरासेश्वर्यासमन्वितः गीयमानश्चगोपीभिरप्सरोग्रिभिः स्वराडिव ५ तत्रचित्रमभूद्राजनश्रु
णुत्वन्तन्मुरवान्मम शंखचूडोनामयक्षोधनदानुचरोबली ६ भूतलेतत्समोनास्तिगदायुद्धविशारदः तन्मुरवादौग्रस
नेश्वबलंश्रुत्वामहोत्कटम् ७ लक्षभारमयीं गुर्वंगिदामादाययक्षराट् स्वसकाशान्मधुपुरीमाययौचपटंविभ्रमः ८
सभायामास्थितप्राहकसन्त्वाभदोद्धतः गदायुद्धदेहिमह्यत्रैलोक्यविजयीभवान् ९ अहंदासोभवेयं वैभवंश्व
विजयीयदि अहंजयीचेद्भवंतदासंशीघ्रकरोम्यहम् १० तथास्तुचोत्काकसस्तुगृहीत्वामहतीगदाम् शंखचूडेनयु-

११ आगतं वीक्ष्य युगपत्समुत्तस्थुर्ब्रजांगनाः तन्मात्रानि च नृद्वयायथाज्ञानेन्द्रियाणि च १२ हरिर्नर्तत तन्मध्ये वंशी
 वादनतत्परः राधया सहितो राजन्यथारत्या रतीश्वरः १३ यावतीर्गोपिकाः सर्वास्ता वद्रूपधरो हरिः गच्छंस्ताभिर्ब्र-
 जैरेमस्वावस्थाभिर्मनोयथा १४ वनोद्देशे स्थितं कृष्णगतदुःस्वाव्रजांगनाः कृताञ्जलिपुटोऽञ्जुगिरागद्गदया हरिम् १५
 गोप्यञ्जुः कृगतस्त्वदहरेत्यक्ता गोपीगणमहत् सर्वजगत्तृणीकृत्य त्वत्पादे प्राप्तमानसम् १६ श्रीभगवानुवाच
 हे गोप्यः पुष्करद्वीपे हंसो नाम महासुनिः समुद्रे दधि मण्डो देततापान्तर्गतस्ततः १७ चकार हैतुकी भक्तिं मम ध्यानपराय-
 णः व्यतीतन्तस्य तपतो गोप्यो मन्वन्तरद्वयम् १८ तमद्यैवाग्रसन्मत्स्यो योजनार्द्धवपुर्हरः तन्निर्जगार पौंड्रस्तम-
 त्स्य रूपधरोऽसुरः १९ एवं संप्राप्तकष्टस्य हंसस्यापि मुनेरहम् गत्वा यथीघ्रेण तयोः शिरश्चित्त्वारिणामुनिम् २० -
 मोचयित्वा यथभगवान् श्वेतद्वीपे ब्रजांगनाः क्षीराब्धौ शेषपर्यं केशयनन्तु मया कृतम् २० दुःखिता भवती ज्ञात्वा निद्रां त्य-
 क्ता ततः प्रियाः सहसा भक्तवश्यो हं पुनरागतवानिह २२ जानन्ति सन्तः समदर्शिनो ये दान्ता महान्तः किल नैरपे-
 क्ष्याः ते नैरपेक्ष्य परमं स्वरं मे ज्ञानेन्द्रियादीनि यथारसादीन् २३ गोप्यञ्जुः क्षीराब्धौ शेषपर्यं केयद्रूपं च त्वया-
 धृतम् तद्रूपदर्शनं देहि यदि प्रीतो सिमाधव २४ नारद उवाच तथास्तु चोत्क्राभगवान् गोपीव्यूहस्य पश्यतः दधा-
 राष्टभुज रूपं श्रीराधारूपमेव च २५ तत्र क्षीरसमुद्रो भूल्लोलकल्लोलमंडितः दिव्यानि रत्नसौधानि वभूवुर्मंगलानि
 च २६ तत्र शेषो विषम्वेतः कुण्डलीभूतसंस्थितः बालकं मौलिसाहस्रफणाल्लविराजितः २७ तस्मिन् चैव शेषप-
 र्यं केसुरवस्तुष्वापमाधवः तस्य श्रीरूपिणी राधापादसेवां चकार ह २८ तद्रूपं सुन्दरं नृद्व्याकोटि मार्तण्डसन्निभम्
 नत्वा गोपिगणाः सर्वे विस्मयम्परमदुःखिताः २९ गोपीभ्यो दर्शनं दत्तं यत्र कृष्णेन मेधिलं तत्र क्षेत्रं महापुण्यं जातं पाप

रमन्दहासंभूमंडलैर्मोहितकामराशिम् ३० ब्रजांगनायूथपतिंब्रजेश्वरंसुसेवितंचामरछत्रकोटिभिः विज्ञायकृ-
 ष्णहृदिकोमलशिशुगोपीसमाहर्तुमलं मनो करोत् ३१ बहुलाश्वउवाच किंबभूवततोरासेशंरवचूडेसमागते ए
 तन्मेब्रूहिविप्रेन्द्रत्वंपरावरवित्तम् ३२ नारदउवाच व्याघ्राननंकृष्णवर्णतालवृक्षदशोच्छ्रितम् भयंकरललज्जि
 ष्णहृदस्वागोप्योतितत्रसुः ३३ दुदुबुःसर्वतोगोप्योमहान्कोलाहलोऽभवत् हाहाकारस्तदैवासीच्छरवचूडेसमागते-
 ३४ शतचन्द्राननांगोपीगृहीत्वायक्षराद्वलः दुद्रावाशूत्तरामाशान्निःशंकःकामपीडितः ३५ रुदन्तीकृष्णकृ-
 ष्णेतिक्लेशन्तीभयविह्वलाम् तमन्वधावच्छीकृष्णःशालहस्तोरुषाभृशम् ३६ यक्षोवीक्ष्यतमायान्तकृतान्त
 मिवदुर्जयम् गोपित्यत्काजीवितेच्छुःप्राद्वद्वयविह्वलः ३७ यत्रयत्रगतोधावनशरवचूडोमहारवलः तत्रतत्र
 गतःकृष्णःशालहस्तोभृशंरुषा ३८ हिमाचलतटंप्राप्तःशालमुद्यम्ययक्षराद् तस्थौतत्सन्मुखेराजनयुद्धकामो
 विशेषतः ३९ तस्मैचिक्षेपभगवान्शालवृक्षभुजोजसा तेनधातेनपतितोवृक्षोवातहतोयथा ४० पुनरुत्थाय
 वैकुण्ठमुष्टिनातजघानह जगर्जसहसादुष्टोनादयन्मण्डलन्दिशाम् ४१ गृहीत्वातहरिर्दीर्घ्याभ्रामयित्वाभुजो
 जसा पातयामासभूपृष्ठेवातःपद्ममिवोद्धतम् ४२ शरवचूडस्तंगृहीत्वापोथयामासभूतले एवंयुद्धेसंप्रवृत्तेच-
 कम्पेभूमिमण्डलम् ४३ मुष्टिनातच्छिरश्चित्वातस्माच्चूडामणिहरिः जग्राहमाधवःसाक्षात्सुकृतीशिवधियथा-
 ४४ तज्ज्योतिर्निर्गतन्दीर्घन्धोतयन्मण्डलन्दिशाम् श्रीदाक्षिश्रीकृष्णसरबौलीनजातंब्रजेनृप ४५ एवंहत्वाशरवचू-
 डंभगवान्मधुसूदनः मणिपाणिःपुनःशीघ्रमाययौरासमण्डलम् ४६ चन्द्राननायैचमणितत्वातन्दीनवत्सलः पु-
 नर्गोपीगणैःसार्द्धैरासंचक्रेहरिःस्वयम् ४७ इतिश्रीमद्ग. वृन्दा० रासक्रीडायांशरवचूडवधोनामविशोऽध्यायः २०

युधेरंगभूमौ विदेहराट् ११ तयोश्च गद्यायुद्धं घोररूपं बभूव ह ताडनाच्च दृचदाशब्दं कालमेघतडित्वनिः १२ शि-
 शुभातेरंगमध्मे मल्लो नाट्येन टाविव इभेन्द्राविव दीर्घागौ मृगेन्द्राविव चोद्धटौ १३ द्वयोश्च युद्धतोरान्परस्परजिगीष-
 या विस्फुलिंगान्क्षरन्त्यो द्वे गदे चूर्णी बभूवतुः १४ कंसः प्रकुपितं यक्षमुष्टिना भिजघान ह शंखचूडोपितं कंसं मुष्टि-
 नातन्त ताड च १५ मुष्ट्यामुष्टितयोरासीद्दिनानां सप्तविंशतिः द्वयोरक्षीणा बलयोर्विस्मयंगतयोस्ततः १६ शंखचूड-
 संगृहीत्वा कंसो दैत्याधिपौ बली बलाच्चिक्षेप सहसा व्योम्नितशतयोजनम् १७ शंखचूडः प्रपतितः किञ्चिद्वाकु-
 लमानसः कंसंगृहीत्वानभसि चिक्षेपायुतयोजनम् १८ आकाशात्पतितः कंसः किञ्चिद्वाकुलमानसः यक्षं
 गृहीत्वा सहसा पातयामास भूतले १९ शंखचूडस्तंगृहीत्वा पोथयामास भूतले एवं युद्धे संप्रवृत्ते च कं पेभूमिम-
 डलम् २० मुनीन्द्रः सर्ववित्साक्षाद्गुर्गाचार्यः समागतः रंगेषु वन्दितस्ताभ्यां कंसं प्राहोजयागिरा २१ श्रीगर्गो-
 युद्धमाकुरुराजेन्द्रविफलो यरणोत्र वै त्वत्समानो ह्ययं वीरः शंखचूडो महाबलः २२ तव मुष्टिप्रहारेण भृशमैराव-
 तो गजः जानुभ्यान्धरणीस्पृष्ट्वा कश्मलं परमं ययौ २३ अन्येपि बलिनो दैत्या मुष्टिना ते मृतिं गताः शंखचूडो न-
 पतितः सन्देहो नास्ति तच्छृणु २४ परिपूर्णतमो यो वै सौपित्वांघातयिष्यति तथेन शंखचूडारव्यं शिवस्यापि वरो-
 जितम् २५ तस्मात्प्रमप्रकर्तव्यं शंखचूडयदूह ह यक्षराट् च त्वया कंसे कर्तव्यं मे मनिश्चितम् २६ नारद उवाच
 गर्गोऽन्तौ तदा तौ द्वौ मिलित्वाथ परस्परम् परमाचक्रतुः प्रीतिं शंखचूडयदूहौ २७ अथ कंसमनुजाप्य गृहं
 न्तुं समुद्यतः गच्छन् मार्गेश्वणो द्वात्रौ रासगानं मनोहरम् २८ तालशब्दानुसारेण संप्राप्ते रासमण्डले रासे श्व-
 यासमरासपश्यद्वासे श्वरहरिम् २९ श्रीराधया लंकृतवामबाहुस्वच्छन्दवक्त्रकृतदक्षिणांघ्रिम् वंशीधरं सन्द-

दनन्दनः चर्चितंताम्बूलमूर्द्धनीत्वासद्योथगोपिकाः २० चर्वयन्त्यः सुगन्धाढ्यमहोतासांतपोमहत काश्चिच्छा-
मकपोलेषुद्यगुलेनशनैःशनैः २१ हसन्त्यस्ताडयन्त्यस्ताः कदंबेषुबलात्पृथक् पुंवेषनायकाः काश्चिन्मौलिकुंड-
लमंजिताः २२ नृत्यन्तःकृष्णपुरतः श्रीकृष्णइवमैथिल राधावेषधरागोप्यः शतचन्द्राननप्रभाः २३ तोषयन्त्य-
श्चराध नांतथाराधापतिजगुः काश्चित्तासात्विकैर्भावैः संयुक्ताः प्रेमविह्वलाः २४ योगीवचास्थिताभूमौपर-
मानन्दसंप्लुताः काश्चिल्लुतासुवृक्षेषुभूम्यांवैविदिशासुच २५ पश्यन्त्यः श्रीपतिदेवस्वस्मिन्वामौनमास्थिताः ए-
वंरासेगोपवध्वः सर्वाः पूर्णमनोरथाः २६ बभूवुरेत्यगोविन्दसर्वेशंभक्तवत्सलम् यत्प्रसादस्तुगोपीनांप्राप्तैराज-
न्महामते २७ ज्ञानिनामपिनास्त्येवंकर्मिणान्तुकुतश्चसः एवंश्रीकृष्णचन्द्रस्यहरैराधापतेः प्रभोः २८ रासेचित्रं
यद्बभूवतच्छृणुष्वमहामते मुनीन्द्रासुरिनामश्रीकृष्णोद्योमहातपाः २९ नारदाद्रौतपस्तेपेहरिर्ध्यानपरायणः -
हृत्पुंडरीकंश्रीकृष्णंज्योतिर्मण्डलमास्थितम् ३० मनोज्ञराधयासान्निध्यध्यानेददर्शह एकदाध्यानमध्येतुरात्रौ
कृष्णो न चागतः ३१ वारंवारं कृतन्ध्यानं जातस्विन्नो महामुनिः ध्यानादुत्थाय समुनिः कृष्णदर्शनलालसः ३२ ना-
रायणाश्चमप्रागाह्वदरीरवण्डमंडितम् नददर्शहरिदेवं नरनारायणमुनिः ३३ तदातिविस्मितो विप्रो लोका लोकांगि-
रिंययौ सहस्रशिरसं देवं नददर्शसितत्रवै ३४ पप्रच्छपार्षदांस्तत्रक्वगतो भगवानितः न विद्वो भो वयंचोक्तो मु-
निः स्विन्नमनास्तदा ३५ श्वेतद्वीपं ययौ दिव्यक्षीरसागरशोभितम् तत्रापिशोषपर्यं केन ददर्श हरिं पुनः ३६ तदा
मुनिः स्विन्नमनाः प्रेम्णा पुलकिताननः पप्रच्छपार्षदांस्तत्रक्वगतो भगवानितः ३७ न विद्वो भो वयंचोक्तो मुनि-
श्चित्तापरायणः किं करोमि क्व गच्छामि दर्शनं तत्कथं भवेत् ३८ एवं ब्रुवन् मनोयायी वैकुण्ठं प्राप्तवांस्ततः नापश्य-

नारद उवाच अथ गोपीगणैः सार्द्धं पश्यन् श्रीयमुनातटम् विहर्तुमाययौ कृष्णो वृन्दा एयं मनोहरम् १ वृन्दावने चो-
षधयो लीला जाता हरेर्वरात् ताः सर्वाश्चांगना भूत्वा यथी भूत्वा समाययुः २ लता गोपी समूहेन चित्रवर्णेन मैथिल रे-
मे वृन्दावने राजन् हरिर्वृन्दावने श्वरः ३ कलिन्द नन्दिनी तीरे कदम्बाच्छादिते शुभे विविधेन समीरेण सर्वतः सुरभीकृते
४ विलसत्पुलिन रम्ये वंशीवद विराजते स्थितोऽभूद्वाधया सार्द्धं रासश्रम समन्वितः ५ वीणातालमृदंगादिमुरुय-
ष्टियुतानि च वादित्रान्यवरेनेदुः सुरैर्गोपीगणैः सह ६ देवेषु पुष्पवर्षेत्स जयध्वनियुतेषु च तोषयन्त्यो हरिर्गोप्यो जगु-
स्तद्यश उत्तमम् ७ काश्चिद्द्वैमेघमल्लारं दीपकं च तथापरा मालकौशं भैरवं च श्रीरागं च तथा च ८ हिंडोलनं जगुः का-
श्चिद्वाजन्सप्तस्वरैः सह काश्चित्तासां प्रमुग्धाश्च काश्चिन्मुग्धाः स्त्रियो नृप ९ काश्चित्प्रोढाः प्रेमपराः श्रीकृष्णो ल-
ग्रमानसाः जारधर्म एगो विन्द काश्चिद्गोप्यो भजन्ति हि १० काश्चिच्छ्रीकृष्णसहिताः कन्दकक्रीडने रताः काश्चित्सु-
ष्यैश्च हरिणा क्रीडां चक्रुः परस्परम् ११ काश्चित्सुता सुधावन्त्यः कृष्णान् पुरमेखलाः काश्चित्पिबन्ति सततं बलात्कृ-
ष्णाधरा मृतम् १२ काश्चिद्गुजाभ्यां श्रीकृष्णयोगिनामपि दुलभम् संगृहीत्वा प्रहस्यारञ्चक्रुरातिगनमहत् १३-
मनोज्ञो यदुराजा च गोपीनां भगवान् हरिः काश्मीरमुद्रितो रेमे वने वृन्दावने श्वरः १४ काश्चिद्गीतां वादयन्त्यः समं वंशी-
धरेण वै काश्चिन्मृदंगं वादयन्त्यो गायन्त्यो भगवद्गुणम् १५ काश्चिद्द्वैमधुरतालं ताडयन्त्यो हरेः पुरः सुरयष्टि संगृही-
त्वा हरिणामाधवीतले १६ गायन्त्यः सुस्थिरा भूमौ विस्मृत्य जगतः सुरवम् काश्चित्सुता सुश्रीकृष्णभुजे बाहुनिधाय
च १७ वृन्दावनस्य पश्यन्त्यो शोभारजन्तस्ततः तालजालैः संवलितं गोपीनां हारसचयम् १८ पृथक्चकार
गोविन्दः स्मृष्ट्वा तासां सुरः स्थलम् गोपीनां नासिकामुक्तावलिन्तं कुंतलं स्वयम् १९ शनैः शनैः शोभनन्तश्च केथीनं

तावाहुर्नृपशार्दूलमार्गस्थाद्वारपालिकाः ४ द्वारपालिकाउचुः सर्वतोवृन्दकारण्यंकोटिशःकोटिशोवयम् रा
सरक्षांसदाकुर्मोन्यस्ताकृष्णेनभाद्विजो ५ एकोस्तिपुरुषः कृष्णोर्निर्जनरासमण्डले अन्योनयातिरहसिगो
पीयूथविनाकचित् ६ चेद्दिदृक्षुर्वातस्यस्नानमानसरोवरे कुरुतंतत्रगोपीत्वंप्राप्याशुव्रजतमुनी ७ नारद-
उवाच इत्युक्तौतौमुनिशिवास्नात्वामानसरोवरे गोपीत्वमप्राप्यसहसाजग्मतूरासमण्डले ८ सौवर्णप्रव-
चित्पद्मरागभूमिमनोहरे माधवीलतिकावृन्दकदम्बाच्छादितेश्चभे ९ वसन्तचन्द्रकौमुद्याप्रदीप्तेसर्व-
कौशले यमुनारत्नसोपानतोलिकाभिर्विराजिते १० मयूरहंसदाव्यूहकोकिलैः पूजितेपरे यमुनानिलनी-
लैजत्तरुपल्लवशोभिते ११ सभामण्डपवीथीभिः प्रांगणस्तम्भपक्तिभिः पतत्पताकैर्दिव्याभैः सौवर्णैः-
कलशैर्वृते १२ श्वेत्तारुणैः पुष्पसंघैः पुष्पमन्दिरवर्त्मभिः अलिकोलाहलैर्व्यासेवादित्रयधुरध्वनैः १३ स
हस्रदलपद्मानावायुनामन्दगामिनि शीतलेनस्फुण्येनसर्वतः स्फुरभीकृते १४ तस्मिन्निकुजे श्रीकृष्णंको
टिचन्द्रप्रकाशया पद्मिन्याहंसगामिन्याराधयासमलंकृतम् १५ स्त्रीरत्नैरावृतंशश्वद्रासमण्डलमध्यगम्
कोटिमन्मथलावण्यंश्चामस्कन्दरविग्रहम् १६ वंशीधरम्पीतपटंबेत्रपाणिमनोहरम् श्रीवत्सांकंकोस्तम्भिनं
वनमालाविराजितम् १७ कृष्णबन्धूपुरमंजीरकांबिकेयूरभूषितम् हारकंकणबालार्ककुण्डलद्वयमण्डितम्-
१८ कोटिचन्द्रप्रतीकाशमौलिनन्दनन्दनम् दानदक्षैः करदक्षैश्चहरन्तयोषितांमनः १९ दूरादपश्यतांरा
जन्नास्फुरीशौकृतांजली गोपीजनानांसर्वेषांपश्यतांनृपसत्तम २० नत्वाश्रीकृष्णपादाब्जमूचतुर्हर्षवि-
ह्वलौ द्वावूचतुः कृष्णकृष्णमहायोगिन्देवदेवजगत्पते २१ पुण्डरीकाक्षगोविन्दगरुडध्वजतेजसः-

तत्र देवेशं रमां वैकुण्ठमाविशत् ३९ नदृष्टस्तत्र भक्तेषु मुनिनाऽस्तरिणानृप ततो मुनीन्द्रो योगीन्द्रो गोलोकं स
 जगाम ह ४० वृन्दावने निकुंजेऽपि नददर्शयित्वा परमं तदामुनिः खिन्नमनाः श्रीकृष्णविरहातुरः ४१ पप्रच्छ पार्थ-
 दास्तत्र क्व गतो भगवानिति ऊचुस्तपार्थ दागोपावामना ण्डेमनो हरे ४२ पृश्निगर्भो यत्र जातस्तत्रैव भगवान् स्वयम्
 इत्युक्तं आस्तरिस्तस्मादस्मिन् ण्डे समागतः ४३ हरिं ह्यपश्यन् चलन् कैलासे प्राप्तावान् मुनिः तत्र स्थितं महा-
 देवं कृष्णं ध्यानपरायणम् ४४ नत्वा पप्रच्छ तद्वा त्रौ खिन्नचेता महा मुनिः आस्तरि रुवाच भगवन् सर्वज्ञ-
 ह्याण्डमया दृष्टमितस्ततः ४५ आवैकुण्ठाच्च गोलोकाद्भूमतातद्दिदृक्षुः कृष्णं कुत्रापि देवदेवस्य दर्शनं न बभू-
 वमे ४६ कुत्रास्ते भगवान् दधवदसर्वविदा वर श्रीमहादेव उवाच धन्यस्त्वमास्तरि ह्यनृष्ण भक्तोऽस्यैव हेतुकः-
 ४७ दिदृक्षुः एतावया यासकृत्तं वेदमिहामुने कर्मद्विधा एहीह यथारसादींस्तथासकामा मुनयः स्वरं यत् मना
 ग्रजानन्ति जनैरपेक्ष्य गूढम्परिनिर्गुणलक्षणं तत् ४८ हंसं मुनिन्दुःखगतं महोदधौ यः सर्वतो मोचयितुं गतस्त्व-
 रम् सोऽयं वृन्दाविपिनसरो वीजिनः करोति रासरसिकेऽश्वरः स्वयम् ४९ पापमासिकीचाद्यकृतानि शीथिनीस्व-
 मायया देववरेण भो मुने अहं गमिष्यामि तदेव ह्यधुन्वमेव गच्छाशु मनोरथं यथा ५० इति श्रीमद्भगवद्गीताचार्यसंहि-
 ताया वृन्दावनखण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे रासक्रीडायामासुर्युपाख्यानन्वामैकविंशोऽध्यायः २१ -
 श्रीनारद उवाच एवं विचिन्त्य मनसा शिवो वा स्तरिणा सह तौ कृष्णदर्शनार्थाय जग्मतुर्ब्रजमण्डलम् १ दिव्य
 हुमलताकुंजतोलिकापुंजशोभिताम् पश्यन्तौ तौ दिव्यभूमिं कालिन्दीनिकदेगतौ २ गोलोकवासिन्यो नाख्यौ
 वेत्रहस्ता महाबलाः चक्रुर्बलान्तन्निषेधं मार्गस्थद्वारपालिकाः ३ तावूचुत आगतौ स्वः कृष्णदर्शनलालसौ -

गाह्वरभातुस्ततात्वरम् ३६ एवंश्रीकृष्णचन्द्रस्यरासारव्यानंमनोहरम् सर्वपापहरम्पुण्यकामदंमंगलायन
म् ३७ त्रिवर्गदंजनानांतुमुमुक्षूणांस्फुटिदम् मयातवाप्रेकथितकिम्भूयः श्रोतुमिच्छसि ३८ इति-
श्रीमद्गुर्गाचार्यसंहितायांवृन्दावनखण्डे रासक्रीडानामद्वाविंशोऽध्यायः २२ बहुलाश्वत्वाच अघा
सुरादिदेत्यानांज्योतिः कृष्णोसमाविशत् श्रीदाम्निशंखचूडस्थकस्मालीनम्बभूवह १ एतद्वदमहाबुद्धेत्वं
परावरवित्तम् अहोश्रीकृष्णचन्द्रस्यचरितम्परमाद्भुतम् २ नारदउवाच पुरागोलोकवृत्तान्तंनारायण
मुरवाद्भुतम् सर्वपापहरम्पुण्यशृणुराजन्महामते ३ राधाश्रीविरजाभूश्चतिस्रःपत्न्योऽभवन्हरेः तासां
राधाप्रियातीवश्रीकृष्णस्यमहात्मनः ४ राधिकासमयाराजन्कोटिचन्द्रप्रकाशया कुंजेविरजयारेमेएका
न्तेचैकदाप्रभुः ५ सपत्नीसहितकृष्णराधाश्रुत्वासरवीमुरवात् अतीवविमनाजातासपत्नीसौरव्यदुःखि
ता ६ शतयोजनविस्तारंशतयोजनमूर्द्धगम् कोट्याश्विनीसमायुक्तंकोटिसूर्यसमप्रभम् ७ विचित्रर-
त्नसौवर्णमुक्तादामविलंबितम् पताकाहमकलशैःकोटिभिर्मण्डितंरथम् ८ समारुत्तसरवीनांसावेन्नह-
स्तैर्दशार्बुदैः हरिद्रुण्जगामाशुश्रीराधाभगवत्प्रिया ९ तन्निकुंजेद्वारपालश्रीदामानंमहाबलम् हरिन्यस्तं
समालोक्यतन्निर्भत्स्यसरवीजनैः १० वेत्रैःसन्ताड्यसहसाद्वारिगन्तुंसमुद्यता सरवीकोलाहलंश्रुत्वाहरि-
रंतरधीयत ११ राधाभयाच्चविरजानदीभूत्वावहन्तदा कोटियोजनमायामगोलोकंसहसानदी १२ सह-
साकुण्डलीकृत्वाशुश्रुभेब्धिरिवावनिम् रत्नपुष्पैर्विचित्रांगायथोष्णिक्पुद्गितातथा १३ हरिगंतंविज्ञायन-
दीभूतांचतांतथा आलोक्यतन्निकुंजंस्वकुंजरराधिकाययौ १४ अथकृष्णोनदीभूतांविरजांविरजावराम्

जनार्दनजगन्नाथपद्मनाभत्रि विक्रम दामोदरहृषीकेशवासुदेवनमोस्तुते २२ अद्यैवदेवपरिपूर्णतमस्तसाक्षा
दभूरिभारहरणायसतांशुभाय प्राप्तोऽसिनन्दभवनेपरतः परस्त्वं कृत्वा हि सर्वनिजलोकमशेषशून्यम् २३ अ
शौशकांशुकलाभिरुत्ताभिरामवेशप्रपूर्णनिचयाभिरतीवयुक्तः विश्वविभर्षिरसरासमलकरोषिवृन्दावनं
चपरिपूर्णतमः स्वयन्त्वम् २४ गोलोकनाथगिरिराजपतेपरेशावृन्दावनेशकृतनित्यविहारलील राधापते
व्रजवधूजनगीतकीर्तनगोविन्दगोकुलपते किल तेजयोऽस्तु २५ श्रीमन्निकुंजलतिकाकुसुमाकरस्त्वश्रीराधि
काहृदयकण्ठविभूषणस्त्वम् श्रीरासमण्डलपतिव्रजमण्डलेशो ब्रह्माण्डमण्डलमहीपरिपालकोसि २६-
नारदउवाच तदाप्रसन्नो भगवान् राधया सहितो हरिः मन्दस्मितो मुनीन् प्राह मेघगंभीरया गिरा २७-
श्रीभगवानुवाच षष्टिवर्षसहस्राण्युवयोस्तपतोस्तपः महर्शनं तेन जातं सर्वतो नैरपेक्षयोः २८ निष्कि
चनोयः शान्तश्चाजातशत्रुः समत्सरवा तस्माद्युवाभ्यामनसा विद्यतामीप्सितो वरः २९ शिवासुरीउचतुः
नमोस्तभूमन्युवयोः पदाब्जे सदैव वृन्दावनमध्यवास नरोचते न्योन्यमतस्त्वदधेर्नमोयुवाभ्यां हरिराधिका-
भ्याम् ३० श्रीनारदउवाच तथास्तु चोत्काभगवान् वृन्दारण्ये मनोहरे कालिन्दीनिकटे राजन् रासमण्ड
लमण्डिते ३१ निकुंजपार्श्वे पुलिने वशीवटसमीपतः शिवोपि चास्फुरिमुनिर्नित्यं वासं चकार ह ३२ अथ
कृष्णो रासलीलां चक्रपद्माकरेवने पतत्सगन्धिरजसि गोपीभिर्भमराकुले ३३ एवं षाण्मासिकीरात्रिः कृ-
ता कृष्णेन मैथिल गोपीनारासलीलायां व्यतीता क्षणवत्सुरवेः ३४ अरुणोदयवेलायां स्वगृहान् व्रजयोषि
तः यूथीभूत्वा ययूराजन्सर्वाः पूर्णमनोरथाः ३५ श्रीनन्दमन्दिरं साक्षात्प्रययौ नन्दनन्दनः वृषभानुपुरं प्रा-

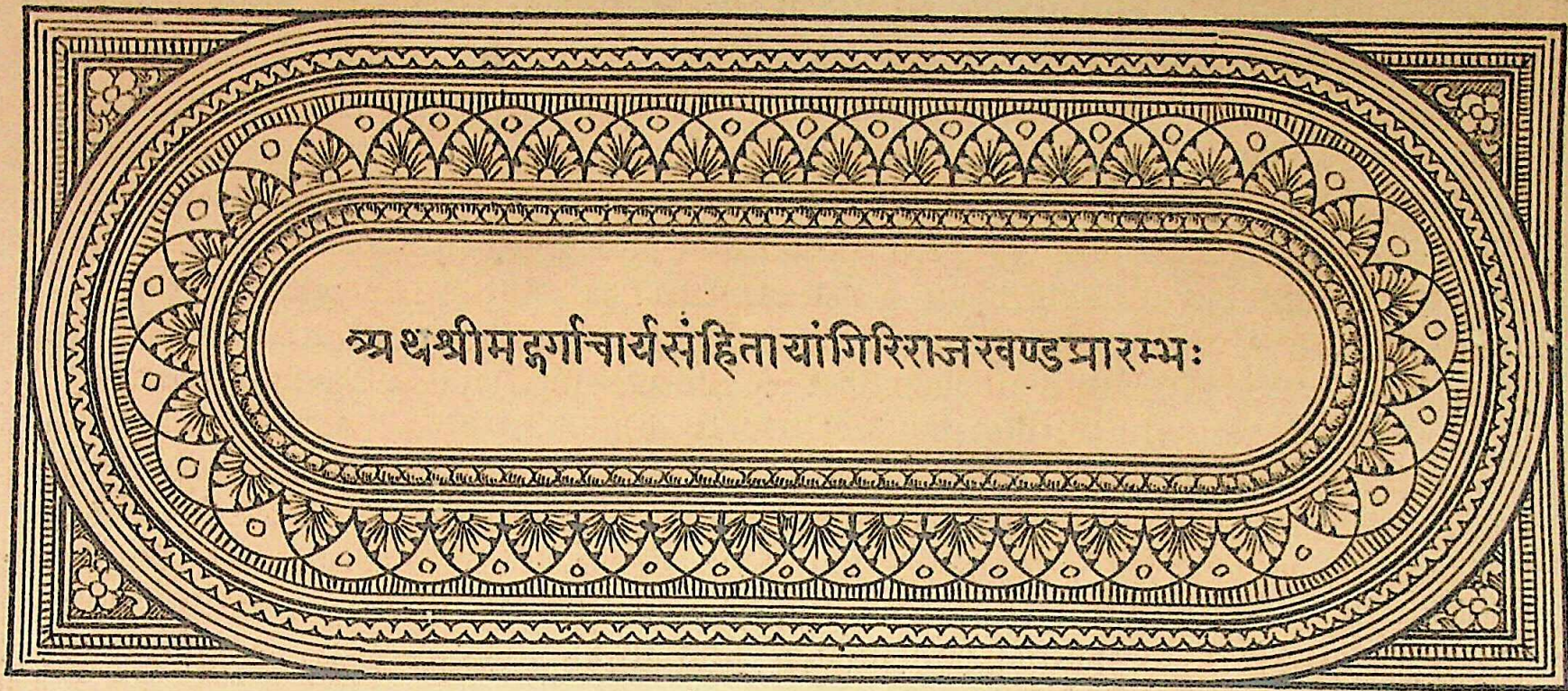
शक्तीः कर्तुं शक्तः परात्परः तं विनिन्दसिराधेत्वं मानं माकुरु माकुरु ३३ राधोवाच हेमूढपितरंस्तु त्वामातरं मां वि-
नन्दसि राक्षसो भवदुर्बुद्धो गोलोकाच्च बहिर्भव ३४ श्रीदामोवाच अनुकूलेन कृष्णेन जातमानं शुभं तव तस्माद्भुवि
परात्कृष्णात्परिपूर्णा तमात्प्रभोः ३५ शतवर्षं ते विद्योगो भविष्यति न संशयः नारद उवाच एवमपरस्परं शापात्स्व-
कृतान्द्रयभीतयोः अतीव चिंतां गतयो राविरासीत् स्वयम्प्रभुः ३६ श्रीभगवानुवाच वचनं वै स्वनिगमदूरीकर्तुं
क्षमोऽस्य हम् भक्तानां वचनं राधेदूरीकर्तुं न च क्षमः ३७ मां शोचं कुरु कल्याणिवरं मे शृणुराधिकं मांसं मांसं विद्या
गते दर्शनं मे भविष्यति ३८ भुवो भारावताराय कल्पवाराहसंज्ञके भक्तानां दर्शनं दातुं गमिष्यामि त्वया सह ३९ श्री-
दामन् शृणु मे वाक्यं मंशेन त्वसुरो भव वैवस्वतान्तरासे हे लन मे करिष्यसि ४० मन्दस्तेन च ते मृत्युर्भविष्यति न संशयः
पुनः स्वविग्रहं पूर्वमप्राप्य सितं वरान्मम ४१ नारद उवाच एवं शापेन श्रीदामापुरा पुण्यजनालये सुधनस्य गृहे ज-
न्मले भेराजन्महातपाः ४२ शंखचूड इति रव्यातो धनदानुचरोऽभवत् तस्माच्छ्रीदाम्नितज्ज्योतिर्लीनिं जातं विदेहरा-
ट् ४३ स्वात्मारामो लीलया सर्वकार्यं स्वस्मिन्धाक्षित्यद्वितीयः करोति यः सर्वेशः सर्वरूपो महात्मा चित्रनेदं नौमि कृ-
ष्णाय तस्मै ४४ इदं यत्ते कथितं मम नो हरं वै देहवृन्दावनरवण्डमग्रतः शृणोति चैतच्चरितं नरो वरः परम्यदमुण्य-
तमम्रयातिसः ४५ इति श्रीमद्भगवांचार्यसंहितायां वृन्दावनरवण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे शंखचूडोपरव्या-
ननामत्रयोविंशोऽध्यायः २३ इति वृन्दावनरवण्डः समाप्तः श्रीरुक्मिणीरमणार्पणमस्तु शुभं भवतु-

सविग्रहांचकाराशुस्ववरेणानृपेश्वरः १५ पुनर्विरजयासार्द्धविरजातीरजेवने निकुंजवृन्दकारण्येचक्रेरासंह
 रिः स्वयम् १६ विरजायासमसुताबभूवुः कृष्णतेजसा निकुंजेतेत्यलंचक्रुः शिशोबाललीलया १७ ए
 कदातैः कलिरभूल्लघुज्यैष्ठैश्चताडितः पलायमानोभयभृन्मातुः क्रोडेजगामह १८ तल्लालनंसमारेभेसमा
 श्वास्यस्ततंसती तदावैभगवान्साक्षान्तत्रैवान्तरधीयत १९ रुषास्तंसशापेयं श्रीकृष्णविरहातुरा त्वं
 जलम्भवदुबुद्धे कृष्णविच्छेदकारकः २० कदापित्वज्जलंमर्त्यानिपिबंतुकदाचन ज्येष्ठान्शशापव्रजतमेदि
 नीकलिकारकाः २१ जलरूपाः पृथग्यानानसमेताभविष्यथ नैमित्तिकचभवतांमेलनस्यात्सदालये २२-
 नारदउवाच इत्थंतेमातृशापेनधरणीतेसमागताः प्रियव्रतरथांगानांपरिरवास्तसमास्थिताः २३ लवणे
 क्षुस्करासर्पिर्दीधुग्धजलार्णवाः बभूवुः समतेराजन्नक्षोभ्याश्चदुरत्ययाः २४ दुर्विगाह्याश्चगंभीराभ्राया
 मलक्षयोजनात् द्विगुणं द्विगुणं जातं द्वीपे द्वीपे पृथक् पृथक् २५ अथपुत्रेषुयातेषुपुत्रस्नेहातिविह्वला स्वप्रियां
 ताविरहणीमित्यकृष्णोवरन्ददौ २६ कदानतेमविच्छेदोमयिभीरुभविष्यति स्वतेजसास्वपुत्राणांसदारक्षां क
 रिष्यसि २७ अथराधाविरहणीज्ञात्वाकृष्णोहरिः स्वयम् श्रीदाम्नासहवैदेहतनिकुंजंसमाययौ २८ नि-
 कुंजद्वारिसंप्राप्तससरवंप्राणवल्लभम् वीक्ष्यमानवतीभूत्वाराधाप्राहहरिं वचः २९ राधोवाच तत्रैवगच्छय-
 त्वाभूत्स्नेहस्तेनूतनोहरे नदीभूताहिविरजानदोभवितुमर्हसि ३० कुरुवासंतनिकुंजेमयातेकिंप्रयोजनम् -
 नारदउवाच इतिश्रुत्वाथभगवान्तनिकुंजजगामह श्रीकृष्णमित्रः श्रीदामाराधाम्प्राह रुषावचः ३१ श्रीदामोवाच
 परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् असंख्यब्रह्माण्डपतिर्गोलोकेशोविराजते ३२ त्वादृशीः कोटिशः

54

इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां वृन्दावनखंडः समाप्तः

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः बहुलाश्वत्थवाच कथं दधारभगवान्गिरिगोवर्द्धनं वरम् उच्छिलीं ध्रुवधाबालोह-
स्तेनैकेनलीलया १ परिपूर्णतमस्यास्य श्रीकृष्णस्य महात्मनः तदैव चरितं दिव्यमद्भुतमुनिसत्तम २ श्रीनारद उवाच
वार्षिक्यं हि करं राज्ञेयथाशक्राय वै तथा बलिन्ददुःप्रावृडं ते गोपाः सर्वे कृषीवलाः ३ महेन्द्रयागसंभारचयं दृष्ट्वैकदा ह-
रिः नन्दं पप्रच्छ सदसि वल्लभानां च शृण्वताम् ४ श्रीभगवानुवाच शक्रस्य पूजनं ह्येतत्किम्फलं चास्य विद्यते लो-
किकं वा वदन्त्येतदथ वा पारलौकिकम् ५ श्रीनन्द उवाच शक्रस्य पूजनं ह्येतद्भुक्तिमुक्तिकरम्परम् एतद्दिनानरो भू-
मौ जायते न सुरवीकचित् ६ श्रीभगवानुवाच शक्रादयो देवगणाश्च सर्वतोभुजन्ति ये स्वर्गस्वरं स्वकर्मभिः विश-
न्ति ते मर्त्यपदं शम्भुक्षयेतत्सेवनं विद्विन्मुक्तिकारणम् ७ भयं भवेद्द्वैपरिमेष्ठिने यतो वार्तातुका कौकिलतत्कृतात्मना-
म् तस्मात्परकालमलतमेव हि स वा बलिष्ठसुबुधाविदुः परे ८ ततस्तमाश्रित्य सुकर्मभिः परं भजेद्द्वरि यज्ञपतिं सुरेश्व-
रम् विसृज्य सर्वमनसा कृतेः फलं ब्रजेत्परमोक्षमसौ न चान्यथा ९ गोविप्रसाध्वमिसुराः श्रुतिस्तथा धर्मश्च यज्ञाधिप-
तेर्विभूतयः धिष्ण्येषु चैतेषु हरिम् भजन्ति ये सदा विहामुत्र स्वरं ब्रजन्ति ते १० समुत्थितो सो हरिर्वक्षसो गिरिगोवर्द्ध-
नो नाम गिरीन्द्रराजराट् समागतो त्वन्नपुलस्त्यतेजसा यद्दर्शनं जन्मपुनर्न विद्यते ११ सम्पूज्य गोविप्रस्वरान्महाद्वये-
दातव्यमद्यैव परं त्वुपायनम् एष प्रियो मे मरवराज एव हि न च दधेच्छास्ति तथा कुरु ब्रज १२ श्रीनारद उवाच तेषां
मध्ये त्वसन्नंदो गोपवृद्धोऽतिनीतिवित् अतिप्रसन्नः श्रीकृष्णमाह नन्दस्य शृण्वतः १३ स नन्द उवाच हे नन्दसूनो
हेतातत्वं साक्षात्ज्ञानधीवधिः कर्तव्या केन विधिना पूजा देवदत्तवतः १४ श्रीभगवानुवाच आलिप्य गोमयेनापि
गिरिराज भुवन्द्यधः धृत्वाथ सर्वसम्भारम्भक्तियुक्तो जितेन्द्रियः १५ सहस्रशीर्षामंत्रेणाद्वये स्नानं च कारयेत् गंगा

अथ श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांगिरिराजरवण्डप्रारम्भः

यशोदयाश्रीगिरिपूजनार्थसमाययोगर्गयुतः प्रसन्नः ३ नन्दोपनन्दावृषभानवश्चपुत्रैश्चपौत्रैश्चसहांगनाभिः समाययुः
 श्रीगिरिराजपार्श्वसर्वसमानीयचयज्ञभारम् ३ त्वरंसमारुह्यमहोन्नतंगजंविचित्रवर्णधृतहेमशृङ्खलम् गोवर्द्धनान्तं
 प्रययौगवांगणैः शरद्वनैः शक्रइवप्रियायुतः ४ सहस्रबालार्कपरिस्फुरद्युतिमारुत्धराधाशिविकासरवीगणैः शचीव-
 दिव्याम्बररत्नभूषणाबभौचकोरीधमरीसमाकुला ५ समागतेपार्श्वगतस्वलंकृतेराजन्मरवीकोटिसमावृतेपरे स-
 रस्यविभातललिताविशारवेचन्द्राननेचालितचारुचामरे ६ एवमवैविरजाचमाधवीमायाचकृष्णानृपजन्तुनदनी द्वात्रिं-
 शदष्टौचतथाहिषोडशः सरस्यश्चतासांकिलयूथप्रागतः ७ श्रीमैथिलानांकिलकौशलानांतथाश्रुतीनामृषिरूपकानाम्
 तथात्वयोध्यापुरवासिनीनांश्रीयज्ञसीतावनवासिनीनाम् ८ रमादिवैकुण्ठनिवासिनीनांतथोर्ध्ववैकुण्ठनिवासिनीनाम् म-
 होज्वलद्वीपनिवासिनीनांध्रुवादिलोकाचलवासिनीनाम् ९ समुद्रजादिव्यगुणात्रयाणामदिव्यवैमानिकजोषधीनाम् जा-
 लधरीणांचसमुद्रकन्याबर्हिष्मतीजासूतलस्थितानाम् १० तथाप्सरःसर्वफणीन्द्रजानामासांचयूथाव्रजवासिनीनाम्
 समाययुः श्रीगिरिराजपार्श्वस्वलंकृताः पाणिबलिप्रदीपाः ११ गोपाश्वद्व्याः शिशवोयुवानः पीताम्बरोष्णीषकबर्हमंडि-
 ताः श्रीहारगुंजावनमालिकाभीरेजुः समेतानवयष्टिवेणुभिः १२ श्रुत्वोत्सवंशैलवरस्यसन्मुखवाङ्गाधरोबद्धकपर्दमं-
 डलः कपालभृन्स्थिजभस्मरूषितः सर्पालिमालाबलयैर्विभूषितः १३ धन्तूरभृंगाविषयानविबूलेहिमाद्रिपुत्रीस-
 हितोगणावृतः आरुह्यनन्दीश्वरमादिवाहनंसमाययौश्रीगिरिराजमण्डलम् १४ राजर्षिविप्रर्षिसरर्षयश्चसिद्धेश-
 योगेश्वरहंसमुख्याः आजगमुराराद्विरिदर्शनार्थसहस्रशोविप्रगणाः समेताः १५ गोवर्द्धनोरत्नशिलामयोभूत्सु
 वर्णशृंगैः परितः स्फुरद्भिः मत्तालिभिर्निर्झरस्फन्दरीभिर्दरीभिरुच्चांगकरीवराजन् १६ तदैवशैलाः किलमूर्तिमन्तः सा

जलेनयमुनाजलेनापिद्विजैःसह १६ शुक्लगोदुग्धधाराभिस्ततःपंचामृतैर्गिरिम् स्नापयित्वागन्धपुष्पैः पुनः कृष्णा-
जलेनवै १७ वस्त्रादिव्यञ्चनैर्वेद्यभासनसर्वतोधिकम् मालालंकारनिचयंधृत्वादीपावलिम्परम् १८ ततःप्रदक्षिणां-
कुर्यान्ममस्कुर्यात्ततःपरम् कृतांजलिपुटोभूत्वात्विदमेवमुदीरयेत् १९ नमोवृन्दावनांकायतुभ्यंगोलोकमौलिने पूर्ण-
ब्रह्मातपत्रायनमोगोवर्द्धनायच २० पुष्पांजलिततःकुर्यान्नीराजनमतःपरम् घटाकांस्यमृदगाद्यैर्वादित्रैर्मधुरस्वनैः-
२१ वेदाहमेतमंत्रेणवर्षालाजैःसमाचरेत् तत्समीपेचान्नकूटंकुर्याच्चन्द्रासमन्वितः २२ कंचोलानांचतुःषष्टिपंच-
पंक्तिसमन्वितम् तुलसीदलमिश्रैश्चश्रीगणायमुनाजलैः २३ षट्पंचाशत्तमैर्भोगैःकुर्यात्सेवासमाहितः ततोऽग्निं
ब्राह्मणान्पूज्यगाःसुरान्गन्धपुष्पकैः २४ भोजयित्वाद्विजवरान्सौगंधैर्मिश्रभोजनैः अन्येभ्यश्चाश्वपाकेभ्योदद्याद्भो-
जनमुत्तमम् २५ गोपीगोपालवृन्दैश्चगवां नृत्यंचकारयेत् मंगलैर्जयशब्दैश्चकुर्याद्गोवर्द्धनोत्सवम् २६ यत्रगोवर्द्धना-
भावस्तत्रपूजाविधिंशृणु गोमयैर्गोवर्द्धनःकुर्यात्स्तदाकारःपरोन्तः २७ पुष्पव्यूहैर्लताजालैरीषिकाभिःसमन्वितः पू-
जनीयःसदामर्त्यैर्गिरिगोवर्द्धनोभुवि २८ शिलासमानम्पुरटंक्षित्वाद्रोतञ्जिलानयेत् गृण्हीयाद्योविनास्वर्णसमहारौर-
यःकरोतिद्विजोत्तमः सप्तद्वीपमहीतीर्थीवगाहफलमेतिसः २९ गिरिराजमहापूजांवर्षेवर्षेकरोतियः इहसर्वस्वरव-
भुक्काऽमुत्रमोक्षप्रयातिसः ३२ इतिश्रीमद्भगवार्चसंहितायांश्रीगिरिराजरवण्डेश्रीनारदबहुलाश्वसंवादेश्रीगि-
रिराजपूजाविधिवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः १ श्रीनारदउवाच शुत्वावचो नन्दस्तस्यसाक्षाच्छ्रीनन्दसन् नन्दवरा-
व्रजेशाः सुविस्मिताःपूर्वकृतंविहायप्रचक्रिरेश्रीगिरिराजपूजाम् १ नीत्वावलीगैथिलनन्दराजसुतोसमानीयचरामकृष्णो

मेघानीलपंकजसुप्रभाः ४ हस्तितुल्यान्वारबिन्दून्ववृषुस्तेमदोन्मताः हस्तिशंढासमाभिश्चधाराभिश्चंचलाचयाः
 ५ निपेतुः कोटिशिश्वाद्रिकूटतुल्योपलाभृशम् वातावबुःप्रचण्डाश्चक्षेपयतस्तस्त्वहान् ६ प्रचण्डवज्रपातानामेघा
 नामंतकारिणाम् महाशब्दोभवद्भूमौमैथिलेन्द्रभयंकरः ७ ननादतेनब्रह्माण्डसमलोकैर्बिलैःसह विचेलुर्दिगजा
 स्तारापतदूरवण्डमण्डलम् ८ भयभीतागोपमुरव्याःसुकुटुंबाजिगीषवः शिशून्स्वान्स्वान्पुरस्कृत्यनन्दमन्दिरमा
 ययुः ९ श्रीनन्दनन्दननत्वासबलम्परमेश्वरम् उचुर्ब्रजोक्तसःसर्वेभयार्ताःशरणगताः १० गोपउचुः राम
 राममहाबाहोःकृष्णकृष्णग्रजेश्वर पाहिपाहिमहाकष्टादिन्द्रदत्ताब्जिजात्जनान् ११ हित्वेन्द्रयागन्त्वद्वाक्यात्कृतो
 गोवर्धनोत्सवः अद्यशक्रेप्रकुपितेकर्तव्यकिंवदाशुनः १२ श्रीनारदउवाच व्याकुलगोकुलंवीक्ष्यगोपीगोपा
 लसंकुलम् सगोधनंगोकुलंचगोपानाहनिराकुलः १३ श्रीभगवानुवाच मामैष्टयाताद्वितदंसर्वैःपरिकरैःसह
 वःपूजाप्रहृतायेनसरक्षांसविधास्यति १४ नारदउवाच इत्युत्कास्वजनैःसार्द्धमेत्यगोवर्धनंहरिः समुत्पात्यद
 धाराद्रिंहस्तेनैकेनलीलया १५ यथाछिलींधं शिशुरश्ममोगजःस्वपुष्करेणैवचपुष्करंगिरिम् धृत्वाबभौश्रीवज्ररा
 जनन्दनःकृपाकरोसौकरुणामयःप्रभुः १६ अथाहगोपान्विशताद्रिगर्तेहेतातमातर्ब्रजवल्लभेशाः सोपस्करीः-
 सर्वधनैश्चगोभिरवैवशक्रस्थभयनकिंचित् १७ इत्थंहरैर्वचःश्रुत्वागोपागोधनसंयुताः सकुटुंबोपस्करीश्चविवि-
 शतःश्रीगिरेस्तलम् १८ ववस्याबालकाःसर्वकृष्णोक्ताःसबलानृप स्वान्स्वांश्चलकुटानद्रेवष्टभान्प्रचक्रिरे १९-
 जलौघमागतवीक्ष्यभगवांस्तद्गिरेरधः सुदर्शनतथाशेषमनसाज्जांचकारह २० कोटिसूर्यप्रभंचाद्रेरुर्ध्वचक्रसुद
 र्शनम् धारासंपातमपिबदगस्त्यइवमैथिल २१ अधोधस्तंगिरिशेषःकुण्डलीभूतश्चास्थितः रुरोधतज्जलदी

पायनामेरुहिमाचलाद्याः नेमुर्गिरिमंगलपांणायस्तंगोवर्द्धनरूपधरंगिरिन्द्राः १७ द्विजैश्च गोवर्द्धनदेवपूजनं कृत्वाऽच्यु-
 तोक्तं द्विजवन्निगोधनम् सम्पूज्य धृत्वा सुधनं महाधनं बलिन्ददौ श्रीगिरये व्रजेश्वरः १८ नन्दोपनन्दैर्वृषभानुभिश्च गो-
 पीगणैर्गोपिणामहर्षितैः गायद्भिरानर्तनवाद्यतत्परैश्च कारकृष्णोद्विवरप्रदक्षिणाम् १९ देवेषु वर्षत्सु च पुष्पवर्षा-
 जनेषु वर्षत्सु च लाजसंघम् रेजुर्महाराज इवाध्वरेजपैर्गोवर्द्धनो नाम गिरिन्द्रराजराट् २० कृष्णोपि साक्षाद्भजशैलमध्या-
 न्धृत्वा तिदीर्घकिलचान्यरूपम् शैलोऽस्मि लोकानिति भाषयन् स नृजघास सर्वकृतमन्नकूटम् २१ गोपालगोपीगणवृ-
 न्दमुरव्याऽन्तुः स्मयं वीक्ष्य गिरेः प्रभावम् दातुं वरं तत्र समुद्यतं तं सुविस्मिता हर्षितमानसास्ते २२ ज्ञातोऽसि गोपैर्गि-
 रिराजदेवप्रदर्शितो नन्दसुतेन साक्षात् नो गोधनं वा किल बन्धुवर्गो वृद्धिं समायातु दिने दिने कौ २३ तथास्तु चोत्कागि-
 रिराजराजो गोवर्द्धनो दिव्यवपुर्दधानः किरीटकेयूरमनोहरांगः क्षणेन तत्रान्तरधीयतारात् २४ नन्दोपनन्दावृषभानव-
 श्वबलः सुचन्द्रो वृषभानुराजः श्रीनन्दराजश्च हरिश्च गोपागोप्यश्च सर्वान्निजगोधनैश्च २५ द्विजाश्च योगेश्वरसिद्धसं-
 घाः शिवादयश्चान्यजनाश्च सर्वे नत्वाथ सम्पूज्य गिरिम्प्रसन्नाः स्वस्वंगृहं जगमुरनिच्छया च २६ श्रीकृष्णचन्द्रस्य
 परंचरित्रं गिरिन्द्रराजस्य महोत्सवं च मया तवाग्रे कथितं विचित्रं नृणामहापापहरम्पवित्रम् २७ इति श्रीमद्गो-
 चार्यसंहितायां श्रीगिरिराजरवण्डे श्रीनारदबहुलाक्षसंवादे गिरिराजमहोत्सववर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः २
 श्रीनारद उवाच अथ मन्सुखतः श्रुत्वा स्वात्मयागस्थनाशनम् गोवर्द्धनोत्सवं जातं कोपचक्रे पुरन्दरः १ सांवर्त-
 कनामगणप्रलये मुक्तबन्धनम् इन्द्रो व्रजविनाशाय प्रेषयामास सत्वरम् २ अथ मेघगणाः क्रुद्धा ध्वनन्तश्चित्रवर्णि-
 नः कृष्णाभाः पीतभाः केचित्केचित्च हरितप्रभाः ३ इन्द्रगोपनिभाः केचित्केचित्कपूरवत्प्रभाः नानाविधाश्च ये

रोभगवांस्त्वमेवरिरक्षयाधर्मगवांश्चुतेश्च अद्यैवजातःपरिपूर्णदेवः कंसादिदैत्येन्द्रविनाशनाय ३ त्वन्माययामोहितचित्त
वृत्तिमदोद्धतंहेलनभाजनंमासु पित्रेवपुत्रंघुपतेक्षमस्वप्सीददेवेशजगन्निवास ४ ॐ नमोगोवर्द्धनोद्गरणायगोविन्दाय
गोकुलनिवासायगोपालायगोपालपतये गोपीजनभर्त्रेगिरिराजोद्धर्त्रेकरुणानिधयेजगद्विधयेजगन्मंगलायजगन्निवासाय
जगन्मोहनायकोटिमन्मथमन्मथायवृषभानुसुतावरायश्रीनन्दराजकुलप्रदीपायश्रीकृष्णायपरिपूर्णतमायत्वसरव्यब्र
ह्माण्डपतयेगोलोकधामधिषणाधिपतयेस्वयम्भगवतेसबलायनमस्तेनमस्ते ५ श्रीनारदउवाच इतिशक्रकृतं-
स्तोत्रंप्रातरुत्थाययःपठेत् सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्यसंकष्टान्नभयम्भवेत् ६ इतिस्तुत्वाहरिदेवंसर्वदैवगणैःसह कृतां
जलिपुटोभूत्वाप्रणनामपुरन्दरः ७ अथगोवर्द्धनेरम्येस्फुरभिर्गोःसमुद्रजा स्नापयामासगोपेशंदुग्धधाराभिरात्म
नः ८ शृङ्गादण्डैश्चतुर्भिश्चद्युगंजाजलपूरितैः श्रीकृष्णंस्नापयामासमत्तरेरावतोगजः ९ ऋषिभिःश्रुतिभिःस-
र्वदैवगन्धर्वकिन्नराः तुतुष्टुवुहिराजन्हर्षिताःपुष्पवर्षिणः १० कृष्णाभिषेकेसंजातेगिरिर्गोवर्द्धनोमहान् द्रवीभू-
तोवहद्राजन्हर्षानन्दादितस्ततः ११ प्रसन्नोभगवान्तस्मिन्कृतवानहस्तपंकजम् तद्वस्तचिह्नमद्यापिदृश्यतेतद्गिरो
नृप १२ तन्तीर्थचपरम्भूतनराणाम्पापनाशनम् तदेवपादचिह्नंस्यात्तन्तीर्थविद्धिमैथिल १३ एतावत्तस्यतत्रैवपा-
दचिह्नंबभूवह सुरभेःपादचिह्नानिबभूवुस्तन्नमैथिल १४ द्युगंजाजलपातेनकृष्णस्नानेनमैथिल तेनवैमानसीगं
गागिरौजाताऽघनाशिनी १५ स्फुरभेर्दुग्धधाराभिर्गोविन्दस्नानतो नृप जातोगोविन्दकुण्डोदौमहापापहरःपरः १६-
कदाचित्तस्मिन्दुग्धस्यस्वादुप्राप्तजलेषुच तत्रस्नात्वानरःसाक्षाद्गोविन्दपदमाप्नुयात् १७ प्रदक्षिणीकृत्यहरिम्प्रा-
णम्यचदत्वाबलांस्तन्नपुरन्दरादयः जयध्वनिकृत्यस्फुपुष्पवर्षिणोययुःसुराःसौरव्ययुतास्त्रिविष्टपम् १८ कृष्णाभि

धैर्यथावेला महोदधिम् २२ सप्ताहं सस्थिरस्तस्थौ गोवर्द्धनधरो हरिः पश्यन्तः श्रीकृष्णचन्द्रचकोरा इव ते स्थिताः २३
 मन्तमैरावतं नागसमारुह्य पुरन्दरः ससैन्यः क्रोधसंयुक्तो ब्रजमण्डलमाययौ २४ दूराच्चिक्षेप वज्रं स्वनंदगोष्ठजिघांस-
 या स्तंभयामास शकस्य सवज्रमाधवो भुजम् २५ भयभीतस्तदा शक्रः सांवर्त्तकगणैः सह दुद्राव सहसा देवैर्यथैभः -
 सिंहा इतः २६ तदैवाकौ दयो जातौ गता मेघा इतस्ततः वाता उपरताः सद्यो नद्यः स्वल्पजलान्प २७ विपंकभूतलं-
 जातं निर्मलं स्वबभूव ह चतुष्पदाः पक्षिणश्च सुरवमापुस्ततस्ततः २८ हरिणोक्तास्तदा गोपानिर्ययुर्गिरिर्गततः स्वस्व-
 धनं गोधनं च समादाय शनैः शनैः २९ निर्यातेति वयस्याश्च प्राह गोवर्द्धनो नन्दरः तेतमाहुश्च निर्गच्छधारयामो द्विमोजसा
 ३० इति वाद परान् गोपान् गोवर्द्धनधरो हरिः तद्वर्द्धनगिरेर्भरिं प्रादान्तेभ्यो महामनाः ३१ पतितास्तेन भारेण गोपबाला-
 श्च निर्बलाः करेण तान् समुत्थाप्य स्वस्थाने पूर्ववद्विरिम् ३२ सर्वेषां पश्यतां कृष्णः स्थापयामास लीलया ३३ तदैव
 गोपीगणगोपमुख्याः सम्पूज्य कृष्णं नृपनन्दसूनुम् गन्धाक्षताद्यैर्दुग्धदुग्धभोगैर्जात्वा परं नेमुरतीव सर्वं ३४ नन्दो यशो
 दानृपरोहिणीचबलश्च सन्नन्दमुखश्च वृद्धाः आलिङ्ग्य कृष्णं प्रददुर्धनानि शुभाशिषः संयुजुर्धृष्टार्ताः ३५ संभ्लाप्य
 तंगा यनवाद्यतत्परा नृत्यन्त आरा नृपनन्दनन्दनम् आजगमुरेव स्वगृहान् ब्रजौकसो हरिं पुरस्कृत्य मनोरथगताः ३६ त-
 दैव देवा ववृषुः प्रहर्षिताः पुण्यैः शुभैः सुन्दरनन्दनोद्भवैः जगुयशः श्रीगिरिराजधारिणो गन्धर्वमुख्यादिविसिद्धसंघाः ३७
 इति श्रीमद्भगवायसहितायां श्रीगिरिराजखण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे गोवर्द्धनोद्धारणं नाम तृतीयोऽध्यायः ३ ७
 श्रीनारद उवाच अथ देवगणैः सान्द्रं शक्रस्तत्र समागतः गतमानो गिरौ कृष्णं रहसि प्रणामाह १ इन्द्र उवाच त्वं देव-
 वः परमेश्वरः प्रभुः पूर्णः पुराणः पुरुषोत्तमोत्तमः परात्परस्त्वं प्रकृतेः परो हरिर्मापाहि पाहि ह्यपते जगत्पते २ दशावता-

भारावतरणाय च कंसादीनां वधार्थं यिभक्तानां म्पालनाय च १८ अनंतान्यस्य नामानि वेदगुत्थानि भारत लीलाभिष्व
भविष्यन्ति तत्कर्मस्मिन् विस्मयः १९ इति श्रुत्वा त्मजोगोपाः सन्देहं न करोम्यहम् वेदवाक्यं ब्रह्मवचः प्रमाणं हि महीतले २०
गोपा उचुः यद्वागतस्तव गृहे गर्गाचार्यो महामुनिः तत्क्षणेनामकरणेनाहताज्ञातयस्त्वया २१ स्वगृहेनामकरणं भ-
वता च कृतं शिशोः तव चैतादृशीरीतिर्गुप्तं सर्वगृहेऽपि यत् २२ श्रीनारद उवाच एवं वदतस्ते गोपा निर्गतानन्दमन्दिरात्
वृषभानुपुरं जग्मुः क्रोधपूरितविग्रहाः २३ वृषभानुवरं साक्षात् नन्दराजसहायकम् प्राहुर्गोपगणाः सर्वज्ञातेर्मदसमन्वि-
ताः २४ गोपा उचुः वृषभानुवरस्त्वैवाज्ञातिमुख्यो महामुनिः नन्दराजस्य जज्ञाते हे गोपेश्वर भूपते २५ वृषभानुवर-
उवाच को दोषो नन्दराजस्य ज्ञातेस्तस्य ज्ञाम्यहम् गोपेश्वर ज्ञातिमुकुटो नन्दराजो मम प्रियः २६ गोपा उचुः न चेत्य-
जसितराजस्य ज्ञामस्त्वां प्रजौकसः त्वद्गृहे वद्धिताकन्योद्वाहयोग्या महामुने २७ भवता ज्ञातिमुख्येन संयत्नुम् दशा-
लिना नदन्तावरमुख्याय कलुषं तव विद्यते २८ अद्य त्वां ज्ञाति स भ्रष्टपृथक् मन्यामहे नृप न चेत्यो घ्नं नन्दराजस्य ज्ञात्यज-
महामते २९ वृषभानुवर उवाच गर्गस्य वाक्यं हे गोपा वदिष्यामि समाहितः येन गोपगणायूयं भवता शङ्गतव्यथाः ३०
असंख्यं ब्रह्माण्डपतिर्गोलोकेशः परात्परः तस्मात्परो वरो नास्ति जातो नन्दगृहेशिष्यः ३१ भुवो भारवताराय कंसादीनां
वधाय च ब्रह्मणा प्रार्थितः कृष्णो बभूव जगतीतले ३२ श्रीकृष्णपट्टराजीयगोलोके राधिकाभिधा त्वद्गृहे सापि सजा-
ता त्वं न जानासि ताम् पराम् ३३ अहं नकारयिष्यामि विवाहमनयो नृप तयोर्विवाहो भविता भाण्डूरे यमुनातटे ३४ वृन्दा-
वनसमीपे च निर्जने सुन्दरे स्थले परमेष्ठी समागत्य विवाहकारयिष्यति ३५ तस्माद्वाधां गोपवरं विन्द्याद्दीर्घां परस्य च-
लोकचूडामणोः साक्षाद्वाजीगोलोकमन्दिरे ३६ यूयं सर्वे पि गोपाला गोलोकादागता भुवि तथा गोपीगणा गावो गोकुले

षेकस्य कथांशुगोतियोदशाश्वमेधावभूथाधिकंफलम् प्राप्नोति राजेन्द्रस एवभूयसः परम्पदंयातिपरस्यवेधसः १९ -
 इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीगिरिराजरवण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादेश्रीकृष्णाभिषेकोनामचतुर्थोऽध्यायः ४ ७
 श्रीनारदउवाच एकदासर्वगोपालगोप्योनन्दसुतरस्यतुत् अद्भुतंचरितन्दृष्ट्वानन्दमाहुर्यशोदयम् १ गोपाऊचुः
 हेगोपराजत्वदंशोकोपिजातो नचादिधृक् नक्षमस्त्वशिलाधत्तुसप्ताहहेयशोमय २ कसमहायनोबालः कादिराजस्य
 धारणम् तेननोजायतेशकातवपुत्रमहाबले ३ अयंविभ्रद्विरिवरंकमलगजराडिव उच्छ्रिलीधंयथाबालोहस्तेनैकेन
 लीलया ४ गौरवर्णायशोदेत्ननन्दत्वंगौरवर्णधृक् अयंजातः कृष्णवर्णेतत्कुलविलक्षणम् ५ यद्वास्तुक्षत्रिया
 णांतुबालएतादृशोयथा बलभद्रेनदोषः स्याच्चन्द्रवशसमुद्भवे ६ जातेस्त्यागंकरिष्यामोयदिसत्यंनभाषसे गोपेषु
 चास्यवोत्पत्तिंवदचेन्नकलिर्भवेत् ७ श्रीनारदउवाच श्रुत्वागोपालवचनयशोदाभयविह्वला नन्दराजस्तदाप्राह-
 गोपान्क्रोधप्रपूरितान् ८ श्रीनन्दउवाच गर्गस्यवाक्यहेगोपावदिष्यामिस्माहितः येनगोपगणायूयंभवताशङ्कत-
 व्यथाः ९ ककारः कमलाकान्तोऽरुकारो रामइत्यपि षकारः षडुपापतिः श्वेतद्वीपनिवासकृत् १० णकारो नारसिंहो
 यमकारो ह्यक्षरोऽग्निभुक् विसर्गोऽक्षतथात्वेतौनरनारायणावृषी ११ संस्थलीनाश्चषट्पूर्णायस्मिन्बुद्धेमहात्मनि प
 रिपूर्णतमेसाक्षान्तेनकृष्णाः प्रकीर्तितः १२ शङ्कोरस्तस्तथापीतोवर्णोऽस्यानुयुगंधूतः द्वापरांतेकलेरादौबालोयंकृष्ण
 तांगतः १३ तस्मात्कृष्णइतिख्यातोनाम्नायनन्दनन्दनः वसवश्चेन्द्रियाणीतितदेवावित्तएवहि १४ तस्मिन्यश्वेषु
 तेसोपिवास्तुदेवइतिस्मृतः १५ वृषभानुसुताराधायजातकीर्तिमंदिरे तस्याः पतिरयंसाक्षान्तेनराधापतिः स्मृतः १६ प
 रिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो भगवान्स्वयम् असंख्यब्रह्माण्डपतिर्गोलोकेधाधिराजते १७ सोऽयं तव शिष्युर्जातो-

प्रष्टुं यशोदांतनुत्यनीत्वा चान्तःपुरं ययौ १६ चिरं दध्यौ तदानन्दो यशोदा च यशस्विनी एतमुक्तासमानंतुद्रव्यं नास्ति ग्रहे म-
म १७ लोकलज्जागताः सर्वा हासः स्याच्चेद्धनोद्धतम् किं कर्तव्यं तत्प्रतियच्छीकृष्णो द्वाहकर्मणि १८ ततो योग्यं तद्गृह-
पां पश्चात्कार्यं धनागते एवं चिन्तयतस्तस्थ नन्दस्यैव यशोदया १९ अलक्ष्य आगतस्तत्र भगवान् वृजिनादिनः नीत्वा दा-
मशतं तेषु बहिः क्षेत्रेषु सर्वतः २० मुक्ताफलानि चैकैकप्राक्षिपत्स्वकरेण वै यथा बीजानि चान्नानास्वक्षेत्रेषु कृषीबलः
२१ अथ नन्दोऽपि गणयन् कलिकानि च यस्मिन् शतन्यूनं च तद्दृष्ट्वा संदेहसज्जगाम ह २२ श्रीनन्द उवाच नास्ति पूर्वयत्स-
मानं तत्रापि न्यूनतां गतम् अहो कलं को भविता ज्ञातिषु स्वेषु सर्वतः २३ अथ वा क्रीडनार्थं हि कृष्णो यदि गृहीतवान् बल-
देवो यथा बालस्तौ पृच्छेदीनमानसः २४ श्रीनारद उवाच इत्थं विचार्य नन्दोऽपि कृष्णाम्पप्रच्छ सादरम् ग्रहसन् भगवान्
नन्दं प्राह गोवर्द्धनोद्भरः २५ श्रीभगवानुवाच कृषीबलावयंगोपाः सर्वबीजप्ररोहकाः क्षेत्रेषु मुक्ताप्रबीजानि विकीर्णीकृ-
तवानहम् २६ नारद उवाच श्रुत्वा त्वत्स्वात्मजेनोक्तं तं निर्भत्स्य ब्रजेश्वरः तानि नेतुं तत्सहितस्तत्क्षेत्राणि जगाम ह २७
तत्र मुक्ताफलानां तु शाखिनः शतशः शुभाः दृश्यंते दीर्घवपुषो हरिर्त्पल्लवशोभिताः २८ मुक्तानां स्तवकानां तु कोटिशः
कोटिशो नृप संघाविलं वितारेजुर्ज्योतींषी वनभः स्थले २९ तदातिहर्षितो नन्दो ज्ञात्वा कृष्णाम्प्रे श्वरम् मुक्ताफलानि-
दिव्यानि पूर्वस्थूलसमानि च ३० तेषां तु कोटिभाराणि निधाय शकटेषु च ददौ तेभ्यो वृणानेभ्यो नन्दराजो ब्रजेश्वरः ३१
ते गृहीत्वा तत्सर्वं वृषभानुवरंगताः सर्वेषां शृण्वतां नन्दवैभवं प्रजगुर्नृप ३२ तदातिविस्मिताः सर्वज्ञात्वा नन्दस्तनुह-
रिम् वृषभानुवरने मुनिः सन्देहा ब्रजौकसः ३३ राधाहरः प्रियाज्ञाताराधाय श्रद्धाप्रियो हरिः जातो ब्रजजनैः सर्वैस्त-
द्दिनान्मैथिलेश्वर ३४ मुक्ताक्षेपः कृतो यत्र हरिणानन्दसूनुना मुक्तासरोवरस्तत्र जातो मैथिलतीर्थराट् ३५ -

राधिकेक्षया ३७ एवमुक्तागतेसाक्षाद्गार्गाचार्यमहामुनी तद्दिनादथराधायांसन्देहंनकरोम्यहम् ३८ वेदवाक्यं ब्रह्म
 वचः प्रमाणं हि महीतले इति वः कथितं गोपाः किम्भूयः श्रोतुमिच्छथ ३९ इति श्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायां श्रीगिरिराज-
 स्वण्डेनारदबहुलाश्वसंवादे गोपविवादो नाम पंचमोऽध्यायः ५ श्रीनारद उवाच वृषभानुवरस्य देवचः श्रुत्वा ब्रजौ क-
 सः ऊचुः पुनः शान्तिगता विस्मिता मुक्तसंशयाः १ गोपा ऊचुः समीचीनं वचो राजन राधेयं तु हरिप्रिया तत्प्रभावेन ते दी-
 र्घं वै भवं दृश्यते भुवि २ सहस्रशो गजामन्ताः कोटिशो श्वाश्च चंचलाः रथाश्च देवधिष्ण्याभाः शिविकाः कोटिशः शुभाः ३
 कोटिशः कोटिशो गावो हेमरत्नमनोहराः मन्दिराणि विचित्राणि रत्नानि विविधानि च ४ सर्वसौख्यं भोजनाद्यं दृश्यते सांप्रतं
 तव कंसोऽपि धर्षितो जातो दृष्ट्वा ते बलमद्भुतम् ५ कान्यकुब्जपतेः साक्षाद्भूलटननृपस्य च जामाता त्वं महावीरकुबेर इव को-
 शवान् ६ त्वत्समं वै भवं नास्ति नन्दराज गृहे क्वचित् कृषो बलोनन्दराजो गोपतिर्दीनमानसः ७ यदि नन्दसुतः साक्षात्परि-
 पूर्णतमो हरिः सर्वेषाम् श्यतांस्तत्परीक्षां कारयन् प्रभो ८ श्रीनारद उवाच तेषां वाक्यं ततः श्रुत्वा वृषभानुवरो महान्-
 चकार नन्दराजस्य वै भवस्य परीक्षणम् ९ कोटिदामानि मुक्तानां स्थूलानां मैथिलेश्वर एकैकायेषु मुक्ताश्च कोटिमौल्याः स्फु-
 रत्प्रभाः १० निधाय तानि पात्रेषु वृणानैः कुशलैर्जनैः प्रेषयामास नन्दाय सर्वेषाम् श्यतां नृप ११ नन्दराजसभां गत्वा वृणा-
 नाः कुशलाभृशम् निधाय दामपात्राणि नन्दमाहुः प्रणम्य तम् १२ वृणाना ऊचुः विवाहयोग्यां नवकंचनेत्रां कोटीन्दुविम्बद्युति-
 मादधानाम् विज्ञाय राधा वृषभानुवरस्य श्वक्रे विचारं स्वरं विचिन्वत् १३ गवां गजं दिव्यमनंगमो हनंगोवर्द्धनो द्धारणदोः समुद्भू-
 तम् संवीक्ष्य चास्मान् वृषभानुवन्दितः संप्रेषयामास विशाम्यते प्रभो १४ वरस्य चांके भरणाय पूर्वमुक्ता फलानां निचयं गृहाण
 इतश्च कन्यार्थमलं प्रदेहि सैषा हि चास्मत्कुलजा प्रसिद्धिः १५ श्रीनारद उवाच दृष्ट्वा दिव्यमनन्दो विस्मितोऽपि विचारयन्-

स्वमेवासिसमास्थितः पथिगोपार्थक्यैर्गोरिसलम्पटोभूषाम् मात्राचपित्रासहकारयामोबलाद्भवंतंकिलकंसबन्धने १७ -
श्रीभगवानुवाच कंसंहनिष्यामिमहोददण्डसबांधवंमेशपथोगवांच एवंकरिष्यामियदोःपुरेबलादानेसदाहंगिरिराजभू
मेः १८ नारदउवाच इत्युक्त्वादधिपात्राणिर्बालैर्नीत्वापृथक्पृथक् भूपृष्ठेपोथयामाससानन्दनन्दनन्दनः १९ अहोए
षपरंधृष्टोनिर्भयोनन्दनन्दनः निरंकुशोभाषणीयोवनेवीरःपुरेबलः २० ब्रुवामहेयशोदायैनन्दायचकिलाद्यवै एवंवदन्त्य
स्तागोप्यःसस्मिताःप्रययुर्गृहान् २१ नीपपालाशपत्राणांकृत्वाद्रोणानिमाधवः जघासबालकैःसान्द्रैर्पिच्छलानिदधी
निच २२ द्रोणाकाराणिपत्राणिबभूवुःशारिनांतदा तक्षेत्रंचमहापुण्यंद्रोणानामनृपेश्वर २३ दधिदानंतत्रकृत्वापी
त्वापत्रधृतदधि नमस्कुर्यान्नरस्तस्यगोलोकान्नच्युतिर्भवेत् २४ नेत्रेभ्राच्छाद्यत्रैवलीनोभून्माधवोर्भकैः तत्रतीर्थैः
लौकिकंचजातम्पापप्रणाशनम् २५ कदंबरवंदतीर्थंचलीलायुक्तंहरेःसदा तस्यदर्शनमात्रेणनरोनारायणोभवेत् २६-
यत्रवैराधयारासेभृंगारोकारिमैथिल तत्रगोवर्द्धनेजातंस्थलंभृंगारमण्डलम् २७ येनरूपेणकृष्णेनधृतोगोवर्द्धनोगिरिः
तद्रूपंविद्यतेतत्रनृपशृंगारमण्डलम् २८ शब्दाश्चतुःसहस्राणितथाचाष्टौशतानिच गतास्तत्रकलेरादौक्षेत्रेभृंगारमण्ड
ले २९ गिरिराजगुह्यामध्यात्सर्वेषाम्पश्यतानृप स्वतःसिद्धचतद्रूपहरेःप्रादुर्भविष्यति ३० श्रीनाथंदेवदमनंतंवदिष्यंतिस
ज्जनाः गिरिराजेगिरौराजन्सदालीलांकरोतियः ३१ येकरिष्यतिनेत्राभ्यातस्यरूपस्यदर्शनम् तेकृतार्थाभविष्यन्तिमै
थिलेन्द्रकलौजनाः ३२ जगन्नाथोरंगनाथोद्वारकानाथएवच बदिनाथश्चतुःकोणेभारतस्यापिर्वर्तते ३३ मध्येगोवर्द्ध
नस्यापिनाथोयंवर्ततेनृप पवित्रेभारतेवर्षेपंचनाथाःसुरेश्वराः ३४ सन्धर्ममण्डपस्तंबाभ्रार्तत्राणपरायणाः तेषांतुदर्श
नकृत्वानरोनारायणोभवेत् ३५ चतुर्णांभुविनाथानांकृत्वायात्रानरःसुधीः नपश्येद्देवदमनंसनयात्राफलंलभेत् ३६ -

एकमुक्ताफलस्थापिदानंतवकरोतिथः लक्षमुक्तादानफलसमाप्नोतिनसंशयः ३६ एवंतेकधितंराजन्गिरिराजमहो-
 त्सवः भुक्तिमुक्तिप्रदोनृणांकिम्भूयःश्रोतुमिच्छसि ३७ इतिश्रीमद्गार्ग्यार्यसंहितायांश्रीगिरिराजरवण्डेश्रीनारदबहुला
 श्वसंवादेहरिपरोक्षएनामषष्ठोऽध्यायः ६ बहुलाश्वउवाच कतिमुख्यानितीर्थानिगिरिराजेमहात्मनि एतद्ब्रूहि-
 महायोगिनस्माक्षात्त्वदिव्यदर्शनः १ श्रीनारदउवाच राजन्गोवर्द्धनःसर्वःसर्वतीर्थवरःस्मृतः वृन्दावनचगोलोकमु-
 कुरोद्विप्रपूजितः २ गोपगोपीगवांरक्षाप्रदःकृष्णप्रियोमहान् पूर्णब्रह्मातपत्रयस्तस्मान्तीर्थवरस्तुकः ३ इन्द्रयागवि-
 निर्भत्स्यसर्वैर्निजजनैःसह यत्पूजनंसमारेभेभगवान्भुवनेश्वरः ४ परिपूर्णतमं माक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् असं-
 ख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोकेशःपरात्परः ५ यस्मिन्स्थितःसदाक्रीडामर्भकैःसहमैथिल करोतितस्यमाहात्म्यवस्तुनालं च
 तुर्युखः ६ यत्रवैमानसीगंगामहापापौघनाशिनी गोविन्दकुण्डेविशदंशुभंचन्द्रसरोवरः ७ राधाकुण्डःकृष्णकुण्डोल-
 लिताकुण्डएवच गोपालकुण्डस्तत्रैवकुसुमाकरएवच ८ श्रीकृष्णमौलिसंस्पृशान्मौलिचिन्हाशिलाऽभवत् तस्यदर्शनं
 मात्रेणदेवमौलिर्भवेज्जनः ९ यस्याशिलायांकृष्णेनचित्राणिलिखितानिच अद्यापिचित्रितापुण्यानाम्नाचित्रशिलागि-
 रौ १० यांशिलामर्भकैःकृष्णोवादन्यन्क्रीडतेरतः वादनीसाशिलाजातामहापापौघनाशिनी ११ यत्रश्रीकृष्णचन्द्रेण-
 गोपालैःसहमैथिल कृतावैकंदुकक्रीडातत्क्षेत्रंकंदुकंस्मृतम् १२ दृष्ट्वाशक्रपदंयातिनत्वाब्रह्मपदंचतत् विलुठन्वस्य-
 रजसांसाक्षाद्विष्णुपदंव्रजेत् १३ गोपानामुष्णिहायत्रचौरयाभासमाधवः औष्णिहनामतत्तीर्थमहापापहरंगिरौ १४
 तत्रैकदावैदधिविक्रियार्थंविनिर्गतेगोपवधूसमूहः श्रुत्वाकृष्णनूपरशब्दमाराद्रोधतन्मार्गमनंगमोही १५ वंशीधरोवे-
 त्रवरेणगोपैःपुरश्चतासांविनिधायपादम् मलयकरादानधनायदानंदेहीतिगोपीनिजगादमार्गं १६ गोव्यउचुः वक्र-

योगिदुर्लभम् १४ समुत्थितोसोहरिवक्षसो गिरिर्गोवर्द्धनो नाम गिरिन्द्रराजराट् समागतोत्थन्नपुलस्त्यतेजसायदृशना
जन्मपुनर्नविद्यते १५ इति श्रीमद्गार्ग्यसंहितायां श्रीगिरिराजखण्डेनारदबहुलाश्वसंवादे गिरिराजविभूतिवर्णनं नाम
माऽष्टमोऽध्यायः ८ बहुलाश्वउवाच अहोगोवर्द्धनः साक्षाद्गिरिराजो हरिप्रियः तत्समानं न तीर्थं हि विद्यते भू-
तले दिवि १ कदा बभूव श्रीकृष्णवक्षसोऽयं गिरिश्चरः एतद्वदमहाबुद्धेत्वं साक्षाद्भूरिमानसः २ श्रीनारदउवाच
गोलोकोत्पत्तिवृत्तान्तं शृणुराजन्महामते चतुःपदार्थदंतृणामाद्यलीलासमन्वितम् ३ अनादिरात्मा पुरुषो निर्गुणः प्र-
कृतेः परः परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो भगवान्प्रभुः ४ प्रत्यग्धामास्वयं ज्योतीरममाणो निरन्तरम् यत्र कालः
कलयतामीश्वरो धाममानिनाम् ५ राजन् प्रभवेन्मायानमहांश्च गुणः कुतः न विशंति क्वचिद्राजन्मनश्चित्तो मतिर्ह्य-
हम् ६ स्वधाम्नि ब्रह्मसाकारमिच्छया व्यचरीकरत् प्रथमचाभवच्छेषो विश्वश्चेतो बृहद्वपुः ७ तदुत्संगे महालोका
गोलोको लोकवन्दितः यंप्राप्य भक्तिसंयुक्तः पुनरावर्तते न हि ८ असंख्यब्रह्माण्डपतेर्गोलोकाधिपतेः प्रभो -
पुनः पादाब्जसंभूता गंगा त्रिपथगामिनी ९ पुनर्वा मांसतस्तस्य कृष्णाभूत्सरिता वरा रेजे शृंगारकुसुमैर्यथोष्णि-
गमुद्रितानूप १० श्रीरासमण्डलं दिव्यं हेमरत्नसमन्वितम् नानाशृंगारपटलंगुल्फाभ्यां श्रीहरेः प्रभोः ११ सभाप्रां-
गणवीथीभिर्मण्डपैः परिवेष्टितः वसन्तमाधुर्यधरः कूजित्कोकिलमानसः १२ मयूरैः षट्पदैर्व्याप्तः सरोभिः परिसेवितः
जातो नि कुंजोजंघाभ्यां श्रीकृष्णस्य महात्मनः १३ वृन्दावनं च जानुभ्यां राजन् सर्ववनोत्तमम् लीलासरोवरः साक्षादूरु-
भ्यां परमात्मनः १४ कोटिदेशात् स्वर्णभूमिर्दिव्यरत्नरवचित्प्रभा उदरे रोमराजि श्वमाधव्यो विस्तृता लताः १५ ना-
नापक्षिगणैर्व्याप्ता ध्वनद्भ्रमरभूषिताः स्फुप्सु फलभारैश्च नताः सत्कुलजा इव १६ श्रीनाभिपंकजान्तस्य पंकजानिस

श्रीनाथदेवदमनपश्येदोवर्द्धनेगिरौ चतुर्णांभुविनाथानांयान्नायाःफलमाप्नुयात् ३७ ऐरावतस्यस्तरभेःपादचिह्नानि
 यत्रवै तन्ननत्वनरःपापीवैकुण्ठयातिमैथिल ३८ हस्तचिह्नंपादचिह्नंश्रीकृष्णस्यमहात्मनः दृष्ट्वानत्वनरःकश्चि
 त्साक्षात्कृष्णपदं व्रजेत् ३९ एतानिनुपतीर्थानिकुंडाद्याद्यतनानिच शृंगानिगिरिराजस्यकिम्भूयःश्रोतुमिच्छसि -
 ४० इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांश्रीगिरिराजखंडे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादेश्रीगिरिराजतीर्थवर्णननामसप्तमोऽ
 ध्यायः ७ बहुलाश्वउवाच केषुकेषुतदंगेषुकिंकिंतीर्थेसमाश्रितम् वददेवमहाभागत्वम्परावरवित्तमः १ -
 श्रीनारदउवाच यत्रयस्यप्रसिद्धिःस्यान्तदंगम्परमंविदुः क्रमतोनास्त्यगचयोगिरिराजस्यमैथिल २ यथासर्वग
 तस्त्रहसर्वांगानिचतस्यवै विभूतेर्भावतःशश्वत्तथावक्ष्यामिमानद ३ शृंगारमण्डलस्याधोमुरवंगोवर्द्धनस्यच -
 यन्नाभकूटंरुतवान्भगवान्ब्रजवासिभिः ४ नेत्रंवैमानसीगंगानासाचन्द्रसरोवरः गोविन्दकुण्डोत्थधरोचिबु -
 कंकृष्णकुण्डकः ५ राधाकुण्डेतस्यजिह्वाकपोलौललितासरः गोपालकुण्डः कर्णौचकणान्तःकुसुमाकरः
 ६ मौनिचिन्हाशिलातस्यललाटंविद्धिमैथिल शिरश्चित्रशिलातस्यग्रीवावैवादिनीशिला ७ कांदुकम्पाश्वर्षदेशा
 श्वदौष्णिहंकटिरुच्यते द्रोणीतीर्थमृष्टिदेशेलौकिंकचोदरेस्मृतम् ८ कदम्बरवण्डमुरसिजीवःशृंगारमण्डलम् -
 श्रीकृष्णपादचिह्नेतुमनस्तस्यमहात्मनः ९ हस्तचिह्नेतथाबुद्धिरैरावतपदपदः सुरभेःपादचिह्नेषुपक्षोत्तस्य
 महात्मनः १० पुच्छकुण्डेतथापुच्छं वत्सकुण्डेबलस्मृतम् रुद्रकुण्डेतथाक्रोधकामंशक्रसरोवरे ११ कुबेरतीर्थं
 चोद्यंगं ब्रह्मतीर्थंप्रसन्नताम् यमतीर्थं त्यहंकारं वदन्तीत्यपुराविदः १२ एवमंगानिसर्वत्रगिरिराजस्यमैथिल -
 कथितानिमयातुभ्यंसर्वपापहराणिच १३ गिरिराजविभूतिचयःशृणोतिनरोत्तमः सगच्छेद्दामपरमंगोलोकं -

३४ कदंबकुलाशोकलताजालमनोहरम् मन्दारकुन्दवृन्दाद्वयं सुपक्षिगणसंकुलम् ३५ क्षणमात्रेण वैदेहलक्ष्म्यो
जनविस्तृतम् शतकोटियोजनानां लंबितं शेषवत्पुनः ३६ उर्ध्वसमुन्नतजातं पंचाशत्कोटियोजनम् करीन्द्रवास्थितं श
श्वत्पंचाशत्कोटिविस्तृतम् ३७ कोटियोजनदीर्घगैः शृंगानां शतकैः स्फुरत् उच्चकैः स्वर्णकलशैः प्रासादमिव मैथिल
३८ गोवर्द्धनारव्यंतच्छाहुः शतशृंगंतथापरे एवंभूतं तु तदपि बद्धितं मनसोत्सुकम् ३९ कोलाहले तदा जाते गोलोके भ
यविह्वले वीक्ष्योत्थाय हरिः साक्षाद्दस्तेनाश्रुतताडितम् ४० किं वृद्धं सेभो प्रच्छिन्नलोकमाच्छाद्यतिष्ठसि किं वानचैने
वसितुं नच्छान्तिमकरोद्हरिः ४१ संवीक्ष्य तंगिरिवरं प्रसन्ना भगवत्प्रिया तस्मिन् राहः स्थले राजनृराज हरिणा सह ४२
सोयंगिरिवरः साक्षाच्छ्रीकृष्णेन प्रणोदितः सर्वतीर्थमयः श्यामो घनश्यामः स्फुरप्रियः ४३ भारतात्पश्चिमदिशि शा
ल्मली द्वीपमध्यतः गोवर्द्धनो जन्मलेभे पत्न्यां द्रोणाचलस्थ च ४४ पुलस्त्येन समानीतो भारते ब्रजमण्डले वैदेहतस्या
गमनमया तुभ्यं पुरोदितम् ४५ यथापुरा बद्धितुमुत्सकोयंतथापि धानं भविता भुवो वा विविन्त्यशापं मुनिना परेशो द्रोणा
त्मजायेति ददौ क्षयार्थम् ४६ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीगिरिराजरवण्डेश्वरीनारदबहुलाश्वत्थवादे श्रीगिरिरा
जोत्पत्तिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ९ श्रीनारद उवाच अत्रैवोदाहरंती ममिति हासस्मुरातनम् यस्य श्रवणमात्रेण
महापापमप्रणश्यति १ विजयो ब्राह्मणः कश्चिद्भौतमीतीरवासकृत् आययौ स्वमृणनेतुं मथुराम्पापनाशिनीम् २ कृ
त्वा कार्यं गृहं गच्छन् गोवर्द्धनतटी गतः वर्तुलं तत्र पाषाणं चैकं जग्राह मैथिल ३ शनैः शनैर्वनोद्देशो निर्गतो ब्रजमण्डलात्
अग्रे ददशैः चायां तं राक्षसं घोररूपिणम् ४ हृदये च मुरवयस्य त्रयः पादा भुजाश्च षट् हस्तत्रयं च स्थूलौघौ नासाहस्तसमु
न्नता ५ सप्तहस्ता ललज्जिह्वा कंदकाभास्तनूरुहाः अरुणे अक्षिणे दीर्घे दन्तावक्राभयंकराः ७ राक्षसो दुर्धुरं

हस्त्रशः सरः सुहरिलोकस्य तानिरेजुरिस्ततः १७ त्रियलिंप्रांततो वायुर्मन्दगाभ्यतिशीतलः जम्बुदेशाच्छुभाजाता
मथुराद्वारकापुरी १८ भुजाभ्यां श्रीहरेर्जाताः श्रीदामाद्याष्टपार्षदाः नन्दाश्चमणिबधाभ्यामुपनन्दाः कराग्रतः १९ श्रीकृ
ष्णाबाहुमूलाभ्यां सर्ववैवृषभानवः कृष्णारोमसमुद्भूताः सर्वगोपगणानृप २० श्रीकृष्णमनसो गावो वृषाधर्मधुरन्धराः
बुद्धेयवसगुल्मानिव भूवुर्मैथिलेश्वर २१ तद्दामासात्समुद्भूतंगौरं तेजः स्फुरत्प्रभम् लीलाश्रीर्भूश्च विस्जातस्माज्जा
ताहरेः प्रिया २२ लीलावती प्रिया तस्य ताराधातुविदुः परे श्रीराधाया भुजाभ्यां तु विशारवा ललिता सरसी २३ सहच
र्यस्तथा गोप्यो राधारो मोद्भवानृप एवंगोलोकरचनां चकार मधुसूदनः २४ विधाय सर्वं निजलोकमित्थं श्रीराधया तत्र
रराज राजन् असंख्यलोकाण्डपतिः परात्मा परः परेशः परिपूर्णदेवः २५ तत्रैकदा स्फुरत्तरासमण्डले स्फुरत्कणान्भूपु
रशब्दसंकुले सुच्छत्रमुक्ताफलदामजाभृतस्त्रवद्बहुहृदिन्दुविराजतांगणो २६ श्रीमालतीनां सविता नजालतः स्वतन्त्र
वत्सन्मकरन्दगन्धिते मृदगतालध्वनिवेणुनादिते स्फुरत्कण्ठीतादिमनोहरे परे २७ श्रीस्फन्दरीरासरसे मनोरमे मध्य-
स्थितं कोटिमनोजमोहनम् जगादराधापतिर्भूर्जयागिराकृत्वा कटाक्षरसदानकौशलम् २८ श्रीराधोवाच यदि रा
से प्रसन्नो सिममप्रेम्णा जगत्पते तदाहं प्रार्थनां त्वत्तः करोमि मनसोत्थितम् २९ श्रीभगवानुवाच इच्छावरयवा-
मोरुयाते मनसि वर्त्तते न देयं यदि ह्यस्तु प्रेम्णा दास्यामि तत्प्रिये ३० राधोवाच वृन्दावने दिव्यनिकुंजपाशर्वैकृष्णा
तदेरासरसाय योग्यम् रहः स्थलं त्वंकुरु तान् मनोज्ञं मनोरथं मे जनदेवदेव ३१ नारद उवाच तथास्तु चोत्का भग
वानूरहयोग्यं विचिन्तयन् नेत्राभ्यां पकजाभ्यां तु हृदयसंदर्शह ३२ तदैव कृष्णहृदयाङ्गो पीव्युहस्य पश्यतः नि
र्गतसजलतेजोऽनुरागस्यैव चाङ्कुरम् ३३ पतितरासभूमौ तद्वृधे पर्वताकृति रल्लघातुमयं दिव्यं स्फुनिर्झरदरीवृतम्

नाकपतिर्भवेत् २७ गोवर्द्धनेस्मिन्योयज्ञं कृत्वा दत्त्वा सुदक्षिणाम् नाकेपदं संविधाय सविष्णोः पदमाव्रजेत् २८ चि
त्रकूटे पयस्विन्यां श्रीरामनवमीदिने पारिपात्रे तृतीयां चां वैशाखस्य द्विजोत्तमः २९ कुरुभाद्रौ च पूर्णायां नीलाद्रौ द्वादशी-
दिने इन्द्रकीले च सप्तम्यां स्नानं दानं तपः क्रियाः ३० तत्सर्वकोटिगुणितं भवतीत्यहिभारते गोवर्द्धने तु तत्सर्वमनन्तं जाय
ते द्विज ३१ गोदावर्यां गुरौ सिंहे मायापुर्ण्यां तु कुंभगे पुष्करे पुष्ये नक्षत्रे कुरुक्षेत्रे रविग्रहे ३२ चन्द्रग्रहे तु काश्यां वैफा-
ल्युने नैमिषे तथा एकादश्यां शूकरे च कार्तिक्या गणमुक्तिदे ३३ जन्माष्टम्यां मधोः पुर्ण्यारवाण्डवे द्वादशीदिने कार्ति
क्या पूर्णिमायां तु वटेश्वरमहावटे ३४ मकरार्के प्रयागे तु बहिष्मत्यां हि वैधृतौ अयोध्यासरयूतीरे श्रीरामनवमीदिने
३५ एवं शिवचतुर्दश्यां वैजनाथशुभे वने तथा दर्शसोमवारे गंगासागरसंगमे ३६ दशम्यां सेतुबन्धे च श्रीरंगे सप्तमीदि-
ने एषु दानं तपः स्नानं जपं देवद्विजार्चनम् ३७ तत्सर्वकोटिगुणितं भवतीह द्विजोत्तम तत्तुल्यमुण्यमाप्नोति गिरौ गो-
वर्द्धने वरे ३८ गोविन्दकुण्डे विशादेयः स्नात्वा कृष्णमानसः प्राप्नोति कृष्णसारूप्यं मैथिलेन्द्रनसंशयः ३९ अश्वमे-
धसहस्राणिराजसूयशतानि च मानसी गंगया तु त्वं न भवति गिरौ वरे ४० त्वया विप्रकृतं साक्षाद्गिरिराजस्य दर्शनम्-
स्पर्शनं च ततः स्नानं न त्वत्तोष्यधिको भुवि ४१ नमन्यसे चेन्मापश्य महापातकिनम् परम् गोवर्द्धनशिलां स्पृशोत्कृष्ण-
सारूप्यतां गतः ४२ इति श्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायां श्रीगिरिराजखण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे श्रीगिरिराजमाहात्म्यं
नाम दशमोऽध्यायः १० श्रीनारद उवाच इति श्रुत्वा सिन्धुवाक्यं ब्राह्मणो विस्मयगूतः पुनः पप्रच्छ तं राजन् गि-
रिराजप्रभाववित् १ ब्राह्मण उवाच पुराजन्मनिकस्त्वम्भो त्वया किं कलुषं कृतम् सर्ववदमहाभाग त्वं साक्षाद्विष्य
दर्शनः २ सिन्धु उवाच पुराजन्मनि वैशयो हं धनी वैशयस्ततो महान् आबाल्या द्यूतनिरतो विटगोष्ठीविशारदः ३ -

शब्दकृत्वाचापिबुभुक्षितः आचम्यौसत्सुरवेराजन्ब्राह्मणस्य स्थितस्यच ८ गिरिराजोद्भवेनासौपाषाणेनजघान-
 तम् गिरिराजशिलास्पर्शान्तिष्ठासौराक्षसीतनुम् ९ पद्मपत्रविशालाक्षःश्यामस्कन्दरविग्रहः वनमालीपीतवासामु
 कुटीकुण्डलान्वितः १० वंशीधरोवेत्रहस्तःकामदेवइवाऽपरः भूत्वाकृतांजलिंविप्रंप्रणनाममुहुर्मुहुः ११ सिद्धउवा-
 धन्यस्त्वब्राह्मणश्चेष्टपरब्राह्मणपरायणः त्वयाविमोचितोहंवैराक्षसत्त्वान्महामते १२ पाषाणस्पर्शमात्रेणकल्याणंमे
 बभूवह नकोपिमांमोचयितुंसमर्थोहित्वयाविना १३ ब्राह्मणउवाच विस्मितस्तववाक्येऽहंनत्वांमोचयितुंक्षमः -
 पाषाणस्पर्शपिफलंनजानेवदस्कन्नत १४ सिद्धउवाच गिरिराजोहरेरूपःश्रीमान्गोवर्द्धनोगिरिः तस्यदर्शनमा-
 त्रेणानुरोयातिकृतार्थताम् १५ गन्धमादनयात्रायांयत्फलंलभतेनरः तस्मात्कोटिगुणंपुण्यंगिरिराजस्यदर्शने १६
 पंचवर्षसहस्राणिकेदारेयत्तपःफलम् तच्चगोवर्द्धनेविप्रक्षणेनलभतेनरः १७ मत्तयाद्रौस्वर्णभारदानस्यापिचयत्फ-
 लम् तस्मात्कोटिगुणंपुण्यंगिरिराजोहिमासिकम् १८ पर्वतेमंगलप्रस्थेयोदद्याद्धेमदक्षिणाम् सयातिविष्णुसारू-
 ष्यंमुक्तःपापशतैरपि १९ तत्पदंहिनरोयातिगिरिराजस्यदर्शनात् गिरिराजसमम्पुण्यमन्यतीर्थेनविद्यते २० ऋ-
 षभाद्रौकूटकाद्रौकोलकाद्रौतथानरः स्वर्णभृंगयुक्तानांगवांकोटीर्ददातिथः २१ महापुण्यंलभेत्सोपिविप्रान्संपूज्यय-
 त्ततः तस्माच्छुद्धगुणंपुण्यंगिरौगोवर्द्धनेद्विज २२ ऋष्यमूकस्यसत्त्वस्यतथादेवगिरिःपुनः यात्रायांलभतेपुण्यंसमस्ता-
 याभुवःफलम् २३ गिरिराजस्ययात्रायांतस्मात्कोटिगुणम्फलम् गिरिराजसमंतीर्थेनभूतानभविष्यति २४ श्रीशौ-
 लेदशवर्षाणिकुण्डेविद्याधरेनरः स्नानकरोतिसकृत्तीशतयज्ञफलंलभेत् २५ गोवर्द्धनेपुच्छकुण्डेदिनैकंस्नानकृ-
 त्तरः कोटियज्ञफलंसाक्षात्पुण्यमेतिनसंशयः २६ व्यंकटाद्रौवारिधारेमहेन्द्रेविन्ध्यपर्वते यज्ञकृत्वाह्यश्वमेधंनरो

ग. सं.
६४

शाम् श्रीकृष्णालोकं प्रथयौ परात्परं निकुंजलीला ललितं मनोहरम् २३ विप्रोपितस्मात्पुनरागतो गिरिगोवर्धनं स
र्वगिरीन्द्रदेवतम् प्रदक्षिणीकृत्य पुनः प्रणम्य तं यथौ गृहं मैथिलतत्त्वभाववित् २४ इदं मया ते कथितं प्रचण्डं समुक्ति
दं श्रीगिरिराजरवण्डम् श्रुत्वा जनः पापपरोपि चण्डं स्वप्नेन पश्येद्यममुग्रदण्डम् २५ यः शृणोति गिरिराजयशस्यं-
गोपराजनवकेलिरहस्यम् देवराज इव सोमसमेति नन्दराज इव शान्तिममुग्र २६ इति श्रीमद्गार्ग्यार्यसंहितायां
श्रीगिरिराजरवण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे श्रीगिरिराजप्रभावप्रस्ताववर्णने सिद्धमाक्षोनामैकादशोऽध्यायः ११
श्रीराधाकृष्णार्पणमस्तु श्रुभंभवतु श्रीलक्ष्मीकान्तसुप्रसन्नोस्तु श्रीकृष्णार्पणमस्तु ७ ७-
इति गिरिराजरवण्डः समाप्तः श्रीरस्तु

गि. अ.
११

६४

वेश्यारक्तः कुमार्गो हं मदिरामदविह्वलः मात्रापित्राभार्ययापि भर्त्सितो हं सदा द्विज ४ एकदा तु मया विप्रपितरौ ग-
 रदानतः मारितौ च तथा भार्या रवद्वेन पथि मारिता ५ गृहीत्वा तन्मनसं सर्वं वेश्या सहितः रवलः दक्षिणाशा च गतवा-
 न्दस्यु कर्माति निर्दयः ६ एकदा तु मया वेश्यानिः क्षिप्ता न्यधकूपके दस्क्रना हि मया पाशैर्मारिताः शतशो नराः -
 ७ धनलोभेन भो विप्र ब्रह्महत्याशतं कृतम् क्षत्रिहत्या वेश्यहत्याः शूद्रहत्याः सहस्रशः ८ एकदामांसमाने-
 तु मृगान् हंतुं वने गतम् स पादशतपदास्पृष्टो दुष्टमानिधन गतम् ९ सताड्य मुद्गरैर्घोरैर्मदूताभयकरा बध्वा-
 मानरकानि न्युर्महापातकिन रवलम् १० मन्वन्तरं तु पतितः कुंभीपाके महारवले कल्पैकं तप्तसूत्रं महादुःखं गतः
 रवलः ११ चतुराशीतिलक्षणाणाम् नरकाणाम् पृथक् पृथक् वर्षे वर्षे निपतितो निर्गतो हं यमेन्द्रया १२ ततस्तु भार-
 ते वर्षे प्राप्नोहं कर्मवासनाम् दशवारं शूकरो हं व्याघ्रो हं शतजन्मसु १३ उपोहं जन्मशतकं महिषः शतजन्मसु -
 सर्पो हं जन्मसाहस्रं मारितो दुष्टमानवैः १४ एवं वर्षे क्षुतांते तु निर्जले विपने द्विज राक्षसश्चेदृशो जातो विकरालो
 महारवलः १५ कस्य शूद्रस्य देहं वै समासु त्वं व्रजगतः वृन्दावनस्य निकटे यमुनानिकटे दण्डभात् १६ समुत्थि
 तायष्टिहस्ताः श्यामलाः कृष्णपार्षदाः तैस्ताडितो धर्षितो हं व्रजभूमौ पलायितः १७ बभूवुस्तो बहुदिनैस्त्वा-
 रवादयितुमागतः तावत्त्वया ताडितो हं गिरिराजाश्मना मुने १८ श्रीकृष्णरूपया साक्षात्कृत्या एमेव भूवह-
 श्रीनारद उवाच एवं प्रवदतस्तस्य गोलोकाच्च महारथः १९ सहस्रादित्यसंकाशो ह्यायुतसमन्वितः २० -
 सहस्रचक्रध्वनिभृत्क्षपापार्षदमण्डितः मंजीरकिंकिणीजालीमनोपर्यासमागतः २१ पश्यतस्तस्य विप्रस्य त-
 माने तु विदेहराट् तमागतं रथदिव्यं ते मनुर्विप्रनिर्जरी २२ ततः समाकृत्वा रथं समिद्धो विरंजय नमो धितुमण्डलं दि-

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः अतसीकुसुमोपमेयकांतिर्यमुनाकूलकदंबमध्यवर्ती नवगोपवधूविलास-
शालीवनमालीवितनोतुमंगलानि १ परिकरीकृतपीतपटंहरिंशिखिकिरीटनीकृतकंधरम् लकुटवेणुकरंचलकुण्डलं
पटुतरंनटवेशाधरंभजे २ बहुलाश्वउवाच श्रुतिरूपाद्योगोप्योभूतपूर्वावरान्मुने कथंश्रीकृष्णाचन्द्रेराजाताः पूर्ण
मनोरथाः ३ गोपालकृष्णाचरितं पवित्रं परमाद्भुतम् एतद्दमहाबुद्धेत्वम्परावरवित्तम् ४ श्रीनारदउवाच श्रुतिरूपा
श्रवयागोप्योगोपानां सुकुले प्रजे लेभिरेजन्मवैदहशेषशायिवरान्छुतात् ५ कमनीयंनन्दसूनुंवीक्ष्यवृन्दावनेचताः वृ
न्दावनेश्वरीवृन्दांभेजिरेतद्वरेच्छया ६ वृन्दादत्ताद्वरादाश्रयसन्नाभैगवान्हरिः नित्यंतासांगृह्यातिरासार्थंभक्तवत्स-
लः ७ एकदातुनिशीथिन्याव्यतीतेप्रहरद्वये रासार्थंभगवान्कृष्णः प्राप्तवान्तद्गृहेनृप ८ तदाउत्कंठितागोप्यः कृ-
त्वातत्पूजनम्परम् पप्रच्छुः परयाभक्त्यागिरामधुस्याप्रभुं ९ गोप्यउचुः कथंनचागतःशीघ्रंनोगृहान्वृत्तिनार्दन उत्कं
ठितानांगोपीनांत्वयिचंद्रेचकोरवत् १० श्रीभगवानुवाच योयस्यचित्तेवसतिनसदूरेकदाचन स्वेसूर्यकमलभूमौ
दृष्ट्वेदंस्फुरतिप्रियाः ११ भाण्डीरेमेगुरुः साक्षाद्दुर्वासाभगवान्मुनिः आगतोद्यप्रियास्तस्यसंबार्थगतवानहम् १२ गु-
रुर्ब्रह्मागुरुर्विष्णुगुरुर्देवोमहेश्वरः गुरुः साक्षात्परम्ब्रह्मतस्मैश्रीगुरवेनमः १३ अज्ञानतिमिरांधस्यज्ञानांजनशलाकया
चक्षुरुन्मीलितयेनतस्मैश्रीगुरवेनमः १४ स्वगुरुमांविजानीयान्नावमन्येतकर्हिचित् नमर्त्यबुद्ध्यासेवेतसर्वदेवमयोगु-
रुः १५ तस्मात्तत्पूजनंकृत्वानत्वातत्पादपंकजम् आगतोहंविलम्बेनभवतीनांगृहान्प्रियाः १६ श्रीनारदउवाच
श्रुत्वातत्परमवाक्यं गोप्यः सर्वास्तुविस्मिताः कृतांजलिपुटाञ्जुः श्रीकृष्णंनमस्कंधराः १७ गोप्यउचुः परिपूर्णतम-
स्यापिदुर्वासास्तेगुरुः स्मृतः अहोतद्दर्शनकर्तुमनोनश्वोद्यतंप्रभो १८ अद्यदेवनिशीथिन्याव्यतीतेप्रहरद्वये कथंतद्दर्श-

अथ श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां माधुर्यखंडप्रारंभः

चोगोप्योनत्वातंसुनिपुंगवम् यमुनामेत्यमुन्युक्तंचोत्कातीर्त्वा नदीं नृप ३९ श्रीकृष्णपार्श्वमाजगमुर्विस्मितामं
गलायनाः ४० अथरासेगोपवध्वः सन्देहमनसोत्थितम् पप्रच्छुः श्रीहरिर्वीक्ष्यरहः पूर्णमनोरथाः ४१ गोप्युचुः
दुर्वाससोदर्शनं भोक्तुमस्माभिरग्रतः युवयोर्वाक्यतश्चात्र सन्देहोयं प्रजायते ४२ यथा गुरुस्तथा शिष्यो मृषावा
दीनसंशयः जारस्त्वमसि गोपीनारसिको बाल्यतः प्रभो ४३ कथं बाल्येति स्ववैवदतादृजिनार्दन कथं दूवार
संपीत्वा दुर्वासा बहूभुक् मुनिः ४४ नोजात एष सन्देहः पश्यंतीनां ब्रजेश्वर श्रीभगवानुवाच निर्ममो निरहकारः स
मानो सर्वेण परः सदा वैषम्यरहितो निर्गुणो ह्यनसंशयः ४५ तथापि भक्तान् भजतो भजे ह वै यथा तथा तथैव सा
धुर्ज्ञानी वै वैषम्यरहितः सदा ४६ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनाम् जोषयेत्सर्वकर्मणि विद्वान्युक्तः समा
चरन् ४७ यस्य सर्वे समारम्भाः कामसकल्पवर्जिताः ज्ञानाग्निदग्धकर्माणस्तमाहुः पंडितं बुधाः ४८ निराशी
र्यतचित्तात्मा त्यक्तं सर्वपरिग्रहः शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ४९ न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्य
ते तत्स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विन्दति ५० ब्रह्मण्याधाय कर्माणि संगत्यक्काकरोति यः लिप्यते न स-
पापेन पद्मपत्रमिवांभसा ५१ तस्मान्मुनिस्तु दुर्वासा बहूभुक् त्वद्वितेरतः न तस्य भोजने च्छास्याद्दूवारसमिता-
शनः ५२ श्रीनारद उवाच इति श्रुत्वा वचो गोप्यः सर्वास्ताश्छिन्नसंशयाः श्रुतिरूपा ज्ञानमय्यो बभूवुर्मथिलेश्व
र ५३ इति श्रीमद्गोचार्यसहितायां माधुर्यखण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसवादे श्रुतिरूपोपाख्याननाम प्रथमोऽ-
ध्यायः १ श्रीनारद उवाच गोपीनामृषिरूपाणामारव्यानशृणु मैथिल सर्वपापहरमुण्यं कृष्णभक्तिविवर्धन
म् १ वंशेषु मंगलोनाम गोप आसीन्महामनाः लक्ष्मीवाञ्छुतसम्पन्नो नवलक्षगवाम्यतिः २ भार्याः पंचसहस्राणि

नभूयादस्माकम्परमेश्वर १९ तथामध्येदीर्घनदीयमुनाप्रतिबन्धका कथंतन्तरणनावमृतेदेवभविष्यति २० श्रीभगवा
 नुवाच अवश्यमेवगन्तव्यंभवतीभिर्यदाप्रियाः यमुनामेत्यचैतद्वैवक्तव्यंमार्गहेतवे २१ यदिकृष्णगोवालद्यतिः सर्वदो-
 षविवर्जितः तर्हि नोदेहिमार्गवैकालिदिसरितांवरे २२ इत्युक्तेवचनेकृष्णामार्गवोदास्यतिस्वतः सुरवेनतेनव्रजतयूयंस
 वीव्रजांगनाः २३ श्रीनारदउवाच इतिश्रुत्वाथतद्वाक्यपान्नेदीर्घव्रजांगनाः षट्पञ्चाशतमान्भोगान्नीत्वासर्वाः पृथक्पृथ
 क् २४ यमुनामेत्यहर्षुक्तजगुरानतकंधराः सद्यःकृष्णाददोमार्गगोपीभ्योमैथिलेश्वर २५ तेनगोप्योगताःसर्वाभाण्डी
 रंचानिविस्मिताः ततःप्रदक्षिणीकृत्यमुनिंदुर्वाससंचताः २६ नत्वातद्दर्शनंचक्रुःपुरोधृत्वाशनम्बहु मेपूर्वंचापिमेपूर्वम
 न्नभोज्यंत्वयामुने २७ एवंविवदमानानांगोपीनाभक्तिलक्षणम् विज्ञायमुनिशार्दूलःप्रोवाचविमलवचः २८ मुनिरुवाच
 गोप्यःपरमहंसोहंणत्कृत्योहिनिःक्रियः तस्मान्मुखमेदातव्यस्वस्वंचाप्यशनकरैः २९ श्रीनारदउवाच एवंविदारितं-
 तेनमुखेगोप्योतिहर्षिताः षट्पञ्चाशतमान्भोगान्स्वान्स्वान्सर्वाःसमाक्षिपन् ३० क्षिपंतीनांचगोपीनांपश्यंतीनामुनीश्व-
 रः जघासकोटिशोभारान्भोगान्सर्वान्क्षुधातुरः ३१ विस्मितानांचगोपीनांपश्यंतीनाम्परस्परम् इत्यंशून्यानिपत्रानिब
 भूवूर्णपसन्तम ३२ अथगोप्योमुनिंशान्तनत्वातम्भक्तवत्सलम् विस्मिताःप्रयताःप्राहुःसर्वाःपूर्वमनोरथाः ३३ गोप्य
 ऊचुः मुनेरागमनेपूर्वकृष्णोक्तवचसानदीम् तीर्त्वागतास्त्वत्समीपंदर्शनार्थंशुभेच्छया ३४ इतःकथंगमिष्यामःसन्दे-
 होयमहानभूत् तद्दिधेहि नमस्तुभ्ययेनपथालघुर्भवेत् ३५ मुनिरुवाच सुरवेनातःप्रगन्तव्यंभवतीभिर्यदास्वतः य
 मुनामेत्यचैतद्वैवक्तव्यंमार्गहेतवे ३६ यदिकृष्णसंपीत्वादुर्वासाःकेवलंक्षितौ व्रतीनिरन्नोनिर्वारीवर्ततेपृथिवीतले ३७
 तर्हि नोदेहिमार्गवैकालिदिसरितांवरे इत्युक्तेवचनेकृष्णामार्गवोदास्यतिस्वतः ३८ श्रीनारदउवाच इतिश्रुत्वाव-

भेमासिचक्रुः कात्यायनीव्रतम् उपचारैः षोडशभिः कृत्वा देवीं महीमयीम् ३ अरुणोदयवेलायां स्नाताः श्रीयमुनाजले
नित्यं समेताः प्राजग्मुर्गायन्त्यो भगवद्गुणम् ४ एकदा ताः स्ववस्त्राणि तीरेन्यस्य व्रजांगनाः विजह्युर्धुमुनातोयेकरा-
भ्यां सिंचतीमिथः ५ तासां वासां सिसं नीत्वा भगवान्प्रातरागतः त्वरं कदंबमाकृत्य चौरवन्मौनमास्थितः ६ तान्
वीक्ष्य स्ववासां सि विस्मिता गोपकन्यकाः नीपस्थितं विलोक्याथ सलज्जा जहसुर्नृप ७ प्रतीच्छत्यः स्ववासां सिस-
र्वाभ्यागत्य चान्नवै अन्यथानहिदास्थामि वृक्षात्कृष्णा उवाच ह ८ राजन्त्यस्ताः शीतजले हसन्त्यः प्रादुरानताः ९ गो-
प्युचुः हेनन्दनन्दन मनोहरगोपरत्नगोपालवंशनवहंसमहार्तिहारिन् श्रीश्यामसुन्दरतवोदितमद्यवाक्यं कुर्मः कथं
विवसनाः किल ते पिदास्यः १० गोपांगनावसनमुद्नवनीतहारीजातोद्ग्रेतिरसिकः किल निर्भयोसि वासां सि देहि
नहि चेन्मथुराधिपायवक्ष्यामहेऽनयमतीव कृतं त्वया च ११ श्रीभगवानुवाच दास्यो ममैव यदि सुन्दरमन्दहासा इ-
च्छतु वैत्य किल चान्न कदंबमूले नो चेत्समस्तवसनानि नद्याभिगेहान् तस्मात्करिष्यथ ममैव वचो विलंबात् १२ श्रीनारद-
उवाच तदा तानिर्गताः सर्वा जलाद्गोप्योतिवे पिताः आनता योनिमाच्छाद्य पाणिभ्यां शीतकर्षिताः १३ कृष्णादन्ता-
निवासां सि दधुः सर्वा व्रजांगनाः मोहिताश्चास्थितास्तत्र कृष्णे लज्जायिते क्षणाः १४ ज्ञात्वा तासामभिप्रायं परमं मे
मलक्षणम् आहमन्दस्मितः कृष्णः समन्ताद्दीक्ष्य तां वचः १५ श्रीभगवानुवाच भवतीभिर्मार्गशीर्षैकृतं कात्या-
यनीव्रतम् मदर्थं तच्च सफलं भविष्यति न संशयः १६ परमो ह निचादव्यां कृष्णा तीरे मनोहरे युष्माभिश्च करिष्या-
मिरासं पूर्णमनोरथम् १७ इत्युत्काशगते कृष्णे परिपूर्णतमे हरौ प्राप्तानन्दामन्दहासा गोप्यः सर्वा गृहानययुः-
१८ इति श्रीमद्भगवद्गीतार्थसंहितायां श्रीमाधुर्यखण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे मैथिलोपारव्यानं नाम तृतीयोऽध्यायः ३

बभूवुस्तस्यमैथिल कदाचिदैवयोगेनधनं सर्वस्य संगतम् ३ चोरैर्नीतिस्तस्यगावकाश्चिद्राजाहताबलात् एवं दैन्ये-
 चसप्राप्तेदुःस्वितोमंगलोऽभवत् ४ तदाश्रीरामस्यवराहण्डकारण्यवासिनः अश्वयःस्त्रीत्वमापन्नावभूवुस्तस्य-
 कन्यकाः ५ दृष्ट्वाकन्यासमूहंसदुःखीगोपोधमंगलः उवाचदैन्यदुःखादयन्म्याधिव्याधिसमाकुलः ६ मंगल-
 उवाच किंकरोमिहगच्छामिकामेदुःखं व्यपोहति श्रीर्नभूतिर्नाभिजननबलं मेस्ति साम्प्रतम् ७ धनं विना कथंचा-
 सां विवाहो हा भविष्यति भोजनेयन्नसंदेहो धनाशातन्नकीदृशी ८ सति दैन्ये कन्यकाः स्युः काकतालीयवद्गृहे त-
 स्मात्कस्यापिराज्ञस्तु धनिनो बलिनेस्तहम् ९ दास्याम्येताः कन्यकाश्च कन्यानां सौरव्यहेतवे श्रीनारद उवाच कद-
 र्था कृत्यताः कन्या एव बुद्ध्या स्थितोऽभवत् तदैव माथुरादेशाद्गोपश्चैकः समागतः १० तीर्थयात्री जयोनाम वृद्धो बु-
 धिमतो वरः तन्मुखान्नन्दराजस्य श्रुतवैभवमद्भुतम् ११ नन्दराजस्य बलये मंगलो दैन्यपीडितः विचिन्त्य प्रेषयामा-
 स कन्यकाश्चारुलोचनाः १२ तानन्दराजस्य गृहे कन्यकारत्नभूषिताः गवांगोमयहारिण्यो बभूवुर्गोत्रजेषु च १३ -
 श्रीकृष्णसुन्दरदृष्ट्वा कन्याजातिस्मराश्रवताः कालिन्दीसेवनचक्रुर्नित्यं श्रीकृष्णहेतवे १४ अथैकदा श्यामलांगा-
 कालिन्दीदीर्घलोचना ताभ्यः स्वदर्शनन्दत्वावरं दातुं समुद्यता १५ तावत्रिरेव जेशस्य पुत्रो भूयात्पतिश्चनः तथास्तु
 चोत्का कालिन्दी तत्रैवांतरधीयत १६ ताः प्राप्ता वृन्दकारण्ये कार्तिव्यां रासमण्डले ताभिः सार्द्धं हरीरे मे स्फुरीभिः
 सुरराडिब १७ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां श्रीमाधुर्यखण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे अष्टाविंशोऽध्यायः
 द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीनारद उवाच मैथिलानां गोपिकानां पारव्यानं शृणु मैथिल दशाश्वमेधतीर्थस्य फलदं भ-
 क्तिवर्द्धनम् १ श्रीरामस्य वराज्जातानवनन्दगृहेषु याः कमनीयं नन्दसहस्रं दृष्ट्वा तामोहमास्थिताः २ मार्गशीर्षशु-

नाममैथिल बभूवतस्यांविमलोराजाधर्मपरायणः २ कुबेरइवलोकाढ्योमनस्वीमृगराडिव विष्णुभक्तः प्रशांतात्माप्र
ह्लादइवमूर्तिमान् ३ भार्याणांषट्सहस्राणिबभूवुस्तस्यभूपतेः रूपवत्यः कंजनेत्रावंध्यत्वंताः समागताः ४ अपत्यं
केनपुण्येनभूयान्मेषवदन्नुप एवंचिन्तयतस्तस्यबहवोवत्सरागताः ५ एकदायाज्ञवल्क्यस्तुमुनीन्द्रस्तमुपागतः तं
त्वाभ्यर्च्यविधिवन्नुपस्तत्सन्मुखेस्थितः ६ चिन्ताकुलंनृपवीक्ष्ययाज्ञवल्क्योमहामुनिः सर्वज्ञः सर्वविच्छातः प्रत्युवाच
नृपोत्तमम् ७ याज्ञवल्क्यउवाच राजन्कृशोसिकस्मात्त्वकाचितातेहदिस्थिता समस्वंगेषुकुशलदृश्यतेसांप्र
ततव ८ विमलउवाच ब्रह्मंस्त्वंकिंनजानामितपसादिव्यचक्षुषा तथाप्यहंवदिष्यामिभवतोवाक्यगौरवात् ९
अनपत्येनदुःखेनव्याप्तोऽहंमुनिसत्तम किंकरोमितपोदानंवदयेनभवेत्प्रजा १० नारदउवाच इतिश्रुत्वाया-
ज्ञवल्क्योऽध्यानस्तिमितलोचनः दीर्घदध्यौमुनिश्चेष्टोभूतंभवंविचिन्तयत् ११ याज्ञवल्क्यउवाच अस्मिन्जन्यनि
राजेन्द्रपुत्रोनैवचनैवच पुन्यस्तवभविष्यतिकोटिशोऽनृपसत्तम १२ राजोवाच पुत्रंविनापूर्वप्रणान्नकोपिप्रमुच्यतेभू-
मितलेमुनीन्द्र सदाह्यपुत्रस्यगृहंव्यथास्यात्पुरंतिहामुत्रस्फुरन्नकिंचित् १३ याज्ञवल्क्यउवाच मारवेदंकुरुराजो-
न्द्रपुन्योदेयास्त्वधारबलु श्रीकृष्णायभविष्यायपरंदायादिकैः सह १४ तेनैवतेसर्वभ्रूणंदेवर्षिपितृणांप्रभो मुच्यते
नृपशार्दूलपरंमोक्षमवाप्स्यसि १५ श्रीनारदउवाच तदातिहर्षितोराजाश्रुत्वावाक्यमहामुनेः पुनःपप्रच्छसन्देहंया-
ज्ञवल्क्यमहामुनिम् १६ राजोवाच कस्मिन्कुलेकुत्रदेशेभविष्यः श्रीहरिःस्वयम् किंवर्णः कीदृशोरूपोवर्षेऽथकतिभि-
र्गतैः १७ याज्ञवल्क्यउवाच द्वापरस्ययुगस्यास्यतवराज्यान्महाभुज अवशेषेवर्षशतेतथापंचदशेनृप १८ त-
स्मिन्वर्षेयदुकुलेमथुरायांयदोःपुरि भाद्रेबुधेकृष्णपक्षेधात्रर्क्षेहर्षणेचुषे १९ बवेष्ट्यामर्द्धरात्रेनक्षत्रेशमहोदये अं-

श्रीनारदउवाच कौशलानांगोपिकानां वर्णनं शृणु मे धिक् सर्वपापहरम् पुण्यं श्रीकृष्णचरितामृतम् १ नवोपनन्दगे-
 हेषुजातारामवराद्भजे परिणीतागोपजनैरुत्तमभूषणभूषिताः २ पूर्णचन्द्रप्रतीकाशानवयौवनसंयुताः पद्मिन्यो
 हसगमनाः पद्मपत्रविलोचनाः ३ जारधमेणस्सुहृस्सहृदस्सर्वतोधिकम् चक्रुः कृष्णेनन्दस्सुतेकमनीयेमहात्मनि
 ४ ताभिः सार्द्धं सदाहास्यं व्रजवीथीषुमाधवः स्मितैः पीनपटादानैः कर्षणैः सचकार ह ५ दधिविक्रयार्थं यान्त्यः-
 कृष्णकृष्णंतिचाब्रुवन् कृष्णोहि प्रेमसंयुक्ताभ्रमंत्यः कुंजमण्डले ६ खेवायौ चाग्रेसलिलेमत्थांज्योतिर्दिशास्
 च दुमेषु जनवृन्देषु तासां कृष्णो हिलक्ष्यते ७ प्रेमलक्षणासंयुक्ताः श्रीकृष्णहृतमानसाः अष्टभिः साविकैर्मवैः
 सम्पन्नास्ताश्च योषितः ८ प्रेम्णा परमहंसानां पदवीसमुपागताः कृष्णानन्दाः प्रभावन्त्यो व्रजवीथीषु तानृप ९
 जडाजडं न जानन्त्यो जडोन्मत्तपिशाचवत् अब्रुवत्याब्रुवत्यावागतलज्जागतव्यथाः १० एवं कृतार्थतां प्राप्तास्तन्म-
 यायाश्च गोपिकाः बलादाकृष्य कृष्णस्य चुत्तुर्बुर्मुखं पंकजम् ११ तासां तपः किं कथयामिराजन् पूर्णोपरे ब्रह्मणि
 वास्सुदेवे आश्रयिरे प्रेमहृदि द्विधाद्यैर्विस्मयलोकव्यवहारमार्गम् १२ चारासरंगे विनिधाय बाहुं कृष्णासयोः प्रेम
 विभिन्नचित्ताः चक्रुर्वशे कृष्णमलंतपस्तद्वक्तुं न शक्तो वदनैः फणीन्द्रः १३ योगेन सारव्येन शुभेन कर्मणान्यायादिवै-
 शेषिकतत्त्ववित्तमैः यत्प्राप्यते तच्च पदं विदेहराट्संप्राप्यते केवलभक्तिभावतः १४ भक्त्यैव वश्यो हरिरादिदेवः सदा
 प्रणामं किल चात्र गोप्यः सारव्यचयोगन कृतंकदापि प्रेम्णैव यस्य प्रकृतिगताः स्युः १५ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहि-
 तायां श्रीमाधुर्यखण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे कौशलोपारव्याननाम चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीनारदउवाच
 अथोध्यावासिनीनां तु गोपीनां वर्णनं शृणु चतुःपदार्थदंसाक्षात्कृष्णप्राप्तिकरम्परम् १ सिन्धुदेशेषु नगरीचंपका-

माल्यतिस्कन्दरः १६ दिभुजोगोपसूनुश्चपरंत्वेतद्विलक्षणम् त्वयान्तुर्भुजश्चोक्तोवस्कदेवात्मजोहरिः १७ -
किंकर्तव्यवदनृपमुनिवाक्यमृषानहि यत्रयत्रयथेच्छातत्रमाप्रेषयप्रभा १८ नारदउवाच इतिचिन्तयतस्तस्य
विस्मितस्यनृपस्यच गजाव्यासिन्धुदेशान्जेतुंभीष्मःसमागतः १९ विमलउवाच याज्ञवल्क्येनपूर्वोक्तो
मथुरायाहरिः स्वयम् वस्कदेवस्यदेवक्याभविष्यतिनसंशयः २० नजातोवस्कदेवस्यसकाशोद्यहरिःपरः क्र-
षिवाक्यमृषानस्यात्कस्मैदास्यामिकन्यकाः २१ महाभागवतःसाक्षात्त्वपरावरवित्तमः जितेन्द्रियोबाल्यभावा
हीरोधन्वीवसूतमः २२ एतद्दमहाबुद्धेकिंकर्तव्यमयात्रवै नारदउवाच विमलम्राहगांगेयोमहाभागवतःकविः
२३ दिव्यदृक्धर्मतत्त्वज्ञःश्रीकृष्णस्यप्रभाववित् २४ भीष्मउवाच हेराजन्गुप्तमारव्यानंबेदव्यासमुखाच्छ्रुतम्
सर्वपापहरमुण्यशृणुहर्षविवर्द्धनम् २५ देवानांरक्षणार्थायदैत्यानांहिवधायच वस्कदेवगृहेजातःपरिपूर्णत-
मोहरिः २६ अर्द्धरात्रेकसभयान्नीत्वाशौरिश्चतत्वरम् गत्वाचगोकुलेपुत्रनिधायशयनेनृप २७ यशोदान
न्दयोःपुत्रीमायांनीत्वापुंस्ययौ ववृधेगोकुलेकृष्णगुप्तोज्ञातो नैर्नृभिः सोद्यैववृन्दकारण्येहरिर्गोपालदेवधृक्-
२९ एकादशसमास्तत्रगूढोवासकरिष्यति दैत्यकसघातयित्वाप्रकटःसभविष्यति ३० अयोध्यापुरवासिन्यः
श्रीरामस्यवराञ्चयाः ताःसर्वास्तवभाय्यास्तबभूवुःकन्यकाःशठभाः ३१ गूढायदेवदेवायदेयाःकन्यास्त्वया-
रवतु नविलम्बःकचित्कार्थ्योदेहःकालवशोत्ययम् ३२ इत्युक्त्वाधगतंभीष्मसर्वज्ञेहस्तिनापुरम् दूतंस्वप्रेष
यामासविमलो नन्दसूनवे ३३ इतिश्रीमद्भगवद्गीतासंहितायाश्रीमाधुर्यखण्डेनारदबहुलाश्वसवादेऽयोध्यापु
रवासिन्धुपारव्याननामषष्ठोऽध्यायः ६ श्रीनारदउवाच अथदूतःसिन्धुदेशान्माथुरात्पुनरागतः चर-

धकारावृतेकालेदेवक्यांशौरिमन्दिरे २० भविष्यतिहरिःसाक्षादरिण्यामध्वरेऽश्विन श्रीवत्सांकोचनश्यामोवनमाल्य
 तिस्रन्दरः २१ पीतांबरःपद्मनेत्राभविष्यतिचतुर्भुजः तस्मैदेयात्वयाकन्याआयुस्तेस्तिनसंशयः २२ इतिश्रीम-
 द्गर्गाचार्यसंहितायांश्रीमाधुर्यरवण्डेनारदबहुलाश्वसंवादे ५ योध्यापुरवासिन्युपारव्यानानामपंचमोऽध्यायः ५ ६९
 नारदउवाच एवमुत्कागतेसाक्षाद्याज्ञवल्क्येमहामुनी अतीवहर्षमापन्नोविमलश्रवणकापतिः १ अयोध्यापुर-
 वासिन्यःश्रीरामस्यवराञ्चयाः बभूवुस्तस्यभार्यासुताःसर्वाःकन्यकाःशतभाः २ विवाहयोग्यास्तादृष्ट्वात्तिनयंश्वम्पका-
 पतिः याज्ञवल्क्यवचःस्मृत्वादूतमाहनूपेश्वरः ३ विमलउवाच मथुरांगच्छदूतत्वंगत्वाशौरिगृहशप्तमं दर्शनी
 यस्त्वयापुत्रोवस्कदेवस्यस्कन्दरः ४ श्रीवत्सांकोचनश्यामोवनमालीचतुर्भुजः यदिस्थानर्हिदास्यामितस्मैसर्वास्तु
 कन्यकाः ५ नारदउवाच इतिवाक्यंततःश्रुत्वादूतोसौमथुरांगतः पप्रच्छसर्वाभिप्रायमाथुरांश्वमहाजनान् ६
 तद्वाक्यमाथुराः श्रुत्वाकसभीताःसुबुद्धयः रहसिग्राहतदंतकण्ठेतिमन्दवाक्यया ७ माथुराकृचुः वस्कदेव
 स्यपुत्राःकसेनबहवोहताः एकावशिष्टावरजाकन्यासापिदिवंगता ८ वस्कदेवोस्तिचात्रैवत्यपुत्रोदीनमानसः-
 इदंनकथनीयंहित्वयाकसभयेपुरे ९ शौरिसन्तानवार्ताद्योवन्तिचेन्मथुरापुरे तंदडयतिकंसोसौशौर्यमशिशूरि
 पुः १० नारदउवाच जनवाक्यंततःश्रुत्वादूतोवैचम्पकापुरीम् गत्वायकथयामासराज्ञेकारणमद्भुतम् ११ दूत-
 उवाच मथुरायामस्तिशौरिरनपत्योऽतिदीनवत् तत्पुत्रास्तुपराजानाः कसेननिहताःश्रुतम् १२ एकावशिष्टाक-
 न्यापिरवंगताकंसहस्ततः एवंश्रुत्वायदुपुराभिर्गतोहंशनैःशनैः १३ चरन्वृन्दावनेरम्येकालिन्दीनिकटेश्शभे अक-
 स्माल्लुतिकावृन्देदृष्टःकश्चिच्छिशर्मया १४ तल्लक्षशसमोराजन्गोगोपगणमध्यतः श्रीवत्सांकोचनश्यामोवन-

यागिरा १७ श्रीभगवानुवाच महामतेवरं ब्रूहि यत्ते मनसि वर्तते याज्ञवल्क्यस्य वचसा जातं महर्षिर्नतव १८ -
विमल उवाच मनो मे भ्रमरीभूतं सदा त्वत्पादपंकजे वासं कुर्याद्देवदेवनान्येच्छामेकदा च न १९ श्रीनारद उवाच
इत्युत्त्वा विमलो राजा सर्वकोशधनं महत् द्विपवाजिरथैः सार्द्धं चक्रे आत्मनि वेदनम् २० समर्प्य विधिना सर्वाः कन्यका
हरये नृप नमश्चकार कृष्णाय विमलो भक्तवत्सलः २१ तदा जयजयारावो बभूव जनमण्डले ववृषुः पुष्पवर्षाणि देवता
गगनस्थिताः २२ तदैव कृष्णसारूप्यं प्रामो नंगस्फुररुतिः शतसूर्यप्रतीकाशो द्योतयन् मण्डलदिशाम् २३ वै न
तेयं समारुह्य नत्वा श्रीगरुडध्वजम् सभास्यः पश्यतां नृणां वैकुण्ठविमलो ययौ २४ दत्वा मुक्तिं नृपतये श्रीकृष्णो भग
वान् स्वयम् तत्पुताः सुन्दरीनीत्वा व्रजमण्डलमाययौ २५ तत्र कामवने रम्ये दिव्यमन्दिरसंयुते क्रीडन्त्यः कन्दुकैः सर्वाः
स्तस्थुः कृष्णप्रियाः शक्राः २६ यावतीश्च प्रियासुरव्यास्ता वद्रूपधरो हरिः रराज रासे व्रजराट् रजयन्त नमनः शक्राः २७
रासे विमलपुत्रीणामानन्दजलबिन्दुभिः च्युतैर्विमलकुण्डोऽभूत्तीर्थानां तीर्थमुत्तमम् २८ दृष्ट्वा पीत्वा च तस्मात्वा पूज
यित्वा नृपेश्वर छित्वा मेरुसमं पापं गोलोकं याति मानवः २९ अथोद्ध्यावासिनीनां तु कथां यः शृणुयाच्चरः स व्रजे न्दाम-
परमं गोलोकं योगिदुर्लभम् ३० इति श्रीमद्भगवद्गीतायां श्रीमाधुर्यखण्डे नारदबहुलाश्वसवादेऽथोद्ध्यापुरवासि-
न्युपाख्यानं नाम सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीनारद उवाच गोपीनां यज्ञसीतानामारव्यानं शृणु मे धिल सर्वपापहरस्सु-
प्यं कामदं मंगलायनम् १ उशीनरो नाम देशो दक्षिणस्यां दिशि स्थितः एकदा यत्र पर्जन्यो नववर्षसमादश २ धनवन्तस्त-
त्र गोपाश्च नानावृष्टिभयातुराः सकुटुम्बागोधनैश्च व्रजमण्डलमाययुः ३ पुण्ये वृन्दावने रम्ये कालिन्दीनिकटे शक्रभे नन्द-
राजसहायेन वासंते च किरेनृप ४ तेषां गृहेषु संजाता यज्ञसीताश्च गोपिकाः श्रीरामस्य वरादिव्यादिव्यधौ बभूविताः

नृन्दावनेकृष्णातीरेकृष्णंददर्शह १ कृष्णंप्रणम्यरहसिकृतांजलिपुटःशनैः प्रदक्षिणीकृत्यदूतोविमलोक्तमु-
 वाच २ दूतउवाच स्वयम्भरं ब्रह्मपरः परेशः परैरहश्यः परिपूर्णदेवः यः पुण्यसंधैः सततं हिंदूरस्मै नमः सज्जनगो-
 चराय ३ गोविन्ददेवश्रुतिसाधुधर्मरक्षार्थमद्यैव यदोःकुलेऽजः जातोसिकंसादिवधाययौसौ तस्मै नमो नंतगुणार्णवा-
 य ४ अहोपरभाग्यमलं ब्रजौकसाधन्यकुलनन्दवरस्यतेपितुः धन्यो ब्रजो धन्यमरण्यमेतद्यत्रैव साक्षात्पकटः प-
 रोहरिः ५ यत्राधिकास्फुन्दरकण्ठरत्नं कस्तूरिकाप्रोदइव प्रसिद्धः यशश्च ते निर्मलमाश्रयं शङ्कीकरोति सर्वव्रतं बि-
 लोकीम् ६ जानासि सर्वजनचैत्यभावक्षेत्रं जन्मात्माकृतवृन्दसाक्षी तथापि वक्ष्ये नृपवाक्यमुक्तं परं रहस्यं रह-
 सिस्वधर्मम् ७ यासिन्धुदेशेषु पुरीप्रसिद्धा श्रीचम्पकानामश्रुभाय धेन्वी तत्पालको सौ विमलो यथेन्द्रस्त्वत्पादप-
 द्मेकतचित्तवृत्तिः ८ सदाकृतयज्ञशतत्वं दर्शयन् दानतपो ब्राह्मणसेवनं च तीर्थजपयेन स साधनेन तस्मै परं दर्शनमे-
 व दर्शह ९ तत्कन्यकाः पद्मविशालनेत्राः पूर्णपतित्वामृगयन्त्यप्यारात् सदा त्वदर्शनियमव्रतस्थास्त्वत्पादसेवाविम-
 लीकृतांगाः १० गृहाण तासां ब्रजदेवपाणीन् दत्त्वा परं दर्शनमद्भुतं स्वम् गच्छाश्रमसिन्धून् विशादीकुरु त्वं विमृश्य कर्त-
 व्यमिदं त्वया हि ११ नारद उवाच दूतवाक्यततः श्रुत्वा प्रसन्नो भगवान् हरिः क्षणमात्रेण गतवान् सदूतश्वम्पका-
 पुरीम् १२ विमलस्य महायज्ञवेदधर्निसमाकुले सदूतः कृष्णश्चाकाशात् सहसा ऽवततारह १३ श्रीवत्सां कं-
 घनश्यामं स्फुन्दरं वनमालिनम् पीताम्बरं पद्मनेत्रं यज्ञबाढागतं हरिम् १४ तन्मृष्ट्वा सहस्रोत्थाय विमलः प्रेमविह्व-
 लः पपात चरणोपांतरे रोमांची सकृतांजलिः १५ संस्थाप्य पीठके दिव्ये रत्नहेमरत्नचित्पदे स्तुत्वा समूज्य वि-
 धिवद्वाजा तत्सन्मुखे स्थितः १६ गवाक्षेभ्यः प्रपश्यतीः सुन्दरी वीक्ष्य प्राधवः उवाच विमलं कृष्णो मेघगंभीर-

ह्यणेभ्योदद्यात्सहस्रिणां पुनः रात्रौ जागरणं कुर्याद्वायन्कृष्णपदानि च २५ कांस्थं मांसं मयूरांश्च कोद्वचं चणकं तथा
शाकं मधुपराभञ्जपुनर्भोजनमैशुनम् २६ वैष्णवे ब्रतकर्तव्ये दशभ्यां दशवर्जयेत् द्यूतं क्रीडां च निद्रां च ताम्बूलं दन्तधाव-
नम् २७ परापवादं पेशन्यं स्तेयं हिंसां तथा रतिम् क्रोधाद्यत्यन्तवाक्यमेकादशीं विवर्जयेत् २८ कांस्थं मांसं च-
क्षौद्रं च तैलं बित्तं भोजनम् पुष्टिषष्टिमसूरांश्च द्वादश्यां परिवर्जयेत् २९ अनेन विधिना कुर्याद्द्वादशीं ब्रतमुत्तमम् ३०
गोप्यर्जुः एकादशीं ब्रतस्यास्य कालं वदमहामते किम्फलं वदतस्यास्तु माहात्म्यं वदत त्वतः ३१ श्रीराधोवाच
दशमी पंचपंचाशत्घटिकाश्चेत्प्रदृश्यते तर्हि चैकादशीत्याज्याद्द्वादशीं समुपोषयेत् ३२ दशमी पलमात्रेण त्याज्या-
चैकादशीतिथिः मदिरा बिन्दुपातेन त्याज्यं गंगाघटयथा ३३ एकादशी च दारुद्विद्वादशी च दारुता तदा परात्पु-
ष्यास्यात्पूर्वचैद्वादशीं ब्रते ३४ एकादशीं ब्रतस्यास्य फलं वक्ष्ये ब्रजांगनाः यस्य भ्रवणमात्रेण वाजयेद्यफलं लभेत्
३५ अष्टाशीतिसहस्राणि द्विजान् भोजयते तु यः तत्कृतं फलमोप्नोति द्वादशीं ब्रतकृत् नरः ३६ स सागरवनोपेतां
यो ददाति वस्त्रं धराम् तत्सहस्रगुणं पुण्यमेकादश्यां महाव्रते ३७ ये संसारार्णवे मग्नाः पापपंकसमाकुले तेषां
मुद्धारणार्थं च द्वादशीं ब्रतमुत्तमम् ३८ रात्रौ जागरणं कृत्वा चैकादशीं ब्रतकृत् नरः न पश्यति यमं रौद्रं युक्तः पापशतैर-
पि ३९ पूजयेद्यो हरिं भक्त्या द्वादश्या तु लसीदलैः लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवांभसा ४० अश्वमेधसहस्राणि
राजसूयशतानि च एकादश्युपवासस्य कलानां हितो द्वादशीम् ४१ दशवैमातृके पक्षे तथा वैदशपैतृके प्रियाया द-
शपक्षे तु पुरुषानुद्धरेन्नरः ४२ यथा शकृत् कृतथा कृष्णा द्वयोश्च सदृशं फलम् धेनुश्चेता यथा कृष्णा उभयोः सदृशं
पयः ४३ मेरुमन्दिरमात्राणि पापानि शतजन्मसु एकाचैकादशी गोप्यो दहते तूलराशिवत् ४४ विधिवद्विधि-

५ श्रीकृष्णं स्मरन् रं दृष्ट्वा मोहितास्तानृपेश्वर व्रतं कृष्णप्रसन्नार्थं प्रभुराधांसमाययुः ६ गोप्यञ्जुः वृषभानुस्मृते-
 दिव्ये हेराधेकं जलोचने श्रीकृष्णस्य प्रसन्नार्थं वद किंचिद्व्रतं शभे ७ तव वश्यो नन्दसूनुर्देवैरपि सुदुर्गमः त्वं जगन्मो-
 हिनीराधे सर्वशास्त्रार्थपारगा ८ श्रीराधोवाच श्रीकृष्णस्य प्रसन्नार्थं कुरु तैकादशी व्रतम् तेन वश्यो हरिः साक्षा
 द्विष्यति न संशयः ९ गोप्यञ्जुः संवत्सरस्य द्वादश्यां नामानिवदराधिकं मासेमासे व्रतं तस्याः कर्तव्यं केन भावतः -
 १० राधोवाच मार्गशीर्षे कृष्णपक्षे उत्पन्नाविष्णुदेहतः सुरवे च वधार्थाय तिथिरकादशी वरा ११ मासेमासे पृथक् भू-
 तासैव सर्वव्रतोत्तमा तस्याः षड्विंशतिर्नाम्नां चक्ष्यामि हितकाम्यया १२ उत्पत्तिश्च तथा मोक्षसफला च ततः परम् पु-
 न्रदा षट्तिता चैव जयाच विजया तथा १३ आभर्दकी ततः पश्चान्नाम्ना वै पापमोचनी कामदा च ततः पश्चात्कथिता वै वरू-
 धिनी १४ मोहिनीचापराप्रोक्ताभिर्जलाकथिता ततः योगिनी देवशयनी कामिनी च ततः परम् १५ पवित्रा चाप्यजाप-
 द्या इन्दिरा च ततः परम् पापाकुशारमा चैव ततः पश्चात्प्रबोधिनी १६ सर्वसंपत्प्रदा चैव द्वे प्रोक्ते मलमासजे एवं षट् विं-
 शतिर्नाम्नामेकादश्याः पठेच्च यः १७ संवत्सरं द्वादशीनां फलमाप्नोति सोऽपि हि एकादश्याश्च नियमं शृणुताथ प्रजांगनाः
 भूमिशायी दशम्यां तु चैकभक्तोजितेन्द्रियः १८ एकवारं जलं पीत्वा धौतवस्त्रोति निर्मलः ब्राह्मे सुहूर्ते उत्थाय चैकादश्यां ह-
 रौ नतः १९ अधमकूपिकास्नानं वाप्यास्नानं तु मध्यम् तद्वागे चोत्तमं स्नानं नद्याः स्नानततः परम् २० एवं स्नात्वा नरव-
 रः क्रोधलोभविवर्जितः नलिष्येत्तद्दिने नीचान् तथा पारवण्डिनो नरान् २१ मिथ्यावादरतांश्चैव तथा ब्राह्मपानिन्दकान् -
 अन्यांश्चैव दुराचारान् गम्यागपे नेरतान् २२ परद्रव्यापहारांश्च परदाराभिगामिनः दुर्वृत्तान् भिन्नमर्यादान् नालाय-
 त्स ब्रवीन् नरः २३ केशवम् पूजयित्वा तु नैवेद्यं तत्र कारयेत् दीपं दद्याद्ब्रह्म तत्र भक्तियुक्तेन चेतसा २४ कथां श्रुत्वा ब्रा-

लेसुराः एकादशीव्रतंचक्रुः सर्वकल्याणहेतवे १० व्रतंचकारमेधावीद्वादश्याः पितृवाक्यतः अप्सरःस्पर्शदोषेण
भुक्तोभूनिर्मलद्युतिः ११ गन्धर्वोललितः पत्न्यागतः शापात्सरक्षताम् एकादशीव्रतेनापि पुनर्गन्धर्वतांगतः १२ -
एकादशीव्रतेनापि मां धाता स्वर्गतिंगतः सगरश्च ककुत्स्थश्च मुचकुन्दो महामतिः १३ धुंधुमारादयश्चान्ये राजानो
बहवस्तथा ब्रह्मकपालनिर्मुक्तो बभूव भगवान् भवः १४ धृष्टबुद्धिर्वैश्यपुत्रो जातित्यक्तो महारवलः एकादशीव्रतं
कृत्वा वैकुण्ठसजगाम ह १५ राजारुक्मांगदेनापि कृतमेकादशीव्रतम् तेन भूमण्डलं भुक्त्वा वैकुण्ठसपुरोययौ १६
अंबरीषेण राजापि कृतमेकादशीव्रतम् नास्य शङ्खशापोऽपि योनप्रतिहतः क्वचित् १७ हेममाली नाम यक्षः कुष्ठी-
धनदशापतः एकादशीव्रतं कृत्वा चन्द्रतुल्यो बभूव ह १८ महीजितानृपेणापि कृतमेकादशीव्रतम् तेन पुत्रं शतं
भलब्ध्वा वैकुण्ठसजगाम ह १९ हरिश्चन्द्रेण राजापि कृतमेकादशीव्रतम् तेन लब्ध्वा महीराज्यं वैकुण्ठसपुरोययौ -
२० श्रीशोभनो नाम पुराकृते युगे जामातृको भून्मुचुकुन्दभूभृतः एकादशीयः समुपोष्य भारते प्राप्तः सदैवैः किल मं-
दिराचले २१ अद्यापि राज्यं कुरुते कुबेरवद्वाजायुतोऽसौ किल चन्द्रभागया एकादशीं सर्वतिथीं श्वरीं परां जानीथ गोप्यो
न हितस्समान्याः २२ श्रीनारद उवाच इति राधा मुरवाक् कृत्वा यज्ञसीतां श्वगोपिकाः एकादशीव्रतंचक्रुर्विधिवत्कृ-
ष्णलालसाः २३ एकादशीदिनेनापि प्रसन्नः श्रीहरिः स्वयम् मार्गशीर्षपूर्णिमाद्यं रासं ताभिश्चकार ह २४ इति
श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीमाधुर्यखण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे एकादशीमाहात्म्ये यज्ञसीतोपाख्यानं नाम नवमोऽध्यायः
श्रीनारद उवाच पुलिंदकानां गोपीनां करिष्ये वर्णनं ह्यतः सर्वपापहरमुण्यमद्भुतं भक्तिवर्द्धनम् १ पुलिंदा उद्भवाः के-
चिद्विंश्याद्विवनवासिनः विलुपंतो राजवस्तूदीनानां न कदाचन २ कुपितस्तेषु बलवान् विन्ध्यदेशाधिपोबली अ-

हीनंवाद्वादश्यादानमेव च स्वल्पं वासकृतं गोप्यो मेरुतुल्यं भवेच्च तत् ४५ एकादशीदिने विष्णोः शृणुते यो हरेः कथाम्
 सप्तहीपवतीदाने तत्फलं लभते च सः ४६ शंखोद्धारे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधरम् एकादश्युपवासस्य कलानार्हन्ति-
 षोडशीम् ४७ प्रभासे च कुरुक्षेत्रे केदारे वद्रिकाश्रमे काश्यां च शंकरक्षेत्रे ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ४८ संक्रांतीनां च तु-
 ल्यक्षदानं दत्तं च यत्नैः एकादश्युपवासस्य कलानार्हन्ति षोडशीम् ४९ नागानां च यथाशेषः पक्षिणां गरुडो यथा देवा-
 नां च यथा विष्णुर्ब्रह्मणो यथा ५० दृक्षाणां च यथा श्वत्थः पत्राणां तुलसी यथा व्रतानां च तथा गोप्यो वराचैका-
 दशीतिथिः ५१ दशवर्षसहस्राणि स्तपस्तप्यति यो नरः तत्तुल्यं फलमाप्नोति द्वादशीव्रतकृत् नरः ५२ इत्थमेका-
 दशीनां च फलमुक्तं व्रजांगनाः कुरुताश्च व्रतं यूयं किं भूयः श्रुतुमिच्छथ ५३ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्री-
 माधुर्यखण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे यज्ञसीतोपाख्याननामाष्टमोऽध्यायः ८ गोप्यकृतुः वृषभानुस्मृतेश्च-
 भृशसर्वशास्त्रार्थपारगे विडंबयंतीति वाचावाचवाचस्यतिमुनिम् १ एकादशीव्रतं राधेकेन केन पुराकृतम् तद्ब्रूहि नो
 विशेषेण त्वं साक्षाज्ज्ञानशो वधिः २ श्रीराधो वाच आदौ देवैः कृतं गोप्यो वरमेकादशीव्रतम् भ्रष्टराज्यस्य ला-
 भार्थं देव्यानां नाशनाय च ३ वैशंतेन पुराराजा कृतमेकादशीव्रतम् स्वपितुस्तारणार्थाय यमलोकगतस्य च ४ अ-
 कस्माल्लुपकेनापि ज्ञातित्यक्तेन पापिना एकादशीकृतायेन राज्यं लेभे सल्लुपकः ५ भद्रावत्यां केतुमता कृतमे-
 कादशीव्रतम् पुत्रहीनेन सद्वाक्यात्पुत्रं लेभे समानवः ६ ब्राह्मण्यै देवपत्नीभिर्दत्तमेकादशीफलम् तेन लेभे स्वर्ग-
 सौख्यं धनधान्यं च मानुषी ७ पुष्पदंती मातुल्यवन्तौ शक्रशापात्पिशाचताम् प्राप्तौ कृतं व्रतं ताभ्यां पुनर्गन्धर्वतांगतौ
 ८ पुरा श्रीरामचन्द्रेण कृतमेकादशीव्रतम् सशुद्धे सेतुबन्धार्थं रावणस्थवधाय च ९ लयांते वसमुत्पन्नधातृवृक्षत

जा: ३ उर्द्ध्वैकुंठवासिन्यस्तदाजनपदाश्रिताः श्रीलोकाचलवासिन्यः श्रीसरव्योपिसमुद्रजाः ४ श्रीकृष्णस्य
प्रसन्नार्थेताभिर्मोघव्रतकृतम् चिन्तयन्त्यः सदाश्रीमद्भोविन्दचरणाम्बुजम् ५ माघस्यशतकुपचम्यावसन्तादौहरिः
स्वयम् यासांप्रेमपरीक्षार्थकृष्णस्तासांगृहान्गतः ६ व्याघ्रचर्मोबरंविभ्रतजदामुकुटमादितः विभूतिधूसरोवे
पुंवादयन्मोहयन्जगत् ७ तासांवीथीषुसंप्राप्तिंवीक्ष्यगोप्योपि सर्वतः आययौदशिनं कर्तुमोहिताः प्रेमविह्वलाः
८ अतीवसुन्दरं दृष्ट्वायोगिनंगोपकन्यकाः उचुः परस्परं सर्वाः प्रेमानन्दसमाकुलाः ९ गोप्युचुः कोयं शिशु
नन्दस्तदाकृतिर्वाकस्यापि पुत्रो धनिनो नृपस्य नारीकुवाग्बाणविभिन्नमर्माजातो विरक्तो गतकृत्यकर्मा १० -
अतीवरम्यः सुकुमारदेहो मनोजवद्विश्वमनोहरो यम् अहो कथं जीवति चास्य मातापिता च भार्या भगिनी विनैनम्
११ एवं यः सर्वतो यथा भूत्वा सर्वां व्रजांगनाः पप्रच्छ स्तं योगिवरं विस्मिताः प्रेमविह्वलाः १२ गोप्युचुः कस्त्व
योगिन्नाम किं ते कुत्र वा सस्तु ते मुने कावृत्तिस्तव कासि द्विर्वदनो वदतां वर १३ सिन्दु उवाच योगेश्वरो हं मेवासः-
सदा मानसरोवरे नाम्ना स्वयं प्रकाशोऽहं निरञ्जः स्वबलात्सदा १४ स्वार्थे परमहंसानां याम्यहं हे व्रजांगनाः भूतं
भव्यवर्तमानं वेद्यहं दिव्यदर्शनः १५ उच्चादनं मारणं च मोहनं स्तभनं तथा जानामि मंत्रविद्याभिर्वशीकरणमेव च-
१६ गोप्युचुः यदि जानासि योगिस्त्वं वार्ता कालत्रयोद्भवान् किं वर्तते नो मनसि वदत हि महामते १७ सिन्दु उवाच
भवतीनां च कर्णां ते कथनीयमिदं वचः त्वदाज्ञया वा वक्ष्ये हं सर्वेषां शृण्वतामिह १८ गोप्युचुः सत्यं योगेश्वरो-
सि त्वं त्रिकालज्ञो न संशयः वशीकरणमंत्रेण सद्यः पठनमात्रतः १९ यदि सो ब्रैव चायाति चिन्तितो यस्तु ते मुने त-
दामन्यामहेत्वा वै मंत्रिणां प्रवरं परम् २० सिन्दु उवाच दुर्लभं दुर्घटं भावं बुद्ध्याभिर्गदितं स्त्रियः तथाप्यहं करि-

क्षौहिणीभ्यान्तान्सर्वान्पुलिदानस्यरुधह ३ युयुधुस्तेपिरवदैश्वकुन्तैःशूलैःपरस्वधैः शक्त्यर्घिभिर्मुसंडी
 भिःशरैःकतिदिनानिच ४ पत्रतेप्रेषयामासुःकसाययदुभूभृते कसप्रणोदितोदैत्यःप्रलबोबलवांस्तदा ५
 योजनद्वयमुच्चांगकालमेघसमद्युतिम् किरीटकुण्डलधरसर्पहारविभूषितम् ६ पादयोःशृंगवलायुक्तगदापाणिं
 कृतांतवत् ललज्जिह्वंघोररूपपातयन्तंगिरीन्द्रमान् ७ कम्पयन्तंभुववेगात्प्रलंबसुहृदुर्मदम् दृष्ट्वाप्रधर्षितोरा-
 जाससैन्योरणमंडले ८ त्यक्त्वादुद्रावसहसासिंहवीक्ष्यगजोद्यथा प्रलवस्तान्समानीयमथुरामाययोपुनः ९
 पुलिन्दास्तेपिकंसस्यभृत्यत्वसमुपागताः सकुटुंबाःकामगिरौवासंचक्रुर्नृपेश्वर १० तेषांगृहेषुसंजाताश्रीराम
 स्यवरात्परात् पुलिद्यःकन्यकादिव्यारूपिण्यःश्रीरिवार्चिताः ११ तद्दर्शनस्पररुजःपुलिद्यःप्रेमविह्वलाः -
 श्रीमत्पादरजोधृत्याध्यायंत्यस्तमहर्निशम् १२ ताश्चापिराससंप्राप्ताःश्रीकृष्णपरमेश्वरम् परिपूर्णतमंसाक्षा
 द्गोलोकाधिपतिप्रभुम् १३ श्रीकृष्णगचरणांभोजरजोदेवैःसुदुर्लभम् अहोभाग्यंपुलिदीनांतानांप्राप्तंविशेष
 तः १४ यःपारमेष्ठ्यमखिलंनमहेन्द्रधिष्ण्यंनोसार्वभौममनिशंनरसाधिपत्यम् नोयोगसिद्धिमभितोनपुनर्भवंवावां
 छत्यलंपरमपादरजःसभक्तः १५ निष्किंचनाःस्वकृतकर्मफलैर्विरागायन्तत्पदंहरिजनामुनयोपहान्तः भक्तान्पु
 षंतिहरिपादरजःप्रसक्ताअन्येविदंतिसरुवंकिलनैरपेक्ष्यम् १६ इतिश्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायांश्रीमाधुर्यखंडे
 नारदबहुलाश्वसंवादेपुलिंदकोपारव्याननामदशमोऽध्यायः १० नारदउवाच अन्धासांचैवगोपीनांवर्णनं
 शृणुमैथिल सर्वपापहरस्पृण्यंहरिभक्तिविवर्द्धनम् १ नीतिविन्मार्गदःशुक्लःपतंगोदिव्यवाहनः गोपेष्टश्चव्रजे-
 राजन्जाताषट्पृषभानवः २ तेषांगृहेषुसंजातालक्ष्मीपतिवरात्प्रजाः रमावैकुण्ठवासिन्यःश्रीसरव्योपिसमुद्र

निर्गच्छफाल्गुनमिषेणविहायमानंदातव्यमद्यचयशः किलहोलिकायै कर्तव्यमाशुभिजमन्दिररंगवारिपाटीरपंकमकरन्दच
यंचतूर्णम् ११ उतिष्ठगच्छसहस्रानिजमण्डलीभिर्यत्रास्तिसोपिकिलतत्रमहामतेत्वम् एतादृशोपिसमद्योनकदापिल
१२ प्रक्षालितंकरनलंविदितःप्रवाहे १२ श्रीनारदुवाच अथमानवतीराधामानंत्यक्तासमुत्थिता सरवीसंधैःपरि
वृताप्रकर्तुंहोलिकोत्सवम् १३ श्रीरवङ्गगुरुकस्तूरीहरिद्राकुंकुमद्रवैः पूरिताभिर्व्रतीभिश्चसंयुक्तास्ताव्रजांगनाः १४
उपहस्ताःपीतवस्त्राः कूजन्मुरमेखलाः गायन्त्याहोलिकागीतान्गालीभिर्हार्स्यसंधिभिः १५ आबीरारुणचूर्णानां
मुष्टिभिस्ताडितस्ततः कुर्वन्त्यश्चारुणंभूमिदिगंतंचांबरंतथा १६ कोटिशःकोटिशस्तत्रस्फुरन्त्याबीरमुष्टयः स्रगंधा
रुणचूर्णानांकोटिशःकोटिशस्तथा १७ सर्वतोऽजगृहःकृष्णंकराभ्यांब्रजगोपिकाः यथामेघचदामिन्यःसंध्यायां
आवणस्यच १८ तन्मुरवंचविलिपंत्योऽथाबीरारुणवृष्टिभिः कुंकुमाक्तदृतीभिस्तमाद्रीचक्रुर्विधानतः १९ भगवा
नपितत्रैवद्यावतीव्रजयोषितः धृत्वारूपाणितावंतिविजहारनृपेश्वर २० राधयाशुभेतत्रहोलिकायामहोत्सवे व
र्षासंध्याक्षणेकृष्णःसौदामिन्याघनोयथा २१ कृष्णोपितद्वस्तकृताक्तनेत्रोदत्वास्वकीयंनवमुत्तरीयम् ताभ्यो-
ययौनन्दगृहंपरेशोदेवेषुवर्षत्स्रुचपुष्पवर्षाम् २२ इतिश्रीमद्भगवत्संहितायांश्रीमाधुर्यखंडेनारदबहुलाश्वसंवा-
देहोलिकोत्सवेदिव्यात्रिगुणवृत्तिभूमिगोप्युपाख्यानं नामद्वादशोऽध्यायः १२ नारदुवाच अथदेवांगनानांच
गोपीनांवर्णनंशरणं चतुःपदार्थद्वयणाभक्तिवर्धनमुत्तमम् १ बभूवमालवेदेशोगोपोनन्दोदिवस्यतिः भार्यासहस्र-
संयुक्तोऽधनमान्नीतिमत्परः २ तीर्थयात्राप्रसंगेनमथुरायांसमागतः नन्दराजंब्रजाधीशंश्रुत्वाश्रीगोकुलंययौ ३
मिलित्वागोपराजंसदृष्ट्वावृन्दावनश्रियम् नन्दराजाजयातत्रवासंचक्रेमहामनाः ४ योजनद्वयमाश्रित्यघोषचक्रेगवां

ध्यामिवाक्यं न चलते सताम् २१ निमीलयतनेत्राणि माशोचं कुरुत स्थियः भविष्यन्ति न संदेहो युष्माकं कार्यमेव न -
 २२ नारद उवाच तथेति मीलिताक्षास्तु गोपीषु भगवान्हरिः विहाय तद्योगिरूपं बभौ श्रीनन्दनन्दनः २३ नेत्राण्यु-
 न्मील्य ददृशुः सानन्दं नन्दनन्दनम् विन्मितास्तत्र भावज्ञाहर्षितामोहमागताः २४ माघमासे महारासे-
 पुण्ये वृन्दावने वने ताभिः सान्द्हरिरे मे स्फुरीभिः सुरराडिव २५ इति श्रीमद्गोविन्दसंहितायां श्रीमाधुर्यखण्डेना-
 रदबहुलाश्वसंवादे रमावैकुण्ठश्चेतद्दीपोर्ध्ववैकुण्ठाजितपदश्रीलोकाचलवासिनीश्रीसरस्वीनामुपारव्याननाम एकाद-
 शोऽध्यायः ११ श्रीनारद उवाच इदमया ते कथितं गोपीनां चरितं श्रुत्वा भूम्नि गोप्यं चैव गोपीनां वर्णनं श्रु-
 णु मे धिल १ वीतिहोत्राग्निभुक् शोबः श्रीकरो गोपतिः श्रुतः ब्रजेशः पावनः शान्त उपनन्दा ब्रजेश भवाः २ धनवंतोरु-
 पवंतः पुत्रवंतो बहुश्रुताः शीलादिगुणसंपन्नाः सर्वदानपरायणाः ३ तेषां गृहेषु संजाताः कन्यका देववाक्यतः -
 काश्चिद्दिव्यान् आदिव्याश्वत्थान्नात्रिगुणवृत्तयः ४ भूमिगोप्यं चैव संजाताः पुण्यैर्नानाविधैः कृतैः ताराधिका सह च
 र्यः सरव्योऽभूवन् विदेहराट् ५ एकदामानि नीराधाताः सर्वा ब्रजगोपिकाः उचुर्वाक्ष्य हरिं प्राप्तुं होलिकायामहोत्स-
 वं ६ गोप्य ऊचुः रभोरुचन्दुवदने मधुमानि नीशोराधेवचः सुललितं ललने शृणुत्वम् श्रीहोलिकोत्सवविहारमलं वि-
 धातुमायाति तेषु वने ब्रजभूषणोऽयम् ७ श्रीयौवनेन्मदविधूर्णितलोचनोऽसौ नीलालकालिकलितं सकपोलगोलः
 सत्पीतकं च कघनातमशेषमारादाचालयन् ध्वनिमता स्वयदारुणेन ८ बालार्कमौलि विमलांगदहारमुद्यद्विक्लक्षिपन्मक-
 रकुण्डलमादधानः पीतांबरपाजयति द्युतिमण्डलोऽसौ भूमण्डले सधनुषे वधनो दिवि स्थः ९ आबोरकुंकुमरसैश्व-
 विलिप्तदेहो हस्तागृहीतनवसेचनयंत्राभ्यां प्रेक्षन्त वा शरसखिवाटमतीवराधेत्वद्वासरगरसकेलिरतः स्थितः सः १०

किञ्चित्धृतराष्ट्रायभूभृते ८ कारागारान्महाभीमात्कदाचित्सपलायितः रात्रौरंगपुरं प्रागाद्रंगोजिर्गोपनायकः ९ -
 पुनस्तंहिसमाहर्तुधृतराष्ट्रप्रणोदितम् अक्षौहिणीत्रयं राजन्समर्थबलवाहनम् १० ताभिः सार्द्धं सबाणौघैस्तीक्ष्णधा-
 रैः स्फुरत्यभैः युयुधेदं शितोयुद्धे धनुष्कारयन्तुहुः ११ शत्रुभिश्छिन्नकवचच्छिन्नधन्वाहतस्वकः पुरमेत्यमृधंचक्रे रं-
 गोजिः कतिभिर्दिनैः १२ अनाथः शरणचेच्छकंसाययदुभूभृते दूतस्वप्रेषयामासरंगोजिर्भयकातरः १३ दूतस्तमथुरामे-
 त्यसभांगत्वानताननः कृतांजलिश्चौघसेनिं नत्वा प्राह गिराद्रिया १४ दूत उवाच रंगोजिनामान् परंगपत्तने गोपोस्ति
 नीतिज्ञवरः पुराधिपः स्वशत्रुसंरुद्धपुरोमहाधिभृदलब्धनाथः शरणंगतस्तव १५ त्वं दीनदुःस्वार्तिहरो महीतले भौमा-
 दिसंगीतगुणो महाबलः स्फुरास्फुरानुद्धूतभूमिपालकान्विजित्ययुद्धे स्फुरराडिवस्थितः १६ चन्द्रचकोरश्चरविंकुशोश-
 यं यथा शरच्छीकरमेव चातकः क्षधातुरोन्नचजलतृषातुरः स्मरत्यसौ शत्रुभये तथा तव १७ नारद उवाच इत्यशु-
 त्वावचस्तस्य कंसो वै दीनवत्सुलः दैत्यकोटिसमायुक्तो मनोगंतु समादधे १८ गोमूत्रचयसिन्दूरकस्तूरीपत्रभृन्मुखम्
 विंध्याद्रिसदृशं श्यामं मदनिर्झरसंयुतम् १९ पादचशरं बलजालं न दंतं धनकङ्कुशम् द्वीपंकुवलयोपांडुं समासुत्थमदो-
 क्तदः २० चाणूरमुष्टिकाद्यैश्च केशिभ्यो मावृषास्फुरैः सहसा दंशितः कंसः प्रययौ रंगपत्तने २१ यदनांचकुरूपांच व-
 लयोस्तपरस्परम् बाणैः खड्गैश्च शूलैश्च घोरयुद्धं बभूव ह २२ बाणाधकारे संजाते कंसो नीत्वा महागदाम् विवेश कु-
 रुसेनासुवनैवैश्वानरो यथा २३ कांश्चिद्दीरांस्तकवचान् गदया कृत्वा कल्पया पातयामास भूपृष्ठे वज्रेणेंद्रो यथा गिरीन्
 २४ रथान्मर्मदापादाभ्यां पाणिघातेन घोटकान् गजे गजं ताडयित्वा गजान्द्रोणीयचांघ्रिषु २५ स्कन्धयोः कक्षयोर्धृत्वा
 सनीडान् रत्नकंबलान् कांश्चिद्दलान् दामयित्वा चिक्षेप गगने बली २६ गजान् शंङ्गास्फुरोन्नीय लोलघंटासमावृतान्-

वांपुनः सुदंप्रापव्रजेराजन्जातिभिःसदिवस्पतिः ५ तस्यदेवलवाक्येनसर्वादेवजनस्थियः जाताःकन्यामहादि
 व्याज्वलदग्निशिरवोपमाः ६ श्रीकृष्णंरुन्दरन्दृष्ट्वाभोहिताःकन्धकाञ्चताः दामोदरस्यप्राप्त्यर्थंचक्रुर्मघव्रतंपरम् ७
 अर्घोदयेकैयमुनांनित्यंस्नात्वाव्रजांगनाः उच्चैर्जगुःकृष्णलीलांप्रेमास्पदसमाकुलाः ८ तासांप्रसन्नःश्रीकृष्णोवरं-
 ब्रूहित्युवाचह ताऊचुस्तत्परंनत्वाकृतांजलिपुटाःशनैः ९ गोप्यऊचुः गोपीश्वराणांकिलदुर्लभस्त्वसर्वेश्वरःकारण-
 कारणासि त्वनेत्रगामीभवतात्सदानोवंशीधरोमन्मथमन्मथांगः १० तथास्तुचोत्काहरिरादिदेवस्तासांतुद्योदशी-
 नमाततान भूयात्सदातेहृदिनेत्रमार्गेतथासन्नाहृतइवाशक्तचित्ते ११ परिपूर्णतमःसाक्ष्याच्छ्रीकृष्णोनान्यएवहि ए
 ककार्यार्थमागत्यकोटिकथंचकारह १२ परिकरीकृतपीतपटंहरिंशिरिकिरीटनतीकृतकन्धरम् लङ्कुटवेणुकरंचल-
 कुण्डलंपटुतरंनटवेषधरंभजे १३ भक्त्यैववश्योहरिरादिदेवःसदाप्रमाणंकिलचात्रगोप्यः सारव्यचयोगंनरुतंसदा
 पिप्रेम्योवयस्यप्रकृतिंगताःस्युः १४ इतिश्रीमद्भगवार्थसंहितायांश्रीमाधुर्यखण्डेनारदबहुलाश्वसंवादेदेवजनस्तु-
 पारब्धानंनमत्रयोदशोऽध्यायः १५ नारदउवाच जालंधरीणांगोपीनांजन्मानिष्टृणुमैथिल कर्माणिचम-
 हाराजपापघ्नानितृणांसदा १ राजन्समनदीतीरेरंगपत्तनमुत्तमम् सर्वसंपदतंदीर्घयोजनद्वयवर्तुलम् २ रंगोजि
 स्तत्रगोपालःपुराधीशोमहाबलः पुत्रपौत्रसमायुक्तोधनधान्यसमृद्धिमान् ३ हस्तिनाकुनाथायधृतराष्ट्रायभूभृते है
 मानामर्बुदशतवार्षिक्यंसददौसदा ४ एकदातत्रवर्षांतैव्यतीतैतत्रमैथिल वार्षिक्यंतुकरंराजेनददौसमदोत्कटः ५
 मिलनार्थेनचायातेरंगोजोगोपनायके वीरादशसहस्राणिधृतराष्ट्रप्रणोदिताः ६ बध्वातदामग्निर्गोपमाजग्मुस्तेगजा-
 कथम् कतिवर्षाणिरंगोजिःकारागारेस्थितोऽभवत् ७ सन्निरुद्धस्ताडितोपिलोभीभीरुर्नचाभवत् नददौसधनं

ग० स
७६

५ मध्य

प्रेमविबुलाः ९ राधयाकीर्तिस्तथाचन्द्रकोटिप्रकाशया रेजेवृन्दावनेकृष्णोयशारत्नारतीश्वरः १० एवंभासाश्रु-
याः सर्वाः श्रीकृष्णानन्दनन्दनम् परिपूर्णतमंसाक्षात्तासांकिचएतत्तपः ११ नागेन्द्रकन्यायाः सर्वाश्चैत्रमासेमनोह-
रे बलभद्रहरिप्रासाः कृष्णातीरेतुताः श्रुभाः १२ इदंमयातेकथितंगोपीनांचरितंशुभम् सर्वपापहरमुपयंकिम्भू-
यः श्रोतुमिच्छसि १३ बहुलाश्ववाच यमुनायाश्चपंचांगदत्तदुर्वाससासुने गोपीभ्योयेनगोविन्दप्राप्तस्तद्देहिमा-
प्रभो १४ श्रीनारदुवाच अत्रैवोदाहरंतीममितिहासस्युरातनम् यस्यश्चवणमात्रेणपापहानिपरंभवेत् १५ अ-
योध्याधिपतिः श्रीमान्मांधाताराजसन्तमः मृगयांविचरन्प्राप्तः सौभरेराश्रमंशुभम् १६ वृन्दावनेस्थितंसाक्षात्कृ-
ष्णातीरेमनोहरे नत्वाजामातरंराजासौभरिप्राहमानदः १७ मांधातोवाच भगवन्सर्ववित्साक्षान्त्वपरावरवि-
त्तमः लोकानांतमसोंधानां दिव्यसूर्यइवापरः १८ इहलोकैर्भवेद्राज्यं सर्वसिद्धिस्समन्वितम् अमुत्रकृष्णसारूप्य-
येनस्यान्तद्वदाश्रमे १९ सौभरिरुवाच यमुनायाश्चपंचांगंविदित्वामितवाग्रतः सर्वसिद्धिकरंशश्वत्कृष्णसारूप्य-
कारणम् २० यावत्सूर्यउदेतिस्मयावच्चप्रतितिष्ठति तावद्राज्यप्रदंचात्रश्रीकृष्णवशकारकम् २१ कवचंचस्तवंना-
म्नांसहस्रंपटलंतथा पद्मतिंसूर्यवंशेन्द्रपंचांगानिविदुर्बुधाः २२ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांश्रीमाधुर्य्यखं-
डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे श्रीसौभरिमांधातृसंवादे बहिष्मतीपुराण्यस्परः स्तुतलवासिनीनागेन्द्रकन्योपारव्याननामपंच-
दशोऽध्यायः १६ मांधातोवाच यमुनायाः कृष्णराजाः कवचंसर्वतोऽमलम् देहिमत्तमंमहाभागधारयिष्या-
म्यहंसदा १ सौभरिरुवाच यमुनायाश्चकवचंसर्वरक्षाकरंनृणाम् चतुःपदार्थदंसाक्षाच्छृणुराजन्महामते २ कृ-
ष्णांचतुर्भुजांश्यामांपुंडरीकदलेक्षणाम् रथस्थांसुन्दरींध्यात्वाधारयेत्कवचंततः ३ स्नातः पूर्वमुखोमौनीकृतसंध्यः

मा० अ०
१५

७६

चिक्षेपसंमुखेराजनमृधेव्योमास्करोबली २७ रथानगृहीत्वासाश्वंश्चमृगाभ्यांभ्रामयन्मुहुः चिक्षेपदिक्षुबलवा
 नदैत्योदुष्टावृषास्करः २८ बलात्पश्चिमपादाभ्यांवीरानश्वानितस्ततः पातयामासराजेन्द्रकेशीदैत्याधिपोबली-
 २९ एवमयंकरंयुद्धं दृष्ट्वावैकुण्ठसैनकाः शेषाभयातुरावीराजमुस्तेपिदिशोदश ३० रंगोजिसकुटुंबतंतीत्वाकं-
 सोद्यदैत्यराट् मथुराप्रिययावीरोनादयन्नुदुमीनशनैः ३१ श्रुत्वापराजयस्वस्थकोरवाः क्रोधमूर्च्छिताः दैत्यानां
 समयंहृत्वा सर्वे वैमानमास्थिताः ३२ पुरं बहिर्षदं नाम व्रजसीधिमनोहरम् रंगोजयेददौ कंसो दैत्यानामधिपोबली
 ३३ वासंचकार तत्रैव रंगोजिर्गोपनायकः बभूवुस्तस्य भार्या स्तुजालंधर्या हरैर्वरात् ३४ परिणीता गोपजनैरुपयौ
 वनभूषिताः जारधर्मणस्त्वेहं श्रीकृष्णोत्ताः प्रचक्रिरे ३५ चैत्रमासे महारासे ताभिः साकं हरिः स्वयम् पुण्येव
 न्दावनेरम्यरे मे वृन्दावनेश्वरः ३६ इति श्रीमद्गोपाचार्यसंहितायां श्रीमाधुर्यखण्डे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे जालंध-
 र्युपाख्यानं नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीनारद उवाच व्रजेशोणपुराधीशो गोपानन्दो धनी महान् भार्यापंच-
 सहस्राणि बभूवुस्तस्य मैथिल १ जातामत्स्यवरान्तास्तु समुद्रे गोपकन्यकाः तथान्याश्च त्रिवाचापि पृथिवीवा दोहनान् चू-
 २ बहिष्मती पुरंध्रो यजाता जातिस्मराः पराः तथान्याप्सरसां भूमन्वरा चारायणस्य च ३ तथा स्तुतलवासिन्यो वाम-
 नस्य वरास्त्रियः तथानगेन्द्रकन्याश्च जाताः शेषवरात्परात् ४ ताभ्यो दुर्वाससादन्तं कृष्णापंचांगमद्भुतम् तेन स
 मृज्य यमुनां वव्रिरे श्रीपतिं वरम् ५ एकदा श्रीहरिस्ताभिर्बृन्दारण्ये मनोहरे यमुनानिकटे दिव्ये पुंस्त्रे किल तरुव्रजे ६-
 मधुपध्वनिसंयुक्ते कूजित्कोकिलसारसे मधुमासे मन्दवाद्यो वसन्तललितिकावृते ७ दोलोत्सवं समारंभे हारेर्मदनमोह-
 नः कदम्बवृक्षरहसिकल्पवृक्षमनोहरे ८ कालिन्दीजलकल्लोलकोलाहलसमाकुले तद्दोलारखेलनंचक्रुस्तांगांघ्यः

इमं ध्येत न धृतवती मूर्ध्नि मालां प्रयातीम् ६ दिव्यं कौनामधेयं श्रुतमथ यमुने दण्डयत्यद्रितुल्यं पापं व्यूहं त्वरवण्डं वसतु मम-
 गिरामण्डले तु क्षणं तत् दंड्यांश्चाकार्य दंड्यान् सकृदपि वचसारवंडितं यद्गृहीतं भ्रातुर्मातं डसुनोरदतिपुरि दृढस्ते प्रचंडेति द-
 ण्डः ७ रज्जुर्वा विषयां धकूपतरणे पापाखुदवीं करीवे पयुस्त्रिकचविराजमूर्त्तिशिरसामालास्ति वास्तुन्दरी धन्यं भाग्यम-
 तः परं भुवि नृणां यत्रादिरुद्धल्लुभा गोलोके प्यति दुर्लभा निशुभगाभात्या द्वितीयानदी ८ गोपीगोकुलगोपकेलिकलते कालि-
 न्दिरुष्णप्रभे त्वत्कूले जललोलगोलविचललल्लोलकोलाहलः त्वत्कांतारकुतूहलालिकुलकृद्भ्रमकारके काकुलः कूजको-
 किलसंकुलो ब्रजलतालंकारभृत्पातुमां ९ भवति जिह्वास्तनुरोम तुल्या गिरीयदाभू सिकता इवाश्रुतं तदप्यलयाति न ते गु-
 णांतं संतोमहांतः किल शेष तुल्याः १० कलिन्दगिरि नन्दनीस्तव उषस्य यं वापरः श्रुतश्च यदि पाठितो भुवितनोति सन्मगलम्
 जनोपियदि धारयेत् किल पठेच्च यो नित्यशः स याति परमं पदं निजनि कुंजलीलावृतम् ११ इति श्रीप्रद्वर्गाचार्यसंहितायां-
 श्रीमाधुर्यारवंडे श्रीसौभरिमां धातृसंवादेश्चैयमुनास्तवं नाम सप्तदशोऽध्यायः १७ मान्धातोवाच कृष्णायाः प-
 दत्तं पुण्यं कामदं फलं तियथा वदमां मुनिशार्दूल त्वं साक्षाज्ज्ञानशेवधिः १ सौभरिरुवाच परत्वं पदं त्विदं वक्ष्ये यमुनायाम्
 हामते कृत्वा श्रुत्वाथ जस्वावाजीवन्मुक्तो भवेन्नरः २ अणवंपूर्वमुद्धृत्य मायाबीजं ततः परम् रमाबीजं ततः कृत्वा काम-
 बीजं विधानतः ३ कालिन्दीति चतुर्थ्यंतं देवीपदमतः परम् नमः पश्चात्संविधाय जपेन्मन्त्रमिमं नरः ४ जप्त्वेकादशलक्ष-
 णि मन्त्रसिद्धिर्भवेद्भुवि जनैः प्राथ्याश्च ये कामाः सर्वे प्राप्या स्वतश्च ते ५ विधाय षोडशदत्तं पद्मं सिंहासने श्रुते कर्णिका-
 यां च कालिन्दीन्यसंस्मर्य कृष्णसंयुताम् ६ जान्हवीं विस्मर्य कृष्णां चन्द्रमागां सरस्वतीम् गोमतीं कौशिकीं वेणीं सिंधुं गो-
 दावरीं तथा ७ वेदस्मृतिं वेदवतीं शतद्रूं सरयूं तथा पूजयेन्मानवः श्रेष्ठं त्रैलोक्यं ककुचिनीम् ८ पृथक् पृथक् तद्

कुशासने कुशैर्बद्ध शिरवोविप्रः पठेद्वै स्वस्तिकासनः ४ यमुनामेशिरः पातुकृष्णानेन द्वयंसदा श्यामाभूभादेशं
 चनासिकां नाकवासिनी ५ कपोली पातु मे साक्षात्परमानन्दरूपिणी कृष्णवामांसंभृता पातुकर्णद्वयं मम ६
 अधरौ पातु कालिन्दी चिबुकं सूर्यकन्यका यमस्वसाकन्धरं च हृदयं मे महानदी ७ कृष्णा प्रिया पातु घृष्टं तदिनी मे भु-
 जद्वयम् श्रोणी तदचस्क श्रोणी कटिमे चारुदर्शना ८ उरुद्वयं तुरंगमोरुर्जानुनीत्र्यं धिमेदिनी गुल्फोरासे श्वरी पातु
 पादौ पापप्रहारिणी ९ अंतर्बहिरधश्चोर्ध्वदिशास्तु विदिशास्तु च समं तात्पातु जगतः परिपूर्णं तमप्रिया १० इ-
 दं श्रीयमुनायाश्च कवचं परमाद्भुतम् दशवारं पठेद्भक्त्या निर्द्वन्द्वं नो धनवान् भवेत् ११ त्रिभिर्मसैः पठेद्द्विमात्रं ब्रह्मचारी
 मिताशनः सर्वराज्याधिपत्यं त्वं प्राप्य तेनात्र संशयः १२ दशोत्तरशतं नित्यं त्रिमासावधिमाश्रितम् यः पठेत्प्रयत्नो भू-
 त्वा तस्य किं किं न जायते १३ यः पठेद्भ्रातरुत्थाय सर्वतीर्थफलं लभेत् अंतर्ब्रतं त्वरं धामगोलोकं योगिदुर्लभम् १४
 इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीमाधुर्यखण्डे श्रीसौभरिमांधातुसंवादे श्रीयमुनाकवचनामपोदशोऽध्यायः १६ ६९
 मांधातोवाच यमुनायास्तव दिव्यं सर्वसिद्धिकरं परम् सौभरे मुनिशार्दूलवदमां कृपया त्वरम् १ श्रीसौभरिरुवाच
 मार्तण्डकन्यकायास्तु त्वं शृणु महामते सर्वसिद्धिकरं भूमौ चतुर्वर्गफलप्रदम् २ कृष्णवामांसंभृता ये कृष्णायै सत-
 तं नमः नमः श्रीकृष्णरूपिण्यै कृष्णे तुभ्यं नमो नमः ३ यः पापपंकां बुकलककुलितः कामी कुधौः सत्सुकलिकरो
 ति हि वृन्दावनं धाम ददाति तस्मै नन्दमालिन्दादिकलिन्दनन्दिनीम् ४ कृष्णे साक्षात्कृष्णरूपं त्वमेव वेगावर्तवर्तते म-
 त्स्यरूपी ऊर्मावूर्मो कूर्मरूपी सदा ते विंदौ विंदौ भाति गोविन्ददेवः ५ वन्दे लीलावतीं त्वां सधनधननिभां कृष्णवामांसंभृ-
 तां वेगं वै वैरजारव्यं सकलजलचयं खण्डयंती बलात्स्वात् छित्वा ब्रह्मांडमारात्सुरनगरनगान् गण्डशैलादिदुर्गान् भित्त्वा भूस्व-

मार्तण्डपुत्रीतनुकिरणचयोद्दीप्तदीपाभिरामाम् ३ इति ध्यानम् ॐ कालिन्दीयमुनाकृष्णकृष्णरूपासनातनी
कृष्णवामांससंभूतापरमानन्दरूपिणी ४ गोलोकवासिनीश्यामाचन्द्रावनविनोदिनी राधासखीरासलीलारा
समण्डलमण्डनी ५ निकुंजमाधवीवल्लीरंगवल्लीमनोहरा श्रीरासमण्डलीभूतायूथीभूताहरिप्रिया ६ गोलो
कतटिनीदिव्यानिकुंजतलवासिनी दीर्घोर्मिवेगगभीरापुष्पपल्लववाहिनी ७ घनश्यामामेघमालाबलाकापद्ममालि
नी परिपूर्णतमापूर्णापूर्णाब्रह्मप्रियापरा ८ महावेगवतीसाक्षाभिकुंजद्वारनिर्गता महानदीमन्दगतिर्विस्त्रावेग-
भेदिनी ९ अनेकब्रह्माण्डगताब्रह्मद्रवसमाकुला गङ्गाभिश्चानिर्जलाभानिर्मलासरितांवरा १० रत्नबद्धोभ
यतटीहंसपद्मादिसंकुला नदीनिर्मलपानीयासर्वब्रह्माण्डपाविनी ११ वैकुण्ठपरिखीभूतापरिस्वापापहारि
णी ब्रह्मलोकगताब्राह्मीस्वर्गस्वर्गनिवासिनी १२ उल्लसन्तीप्रोत्पतन्तीमेरुमालामहोज्ज्वला श्रीगङ्गाभःशिख
रिणीगण्डशैलविभेदिनी १३ देशान्पुनन्तीगच्छन्तीवाहतीभूमिमध्यगा मार्तण्डतनुजापुण्याकलिन्दगिरिनन्दि
नी १४ यमस्वसामन्दहासास्फटिजारचिताम्बरा नीलाम्बरापद्मसुरवीचरन्तीचारुदर्शना १५ रंभोरुःपद्मन
यनामाधवीप्रमदोत्तमा तपश्चरन्तीस्फुश्रीकूजन्मूपुरमेखला १६ जलस्थिताश्यामलाङ्गीखाण्डवाभावि-
हारिणी गांडीविभाषिणीवन्याश्रीकृष्णवरमिच्छती १७ द्वारकागमनाराजीपट्टराजीपरंगता महाराजीरत्न
भूषागोमतीतीरचारिणी १८ स्वकीयाचस्करवास्वार्थास्वभक्तकार्यसाधिनी नवलागाबलासुग्धावरङ्गावाम
लोचना १९ अज्ञातयौवनादीनाप्रभाकान्तिर्दतिश्छविः स्रशोभापरमाकीर्तिः कुशलाज्ञातयौवना २०
नवोदामध्यगामध्याप्रोहिः प्रौढाप्रगतम्बका धीराधीराधैर्यधराज्येष्ठाश्रेष्ठाकुलाङ्गना २१ क्षणप्रभाचं

लेषुनामोच्चार्यविधानतः वृन्दावनंगोवर्द्धनं वृन्दांचतुलशीं तथा ९ चतुर्दिक्षु विधायाश्च पूजयेन्नामभिः पृथक् १०
 ३० नमो भगवत्यै कलिन्दनंदिन्यै सूर्यकन्यकायै यमभगिन्यै श्रीकृष्णप्रियायै यूपीभूतायै स्वाहा अनेन मंत्रेणावाहनानि-
 षोडशोपचारान्समाहितउपाहरेत् इत्येवंपटलं विदितुं वक्ष्यामि पद्धतिम् यावत्सम्पूर्णतां याति पुरश्चरणमेव हि ११
 तावद्भवेद्वाचरीजपेन्मौनव्रतो द्विजः यवभोजी भूमिशायी पत्रभुक् जितमानसः १२ कामं क्रोधं तथा लोभं मोहं द्वेषं-
 विसृज्य सः भक्त्या परमयाराजन् वर्तमानस्तद्देशकः १३ ब्राह्ममुहूर्ते उत्थाय ध्यात्वा देवीं कलिं दजाम् अरुणो-
 दयवेलायां नद्यां स्नानं समाचरेत् १४ मध्याह्ने चापि संध्यायां संध्यावन्दनतत्परः समाप्ते नियमे राजन् कालिन्दी ती-
 रमास्थितः १५ दशलक्ष ब्राह्मणानां स पुत्राणां महात्मनाम् पूजयित्वा गन्धपुष्पप्रादातेभ्यः स्तुभोजनम् १६ च
 रुद्रभूषणसौवर्णपात्राणि प्रस्फुरन्ति च दक्षिणाश्च शभादद्यात्ततः सिद्धिर्भवेदतः १७ इति ते पद्धतिः प्रोक्ता मया
 राजन् महामते कुरु त्वं नियमसर्वै किम्भूयः श्रोतुमिच्छसि १८ इति श्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायां श्रीमाधुर्य्यरव-
 ण्डे सौभरि मांधातृ संवादे पटलपद्धतिवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः १८ मान्धातावाच नास्मासहस्रं कृ-
 ष्णायाः सर्वसिद्धिकरम्परम् वद मां मुनि शार्दूल त्वं सर्वज्ञो निरामयः १ सौभरिरुवाच नास्मासहस्रं कालिं-
 द्यामान्धातस्ते वदाम्यहम् सर्वसिद्धिकरं दिव्यं श्रीकृष्णवशकारकम् २ ओम् अस्य श्रीकालिन्दी सहस्रना-
 मस्तोत्रमंत्रस्य सौभरि रुषिः श्रीयमुनादेवताऽनुष्टुप् छन्दः मायाबीजमिति कीलकम् रमाबीजमिति श-
 क्तिः श्रीकलिन्दनन्दिनी प्रसादसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः अथ ध्यानम् श्यामामंभोजने त्रांसधनघनरुचिरं तमं जी-
 रकूजत्कांचीकेयूरयुक्तां कनकमणिमये विभ्रतीं कुण्डले द्वे आजच्छ्रीनीलवस्त्रस्फुरदजलचलद्वारभारं मनोज्ञां ध्याये

बकीबहुलावनचन्दिता राधाकुण्डकलाराध्याकुण्डकुण्डजलाश्रिता ४१ ललिताकुण्डगाघंटाविशारवाकुण्डमंडिता
गोविन्दकुण्डनिलयागोपकुण्डतरंगिणी ४२ श्रीगंगाभानसीगंगाकुसुमांबरभाविनी गोवर्द्धनीगोधनाद्याप्रयूरीव
रवर्णिनी ४३ सास्सीनीलकंठाभाकूजत्कोकिलपोतकी गिरिराजप्रसूभूरिरातपत्रानपत्रिणी ४४ गोवर्द्धनी
कागोदंतीदिव्योषधिनिधिःसृतिः पारदीपारदमयीनारदीशारदीभूतिः ४५ श्रीकृष्णचरणकस्थामाकामव-
नांचिता कामादवीनन्दिनीचनन्दग्राममहीधरा ४६ बृहत्सानुद्वक्तिःप्रोतानन्दीश्वरसमन्विता काकलीकोकिलम-
यीभांडीरकुशकोशला ४७ लोहार्गलप्रदाकाराकाशमीरवसनावता बर्हिषदीशोणपुरीशूरक्षेत्रपुराधिका ४८ -
नानाभरणशोभादयानानावर्णसमन्विता नानाभरीकदंबाद्यारंगारंगमहीरुहा ४९ नानालोकगतावर्चिनीनाज-
लसमन्विता स्त्रीरत्नरत्ननिलयालत्नारत्नरंजिनी ५० रंगिणीरंगभूम्याद्यारंगारंगमहीरुहा राजविद्याराज-
गुत्याजगत्कीर्तिर्धनाघना ५१ विलोलघंटाकृष्णागाकृष्णदेहसमुद्भवा नीलपंकजवर्णाभानीलपंकजहारिणी -
५२ नीलाभानीलपद्याद्यानीलांभोरुहवासिनी नागवल्लीनागपुरीनागवल्लीदलार्चिता ५३ तांबूलचर्चिताच-
र्चामकरन्दमनोहरा संकेसराकेसरिणीकेशपाशाभिभोभिता ५४ कज्जलाभाकज्जलान्ताकज्जलीकलितंज-
ना आलक्तचरणाताम्रालालाताम्रीकृतांबर ५५ सिन्दुरिनालिसबाणीसुश्रीःश्रीरवण्डमंडिता पाटीरपंक-
वसनीजटामांसीरुचाम्बरा ५६ आगर्ग्यगुरुगन्धाक्तातगराश्रितमारुता सगन्धितैलरुचिराकुन्तलालिःसकु-
न्तला ५७ शकुन्तलाऽपांशुलाचपातिव्रत्यपरायणा सूर्यप्रभासूर्यकन्यासूर्यदेहसमुद्भवा ५८ कोटिसूर्य-
प्रतीकाशासूर्यजासूर्यनन्दिनी संज्ञासंज्ञारुतास्वेच्छासंज्ञामोदप्रदायिनी ५९ संज्ञासुत्रीस्फुरच्छायातपतीता

चलार्चाविद्यत्सौदामिनीतडित् स्वाधीनयतिकालक्ष्मीः पुष्पास्वाधीनभर्तृका २२ कलहान्तरिताभीरुरिच्छाप्रोत्कं
 ठिताकुला कशिपुस्थादिव्यशस्यागोविन्दहृतमानसा २३ खंडितारवण्डशोभादद्याविप्रलब्धाभिसारिका विर-
 हातीविरहिणीनारीप्रोषितभर्तृका २४ मानिनीमानदाप्राज्ञामन्दारवनवासिनी झकारिणीझनत्कारीरण्यमंजी
 रनूपुरा २५ मेखलामेखलाकांचीकांचीकंचनामयी कंचुकीकंचुकमणिः श्रीकण्ठादद्यामहामणिः २६ श्रीहा
 रिणीपद्महारामुक्तामुक्ताफलार्चिता रत्नकंकणकेयूरास्फुरदंगुलिभूषणा २७ दर्पणादर्पणीभूतादुष्टदर्पवि
 नाशिनी कंबुग्रीवाकंबुधराग्रैवेयकविराजिता २८ तारकिनीदंतधराहमकुण्डलप्रण्डिता शिरवाभूषाभाल
 पुष्पानासामौक्तिकशोभिता २९ मणिमृमिगतादेवीरैवतात्रिविहारिणी वृन्दावनगतावृन्दावृन्दारण्यनिवासिनी
 ३० वृन्दावनलतामाध्वीवृन्दारण्यविभूषणा सौंदर्यलहरीलक्ष्मीमथुरातीर्थवासिनी ३१ विश्रान्तवासिनीका
 म्यारम्यागोकुलवासिनी रमणस्थलशोभादद्यामहावनमहानदी ३२ प्रणताप्रोन्नतापुष्पाभारतीभरतार्चिता
 तीर्थराजगतिर्गोत्रागंगासागरसंगमा ३३ सप्ताब्धिभेदिनीलोलासप्तद्वीपगताबलात् लुठंतीशैलभिद्यंतीस्फुरं
 तीवेगवन्तरा ३४ कांचीकांचीभूमिः कांचीभूमिभाविता लोकदृष्टिर्लोकलीलालोकालोकाचलार्चिता ३५
 शैलोल्लङ्घितास्वर्गगतास्वर्गार्चास्वर्गपूजिता वृन्दावनीवनाध्यक्षारक्षाकक्षातटीपटी ३६ असिकुण्डगताकच्छास्व-
 च्छन्दोच्छलितादिजा कुहरस्थारयप्रस्थाप्रस्थान्छान्तेतरातुरा ३७ अंबुच्छदासीकराभाददुरादादुरीधरा पा
 पांकुशापापसिंहीपापद्रुमकुठारिणी ३८ पुण्यसंधापुण्यकीर्तिः पुण्यदापुण्यवर्द्धिनी मधोर्वननदीमुरव्यातुलना
 लवनस्थिता ३९ कुमुदननदीकुष्माकुमुदाभोजवर्द्धिनी लव रूपवेगवतीसिंहसर्पादिवाहिनी ४० बहुलीबहुदा

एकाकरी महत्तत्त्वमहंकारो मनोबुद्धिः प्रचेतना ७९ चेतोवृत्तिः स्वान्तरात्मा चतुर्धा चतुराक्षरा चतुर्व्यूह-
श्वतुर्मूर्तिव्योमवायुरदोजलम् ८० महीशब्दोरसोगन्धः स्पर्शरूपमनेकधा कर्माद्विषयकर्ममयी ज्ञानज्ञानेन्द्रि-
यंद्विधा ८१ त्रिधाधिभूतमध्यात्ममधिदेवमधिस्थितम् ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिः सर्वदेवाधिदेवता ८२
तत्त्वसंघाविराट्मूर्तिधारणाधारणामयी श्रुतिः स्मृतिर्वेदमूर्तिः संहितागर्गसंहिता ८३ पाराशरीशावशि-
ष्टीपारहसीविधातृका याज्ञवल्कीभागवतीश्रीमद्भागवतार्चिता ८४ रामायणमयीरम्यापुराणपुरुषधि-
या पुराणमूर्तिः पुण्यांगाशास्त्रमूर्तिर्महोन्नता ८५ मनीषाधिषणा बुद्धिर्वाणीधीः शोमुषीमतिः गाय-
त्रीवेदसावित्रीब्राह्मणीब्रह्मलक्षणा ८६ दुर्गापर्णासतीसत्यापार्वतीचण्डिकाबिका आर्यादाक्षाधिणी
दाक्षीदक्षयज्ञविधातनी ८७ पुलोमजाशचीन्द्राणीवेदीदेववरार्पिता वायुनाधारिणीधन्यावायवीवासुवेग-
गा ८८ यमानुजासंयमनीसंज्ञाच्छायास्फुरद्युतिः रत्नदेवीरत्नवृन्दातारातरणिमण्डला ८९ रुचिः
शान्तिः क्षमाशोभादयादक्षद्युतिस्त्रया तलतुष्टिर्विभापुष्टिः सन्तुष्टिः पुष्टभावना ९० चतुर्भुजाचारुने-
त्राद्विभुजाष्टभुजाबला शरवहस्तापद्महस्ताचक्रहस्तागदाधरा ९१ निषंगधारिणीचर्मरवदुपाणिर्धनुर्द्ध-
रा धनुष्टंकारणीयोद्धीदैत्योद्धटकिाशिनी ९२ रथस्थागरुडारूढाश्रीरुष्णाहृदयस्थिता वैशीधराकृष्णा
वैषास्त्रग्विणीवनमालिनी ९३ किरीटधारिणीयानामन्दमन्दगतिर्गतिः चन्द्रकोटिप्रतीकाशातन्वीकोम-
लविग्रहा ९४ शैष्मीभीष्मसुताभीमारुक्मिणीरूक्मरूपिणी सत्यभामाजांबतीसत्याभद्रासूद-
क्षिणा ९५ मित्रवृन्दासरवीवृन्दावृन्दारण्यध्वजोर्ध्वगा शृंगारकारिणीशृंगाशृंगभूः शृंगदारवगा ९६-

पकारिणी सावर्ण्यानुभवावेदीचडवासौरव्यदायिनी ६० शनैश्चरानुजाकीलाचन्द्रवंशविवर्द्धिनी चन्द्रवंशवधूश्च-
 न्द्राचद्रावलिसहायनी ६१ चन्द्रावतीचन्द्रलेखाचन्द्रकान्तानुगांशहला भैरवीपिंगलाशंकीलीलावत्यागरीमयी ६२
 धनश्रीदेवगान्धारीस्वर्मणिगुणवर्द्धिनी व्रजमल्लार्यधकारीविचित्राजयकारिणी ६३ गान्धारीमंजरीटोडीगुर्ज्या-
 सावरीजया कर्णाटीरागिणीगौरीबैराटीगौरवाटिका ६४ चतुश्चन्द्रकलाहेरीतैलंगीविजयावती तालीतलस्व
 रागानाक्रियामातप्रकाशिनी ६५ वैशाखीमचलाचारुमचारीघूघटीघटा बैरागरीसोरटीशाकैदारीजलधारिका ६६
 कागाकरश्रीकल्याणीगौडकल्याणमिश्रिता रामसंजीविनीहेलामन्दारीकामरूपिणी ६७ सारंगीमारुतीहोडासा
 गरीकामवादिनी वैभासीमंगलाचन्द्रीरासमण्डलमण्डना ६८ कामधेनुःकामलताकामदाकमनीयका कल्पवृक्ष
 स्थलीस्थूलाक्षरुधासौधनिवासिनी ६९ गोलोकवासिनीसुभूर्यधिभूतारपालिका शृंगारप्रकराशृंगास्वच्छाशय्य
 पकारका ७० पार्षदाक्षसखीसेव्याश्रीवृन्दावनपालिका निकुंजभृत्कुंजपुंजागुंजाभरणाभूषिता ७१ निकुंज
 वासिनीप्रौढ्यागोवर्द्धनतटीभवा विशारवातलितारामानिरुजामधुमाधवी ७२ एकनैकसरवीशैलकुसरवीमध्याम-
 हामनाः श्रुतिरूपाभ्रुषिरूपामैथिलाःकौशलाःस्त्रियः ७३ अयोध्यापुरवासिन्योयज्ञसीताःपुलिनंकाः रमावै-
 कुण्ठवासिन्यःश्वेतद्वीपसरवीजनाः ७४ उर्द्ववैकुण्ठवासिन्योदिव्याजितपदाश्रिताः श्रीलोकचलवासिन्यःश्री
 सरव्यःसागरोद्भवाः ७५ दिव्याश्चदिव्यादिव्यागाव्याप्तास्त्रिगुणवृत्तयः भूमिगोप्योदेवनाय्योतताओषधिवीरु-
 धः ७६ जालधर्यःसिन्धुस्रताःपृथुबहिष्पतीभवाः दिव्यावराध्यप्सरसःसौतलानागकन्यकाः ७७ परं
 धामपरं ब्रह्मपौरुषाप्रकृतिःपरा तदस्थगुणभूर्गीतागुणागुणमयीगुणा ७८ विद्वन्नासदसन्मातादृष्टीदृश्यागु

गंगामन्दाकिनीबला १४ स्वर्नदीजान्हवीवेला वैष्णवीमंगलालया बालाविष्णुपदीप्रोच्यासिन्धुसागरसंगता १५-
गंगासागरशोभाढ्यासामुद्रीरत्नदाधुनी भागीरथीस्वर्धुनीभूः श्रीवामनपदच्युता १६ लक्ष्मीरमारामणी-
याभार्गवीविष्णुवल्लभा सीतार्चिजनिकीमाताकलंकरहिताकला १७ कृष्णपादाब्जसम्भूतासर्वात्रिपथगा
मिनी धराविश्वभरानन्ताभूमिर्धात्रीक्षमामयी १८ स्थिताधरित्रीधरणिरुर्वीशेषकणस्थिता अयोध्या-
घवपुरीकौशिकीरघुवंशजा १९ मथुरामाथुरीपंथायादवीध्रुवपूजिता मयायूर्बिल्वनीलद्वागंगाद्वारविनिर्गता-
२० कुशावर्तमयीध्रौव्याध्रुवमण्डलमध्यगा काशीशिवपुरीशेषाविंध्यवाराणसीशिवा २१ अवंतिकादेवपु-
रीप्रोज्जलोज्जयनीजिता द्वारावतीद्वारकामाकुशभूताकुशस्थली २२ महापुरीसप्तपुरीनन्दिग्रामस्थलस्थिता
शालिग्रामशिलादित्यशंभलग्राममध्यगा २३ वंशगोपालनीक्षिमाहरिमन्दिरवर्तिनी बर्हिष्मतीहस्तिपुरीश-
क्रप्रस्थनिवासिनी २४ दाडमीसैधवीजंबूपौष्करीपुष्करप्रसूः उत्पलावर्तगमनानैमिषीनैमिषावृता २५ कु-
रुजांगलभूः कालीहैमवत्यार्वदीबुधा शूकरक्षेत्रविदिताश्वेतवाराहधारिता २६ सर्वतीर्थमयीतीर्थातीर्था-
नांतीर्थकारिणी हारिणीसर्वदोषाणांदायिनीसर्वसर्वसम्पदाम् २७ वर्द्धनीतेजसांसाक्षाद्दर्शनास्मिन्कृत-
नी गोलोकधामधनिनीनिकुंजनिजमंजरी २८ सर्वान्तमासर्वपुण्यासर्वसौन्दर्यभूखला सर्वतीर्थोपरिगता
सर्वतीर्थाधिदेवता २९ नाम्नांसहस्रकालिन्ध्याः कीर्तिदंकादम्परम् महापापहरस्युण्यमायुर्वर्द्धनमुत्तमम् ३०
एकवारंपठेद्वात्रौचौरेभ्योनभयंभवेत् द्विवारंपठेन्मार्गेदस्युभ्योनभयंक्वचित् ३१ द्वितीयांतुसमारभ्यपठेत्पूणी
वधिंद्विजः दशवारमिदंभक्त्याध्यात्वादेवीकलिन्दजाम् ३२ रोगीरोगात्प्रमुच्येतबन्धोमुच्येतबन्धनात् गुर्विणी

तिनिक्षेक्षास्मृतिः स्पर्धास्पृहाश्चन्द्रास्वनिर्वृतिः ईशातृष्णाभिदाप्रीतिहिंसायांचाकुमाकृषिः ९७ आशा
 निद्रायोगनिद्रायोगिनीयोगदायुगा निद्राप्रतिष्ठाशमितिः सत्वप्रकृतिरुत्तमा ९८ तमः प्रकृतिदुर्मर्षीरजः प्र
 कृतिरानतिः क्रियाऽक्रियाकृतिर्ग्राहिः सात्त्विक्याध्यात्मिकीवृषा ९९ सेवाशिखामणिर्वृद्धिराहृतिः सु
 मतिर्द्युभूः रज्जुर्हिदाम्नीषट्वर्गसंहितासौरव्यदायिनी १०० उक्तिः प्रोक्तिर्देशभाषाप्रकृतिः पिंगलोद्भवा -
 नागभाषानागभूषानागरीनगरीनगा १ नौनौकाभवनौर्भावाभवसागरसेतुका मनोमयीदारुमयीसैकती
 सिकतामयी २ लेख्यालेख्यामणिमयीप्रतिहेमविनिर्मिता शैलीशैलभवाशीलाशीकराभाचलाचला ३ -
 अस्थितास्वस्थितातूलीवेदिकीतांत्रिकीविधिः संध्यासंध्याभवसनावेदसंधिः स्रुधामयी ४ सायंतनीशिखा
 वेध्यासूक्ष्माजीवकलाकृतिः आत्मभूताभाविताऽपवीप्रव्हीकमलकर्णिका ५ नीराजनीमहाविद्याकंद
 लीकार्यसाधनी पूजाप्रतिष्ठाविपुलापुनंतीपारलौकिकी ६ शक्रकुशक्तिमौक्तिकाचप्रतीतिः परमेश्वरी वि
 राजोष्णिकविराट्वेणीवेणुकावेणुनादिनी ७ आवर्तिनीवार्तिकदाचार्तावृत्तिर्विमानगा रासाढ्यारासिनीरा
 शीरासमण्डलमण्डली ८ गोपगोपीश्वरीगोपीगोपीगोपालवन्दिता गोचारिणीगोपनदीगोपानन्दप्रदायि-
 नी ९ पशव्यदागोपसेव्याकोटिशोगोपणावृता गोपालुगागोपवतीगोविन्दपदपादुका १० वृषभानुसूतारा
 धात्रीकृष्णवशकारिणी कृष्णप्राणाधिकाशश्वद्रसिकारसिकेश्वरी ११ अवदोदाताम्रपर्णीकृतमाला-
 विहायसी कृष्णावेणीभीमरथीतापीरेवामहापगा १२ वैद्यसकीचकावेरीतुंगभद्रासरस्वती चन्द्र-
 भागावेव्रवतीऋषिकुल्याककुक्षिनी १३ गौतमीकौशिकीसिन्धुर्बाणगंगातिसिन्धिदा गोदावरीरत्नमाला

सुन्दरोलोलकुडलः आकाशस्थः पूर्णचन्द्रः सतडिज्जलदोयथा १० दैत्यं भयं करं वीक्ष्य बलदेवो महाबलः
 रुषाहनन्मुष्टिना तं शिरस्यद्रियथाद्रिभित् ११ विशीर्णमस्तको दैत्यो यथावृजहतो गिरिः पपात भूमौ सहसा
 चालयन्वस्फधातलम् १२ तज्ज्योतिर्निर्गतिं दीर्घबलेलीनं बभूव ह तदैव वचुर्देवाः पुष्पैर्नन्दनसंभवैः १३ अभू
 ज्जयजयारावो दिवि भूमौ नृपेश्वर एवं श्रीबलदेवस्य चरितम् परमाद्भुतम् १४ मया ते कथितं राजन् किं भूयः श्रोतु
 मिच्छसि बहुलाश्व उवाच कोयं दैत्यः पूर्वकाले प्रलंबोरणा दुर्मदः बलदेवस्य हस्तेन मुक्तिं प्राप कथमुने १५
 श्रीनारद उवाच शिवस्य पूजनार्थं हि यक्षराट् स्ववने शुभं करिष्यामस्य पुष्पाणिारक्षायक्षरितस्ततः १६ तद
 प्यस्यातिजगद्गुहः पुष्पाणि प्रस्फुरन्ति च ततः कुहोददोशाप्यक्षराद्धनदो बली १७ येषु गृह्यन्त्यस्य पुष्पाणि
 स्वेचान्येस्फुरमानवाः भवितारोऽस्फुराः सर्वे मच्छापात्सहसा भवि १८ हूहस्तो य विजयो विचरन्तीर्थभूमि
 शु वनं चैत्ररथं प्राप्नो गायन् विष्णुगुणान्यथि १९ वीणापाणि रज्जानन्वै गन्धर्वैः समनांसि च गृहीत्वा सोऽसु
 रोजातो गन्धवत्त्वं विहाय तत् २० तदैव शरणं प्राप्तः कुबेरस्य महात्मनः नत्वा तत्प्रार्थनां च क्रेकृतां जलिपुटः
 शनैः २१ तस्मै प्रसन्नो राजेन्द्र कुबेरोऽपि वरं ददौ त्वं विष्णुभक्तः शांतात्मा माशोचं कुरु मानद २२ द्वाप-
 रांते च ते मुक्तिर्बलदेवस्य हस्ततः भविष्यति न सन्देहो भाण्डारेयमुनातटे २३ श्रीनारद उवाच हूहस्तः स
 गन्धर्वः प्रलंबो भून्महास्फुरः कुबेरस्य वराद्राज न्यरमोक्षजगाम ह २४ इति श्रीमद्भगवायसंहितायां श्रीमा
 धुर्यवण्डेनारद बहुलाश्वसंवादे प्रलंबवधोनाम विंशोऽध्यायः २० श्रीनारद उवाच अथ क्रीडाप्रसक्ते
 षु गोपेषु सबलेषु च तृणलोभेन विविशुर्गावः सर्वा महद्वनम् १ ताश्चानेतुं गोपबालाः प्राप्तामुंजादवीपराम्

जनयेत्पुत्रं विद्यार्थी पंडितो भवेत् ३३ मोहनंस्तभनंशश्वहशीकरणमेवच उच्चाटनंघातनंचशोषणं दीपनंतथा ३४
उन्मादनतापनंचनिधिदर्शनमेवच यद्यद्वाञ्छतिचित्तेनतत्तत्प्राप्नोतिमानवः ३५ ब्राह्मणोब्रह्मवर्चस्वीराजन्योजग
तीपतिः वैश्योनिधिपतिर्भूयाच्छूद्रःश्रुत्वातुनिर्मलः ३६ पूजाकालेतुयोनित्यपठतेभक्तिभावतः लिप्यतेनसपापे
नपद्यपत्रमिवांभसा ३७ शतवारंपठन्नित्यवर्षाविधिमतःपरम् पदलंपद्भुतिकृत्वास्तवंचकवचंतथा ३८ स-
प्तद्वीपमहीराज्यंप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ३९ निःकारणंपठेद्यस्तयमुनाभक्तिसंयुतः त्रिवर्ग्यमेत्यस्कृतीजीवन्मु-
क्तोभवेदिह ४० निकुंजलीलाललितंमनोहरंकलिन्दजाकूललताकदम्बकम् वृन्दावनोन्मत्तमिलिन्दशब्दितंव्रजं
सगोलोकमिदंपठेच्चयः ४१ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांश्रीमाधुर्यखण्डेश्रीसौभरिमान्धातृसंवादेयमुनासह-
स्रनामकथनंनानामैकोनविंशोऽध्यायः १९ नारदउवाच इतिकृष्णस्तवंश्रुत्वामान्धातानृपसत्तमः अयोध्या
प्रथयौवीरोनत्वाश्रीसौभरिमुनिम् १ इदंमयातेकथितंगोपीनांचरितंशुभम् महापापहरंमुएयंकिंभूयःश्रोतुमि-
च्छसि २ बहुलाश्वउवाच श्रुतंतवसुखाद्ब्रह्मन्गोपीनांचर्णनंपरम् यमुनायाश्चपंचांगमहापातकनाशनम् ३
श्रीकृष्णःसबलःसाक्षाद्गोलोकाधिपतिःप्रभुः अग्रेचकारकांलीलांललितांव्रजमंडले ४ श्रीनारदउवाच
एकदाचारयन्गाःस्वाःसबलोगोपबालकैः भाण्डीरेयमुनातीरेबाललीलांचकारह ५ विहारंकारयन्बालैर्वीर्य
वाहकलक्ष्णम् विजहारवनेकृष्णोदर्शयच्चगामनोहराः ६ तद्यागतोगोपरूपीप्रलंबःकंसनोदितः नज्जातो
बालकैःसोपिहरिणाविदिनोऽभवत् ७ विहारविजयंरामनेतुंकोपिनमन्यते उवाहतंप्रलंबोसौभाण्डीराद्यमु-
नातटम् ८ अवरोहणतोदैत्योमथुरांगंतुमुद्यतः दधारधनवद्रूपंगिरीन्द्रइवदुर्गमः ९ बभौबलोदैत्यपृष्ठे-

देवताः १७ युष्माकं तु प्रभावेन पतयो बोद्धिजातयः सद्यो यज्ञफलं प्राप्य युष्माभिः सह निर्मलाः १८ गमिष्यन्ति
परधामगोलोकं प्रकृतेः परम् श्रीनारद उवाच अथ नत्वा हरिं सर्वाभ्याजं मुच्यन्ते मण्डले तादृष्ट्वा ब्राह्मणाः सर्वे
स्वात्मानं धिक् प्रचक्रिरे दिदृक्षुस्ते श्रीकृष्णं कंसाद्वीतान् चागताः २० भूत्वा न संबलः कृष्णो गोपालैः स
ह मैथिल गाः पालयन्नाजगाम वृदारण्यं मनोहरम् २१ इति श्रीमद्भगवद्गीतासहितायां श्रीमाधुर्यरवण्डेनार
दबहुलाश्वसंवादे दावाग्निमोक्षविप्रपत्तिदर्शननामैकविंशोऽध्यायः २१ श्रीनारद उवाच एकदानन्दराजो सौ
कृत्वा चैकादशीव्रतम् द्वादश्यां यमुनां स्नातुं गोपालैर्जलमाविशान् १ तंगृहीत्वा पाशिभृत्यः पाशिलोकं जगा
मह तदा कोलाहले जाते गोपानां मैथिलेश्वर २ आश्वास्य सर्वान् भगवान् गतवान् चारुणीपुरीम् भस्मीचकार
सहसा पुरीदुर्गे हरिः स्वयम् ३ कोटिमार्तण्डसंकाशं दृष्ट्वा प्रकुपितं हरिम् नत्वा कृतान्तजलिः पाशीपरिक्रम्य हृदयि-
तः ४ वरुण उवाच नमः श्रीकृष्ण चन्द्राय परिपूर्णतमाय च असंख्यब्रह्मांडभूते गोलोकपतये नमः ५
चतुर्व्यूहाय महसेनमस्ते सर्वतेजसे नमस्ते सर्वभावाय परस्मै ब्रह्मणे नमः ६ केनापि मूढेन ममानुगेन कृतं परं
हेलनमद्यमेव तत्क्षम्यतां भोः शरणं गतं मां परेश भूमन् परिपाहि पाहि ७ नारद उवाच इति प्रसन्नो भगवान् न
दनीत्वा स जीवतम् सौख्यं प्रकाशयन् बधून् व्रजमंडलमाययौ ८ नन्दराजमुखाच्छ्रुत्वा प्रभावं श्रीहरिर्महत्-
गोपीगोपगणारुचुः श्रीकृष्णं नन्दनन्दनम् ९ यदित्वं भगवान् साक्षात् लोकपालैः सुपूजितः दर्शयाश्च परलो-
कं वैकुण्ठं तर्हि नः प्रभो १० नीत्वा सर्वस्ततः कृष्ण एत्यैकुण्ठमन्दिरम् दर्शयामास रूपं स्वज्योतिर्मण्डलम-
ध्यगम् ११ सहस्रभुजसंयुक्तं किरीटकटकोज्ज्वलम् शरवचक्रगदापद्मवनमालाविराजितम् १२ असंख्यको

संभूतस्तत्रदावाग्निः प्रलयामिसमो महान् २ गोभिर्गोपाः समेतास्ते श्रीकृष्णं सबलं हरिम् वदन्तः पाहिपा
 हीति भयार्ताः शरणं गताः ३ वीक्ष्य बह्विभयं स्वानां कृष्णो योगेश्वरेश्वरः न्यग्रीलयतमा भैष्टलोचनानीत्यभा
 पत ४ तथा भूतेषु गोपेषु तमभिभयकारकम् अपि बद्धगवान् देवो देवानां पश्यतानुप ५ एवं पीत्वा महावह्निं
 नीत्वा गोपालगोणम् प्राप्तो भूद्यमुनापारे शशाशोकवने हरिः ६ तत्र क्षत्पीडिता गोपाः श्रीकृष्णं सबलं
 हरिम् कृतांजलिपुटा ऊचुः क्षुधाताः स्मो वयं प्रभो ७ तदा तान् प्रेषयामास यज्ञश्रांगिरसे हरिः ते गत्वा तं यज्ञ
 वरं न त्वोचुर्विमलवचः ८ गोपा ऊचुः गोपाल बालैः सबलः समागतो गाश्चारयन् श्रीव्रजराजनन्दनः क्षत्सं
 युतोऽस्मै स गणाय भूस्तराः प्रयच्छताश्च नमनं गमोहिने ९ श्रीनारद उवाच न किंचिद्बुद्धेस्तु सर्ववचः श्रुत्वा
 द्विजानुप गोपानिराशा आगत्य इत्युचुः सबलं हरिम् १० गोपा उचुः त्वमस्य धीशो ब्रजमंडले बली श्रीगोकु
 ले नन्दपुरोग्रदं धृक् न वर्तते दंडमलं मधोः पुरि प्रचंडं चंडांशुमहस्तव स्फुरत् ११ श्रीनारद उवाच पुनस्तान् प्रे
 षयामास तत्पत्नीभ्यो हरिः स्वयम् यज्ञवादपुनर्गत्वा नत्वा विप्रप्रियास्तदा १२ कृतांजलिपुटा ऊचुः गोपाः कृष्ण
 प्रणोदिताः १३ गोपा ऊचुः गोपाल बालैः सबलः समागतो गाश्चारयन् श्रीव्रजराजनन्दनः क्षत्सं युतोऽ-
 स्मै स गणाय च गणाः प्रयच्छताश्च नमनं गमोहिने १३ श्रीनारद उवाच कृष्णं समागतं श्रुत्वा कृष्णदर्शन
 लालसाः चक्रुर्विधानां पात्रेषु नीत्वा सर्वद्विजांगनाः १४ त्यक्त्वा सद्यो लोकलज्जां कृष्णपाशैः समाययुः आ
 शोकानां वने रथैः कृष्णातीरे मनोहरे १५ यथा श्रुतं तथा दृष्टं श्रीहरेरूपमद्भुतम् आध्यानं गताः सर्वास्तुरीयं यो
 गिनो यथा १६ श्रीभगवानुवाच धन्यायूयं दर्शनार्थं भागता हे द्विजांगनाः प्रतिघातग्रहान् शीघ्रानिःशंकाभूमि

ग० सं०
८४

85

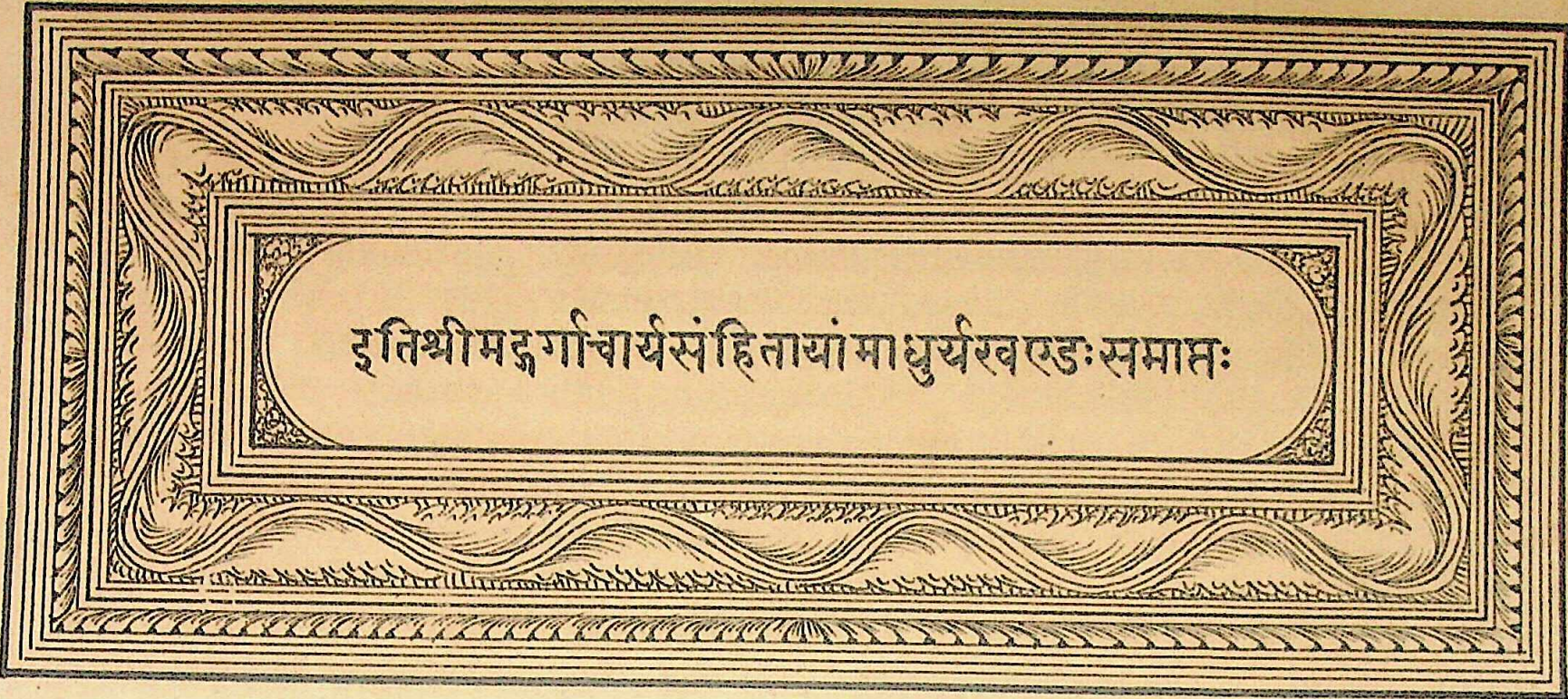
९ नंदाद्याविस्मिताः सर्वज्ञात्वा कृष्णं परेश्वरम् अंबिकावनतः शीघ्रमाययुर्व्रजमण्डलम् १० इदं मया ते कथितं
श्रीकृष्णचरितं श्रुत्वा सर्वपापहरस्सुखं किं भूयः श्रोतुमिच्छति ११ बहुलाश्व उवाच अहो श्रीकृष्णचन्द्रस्य-
चरितं परमाद्भुतम् श्रुत्वा मनो मे तच्छ्रोतुं संप्राप्तं पुनरिच्छते १२ अग्रे च कारकांलीलां लीलया व्रजमण्डले हरि-
व्रजेशः परमो विददेवर्षिसत्तम १३ इति श्रीमद्भगवाच्चरितसंहितायां श्रीमाधुर्यखण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे स्कन्धो-
नोपारख्याननाम त्रयोविंशोऽध्यायः २३ श्रीनारद उवाच एकदा शैलदेशेषु सबलो भगवान्हरिः कृत्वा विला-
पनं क्रीडां चोरपालकलक्षणाम् १ तत्र व्योमासुरो दैत्यो बालान् मोषयितान् बहून् नीत्वानीत्वा द्विदयं च विनिक्षि-
प्य पुनः पुनः २ शिलयापि दधे द्वारं मय पुत्रो मया बलः सत्यचौरं च तं ज्ञात्वा भगवान्मधुसूदनः ३ गृहीत्वा पात-
यामास भुजाभ्यां भूमिमण्डले ४ तदा मृत्युं गतो दैत्यस्तज्ज्योतिर्निगतस्फुरत् दशदिक्षु भ्रमद्राजन् श्रीकृष्णो-
लीनतांगतम् ५ तदा जयजयारावो दिवि भूमौ बभूव ह पुष्पाणि वृषा देवाः परमानन्दसंवृताः ६ बहुलाश्व
उवाच कोऽयं पूर्वकुशलकृतव्योमो नामार्थतद्वद येन कृष्णो घनश्यामेलीनो भूद्दामिनीयथा ६ नारद उवाच
आसीत्काश्यामीमरथो राजादानपरायणः यज्ञकृन्मानदोधन्वी विष्णुभक्तिपरायणः ७ राज्ये पुत्रसन्निवेशयज-
गाममलयाचलम् तपस्तपसमारंभे वर्षाणां लक्षमेव हि ८ तस्याश्रमे पुलस्त्यो सौशिष्यवृन्दैः समागतः तं
दृष्ट्वा नोत्थितो मानी राजर्षिर्नितोऽभवत् ९ शापं ददौ पुलस्त्योऽपि दैत्यो भवमहारवल ततस्तच्चरणोपांते पतितं
शरणागतम् १० उवाच मुनिशार्दूलः पुलस्त्यो दीनवत्सलः द्वापरान्ते मायुरे च पुण्ये श्रीव्रजमण्डले ११ यदुवंश-
पतेः साक्षाच्छ्रीकृष्णस्य भुजौ जसौ ईप्सिता योगिभिर्मुक्तिर्भविष्यति न संशयः १२ श्रीनारद उवाच

मा० अ०
२३

८४

टिमार्तंडसकाशंशेषसंस्थितम् चामरांदोलदिव्याभंब्रह्माद्यैः पस्सिसेवितम् १३ तदैवतान्गोपगणान्पार्षदस्तेग
 दाधरः ऋजं कृत्वानतिधृत्वा दूरेस्थाप्यप्रयत्नतः १४ चकितानिवतान्चीक्ष्य प्रोचुस्तेषार्षदागिरा रैरेतूष्णीं-
 प्रभवतमावक्रत्ववनेचराः १५ भाषणमाप्रकुरुत न दृष्ट्वा किं सभाहरेः वेदावदंति चात्रैव साक्षादेवे स्थिते प्र-
 भो १६ इति शिक्षा गता गोपाहर्षितामौ न मास्थिताः मनस्यनुरयं कृष्णगुच्छसिंहासने स्थितः १७ अस्मान्
 दुरादधः कृत्वा स्माभिर्वक्तिन कर्हिचित् तस्माद्भजाद्वरं नास्ति कोपिलो को न सोरव्यदः १८ यत्रानेन स्वभ्रात्रा-
 पि वार्ता स्याद्विपरस्परम् इति प्रवदतस्तान्वै नीत्वा श्रीभगवान्हरिः ब्रजमागतवान् राजन्परिपूर्णतमः प्रभुः -
 १९ इति श्रीम. मा. खं. नारदब. सं. नन्दादिवैकुण्ठदर्शननाम द्वाविंशोऽध्यायः २२ श्रीनारद उवाच
 एकदानृपगोपालाः शकटैरत्नपूरितैः दृषभानूपनंदाद्याञ्जगमुश्चां बिकाचनम् १ भद्रकालीं पशुपतिं पूजयित्वा
 विधानतः ददुर्दानं हि जातिभ्यः सुप्तास्तत्र सरित्तटे २ तत्रैको निर्गतो रात्रौ सर्पो नन्दं पदे ग्रहीत कृष्णकृष्णोति
 चुक्रोश नन्दोति भयविह्वलः ३ तदोत्प्लुके गीप बालास्तो दुराजगरं नृप पदं सोपिन तत्प्राजसर्पो यैस्वमणिं य-
 था ४ तताडस्वपदा सर्पभगवान् लोकपावनः त्यक्त्वा तदेव सर्पत्वं भूत्वा विद्याधरः कृती ५ नत्वा कृष्णं परि-
 क्रम्य कृताञ्जलिपुटो वदत् स्फुटं दर्शनं उवाच अहं स्फुटं दर्शनं नाम विद्याधरवरः प्रभो अष्टावक्रं मुनिं दृष्ट्वा हासितो
 स्मि महाबलः ६ मत्पशापददौ सोपित्वं सर्पो भवदुर्मते तच्छापादमुक्तो हं कृपया तव माधव ७ त्वत्पादपद्म
 मकरन्दरजः कणानां स्पर्शेन दिव्यपदवीं सहसा गतोऽस्मि तस्मै नमो भगवते भुवनेश्वराय यो भूरिभारहरणाय भु-
 वो वतारः ८ श्रीनारद उवाच इति नत्वा हरिं कृष्णं राजन् विद्याधरस्तु सः जगाम वैष्णवं लोकसर्वोपद्रववर्जितम्

सोयंभीमरथोराजामयदैत्यसुतोऽभवत् श्रीकृष्णभुजवेगेनमुक्तिंप्रापविदेहराट् १३ एकदागोपघोषेषु
 दैत्योऽरिष्टोमहाबलः आगतोनादयन्खगातटाच्छ्रुगैर्विदारयन् १४ गोप्योगोपागोगणाश्चवीक्ष्यतंदुद्रुभ
 यात् भगवान्दैत्यहादेवोमाभैष्टेत्यभयंददौ १५ गृहीत्वातंतुशृंगेषुनोदयामासमाधवः सोपितनोदयामा
 सश्रीकृष्णायोजनद्वयम् १६ पुच्छेगृहीत्वातंकृष्णोभ्रामयित्वाभुजोत्तसा भूपृष्ठेपोथयामासकमण्डलमि-
 वार्भकः १७ अरिष्टःपुनरुत्थायक्रोधसरक्तलोचनः शृंगेश्वरोहितशैलसमुत्पाद्यमहारवलः १८ गर्जयन्घ
 नवद्दीरःकृष्णोपरिसमाक्षिपत् कृष्णःशैलसंगृहीत्वातस्योपरिसमाक्षिपत् १९ शैलस्यापिप्रहारेणकिं-
 चिद्वाकुलमानसः भूमौतताडशृंगाग्रान्निर्गितंतैर्जलंभुवः २० श्रीकृष्णस्तंचशृंगेषुगृहीत्वाभ्रामयन्मुहुः -
 भूपृष्ठेपोथयामासवातःपद्ममिवोद्धतम् २१ तदैववृषरूपत्वत्यक्काविप्रवपुर्द्धारः नत्वाश्रीकृष्णपादाकृम्या
 हगङ्गदयागिरा २२ द्विजउवाच बृहस्पतेश्चशिष्योहंवरतंतुर्दिजोत्तमः बृहस्पतिसमीपेहंपठितुंगतवानहम्
 २३ पादौकृत्वास्थितोभूवंपश्यतस्तस्यसन्मुखे तदारुषाहसमुनिर्वृषवत्त्वस्थितःपुरः २४ गुरुहेलनकृत्त
 स्मात्त्वंवृषोभवदुर्मते तेनशापाद्वृषोऽभूवंगदेशेषुमाधवः २५ असुराणांप्रसंगेनासुरत्वंगतवानहम् त्वत्प्र
 सादाद्विसुक्तोहंशापतोऽस्करभावर्तः २६ श्रीकृष्णायनमस्तुभ्यंवासुदेवायतेनमः प्रणतक्लेशनाशायगोविन्दाय
 नमोनमः २७ श्रीनारदउवाच इत्युक्ताश्रीहरिंत्वासाक्षाच्छिष्योबृहस्पतेः द्योतयन्भुवनंराजन्विमानेनदिवं-
 ययौ २८ इदंमयातेकथितंखण्डमाधुर्यमद्भुतम् सर्वपापहरमुण्यंकृष्णप्राप्तिकरंपरम् २९ कामदंपठतांशशक्तिं
 भूयःश्रोतुमिच्छसि ३० इतिश्रीमद्भगवांश्च श्रीमा०खं० नारदब० व्योमासुरारिष्टासुरवधोनामचतुर्विंशोऽध्यायः २४

इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां माधुर्यखण्डः समाप्तः

श्रीगणेशायनमः वसुदेवसुतं देवं कंसचाणूरमर्दनम् देवकीपरमानन्दं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् १ बहुला-
श्वउवाच मथुरायां किंचरिचक्रुतवान् भगवान्मुने कथं जघान कंसारव्यमेतन्मे ब्रूहि तत्त्वतः २ नारदउवाच
अथैकदा हं मथुरां पुरीं परां विलोकितुं चागतवान् नृपेश्वर कर्तुं परं दैत्यवधोद्यमं हरः परस्य साक्षान्मनसा प्र-
णोदितः ३ सिंहासने च प्रहृते पुरंदरात्सितातपत्रे च लचारुचामरे स्थित नृपकसमुत्तमः सहस्रवाचमेव
शृणु तत्प्रपूजितः ४ यशोदायाः सुता जाता या त्वद्दस्ता द्विवगता देवक्या कृष्ण उत्पन्नो राहिणीनन्दनो ब-
लः ५ स्वमित्रेन नन्दराजे च न्यस्तो पुत्रो भवद्भ्यात् तवारीरामकृष्णौ द्वौ वसुदेवेन दैत्यराट् ६ पूतनाद्याह्यरि-
ष्टांता दैत्या ये त्वद्भूतोत्कटाः याभ्यां हतावनो द्वैशेते मृत्युतोऽस्मृतौ किल ७ एवमुक्तो भोजपतिः क्रोधाच्च लि-
तविग्रहः जग्राह निशितं खण्डं शौरिहेतुं सभातले ८ मया निवारितः सोऽपि विस्तृतैर्निगडैर्द्वैः बध्वा तं भा-
र्यया सार्द्धं कारागारं रुरोधह ९ इत्युत्क्रान्तं मयि गते केशिनं दैत्यपुंगवम् रामकृष्णवधार्थाय प्रेषयामास
दैत्यराट् १० चाणूरादीन् समाहूय महामात्यं द्विपस्य च कार्यभारं करान् लोकान् प्राह दंभोजराट् बली ११
कंसउवाच हे कूटहतोशलकहे चाणूरमहाबल रामकृष्णौ च मे मृत्युदर्शितौ नारदेन तु १२ भवद्भिरिह
संप्राप्तौ हन्यतां मल्ललीलया मल्लभूमि च स युक्ता कुरुतां शशुभावहाम् १३ द्विपकुवलयपीडरंगद्वारिम-
दोत्कटम् प्रस्थाप्य तेन हंतव्यौ महामात्यममाहितौ १४ चतुर्दश्यातुकर्तव्यो धनुर्योगः प्रशान्तये अमा-
वास्यादिने लोकामल्लयुद्धं भवेदिह १५ नारदउवाच इत्युक्त्वा स्वजनान्कंसोऽक्रूरमाहूय सत्वरम् रह-
सिप्राहराजेन्द्रमंत्रमंत्रिजनप्रियम् १६ कंसउवाच भो भोदानपते मंत्रिन् शृणु मे परमं वचः गच्छ नन्दव-

अथ श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां मथुराखण्डप्रारम्भः

घनाः २ तंवीक्ष्यदः सहजवंगोपगोपीगणाभृशम् भयातुरामेधिलेन्द्रश्रीकृष्णंशरंययुः ३ माभैष्टेत्य-
भयंदत्वाभगवान्भृजिनार्दनः कटौपीतांबरबद्धाहंतुंदैत्यप्रचक्रमे ४ हरिपश्चिमपादाभ्यासंतताडमहारु-
रः चालयन्मृथिवीराजन्नादयन्व्योममंडलम् ५ गृहीत्वापादयोर्दैत्यंभ्रामयित्वाभुजेनखे विक्षेपयोजनं-
कृष्णोवातःपद्ममिवोद्धृतम् ६ पुनरागतवान्सोपिक्रोधपूरितविग्रहः पुच्छेनश्रीहरिदेवंसंतताडम्रजांगणे-
७ पुच्छेगृहीत्वातंकृष्णोभ्रामयित्वाभुजौजसा योजनानांशतराजन्विक्षेपगगनेबलात् ८ आकाशात्पति-
तःसोपिकिविद्याकुलमानसः समुत्थायपुनर्दैत्योजर्जघनवह्नी ९ सदाविधुन्वन्नरोभाणिबालंखेचालयन्मृ-
हुः महीनिर्जुनयन्यादैरुत्पपातहरःपुरः १० तताडमुष्टिनातंवेभगवान्मधुसूदनः तस्यमुष्टिप्रहारेणमूर्च्छितो
घटिकाद्वयम् ११ मस्तकेनगलोद्देशेसमुद्धृत्यहरिंहयः भूमंडलादुत्पपातगगनेलक्षयोजनम् १२ तथोर्ध्व-
मभूद्धोरगगनेप्रहरद्वयम् पादैर्द्विःसदाभिश्चपुच्छतीक्ष्णखुरैर्नृप १३ गृहीत्वातंहरिदोभ्यांभ्रामयित्वावि-
तस्ततः आकाशात्पातयामासकमंडलुमिवाभेकः १४ भुजप्रवेशायामासत्सुरवेभगवान्हरिः तस्योदरेग-
तोबाहुर्वृधेरोगवद्भृशम् १५ तदातुलंडकृतवान् रुद्धवायुर्महासुरः खंडीभूतोदरः सद्योममारहयरूपधृक्
१६ देहादिनिर्गतः सद्योमुकुटीकुंडलान्वितः दिव्यरूपधरः कृष्णप्राजलिः प्रणनामह १७ कुमुदउवाच
शक्रस्यानुचरोहंवैकुमुदोनाममाधव तेजस्वीरूपवान्चीरोजिष्णुछत्रमिन्द्रधनु १८ वृत्रासुरवधेपूर्वब्रह्म-
हत्याप्रशान्तये यज्ञचकारनाकेशोवाजिमधंक्रतूत्तमम् १९ अश्वमेधहयशत्रुश्यामकर्णमनोजवम् तमा-
रुरुक्षुर्दुष्टोहंचोरयित्वातलंगतः २० ततोमरुद्गणैर्नीतपाशबद्धमहाखलम् शशापमांबलारातिस्वरक्षो

जंप्राप्तः कुरुकार्यमहामते १७ आसातेतत्रमेशान्वरसुदेवस्तौ किल दर्शितौ नारदेनापि देवदेवर्षिणाभू
शम् १८ सोपायनैर्गोपगणैर्नन्दराजादिभिः सह मथुरादर्शनमिषाद्रथेनानयमाचिरम् १९ द्विपेनवामहा
मल्लैर्घातयिष्यामितौ शिशू तत्पश्चान्नन्दराजचवसुदेवसहायकम् २० वृषभानुवरपश्चान्नन्दोपनन्दका
न पश्चान्नन्दो रिहनिष्यामि देवकन्तत्सहायकम् २१ उग्रसेनचपितरंबह्वराज्यसमुत्सकम् तत्पश्चाद्यादवा
न्सर्वान्हनिष्यामिनसंशयः २२ एते देवगणाः सर्वजातामन्त्रिन्महीतले शकुनिर्ममहान्मित्रबलीचन्द्रावतीप
तिः २३ भूतसंतापनो हृष्टो वृकः शंकर एव च कालनाभो महानाभो हरिश्चमश्रुस्तथैव च २४ एते मित्रा
णि मे सन्ति मदर्थं प्राणदा बलान् श्वशरोपि जरासंधो द्विविदो मे सरवास्मृतः २५ बाणासुरश्च नरकोमये
वृकतसो हृदः एते सर्वा महीं जित्वा बद्ध्वा देवान्सवासवान् २६ क्षित्वा मे रुग्णहादुर्गकुबेरद्व्यनायकम्
त्रैलोक्यराज्यं तु सदा करिष्याति न संशयः २७ कवीनां त्वंकविरेव गिरांगीष्पतिवडुवि एतत्कार्यं च कर्तव्यं
त्वया दानपते त्वरम् २८ अक्रूर उवाच त्वया कृतो यदुपते मनोरथमहार्णवः देवेच्छयाऽयं भवति गोष्प
दतद्विना एवम् २९ कंस उवाच विसृज्य देवं कुरुते बलिष्ठो देवं समाश्रित्य हि निर्बलश्च कालात्मनो नित्य-
मयोः प्रभावा निराकुलस्तिष्ठतु कर्मयोगी ३० नारद उवाच एवमुत्कामं विवरं समुत्थाय सभातलात् किं
चित्प्रकुपितः कंसः शनैरन्तःपुरं गच्छेत् ३१ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां श्रीमथुरारवण्डे नारदबहुलाश्वसं
वादे कंसमंत्रनाम प्रथमोऽध्यायः १ श्रीनारद उवाच अथ केशी महादैत्यो हयरूपी मदोत्कटः राज
न्वृन्दावनरम्यं जगज्जघनवद्वली १ यस्य पादप्रताडननिपेतुः शारिणि नो हृदाः पुच्छघातेन गगने रवंडं रवंडं ययु

सतूर्णस्वरथाद्गतो धोतयोर्न तो भक्तिद्युतः पपात १२ तदाननं बाष्पकलाकुले क्षणं रोमांचितं वीक्ष्य हरिः परेश्वरः
दोभ्यां समुत्थाय घृणातुरोऽश्रुमुमोच भक्तं परिरभ्यमाधवः १३ एवं मिलित्वा सबलश्च तं हरिः सद्यः समानीय च
रासनंददौ निवेद्य गात्रातिथये सुभोजनरसावृतं प्रेमयुतोऽत्युपाहरत् १४ तमाहनन्दः परिरभ्य दोभ्यां महोक्-
थं जीवसिकं सराज्ये गतत्र पोषो निजघान् बालान् स्वसुः कथं सोऽन्यजनेषु मोही १५ गृहं गते नन्दवरे हरिस्तं प्र-
च्छ सर्वकुशलं स्वपित्रोः तथा च दूनां किल बान्धवानां कसस्य सर्वा विपरीतबुद्धिम् १६ अक्रूर उवाच पर-
श्वो हनिहृदेव हंतुं शौरिं समुद्यतः खड्गपाणिर्भोजराजो नारदेन निवारितः १७ दुःखिता बान्धवाः सर्वे यादवा भ-
यविह्वलाः सकुटुबाः कसभया दूमन्देशांतरगताः १८ अद्यैव यादवान् हंतुं देवान् जेतुं समुद्यतः अन्यत्किम-
पि कौ कर्तुं मिच्छते दैत्यराट् बली १९ तस्माद्भवभ्यां गंतव्यं कुशलं कर्तुं मव्ययम् भवन्तौ हि विना कार्यं किंचिन्न-
स्यात्स तां प्रभू २० नारद उवाच अथ तस्य वचः श्रुत्वा सबलो भगवान् हरिः नन्दराजमतेनाह गोपांका-
र्यकरानि दम् २१ श्रीभगवानुवाच नन्दराजोऽपि सबलो वृद्धैर्गोपगणैरहम् नन्दानवोपनन्दाश्च तथा षट्-
षभानवः २२ मथुरांतु गमिष्यन्ति सर्वे प्रातः समुत्थिताः सर्वे तु गोरसंतस्माद्दधिदुग्धघृतादिकम् २३ गृही-
त्वैकत्र कर्तव्यं सोपायनमतः परम् रथांश्च शकटैः सान्द्रं समर्थान् कुरुतां शतवै २४ नारद उवाच इति श्रुत्वा-
कार्यकरा गोपाः सर्वे गृहे गृहे शृण्वन्तीनां गोपिकानामूचुः सर्वे यथोदितम् २५ तच्छ्रुत्वा द्विग्रहदया गोप्या विर-
हविह्वलाः परस्परं वाक्यमूचुः सर्वास्ता हि गृहे गृहे २६ प्रस्थानस्य च वार्तं यं श्रीकृष्णस्य महात्मनः वृषभा-
नुवरस्यापि गृहे प्राप्तान् पेश्वर २७ गमिष्यतो भर्तु रती वदुःखिता श्रुत्वा यवार्तां सदसि त्यक्त्वा स्मात् संप्रापमूच्छं

भवदुर्मते २२ हयाकृतिस्तेसंभूयाद्भूमौमन्तरह्यम् तच्छापादद्यमुक्तोहंसद्यस्त्वत्स्पर्शनात्यभो २२ किंक
 रं कुरुमादेवत्वदंघ्रौलघ्यमानसम् नमस्तुभ्यंभगवतेसर्वलोकैकसाक्षिणे २३ श्रीनारदउवाच प्रदक्षिणींकृ-
 त्यहरिंपरेश्वरंविमानमारुत्यमहोज्ज्वलंपरम् वैकुण्ठलोकंकुमुदोययौत्वरंविराजयन्मैथिलमंडलंदिशाम् २४
 इतिश्रीमद्भगवत्संहितायांश्रीमथुरारवण्डेनारदबहुलाश्वरसंवादेकेशिवधोनामद्वितीयोऽध्यायः २ ७२
 श्रीनारदउवाच अक्रूरोरथमारुत्यकर्तुंकार्येनृपस्यैवै प्रहर्षितोमैथिलेन्द्रप्रययौनन्दगोकुलम् १ परांभक्तिं
 ल्युपगतःश्रीकृष्णोपुरुषोत्तमे एवंविचारयन्बुद्ध्यापथिगच्छन्महामतिः २ अक्रूरउवाच किंभारतेवा
 सुकृतंकृतंमयानिष्कारणंदानमलंकृतंनमम् तीर्थाटनंवाह्निजसैवनंशतभंयेनाद्यद्रक्ष्यामिहरिंपरेश्वरम् ३ त
 पःसुतसंकिमलंपुराकृतंसत्सेवनंभक्तियुतंमयाकृतम् येनैवमेदर्शनमद्यदुर्लभंश्रीकृष्णदेवस्यपुरोभविष्यति
 ४ तेषांभवोवैसफलमहीतलेयन्नेत्रगामीभगवान्करेश्वरः कृत्वाथतद्दर्शनमद्यदुर्लभसद्यःकृतार्थोभवि-
 तास्मिंसर्वतः ५ नारदउवाच इत्थंसंचिन्तयन्कृष्णंपश्यच्छकुनमुत्तमम् संध्यायांगोकुलंप्राप्तोरथ-
 स्थोगांदिनीसुतः ६ कृष्णपादाब्जचिन्हानियवांकुशयुतानिच तद्गगयुक्परागानिरजांसिसददर्शको ७
 तद्दर्शनीत्सुवयभक्तिभावानन्दसमाकुलः रथात्समुत्पत्यतेषुलुंश्चाश्रुमुमोक्षः ८ येषांश्रीकृष्णदेवस्य
 भक्तिःस्याद्दृढिमैथिल तेषामाब्रह्मणःसर्वतुल्यवज्जगतःसुरवम् ९ रथात्कूटस्ततोऽक्रूरः क्षणान्नन्दपुरं
 गतः घोषेषुसबलंकृष्णमागच्छंतंददर्शह १० देवौपुराणौपुरुषौपरेशौपद्मेक्षणौश्यामलगौरवर्गौ यथं
 द्रनीचकजवज्रशैलौसमाश्रितौतौपथिरामकृष्णौ ११ बालार्कमौलीवसनंतडिद्युद्वर्षाशरन्मेघस्त्रंदधानौ हृष्टा

तिंप्राह्वियोगविह्वला दावाग्निनादाबलतेवमूर्छितास्फुटं परोमांचितभावसंवृता १० राधोवाच भुवोभरं
हर्तुमलपुरीं व्रजत्कृतं परमेशपथं शृणुत्वतः गते त्वयि प्राणपते च विग्रहं कदाचिदत्रैव न धारयाम्यहम् ११ यदा
स्थमत्वं शपथं न मन्यसे द्वितीयवारं वदयामि वाक्पथम् प्राणो धरे गंतुं मतीव विह्वलः कर्पूरधूलैः कणवद्गमिष्यति
१२ श्रीभगवानुवाच वचनं वै स्वनिगमं दूरीकर्तुं क्षमोऽस्यहम् भक्तानां वचनराधे दूरीकर्तुं न च क्षमः १३ श्री-
दामशापात् पूर्वस्माद्गोलोके कलहान्मम शतवर्षे ते वियोगो भविष्यति न संशयः १४ माशोचं कुरु कल्याणि व-
रमेस्मरराधिके मासं मासं वियोगं ते दर्शनं मे भविष्यति १५ राधोवाच मासं प्रति वियोगं मे दातुं स्वं दर्शनं हरे
चेन्नागमिष्यसितदाऽसूनुः रवात्संत्यजाम्यहम् १६ लोकाभिरामजनभूषण विश्वदीपकं दर्पमोहनजगद्भुजिनार्ति-
हारिन् आनन्दकन्दयदुनन्दन नन्दसूनो अद्यागमस्थसपथं कुरु मे पुरस्त्वम् १७ श्रीभगवानुवाच रमोरुमा-
सं प्रति ते वियोगं चेन्नागमिष्ये सपथं गवामे निःसंशयं निःकपटं वचस्त्वमवेहिराधे कथितं मया सत् १८ यो मित्रतां
निःकपटं करोति निःकारणो धन्यतमः स एव विधाय मैत्रीं कपटं विदध्यात्तं लपटं हेतुपटं नटं धिक् १९ कर्मन्द्रिया-
णीह्यथारसादींस्तथासकामाप्नुनयः सुरवंधत् मनाकूनजानंति हि नैरपेक्ष्यं गूढं परं निर्गुणलक्षणं तत् २० जानं-
तिसतः समदर्शिनो ये दाता महांतः किल नैरपेक्षाः ते नैरपेक्ष्यं परमं स्वरं मे जानं द्विधा दीनियथारसादीन् २१ स-
र्वहिभावं मनसः परस्परं न त्येकतो भामिनि जायते ततः प्रेमैव कर्तव्यमतो मयि स्वतः प्रेम्णा समानं भुवि नास्ति किंचि-
त् २२ यथा हि भांडीरवटे मनोरथो बभूव राधेहितथा भविष्यति अहैतुकं प्रेमचसद्विराशितं तच्चापि सतः किल-
निर्गुणविदुः २३ ये राधिकायां त्वयि केशवे मयि भेदं न कुर्वन्ति हि दुग्धशोक्लवत् त एव मे ब्रह्मपदं प्रयाति तदहैतुक-

वृषभानुनन्दिनीरंभेवभूमौपतितामरुद्धता २८ काश्चित्परिभ्रान्मुरवश्रियोभवनप्रकंकणीभूतकरांगुली-
 यकाः सद्यःश्रुथद्रूपणकेशबंधनाश्वित्रार्पितारंभइवावतस्थिरे २९ श्रीकृष्णगोविन्दहरेमुरारेकाश्चिद्वदन्त्यः
 स्वगृहेऽतिविह्वलाः विसृज्यकर्माणिगृहस्यसर्वतोयोगीवचानन्दगतानृपेश्वर ३० काश्चित्समर्थास्तुपरस्परवचः
 समेत्यराजनृयुगपत्सखीजनम् ऊचुःस्वबलद्रुदकठवाचःस्वतःस्ववद्वाप्यकलावहदृशः ३१ गोप्यऊचुः
 अहोतिनिर्मोहिजनस्यचित्रंपुरंचरित्रगदितुंनयोग्यम् मुखेनचान्यत्तदिभाष्यमन्यद्देवानजानातिकुतोमनुष्यः ३२
 रासेपियद्यद्गदितंतुतत्तद्दिहायगंतुंसमवस्थितोयम् गतेपुरीप्राणपतावहोस्मिन्किंकिंनकष्टंवतनीभविष्यत्-
 ३३ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायामथुरारवण्डेनारदबहुलाश्वसंवादेऽक्रूरगमननामनृतीयोऽध्यायः ३ ६९
 श्रीनारदउवाच एवंवदंतीनाराजन्गोपीनांविहंपरम् विज्ञायभगवान्देवःशीघ्रंतासांगृहान्ययौ १ यावंत्यो
 योषितोराजस्तावद्रूपधरोहरिः स्वयंसंबोधयामासवाग्भिःसर्वाःपृथक्पृथक् २ श्रीराधामन्दिरंगत्वादृष्ट्वा
 राधांचमूर्च्छिताम् रहस्थितांसरवीसंधेननादमुरलीकलम् ३ श्रुत्वावंशीध्वनिराधासहस्रोत्थायचातुरा ने-
 त्रेउन्मील्यददृशे श्रीगोविन्दसमागतम् ४ पद्मिनीवगतानन्दपद्मिनीपद्मिनीपतिम् वीक्ष्योत्थायगतायस्पेसा
 दरेणासनन्ददौ ५ अश्रुपूर्णांमुखीदीनाराधांकमललोचनाम् शोचंतींभगवानाहमेधगंभीरयागिरा ६ श्री-
 भगवानुवाच विमनास्त्वकथंभद्रेमाशोचंकुरुराधिके अथवागंतुकाममाश्रुत्वासिविरहातुरा ७ भुवोभा
 रावतारायकंसादीनांवधायच ब्रह्मणाप्रार्थितःसाक्षाज्जातोहंवैत्वयासह ८ मथुरांहिगमिष्यामिहरिष्यामि
 भुवोभरम् श्रीघ्नमन्त्रागमिष्यामिकरिष्यामिशभंतव ९ नारदउवाच इत्युक्तवतजगदीश्वरंहरिराधाप-

गादिनीसुतः ३ विस्मितस्तोरथे पश्यत्युनर्वारिस्थितौ नृप ददर्शितत्रसर्पेन्द्रकुंडलीभूतमास्थितम् ४ तस्योत्सं
गेमहालोकंगोलोकं लोकवदितम् गोवर्द्धनाद्रियमुनाचन्दारण्यमनोहरम् ५ असंख्यकोटिमार्तंडज्योतिषामंड
लंप्रभुम् परिपूर्णतमं साक्षाच्छ्रीकृष्णं पुरुषोत्तमम् ६ कोटिमन्मथलावण्यं रासमण्डलमध्यगम् राधया सहितं
देवं तत्राकूरोददर्शह ७ ज्ञात्वा कृष्णं परब्रह्म न त्वानत्वा पुनः पुनः कृतांजलिपुटो कूरस्तुतिचक्रेति धर्षितः ८ अ
कूरउवाच नमः श्रीकृष्णचन्द्राय परिपूर्णतमाय च असंख्यां डाधिपतये गोलोकपतये नमः ९ श्रीराधापतये
तुभ्यं ब्रजाधीशाय ते नमः नमः श्रीनन्दपुत्राय यशोदानन्दनाय च १० देवकीसुत गोविन्द वासुदेव जगत्पते यदुत्तम
जगन्नाथ पाहि मां पुरुषोत्तम ११ वाणी सदा ते गुणवर्णने स्यात्कण्ठी कथायां मम दोश्च कर्मणि मनः सदा त्वच्चरणे
रविन्दयोर्दृशोस्फुरन्द्दामविशेषदर्शने १२ नारद उवाच एवं संस्तुवन्तस्तस्य पश्यतो विस्मितस्य च तत्रैवांतर्दधे-
कृष्णः स लोको भगवान्प्रभुः १३ नत्वा तंच तदा कूरः कृत्वानैमित्तिकं विधिम् ज्ञात्वा कृष्णस्य परब्रह्म विस्मितोरथ मा-
ययौ १४ दिनात्यये रामकृष्णावनयद्गादिनीसुतः रथेन वायुवेगेन स्निग्धगंभीरनादिना १५ पुरस्योपवने तत्र
वीक्ष्य नन्दं यदुत्तमः अकूरं प्राह विहसन् मेघगभीरयागिरा १६ श्रीभगवानुवाच मथुरायां हि गंतव्यं भवता
स्वरथेन वै गौपालैः सहितः पश्चादागमिष्यामि मानद १७ अकूर उवाच देवदेव जगन्नाथ गोविन्द पुरुषोत्तम-
सहाय जः स गौपालो गच्छ मे मन्दिरं प्रभो १८ पादारविंद रजसापवित्रीकुरु मद्गृहम् त्वां विना न गमिष्यामि मन्दि-
रं स्वजगत्पते १९ श्रीभगवानुवाच गृहं त्वागमिष्यामि हत्वा वैद्यादवाहितम् सबलो बान्धवैः सान्द्रैः करिष्या-
मितवप्रियम् २० नारद उवाच अथ तत्र स्थिते कृष्णे सोऋरो मथुरांगतः निवेद्य चेदं कसाय ततः स्वभवनं ययौ

स्फूर्जितभक्तिलक्षणाः २४ येराधिकायांत्वयिकेशवेमधिपश्यंतिभेदंकुधियोनराभुवि तेकालसूत्रंप्रपतंतिदुः-
 खितारंभोरुयावक्तिलचन्द्रभास्करो २५ नारदउवाच एवमाश्वस्यतांराधांसर्वगोपीगणंतथा आद्यध्यानं
 दभवनंभगवान्नयकोविदः २६ अथसूर्योदयेजातेनन्दाद्याःशकटैर्वलिम् नीतारथान्समारुत्यसर्वेश्रीमथुरां
 ययुः २७ आरुत्थारामकृष्णाभ्यांस्वरथंगादिनीसुतः प्रयाणमकरोद्राजन्मथुरांद्रष्टुमुद्यतः २८ कोटि-
 शःकोटिशोगोप्योमार्गमार्गसमास्थिताः पश्यंत्यस्तन्निर्गमनंक्रोधाद्यामोहविह्वलाः २९ क्रूरक्रूरेतिचाक्रूरं
 दंत्यःपरुषं वचः रुरुधुःसर्वतोयानंयथार्कसरथंघनाः ३० अक्रूरस्यरथराजननिजघ्नुर्यष्टिभिर्भृशम् अश्वं
 स्तथासारथिंचभगवद्विरहातुराः ३१ अश्वस्तत्रसमुत्पेतुस्ताडितास्तइतस्ततः गोपीद्विगुलिघातेनसारथिःपति
 तोरथात् ३२ विहायलज्जालोकस्यसमाकृष्यरथाद्वलात् कंकणैस्तेदुरक्रूरंपश्यतोःकृष्णरामयोः ३३ गोपी
 यूथबलं दृष्ट्वासबलोभगवान्हरिः गोपीःसंबोधयामासरक्षित्वागांदिनीसुतम् ३४ संध्यायामागमिष्यामिमाशो
 चक्रुरुतांगनाः पश्यतश्चास्यमन्दास्यमाकुर्यास्तद्वज्रौकसः ३५ इत्येवमुक्त्वासरथःसमागतोक्रूरेणकृष्णोव-
 लदेवसंयुतः तुरंगमैर्वैगमयेर्मनोहरैर्ययौपुरीयावदचन्दमंडिताम् ३६ यावद्रथःकेतुरुताश्वरेणुरालक्ष्यतेता
 वदतीवमोहात् स्थितात्प्रभूवन्पथिचित्रवत्ताःस्मृत्वाहरेर्वाक्यमुत्तागताशाः ३७ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहि-
 तायांमथुरारखंडेनारदबहुलाश्वसंवादेश्रीमथुरार्थप्रयाणनामचतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीनारदउवाच हरिर-
 क्रूररामाभ्यांमथुरोपवनंगतः यमुनानिकरंस्थित्वावारिपीत्वारथंययौ १ अक्रूरस्तावनुज्ञाप्यत्वातुंश्रीयमुनांग-
 तः नित्यनैमित्तिकंकर्तुंविवेशविमलेजले २ जलेचागाधगंभीरेमहावर्तसमाकुले ददर्शरामकृष्णौवदंतौ-

महादुष्टः प्राहेदंपथिमाधवम् ३७ रजकउवाच ईदृशान्येववस्त्राणिपितृभिर्वःपितामहैः धारितानिकिमु
हृत्तास्तानकोपीनधारकाः ३८ याताशकवन्द्यानगरात्सर्वेवैजीवितेच्छया कारागारेकारयामियुष्मान्वस्त्रा
हरानहम् ३९ नारदउवाच एवंप्रवदतस्तस्यरजकस्थयदुत्तमः जहारमस्तकंसद्यःकराग्रैर्नैवलीलया
४० तज्ज्योतिःश्रीघनश्यामेलीनजातविदेहराट् सद्यस्तदनुगाःसर्वेवासःकोशान्विसृज्यवै ४१ दुहु
वुःसर्वतोराजनशरत्कालयथाधनाः गृहीत्वात्मप्रियेवस्त्रेस्थितयोरामकृष्णयोः जगृहुर्गोपबालास्तेरा
जमार्गजनाअपि ४२ तद्वारणाविदोबालावासांसिरुचिराणिच अस्तव्यस्तपरिदुःश्रीकृष्णस्यप्रप
श्यतः ४३ वीक्ष्यतोबालकःकश्चिच्छ्रीकृष्णबलदेवयोः विचित्रवर्णैर्वासोभिर्दिव्यवेषचकारह ४४
तथान्येषांशिशूनांचयथायोग्यविधायसेः राजन्यरमयाभक्त्यापुनःकृष्णाददर्शह ४५ प्रसन्नोभगवास्त
स्मैप्रादात्सारूप्यमात्मनः बलंश्रियंतथैश्वर्य्यबलदेवोददौपुनः ४६ इतिश्रीमद्भगवांचार्य्यसंहिता-
यांश्रीमथुरारवंडेश्रीनारदबहुलाश्वसंवादेश्रीमथुराश्रीकृष्णप्रवेशोनामपंचमोऽध्यायः ५ नारदउवाच
अथगोपालकैःसार्द्धश्रीकृष्णोन्नन्दनन्दनः गृहजगामसबलःसुदाम्नोदाममालिनः १ हृष्टातोसस-
मुत्थायनमस्कृत्यकृताजलिः पुष्पसिंहासनेस्थाप्यप्राहगङ्गदयागिरा २ सुदामोवाच धन्यकु-
लमेभवनंचजन्मत्वय्यागतदेवकुलानिसप्त मातुःपितुःसप्ततथाप्रियायावैकुण्ठलोकगतवन्तिमन्ये ३ भू
भारमाहर्तुमलयदोःकुलेजातौयुवांपूर्णतमौपरेश्वरौ नमोयुवाभ्याममदीनदीनंगृहंगताभ्यांजगदीश्वरौ
परौ ४ नारदउवाच इत्युक्त्वापुष्परचनालंकारमधुपध्वनीन् निवेद्यमकरंदांश्चमालाकारेननामह ५

२१ अथापराणहेसबलंगोविन्दबालकैःपुरीम् द्रष्टुमभ्युदितंवीक्ष्यनदोवाक्यमथाब्रवीत् २२ अर्जवेनपु
 रींवीक्ष्यागंतव्यभवताकिल नगोकुलंविद्विचैनांकसरज्येमहाभये २३ तथास्तुचोत्काभगवान्वृद्धैर्नन्दप्र-
 णोदितैः गोपालैर्बालकैःसान्द्रैसबलोगतवान्पुरीम् २४ प्रासादैर्गगनस्पर्शैर्हृमिरत्नरवचिद्रहैः शोभितां
 दुर्गसंयुक्तां देवधानीमिवस्थिताम् २५ कालिन्दीरत्नसोपानैश्चलदूर्मिकुतूहलैः अलकामिवशोभाढ्या-
 दिव्यनारीनरैर्युताम् २६ प्रेक्षन् श्रीमथुरांकृष्णगोधनिनामन्दिराणि च पश्यन् गोपालकैःसान्द्रैराजमार्गैर्वि-
 वेशह २७ श्रुत्वागतंतवसुदेवनन्दनं बहुश्रुतावैमथुरापुरीगताः त्यक्त्वाथकर्माणि विसृज्यताः शिशून् द्रष्टुं
 व्यधावन्नुदधियथापगाः २८ काश्चित्तुहर्म्याक्तिलजालदेशात्कुड्यात्तुकाश्चित्पटतोगवाक्षात् विनि-
 र्गताद्वारकपाटदेशान्तच्चत्वरान्तददृशुः पुरश्च्यः २९ एकं हलत्कुतलमाननेस्वेकिमग्रगानांतुमनांसिहर्तुम् -
 पश्चात्कृतंमौलितलेदधानंकिपृष्ठगानांहरणं द्वितीयम् ३० पीतांबरान्धवलिनंस्फुरत्कटावन्धूतदंसेजलदेय
 थातडित् पद्मकरेस्वात्तदिवैजयंतीस्त्रिजदधानं वसुदेवनन्दनम् ३१ विलोक्यसर्वा मुमुहुः पुरस्त्रियो विलो-
 लपाठीननवीनकुंडलम् बालार्कहेमांगदबाहुमंडलराजन्सरब्ध्याडपतिपरात्परम् ३२ पुरन्ध्रकृच्चुः
 अहोवृन्दावनरम्ययत्रसन्निहितोत्थयम् धन्यागोपगणाः सर्वे पश्यन्त्येनं मनोहरम् ३३ धन्यागोपरम-
 एयस्तायाभिः किंस्कृतंकृतम् पिबंतियारासरंगे सुहृद्वास्याधरामृतम् ३४ नारद उवाच राजमा-
 रैर्गंगारंजकयांतमुन्मुदम् गोपालानुमतेनैव प्राहृतमधुसूदनः ३५ देहिनामित्रवासांसिरुचिराणिम्
 हामते दातुस्तेहिपरश्रेयोभविष्यतिनसशयः ३६ प्रज्वलन्कृष्णावाक्येनघृतेनाग्निं यथाभूशम् कंसभृत्यो

ग. सं.
९२

९३

नरीयांतसमाकृष्यगिराद्रिया राजमार्गं व्रजन्कृष्णगोवैश्यानाढ्यान्दर्शाह २१ पुष्पतांबूलगन्धाढ्यैः फलेर्दु
ग्धफलेर्हरिम्. सम्पूज्यस्वासनेस्थाप्यनेमुरग्रधियोविशः २२ वैश्याऊचुः भवेन्नेदत्रतेराज्यं तावकान्स्म
रतात्सदा वयतवप्रजादेवराज्येप्राप्तेनकःस्मरेत् २३ नारदउवाच पप्रच्छसुस्मितोवैश्यान्कोदंडस्थान
मन्थुतः नतेतमूचुः सुधियः कोदंडेभंगशंकया २४ तद्रूपगुणमाधुर्यमोहितायेवमाथुराः कौमारपश्ये
हिधनुरित्यूचुस्तद्दिदक्षवः २५ तैर्दृष्टेनयथाकृष्णः प्रविष्टौधनुषः स्थलम् मैत्रीकुर्वन्वयस्यैश्चमाथुरैः पुरवा
लकैः २६ यथैद्रहमचित्राढ्यकोदंडसप्ततालकम् पुरुषैः पंचसाहस्रैर्नैतुंयोग्यंबहूद्गरम् २७ अष्टधातुम
यक्लिष्टलक्षभारसमपरम् चतुर्दश्यापौस्जनैरचितंयजमण्डले २८ भागवैणपुरादत्तयदुराजायमाधवः द
दर्शकुण्डलीभूतसाक्षाच्छेषमिवस्थितम् २९ वार्यमाणोनृभिः कृष्णः प्रसत्त्यधनुराददे पश्यतांतत्रपौराणां
सज्यकृत्वाथलीलया ३० आकृष्यकर्णपर्यंतदोर्दण्डाभ्यां हरिर्धनुः बभ्रजमध्यताराजभिक्षुदंडंगजोय
था ३१ भज्यमानस्यधनुषष्टकारोभूतडित्स्वनः ननादतेनब्रह्मांडसप्तलोकेर्विलैः सह ३२ विचेलुर्दिग्ग
जास्ताराराजदूरवण्डमंडलम् तदैवबाधिरीभूतापृथिव्याजनमंडली ३३ कंसस्यहृदयशब्दोविददारघटीह
यम् तद्रक्षिणः प्रकुपिताउत्थिताभ्याततायिनः ३४ गृहीतुकामाः श्रीकृष्णप्रत्यूचुर्वैश्यातामिति अथता
नागतान्वीक्ष्यसशस्त्रान्बलकेशवौ ३५ कोदंडशकलेनीत्वाजघ्नतुदुर्मदानभृशम् शकलातिप्रहारेणकेचि
द्वीरास्तूमूर्च्छिताः ३६ भिन्नपादाभिन्ननखाः केचिच्छिनांसबाहवः वीराः पंचसहस्राणिनिपेतुर्मूमिमंडले
३७ विचेलुर्माथुराः सर्वदुहुवुस्तद्दिदक्षवः पुष्याकोलाहलेजातेनृणांजातमहद्भयम् ३८ भोजराजसभा-

म. अ.
६

९२

धृत्वा तत्पुष्पनिचयं सबलो भगवान् हरिः दत्वा गोपेभ्यश्चारात्तं प्राह प्रहसिताननः ६ गरीयसीमत्पदाब्जैर्भ
 ञ्क्तिर्भूयात्सदा तव मद्भक्तानां तु संगः स्यान्मत्स्वरूपमिहैव हि ७ बलदेवो ददौ तस्मै श्रियं चान्वयवर्द्धनीम् -
 उत्थाय तौ ततो राजन् अन्यावीथीं प्रजग्मतुः ८ यांतीं स्त्रियं पद्मनेत्रां पादौ राले पभाजनम् विभ्रती युवतीं
 कुब्जापथि पप्रच्छ माधवः ९ श्रीभगवानुवाच कात्वं कस्य प्रियास्तु कस्यार्थं चन्दनं त्विदम् देत्यावयो
 येन तव चिरं श्रेयो भविष्यति १० सैरध्रुवाच्च दास्यस्मि सुन्दरवरकुब्जानाममहामते मन्दस्तोत्येति पा-
 दी रंजातं भोजपतेः प्रियम् ११ अद्यापि कसदास्यस्मि सां प्रतप्तवचाग्रतः हस्तिशृङ्गादं डसमेभुजदं डेस्ति
 मे मनः १२ युवां विना को न्यत्तमोऽनुलेपं कर्तुमर्हति युवयोस्तु समं रूपं त्रैलोक्येन हि विद्यते १३ नारद उवा-
 च उभाभ्यासाददौ सा द्रहर्षिता त्वनुलेपनम् अथ तावगरागपारामकृष्णो विरेजतुः १४ जगृहश्चन्दनं-
 दिव्यं किंचित्किंचिद्भुजाभकाः त्रिवक्त्रमथ तां कृष्णोऽब्रवीत् कर्तुमनोदधे १५ आक्रम्य पद्भ्यां प्रपदं गुलिहयं प्रो-
 त्तान हस्तेन विभुः परेश्वरः प्रगृह्य नृणां चिबुके प्रपश्यतां वक्रात्तनुतामुदनीनमद्वरिः १६ तदैव सा यद्विस्मया
 नविग्रहारचित्तरभां क्षिपती वरूपिणी भूत्वा गृहीत्वा ह हरितुनवाससि शशिस्मिताज्जातमनोजविह्वला १७
 सैरध्रुवाच्च गच्छाशु हे सुन्दरवर्धन मद्गृहं त्यक्तुं भवतं किल नात्सहहम् प्रसीद सर्वज्ञ रसज्ञ मानदत्तवाभृशं
 प्रोन्मथितं मनो मम १८ नारद उवाच तदैव गोपाजहसुः परस्परमहो किमेतत्करता लनिःस्वनैः प्रहस्य
 रामस्य हरिः प्रपश्यत्स्तद्याच्यमानो त्थवदत्परं वचः १९ श्रीभगवानुवाच अहोति धन्यामथुरापुरीयं व-
 संति यत्रैव जनास्तु सौम्याः ये ज्ञातपथान् स्वगृहं नयन्ति हृष्टा पुरीं धाम तवागमिष्ये २० नारद उवाच एवमुक्त्वा

करन्दार्चितेशमो शक्रसिंहासनंतमसोपबर्हणमंडलम् ७ आतपत्रेणदिव्येनचन्द्रमंडलचारुणा हंसाभै
व्यजनैर्युक्तैश्चामरैर्वज्रमुष्टिभिः ८ दशहस्ताच्छित्तशश्वद्विश्वकर्माविनिर्मितम् तदारुत्यबभौकंसोऽद्रि
शृंगमृगराडिव ९ गायकाः प्रजयुस्तत्रनृतुर्वार्योषितः नेदुर्मुदंगपटहतालभैरव्यानकादयः १० राजा
नोमंडलेशाश्चपौराजानपदानृप ददृशर्मल्लयुद्धतेमंचेमंचेसमास्थिताः ११ चाणूरोमुष्टिकः कूटः शलस्तो
शलएवच व्यायाममुद्गरैर्युक्तायुयुधुस्तेपरस्परम् १२ नन्दराजादयोगोपाः कंसाहृतानताननाः दत्वा-
बलिपरंतस्माएकस्मिन्मचमाश्रिताः १३ बाणासुरजरासंधनरकाणांपुरांनृप अन्येषांशंबरादीनांस
काशाद्भुजांतथा १४ बल्यश्चाययूराजन्चदुराजायतत्रवै अथतौरामकृष्णौद्वौमायाबालकविग्र-
हौ १५ मल्ललीलादर्शनाथेययत्तूरंगमंडलम् गौभूत्रचयसिन्दूरकस्तूरीपत्रभृन्मुखम् १६ स्ववन्मदम-
हामत्तरत्नकुडलमण्डितम् १७ गजकुबलयापीडंगद्वारमवस्थितम् वीक्ष्यकृष्णोमहामात्यंप्राहगंभीर-
यागिरा १८ आकषयागनागेन्द्रमार्गिकुरुममेच्छया नचेत्त्वांपातयिष्यामिसनागंभूमिमंडले १९ महा
मात्यस्तदाकुन्दोदयामासतंगजम् चीत्कारमुत्कटंदिक्षुकुर्वतनन्दसूनवे २० गृहीत्वातंहरिसद्यः शुडादं
डेननागराद् उज्जहारततस्तस्माभिर्गतोभारभृद्हरिः २१ तत्पादेषुविलीनोभूत्प्रभ्रमभ्रान्तस्ततः वृन्दाव
ननिकुजेषुवक्षेषुचयथाहरिः २२ करेजग्राहतभागः शुडादंडेनचाग्रिषु निष्पीड्यशंडाहस्ताभ्यांहरिः पश्चा
द्विनिर्गतः २३ तिर्यक्भूतश्चतनागोगृहीतुमुपचक्रमे मुष्टिनातंघातयित्वापुरोदुद्रावमाधवः २४ तम-
चधावन्नागेन्द्रोमथुरांविदेहराद् कोलाहलेतदाजातेहरिस्तस्मादितोययौ २५ पुच्छेगृहीत्वातन्नागंवलदे

छत्रमकस्मान्निपपातह गोपालैः सबलः कृष्णो धावन्वापस्थलान्नृप आययोनन्दनिकटं संध्याकालेऽति
 भीतिवत् ३९ निरीद्रेगोविन्दसुरूपमद्भुतं विमोहिता वैमथुरापुरांगनाः विस्त्रस्तवासः कबराः स्मराधयः
 परस्परं प्राहुरिदं सर्वीजनम् ४० पुरं ध्ये ऊचुः कदर्पकोटिद्युतिमाहरन्त्वरं स्वरं चरन्वैमथुरापुरे हरिः निरी
 क्ष्यते काभिरतीवसाक्षादगेषु सर्वेष्वपि न भ्रमादिशत् ४१ कुशला ऊचुः क्रूरास्त्रियः किं न हि सति पत्तने-
 निरीक्ष्यते याभिरनंगमोहनः अंगेषु सर्वेष्वपि सर्वस्फुरन्तरोनास्माभिरानन्दमयोनिरिक्ष्यते ४२ कस्यैक
 देशे मधुरत्वमीक्ष्यते तत्रास्ति नेत्रं प्रपतन्पतंगवत् यस्त्वेव सर्वंगमनोहरः सखि स एव नेत्रेण कथं समीक्ष्य
 ते ४३ अंगे त्वंगे स्फुरन्तरे नन्दसूनोः प्राप्तप्राप्तं यत्र यत्रापि नेत्रम् तस्मात्तस्मान्नामवल्लब्धसौख्यं लावण्या
 ध्यौ मग्नवल्लभचिन्तम् ४४ दृष्ट्वा दिनेयं वजराजनन्दनं स्वप्ने पितृदृष्टः पुरस्त्रियः गोप्यः कथं तं मधुरं न
 सस्मरुयाभिः कृतमैथिलरासमण्डलम् ४५ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां श्रीमथुरारवंडे नारदब-
 हुलाश्वसंवादे मथुरादर्शनामष्टोऽध्यायः ६ नारद उवाच रजकस्य शिरश्छेदकसो वै रक्षिणां
 बधम् धनुर्भगंततः श्रुत्वा परत्रासमुपागमत् १ तत्क्षणाद्दुर्निमित्तानि चामागस्फुरणानि च प्रपश्य
 अगभगानि न निद्रां प्राप्य दैत्यराट् २ स्वप्ने प्रेतैः समायुक्तस्तैर्लोभ्यक्तो दिगंबरः जपास्त्रक्महिषारूढो
 दक्षिणां शांजगामसः ३ प्रातः काले समुत्थाय कार्यभारं करज्जनात् आहूय कारयामास मल्लिकी
 डामहोत्सवम् ४ विशालाजिरसंयुक्ते ह्रस्वभस्मनि सभा मंडपदेशाग्रे रंगभूमिर्बभूव ह ५ -
 वितानैर्ह्रस्वकाशैर्मुक्तादामविलंबिभिः सोपानैर्ह्रस्वमंचैश्च रंगभूमिर्बभूव ह ६ राजमंचे रत्नमये म-

षण्णवुवाच ४२ चाणूरुवाच हेरामहेकृष्णयुवांमहाबलीराजः पुरोवैकुरुनमृधंबलात् ग्रहर्षितेराजनि
चेद्यदूत्तमेकिंकिंनभद्रंभवतीहवश्चनः ४३ श्रीभगवानुवाच पुरैवभद्रंनृपतेः प्रसादतो बालावयतुत्यव-
लैश्चबालकैः भूयान्मृधोनोबलवानयथोचितमधर्मयुद्धं किलमाभवेदिह ४४ चाणूरुवाच भवान्नबालो
चनवाकिशोरोबलश्चाक्षाह्वलिनांबलीयान् सहस्रमन्त्रेभवत्सदधानादिपोभवद्धानिहतःसलीलम् ४५
श्रीनारदुवाच एवंतस्यवचः श्रुत्वाभगवान्वृजिनादनः चाणूरेणापियुयुधेमुष्टिकेनबलोबली ४६ आ-
कर्षणानोदनचभुजाभ्यांभुजदंडयोः चक्रतुः पश्यतान्भूणागजाविवजिगीषया ४७ हस्ताभ्यावपुरुत्थाय
चाणूरस्यहरिः स्वयम् अतोलयद्देहभारं पुण्यभारं तथाविधिः ४८ चाणूरस्तंहरिं देवकरेणैकेनलीलया उज्ज-
हारमहावीरोभूरवडनागराडिव ४९ ग्रीवायांकिलचाणूरंभुजिवेगेनमाधवः कट्यां चोद्धृत्यसहस्रापातया
मांसभूतले ५० हस्तैश्चजानुभिः पादैर्भुजोर्गुलिमुष्टिभिः जघनतुः कृष्णचाणूरोत्तथैवबलमुष्टिको ५१-
श्रमवारिपतेहृष्टाश्रीमुरवेरामकृष्णयोः सानुकपास्तदाप्राहुर्गवाक्षस्थानृपस्थियः ५२ स्थियः कुरुः -
अहोअधर्मः सुमहत्सभायांजातः पुरोराजनिवर्तमाने क्वज्जतुत्यांगवर्तौहिमल्लोक्पुष्पतुत्यौवतरामकृष्णौ
५३ अहोअभाग्यं हि पुरोकासांनोयुद्धेतयोर्दर्शनमद्यजातम् अहोतिधन्यवतभूरिभाग्यवनोकासारासरसेन-
जातम् ५४ अहोस्थितेराजनिदुष्टवित्तेनकोपिवक्तुं क्षमएवसरव्यः तस्माद्भिनः पुण्यबलेनचेत्तौत्वरंमृधेवैजय-
तामरीन्स्वान् ५५ इतिश्रीमद्भगवाचसंहितायां श्रीमथुरारवडेनारदबहुलाश्वसंवादेसप्तमोऽध्यायः ७
श्रीनारदुवाच आर्द्रचित्तंनंदराजवनितानामनोरथम् स्मृत्वाशत्रून्हन्तुकामश्चक्रेयुद्धबलाद्धरिः १ गृ-

वोमहाबलः चकर्षभुजदंडाभ्यांफणिनंगरुडोयथा २६ प्रहसनभगवान्कृष्णगृहीत्वातंकरेबलात् च
 कर्षभुजदंडाभ्यांकूपरज्जुयथानरः २७ द्वयोरकर्षणान्नागोविह्वलोभून्पुनरप्येव महामात्यास्तदासत्सरु
 रुहस्तंगजबलात् २८ नीतागजास्तथाचान्यैः कृष्णहंतुशतत्रयम् अकुशास्फालनात्कृद्धमत्तेभंपुनरागतम्
 २९ श्रीकृष्णोभगवान्साक्षाद्दलदेवस्यपश्यतः ३० शुंडादंडेसगृहीत्वाभ्रामयित्वात्तितस्ततः पातया
 मासभूपृष्ठेकमंडलुपिवाभेकः ३१ दूरेप्रपतितास्तस्यमहामात्याइतस्ततः सतांप्रपश्यतानागः सद्योवैनिधनं
 गतः ३२ तज्ज्योतिःश्रीधनश्यामेलीनजातंविदेहराट् दंतावुत्पाठ्यतस्यापिरामकृष्णोमहाबलौ भिजघ्न
 तुर्महामात्यान्मृगान्केसरिणौयथा ३३ हिपेहतेपिथेचान्यमहामात्याइतस्ततः विदुद्रुवुर्यथामेधावर्षा
 कालेगतेसति ३४ एवंहत्वाद्विपंगोपैःशैवेस्तैः प्रेक्षणोत्सुकैः जयारावेरामकृष्णोश्चववारिमदांकितौ ३५
 परिश्रमारुणामुरवोरंगंविशितुस्त्वरम् दंतपाणीमहावेगौयथाशामनिलानलौ ३६ मल्लाश्चमल्लचनरान्
 रेदंस्त्रियःस्मरंगोपगणाव्रजेशम् पितासुतदण्डधरत्थसंतोमृत्युचकंसोत्थबुधाविराजम् ३७ हतंपरंयो
 गिवराश्चभोगादेवतदारुगतबलेन पृथक्पृथक्भावनयात्यपश्यन्सर्वजनान्परिपूर्णदेवम् ३८ हरिंदि
 पंवीक्ष्यचतौमहाबलौकंसोमनस्वीभयभापचेतसि मंचस्थिताहर्षितमानसाश्चयौचंद्रचकोराइवतेसुरव्यययुः
 ३९ कर्णेचकर्णेविनिधायनागरामहोत्सुकस्तेत्यवदन्परस्परम् एतौहिंसाक्षात्परमेश्वरौपरोवभूवतुर्वैवसु
 देवनन्दनौ ४० अहोतिरभ्यव्रजमण्डलपरंयत्रैषसाक्षाद्विचचारमाधवः कृत्वाहिंयदर्शनमद्यदुलंभवयकृता
 र्थास्तुभवेमसर्वतः ४१ नारदउवाच वदत्सुपौरलोकेषुनदत्तयैषुमैथिल चाणूरस्तावुपव्रज्यरामकृ-

ग.सं.
९५

96

बध्नीतनन्दसहसातिदुर्मतिम् १९ अद्योगसेनस्यपितुःकुबुद्धेः शौरेशिश्वाशुहिच्छिंधिच्छिंधि कौयन्नतत्रापित
थात्रवृष्णिजातान्स्फुराशान्किलसूदयध्वम् २० नारदउवाच एवंविकथ्यमानस्यकसस्ययदुनदनः सहस्रो
त्यत्पतमंचमारुहक्रोधपूरितः २१ मृत्युंसमागतंवीक्ष्यमंचादुत्थायसत्वरम् मदोन्मत्तोभक्त्यर्थन्तजगृहेरवदु
चर्मणी २२ अग्रहीत्सहसाकंसदोभ्यान्चर्मसिंस्थुतम् यथातुंडाविभागाभ्यांसविवंफणिनविराट् २३ प
तत्स्वदुश्चलच्चर्मभुजबंधाह्लाह्ला विनिर्ययोताक्ष्यतुंडात्पुंडरीकोयथाफणी २४ मंचातोबलितोवेगान्मदयं
तोपरस्परम् शैलशृंगेयथासिंहौशुशुभातेयथातथम् २५ उत्पतंतंबलात्कंसशतहस्तमहाबरे अग्रहीच्चोत्पत
नृकृष्णाः श्येनंश्येनोयथांबरे २६ गृहीत्वाभुजदंडाभ्यांप्रचंडंदैत्यपुंगवम् त्रैलोक्यबलधृक्देवोभ्रामयित्वात्वि
तस्ततः २७ आकाशात्पातयामासमंचोपरिरुषावितः भग्नदंडोभवन्मंचस्तडित्पाद्ययथादुमः २८ पतितो
पिसवज्जांगः किंचिद्व्याकुलमानसः सहस्रोत्थाययुयुधेश्रीकृष्णेनमहात्मना २९ नीत्वातभुजदंडाभ्यामंचेक्षि
त्वापुनःप्रभुः आरुत्यहृदयंतस्थमौलिजग्राहमाधवः ३० सद्यःप्रगृह्यकेशेषुरगोपरिहरिःस्वयम् मंचान्तंपा
तयामासशैलादंडशिलामिव ३१ तस्योपरिष्टाङ्घ्रीकृष्णाःसर्वाधारःसनातनः निपपातस्वयंवेगादनंतोनन्त-
विक्रमः ३२ इत्थं हयोर्निपातेननिम्नभूरवडमंडलम् स्थालीवसहसाराजञ्ज्वकम्पेघटिकाद्वयम् ३३ संपरेतंभो
जराजंभूमितंविचकर्षह यथामृगेन्द्रोनागेन्द्रसर्वेषांपश्यतांनृप ३४ हाहाकारस्तदैवासीन्द्वावतांभूभुजांनृप -
वैरभावेनदेवेशंभजन्कसोमहाबलः ३५ जगामतस्यसारूप्यभृगिणःकीटकोयथा कंसंप्रपतितंहृष्टाभ्यातरोष्टौ
महाबलाः सुनामसृष्टिन्यग्रोधास्तुष्टिमनराष्ट्रपालकाः ३६ सुहनाकंकशंकुभ्यांक्रोधप्रस्फुरिताधराः रवदु

म.अ.
८

९५

हीत्वाभुजदंदाभ्यां चाणूरंगगनेबलात् विक्षेपसहस्राकृष्णोवातः पद्ममिवोद्धतम् २ आकाशात्सतितः -
 सोपितारकेवत्यधोमुखः उत्थायमुष्टिनाकृष्णांताडयामासवेगतः ३ तस्यमुष्टिप्रहारेणनचचालपरात्परः स
 द्योगृहीत्वाचाणूरं पातयामासभूतले ४ भिन्नदंतस्तुचाणूरः क्रोधयुक्तोमदोत्करः मुष्टिद्वयेनश्रीकृष्णांतताड
 त्दक्षिमैथिल ५ गृहीत्वाकरयोस्तंबैकराभ्यांभगवान्स्वयम् कंसस्याग्नेभ्यामयित्वासर्वेषांपश्यतांनृप ६
 पातयामासभूपृष्ठेकमंडलुमिवार्भकः श्रीकृष्णस्यप्रहारेणचाणूरोभिन्नमस्तकः ७ उद्धमनरुधिरंराजन्
 सद्योवैनिधनंगतः तथैवमुष्टिकंमल्लंमुष्टिभिर्युधिदुर्गमम् ८ नीत्वांधौभ्यामयित्वाखंबलदेवोमहाबलः पा
 तयामासभूपृष्ठेफणिनंगरुडोयथा मुष्टिकोनिधनंप्रापप्रोद्धमनरुधिरंमुखान् ९ कूटं समागतंवीक्ष्यबलदे
 वोमहाबलः मुष्टिनापातयामासवज्रणेन्द्रोयथागिरिम् १० प्राप्तंशलनंदसूनुर्लुप्तपतंतताडह तीक्ष्ण-
 यात्पण्ड्याराजन्कहुजंगरुडोयथा ११ गृहीत्वातोशलंकृष्णोमध्यतःसंविदार्थ्यच प्राक्षिपत्कंसमंचाग्नेवि
 त्पंसिन्धुरोयथा १२ एतेनिपातितारंगेसद्योवैनिधनंगताः तेषांज्योतीषिवैकुण्ठेविविश्रुःपश्यतांसताम् १३
 एवंश्रीरामकृष्णाभ्यांमल्लेषुनिहतेषुच शेषाःप्रदुदुबुर्मल्लभयार्ताजीवनेच्छया १४ श्रीदामादीन्वयस्यांश्च
 गोपानाकृष्यमाधवः तैःसाहचर्येभ्यःसर्वेषांपश्यतांसताम् १५ किरीटकुंडलधरौरामकृष्णौसहार्भकैः
 विहरंतौवीक्ष्यरंगेविस्मिन्पुनरवासिनः १६ कंसंविनासर्वंमुखज्जयशब्दोविनिर्गतः साधुसाध्वितिवाचो
 भून्नुदुर्दुभयस्ततः १७ स्वस्थाऽजयंवीक्ष्यकंसोमहाक्रोधसमाकुलः वर्जयित्वातूर्यघोषंप्राहप्रस्फुरिताध-
 रः १८ कंसउवाच दुर्बुद्धियुक्तोवस्वदेवनंदनोप्रसह्यनिःसारतयाशुभेपुरात् हरतुसर्वंव्रजवासिनांधनं

थित्यतान्प तौवीक्ष्यगरुडंप्राप्नोनागपाशगुणायथा २ स्वप्रभावविदौवीक्ष्यपितरौसबलोहरिः सद्यस्तता
नस्वामायाजगन्मोहकरीबलात् ३ रामकृष्णौसुतौज्ञात्वाशौरिर्मोहसमाकुलः देवक्यासहचोत्थायसिषिजे
चाश्वपूरितः ४ तावाश्वस्यहरिःसद्योवृष्टिभिःपरिवारितः मातामहतूयसेनचकारमधुराधिपम् ५ आहू
ययादवान्कसभयाद्देशांतरंगतान् प्रेम्णानिवासयामाससकुटुंबान्यदोःपुरि ६ नन्दराजंगोपगणैःस्वगृहा
नगतुमुद्यतम् नत्वातसबलंप्राहमोहयन्निवमायया ७ अत्रैववासंकुरुतातपुष्यगंतुंयदीच्छामनसो-
त्थितास्यात् पश्चादहंवैसबलोयदुनवाविधायपाश्वेनवचागमिष्ये ८ नारदउवाच एवंश्रीरामकृष्णा
भ्यामनन्दराजःप्रपूजितः आलिंग्यशौरिंरिंगोपालैर्ययौप्रेमातुरोव्रजम् ९ दत्तंश्रीकृष्णजन्मक्षीधेनूनांनियुतेपुरा
ब्राह्मणेभ्योददौशौरिर्वस्त्रमालास्वलकृतम् १० शौरिर्गर्गिसमाहूयश्रीकृष्णबलदेवयोः यज्ञोपवीतंविधि
वत्कारयामासधर्मवित् ११ रामकृष्णौसर्वविद्याध्ययनंकर्तुमुद्यतौ गुरोःसांदीपनेःपाश्वेजग्मतुर्जनवत्परो
१२ कृत्वापरांगुरोःसेवांलघुकालेनमाधवौ सर्वविद्याजगृहतुःसर्वविद्याविदांवरौ १३ गुरवेदक्षिणांदातु-
मुद्यतौतौकृतांजली मृतपुत्रेदक्षिणायांताभ्यांबवेगुरुर्हिजः १४ रथमारुह्यतौदांतौशातकुंभपरिच्छद-
प्रभासेचाब्धिनिःकटजग्मतुर्भीमविक्रमौ १५ सद्यःप्रकंपितःसिन्धुरत्नोपायनमुत्तमम् नीत्वातच्चरणोपां
तेनिषपातकृतांजलिः १६ तमाहभगवान्शीघ्रपुत्रंदेहिगुरोर्मम प्रेचडोर्मिघ्रदादोपैस्त्वयातद्रुहणंकृतम् १७
समुद्रउवाच भगवन्देवदेवेशनमयाबालकोहृतः धृतःपञ्चजनेनासौशंखरूपास्फुरेणवै १८ वसन्सदामदुद-
रेबलिष्ठादैत्यपुंगवः जेतुंयोग्यस्त्वयादेवदेवानांभयकारकः १९ नारदउवाच तेनोक्तोभगवान्कृष्णोवा

चर्मधरायोऽङ्कुरोपरिसमाययुः ३७ वीक्ष्यतान्मुद्गरं नीत्वारोहिणीनन्दनो बलः आराञ्चकार हंकारं यथासि
 होमृगान्प्रति ३८ हंकारेणैव शस्त्राणितेषां हस्तेभ्यश्चाभयान् पेतुराम् फलानीव दंडघातैश्च मैथिल ३९ नि
 शस्त्रास्ते महावीरा मुष्टिभिः सर्वतो बलम् ते दुःशैलं यथानागः शङ्खादंडैरितस्ततः ४० सृष्टिं तथा सुनामानं मु
 दूरेण बलोहनत् न्यग्रोधं भुजवेगेन ककवामकरेण वै शंकस्फुह तुष्टिमतं वामपादेन माधवः राष्ट्रपालं दक्षि
 णेन पादेनाभिजघान ह ४१ अष्टौ निपेतुः सहसा वृक्षावत् हुता इव तेषां ज्योतिर्भगवतिलीनं जातं विदेह
 राट् ४२ देवदुंदुभयेनेदुर्जयध्वनिरभूत्तदा सद्यो वै बभूवुर्देवाः पुष्पैर्नन्दनसंभवैः ४३ विद्याधर्यश्च ग-
 धर्वो नृत्तुर्हर्षविह्वलाः विद्याधराश्च गन्धर्वाः किन्नरास्तद्यशोजगुः ४४ ब्रह्माद्यामुनयः सिद्धा विमानैर्द्रु
 मागताः तुष्टुवूरामकृष्णौ तौ वाग्भिः श्रुतिपरायणाः ४५ ताडयन्त्युरोहस्तैरस्ति प्राप्तो दयास्त्रयः वि-
 निर्गतास्तारुण्यदुर्जयैर्ध्वजदुःखिताः ४६ स्त्रिय ऊचुः हानाथ हे युद्धपते क्व गतोसि महाबलः त्रैलो
 क्यविजयी साक्षाद्देवानामपि दुर्जयः ४७ जातमात्राः स्वसः पुत्रानि धृष्टेन त्वया हताः अनिर्दिशानिर्दिशा
 श्वाऽपरेपि निहिता बलात् ४८ तेन पापेन घोरेण दशमेतादृशो गतः ४९ नारद उवाच एवमश्रु मुखी
 दीनाम्प्राश्वास्य नृपयोषितः विधाय यमुनातीरे चिताः श्रीखण्डसंयुताः ५० हुतानां कारयित्वा सांक्रि
 यां वै पारलौकिकीम् सर्वान्सं बोधयामास भगवान् श्लोकभावनः ५१ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहिता
 यां मथुरारखंडे नारदबहुलाश्वसंवादे कंसवधो नामाष्टमोऽध्यायः ६ श्रीनारद उवाच अथ देवोरा
 मकृष्णो देवकीवसुदेवयोः समीपं जन्मतुः साक्षाद्दृष्ट्वाभिः परिवारितौ १ स्वतस्तयोर्बन्धनानि ययुः शै-

परिरभ्यमुदावितः उपचारैः षोडशभिः पूजयित्वा अतोनृप ३८ कृतांजलिः पुरः स्थित्वा जातपूर्णमनोरथः उ-
वाहानन्दजनिता पराबाष्पकलानृप ३९ अक्रूर उवाच युवाभ्यां रामकृष्णाभ्यां ताभ्यां नित्यं नमो नमः याभ्यां
मार्गे यदुक्तमे पूर्णतश्च कृतं प्रभुः ४० लोकाभिरामौ जनभूषणोत्तमौ चान्तर्बहिः सर्वजगत्प्रदीपकौ गोविप्रसाधुश्च
निधमदेवतारक्षार्थमद्यैव यदोः कुले गतौ ४१ कंसादिदेत्यन्नु विनाशहेतवे गोलोकात्परिपूर्णतेजसौ समाग-
मौ भारतभूमि मंडले युवां परेशौ सततं नतास्यहम् ४२ श्रीभगवानुवाच त्वमार्यवृद्धो धृतिमानहंतवपुरः शि-
शुः संतानः स्वात्मनः श्लाघ्यं कुर्वेति हि महामते ४३ पांडवानां हि कुशलं दृष्ट्वा गच्छुः गजाव्हयम् शीघ्रमागच्छता
नृदृष्ट्वा सर्वानुदानपते भवान् ४४ नारद उवाच एवमुक्ता तदा क्रूरभगवान् भक्तवत्सलः सबलः शौरिभवनमा-
ययौ सर्वकार्यकृत् ४५ कौरवेन्द्रपुरं गत्वा क्रूरो हृत्वा पांडवान् पुनरागत्य कृष्णाय वार्तां सर्वामवर्णयत् ४६-
अक्रूर उवाच विनायुवाकोपि न पांडवानां सहायकत्कोरवदुःस्वको मृतम् मृतं च पांडौ भवतोः पदाब्जो विलम्बचित्ता
हि पृथात्मजा ये ४७ नारद उवाच इति श्रुत्वा क्रूरमुरवात् श्रीकृष्णो भगवान् हरिः अर्द्धराज्यं पांडवेभ्यो कौर-
वाणां बलाद्ददौ ४८ अथोक्तं वचनं श्रुत्वा तदोद्धवसमचितः महामंगलसंयुक्तं कुब्जाया भवनं ययौ ४९ ह-
ृष्टाराच्छ्रीहरिं प्राप्तं कुब्जारूपवती त्वरम् भक्त्या समर्हयामास पाद्याद्यैः प्राणवल्लभम् ५० हेमरत्नरवचित् कुण्ड्ये
कुब्जाया भवनोत्तमे बभौ हरीरूपवत्या वैकुण्ठेरमया यथा ५१ परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो भगवान् स्वयम्-
यस्याः पतिरभूद्राजन् होतस्यास्तपो महत् ५२ तत्र स्थित्वा हरिर्देवो दिनान्यष्टौ विदेहराट् आययौ शौरिभवनं
लीलामानुषविग्रहः ५३ इति श्रीकृष्णचरितं मथुरायां विदेहराट् सर्वपापहरस्युपयमायुर्वर्द्धनमुत्तमम् ५४ -

सौबध्वाकटौदृढम् निपपातमहावेगात्समुद्रेभीमनादिनि २० श्रीकृष्णस्यनिपातेनत्रिलोकीभारधारिणः च
 कंपेधिर्भृशंवज्रकूटेनेवविदेहराट् २१ ततःपंचजनोदैत्योयोनुश्रीकृष्णसन्मुखे आगतःसहसावीरःशूलंविक्षे
 पमाधवे २२ हस्तेगृहीत्वातच्छूलंतेनैवाभिजघानतम् तत्पातेनप्रपतितोमूर्च्छितोवारिमंडले २३ सहसो
 त्यायदेवेशंकिंचिद्व्याकुलमानसः मूर्च्छानताडपक्षीन्द्रस्वफणेनफणीयथा २४ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृ
 ण्णोभगवानहरिः क्रुद्धोमूर्धनिवेगेनमुष्टिनातंतताडह २५ कृष्णमुष्टिप्रहारेणसद्योवैनिधनंगतः तज्ज्यो
 तिःश्रीघनश्यामेलीनेजातविदेहराट् २६ एवंहत्वापंचजनशंखनीत्वातदंगजम् महार्णवानिर्गतोसौसह
 सारथमागमत् २७ वायुवेगेनयानेनरामकृष्णौमनोहरौ जग्मतुःशमनस्यापिदीर्घोसंयमनीपुरीम् २८
 पांचजन्यध्वनिर्लोकःप्रचंडामेघघोषवत् पूरयामासयश्चुत्वाचकंपेससप्तोयमः २९ चतुराशीतिलक्षेषुन
 रकेषुनिपातिता येयेश्चुत्वाध्वनितेतेजग्मुर्मोक्षंतुपापिनः ३० यमःसद्योबलिनीत्वाश्रीकृष्णाबलदेवयोः प
 पातचरणोपांतेधर्षितःसंक्रुतांजलिः ३१ यमउवाच हेहरेहेकृपासिंधोरामराममहाबल असंख्यब्रह्मा
 डपतीपरिपूर्णमौयुवां ३२ देवौपुराणौपुरुषौमहांतौसर्वेश्वरौसर्वजगज्जनैशौ अद्यैवसर्वोपरिवर्तमानौगि
 रानिजाज्ञावदन्परेशौ ३३ श्रीभगवानुवाच गुरुपुत्रलोकपालश्चानयस्वमहामते राज्यंकुरुयथान्यायं
 मदुक्तंमानयंकचित् ३४ नारदउवाच तदैवतेनापानीतगुरुपुत्रंहरिःस्वयम् गृहीत्वावंतिकामेत्यददौश्रीगु
 र्वेशीशहम् ३५ गुर्वीशिषासंयुतौतौनत्वातंहिकृतांजली रथमारुत्थमथुरामागतौयदुपूजितौ ३६ एक
 दासबलःकृष्णःसर्वकारणकारणः पांडवान्सस्मरन्भक्तानक्रूरभवनयथा ३७ अक्रूरःसहसोत्थाय

१६ बहुलाश्वउवाच सुदामामालिनाब्रह्मकिंकृतंसुकृतंवद यद्गृहंजग्मतुः साक्षाद्रामकृष्णौ मनोहरौ-
१७ नारदउवाच राजराजवनरम्यं नाम्नाचैत्रयं शशभम् तस्य वैपुष्पबटुको हेममालीति नाम भाक् १८ वि
ष्णुभक्त रतः शान्तो दानी सत्संगकृन्महान् श्रीकृष्णदेवप्राप्त्यर्थं देवपूजां चकार ह १९ समाः पंचसहस्राणि प
द्मानां च शतत्रयम् नित्यं नीत्वा धूर्जटये पुरोधत्वा न नाम ह २० एकदा तिप्रसन्नो भूः श्र्यंबकः करुणानिधिः
मालाकारमहाबुद्धेवरं ब्रूहीत्युवाच ह २१ हेममाली तदा देवं नमस्कृत्य कृतांजलिः प्रदक्षिणीकृत्य पुरः स्थि
त्वा प्राहनतानतः २२ हेममाल्युवाच परिपूर्णं तमं कृष्णं क्वचिन्नो गृहमागतम् पश्यामि हृग्भ्यां तसाक्षा
त्त्वद्वारेण भवेदिदम् २३ श्रीमहादेवउवाच द्वापरांते भारते च मथुरायामहमते मनोरथस्ते सफलो भवि-
ष्यति न संशयः २४ नारदउवाच महेश्वरवरेणासौ हेममाली महामनाः मालाकारो द्वापरांते सुदामासंब
भूवह २५ तस्मादस्य गृहं साक्षाज्जग्मतू रामकेशवौ शिववाक्यमृतं कर्तुं किंभूयः श्रोतुमिच्छसि २६ इति
श्रीमद्भगवत्संहितायां श्रीमथुराखंडे नारदबहुलाश्वसंवादे रजकवाद्यकसुदामोपाख्यानं नाम दशमोऽध्यायः १०
श्रीबहुलाश्वउवाच सैरंध्याः किंकृतं पूर्वतपः परमदुर्घटम् येन प्रसन्नः श्रीकृष्णो देवैरपि सुदुर्लभः १ नारदउवाच -
पंचवट्या स्थितं रामकोटिकन्दर्पसन्निभम् वीक्ष्य शूर्पणखानामराक्षसी मोहिता भृशम् २ निर्मोहं राघ
वं दृष्ट्वाऽथैकपत्नीव्रतस्थितम् क्रोधात्सीतां भक्षयितुं धावती रावणस्य सा ३ खड्गैर्न शितधारेण लक्ष्मणो रा
घवानुजः जूहारतस्याः कणौ च नासां सद्योरुषान्वितः ४ छिन्ननासागतालं कंरावणाय निवेद्य तन् भू-
यः पुष्करतीर्थे साजगाम विमना भृशम् ५ तपश्चक्रैश्चूर्पणखैर्वर्षाणामयुतं जलम् ध्यायंती श्र्यंबकदेवं-

चतुःपदार्थदंष्ट्राणां श्रीकृष्णवशकारकम् मया ते कथितं पृष्टं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ५५ इति श्रीमद्भगवत्पादसं-
 हितायां श्रीमथुरारवन्देनारदबहुलाश्वसंवादे यदुसौरव्यं नाम नवमोऽध्यायः ९ बहुलाश्वउवाच श्रीकृष्ण-
 चरितम् पुण्यं मया तव मुखाच्छ्रुतम् पुनः श्रोतुं मनश्चोद्यतृषितो वाजलंगतः १ कंसस्य जन्म कर्माणि त्वयोक्तानि
 श्रुतानि मे केश्यादिदेवैर्देववरैः पूर्वजन्मकृतश्रुतम् २ कोयंतुरजकः पूर्वमवधीद्यं हरिः कथम् अहोयस्य मह-
 ज्ज्योतिः कृष्णोलीनं बभूवह ३ नारदउवाच भ्रेतायुगे त्वयोध्यायां रामराज्ये विदेहराट् चाराणां शृण्वतां कश्चि-
 द्रजकोत्थवदसि याम् ४ नाहं विभर्मित्वा दुष्टामुशन्तीं परवेशमगाम् स्त्रीलोभी विभृयात्सीतां रामो नाहं भजेत्पुनः
 ५ इति लोकाद्बहुसुरवाद्वाक्यं श्रुत्वा धराधवः सीतां तत्प्राजसहसा वने लोकापवादतः ६ तस्मै ददं दानुमिच्छान्
 चक्रे राघवाक्षमम् मथुरायाद्वापरांते रजकः सबभूवह ७ कुवाक्यदोषशान्त्यर्थं तं जघान हरिः स्वयम् तदपि प्रददौ-
 मोक्षं तस्मै श्रीकरुणानिधिः ८ दद्यातोः कृष्णचन्द्रस्य चरित्रं परमाद्भुतम् एतत्ते कथितं राजन् किं भूयः श्रोतुमि-
 च्छसि ९ बहुलाश्वउवाच पुरा वैवायकः कोयं नितरां मुनिस्पतम् यस्मै ददौ च सारूप्यं श्रीकृष्णो भगवान्
 हरिः १० श्रीनारदउवाच मिथिला नगरे पूर्ववायको हरिभक्तकृत् श्रीरामोद्वाहसमये सीरध्वज नृपाजया
 ११ रामलक्ष्मणवेशार्थं वासांसि रचयन् बधूः लघुसूत्रैः परिचयन् कुशलो वस्त्रकर्मसु १२ कोटिकर्तृत्वाव-
 एयो सुन्दरौ रामलक्ष्मणौ तौ वीक्ष्य वायको राजन्नाहितो भून्महामनाः १३ अहस्वहस्ते वस्त्राणि तयो रंगे
 पुसर्वतः परिधानं कारयामि चक्रे चेत्थं मनोरथम् १४ मनसा पिवरं रामो ददौ तस्मादशेषवित् द्वापरांते भा-
 रते च भविष्यति मनोरथः १५ श्रीरामस्य वरान्साय मथुरायां बभूवह तयोर्वेषकारयित्वा तत्सारूप्यं जगाम ह-

माशोचंकुरुद्वैत्येन्द्रमथुरायां हरेःपुरि श्रीकृष्णहस्तान्तेमुक्तिर्भविष्यति न संशयः २३ नारद उवाच सोयं
मन्दगतिर्देत्योगजोभूद्विध्यपर्वते नाम्नाकुवलयपीडोनागायुतसमोवले २४ गृहीतो मागधेन्द्रेण बलाल्लक्ष
गजैर्वने सोयं दत्तस्तु कंसाय पारबर्हे विदेहराट् २५ त्रितवाक्यान्तस्य धाम श्रीकृष्णोलीनतांगतम् इदमयाते
कथितं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि २६ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायाम् मथुराखण्डे नारदबहुलाश्वसंवादकुब्जा
कुवलयपीडवर्णननामैकादशोऽध्यायः ११ बहुलाश्व उवाच चापूराद्याश्च ये मल्लान्तेके पूर्वमिहागताः -
अहो श्रीकृष्णान् च न्रेण ये पायुर्द्वयभूवह १ नारद उवाच राजसुरामरावत्यामुतथ्योस्ति महामुनिः तस्या
भवन्मंचपुत्राः कामदेवसमप्रभाः २ हित्वा विद्यां चाध्ययनजपतनसहैव ते गत्वा बले मल्लयुद्धसदा शिक्षन्
मदोद्धतः ३ ब्रह्मकर्मपरिभ्रष्टान्वेदाध्ययनवर्जितान् रुषा प्राह सुतान् भक्तानुत्तथ्यो मुनिसत्तमः ४ उतथ्य
उवाच शमोदमतपः शौचं क्षांतिराद्रवमेव च ज्ञानं विज्ञानमास्ति कथं ब्रह्मकर्मस्वभावजम् ५ शौच्यं तेजो
धृतिर्दाक्षियुद्धे चाप्यपलायनम् दानमीश्वरभावश्च क्षात्रकर्मस्वभावजम् ६ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यवैश्य
कर्मस्वभावजम् परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ७ ब्रह्मकर्मपरित्यक्ता भवन्तो ब्रह्मणः सुता
मल्लयुद्धक्षेत्रयुद्धकथंकुरुयदुर्जनाः ८ तस्माद्भवन्तो भूयासुर्मल्लान्ते भारतजिरे असुराणां प्रसंगेन दुर्ज
ना भवता शतहि ९ नारद उवाच उतथ्यस्य सुतास्ते वै जीता मल्लान्ते श्रीकृष्णागस्पर्शमात्रात्परमा-
क्षययुर्वप १० चापूरो मुष्टिकः कूटः शलस्तो शल एव च एषां चरित्रं कथितं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ११ -
बहुलाश्व उवाच कसानुजाभ्रातरौ द्यौककन्यग्रीधकादयः तेके पूर्ववदमुने येपि मोक्षपरंगताः १२ नारद उ०

श्रीरामवरमिच्छती ६ ततः प्रसन्नो भगवान् देवदेव उवाच ७ -
 श्रृपणारवोवाच श्रीरामो मेवरोभूयाद्वरं देहि सतां प्रियः त्वं देवदेव परमः सर्वासां माशिषां प्रभुः ८ शिव
 उवाच अद्यैव स फलो न स्याद्वरं स्ते मृगुराक्षसि द्वापरं ते माधुरे च भविष्यति न संशयः ९ नारद उवाच
 सैव श्रृपणारवानामराक्षसीकामरूपिणी अभूच्छ्रीमथुरायां तु कञ्जानाममहामते १० महादेव वरेणा-
 पि श्रीकृष्णस्य प्रिया भवत् इदं मया ते कथितं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ११ बहुलाश्व उवाच कोयं कुवल्-
 यापीडः पूर्वजन्मनि नारद कथं गजत्वमापन्नः श्रीकृष्णो लीनतां गतः १२ नारद उवाच बलिपुत्रो महाका-
 यो नाम्नामन्दगतिर्बली सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठो लक्ष्मणागसमो बली १३ एकदा निर्गतः सोपिरंगयात्रांज-
 नेषु च मत्ते भवज्जनान्वेगाद्भुजयोः परिमर्दयन् १४ तद्वाहुवेगात्पतितः पथिवृद्धः स्त्रितो मुनिः क्रुद्धः श-
 शापतं मत्तं बलिं बलिनन्दनम् १५ त्रित उवाच गजवत्त्वं मदीन्द्रो भूजनात्परिमर्दयन् विवरनरगया-
 त्रायां त्वं गजो भवदुर्मते १६ नारद उवाच एवं शप्तस्तदा दैत्यानाम्नामन्दगतिर्बली पतन्कंचुकवद्देहं-
 भ्रष्टतेजा बभूव ह १७ मुनेः प्रभाववित्सद्यो दैत्यो भूत्वा कृताजलिः नत्वा प्रदक्षिणीकृत्य त्रितमुनिमु-
 वाच ह १८ मन्दगतिरुवाच हे मुने हे कृपासिन्धो त्वं योगीन्द्रो द्विजोत्तमः गजत्वान्मे कदा मुक्तिर्भविष्य-
 तिवदाशु माम् १९ त्वाहशानां सतां मा भूच्छूलनं मे क्वचिन्मुने त्वाहशामुनयो ब्रह्मन्समृथा वरशापयोः
 २० नारद उवाच एवं प्रसादितस्तेन त्रितो नाम महामुनिः गतक्रोधो ब्रवीद्दैत्यं कृपालुब्राह्मणोत्तमः २१
 त्रित उवाच वचनं मे मृषानस्यात्त्वद्भक्त्या हर्षितोऽस्य हम् तेदास्यामि वरं दिव्यदेवानामपि दुर्लभम् २२-

सयित्वास्वजातीन्वदेतन्पुनिसन्तम १ नारदउवाच परिपूर्णतमः साक्षान्द्गवान्भक्तवत्सलः सस्मारगो
कुलंदीनंगोपीगोपालसंकुलम् २ एकदाहूयरहसिसखायंसरव्यमुद्धवम् उवाचभगवान्देवः प्रेमगद्गदयागिरा ३
श्रीभगवानुवाच गच्छशीघ्रव्रजंहेसखेसुन्दरश्रीलताकुंजपुंजादिभिर्मंडितम् शैलकृष्णाप्रभाचारुवृन्दावनं
गोपगोपीगणैर्गोकुलसंकुलम् ४ एकपत्रतुनन्दायवैदीयताबाहितीययशोदाकरणैवभोः धातृतीयंत्विदं
राधिकायैसरवेतन्नगत्वाहितन्मन्दिरं सुन्दरम् ५ वाचतुर्थसखिभ्यः शिशुभ्यः शुभं कौशलं दीयतां पत्रमेवंपृथक्
गोपिकानां शतेभ्यश्चयूथेभ्य उन्मोहितानां च देयानि पत्राणि च ६ मेपितानन्दराजोद्युणीमन्मना मेचमातायशो
दास्मरत्याशुमाम् वाक्यवृन्दैश्चभैनीतिवित्त्वंतयोर्मैपरांप्रीतिमाराह्योरावह ७ मस्त्रियाराधिकामद्वियोगातु-
रामन्यतेमांविनारवजगन्मोहतः मद्वियोगाधिप्रस्थामदुक्तैः पदैर्मोचयत्वंभवान्दक्षिणोवाक्पथे ८ गोपबालाः
सुदामादयो मस्त्रियामां सरवायं विना तेपिमोहातुराः देहितेषां सुरवं मित्रवच्छ्रीव्रजेस्वल्पकालेन तत्रागमिष्याम्य-
हम् ९ गोपिकामद्वियोगाधिवेगातुरामन्मनस्काश्चमत्प्राप्तदेहासवः यामदर्थंचसंत्यक्तलोकाबलान्ताः क-
थनात्रमंत्रिनुविभूमिस्वतः १० तान्प्रसूनुत्यक्तुमब्रूद्यताउद्धवयाभिरद्यापिकृच्छ्रैर्धृताश्चासवः मद्वियोगा-
धिमात्सामदुक्तैः पदैर्मोचयत्वंभवान्दक्षिणोवाक्पथे ११ येनपूर्वव्रजादागतोहंसतेरथसाश्वसूतरणत्घटिक
म् मेचसारूप्यमद्यैवपीतांबरवैजयंतीसहस्रच्छदंपंकजम् १२ कुडलेदिव्यरत्नप्रभामंडिते कौटिवालार्कदी-
प्तिमणिकौस्तभम् मेमहानादिनीचारुवंशीशतभापुष्पयुक्तांचयष्टिजगन्मोहिनीम् १३ चन्दनसुन्दरंदिव्यगंधा
वृतं बर्हमल्लादिवेषकणनूपुरम् मौलिमेवगृहाणांगदेउद्धवगच्छगच्छाशुचाद्यैवमद्वाक्यथः १४ नारदउवाच

अलकायां पुरायज्ञो देवयक्ष इति स्मृतः ज्ञानी ज्ञानपरो मान्यः शिवभक्त्या महद्भुतिः १३ तस्य चाष्टौ सु-
 ता जाता देवकूटो महागिरिः गंडोदहः प्रचंडश्चरुवडारवडः पृथुस्तथा १४ एकदा शिवपूजायां देवयक्षेण नो-
 दिताः सहस्रपुंडरीकानि चाहर्तुमरुणोदये १५ पुष्पानि मानसान् नीत्वा शब्दितानि मधुव्रतैः आघ्राय ग-
 धिलोभेन ददस्ते जनकाय वै १६ उच्छिष्टीकृतदोषेण शिवपूजातिरस्कृतात् आसुरीया निमापन्ना मूढास्ते-
 जन्मभिस्त्रिभिः १७ हस्ताभ्यां शंकराभ्यां च बलदेवस्य मेधिल परमोक्षगतास्ते वैदोषान्मुक्ताविदेहराट् १८
 कंसानुजानां व्याख्यानपूर्वजन्मभवनृप इदं मया ते कथितं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १९ बहुलाश्वउवाच कोयं
 पुरा पंचजनो दैत्यः शंखवपुर्धरः तस्य शंखो बभौ ब्रह्मन् श्रीकृष्णकरपंकजे २० नारदउवाच पुरैवैतान्युपां-
 गानि चक्रादीनि विदेहराट् ब्रह्मोक्त्यनाथस्य हरेर्बभूवुस्तेजसाहता २१ तेषां शंखः पांचजन्यः प्राप्नोत राजन्महत्प-
 दम् पयोतन्मुखं लघोसौ श्रीकृष्णस्याधरामृतम् २२ अकरोच्चैकं दामानं मनसि प्राह शंखराट् गृहीतो ह-
 हि हरिणाराजहंससमक्षभिः २३ श्रीकृष्णो दक्षिणावर्तं दध्मौ प्राविजये सति यद्वर्लभं चाब्धिपुण्याः श्री-
 कृष्णस्याधरामृतम् २४ तत्तस्मात्सर्वमुख्योऽस्मि पिबाम्यहमहर्निशम् इति मानयुतं शंखं पांचजन्यं विदेहरा-
 ट् २५ शशापलक्ष्मीस्तं क्रोधात्वं दैत्यो भवदुर्मते सोऽयं पंचजनो नाम दैत्यो भूत्स्मरितापतो २६ वैरभावेन देव-
 शं पुनः प्राप्नोद रेश्वरः ज्योतिर्लीनो तु देवेशो बभूवुर्यस्य करे बभौ २७ अहोभाग्यं विद्वितस्य किं भूयः श्रोतुमि-
 च्छसि २८ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां साहितायां श्रीमथुरारखंडे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे चाणूरादिकसंभ्रातृपंच-
 जनपूर्वव्याख्यानं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ बहुलाश्वउवाच अग्रे चकार किं कार्यं मथुरायां यदूनमः निवा-

लं च सर्वाधियः कृष्णमृतेव्रजोनः शून्यं प्रजातं हि जगत्समस्तम् ३२ क्षणोद्युगत्वं च घटी महामते प्रयाति मन्वन्ततरतां
व्रजौकसाम् यामश्च कल्पं च दिनं विना हरिं विद्योगदुःखैर्द्विपराधितांगतम् ३३ अहर्निशं तं न हि विस्मयामहे दुष्टाघ
दीप्ताप्रययौ ययाहियः मनोहरश्च नृव नो वनौकसां वयस्यभावेन सदा कृतागसाम् ३४ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसहि
तायां श्रीमथुरारवदेनारदबहुलाश्वसंवादे उद्धवागमननाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ श्रीनारद उवाच एवम
मपरान्गोपान् श्रीकृष्णविरहातुरान् उवाच प्रेमसंयुक्त उद्धवो गतविस्मयः १ उद्धव उवाच अहं श्रीकृष्णादा
सोस्मितस्त्रियस्तद्रहस्करः भवतां कुशलं द्रष्टुं प्रेषितो हरिणा त्वरम् २ पुरीं गत्वाथ हरये निवेद्य विरहं तु वः तं
प्रसन्नं करिष्यामि तद्द्वैतं त्रवारिभिः ३ नीत्वा हरिं हि भवतां समीपं हे व्रजौकसः आगमिष्याम्यहं शीघ्रं शप
थोनमृषामम ४ यूयं प्रसन्ना भवतमाशोकं कुरुताथ वै अस्मिन् व्रजे पि गोपालाद्रक्षथ श्रीपतिं हरिम् ५ -
नारद उवाच एवमाश्वस्य गोपालान् रथस्थो यदुनन्दनः श्रीदामाद्यैश्च गोपालैः सहितो हर्षपूरितः ६ विवेश
नन्दनगरं सूर्ये सिन्धुगते सति आगतं ह्युद्धवं श्रुत्वा नन्दराजो महामतिः परिरभ्यमुदाशीघ्रं पूजयामास हर्षितः ७
कशिपुस्थो स्थितं शांतमुद्धवं कृतभोजनम् कशिपुस्थो नन्दराजः प्राह गङ्गादयागिरा ८ नन्द उवाच कञ्चित्सखामे
पुरिश्चूरसेन आस्ते स्वपुत्रैः कुशली महामते कंसे मृतेयादवपुंगवानां जातं सखे सौख्यमतः परं भुवि ९ कञ्चि
त्कदाचित्सबलोहिमाधवः स्मरत्यसौ बाजननीं च शोमतीम् गोपालगोवर्द्धनगोगणान् व्रजं वृन्दावनं वा पुलिनं तरंगि
णीम् १० हादैव कस्मिन्समये स्वनन्दनं बिबाधरस्फुन्दरमं बुजे क्षणम् द्रक्ष्याम्यहं मन्दिरचत्वरजिरेऽर्फी कर्तुं तं
सबलमुहुर्मुहुः ११ कुंजो नि कुंजो यमुना महानदी गोवर्द्धनोरप्यमिदं वनानि गृहे लतावृक्षगवांगणैः सह विना

इत्युक्तञ्छ्रवः शीघ्रं नमस्कृत्य कृतांजलिः कृष्णं प्रदक्षिणीकृत्य रथारूढो ब्रजं ययौ १५ कोटिशः कोटिशोगावो
 यत्र यत्र मनोहराः श्वेतपर्वतसंकाशादिव्यभूषणभूषिताः १६ पयस्विन्यस्तरुण्यश्वशीलरूपा गुणैर्युताः स
 बत्सापीतपुच्छाश्च ब्रजंत्यो भव्यमूर्तिकाः १७ घंटामंजीरझंकाराः किंकिणीजालमंडिताः हेमतुल्या हेमशृंग्यो
 हारमालाः स्फुरत्प्रभाः १८ पाटलाहरितास्ताम्राः पीताः श्यामविचित्रिताः धूम्राः कोकिलवणाश्च यत्र गावस्त्व
 नैकधा १९ समुद्रवहुग्धदाश्च तरुणीकरचिह्निताः कुरंगवद्विलंघद्विर्गोवित्सैर्मंडिताः शृङ्गाः २० इतस्तत-
 श्चलंतश्च गोगणेषु महावृषाः दीर्घकन्धरशृंगादथायत्र धर्मधुरंधराः २१ गोपालावेन हस्ताश्च श्यामा वंशीधराः
 पराः कृष्णालीलाः प्रगायंतो रागैर्मदनमोहनेः २२ दूरान्तमागतं वीक्ष्य ज्ञात्वा कृष्णं ब्रजार्भकाः ऊचुः परस्परं ते वै
 कृष्णदर्शनलालसाः २३ गोपा उचुः नंदसूनुः किलायाति सरवा योयं न संशयः मेघश्यामः पीतवासाः स
 ग्वीकुण्डलमंडितः २४ कौस्तुभीमंडलीविभ्रत्सहस्रदलपंकजम् तदेव मुकुटं विभ्रत् कोटिमार्तंडसन्निभम्-
 २५ त एवाश्वास्थः सोयं किंकिणीजालमंडितः बलोनास्ति रथे चास्मिन्नेकाकी नंदनन्दनः २६ नारद उवाच
 एवं वदंतो गोपालाः श्रीदामाद्याविदेहराट् कृष्णाकृतिं कृष्णसरवमाययुः सर्वतोरथम् २७ कृष्णो नास्तीति
 वदतः कोयं साक्षान्नदाकृतिः तान्नमस्कृत्योपगविः परिरभ्यावदत्पतिं २८ उद्धव उवाच गृहाण पत्रं श्रीदा-
 मन्कृष्णादन्तनसंशयः शोचं मा कुरु गोपालैः कुशल्यास्ते हरिः स्वयम् २९ यादवानां महत्कार्यं कृत्वा त्वसवलः
 प्रभुः ह्रस्वकालेन चान्नापि भगवानागमिष्यति ३० नारद उवाच पठित्वा तद्भक्तपत्रं श्रीदामाद्या ब्रजार्भ-
 काः भृशमश्रूणि मुंचतः प्राहुर्गद्गदया गिरा ३१ गोपा उचुः पांथेति निर्मोहिनि नन्दसूनौ तनुर्विभूतिश्च धनं च-

स्वितांगतः ३८ अहोदाध्यामयाबद्धोनिर्मोहिन्त्यैकदाशिशुः भांडेभग्रीकृतेदधःशोचामिचरितंचतत् ३९ त
 त्रांगणं सर्वसभाचमन्दिरं शरश्चवीथीव्रजहर्म्यपृष्ठयः शून्यसमस्तममजीवनं धिक्विनामुकुन्दविषवन्निदजगत् ३०
 नारदउवाच यशोदानंदयोर्वीक्ष्य परमंप्रेमलक्षणां उद्धवो नितरां राजन्विस्मितो भूदृतस्मयः ३१ उद्धवउवाच
 रोममात्रममतनौ जिह्वा च जायते त्वहो युवयोस्तदपि श्लाघां कर्तुं नालं महाप्रभू ३२ परिपूर्णतमे साक्षाच्छ्रीकृष्णो
 पुरुषोत्तमे ईदृशी च कृताभक्तिर्युवाभ्यां प्रेमलक्षणा ३३ तीर्थादिनतपोदानसारव्ययोगैश्च दुर्लभा शाश्वती युव
 योः प्राप्तायाभक्तिः प्रेमलक्षणा ३४ माशोचंकुरुहे नन्दहे यशोदेव जेश्वरि पन्नदयंगृहाणा शुक्रव्यादत्तनसंशयः
 ३५ सहाग्रजो नन्दसूनुः कुशल्यस्तेयदोः पुरि यादवानां महत्कार्यं कृत्वायसबलः शतभः ३६ नृस्वकालेन चान्ना
 पि भगवानागमिष्यति परिपूर्णतमं विद्विश्चीकृष्णं नन्दनन्दनम् ३७ कंसादीनां वधार्थाय भक्तानां रक्षणाय च ३७
 ब्रह्मणा प्रार्थितः कृष्णो वततारगृहे तव जाते मात्रोद्धृतां लीलां चकार सबलो हरिः ३८ पूतनाप्राणहरणं शकट
 स्य निपातनम् तृणावर्तनिपातश्च यमलार्जुनभंजनम् ३९ स्वमुखे च यशोदायै विश्वरूपस्य दर्शनम् वृन्दावने च भ
 गवान् गोवत्सांश्चारयन् प्रभुः ४० वधंचकार गोपानां पश्यतां वकवत्सयोः अघासरस्य च वधो धेनुकस्य विमर्दनम्
 ४१ मर्दनं कालियस्यापि वह्निपानंचकार ह प्रलंबस्य वधं पश्चाद्भुतदेवश्चकार ह ४२ गोवर्द्धनं समुत्पात्य हस्तेनैकेन
 लीलया युष्माकं पश्यतां बिभ्रत्युष्करं गजराडिव ४३ चूडामणिं शंखचूडाज्जहार जगतां पतिः अरिष्टस्य वधं कृ
 त्वा केशिनं निजघान ह ४४ व्योमासुरं महादैत्यमुद्धिनातं ममर्द ह तथा वैमथुरायां तु चक्रे विभ्रं महामते ४५ विक
 श्यमानं रजककरेणाभिजघान तम् प्रचंडकसकोदंडमध्यतस्तद्वज्रं ह इक्षुदडयथानागः सर्वेषां पश्यतां नृणाम् ४६

मुकुदं विषवन्दिजगत् १२ धिजीवनंमेशयनंभोजनं कृष्णं विनापद्मदलायतेक्षणम् चन्द्रं विनाभूमितलेचकोर
 वज्जीवामितस्यागमनाशयाभूशम् १३ हर्तुभुवोभारमतीवदैवतैः संप्रार्थितं पूर्णतमं महामते जातं सतारक्ष-
 णतत्परं स्वयं मन्यो हिकृष्णं सबलपरात्परम् १४ नारद उवाच संस्मृत्य संस्मृत्य हरिं परेशं भूवतूष्णीं नवनन्दराजः
 शिरोनिधायान्युपबर्हणोस्तेषु त्कठरोमांचितविह्वलांगः १५ श्रीनन्दनेत्रांबुजवारिसंततीराजन्तदा कृष्णसरव-
 स्यपश्यतः शय्यासवस्त्रा मुपबर्हणां तां कृत्वा द्रितां प्रागणश्चाच चाल १६ श्रुत्वा नृवं श्रीमथुरापुरागतकपाटमे-
 त्याशहयशोमतीसती शृण्वंत्यलं स्वस्य सुतस्य वर्णनं स्नेहस्रवत्सुस्तननेत्रपंकजा १७ विहाय लज्जां घृणया
 सुतस्य सापप्रच्छ सर्वकुशलं तदोद्धवंम् आप्रोच्छ्ववस्त्रेण हगश्रुसंततिं स्थिते च नन्दे हरिभावं विह्वले १८ श्री
 यशोदोवाच कच्चित्स्मरति मां कृष्णो नन्दराजमथापि वा भ्रातरं नन्दराजस्य स्य नन्दं दर्शनात्सुकम् १९ नदान्नवो
 पनन्दांश्च वृषभानून् ब्रजेषु षट् येषामारोहमास्था च बालकलिवर्नेवने २० कंदुकक्रीडयारे मेसानन्दं नन्दनन्दनः
 तान् गोपान् स्नेहसंयुक्तां कदाचित् स्मरति स्वतः २१ एकोयं मे स्मृतः प्राप्तो न सुतावहवश्च मे सापि मां जननीं दीनां
 ययौ त्यक्त्वा दिगतरम् २२ अहो कष्टं स्नेहवतां दुर्निवारं महामते किं करोमि विना पुत्रं कथं जीवामि मानद २३ मा-
 तर्मह्यं देहिदधिमातर्ह्येष्ट्यं गवं नवम् एवं वदन्समधुरं हठं चक्रे सदा गूहे २४ मध्याह्ने सकथं कृष्णो भोजनं कर्तुम-
 र्हेति ममात्मजो यं श्रीकृष्णो जीवनं ब्रजवासिनाम् ब्रजैधनं कुले दीपो मोहनो बाललीलया २५ लालनैः पालनैस्त-
 स्य दिनं मे क्षणवद्भूतम् तद्धिनं कल्पवज्जातं विनाहो नन्दनन्दनम् २६ वत्सान्वारयितुं कृष्णो ग्रामसीष्मिन् दीतदे-
 नकारितो भर्कैः साधुसचाहोमथुरागतः २७ हेपो हनेति दूरान्तं मुं कृत्वा गालीलनम् चकार नन्दराजो यतं विना

सार्धकृत्कंससरवोतिनिर्घणः सोयंपुनः किं ब्रजमंडलंगतः भर्तुर्मृतस्यापि हि पारलौकिकी मस्माभिरद्यैव करि-
ष्यतिक्रियाम् ११ नारद उवाच एवमदत्यो ब्रजगोपवध्वः स ताड्य सूतचमुरवंगुलिभ्याम् पप्रच्छुराराद्रुतबु-
द्धिमातृत्वरं वदेत किल कस्य यानम् १२ घनप्रभं पद्मदलायतेक्षणं कृष्णाकृतिकोदिमनोजमोहनम् पीता-
बरषट्पदसंघसकुलामालादधाननववैजयतीम् १३ स्फुरत्सहस्रच्छतपद्मपाणिं वंशीधरं वेत्रकरं मनोहरम्-
बालार्ककोटिद्युतिमौलिमंडनं महामणिंकुंडलमंडिताननम् १४ गत्याकृतिश्चीतनुहाससुस्वरैः श्रीकृष्णासा-
रूप्यधरन्तदुद्धवम् विलोक्य सर्वानृपविस्मितास्ततो विज्ञाय गोविन्दसरवं ययुः पुरः १५ ज्ञात्वाथ सन्देहह-
रं हरेः प्रभोः सुवाक्यनीत्या परमादरेण तम् गुमहि प्रभुं कुशलं सतां पतेनी त्वोद्धवताः कदलीवनंगताः १६-
यत्रैवराधावृषभानुनंदनी कृष्णा तदेचारुनिकुजमन्दिरं समास्थिता तद्विरहातुराभृशं रवं मन्यते सा तु जगद्ध-
रिं विना १७ रंभादलैश्चन्दनपंकसंचयं स्फुरास्फुरच्छीतलमेघमन्दिरम् कृष्णाचलञ्चारुतरंगसीकरं स्वतः सु-
धारश्मिगलत्फुल्लान्वयम् १८ एतादृशं यत्कदलीवनचतद्राधावियोगानलवर्चसाभृशम् बभूव सर्वसततो हि
भस्मसात्कृष्णागमाशात्मतनुं हिरक्षति १९ श्रुत्वोद्धवं कृष्णा सरवं समागतं च काराधां स्वसरवीभिरादरम्
जलासनाद्यैर्मधुपर्कमंगलैः श्रीकृष्णकृष्णेति मुहुर्वदत्यलम् २० राधां हि गोविन्दवियोगखिन्नां कुब्हां यथा चन्द्रक-
लांतदोलुब्धः न तां कृशांगीकृतहस्तसंस्पृष्टः प्रदक्षिणीकृत्य जगाद हर्षितः २१ उद्धव उवाच सदास्ति कृष्णः
परिपूर्णदेवो राधे सदा त्वं परिपूर्णदेवी श्रीकृष्णचन्द्रः कृतनित्यलीलोलीलावती त्वंकृतनित्यलीला २२ कृ-
ष्णोऽस्ति भूमा त्वमसीदिरा सदा ब्रह्मास्ति कृष्णस्त्वमसि स्वरा सदा कृष्णः शिवस्त्वंच शिवा शिवार्था विष्णुः प्रभु

द्विपंकुवलयपीडनागायुतसमंबले शृङ्गादण्डेसंगृहीत्वापातयामासभूतले ४७ चाणूरंमुष्टिकंकूटंशलंतोशल-
 मेवच पातयामासभूपृष्ठमल्लयुद्धेनमाधव ४८ कंसमदोत्करंदैत्यंनागलक्षसमंबले मचाङ्गुहीत्वातंकृष्णोभ्रा-
 मयित्वाभुजौजसा ४९ पातयामासभूपृष्ठेकमंडलुमिवाभकः इभोपरियथासिंहस्तस्योपरिपातह ५० कं
 सासुजांश्चककादीन्बलदेवोमहाबलः ममर्दमुदरेणाश्वमृगान्वैमृगराडिव ५१ गुरवेदक्षिणांदातुंसमुत्पत्यम
 हाणवे शंखरूपपंचजनंनिजघानहरिःस्वयम् ५२ अद्भुतानिचरित्राणिचैतानिश्चीहरिर्विना कःकरोतिमहानं
 दत्तस्मैश्चीहरयेनमः ५३ इतिश्चीमर्द्गाचार्यसंहितायांश्चीमथुरारखडेनारदबहुलाश्वसंवादेनन्दराजोद्भवमेलनं
 नामचतुर्दशोऽध्यायः १४ नारदउवाच एवंहिनंदोद्भवयोर्हरेःकथयतोःकथाम् व्यतीताक्षणावद्राजन्क्षणा
 दाहर्षवर्द्धिनी १ ब्राह्मेमुहूर्तेउत्थायगोप्यःसर्वागृहेगृहे देहल्यागणमालिष्यदीपांस्तन्निरूप्यच २ प्रक्षाल्यह-
 स्तपादौचमथ्यानेत्रनिधायच ममंथुःसर्वतोयुक्ताःपिच्छिलानिदधीनिताः ३ नेत्राकर्षचलद्भारभुजकंकणाक-
 कणाः वेणीभ्योविगलत्पुष्पास्फुरत्कुण्डलमंडिताः ४ चन्द्रमुख्यःकंजनेत्राश्चित्रवर्णेर्मनोहराः मंगलानिच-
 रित्राणिश्चीकृष्णबलदेवयोः ५ गायत्यःप्रेमसंयुक्तायत्रयत्रगृहेगृहे घोषेघोषेश्चभागावोरभमाणाइतस्त-
 तः ६ सर्वत्रगोपिकागीतंदधिशब्देनमिश्रितम् वीथ्यांवीथ्यांततःशृण्वन्विस्मितश्चाद्भवोब्रवीत् ७ अहोवैनं
 दनगरंभक्तिर्नृत्यतियत्रच एवंवदन्बहिर्ग्रामाद्ययोरुन्नातुंनदीजले ८ गोप्यउचुः कस्यायमद्यात्ररथःसमा-
 गतोभूरोथवाक्रूरउतागतःपुनः येनैवनीतोमथुरामहापुरीश्चीनन्दसूनुर्वकंजलोचनः ९ कस्मिन्कुकालेज-
 ननीससर्जयदातुंसतास्नेहवताप्रतापनम् कड्यथानागचयंविषाद्वृतंहुतुवथालोकजनानितस्ततः १० कं

ग० सं०
१०४

तानुरूपिणी जगन्मयो ब्रह्ममयो हरिः स्वयम्जगन्मयी ब्रह्ममयी त्वमेव हि ३७ अद्यैव सोयं ब्रजराजनन्दनो जा-
तासिराधेवृषभानुनन्दिनी याभ्यां कृतासत्त्वमयी प्रशांतयेलीलाचरित्रैर्लेलितादिलीलया ३८ कृष्णः स्वयं ब्र-
ह्मपरंपुराणो लीलात्वं दिच्छाप्रकृतिस्त्वमेव परस्परं संधितविग्रहाभ्यां नमोयुवाभ्यां हरिराधिकाभ्याम् ३९ गृहा-
ण पत्रं निजनाथदत्तं शोचं परं मांकुराधिके त्वम् हस्वेन कालेन विधाय कार्यं तत्रागमिष्यामि तदुक्तं वाक्यम् ४०
गृह्णीध्वमद्यैव शतानि कृष्णादन्तानि पत्राणि स्फुमंगलानि प्रत्यर्पितं द्यूतशतं च गोप्यः कृष्णाप्रियाणां ब्रजस्कन्द-
रीणाम् ४१ इति श्रीमद्भगवत्संहितायामथुरारवंदेनारदबहुलाश्वसवादेश्वीराधादर्शनं नाम पंचदशोऽ-
ध्यायः १५ श्रीनारद उवाच राधापत्रं संगृहीत्वा शिरो नेत्रं तथा च हृत् निधाय वाचयित्वा तत्स्मृत्वा त-
त्पादपंकजम् १ अतिप्रेमातुराराजन्मोचयित्वा श्रुसंततिम् मूर्च्छामापपरां राधायादवस्य प्रपश्यतः २
कुंकुमांगरुपादीरद्रवैः पुष्परसैश्च सा अर्चिता चामरांदोलैः पुनश्चैतन्यतांगता ३ वियोगसिन्धुसंम-
ग्नाराधांकमललोचनाम् वीक्ष्योद्धवस्तथा गोप्यो मुमुचुश्चाश्रुसंततिम् ४ तासामश्रुप्रवाहेण राजन्वृन्दाव-
नेवने सद्यः कल्हारसंयुक्तोजातो लीलासरोवरः ५ दृष्ट्वा पीत्वा च सस्नात्वा श्रुत्वा चैमां कथानरः कर्मव-
न्धविनिर्मुक्तः श्रीकृष्णप्राप्नुयान्नृप ६ अथोद्धवमुखाच्छ्रुत्वा श्रीकृष्णागमनं स्मृतः पप्रच्छः कुशलं स-
र्वं श्रीकृष्णस्य महात्मनः ७ राधोवाच आनन्ददं श्रीव्रजरानन्दनं द्रक्ष्यामि कस्मिन्समये धनं प्रभम् घ-
नं मयूरीव समुत्सृकाभृशं चन्द्रं च कोरीवतदीक्ष्णोत्सृका ८ कस्मिन्कु काले विरहो बभूव मे येनैव कौक-
ल्यसमः क्षणः क्षणः निशीथिनीयं द्विपरार्द्धहेलनं करोति गोविन्दपदद्वयं विना ९ कञ्चित्कदाचिद्ब्रजमा-

म० अ०
१५

१०४

स्त्वं किल वैष्णवीपरा २३ कौमारसर्गी हरिरादिदेवतात्वमेव हि जानमयी स्पृतिः शुभा लयां भसा क्रीडनतत्प
 रो हरि र्यजो वरा हो वरुधात्वमेव हि २४ देवर्षि वर्यो मनसा हरिः स्वयं त्वं तत्र साक्षात् निजहस्तवल्लुकी नारायणो घ
 र्मसुतो नरेण हि शांतिस्तदा त्वं जनशांतिकारिणी २५ कृष्णस्तु साक्षात्कपिलो महाप्रभूः सिद्धिस्तमेवासि च सि-
 द्धि सविता दत्तस्तु कृष्णोस्ति महामुनीश्वरो राधे सदा जानमयी त्वमेव हि २६ यज्ञो हरिस्त्वं किल दक्षिणा हरिरुरुक्र
 मस्त्वं हि सदा जयत्यतः पृथुर्यदा सर्व नृपेश्वरो हरि रर्षिस्तदा त्वं नृपपट्टकामिनी २७ शंखासुरहंतुं भूभृद्वरि र्यदा मत्स्या
 वतारस्त्वमसि श्रुतिस्तदा कूर्मो हरिर्मन्दिरसिन्धु मंथनेनेत्रीकृता त्वं शम्भदा हि वास्फको २८ धन्वंतरिश्चार्तिहरो ह-
 रिः परस्त्वमौषधी दिव्यसूधामयी शम्भो श्रीकृष्णचन्द्रस्तु बभूव मोहिनी त्वं मोहिनी तत्र जगद्विमोहिनी २९ हरिर्नृ-
 सिंहस्तु नृसिंहलीलया लीलातदा त्वं निजभक्तवत्सला बभूव कृष्णस्तु यदा हि वामनः कीर्तिस्तदा त्वं निजलोककीर्ति
 ता ३० हरि र्यदा भार्गवरूपधृक् पुमान् धाराकुठारस्थ तदा त्वमेव हि श्रीकृष्णचन्द्रो रघुवंशचन्द्रमायदा तदा त्वं जन
 कस्य नंदिनी ३१ श्रीशार्ङ्गधन्वा मुनिवा दरायणो वेदांतकृत् त्वं किल देव लक्षणा सकर्षणो माधव वृष्णि एव त्वं रेवती
 ब्रह्मभवासमास्थिता ३२ बुद्धो यदा कौणपमो हकारको बुद्धिस्तदा त्वं जनमो हकारिणी कल्की यदा धर्मपतिर्भवि
 ष्यति हरिस्तदा त्वं तु कृतिर्भविष्यति ३३ श्रीकृष्णचन्द्रोस्ति हि चन्द्रमंडले राधे सदा चन्द्रमुखी ति चन्द्रिका श्रीकृष्ण
 सूर्यो दिविसूर्यमंडले सूर्यप्रभा त्वं परिधिप्रतिष्ठिता ३४ इंद्रः सदा स्ते किल यादव चन्द्रस्तत्रैव राधे तु शची शचीश्वरी -
 हिरण्यरेता हि हरिः परेश्वरो हेतिः सदा त्वं हि हिरण्यमयीपरा ३५ श्रीराजराजो हिविराजते हरिर्विराजसे त्वं तु निधौ निधी
 श्वरी क्षीराब्धिरूपी तु हरिस्त्वमेव हितर गितक्षौमसिता तरंगिणी ३६ विष्णुः सर्वपति र्यदा यदा तदा तदा तदा त्वं विदि

106

मं.श्रं
१६

906

गमिष्यतिकरोतिकित्तत्रहरिर्वदाश्रमे अद्यैवयत्नेनधृताः किलासवः प्रसत्त्वनिर्व्यातिमृषागिरातुराः १० ह
 द्वाक्षणात्वांममहच्चशीतलजातप्रसन्नास्मिसमागतेत्वयि यथाप्रसन्नाजनकात्मजापुरालंकापुरवायुसुतेस-
 मागते ११ आशांविधायनिजमोहधनंविस्मृत्यविस्मृत्यवाक्यगदितंमधुरांगतोयः तस्यापियत्रलिखितंश
 मृतनमन्येतंचानयस्वकिलमंत्रविदांवरिष्ठ १२ उद्धवउवाच गत्वापुरींतवपरं विरहं निवेद्याऽथार्घ्यंविधायनि
 जनेत्रजलेनराधे नीत्वाहरितं वपुरः पुनरागतोस्मिमाशोचमद्यकुरुमेशपृथस्त्वदंघ्रिः १३ नारदउवाच
 अथप्रसन्नाश्रीराधाचन्द्रकांत्योमणीशुभो रासरंगेचन्द्रदत्तोद्धवायददौनृप १४ सहस्रदलपद्मेदत्तेचं
 द्रमसापुरा उद्धवायददौराधाप्रसन्नाभक्तवत्सला १५ छत्रसिंहासनदिव्यचामरेदमनोहरे श्रीकृष्ण-
 मनसोद्भूतेददौतस्मैहरिप्रिया १६ ऐश्वर्यज्ञानसम्पन्नसर्वदेशिकदेशकम् कृष्णसंयोगकर्तृत्वसदातवभ
 विष्यति १७ भक्तिनिर्गुणभावाढ्यांप्रेमलक्षणसंयुताम् ज्ञानविज्ञानसहितवैराग्यसाददौपुनः १८ शंख
 चूडाच्चहरिणानीतचूडामणिशुभम् चन्द्राननाददौतस्मैउद्धवायविदेहराट् १९ तथागोपीगणाः सर्वेभूषणा
 नाचयशुभम् ददुःप्रसन्नाहराजन्नुद्धवायमहात्मने २० नारदउवाच श्रुत्वावचश्चोपगवेः श्रुत्वाथैश्वर्यं
 गतायाकिलराधिकायाम् ऊचुस्तमाराद्वजगोपवध्वः सहः स्थितकृष्णसरवपृथक्कृताः २१ गोप्यऊचुः -
 यत्रयत्रलिखितं वदाशुनः किंतु तच्च हरिणोक्तमद्भुतम् त्वंपरावरविदाहरेः सरवामंत्रवित्तमतदाकृतिर्महान् २२
 उद्धवउवाच यथास्मरथदेवेशंतथायुष्मान्स्मरत्यसौ अनुवेलंगोपवध्वः पश्यतोमनसंशयः २३ एकदा-
 मांसमाहूयस्मृत्यायुष्मान् रहस्करः कथयामास संदेशं निजस्थानं चन्दनः २४ श्रीभगवानुवाच गुणे

तारवृन्दैरावेशपूर्णसहितश्चापरस्ययस्य सर्गादयः किल भवन्ति तमेव कृष्णं पूर्णात्परितुपरिपूर्णतमन्ताः स्मः २३ -
यज्ञसीताउवाच श्रीमन्निकुंजलतिकाकुसुमाकरोयं श्रीराधिकाहृदयकंठविभूषणोयम् श्रीराममंडलपतिर्व्रज
मंडलेशो ब्रह्माण्डमंडलमहीपरिपालकोयम् २४ रमावैकुण्ठवासिन्युचुः योगोपिकासकलयूथमलचकार
वृन्दावनचनिजपादरजाभिरद्रिम् यः सर्वलोकविभवाय बभूव भूमौ तं भूरिलालसुरयेन्द्रभुजं भजामः २५ श्वेतद्वी
पसरबीजनार्चुः यथाशिलीघ्रिशिशुरश्चमोगजः स्वपुष्करेणैव च पुष्करंगिरिम् धृत्वा बभौ श्रीव्रजराजनन्दनः कृपा
करोसौ न हि विस्मृतः क्वचित् २६ ऊर्ध्ववैकुण्ठवासिन्युचुः श्यामवर्णमयेनेत्रे जगच्छामं विपश्यतः न द्वैतं दृश्यते
यासां ताभिः किं योगसेवनम् २७ अजितपदाश्रिता ऊचुः स्नेहपाशो हृदोच्छिन्नो न छिन्नो हरिणा विना छित्वा
तं मथुरां प्रागान्नागपाशं यथा रवगः २८ लोकाचलवासिन्युचुः कृष्णलग्ने न्रयुग्मं धावद्दृशां दिशां तन्म अहो-
नलग्रकुम्भापि पद्मलग्रो यथा त्यलिः २९ श्रीसरव्य ऊचुः कर्पण्येन यशो हंति कुधा गुणगणौ दयम् धनानि व्यस-
नैर्लोकः कपटेन न मित्रताम् ३० मैथिली ऊचुः धनं दत्वा तन्नुरक्षेत्तनुं दत्वा त्रपां व्यधात् धनं तनुत्रपां दद्यान्मित्रका-
र्यार्थमेव हि ३१ कौशला ऊचुः न कोपि जानाति वियोगजादशां जीव विना वक्तुमलं न सोऽपि हि भूयादुरो बाणवि-
भिन्नमारान्माभूत्कदापि प्रियविप्रयोजनम् ३२ अयोध्यापुरवासिन्युचुः कृत्वा निराशां विनिधाय चाशां जगाम
चाशां मथुरापुरस्य योगं च तस्योपरि चालिस्वन्नो निर्मोहिनां चित्रमहो विचित्रम् ३३ पुलिंदिका ऊचुः एनं वरं कर्तुम-
तीव विह्वलं समागतां शूर्पनखां पुरा वने यः कारयामास विरूपिणीं बलात्सौ मित्रिणा तेन तु वः कृपाकृताम् ३४ -
सुतलवासिन्युचुः भक्तबलिसत्यपरचभूरिदं नीत्वा बलियः कुपितो बबन्ध ह अहो कथं तस्य करोति सेवनं मायाव-

कदा तथा स्मत्समयो भविष्यति यथा पुरंधीरसमयः प्रदृश्यते शोचं परं माकुरुत ब्रजांगनाः सदानकस्यापि ज
 यः पराजयः १२ विधातुर्न दद्या किंचिद्युनक्ति वियुनक्ति यः भूतानि सकलान्येव क्रीडनानि यथा भूकः १२ कु
 ब्जापुराद्यर्जुसमानविग्रहादासीत्विदानींतु कुलीनता गता कुरुपिणी रूपवती बभावहो चतुर्दिनेर्दुभिनादका-
 रिणी १३ विरजायूथ ऊचुः सदानकस्यापि भुजाप्रियासे सदा वसन्ती न सदा युवा स्यात् इन्द्रानराज्यं कुरु
 ते सदेयं चतुर्दिने मानमलं करोतु १४ ललितायूथ उवाच रामाभिषेकं विनिवार्य मथराचकार विघ्नकिल
 को सलापुरे कुब्जैव सेयं मथुरापुरे गता कुब्जैव किं किं न करोति गोपिकाः १५ विशारवायूथ उवाच गोचा
 रणायानुचरे व्रजत प्रबोधयत स्वपुरं विरावैः मत्ते भयानं हि विडं बयं तं श्रीनन्दसूनुं न हि विस्मराम १६ मायायूथ
 ऊचुः संकोचवीथीषु पटे प्रगृह्य प्रसृत्य दोभ्यां हृदये निधाय अन्योन्यमाकर्षणं हर्षभीतिगृहानहरितं हिके-
 दानयामः १७ अष्टसरव्य ऊचुः वीक्ष्य नन्दसुतं मगसुन्दरं नेत्रमद्य न जगद्विपश्यति नन्दराजतनये पुरीं स्थि-
 ते किं भविष्यति वदात्थुनस्त्वरम् १८ षोडशसरव्य ऊचुः वेणुना दमथुरध्वनिं वने संनिशम्य कुरु मेघवर्द्धनम्
 श्रोत्रयुग्ममिह नः शृणोति नो विश्वगीतमुत वायशः परम् १९ द्वात्रिंशत्सरव्य ऊचुः प्रीत्या स्वमित्रं हिरिपुनये-
 न लुब्धधने श्वद्विजमादरेण गुरुप्रणामैरसिकरसेन निर्मोहिनं केन वशीकरोति २० श्रुतिरूपा ऊचुः यज्जा-
 गरादिषु भवेषु परं तद्दहेतुहेतुस्विदस्य विचरंति गुणाश्च येन नैतद्विशंति महदिद्विद्यदेव संघास्तस्मै नमो मिमिव वि-
 स्तृतविस्फुलिगाः २१ अरुपिरूपा ऊचुः नैव शितुं प्रभुरयं बलिना बलीयन्मायानशब्द उत नो विषयीकरोति न
 द्रष्टृपूर्णममृतं परमं प्रातं शब्द परात्परतरं शरणं गताः स्मः २२ देवांगना ऊचुः अशांशकांशककलाद्यव-

अवधिः पादविक्षेपं वामनस्य करोति हि १२ पीतत्वं त्वग्गतापादौ शैथिल्यं प्रगतौ च नः मनोविभ्रमतामुग्रं माधवं मा-
धवं विना १३ सपत्नीहारविन्हात्यमागतं तमुषः क्षणे हादैवकस्मिन्समये द्रक्ष्यामो नन्दनन्दनम् १४ नारद उवाच
इति कृष्णं चिंतयंत्यो गोपिकाः प्रेमविह्वलाः उत्कंठितास्ता रुरुदुमूर्च्छिता धरणीगताः १५ पृथक् पृथक् समाश्रवा-
स्य चोभिर्नयनैर्गुणैः संबोध्य गोपिकाः सर्वाः प्राहुराधांतदोद्धवः १६ उद्धव उवाच परिपूर्णतमकृष्णो वृषभानु-
वरात्मजे गंतुमाज्ञां देहि मत्तनमस्तुभ्यं ब्रजेश्वरि १७ प्रतिपन्नं देहि शरभे श्रीकृष्णाय महात्मने तेन तंच प्रणम्या शु-
समाने ध्येत वांतिकम् १८ श्रीनारद उवाच अथ राधालेखनीं च नीत्वा पत्रं मेषः स्वरम् समाचारं चिंतयंती तावद-
श्रूणि श्रुश्रुवुः १९ यद्यत्पत्रं समानीतं राधया लेखनीयुतम् तत्तदा द्वा द्विकृतं जातं नयनां बुजवारिभिः २० अश्रुप्रवा-
हमुचंती कृष्णदर्शनलालसाम् उद्धवो विस्मयी प्राहुराधां कमललोचनाम् २१ उद्धव उवाच कथं लिखसि राधे त्वं
कथं दुःखं करोषि हि सर्वांतस्मै वदिष्यामि व्यथां त्वल्लेखनं विना २२ श्रीनारद उवाच इति श्रुत्वा वचस्तस्थ राधया
गतवाधया सर्वाभिर्गोपिकाभिश्च पूजितो भूतदोद्धवः २३ नत्वा प्रदक्षिणीकृत्य राधां रासेश्वरीं पराम् गोपीगणम्
नुज्ञाप्य नत्वा नत्वा पुनः पुनः २४ रथमारुत्य दिव्याभरत्नभूषणभूषितः गतमत्यतिमानो सौ संध्यायां नन्दमाययौ
२५ मार्तण्ड उदयं प्राप्तेन त्वा गोपीयशो मतीम् नन्दराजमनुज्ञाप्य नवनन्दांस्तदोद्धवः २६ वृषभानूपनन्दांश्च समनु-
ज्ञाप्य लोकतः तथा कृष्णसखान्सर्वान् रथमारुत्य निर्गतः २७ दूरं तमनुगाः सर्वे गोपा गोपीगणास्तथा संनिवृ-
त्याथ तान् स्नेहादुद्धवो मथुरां ययौ २८ एकांते चाक्षयवदे कृष्णातीरे मनोहरे नत्वा कृष्णं परिक्रम्य प्रेमगद्गदया गिरा
२९ प्राहुराधेनैत्रपद्म उद्धवो बुद्धिसन्तमः ३० उद्धव उवाच किं देव कथनीयं मे भवतोऽशेषसाक्षिणः विधत्स्व-

दोर्वामनरूपधारिणः ३५ जालंधर्युः पुरातिकष्टप्रगतेसुरोत्तमेकायाधवेभक्तवरेततोत्थयम् भूत्वानृसिं
 हः कृतवान्सहायमहोपरानिष्ठरतामदृश्यते ३६ भूमिगोप्युरुः अहोतिनिर्मोहिजनस्यचित्रं परंचरित्रंगदितुं न
 योग्यम् मुखेन्यचान्यदुदिभौव्यमन्यद्देवोनजानातिकुतोमनुष्यः ३७ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां श्रीमथुरा-
 खंडेनारदबहुलाश्वसंवादश्रीकृष्णस्मरणगोपीवाक्यनामसप्तदशोऽध्यायः १७ बर्हिष्मतीभवर्तुः अहो-
 लयाब्धोरुपयाहरिर्यामुहृत्यवाराहतनुर्महात्मा तामन्वधावन्तमंजनीशरोभूत्वादयालुः पृथुरादिराजः १ लता
 गोप्युरुः स्वयं सुधावानविभज्यपूर्वधन्वतरिर्विश्वभिषङ्गहात्मा तद्वद्वैरेपुसुरास्करेषुभूत्वाथयोषित्पददौकलिप्रि-
 यः २ नागेन्द्रकन्यार्तुः अथेच्छतीमेनमहोवरंहरिः समागतां शूर्पणखामहावने चकारसौमित्रिसखः कुरूपिणी
 महोक्तंतस्यतयाकिमप्रियम् ३ समुद्रकन्यार्तुः नित्यंगृहशतंयांतिदात्रीदुःखंसुरवंजनान् स्वीयाकथंस्क-
 शीलाचंचलास्मिन्कथंस्थिता ४ अप्सरसर्तुः अस्यप्रीत्यांकर्णनासेगतवैरावणस्वसुः त्यजंतुवार्ताते
 नापिभवतीनांकृपाकृता ५ दिव्यार्तुः सर्वेश्वरोबलिनीत्वाबलिबद्धादयापरः अधोक्षिपन्मुक्तिनाथश्चि-
 त्तंतकथयाभवत् ६ अदिव्यार्तुः शतरूपायुतंशांतपस्यंतमनुपुरा दैत्यैर्बाधागतं पश्चाद्भरक्षसौदयानि-
 धिः ७ सत्त्वृत्तयर्तुः पूर्वकष्टगतंभक्तध्रुवकायाधवंचवे पश्चाद्भरक्षकृपयानपूर्वदीनवत्सलः ८ रजोवृत्तय-
 र्तुः रुक्मांगदहरिश्चन्द्रांबरीषाणांसतांहरिः सत्यंपरीक्षंत्यददौपुनर्भागवतीश्रियम् ९ तमोवृत्तयर्तुः
 वृन्दायेनच्छलंप्राप्ताछलिनावलिनापुरा छलमय्यावलिन्याद्यकुलथाच्छलितोत्थयम् १० कृपाणीत्येकतोव-
 काधातयंतीजनान्बहून् किमुकुब्जात्रिवक्त्राचश्रीकृष्णो न त्रिभंगिना ११ पश्यंतीनांकृष्णामार्गनेत्रेदुःखंगतेभृशं

वारीणिपरिरेभेपृथक्पृथक् अहोभक्तेश्चमाहात्यं वक्तुं कोस्तिमहीतले १४ ते सर्वे रुरुदुर्गोपा मुंचंतो श्रूणि मै-
थिल प्रवक्तुं न समर्थाः श्रीकृष्णविक्षेपविह्वलाः १५ परिपूर्णतमः साक्षाद्देवो मधुरयागिरा आश्वासयामास
नतान् प्रेमानन्दसमाकुलान् १६ उद्धवः प्रेषितो वक्तुं श्रीकृष्णो नार्भकैः सह आगतकथयामास श्रीकृष्णानन्दपत्त-
ने १७ श्रुत्वा गतनन्दसूनु श्रीकृष्णगोपबल्लभम् आनेतुं निगिताः सर्वे परिपूर्णमनोरथाः १८ वेरीमृदंगैः पटहैः
कलस्वनैरप्युर्णकुम्भैर्द्विजदेवघोषणैः गन्धाक्षतैर्मगलराजमिश्रितैः श्रीनन्दराजोभिययौ च शोदया १९ ततः पु-
रस्कृत्य मनोज्ञतगजसिन्दूरशुद्धाधृतहेमशरवलम् समाययौ श्रीवृषभानुमुख्यो भान्वाकृतिस्तत्र कलावतीयुतः २०
नन्दोपनंदावृषभानवश्च गोपाश्च वृद्धास्तरुणार्भकाश्च स्वर्गेषु गुंजापरिपिच्छयुक्ता विनिगिताः पूर्णमनोरथास्त २१
गायतप्रारान्धुपनन्दनन्दनं नृत्यंत आचालितपीतवाससः वशीधरो वेत्रविषाणपाणयः प्रहर्षितादर्शनलालसाभृ-
शम् २२ सरवीमुखेभ्यो हरिमागतं परं निशम्य राधाशयनात्समुत्थिता ताभ्यः स्वभूषाः प्रददौ प्रहर्षिताप्रीतास्व-
गन्धिनवपद्मिनीयथा २३ द्वाविंशदष्टौ किल षोडशद्वैर्युथैर्युता मैथिलगोपिकानाम् आरुत्य राधां शिविकां मनो-
जां समाययौ श्रीधरदर्शनार्थम् २४ तथा हि गोप्यः किल कोटिशश्च त्यक्त्वा त्रसं सर्वस्वगृहस्य कृत्यम् वित्यस्त वस्त्रा-
भरणानुपेशं समाययुः प्रेमचलन् मनोः २५ सर्वव्रजपादपगोमृगद्विजं प्रेमातुरं वीक्ष्य समागतं किमु श्रीनन्दराजं
पितरंच मातरं ननाम कृष्णः कृतमस्तकांजलिः २६ श्रीनन्दराजस्तनयं चिरागतं प्रगृह्य ददौ भ्यां तद्वेदयनिधाय तम् -
संस्मापयामास सुनेत्रजैर्जलैर्यशोदयाप्राप्तमनोरथश्चिरात् २७ नन्दोपनन्दान्वृषभानुवृद्धान् सर्वान् नमस्कृत्य च
तत्कृताशीः तथा वयस्यैश्च परस्परवालघुचहस्तग्रहणैः स्थितो भूत् २८ ततः समारुत्य रथं हरिः स्वयनिधाय-

शंराधिकायागोपीनांदेहिदर्शनम् ३१ श्रीकृष्णंदेवदेवेशंसमानेष्वेतिवांतिकम् इत्थंवाक्यंचमेभूतरक्षरक्षरूपानि
 धे ३२ प्रह्लादरुक्मंगदयोः प्रतिजांबलेश्चखट्वांगनृपस्यसाक्षात् यथांवरीषध्रुवयोस्तथामेकृतान्चभक्तेश्वरर
 क्षरक्ष ३३ इतिश्रीमद्भगवत्संहितायांश्रीमथुरारवडेनारदबहुलाश्वसंवादेगोपीवाक्येउद्धवागमनंनामाष्टाद
 शोऽध्यायः १८ श्रीनारदउवाच इत्थंनिशम्यभक्तस्यवचनभक्तवत्सलः स्मृत्वावाक्यंस्वकथितंगंतुंच
 केच्युतोमतिम् १ बलदेवंस्थापयित्वाकार्यभारेषुसर्वतः हेमास्त्यंकिंकिणीजालंचचलाश्वनियोजितम् २
 रथमारुत्यदिव्याभमुखवेनसमन्वितः भक्तानांदर्शनिंदातुंप्रययौनन्दगोकुलम् ३ गोवर्द्धनंगोकुलंचपश्यन्
 न्दावनंचनम् प्राप्तोभूत्पुलिनेकृष्णः कृष्णातीरिमनोहरे ४ कोटिशःकोटिशोगावोदृष्ट्वाकृष्णंव्रजाधिपम् अ
 धावत्यःसर्वतस्तस्नेहस्तुतपयोधराः ५ उदास्यकर्णबालाश्वरंभमाणाःसवत्सकाः मुखेकवलसंयुक्ताश्च
 श्रुमुख्योगतव्यथाः ६ सरथसारुणंशाश्वंशरदकंयथाघनाः रुरुधुस्तंरथराजलुद्धवस्यप्रपश्यतः ७-
 श्रीगोपालोहरिस्तासांवदन्नामपृथक्पृथक् श्रीहस्तेनतदंगानिस्पृशहर्षजंगामह ८ तत्समीपेगवांवृन्दं
 गतंवीक्ष्यव्रजार्भकाः श्रीदामाद्याविस्मिताश्चदूरादुचुःपरस्परम् ९ गोपाउचुः रथसकुंभध्वजवायुवेगं
 सुकांस्यपत्रध्वनिप्रध्वनंतम् शताश्वयुक्तशतसूर्यशोभमगावः कथवारुरुधुःसरवायः १० अन्योनचास्मि
 न्हिगवांप्रहर्षणैरायातिकितुव्रजराजनन्दनः स्फुरतिचांगानिहिदक्षिणानिनः श्रीनीलकंठःप्रतनोतितोरणम्
 ११ श्रीनारदउवाच इत्थंविचार्यमनसागोपाःसर्वेसमागताः ददृशुर्माधवंमित्रंगतंवस्तुयथाजनाः १२-
 अवपुत्यरथात्कृष्णःपरिपूर्णतमःस्वयम् उरोनिधायतान्सर्वानिदोभ्यांतत्प्रेमविह्वलः १३ सुंचनेत्राब्ज

गोप्योगदितुं क्षमाः क्वचित् शरच्चन्द्रचकोरीवमथूरीवधनं नवम् १५ श्रीवृन्दावनचंद्रं त्वां धनश्यामं समुत्सहे तव स
रव्यो हवेनात्र धन्येन त्वं प्रदर्शितः अन्यः कोपि ब्रजेनास्ति यस्य प्रेम्णा त्वमागतः १६ नारद उवाच एवं वदंतीं सिततरुदंतीं
परां श्रिया वीक्ष्य घृणातुरांगः आश्वासयामास नयने सद्यः प्रगृह्य दोषं त्वं वदं बुनेत्रः १७ श्रीभगवानुवाच मा-
शोचं कुरु राधे त्वं त्वत्प्रीत्या हंसमागतः आवयोर्भेदरहितं तेजश्चैकं द्विधा जनैः १८ यथा हि दुग्धधावत्येतथा वांस्सर्व
दाशभे यत्राहं त्वं सदा तत्र विश्लेषो न हि चावयोः १९ पूर्णब्रह्म परचाहं तदस्थाहं जगत्प्रसूः विश्लेषन्नावयोर्मध्यमृ-
षा ज्ञानेन पश्यसत् २० यथाकाशः स्थितो नित्यं वायुः सर्वत्र गोमहान् तथा जलं सूक्ष्मरूपं तेजो व्याप्तं यथैधसि २१ अं-
तर्बहिर्यथा पृथ्वी पृथग्भूता वरानने तथा विकाररहितो मलवन्निगुणैरहम् २२ तथा त्वं पश्य मद्भावं सदानन्दो भवेत्ततः
अहममेति भावेन द्वितीयोऽस्ति वरानने २३ यावद्द्वने मध्यगतस्तदुत्थितः स्वरूपमर्कन हि दृक् प्रपश्यति तावत्परात्मा-
नमसौ प्रधानजैर्गुणैस्तथा तेषु गतेषु पश्यति २४ गुणेषु सक्तं किल बन्धनाय रक्तं मनः पुंसि च मुक्तये स्यात् मनोद्वयोः-
कारणमाहुराराजित्वाथ तत्कैवचरेदसंगः २५ सर्वहिं भावं मनसः परस्परं न ह्येकतो भामिनि जायते तः प्रेमैव कर्तव्य
मतो मयि स्वतः प्रेम्णा समानं भुवि नास्ति किंचित् २६ नारद उवाच इति वाक्यं हरेः श्रुत्वा प्रसन्ना कीर्तिनं दिनी गोपिका-
भिः समं कृष्णं पूजयामास माधवम् २७ अथ रात्र्यां हरिः साक्षात्कारं विद्यां रासमंडले गत्वा ननाद मुरलीं गोपीभीरा-
धया सह २८ यमुनानिकटे राजनराधयाराधिकापतिः रामाभिः सुन्दरीभिश्च रासरे गेरराजह २९ यावतीर्गोपिका
रासे तावद्गुपधरो हरिः रेमे वृन्दावने दिव्ये हरिर्द्वन्दावने श्वरः ३० कृष्णभूपुरमंजीरो वनमालाविराजितः पीतांबरः पद्म
हारी प्रभातौ किकिरीदधृक् ३१ विद्युल्लतास्फुरत्प्रोद्यद्देमकुंडलमंडितः वेत्रभृद्वादयन् वंशीं नटवेशो घनद्युतिः ३२-

नंदं च गजेयशोदया नंदोपनंदैः सहितो गवांगणैः श्रीनंदराजस्य पुरं विवेश सः २९ तदैव देवाः कितपुष्पवर्षा आचारं लाजं पुरगो-
पिकाश्च प्रचक्रिरे तत्र जयेति मंगलं शब्दं च गोपागृहमागते हरौ ३० धन्यः सरवाने परमुद्धवो यमनेन साक्षात्किल दर्शितो
व त्वं जीवन् गोपजनस्य गोपा उचुर्गिरिगद्गदयेदमार्ताः ३१ इदं मया ते कथितं नृपेश पुनर्ब्रजेत्यागमनं हरेः किमिच्छ-
सि श्रोतुमथो स्फुरासुरैः परं च रित्रं शभदं विचित्रम् ३२ इति श्रीमद्भ. सं. मधुरारवः नारदव. संवादे श्रीकृष्णागमनोत्स-
वं नामैकोनविंशोऽध्यायः १९ बहुलाश्व उवाच अग्ने चकार किं साक्षाद्भगवान् ब्रजमंडले राधायै गोपिकाभिश्च क-
थं स्विदृशं नंददो १ गोपीमनोरथं कृत्वा मथुरामाजगाम ह एतन्मे ब्रूहि विप्रं ब्रह्मत्वं पराचरयित्तमः २ नारद उवाच सं-
ध्यायां राधया हतः श्रीकृष्णो भगवान् स्वयम् एकां तेशीतलं शशवज्जगाम कदलीवनम् ३ स्फुरास्फुरन्मेघगृहं रंभा च
दनं च रितम् कृष्णामरुत्सीकं च स्फुटं धारिणं गलत्स्फुटम् ४ एतादृशं वनराधाविद्योगानलवर्चसा भस्मीभूतं हि स-
ततं कृष्णाशातां हिरस्मति ५ तत्रैव सर्वे गोपीनां शतयूथाः समागताः तस्यै निवेदनं च कुर्माधिवागमूनस्य हि ६ उत्थाय
सहसा साक्षाद्दृषभानुवरात्मजा आनेतुमाययौ कृष्णं सरवीभिः परिवारिता ७ ददावा सनपद्माद्यान्नुपचारान् मनोहरा-
न् वदन्ती सादरं वाक्यं कुशलं कुशलाधिका ८ युवकं दर्पकोटीनां माधुर्यं हरिणं हरिम् इक्ष्वा राधाजहोदुःखं ब्रह्मजा-
त्वायुण्यथा ९ प्रसन्ना तत्र शृंगारमकरोत्कीर्तिनिदिनी तयानोकारिशृंगारः पांथे कृष्णो गते सति १० न च दनं च तां-
बूलं भोजनं च संध्यासमम् न कृतं दिव्यशयनं हास्यं वानकृतं क्वचित् ११ परिपूर्णतमं कृष्णं परिपूर्णतमप्रिया आनं-
दाश्रुणिमुचन्ती प्राह गद्गदया गिरा १२ राधोवाच किं हरेयदुपरि नागतं किं करोषि हि किं वदेहं रहोदुःखं भवतोऽशेष-
साक्षिणः १३ सौदासराजमहिषीदपयंती च मैथिली नास्त्यत्र कां पुरस्कृत्य वदेहं विरहं रिपुम् १४ मत्समानाश्च या-

संधितविग्रहाभ्यां नमोद्युवाभ्यां हरिराधिकाभ्याम् ५२ नारद उवाच इत्युक्त्वा कृष्णपादाब्जे प्रक्षरद्वाष्पलोचनः प्रेमा
नंदसमायुक्तो जहौ प्राणान्महामुनिः ५३ तदैव निर्गतं ज्योतिर्द्दशसूर्यसमप्रभम् परिभ्रमद्दशदिशः श्रीकृष्णोलीनतांग
तं ५४ भक्तस्य भक्तिं श्रीकृष्णो वीक्ष्य वै प्रेमलक्षणाम् आनंदमश्रुकलां मुच्यन् प्रेम्णा तंचाक्षुहावह ५५ पुनः श्रीकृष्ण
पादाब्जात्कृष्णसारूप्यवान्मुनिः निर्गतः कोटिकंदर्पसविभोतिनताननः ५६ दोभ्यां प्रगृह्य हृदयं तं निधाय कृपाकरः
आश्वस्य कल्याणकरं करं दिव्यं दधारह ५७ प्रदक्षिणीकृत्य हरिं चराधिका प्रणम्य चारुत्थरथं मनोहरम् गोलोकलोकं
प्रययात् भूर्भुवि विरंजयन्मैथिलमंडलं दिशाम् ५८ श्रीराधिकाविस्मयमागता मृगं दृष्ट्वा परां मुक्तिं मृगमोर्महामुनेः आनं
दवारीणि विमुच्यतीति विरंजगादकृष्णं वृषभानुनंदिनी ५९ इति श्रीमद्ग० मथु० खं० नारदबहु० सं० रासोत्सवैक्यं भुमोक्षं
नाम विंशोऽध्यायः २० राधोवाच धन्यो यं मुनिशार्दूलस्त्वद्भक्तः प्रेमवान्महान् त्वत्सारूप्यं जगामासौ त्वमप्यश्रुमुखो
यतः १ अस्य देहक्रियां कर्तुं योग्यो सिद्धजनादेन तपसा चास्य देहो यं प्रस्फुरत्यमलाकृतिः २ नारद उवाच वदंत्यां
तन्नराधायां तद्देहोऽप्यभवत्सरित् बहंती पापहंती च दृश्यते रोहिते गिरी ३ तद्देहस्यापि सरितं वीक्ष्य राधातिविस्मिता नन्दरा
जात्मजं ग्राह्य वृषभानुवरात्मजा ४ राधोवाच कथं जलत्वं मापन्नो देहो यं वै महामुनेः एतन्मे स शयं देव छत्तुमर्हस्य शोभतः
५ श्रीभगवानु० प्रेमलक्षणया भक्त्या संयुतो यं मुनीश्वरः तस्मादस्य तु देहो यं रभोरुद्रवतांगतः ६ दृष्ट्वा त्वयामावरदं
हृषितो भून्महामुनिः जलत्वं प्राप तद्देहो यथा हं द्रवतां पुरा ७ श्रीराधोवाच द्रवतां त्वं कथं प्राप्नो देव देवदयानिधे एत
च्चिन्नं हि मे जात सर्वं त्वं वद विस्तरात् ८ श्रीभगवानु० अत्रैवोदाहरंती ममिति हासपुरातनम् यस्य श्रवणमात्रेण पा
पहानिः परं भवेत् ९ यन्नाभिपंकजाज्जातः पुरा ब्रह्मा प्रजापतिः असृज्य त्पुत्रं तं शश्वत्तपसामहरोर्जितः १० उत्सं

स्फुरत्कौस्तुभरत्नाढ्यः प्रचलत्स्निग्धकुण्डलः रराजराधयारासेयधारत्यारतीश्वरः ३३ शच्याशक्रोयथास्वर्गेधन
 श्र्वचलयायथा वृन्दायावृन्दकारपयेतथा वृन्दावनेश्वरः ३४ वृन्दावनंचपुलिनंवनान्युपवनानिच पश्यन्गोपीगणैःसार्द्धं
 गिरिगोवर्द्धनययौ ३५ गोपीनांशतयूथानांमानवीदियव्रजेश्वरः भगवान् राधयासाकंतत्रैवांतरधीयत ३६ अथगो
 वर्द्धनाद्वरेस्कन्दरंयोजनत्रयम् श्रीखंडगंधसंयुक्तंसययौरोहितानलम् ३७ लताकुजनिकुजाश्वपश्यन्जल्यनतया-
 सह विचचारगिरौरम्येकांचनीलनिकालये ३८ तत्रदेवसरोरम्यंबद्धिनाथेननिर्मितम् पाठीनकूर्मनक्रादिहंससारस
 संकुलम् ३९ सहस्रदलपद्मेभ्यमंडितंतडितस्ततः भ्रमरध्वनिसंयुक्तंपुंस्कोकिलरुतव्रतम् ४० विकचत्पद्मगंधा-
 ढ्येतत्तीरेमंदमारुते रमयाराधयासार्द्धमाधवोनिषसादह ४१ तत्तीरेप्रतपस्यंतंभूनाममहामुनिम् पदैकेन-
 स्थितंशश्वच्छ्रीकृष्णध्यानतत्परम् ४२ षष्ठिवर्षसहस्राणिषष्ठिवर्षशतानिच निरञ्जनिजलंशांतंश्रीकृष्णस्तंददर्शह
 ४३ पप्रच्छवीक्ष्यतराधाहसंतीप्राहमाधवः माहात्यंकुरुभक्तोयंपश्यभक्तिंमहामुनेः ४४ हेभूभोइतिकृष्णोनप्रो-
 क्तमुच्चैर्वचःशुभम् नश्रुततेनकिंचिद्वाचरमंप्रापितेनवै ४५ हरिस्तदातच्छ्रुत्वाहभूवाश्रुतिरोहितः ध्यानाद्गतंहरिंवी-
 क्ष्यमुनीन्द्रश्चातिविस्मितः ४६ नेत्रेऽन्मील्यददृशेश्रीकृष्णाराधयागतम् घनचंचलयेवाद्यंरजयंतंदिशोदश ४७ उत्था-
 यसद्योहरिभक्तितत्परःप्रदक्षिणीकृत्यहरिसराधिकम् प्रणम्यमूर्ध्निपपातपादयोरुवाचकृष्णबहुगद्गदाक्षरः
 ४८ श्रीभूभुरुवाच नमःकृष्णायकृष्णायैराधायैमाधवायच परिपूर्णतमायैचपरिपूर्णतमायच ४९ घनश्यामाय
 देवायश्यामायैसततंनमः रासेश्वरायसततंरासेश्वर्यै नमोनमः ५० गोतोकातीवलीलायलीलावत्यै नमोनमः -
 असंख्यांडाधिदेव्यैचासंख्यांडनिधयेनमः ५१ भूभारहारायभुवंगताभ्यामच्छांतयेचान्नसमागताभ्याम् परस्परं

३० जातो हिरण्यगर्भस्य पुत्रो नारदनाम भाक् प्रेमोन्मत्तो विकालेन गायन् ध्रुवपदानि च ३१ विचचारमहीमेतां स्वेच्छया स
महामुनिः विकाले तस्य गानेनैव विश्वरैस्तालवर्जितः ३२ विमानैश्च वयं सर्वे अंगभगा बभूविम इति श्रुत्वा तदा वयं नार
दो विस्मयो भवत् उवाच गतमानो सौरागान्तरिह सन्निव ३३ मुनिरुवाच तस्य केन प्रकारेण ज्ञानं वैकालतालयोः भ
वेदिह स्वैर्युक्तं वदता श्रममैव हि ३४ रागा उचुः वैकुण्ठस्थपते साक्षात् प्रियासुरव्यासरस्वती कुर्याच्छिक्षां यदा तस्मै
तदा स्यान्कालविन्मुनिः ३५ तेषां वाक्यं ततः श्रुत्वा नारदो दीनवत्सलः सरस्वत्याः प्रसन्नार्थत्वरशुभ्रगिरययो ३६ दि
व्यवर्षशतशश्वत्तपस्तेपे सुदुष्करम् निरन्त्रं निजलं वाणीध्यानयुक्तं ब्रजेश्वरि ३७ शुभ्रनाम विसृज्याथ पवित्रीकृतभू
परम् नारदो नाम शैलोभूत्तपसानारदस्य च ३८ तपो ते आगता साक्षाद्वाग्देवी श्रीसरस्वतीम् विष्णोः प्रियां दिव्यवर्णामि
पश्यन् नारदो मुनिः ३९ सहस्रोत्थाय तान् त्वापरि क्रम्य न ताननः तद्रूपगुणमाधुर्यस्तुतिचक्रे मुनीश्वरः ४० नारद उवाच
नवार्कविंशद्युतिमुद्गलच्छलन्ताटककेयूरकिरीटकंकणाम् स्फुरत्कणनूपुररावरजितानामामिकोटीदुमुखीसरस्व-
तीम् ४१ वदे सदा हं कलहं स उद्गते च लत्पदे चंचलचंचुसंपुटे निर्धौतमुक्ताफलहारसंचयं संसारयंती सुभगां सरस्व-
तीम् ४२ वराभयं पुस्तकवल्लकीयुतं परदधाना विमले करद्वये नमाम्यहं त्वां शुभदां सरस्वतीं जगन्मयीं ब्रह्ममयीं मनोह-
राम् ४३ तरंगितक्षौमसितांबरपरे देहिस्वरज्ञानमतीव मंगलं येनाद्वितीयो हि भवेद्यमक्षरे सर्वा परिस्था पररासमंड-
ले ४४ श्रीभगवानु० स्तोत्रं जाढ्यापहं दिव्यं प्रातरुत्थाय यः पठेत् नारदोक्तं सरस्वत्याः स विद्यावान् भवेदिह ४५ त
तः प्रसन्ना वाग्देवी नारदाय महात्मने देवदत्ता ददौ बीणां स्वरब्रह्मविभूषितां ४६ रागैश्च रागिणीभिश्च तत्पुत्रैश्च तथैव च
देशकालादिभेदैश्च तालमानस्वरैः सह ४७ षट्पचाशत्कोटिभेदैरतेभेदैरसंख्यकैः ग्रामैर्नृत्यैः सवादित्रैर्मूर्च्छनास

गान्धारदोयजेब्रह्मणः सृजतः शुभः भक्त्युन्मत्तो मत्पदानिजगौपर्थ्यत्यन्महीम् ११ एकदानारदं प्राह देवो ब्रह्मा प्र
जापतिः प्रजाः सृज महाबुद्धे दृष्टान् चक्रमण्यज १२ नारदस्तद्वचः श्रुत्वा प्राह दत्तानतत्परः न सृजामि पितः सृष्टिं शो
कमोहादिकारिणीम् १३ करिष्यामि हरेर्भक्तितत्कीर्तनसमन्विताम् त्वमपि सृष्टिस्त्वनान्त्यजदुःखातुरो भूशम् १४
क्रुद्धः शशाप तब्रह्मा प्राह प्रस्फुरिताधरः सदागानपरः कल्पगन्धर्वो भवदुर्मते १५ एवं तच्छापतो राधे गन्धर्व उपब-
ह्मणः बभूव गन्धर्वपतिः कल्पमात्रसुरालये १६ एकदा ब्रह्मणो लोके स्त्रीभिः परिवृतो गतः सुन्दरीषु मनः कृत्वा ज-
गोतालविवर्जितम् १७ पुनर्ब्रह्मा तं शशाप त्वं शूद्रो भवदुर्मते अथासौ ब्रह्मशापेन दासीपुत्रो बभूव ह १८ सत्संगे
न पुराराधे प्राप्नो भूद्वलपुत्रताम् भक्त्युन्मत्तो मत्पदानिजगौपर्थ्यत्यन्महीम् १९ मुनीन्द्रो वैष्णवश्चैष्ठो मत्प्रियो ज्ञान
भास्करः परं भागवतः साक्षान्नारदो मे मनः सदा २० एकदानारदो लोकान् पश्यन् वर्गानतत्परः इलावृतं नाम खं
डं गतवान्सर्वतोगतिः २१ यत्र जंबूनदी श्यामा जंबूफलरसोद्भवा तथा जंबूनदनाम सुवर्णं भवति प्रिये २२ तद्देशे वै
द नगरं रत्नप्रासादनिर्मितम् ददशनारदो योगी दिव्यनारीमयैर्वृतम् २३ कांश्चिद्देवा दूरहितानि गुत्फान् जानुव-
र्जितान् विजघान् धनव्यगान् कृशोक्तकुब्जमध्यकान् २४ श्लथद्वारुन्धतस्कंधान् ताननविकंधरान् स्त्रीजना
नपुरुषानासौ अंगभगान् दर्शह २५ अहो किमेतच्चिन्नं हि सर्वान् दृष्ट्वा वदन् मुनिः सर्वैश्च यं पद्ममुखा दिव्यदेहा शुभां व-
राः २६ किं देवा उपदेवा वायूयकिं त्रिषु सत्तमाः वादिष सहिताः सर्वे रम्यगानपरायणाः २७ अंगभगाः कथं ययं व-
दता शुभमैव हि इत्युक्त्वा तेन ते सर्वे प्रत्युचुर्दनिमानसाः २८ रागा उचुः महादुःखं मुने जातमस्माकं तनुषु स्वतः त-
स्याग्रैकथनीयं वैदूरीकृत्य चयः क्षमः २९ रागा बध्नन्ते दुरेव सामः सर्वदा मुने अंगभगा वधं जानातः कारणं शृणु मानद

फलच्छत्रेसरवीकोटिस्यमन्त्रिते महापद्मस्थितंसाक्षात्त्वयाभांतावपश्यतां १८ नत्वाप्रदक्षिणीकृत्यतत्रस्थित्वामदाज्ञया
स्तुत्वामांमद्वृणान्चक्रुतेनासावुपचक्रमे १९ आतोद्यविन्दन्वीणां देवदत्तांस्वराभृतं कलाजगामद्वितीयं नारदः सहस्रतुंबरुः २०
संतुष्टो हं शिरोधुन्वन्तनश्चाध्यन्तत्स्वरं दत्त्वात्मानं प्रेमपरोजलत्वं गतवानहं २१ यज्जलं मद्गुप्तं तित्तद्वैब्रह्मद्रवविदुः को
टिशः कोटिशोडानां राशयः संलुठति हि २२ इन्द्राय न फलानीवान्न ते तस्मिन् जलेशुभे शुद्धिगर्भमिदं राधे ब्रह्माडमत्यदस्यु
टं २३ भित्वा तच्चागतं साक्षादस्मिन्मन्त्रतरे शुभे तत्स्वर्धुनि विदुः पूर्वश्रीगंगापापहारिणीं २४ दिवि मंदाकिनीं प्रोक्ता गंगा
भागीरथीक्षितौ अधोभोगवती प्रोक्ता त्रिधा त्रिपथगामिनी २५ यत्स्नातुं गच्छतः पुंसः प्रणतस्य पदे पदे राजसूया-
श्वमेनां फलमस्ति हि दुर्लभे २६ गंगा गंगेति यो ह्युयाद्योजनानां शतैरपि मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति २७
हृष्टा जन्मशतं पापपीत्वा जन्मशतद्वयं स्नात्वा जन्मसहस्रेण हन्ति गंगाकलौ युगे २८ सफलं जन्म वेतेषां ये पश्यन्ति हि जा-
ह्नवीं यथा जन्मगतं तेषां येन पश्यन्ति जाह्नवीं २९ यथा हं द्रवतां प्राप्नो विस्वात्स्वद्वयाद्यथा प्राप्नुद्वत्वरं भोरु विरजायाः
सुताद्यथा ३० यथा कृष्णानदी विष्णुर्वेणी देवः शिवो यथा ब्रह्मा ककुद्दिनी गंगा गंडकी च यथा सराः ३१ तथा द्रवत्वं संप्राप्त
अभुर्नामाय्ययं मुनिः प्रेमलक्षणाया भक्त्या भोर्वानन संशयः ३२ यः शृणोति कथामेतां पवित्रां पापहारिणीं उल्लंघ्य सर्व
लोकं श्वमल्लोकं याति मानवः ३३ नारद उ० एवमुक्ता प्रियं राधाभूराध्वमतो हरिः राधया सहितो राजन्नाय यौ मालतीवनं
३४ गोपीनां विरहं ज्ञात्वा भगवान्भक्तवत्सलः राधया प्रययौ कृष्णा पुलिनं मंगलायनं ३५ तदा गोपीगणाः सर्वे गतमाना ग-
तव्यथाः जगृहुस्तं धनश्यामं सौदामिन्यो धनं यथा ३६ वृंदावने हरिः साक्षात्कृष्णातीरे मनोहरे जगौ कलंगोपिकाभिर्व-
शीवादनतत्परः ३७ भगवत्कलरागेण मूर्छिता गोपकन्यकाः नद्यो वेगत्वरहिता अचरत्वं हि पक्षिणः ३८ मौनत्वं देवताः सर्वा

हितैः शुभैः ४८ वैकुण्ठस्यपतेः साक्षाद्वियामुरव्यासरस्वती स्वर्गम्यैः पदैः सिद्धैः पाठयामास नारदं ४९ अद्वितीयं
 गकरं कृत्वा तं रासमंडले वैकुण्ठप्रययौ राधेवाग्देवी विष्णुवल्लभा ५० इति श्रीमद्भगवद्गीतासु नारदबहुलाश्वसंवादे नार
 दोपारव्यानं नामैकविंशोऽध्यायः २१ श्रीभगवानुवाच कस्मै देयमिदं गुह्यं रागरूपं मनोहरं बुद्ध्या विचारयन्नित्यंगंध
 र्वनगरं ययौ १ तुंबरं नाम गंधर्वकृत्वा शिष्यं स नारदः कलजगौ मद्गुणाश्च वीणावाद्यं परायणः २ केषामग्रे गेयमिदं रा
 गरूपं मनोहरं श्रोतुं पात्रं विचिन्वत नारदः शक्रमाययौ ३ अनिर्वृत्तं च तद्दृष्ट्वा नारदो मुनिसत्तमः सरव्यातुं बुरुणा
 सार्द्धं सूर्यलोकं जगाम ह ४ रथेन तं प्रधावंतं सूर्यं वीक्ष्य महामुनिः शिवपार्श्वं जगामाशु ततो देवर्षिसत्तम ५ भूते
 शं ज्ञानतत्त्वज्ञं ध्यानस्तिमितलोचनं वीक्ष्य तनो रदोराधे ब्रह्मलोकं जगाम ह ६ सृजंतं सृष्टिरचनां व्यग्रं वीक्ष्य वि
 धिं मुनिः वैकुण्ठप्रययौ विष्णोः सर्वलोकनमस्कृतं ७ भक्तार्थं कुत्र गच्छंतं भक्तेश भक्तवत्सलं वीक्ष्य तु बुरुणा
 सार्द्धं योगीन्द्रं प्रययौ ततः ८ योगीश्वराणां हि सतां त्रैलोक्या भंतरं बहिः गतिमाहुर्नामुवंति कर्मभिर्विषयानुजे ९ को
 दिशो ह्येदं निचयान्समुल्लूख्य मुनीश्वरः गोलोकं परमं धाम प्रययौ प्रकृतं परं १० समुत्तीर्या श्रुतिरजानदीकल्लोलः
 शालिनीं ययौ वृंदावनरम्यं भ्रमरध्वनिसंकुलं ११ सदा वसंतं तु यत्तमं रुदं जल्लतागृहं हृत्वा गवर्द्धनं शैलं मन्त्रिकुंजं
 समाययौ १२ कौशुवं कुत आयातः किं कार्यं वदतं च नः इत्थं सर्वोभिः संहृष्टा वृत्तुर्धुनितुं वरु १३ गायको कुशलारा
 मा आवां वीणाकलध्वनिं परिपूर्णतमं साक्षाच्छ्रीकृष्णं राधिकापतिं १४ कूलं परं श्रावयितुं मागतीं वदिनां वरौ कथनी
 यमिदं वाक्यं श्रीकृष्णाय महात्मने १५ श्रुत्वा सरव्यस्तथा मत्तं निवेद्याथ मदीजया आगत्या ज्ञाददुर्गातु वंदिभ्यां श्रुत्वा
 यागिरा १६ मन्त्रिकुंजांगणे भ्राजकोत्ता कथ्योतिराकुले राजिते कोत्तुभारत्नादये प्रवत्तु चारुचामरे १७ लोलचुक्ता

न्यत्रविलक्ष्यते १८ मासंप्रत्यागमिष्यामिद्युष्मान्द्रष्टुं चोमम मनसानहिदूरेस्मिन्नः सर्वस्य कारणं १९ हेगोपायदुभिर्योदुमागता
हिजरासुतः यदूनांतुसहायार्थमिमाभूच्छुचश्चवः २० नारदउ० एवमाश्वारस्यतांदेवः संनिर्वृत्यपुनःपुनः रथेद्वितीयैसंस्था
प्यनंदराजंशोदया २१ श्रीदामादीन्सर्वीचीत्वाभगवान्स्थिताः सोद्वबोमथुरां प्रागात्सर्वकारणकारणः २२ यावद्रथ
श्चाश्वशतसुवेगेकेतुस्त्रिवर्णः प्रचलत्पताकः आलक्ष्यतेवीररजश्चतावत्स्थित्वाऽन्यआजगमुतःसकाशं २३ श्रीकृ
ष्णाचंद्रस्यपरंचरित्रंनृणांमहापापहरंविचित्रं शृणोतिभक्तवरःपृथिव्यांगोलोकलोकंसचयातिसम्यक् २४ इतिश्रीमद्ग.
सं० म० रत्न० ना० ब० सं० ब्रजयात्रायांश्रीकृष्णागमनं नामत्रयोविंशोऽध्यायः २३ बहुलाश्वउ० गोपीनांचैवगोपानादृत्वासंदर्शनं प
रं मथुरायां किंचकारश्चकृष्णोरामएवच १ चरित्रं परमंमिष्टंश्रीकृष्णबलदेवयोः सर्वपापहरं पुण्यंचतुर्वर्ग्यफलप्रदं २ -
नारदउ० अन्यंचरित्रंशृणुताच्छ्रीकृष्णबलदेवयोः सर्वपापहरं पुण्यंचतुर्वर्ग्यफलप्रदं ३ कोलेनपीडितालोकाः कौशारविपु
रान्नप मथुरामाययुःसर्वसाहिजोदीनमानसः ४ अश्वमाश्रगमारुत्थरोहिणीनंदनोबलः स्वत्यैःपुरःसरैः सार्द्धंमृगया
शीर्विनिर्गतः ५ तनत्वाभ्यर्च्यविधिवत्तदंघ्र्योःपतिताःपथि कृतांजलिपुटार्चुर्हृषगद्गदयागिरा ६ प्रजाउचुः रामरामम
हाबाहोदेवदेवमहाबल कोलेनपीडिताःसर्वेआगताःशरणंवयं ७ दैत्यःकंससरवःकोलोजित्वाकौशारविनृपं कौशा
वेश्वपुरेरज्यं करोतिसमहाबलः ८ कौशारविस्तद्व्याद्विगंगातीरंगतो नृपः राज्यार्थं त्वत्पदांभोजंभजतेसुजितेन्द्रियः ९
तत्सहायंकुरुविभोवयंयस्यप्रजाःशुभाः पुत्रवत्पालितास्तेनमहासौरव्यसमन्विताः १० कोलेनाद्यैवदुष्टेनपीडिताःस
तत्प्रभो त्रैलोक्यविजयीवीरोकंसोपिनिहतस्त्वया ११ कोलोजीवतिदेवेद्रुकंसोपिनिमृताःस्मृतः रक्षार्थं सगुणोसित्वंम
क्तानांप्रकृतेःपरः १२ नारदउ० इतिश्रुत्वावचस्तेषांश्रीरामोभक्तवत्सलः गंगायमुनयोर्मध्येकौशारविनगरीययौ १३ यौ

स्तंभत्वं देवनायकाः सजलत्वं चतरवो निद्रात्वं प्रगतं जगत् ३९ कृत्वा रासं राधिकाया गोपीनां च मनोरथं ब्राह्मे मुहूर्ते भगवान् प्राय
 यौ नंदं मंदिरं ४० राधिका गोपिकाभिश्च प्राप्तानंदं मनोरथाः वृषभानुवरस्यापि सुंदरं मंदिरं ययौ ४१ इति श्रीगो० म० नारदबहु०
 सं० नारदोपारब्धानो नाम द्वाविंशोऽध्यायः २२ नारद उ० श्रीकृष्णो भगवान् साक्षाद् ब्रजे कतिदिनानि च स्थित्वा स्वदर्शनं दत्वा
 मथुरां गंतुमुद्यतः १ नंदाचवोपनंदाश्चैव वृषभानुव्रजेषु षड् वृषभानुवरं चैव नंदराजं व्रजेश्वरम् २ कलावतीं च शोदां च गोपीगो
 पान्गवांगणान् मिलित्वा श्वास्थजान् च दत्वा नुजाप्य माधवः ३ रथमारुह्य दिव्याभं चंचलाश्वनियोजितं मथुरां गंतुं कामो-
 सौ निर्गतो नंदगोकुलात् ४ दूरतमनुगाः सर्वे माहिता व्रजवासिनः न संहिरे कष्टतरं विरहं माधवस्य हि ५ युगपद्दर्शनं विष्णोर्दुः
 सहं भूमि मंडले तेषां नित्यं हि भवति तेषां तु किमु वर्णनं ६ वीक्षंतः श्रीधरं मुरवं नेत्रैरनिमिषैर्नृपः सर्वैस्सहसं बंधात् मूचुः प्रेमविह्व-
 लाः ७ गोपा उचुः शीघ्रमागच्छ हे कृष्ण सर्वांश्च व्रजवासिनः पाहिस्य दर्शनं देहि देवेभ्योऽपि मृत्युं यथा ८ त्वमेव सर्वदा देव्यशोदानंद-
 दायकः श्रीनंदनं दनस्त्वैजीवनं व्रजवासिनां ९ व्रजे धनं कुले दीपो मोहनो महतामपि यथानिदाघदग्धस्य प्राप्तं वैशीतलं जलं-
 १० शीतार्तस्य यथा वह्निर्ज्वरार्तस्य यथौषधं मृतस्य मानवस्य अपि पीयूषं मंगलं यथा ११ तथा व्रजस्य सर्वस्य जीवनं तव दर्शनं त-
 स्मादत्र स्थितं कुर्यात्तबहुना कथितेन किं १२ यच्चोस्ति किंचित्सुकृतमस्मिन्वा पूर्वजन्मनि तत्फलं न सदा चेत्तो भूयात्त्वत्पादपंक-
 जे १३ येषां चेत्स्त्वत्पादोब्जे ने भक्त्या स्त्वत्प्रियाः सदा भक्तार्थसगुणोऽसित्वं निर्गुणः प्रकृतेः परः १४ तव भक्त्या त्रियानास्ति
 शिवो ब्रह्मान चैदिरा विस्तृत्य पारमेष्ठ्यादि निष्कामात्वा भजंति ये १५ नैरपेक्ष्यं सुरवंशीतं तं विदुर्द्युक्तचेतसः नारद उ० एवमुक्त्वा
 यत्ते सर्वैरुरुदुः प्रेमविह्वलाः आनंदाश्रूणि सुचंतः श्रीकृष्णस्य प्रपश्यतः १६ अश्रुपूर्णमुखः कृष्णो भगवान् भक्तवत्सलः गोपा-
 नाहं प्रसन्नात्मानतान् विरहविह्वलान् १७ श्रीभगवान् मत्पाणाम् त्रियायुयस्वैर्व्रजवासिनः तद्दयं मे स्ति युष्मासु देहो

३६ नाशंगतायां मायायां बलदेवो महाबलः गृहीत्वा भुजदंढाभ्यां भुजदंढे मदीकृतं ३७ भ्रामयन्वाल्डवतं प्रतूलं सइतस्ततः पा-
तयामास भूषकं मडलुमिवाभिकः ३८ तस्यैत्यस्य पातेन साध्यैः शैलवनैः सह चक्रे नैनाडिकामात्रं सर्वभूखडमडलं ३९ प्रयदत
श्वलन्नेत्रो मूर्च्छितो निधनं यथौ कोलोनाममहादैत्यो वृत्रो वज्रहंतो यथा ४० तदा जयजयारावो दिवि भूमौ बभूव ह देवदुभ-
यो नेदुः पुष्पवर्षाः सुरैः कृताः ४१ इत्थं कोलं घातयित्वा बलदेवोऽच्युताग्रजः दत्त्वाथ कौषारवये कौशवीचपुरीततः ४२ स्नातुं
भ्रागीरथं प्रागाङ्गचार्यादिभिर्वृतः लोकानां संग्रहकर्तुं सर्वदोषक्षयाय च ४३ स्नापयान् चक्रुराचार्यस्ते गंगायां माधवं बलं वेद-
मंत्रैर्मगलैश्च गंगाचार्यादयो द्विजाः ४४ लक्ष्मणजानां वेदेहस्य दनानां द्विलक्षकं हयानां च तथा कोटिं धेनूनां मूर्ध्नि दंश ४५ श-
तार्बुदं चरत्नानां भास्जान् बलदावृतं रामादयो ब्राह्मणोभ्यः प्रययौ मथुरापुरीं ४६ यत्र रामेण गंगायां कृतं स्नानं विदेहराट् तत्र
तीर्थं महापुण्यं रामतीर्थं विदुर्बुधाः ४७ कार्तिव्यां कार्तिके स्नात्वा रामतीर्थे तु जाह्नवीं हरिद्वारं च तत्पुण्यं वै लभते जनः
४८ बहुलाश्वः कौशावेश्च कियद्दूरं स्थले कस्मिन् महामुने रामतीर्थं महापुण्यं मत्वं वक्तुं त्वमहं सि ४९ नारदः कौशावेश्च
तदीशान्यां चतुर्थं जनमेव च वायव्ये शूकरक्षेत्रे त्र्यंशं चतुर्थं जनमेव च ५० कर्णक्षेत्रे त्र्यंशं च क्रोशैर्नलक्षेत्रे त्र्यंशं पंचभिः आग्नेयां दि-
शिराज्जेंद्ररामतीर्थं वदंति हि ५१ वृद्धकेशी सिद्धपीठं द्वित्वं केशवनात्पुनः पूर्वस्यां च त्रिभिः क्रोशैरामतीर्थं विदुर्बुधाः ५२-
दृढां श्वो वगराजो भूत्तु रूपलोमशमुनिं दृष्ट्वा जहास स ततः शशाप महामुनिः ५३ विकरालः क्रोडमुखोऽसुरो भवमहारवल-
इत्थं समुनिशापेन कोलः क्रोडमुखो भवत् ५४ बलदेवप्रहारेण त्वत्काचमासुरीं तनुं कोलोनाममहादैत्यः परमोक्षजगाम ह ५५
ततो रामो मंत्रिभिश्च उद्धवादिभिरन्वितः जन्तुतीर्थं जगाम शयत्र दक्षश्च तत्र भूत् ५६ गंगा ब्राह्मणं मुख्यं स्याज्जाह्नवी येन क-
थ्यते दत्त्वा दानं द्विजातिभ्य उषूरात्रौ जनैः सह ५७ ततस्तत्पश्चिमभागे पांडवानां मतिप्रिये आहारस्थानं कं प्राप्य रात्रौ वासं

दुंसमागतरामंश्चुत्वाकोलोपिनिर्गतः असौहिणीभिर्देशभिर्मंडितश्चंडिक्रमः १४ चंचलाश्वतंगाद्यारयेभाषवतिमिंगिलां नदीमि-
 चागतांसेनाप्रलयाणवनादिनीं १५ वीरावतांचितांवीक्ष्यवध्वासेतुंहलंबलः आकृष्यतानदग्रेणमुसलेनाहनदृढं १६ युगपत्तस्य
 हारेणवीराअश्वारथागजाः सर्वतःकोटिशःपेतुःपेशिताःफलवद्रणे १७ शेषाःप्रदुदुवुर्वीराभयातरिणमंडलात् एकाकीयु
 युधेदैत्यःकोलोरामेणशस्त्रभृत् १८ गोमूत्रचयसिंदूरकस्तूरीपत्रभृन्मुखं सुवर्णशूरवलायुक्तंप्रखचित्कटिवधनं १९ स्रवन्म
 दचतुर्दंतघटाटकारभीषणं प्राञ्चतंदिग्गजमिवनदत्कोलधनप्रभं २० शितमकुशमादायकालआरुत्यकर्णतः स्वगजनोदया
 मास्रबलदेवायदैत्यराट् २१ आगतंवीक्ष्यतन्नागंमत्तंकोलेननोदितं तताडमुसलेनासौवज्रेणेंद्रोयथागिरिम् २२ मुसलस्य
 प्रहारेणविशीणोभून्महागजः मृदुलोनेकधेवाशब्ददधातेनमैथिल २३ कोलःक्रोडमुरवोदैत्योरक्ताक्षःपतितोगजात् शूलं
 विक्षेपनिशितमाधवायूमहात्मने २४ मुसलेनतदारामस्तच्छूलंशतधाछिनत् काचपान्त्रयथाबालादंडेनचविदेहराट् २५ सह-
 स्त्रभारसंयुक्तागदागुर्वीप्रगृह्य च बलतताडदृढयेजगजधनवत्स्वलः २६ तद्गदायाःप्रहारेणकोलंकज्जलवन्तनुं मुसलेनाह
 नन्मृधिविलदेवोमहाबलः २७ मुसलाहृतमृद्धापिपतितोरणमंडले मुष्टिधातंधातयित्वातत्रैवांतरधीयत २८ चकारमायां
 मायावीदनेयीमतिभीषणां प्रलयप्रभवेमैधैमहावातप्रणोदितैः २९ अधिकारंप्रकुर्वद्विरभूदान्छादितंभः ३० जपापुष्पस-
 मानुविदूनज्जस्त्ररुधिरस्यच मोचयित्वाथवीभत्सवर्षाभ्रिकुर्धनाधनाः ३१ पूयमदोतिविण्मूत्रसुरामांससमन्विताः दृष्ट्वा
 ताभिश्चवर्षाभिहाहाकारोबभूवह ३२ ज्ञात्वाथतत्कृतांमायाबलदेवोमहाप्रभुः विक्षेपमुसलंदौघंपरसैन्यविदारणं ३३ सर्वा
 स्त्रघातकस्वच्छमष्टधातुमयदृढं शतयोजनविस्तीर्णंप्रलयाग्निसमप्रभं ३४ बलारुमुसलंरेजेभ्रमदृशादिशांतरं विदार
 यद्दुनान्व्योसिनीहारंचयथारविः ३५ ततोऽपिप्रगतंहृष्टाह्वानात्तत्रैवपाशुः सामुद्राकृष्यचबलान्मध्यतान्चिददारह

८० कौरवाणां कुले राजा परीक्षिदिचविश्रुतः तस्य पुत्रो तितेजस्वी विख्यातो जनमेजयः ८१ पितुः शत्रुहृतं यज्ञं करिष्यति न सं-
शयः तस्यापि सर्वसामग्री उद्धवद्वारतो भवेत् ८२ श्रीमद्भागवतं दिव्यं पुराणं वाचनं तदा गौरव्यस्य संप्राप्तिर्भविष्यति न
संशयः ८३ श्रीमद्विष्णुसामग्री प्रथमं महाभागवतोन्तमात् तद्वारा संप्रयत्नस्य निवृत्तिः संप्रविष्यति ८४ यज्ञसंस्कारकर्तृणां ब्रा-
ह्मणानां च पूजनं सदास्यति महाराजाग्रामाणां शतकं तदा ८५ ततस्त्वाचार्यवर्धस्य श्रीप्रसादस्य चाज्ञया संगतां शूकर-
क्षेत्रे मासमेकं स्थितो भवेत् ८६ दत्त्वा दानान्यनेकानि गोमहागजवाजिनः रत्नं वा सो ब्राह्मणेभ्यो भोजनं च यदृच्छया ८७
तत्तस्मान् तत्स्थलात्सोपि निवर्त्य गुरुणा सह गंगातीरे स्थलान्यश्वचागमिष्यति सहितः ८८ शयाननगरे संस्था करिष्य-
ति सहानुगः श्रीगुरोराज्ञया तत्र सामग्री साधनैः सह ८९ अश्वमेधं करोति स्म सर्वजेता भविष्यति एकच्छत्रधरो भू-
त्वा श्रीगुरोः शरणं गतः ९० ततो गंगानदरे मध्ये पूर्वस्यां क्रोशपंचके परमैकांतिरूपेण सेवनं तत्करिष्यति ९१ तत्र भागव-
तीवार्ताभिवरोगविनाशिनी भविष्यति मुदा युक्ता समाजेषु सुधर्मिणां ९२ तत्र पूर्णसमाजेषु तेषां मध्ये भवानपि शृणो-
षि भागवद्धर्मगतां श्रीनिर्मलपदं ९३ तपस्तप्तमया र्थं ते तस्माद तत्प्रकाशितं एव देववरदत्त्वागतो रामः सहानुगः ९४ श-
याननगराच्छुद्धादीशान्यां दिशि संस्थितं स्थानं गंगानदरे मध्यं कंटकादुत्तरे भवत् ९५ पुष्पवत्यादक्षिणे तु क्रोशैकं विस्तरे-
ण च तत्र संकषणो देवः स्थित्वा दानपरो भवत् ९६ घोटकं दशसाहस्रं रथानां शतकं तथा द्विपसहस्रं गांश्चैव दिक् सहस्रं
ददौ मुदा ९७ तत्र संकषणो देवपूजयामासुरादरात् देवाः समाययुः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः ९८ नमः कोलेशघाताय
स्वरासुरविघातिने हलायुधनमस्तेस्तु मुशलास्त्राय ते नमः ९९ नमः सौंदर्यरूपाय तालांकाय नमो नमः इति स्तुत्वा स्त-
तितेषां संकषणो उवाच ह वरं ब्रुवंतु वः सर्वे भवतां यदभीप्सितं १०० द्विजदेव उचुः यदा यदा यदा युक्ताः स्मराम भवतः पदं

चकारह ५८ तवदानं द्विजोतिभ्योदत्तासदुणभोजनं ततोयोजनमेकं च देवं गंडुकसंज्ञकं ५९ तपस्तप्तमहन्तेनांतदेवरूपयामये तद-
 र्थस्वसमाजेन बलदेवो जगामह ६० उर्ध्वस्थमेकपादस्थं ध्यानस्तिमितलोचनं स्वभक्तद्वयस्थां स्वांमूर्तिं दर्शनलोलुपं ६१ तां जह
 रतदानं तस्ततोवात्सेददर्शह सहृद्वानंतदेवस्य मूर्तिपरमसुंदरीं ६२ स्वगन्धेककुंडलंगौरंतालांकरयसंयुतं स्तुत्वा परमया भक्त्या
 पपातचरणौ पुनः ६३ तस्य शीर्ष्णिकरंदत्वा वस्त्रं ह्रीत्युवाचह यदि प्रसन्नो भगवाननुग्राह्योऽस्मि वा यदि ६४ सर्वोत्तमां भागवतीं-
 संहितां शुकवक्रतः निर्गतां देहि मे स्वामिन्कलिदोषहरां परां ६५ बलदेव उ० उद्धवद्वारतः प्राप्तिर्भविष्यति तवानघ श्रीमद्भागव-
 ती कीर्तने राधिकायात्कलौ युगे ६६ माडुक उ० कथं भगवतां दत्तां मुखात् स्वाधिकारिता कदा योगं मम स्वामिन्कुरु संदेहमं-
 जनं ६७ बलदेव उवाच कथयामि परं गौणं रहस्यं परमाद्भुतं अद्यापि मम सामीप्ये उद्धवोद्यं विराजते ६८ तद्दर्शनं कुरु परमा-
 चार्यं संप्रदायकं अद्य तीर्थस्थयात्रायां मुपदेशं न ते भवेत् ६९ यथोपदेशां भवति तेन ते कथयाम्यहं उद्धवः स्थापितः श्रीमदाचा-
 र्यः संहितामयः ७० नंदादिब्रजवासीनां गोपीनां प्रीतये कृतः स्वस्वस्वसंपरिकरं यत्किंचिद्भगवन्तमं ७१ सर्वस्वभावगुणककू-
 ष्णो न परमात्मना उद्धवं चैव स्वात्मानमेक एवाचर द्विभुः ७२ साक्षात्कारं च कारादौ न स्वीयमंतरं क्वचित् श्रीकृष्णमेव ते ज्ञात्वा
 पूजयामासुरादरात् ७३ वसंतर्तुश्च ग्रीष्मोऽपि स च चारं ब्रजात्मको शमयामास राधायाः शोकं तत्कुंडपाश्वर्जः ७४ सर्वभूमदलं
 तत्र विचचार ब्रजानुगैः वियोगातिहरः प्रोक्तो गवानंदादिगोपिनां ७५ मंत्राधिकारकुशलः सर्वः परिकराग्रणीः अथांतर्ध्या-
 नवेलायां भगवान् धर्मगुप्तनुः ७६ तस्मै स्वतेजसमपि दास्यते परमाद्भुतं मुद्राधिकारं सर्वत्र सर्वदेवविराजते ७७ अंत-
 र्ध्यानितुस्वस्थाने दत्ता तस्याधिकारिता बदरीस्थं संपरिकरं धर्मजं बोधयिष्यति ७८ अर्जुनादिवियोगातिहारी सैव भविष्यति
 वज्रनाभो यादवानां माथुरे संभविष्यति ७९ श्रीकृष्णस्यैव पौत्रेषु महाराजी गणेषु च वियोगातिहरश्चैव स्थाप्यते श्रीहरिः स्वयम्

यातिकृतार्थतां १४ पुराविधिः श्रीमथुरामुपेत्य तत्स्वातपोवर्षशतं निरन्तं जपन् हरिं ब्रह्मपरं स्वयं भूः स्वायं भुवं प्राप सुतं प्रवीणं १५
भूतेश्वरो देववरः सतीपतिस्तत्स्वातपो दिव्यशरन्मधोर्वने कृष्णप्रसादान् पुराजसत्वरं तस्याः पुरे माथुरमंडलस्य च १६ कृष्णा
प्रसादादहमेव चारो भ्रमन्स दामाथुरमंडलस्य तथा हि दुर्गामथुरां प्रयाति श्रीकृष्णादास्यं प्रकरोति नूनं १७ तत्स्वातपः शक्रप
दं च शक्रः सूर्यो मनुं नित्यनिधिक्षुबेरः पाशी च पाशं समवायसम्यक् मधोर्वने विष्णुपदं ध्रुवश्च १८ तथा वरीषः समवापमुक्तिं
समोक्षयं बालवणाज्जयं च रघुश्च सिद्धिं किल चित्रकेतुस्तत्स्वातपोत्रैव मधोर्वने च १९ तत्स्वातपोत्रैव मधोर्वने शरभे भूत्वा बलि
ष्ठश्च मधुर्महासुरः श्रीमाधवे मासि च माधवे नयुयो धयुद्धे मधुसूदने नमः २० सप्तर्षयः श्रीमथुरां समेत्य तत्स्वातपोत्रैव च योग
सिद्धिं प्रापुः पुरे वामुनयः समंताद्गोकर्णवैश्योपिमहानिधिं च २१ तत्स्वातपोत्रैव मधोर्वने शरभे विजित्य देवान् दिविलोकरावणः -
विधाय रक्षांसि विधाय मंदिरं प्रास्थाय लंकां विरराजरावणः २२ तत्स्वातपोत्रैव मधोर्वने शरभे गजाब्धये शोमिधिलेशशंतनुः ले
भे सुतं भीष्ममतीव सन्तमंतत्त्वार्थवारां निधिकर्णधारणं २३ बहुलाश्वउवाच मथुरायाश्च माहात्म्यं वद देवर्षि सत्तम निवासे -
किं फलं प्रोक्तं मथुरायाः सतानृणां २४ नारद उ० आदौ वराहो धरणीं निमग्नं महाजले प्रोक्षितवीचिशक्रे स्वदंष्ट्रयोद्धृत्य करी
वपदं करेण माहात्म्यमिदं जगाद २५ ब्रुवज्जनो नाम फलं हरेर्लभेच्छृण्वन् लभेत्कृष्णाकथाफलं नरः स्पृशन्स्यतां स्पर्शनं जमधोः -
पुरि जिघ्रन्तुलस्यादलं गंधिजं फलं २६ पश्यन् हरिं दर्शनं जं फलं स्वतो भक्ष्यं च नैवेद्यं भवं रमापतेः कुर्वन् भुजाभ्यां हरिं सेवया फलं -
गच्छन् लभेत्तीर्थफलं पदे पदे २७ राजेन्द्र हंता निजगोत्रघातकी त्रैलोक्यहंता पिचकोटिजन्मसु राजन् शृणु त्वं मथुरा निवासतो -
योगीश्वराणां गतिमाप्नुयाच्चरः २८ पादौ च धिग्योनगतौ मधोर्वनं दृशौ च धिग्येन कदापि पश्यतः कर्णौ च धिग्यौ शृणुतो न
मैथिलवाचं च धिज्ञानकरोत्यलं मनाक् २९ द्विसप्तकोटी निवनानि यत्र तीर्था निवैदेहसमास्थितानि तु एकैकमेतेषु विमुक्ति-

सर्वबाधाविनिर्मुक्ताभवामः श्रुतवाज्या १ रामउवाच यदायदामांस्मरथतदाहंशरणागतान् २ रक्षिताहंकलौ नूतनमिति सत्यं च
 चोमम अग्रस्थले च रं नीतं पूजितं मुनिपुंगवैः ३ अतः संकर्षणस्थानं भविष्यति कलौ युगे यस्मिन् स्थाप्यं तिगंगायां देवान्सं-
 पूजयंतिये ४ दास्यंति दानं विप्रेभ्यो भोजनं कारयंतिये विष्णुं संपूजयंति स्म सफलं जौ वितं क्षितौ ५ तेषां तिदैवतस्थानं का-
 मी प्राप्नोति कामनां ततः परिवृत्तोरामः स्वां पुरीं संजगाम ह ६ कोलरक्षो वधं कृत्वा स्मात्वा विष्णुपदी जले रामस्य बलदेवस्य क-
 थां यः शृणुयाच्चरः सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ७ इति श्रीमद् म० स्व० ना० व० सं० कोलदैत्यवधो नाम चतुर्विं-
 शोऽध्यायः २४ बहुलाश्वउवाच अकस्मादागते रामे तत्र तीर्थमिदं श्रुतं अहो मधुपुरी धन्या यत्र सन्निहितश्च सः १ मथु-
 रायास्तु को देवः कः क्षन्ता कश्च रक्षति कश्चारः को मंत्रिवरः कैर्भूमिस्तत्र सेविता २ नारद उ० परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो
 भगवान् हरिः स्वयं हि मथुरा नाथः केशवः क्लेशनाशनः ३ साक्षाद्भगवता प्राप्तः कपिलाय द्विजाय च कपिलः प्रददयैव प्रसन्नः
 शतमन्यवे ४ जित्वा देवान् राक्षसेन्द्रो रावणो लोकरावणः यंस्तत्त्वापुष्पके स्थाप्य तं कायांतम पूजयत् ५ जित्वा लंकाराध्वं
 द्रुस्तमानीय प्रयत्नतः अयोध्यायां च बाराहमर्चयामास मैथिल ६ स्तुत्वा रामं च शत्रुघ्नो यमानीय प्रयत्नतः मथुरायां महा-
 पुष्यं स्थापयित्वा ननाम ह ७ सेवितो माथुरैः सर्वैः सर्वेषां च वरप्रदः साक्षात्कपिलबाराहः सोऽयं मंत्रिवरः स्मृतः ८ क्षन्ता-
 श्रीमथुरायाश्च नाम्ना भूतेश्वरः शिवः दत्त्वा दण्डपातकिनेभ्यस्तथामिब्रतां व्रजेत् ९ चंडिका तु महाविद्या देवी दुर्गतिनाशिनी-
 सिंहासनासदारक्षामथुरायाः करोति हि १० चारो हं मथुरायाश्च पश्यं लोकानि तस्ततः वदामि वार्तां सर्वेषां श्रीकृष्णाय महा-
 त्मने ११ मध्ये वै मथुरा देवी शभदा करुणामयी बुभुक्षितेभ्यः सर्वेभ्यो ददात्य च विदेहराट् १२ चतुर्भुजा श्यामलांगव्रजंति
 प्राव्रजंति च मथुरायां मृतं नेतुं विमानैः कृष्णपार्षदाः १३ श्रीकृष्णस्यागसंभूता मथुरा वै महापुरी यस्य दर्शनमात्रेण नरो-

दानिवदामिसाक्षान्मथुरानमामि ३० गोलोकनाथःपरिपूर्णदेवःसाक्षादसंख्यांडपतिःस्वयंहि श्रीकृष्णाचंद्रोवततार
 यस्यांतस्मै नमोऽस्यासपुरीषुकिंवा ३१ यन्नामपापंविनिहंतितत्क्षणंभवत्यलंयांशृणुतोपिमुक्तयः वीथीषुवीथीषुच
 मुक्तिरस्यास्तस्मादिमांश्चेष्टतमांविदुर्बुधाः ३२ कस्यादिसर्गोयदिसंतिलोकेतासांतुमध्येमथुरेवधन्या याजन्ममौजी
 व्रतमत्युदाहर्तृणांचतुर्द्धाविदधातिमुक्तिं ३३ पुरीश्वरीकृष्णापुरीं ब्रजेश्वरीतीर्थेश्वरीयज्ञतपोनिधीश्वरीं मोक्षप्रदां ध
 मधुरंधरापरामधोवनेश्रीमथुरानमाम्यहम् ३४ शृण्वन्तिमाहात्म्यमिदंमधोःपुरःकृष्णो कचिन्नानियताश्चयत्रये व्र-
 जतितेतत्रपरिक्रमाफलंवेदेहराजेंद्रनचात्रसशयः ३५ खंडंत्विदंश्रीमथुरापुरस्ययेशृण्वन्तिगायन्तिपठन्तिस्वतः इ-
 हैवतेषां हि समृद्धिसिद्धयो भवन्ति वै देहनिर्गतः सदा ३६ त्रिःसप्तकृत्यो बहवो भवार्थिनः शृण्वन्ति चेन्न नियताश्च ये भूशाम
 तेषां गृहद्वारमलं करोति हि भृंगावलीकुंजरकर्णताडिता ३७ विप्रोऽथ विद्वान्विजयी नृपात्मजो वै शोनिधीशो वृषलो
 पि निर्मलः श्रुत्वेदमाराच्च मनोरथो भवेत्स्त्रीणां जनानामनिर्दुर्लभोऽपि हि ३८ निःकारणो भक्तियुतो महीतलेशृ
 णोति चेदं हरि लभमानसः विजित्य विद्वान्प्रविजित्य नाकपानुगोलोकधामप्रवरं प्रयातिसः ३९ इति श्रीम-
 द्गार्ग्यसंहितायां श्रीमथुराखंडे श्रीनारदबहुलाश्वसंवादे श्रीमथुरामाहात्म्यं नाम पंचविंशोऽध्यायः २५ ६५
 श्रीराधाकृष्णार्पणमस्तु शम्भुभवतु ६५ ६५ ६५ ६५ ६५

इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां मथुरारवंडः समाप्तः

119

अथ श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां द्वारकारवंडप्रा०

ननादतेन ब्रह्मांडं सप्तलोकैर्बिलैः सह विचेलुर्दिग्गजास्तारा राजद्रुखंडमंडलं १८ तदैव बधिरभूतं शत्रूणां
सैन्यमंडलं उत्पन्नं तोहया युद्धाद्गजास्तु विमुखास्ततः १९ दुद्रावतद्वलं सर्वदंकारोद्वयविकृतं प्रतीपमेत्यग
व्युतिः पुनस्तत्राजगामह २० एवं शार्ङ्गसमुच्चार्य तडित्तिंगस्फुरत्यभं बाणौघैश्छादयामास जरासंधबलं ह
रिः २१ चूर्णीभूतारथाराजनुबाणौघैः शार्ङ्गधन्वनः चूर्णचक्रानि पेतुः कौहतसूताश्च नायकाः २२ द्विधा-
भूता गजा बाणैश्चलिता गजिभिः सह साश्ववाहास्तथाश्वाश्च बाणैः सच्छिन्नकंधराः २३ तथा वीराम
हायुद्धे भिन्नोरच्छिन्नमस्तकाः विशीर्णकवचापेतुर्बाणौघैश्छिन्नसंशयाः २४ अधोमुखोऽर्द्धमुखो
च्छिन्नदेहानृपात्मजाः रेजूरणांगणराजनुभांडव्यूहोद्वाहता २५ क्षणमात्रेण तद्युद्धे शतक्रोशविलं-
बिता आपगाभून्महादुर्गारुधिरस्त्रावसंभवा २६ द्विपग्राहा चोष्ट्रस्वरकबंधाश्चाधिकच्छपा शिशु
माररथाकेशशैवालाभुजसर्पिणी २७ करमीनामौलिरत्नहारकुंडलशर्करा शस्त्रशुक्तिश्चुत्रशंखा
चामरध्वजसैकता २८ रथांगावर्तसंयुक्ता सेना ह्यतटाहता शतयोजनविस्तीर्णा बिभौ वैतरणीय
था २९ प्रमथाभैरवाभूता वेताला योगिनी गणाः अदृष्टासंप्रकुर्वन्तो नृत्यन्तोरणमंडले ३० पिबन्तीरु
धिरं शश्वत्कपालेन नृपश्चरे हरस्य मुंडमालार्थं जगृहस्ते शिरांसि च ३१ सिंहास्तदा भद्रकाली डाकि-
नी शतसंघता पिबन्तीरुधिरं चोष्णां सा दृष्ट्वा संचकार ह ३२ विद्याधर्यस्त्वरस्थागंधर्व्याप्सरसस्त
था क्षात्रधर्मस्थितान् वीरान्वन्निरेदेव रूपिणः ३३ गृहीत्वा तान्कलिरभूता सांपत्यर्थं मंभरे ममानुरूपा
नेमं च इति तद्गतचेतसां ३४ केचिद्दीराधर्मपरारणरंगान् चालिताः ययुर्विष्णुपदं दिव्यं भित्तामार्तडमं

श्रीगणेशायनमः श्रीकृष्णायवास्तुदेवाय देवकीनन्दनाय च नन्दगोपकुमाराय गोविंदायनमोनमः
 १ बहुलाश्वउवाच श्रुतं तव मुखं ब्रह्मन्मथुराखण्डमद्भुतं वदमाद्वारकारखण्डं श्रीकृष्णचरितामृतं
 २ विवाहाः कतिपुत्राश्च कतिपौत्रारमापनः सर्ववदमहाबुद्धे द्वारकावासकारणं ३ श्रीनारदउवा
 च अस्तिप्राप्तीमहिष्योद्धृतं कसेमहाबले जरासंधगृहं दुःखाज्जन्मतुर्मथिलेश्वर ४ तन्मुखवाक्
 समरणं श्रुत्वा कुण्डजरासुतः अयादवोमहीकृतुमुद्यतो भून्महाबलः ५ अक्षोहिणीभिर्विशत्या-
 तिसृभिश्चापिसंवृतः रम्यामधुपुरीं राजन्नाययौवलवान्नुपः ६ भयातुरां पुरीं विद्व्यतस्तेनासिंधुना
 दिनीं सभायां भगवान्साक्षाद्बलदेवमुवाच ७ सर्वं चास्थं बलं रामं हंतव्यं येन संशयः मागधस्तु न हं
 तव्योभूयः कर्ता बलोद्यमं ८ जरासंधनिमित्तेन भारवैभूभुजांभुवः सर्वं चान्नहनिष्यामि करिष्या-
 मिप्रियं सतां ९ एवं वदति कृष्णो वै वैकुण्ठस्थो शुभो अभूतामागतौ राजन् सर्वपापश्रुतां च तौ
 १० समारुन्धरयोः सद्यो रामकृष्णौ महाबलौ यादवानां बलैः सृष्टेस्त्वरनिर्जन्मतुः पुरात् ११ यादवा-
 नां मागधानां पश्यद्विदि विजैर्दिवि बभूवतु मलयुद्धमद्भुतरामहर्षणं १२ अक्षोहिणीभिर्दशभीरव्याहू-
 दो महाबलः श्रीकृष्णस्थपुरः पूर्वयुयुधेमागधेश्वरः १३ पंचभिश्चाक्षोहिणीभिर्धार्तराष्ट्रसुयोधनः
 युयोधयादवैसाह्यजरासंधसहायकृत १४ पंचभिश्च तथाराजन् विंध्यदेशाधिपोबली तिसृभिश्च म-
 हायुद्धे वंगनाथो महाबलः १५ एवमन्येपिराजानो जरासंधवशानुगाः प्राणैः सहायं कुर्वन्तो जरासंध-
 स्यैमथिल १६ बाणाधकारे सजाते शत्रुसेनासमाकुले दंकारशार्ङ्गधनुषः शार्ङ्गधन्वाचकार ह १७

तः समेत्यराजान्मसौबलिंदूदौ ५३ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीद्वारकारवंडेनारदबहुलाश्वसंवा
देजरासंधपराजयोनामप्रथमोऽध्यायः १ श्रीनारदउवाच पुनस्तत्रजरासंधस्तावेत्यक्षौहिणीबलः
युयुधेयदुभिः शीघ्रं पुनः कृष्णपराजितः २ श्रीकृष्णालेजसासर्वेयादवावृद्धिमागताः धनुर्गजादिभिः श
श्वत्सासलुठनसाहसाः ३ प्राप्ते च साहसे राजन् विनायुद्धं पुरे वहि अभ्यर्चय जलहारिण्यश्चक्रुः शक्रपहारणं
३ शत्रुद्रव्यं च साहसं वीक्षांतो क्रीतवाससः नागरामथुरास्तर्वे परहर्षमुपागताः ४ एवं सप्तदशकृत्वाक्षी
णसैन्याजरासुतः अष्टादशमे संयामे आगतुं च मनोकरौत ५ मया प्रणोदितः कालो यवनो वै महाबलः
रुरोधमथुरां क्रुद्धो स्लेच्छकोटिसमावृतः ६ स्लेच्छानां च बले वीक्ष्य स्वपुरे भयविक्रले भयं चाभयतः प्राप्तं
रामेणाचिंतयद् हरिः ७ स्वज्ञातिबंधुरक्षार्थं समुद्रे भीमनादिनि चकार द्वारकादुर्गामेकरात्रेण माधवः ८
यत्राष्टदिग्पालसिद्धिर्विश्वकर्माविनिर्मिता सर्वा वैकुण्ठसंपत्तिर्दृश्यते मोक्षकाक्षिभिः ९ हरिः सर्वजनत
वनीत्वा योगेन मैथिल पुराद्राममनुज्ञाप्य निर्गतो भून्निरायुधः १० निरायुधं हरिं ज्ञात्वा मयौक्तैर्लक्ष्मणैः
खलः निरायुधः शतं योद्धुं पदातिस्वयमागतः ११ पराङ्मुखं प्राद्ववंतं दुरापयोगिनामपि जिघृक्षुस्तं चा
न्वधावत्सैनकानां प्रपश्यता १२ हस्तप्राप्तं वपुस्तस्मै दर्शयन् निवमाधवः दूरगतः श्यामलाद्रेः प्राविशत्कंद
रं त्वरं १३ मुचुकुंदो यत्र चास्ते मां धातुं तनयो महान् असुरेभ्यः पुरारक्षो देवानां यश्चकार ह १४ अह
र्निशं न सुष्यापदवसेनापरो नृप तमूचुर्देवताः सर्वे प्रसन्नाराजसत्तमं १५ वरवरय भो राजन् यत्ते मनसि
वर्तते नत्वा तान् प्राहराजेंद्रः करोमि शयनं परं १६ शयनांते हरेः साक्षाद्दर्शनं मे भवत्वलं यो मध्ये बोधये-

डलं ३५ शेषं बलं समाकृष्य बलदेवो हले न वै मुशलेनाहनत कुल्लुस्त्रैलोक्यबलधारकः ३६ एवं सै
 न्येक्षयं याते जरासंधस्य सर्वतः सुयोधनो विंध्यनाथो वंगनाथस्तथैव च ३७ सर्वविदुदुबुयु-
 भीता इतस्ततः जरासंधो महावीर्यो नागायुतसमो बले ३८ रथेनागतवान् राजन् बलदेवस्य सन्मुखं स
 माकृष्य हलायेण जरासंधं रथे शुभं ३९ चूर्णयामास सहसामुशलेन यदूत्तमः जरासंधोऽपि विरथो हता
 श्वोहतसारथिः ४० जग्राह बलिनंदो भ्यां सैत्यक्ता शस्त्रसंहतिः तयो युद्धमभूत् घोरं बाहुभ्यां रणमंड
 ले ४१ पश्यतां दिवि देवानां नराणां भुवि मेथिल उरसां शिरसां चैव बाहुभ्यां पादयोः पृथक् ४२ युयु-
 धाते मल्लयुद्धे सिंहाविव महाबलौ तयोश्च युद्धातोऽसर्वं कृष्णभूरवंडमंडलं ४३ स्थालीवसहसाराजन् चक्रे
 पेघटिकाद्वयं गृहीत्वा भुजदंडाभ्यां जरासंधं यदूत्तमं ४४ भूपृष्ठपातयामास कमंडलुमिवार्भकः राम
 स्तदुपरि स्थित्वा हतुं शत्रुजरासुतं ४५ जग्राह मुशलेन घोरं क्रोधं पूरितविग्रहः परिपूर्णतमेनाथ श्रीकृ-
 ष्णो नमहात्मना ४६ निवारितस्तदेवा सुतमुमान् च यदूत्तमः तपसकृतसंकल्पो व्रीडितोऽपि जरासुतः
 ४७ निवारितो मंत्रमुख्यैर्मागधान्मागधौ ययौ इत्थं जित्वा जरासंधं माधवो मधुसूदनः ४८ आयोध्या
 नगतं वित्तं सर्वं नीत्वा सुखाहृतं यादवानग्रतः कृत्वा बलदेवसमन्वितः ४९ उपगीयमानविजयसूतमा
 गधबन्दिभिः शरवदुदुभिना देन ब्रह्मघोषेन भूयसा ५० विवेश मथुरां साक्षात्परिपूर्णतमः स्वयं ५१ स-
 मर्चितो मंगललाजपुष्पैः पश्यं सुरीं मंगलकुंभयुक्तां पीतांबरः श्यामतनुः शुभांगः स्फुरत्किरीटांगदकुंडलप्र
 भः ५२ शार्ङ्गादिशस्त्रास्त्रधरो हसन्भुरवस्तालांकयुक्तागरुडध्वजस्वयं उद्यद्दिलोलाश्वरथः सुरार्चि

एषाभक्त्यामह्यमप्रकृतेः परं प्राप्स्यसित्वं महाराजयतो नावर्तते गतः ३४ नारद उवाच इत्थं श्रुत्वा हरिं
नत्वा परिक्रम्य नताननः निश्चक्राम गुहादुर्गाच्छ्रीकृष्णं प्रेमविह्वलः ३५ द्वापरस्तुल्यकामर्त्या तालवृक्षश-
तोद्धृतं दृष्ट्वा तं दुद्रुमुर्मर्गिभयभीता इतस्ततः ३६ मा भैष्टेत्यभयं यच्छन्नजगमादिशमुत्तरां एवं दत्त्वा वरं त-
स्मै मुचुकुंदाय धीमते ३७ भगवान् पुनराव्रज्य मथुराम्लेच्छवेष्टितां हत्वो म्लेच्छबलं सर्वतद्धनान्यच्छि-
नद्वलात् ३८ अथ राजा जरासंधो योद्धुमभ्युदितः पुनः आहूय मागधानि प्रांन्मुहूर्ते देशकारिणः ३९
प्राहेदं वासुदेवाख्यं जित्वा वेदागतो म्यहं सर्वान्संपूज्य यिष्यामि सदा युष्मत्पदाश्रये ४० कारागारेषु यावद्दे-
स्थिता भवत भो द्विजाः पराजितो हं वा युष्मान् हनिष्यामि न संशयः ४१ एवमुक्त्वा द्विजाराज जरासंधो म-
हाबलः आजगामाशु मथुरां त्रयोविंशत्यनीकपः ४२ ब्रह्मवाक्यमृतं कर्तुं स्वप्रतिज्ञां विहाय च मनु-
ष्यचेष्टामापन्नो स्वपुराद्भीतवत् ४३ रामकृष्णौ परो देवौ पन्थादुद्रुवतुर्दुतं पलायमानौ तौ वीक्ष्य
मागधः प्रहसन् भृशं ४४ अन्वधावद्वथानीकैर्ब्रह्मवाक्यमनुस्मरन् दक्षिणाशागतो इत्थं प्रवर्षणगिरौ
हरिः ४५ यस्मिन्निलीनो ज्ञात्वा तौ एधौ भिस्तंददाहह भस्मीभूते वने जाते दत्तमानतटादिरे ४६ द-
शैकयोजनोत्तुंगात्समुत्पत्य सुरेश्वरो अलक्ष्यमाणा वरिभिर्द्वारकायां निपेततुः ४७ सोऽपि दग्धो च तौ म-
त्वा मागधेन्द्रो महाबलः मागधान्यययौ वीरो वा दयनजयदुंदुभीन् ४८ ब्राह्मणान् पूजयामास भक्त्या-
परमयानृप यस्य विप्रो सहायोऽस्ति कुतस्तस्य पराजयः ४९ इति श्रीमद्भगवाद्गीतायां श्रीद्वारका-
खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे द्वारकावासकथनं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीनारद उवाच इत्थं मया-

न्मां वैशयनस्याप्यचेतनः १७ समयादृष्टमात्रस्तु भस्मीभवत्तत्क्षणात् तथास्तु चोक्तः सुष्वापराजाकृतयु
 गेपुरा १८ तत्रप्रविष्टोयवनोमत्वापीतांबरंच्युतं तताडयवनः कुहः पादेनाशुमहारवलः १९ मुचुकुंदः स
 मुत्थाय शनैरुन्मील्य साक्षिणी आशाऽपश्यंस्तं पार्श्वे स्थितकालं ददर्श ह २० सतावत्तस्य रुष्टस्य दृष्टि
 पातेन मैथिल देहजेनाग्निनादग्धो भस्मसाद्भवत्क्षणात् २१ भस्मीभूते च यवने परिपूर्णतमः स्वयं स्व
 रूपं दर्शयामास मुचुकुंदाय धीमते २२ कोटिसूर्यप्रतीको ज्योतिषां मंडले प्रभुं स्थितं स्फुरत्किरीटार्ककुं
 डलांगद नूपुरं २३ श्रीवत्सांकचतुर्बाहुं पद्माक्षवनमालिनं कोटिकंदपलावण्यं कालमघसमप्रभं २४
 दृष्ट्वा राजा धर्षितोऽपि समुत्थाय कृतांजलिः परिपूर्णतमं ज्ञात्वा भक्त्या तं प्रणामाह २५ मुचुकुंद उ
 वाच कृष्णाय वासुदेवाय देवकीनंदनाय च नंदगोपकुमाराय गोविंदाय नमोनमः २६ नमः पंकज
 नाभाय नमः पंकजमालिने नमः पंकजनेत्राय नमस्ते पंकजाग्रये २७ नमः कृष्णाय शुद्धाय ब्रह्मणे
 परमात्मने प्रणतक्लेशनाशाय गोविंदाय नमोनमः २८ नमोऽस्त्वनंताय सहस्रमूर्तये सहस्रपादाक्षिशि
 रो रुबाहवे सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते सहस्रकोटियुगधारिणे नमः २९ ह्रीं नमः सप्तमः पातकीनास्ति
 भूमौ तथा त्वत्समानास्ति पापप्रहारी इति त्वंचमत्वा जगन्नाथं देव यथेच्छा भवत्तत्तथा मांकुरु त्वं ३०
 श्रीनारद उवाच एवंस्तु तो हरिः साक्षात्परमानंदविग्रहः ज्ञात्वा तं निर्गुणं भक्तं प्राह गंभीरयागिरा ३१
 श्रीभगवानुवाच धन्यस्त्वं राजशार्दूल धन्यास्ते विमलामतिः नैरपेक्षेण दिव्येन भक्तिभावेन पूरिता
 ३२ अद्यैव गच्छ मद्धाम बदर्याख्यं मदीश्वरः तत्रैव तु तपस्तप्त्वा भूत्वा ब्राह्मणपुंगवः ३३ प्रेमलक्ष-

सर्वमुख्याय नरत्वाय शाश्वते कन्यारत्नमिंदराजन् बलदेवाय देहिभो १७ परिपूर्णतमौ साक्षाद्गो लोका
धिपतिप्रभू भुवोभारावतारायावतीणो बलकेशवौ १८ असंख्यब्रह्मांडपतिर्वक्त्रदेवात्मजो हरिः द्वार-
कायां विराजेते यदुभिर्भक्तवत्सलौ १९ नारद उवाच अथ श्रुत्वा विधिं न त्वारे वतो नृप सत्तमः आय-
यो द्वारकांभूयः समृद्धायां समृद्धिभिः २० पारवर्हैरयं दत्त्वा विश्वकर्म विनिर्मितं सहस्रहयसंयुक्तं-
दिव्ययोजनविस्मृतं २१ दिव्यां वराणि रत्नानि ब्रह्मदत्तानि मेधिल दत्त्वा ययौ तपस्तप्तुं बदर्थाख्यं शु-
भावहं २२ तदा महोत्सवश्चासीद्यदुपुयां गृहे गृहे संकर्षणोऽथ भगवान् रेवत्या विरराजह २३ बलदेव-
विवाहस्य कथां यः शृणुयान्नरः सर्वपापविनिर्मुक्तः परांसिद्धिं मवाप्नुयात् २४ इति श्रीमद्भगवाच्चार्य-
संहितायां श्रीद्वारकाखंडे नारदबहुलांश्वसुवादे बलदेवविवाहोत्सवो नाम तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीनार-
द उवाच अथ श्रीकृष्णदेवस्य विवाहं शृणु मेधिल सर्वपापहरं पुण्यं चतुर्वर्गफलप्रदं १ भीष्मको नाम रा-
जा भूद्विर्धर्मेषु प्रतापवान् कुंदनाधिपतिः श्रीमान् सर्वधर्मविदांवरः २ रुक्मिणी तत्सुता जाता म्रियो-
मात्राति सुंदरी कोटिचंद्रप्रतीकाशागुणभूषणभूषिता ३ श्रुत्वेकदा पुरासां वैमन्त्रवाङ्महीहरेर्गुणान्
परिपूर्णतमं तं वै सामेने सदृशं पतिः ४ तद्रूपं सगुणं श्रुत्वा मन्त्रवात्प्रीतिवर्द्धनान् सदृशी श्रीहरिस्तौ वै
समुद्रोदुमनोदधौ ५ कृष्णभावविदाराज्ञा सर्वधर्मविदाभृशं भीष्मकेनैव कृष्णाय दातुं सानिश्चयकृता ६
युवराजस्ततोरुक्मीतं निवार्य प्रयत्नतः कृष्णशत्रुर्महावीरं शिशुपालममन्यत ७ ततः खिन्नमना भैष्मी
श्रीकृष्णाय महात्मने दूतस्वंप्रेषयामास ब्राह्मणमिधिलेश्वर ८ सद्वारकांगतो दिव्यां श्रीकृष्णेन प्रपू-

तेकथितं द्वारकावासकारणं विवाहादिकथा सर्वावदिष्यामि परेशयोः १ पूर्वश्रीबलदेवस्य विवाहं शृणु मे
 थिल सर्वपापहरं पुण्यमायुर्वर्द्धनमुत्तमं २ आनर्तो नाम राजा भूत्सूर्यवंशे महामनाः यन्नाम्नानर्तदेशः स्या
 त्समुद्रे भीमनादिनी ३ रैवतो नाम तत्पुत्रश्चक्रवर्ती गुणाकरः राज्यं चकार सपुरीं विनिर्माय कुशस्थलीं ४
 तस्य पुत्रं शतं चासीद्देवतीनाम कन्यकाः सर्वोत्तमं चिरं जीव सुंदरं वरमिच्छती ५ एकदारथमास्थाय हे-
 मरत्नविभूषितं आरोप्य स्वां दुहितरं रैवतः पर्यटन् भुवं ६ प्राप्तो योगबलेनापि ब्रह्मलोकं शुभावहं कन्या
 वरं परिप्रष्टुं ब्रह्माणं प्रणनामह ७ गायंत्यां सर्वचिंत्यां च स्थितोलब्धक्षणाक्षरं एकचित्तं विधिं ज्ञात्वा
 स्वाभिप्रायं न्यवेदयत् ८ रैवत उवाच परः पुराणो जगदकरो भूः पूर्णः परमात्मा परमेश्वरोऽसि स्थि-
 तः सदा धामनि पारमेष्ठ्यं सृजस्व लंपासि च हिंससीदं ९ वेदो मखं धर्मं वरस्तत्तदेव पृष्टो त्वधर्मश्च मनुर्मनि-
 षां अंगानि देवान् असुराश्च पापाः सर्वाः सृतिर्देवतनुस्तव स्यात् १० करोसि हस्तामलकं च विन्धनेतुं प्रभुः
 सारथिवद्गुणेषु एकस्त्वमेकं च विधाय जाले ग्रसिष्यसे सर्वमिवोर्णनाभिः ११ महेंद्रधिष्णातव वश्यम-
 स्ति किं सर्वभौमं किं योगसिद्धिः यः पारमेष्ठ्यं च सदा स्थितोऽसि तस्मै न मोनं तं गुणाय भूम्न १२ भवान्
 स्वयं भूर्जगतां पितामहो विधेः सुरज्येष्ठ इति प्रभावतः अस्या वरं सर्वगुणं चिरायुषं वृदाश्चुमादिव्यमशेष-
 दर्शनः १३ नारद उवाच एतच्छ्रुत्वा ततो ब्रह्मा स्वयं भूः सर्वदर्शनः रैवतं प्राहराजानं प्रहसन्निबभेथिल
 १४ श्रीब्रह्मोवाच अत्रक्षणेन हे राजन् भुविकालो महाबली त्वय्यतीतस्त्रिनवचतुर्युगविकल्पितः
 १५ न संति मर्त्यलोके त्वत्पुत्राः पौत्राः सबांधवाः तत्पुत्रपौत्रतत्पुत्राणां गोत्राणि च न मृमय १६ तद्गच्छ

ज्जत्तोलकानि विरेजिरे पारावतामयूराश्च यत्र तत्र पतन्ति च २७ शिशुपालाय स्वां कन्यां दास्यन् राजा तु भीष्म
कः चक्रे विवाहसंभारसाचयं माह्वयासरं २८ गीतमंगलसंयुक्तेनारीभिर्भवनोत्तमे रराजरुक्मिणीराज
नसिद्धिभिर्भूर्यथा भुवि २९ अथर्वविद्विजाभैष्मीस्तस्नातारत्नवाससं चक्रुर्मन्त्रैस्तथारक्षावध्वाशांतिविधा
यच ३० हैमानां भारलक्षं च मुक्तानां द्विगुणं तथा सहस्रभारवस्त्राणां धेनूनामर्बुदानि षट् ३१ गजायु
तं रथानां च दशलक्षमनोहरं दशकोटिं हयानां च गुडादितिलपर्वतम् ३२ सहस्रस्वर्णपात्राणां भूषणा
नां तथा युतं विप्रेभ्यः प्रददौ राजा भीष्मकैति महामनाः ३३ तथा विदमघोषस्य शिशुपालाय वेद्विजाः च
क्रुः शांतिपरां पूर्वं विस्मृत्यैकरदार्वनं ३४ ब्राह्मणैर्मंगलस्नातं पीतकंचुकशोभितं मुकुटोपरि बिभ्राज
त्पुष्पमौलिहरं शुभं ३५ हारकंकणकेयूरशिखामणिविभूषितं मंगलैर्गीतवादित्रैर्गन्धाक्षतविचर्चितं
३६ आचारलाजैः सवरं शिशुपालविधाय च आरोप्य करिणं प्रोक्ष्य दमघोषो विनिर्ययौ ३७ जरासंधेन
शाल्वेन दंतवक्त्रेण धीमता विदुरथेन पौंड्रैः पाण्डिग्राहेन मैथिल ३८ विकर्षन् महतीं सेनां दमघोषो महा
बलः दुंदुभीन्नादयन् दीर्घान्नाययौ कुंडिनपुरं ३९ सन्मुखं ददुदेवस्य श्रुत्वा द्योग्नृपापरे सहस्रशः स
माजग्मुः शिशुपालसहायिनः ४० भीष्मकोत्थयतो गत्वा संपूज्य विधिवन्तुपं काश्मीरकंबलेर्दिव्यारुणैः
सामुद्रसंभवैः ४१ मंडितेषु च सर्वेषु मुक्तादामविलंबिषु सौगंधिकैः पुष्परसैराष्ट्रेषु शिबिषु च ४२ वारा
गनानृत्यलसन्मृदंगेषु प्रध्वन्सु च निवेशयामास नृपैर्विदुर्भाधिपतिर्महान् ४३ इति श्रीमद्भगवद्गीताचार्यसंहि
तायां श्रीद्वारकाखंडे नारदबहुलाश्वसवादे कुटनपुरयाननाम चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीनारद उवाच

जितः भूक्तवांस्तत्रचासीनोविश्रांतोमंदिरेहरेः १ पृच्छतेकुशलं सर्वे श्रीकृष्णायमहात्मने ब्राह्मणस्तदनुज्ञात
स्तस्मै सर्वमवर्णयत् २० स्वस्ति श्रीकारपंचाद्येनित्यानंदमहोदधौ श्रीमद्विव्यगुरौः पूर्णोकोटिशोनतयोमम
११ शमत्रास्तु चतत्रास्तु ततस्त्वत्पत्रमागतं नारदोक्तेन वचसा ज्ञातोसि प्रकृतेः परः १२ सर्वजानासि सर्वज्ञ
स्तथा वक्ष्ये वचोरहः वीरभागंतु मां विद्वित्वं गृहाण महामते १३ मानैद्यः प्रतिगृह्णीयाद्यथासि हबलिं मृगः
कथं त्वामुद्गृहेदुर्गे स्थित्वामिति च तत्तृण १४ सर्वद्युः कुलदेव्यास्तु यात्रास्ति मामतोमही आगमिष्याम्य
हं यत्र तत्र मां त्वं गृहाण भो १५ श्रीनारद उवाच रुक्मिण्या समभिप्रायं श्रुत्वा ब्राह्मणभाषितं रथः संपू
ज्य नामाश्रुदा कप्राहमानन्दः १६ पश्चिमायां तदारात्रौ बैकुण्ठप्रभवं परं किं किं एणी जालसंयुक्तं हेमरत्न-
खचित्प्रभं १७ सदृशैः शैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः नियोजितैर्दारुकेन चंचले श्वारुचामरैः १८
युक्तं महारथं दिव्यं सहस्रादित्यवर्चसं आरुत्य सारथेः पृष्ठे घृत्वा श्रीपादपंकजं १९ सहस्तेन द्विजंतस्मि
न्समारोप्य रमापतिः विदभां प्रययौ राजन् श्रीकृष्णो भगवान् हरिः २० कृष्णं चैकं गतं हतुं कन्यां तु
नृपमंडलात् कलिप्रशंकितो रामः श्रुत्वा भ्रातृसहायकत्वं २१ नीत्वा यदुबलं सर्वसमर्थबलवाहनं वि
पक्षीयान् नृपान् जेतुं बलपश्चाद्ययौत्वरं २२ कुंडिनोपवनं प्राप्तः सद्विजः सरथो हरिः संतस्थो चिंचिणीवृ
क्षेऽप्रास्तीर्या श्वपरिच्छदं २३ दूरात्संदृश्य ततस्मात्कुंडनं तु पुरं परं दीर्घदुर्गं समायुक्तं सप्तयोजनवर्तुलं
२४ दुर्लभादुर्गमायत्रपरिरवाजलपूरिता धनुःशतं विस्तृतास्ति चानुमांस्य नदीवसा २५ पंचाश-
द्धस्तमानेन दुर्गाभित्तिस्तथोर्द्धगा यत्र रम्यानि हर्म्याणि स्फुरद्धेमशिरवानि च २६ हेमकुंभध्वजस्फू-

कन्यकापूजनहेतवेनृपः अंतःपुरात्सर्वसरवीसमन्विता विनिर्ययौलृष्णागृहीतमानसा १६ भेरीमृदंगेर्बहु
दुदुभिस्वनैः सुगायकैर्बदिजनैश्चमागधैः वारागनानृत्यमनोज्ञभावे जयेत्यभून्मंगलशब्दमुच्चकैः १७
कोटींदुर्बिंबद्युतिमादधानां बालार्कताटकधरांश्रियेतां सितातपत्रव्यजनैस्फुरद्भिःसूचामैरःपार्श्वगणाः -
सिषेर्वि १८ कोशाद्भिनिःकृष्यसितासिलक्षं पदातयोबीरजनाइतस्ततः तथास्वगावैरथिनोगजस्थिताः
समुद्यतास्त्राजुगुपुर्विदूरतः १९ देवीमठंप्राप्यसुचत्वरेस्थिता शांताशुचिर्धौतकारांघ्रिपंकजागत्वासमी
पयतवाक्कृताजलि भेजेभवानींभवभीतिहारिणीं २० दुर्गेस्वसंतानयुतेशिवेशुभे नमामितुभ्यंसततं
भवानिते भूयात्पतिर्मेभगवानुपरेश्वरः श्रीलृष्णाचंद्रः प्रकृतेः परः स्वयं २१ एवंशुभमावदलृष्णानामं चै
द्यंसमुद्विश्यवरंगृहाण इत्थंवदंतीषुसरवीषुभैष्मी भूयोभवानींभवनेजगाद २२ अजानतीयंवदतीब-
लातदा वदंतीषुसरवीषुभैष्मी गंधाक्षतैर्धूपविभूषणाद्यैः स्नग्माल्यदीपावलिभोगवस्त्रैः २३ आपूप
तांबूलफलेक्षभिश्च भेजेभवानींपरयाचभक्त्या नत्वायतावाबहुभूषणाद्यैः संपूज्यसौभाम्यवतीननाम
२४ सर्वास्त्रियस्ताः प्रददुर्वराणि स्रमंगलाशीर्वचनानितस्यै रूपंसदातेशतरूपयासमं शीलंसदाशैलसु
तासमंप्रभौ २५ शुश्रूषणंभर्तुरुरुंधतीसमं क्षमाहिभूयाज्जनकाल्मजासमा २६ सौभाग्यमेवंतवदक्षिणा
समं सुवैभवंभीष्मसुतेशचीसमं सरस्वतीतेचसरस्वतीसमा भक्तिःपतीस्याच्चसतांहरोयथा २७ इतिश्री
मद्भगवाचार्यसंहितायांश्रीद्वारकारवंडेनारदबहुलाश्वसंवादेरुक्मिणीनिर्गमनं नामपंचमोऽध्यायः ५ श्रीना
रदउवाच इत्थंविप्रवधूनाच दाशीर्भिरभिनंदिता देवींपुनर्विप्रवधूः प्रणनाममुहुमुहुः १ त्यक्तामुनिब्र-

ध्यायंती कृष्णापादाज्वभैष्मीकमललोचनी मेघंवालभतेवार्तामेघश्याममचिंतयत् १ रुक्मिण्युवाच
 अहोत्रियामांतरितोविवाहो ममेवनागच्छति कृष्णाचंद्रः नवेधिकिंकारणमत्रधात नविततेऽद्यापिचभूमि
 देवः २ यदूत्तमोदेववरोममेषदृष्टाहिकिंचित्कलुषाविधातः कृतोद्यमोनूनमतीवहस्त ग्राहेनचागच्छति
 किं करोमि ३ हादुर्भगायाश्चनमविधाता नमानुकूलः किलचंद्रमौलिः नचैकदंतोविमुखाच्चगौरी गावोहि
 विप्राश्चनसानुकूलाः ४ श्रीनारदउवाच एवंचिंतये भैष्मीः तकादालभूमिषु परिभ्रमंतीश्रीकृष्णाप
 श्यंतीगृहशेखरात् ५ तदैवतस्यावामांगमस्फुरत्यतिभाषणं तेनप्रसन्नाश्रीभैष्मीकालज्ञासर्वमंगला ६
 कृष्णाप्रणोदितोविप्रसद्यश्चागतवान्तदा श्रीकृष्णागमनंतस्यैशनेः सर्वशशंसह ७ ततःप्रसन्नाश्री
 भैष्मीतदंशोर्प्राणिपत्यसा प्राहत्वद्वंशतोविप्रनयास्यामिवचोमम ८ श्रुत्वागतौरामकृष्णोविवाहप्रे-
 क्षागोत्सुकौ भीष्मकोनिर्गतोनेतुंब्राह्मणौस्तत्प्रभाववित् ९ भृशंमंगलयान्त्रेषुगंधाक्षतयुतेषुच वासो
 रत्नचयधृत्वागीतवादित्रमंगलैः १० कोटिशोमधुपकाणोंकुंभव्यूहान्विधायच पूजयित्वाथविधिवद्वा
 मकृष्णौपरेश्वरौ ११ अहोचास्मैनदत्तेयमितिखिन्नमनापरं आनंदनेवनेस्थाप्यनत्वास्वगृहमाययो १२
 श्रुत्वागतंश्रीवसुदेवनंदनं त्रैलोक्यलावण्यनिधिंपरेश्वरं आगत्यनेत्रांजलिभिः पुरौकसः पुपुः परतन्मुख-
 पंकजामृतं १३ अस्यैवभार्याभवितुं हिरुक्मिणी योग्यास्तिनान्येऽत्यवदन्पुरौकसः दत्वास्वपुण्यानिविवा-
 हहेतवे श्रीकृष्णालावण्यकलानिबंधकाः १४ कदापिसाक्षाच्छसुरस्यमांदरं सप्रागतंचैवमहोवयंजनाः
 द्रक्ष्यामन्नारात्कृतकृत्यतांतदा ब्रजेमलोके बहुजीवितेनकिं १५ वदत्सलोकेषुचभीष्मकन्यका द्वि-

माजग्मुःसहस्रशः २० प्रलयाद्धिसमं सैन्यं समालोक्य यदुत्तमाः तर्तुमाजग्मुरारात्ते कृष्णकैवर्त्तपोतकाः २१
बभूवतुमुलं युद्धं मद्भूतं रोमहर्षणं सैन्ययोश्च स्वपरयोर्देवदानवयोरेव २२ रथिनोरथिभिस्तत्र पतिभिः
सहपत्तयः गजागजैर्युधिरेतुरंगाश्चतुरंगैः २३ शस्त्राधिकारे संजाते रुक्मिणीभयविह्वला विलोक्य-
भगवान् देवो मा भैष्येत्यभयं ददौ २४ बलदेवान्नुजो वीरोगदो धुन्वन्महद्धनुः विवेश शत्रुसंघं दृढं वनं वह्निरि-
वप्रभुः २५ गदबाणविभिन्ना गारथिनश्छिन्नकचुकाः हताश्चाहतसूताश्च निपेतु भूमि मंडले २६ पदात्त-
यश्छिन्नपदा गदबाणागतव्यथाः नियेतुर्भूतले राजन् वृक्षावात् हता इव २७ अश्वास्तूदकपि वीरा गदबाणैर्विदा-
रिताः पेतूरणांगणोसाश्चाबृहतीफलचन्द्रप २८ गदबाणैर्भिन्नकुंभामध्ये मध्ये विदारिताः विरेजुः पतिता
भूमौ कुष्माण्डशकला इव २९ ततः पलायितं सैन्यं दृष्ट्वा शाल्वो महाबलः गदं तताडु गदया गदायुद्धं विशारदः ३०
गदाविद्धो गदो धन्वी गदायुद्धप्रभाववित् धनुर्युद्धं सतत्याज्यतत्कालान्मनसात्वरं ३१ परां व्यथां गते युद्धे पति-
तोपि समुत्थितः तदाग्रजेन यादत्तातांगदो तु गदो ग्रहीत् ३२ लक्षभारमयीं गुर्वीपाचको मोदकीयथा तया गदो
हनञ्जाल्वं वज्रेण द्रोयथा गिरिं ३३ गदाप्रहारमथितेशाल्वे निपतिते भुवि पौंड्रकोयजरासंधो दंतवक्रो विदूरथः
३४ चत्वारोऽप्ययुस्तत्र गदोपरिरुषा न्विताः पौंड्रकोपि महावीरो गदस्य रथगाधजां ३५ चिच्छेद दशभिर्बा-
णैः कुवा क्यैर्मित्रतामिव ३५ दंतवक्रस्तु गदया गदस्यापिरथं शुभं चूर्णयामास राजेन्द्र दंडेन वसुमृद्घटं
३६ तथाश्वांश्च जरासंधः सारथिं च विदूरथः पातयामास भूपृष्ठे शितैर्बाणैर्विदेहराद् ३७ ततो मुशलमादा-
य बलदेवस्त्वरं बली विकाराले मुखे भीमं दंतवक्रं मताडयत् ३८ ततो मुशलघातेन दंतवक्रस्य युध्यतः

तं भैष्मीगिरिजागृह तस्ततः सहालिभिः सर्वाभिश्च निश्चक्राम शनैः शनैः २ कोटिचंद्रप्रतीकाशां भैष्मीकम
ललोचनां अकस्माद्दृष्टुर्वारासु निधिनिर्धनायथा ३ अश्वारूढाश्चरथिनो गजिनोश्च पदातयः समागता
रक्षितास्ते मुमुक्षुर्वीक्ष्य रुक्मिणीं ४ तदपांगमितैस्तीक्ष्णैर्बाणैः कामधनुश्च्युतैः उज्ज्वलास्त्रानिपेतुः काव-
र्दिताः सैन्यकास्तदा ५ रथेन वायुवेगेन घटामंजीरनादिना नैश्चेयसंभवे रथैर्युतेनातिपताकिना ६ शी-
घ्रस्वसैन्यसंघट्टातस्तेन्यसंविदारयत् वायुर्यथापप्रवन् हरिदोरुक्सारथिः ७ स्त्रीकदंबकमेत्याशुपश्य-
तां द्विपतां प्रभुः समारोध्य रथं भैष्मीतार्क्ष्यपुत्रः सुधामिव ८ देवानां पश्यतां राजनृराजकन्याजहारह दिव्यं श-
स्त्रोत्तमं शार्ङ्गं धनुषं कारयन् सुहृः ९ ततो वेगेन महतास्वसैन्यं चागतहरो देवदुंदुभयो नेदुर्यदुंदुभयस्मदा
१० सिद्धाश्च सिद्धकन्याश्च श्रीकृष्णस्य रथोपरि हर्षिता वदधुर्देवाः पुण्यैर्नदनसंभवेः ११ ततो ययौ जया रा-
वैः शनैरामयुतो हरिः शृगालसंघमध्याच्च केसरीभागहृद्यथा १२ तदा कालाहले जाते रुक्मिणीहरणे
सति बभूव रक्षकानां च शस्त्राशस्त्रिपरस्परं १३ जरासंधवशाः सर्वमानिनो नृपसत्तमाः नसेहिरे स्वाविभ-
वंपरं जातं यशः क्षय १४ अहोधिगस्मान् स्वयं शोद्धतगोपैश्च धन्विनां शृगालैरिव सिंहा नामतः किं स्यात्पराज-
यः १५ एवमुक्त्वा क्रोधपराजगृहः शस्त्रसंहतिं विसृज्य क्रीडनाक्षादीन् दंशिताः सैन्यसंयुताः १६ असौ
हिणीद्वयेनापि पौंड्रकः क्रोधपूरितः असौ हिणीत्रयेनापि महावीरो विदूरथः १७ असौ हिणीपंचयुतो दंत-
वक्रोतिदारुणः असौ हिणीत्रयेनाशुशाल्वो राजपुरेश्वरः १८ असौ हिणीभिर्दशभिर्जरासंधो महाबलः
आययौ सन्मुखे योद्धुं यादवानां महात्मनां १९ अन्येपि चैव पक्षीया योद्धुं श्रीकृष्णसन्मुखे धनुषं कारयन् तस्ते स

वितुमिच्छसि नचेत्त्वासबलं सद्योनयामियमसादनं १० यथातिसायसंभद्योगोपालोद्धिष्टभुक् भवान् जरासंध
भयाद्भीतोयवनाग्रासलायितः ११ इत्युक्तेषु धिनाकृत्यबाणं चापे निधाय सः नियम्य कर्णपर्यंतं निचखानह
रेर्हृदि १२ संताडितोऽपि भगवान् धनुर्ज्योतस्थनादिनीं चिच्छेदसायकेनाशुगरुडः पन्नगीं यथा १३ निधा
य शीघ्रं कोटं डं शिंजनीं स्वर्णभूषितां रुक्मीतुदशभिर्बाणैः संजघान हरिरणे १४ हरिरेकेन बाणेन शिंजनीं स
हितं धनुः चिच्छेद रुक्मिणाः सद्योज्ञानेनेवागुणामयं १५ कृष्णो मोघेन बाणेन मध्यतस्तां द्विधा करोत् रुक्मी
पुनः शतैर्बाणैः संतताडमृधे हरिं १६ छिन्नधन्वाथ वैदर्भो महाशक्तिं स्फुरत्सभां प्राहरद्दुरये चोक्तिं विज्ञा
नाय यथा मुनिः १७ तताडगदया तां वेगदाधारी गदायजः द्विधा भूता महाशक्ती रुक्मः सूतजघान ह १८
कोमोदकी गदागुर्वीपतंती वेगधारिणी तद्वथं चूर्णयामास साम्बशैलं यथापविः १९ प्राहरद्दुरये सोऽपि गदा-
स्वांभीष्मकात्मजः चक्रे एन चूर्णयामास भगवानपितां पुनः २० परिधंवंगजं नीत्वारुक्मी रुक्मांगदो बली
जघान श्रीहरिं स्कंधाजगजधनवन्मृधे २१ संताडितोऽपि भगवान् मालाहृत इव द्विपः तेनैव परिधेनापितं ज
घान रणांगणे २२ परिधाभिहतो रुक्मी किंचिद्वाकुलमानसः भर्त्सयन्माधवव्याजो जग्राह खड्गचर्म-
णी २३ तत्र खड्गचर्मणा छित्वा स्वरवड्गं प्राहरद्दुरिः खड्गाग्रेण शिरस्त्राणः कंचुकश्चोघातो महान् २४ ह
स्तत्राणोऽपि युगपदेते छिन्नीकृते मृधे खड्गमुष्टिकरं दृष्ट्वा रुक्मिणं समुपस्थितं २५ गृहीत्वा भुजदंडाभ्यां-
पातयित्वा महीतले तस्योपरि हरिं स्थित्वा यथासिंहो मृगोऽपरि शितधारं नंदकारव्यं खड्गजग्राहरोषतः २६
दृष्ट्वा भ्रातृवधं खड्गं रुक्मिणी भयविक्षला पतित्वा पादयोर्भर्तुं रुवाच करुणं सती २७ श्रीरुक्मिण्युवाच

मुरवेवक्रोपियोदंतः सतुभूमौ पपातह ३९ तदाहसतिदैत्यारौरुक्मिणी सहितेहरो पौंड्रकंचनरामंधंतयादुष्टं
 विदूरथं ४० जघानमुशलेनाशुबलदेवोरुषान्वितः त्रयोपिपतितायुद्धे मूर्च्छिताक्षाक्षताल्युताः ४१ सेनांसमा
 गतौसर्वासमाकृष्यहलेनैव मुशलेनाहतक्रुद्धोबलदेवोमहाबलः ४२ दशयोजनपर्यंतरथं भास्वपदातयः पे
 शिताचूर्णिताभूमौ शयानाधरणींगताः ४३ जरासंधादयः सर्वे मृत्युशेषानृपापरे पला ताश्चैद्यमे प्रोचु
 र्नेष्टोत्सवंभृशं ४४ भोभोपुरुषशार्दूलदौर्मनस्यमिदं त्यज किमेकेनविवाहेन भवितातेशतंभुवि ४५ अथैव
 द्वारकांगत्वाबध्वारामंसमाधवं अयादवीं करिष्यामः पृथ्वीसागरमेखलां ४६ एवं संबोधितो मित्रैश्चैद्योगा
 च्छेद्रकापुरं ययुः स्वस्वंपुरं सर्वेहत् शेषानृपास्ततः ४७ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीद्वारकारवंडेनार
 दबहुलाश्वसंवादे रुक्मिणीहरणोयदुविजयोनामषष्ठोऽध्यायः ६ श्रीनारद उवाच रुक्मिण्याहरणं शु
 त्तामित्राणांच पराभवं प्रतिज्ञामकरोदुक्मीश्व एवतांसर्वभूभुजां १ अहत्वा समरे कृष्णामप्रत्यूह्य च रुक्मिणीं
 कुंडिनं न प्रवेक्ष्यामि सत्यमेतद्वीमिवः २ इत्युक्त्वा कवचं दिव्यं धनमर्बुदनिर्मितं शिरस्त्राणां सिंघुजचसद
 धारमहोद्भटः ३ सौवीरस्य धनुः शालिलाटजं चेषु धिद्वयं आदाय स्लेह्नु देशस्य खड्गं चर्मचकोटजं ४ ये
 रस्य महाशक्तिगुर्जराटभवागदा परिधंवंगजं घृत्वा हस्तत्राणां च कोकणं ५ बद्धगोदागुलित्राणाः किरी
 टीरत्नकुंडलः रुक्मांगदस्तदारुक्मीयुद्धकर्तुमनोदधे ६ जैत्रं यं समाकृत्वा च चलाश्वनियोजितं पृष्ठतो च ग
 मत्कृष्णाकर्षणक्षौहिणीद्वयं ७ पुनः समागतां दृष्ट्वा सेनांसमो महाबलः तयायुयोधसमरे यदुसेनासमन्वितः ८
 तिष्ठतिष्ठेति देवेश विसृजन्त्यरुषं वचः संप्राप्नोति रथं रुक्मीधनुषं कारयन्मुहुः ९ त्वरं मुंचस्वसारं मेयदिजी

भवेनमुक्तिं स एव मुक्तिं प्रतियातिमुक्तः ४५ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीद्वारकारवंडे नारदबहुलाश्वसंवा
दे श्रीरुक्मिणीविवाहो नाम सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीनारद उवाच अन्यासां कृष्णपत्नीनां मंगलं शृणु मे धिल
सर्वपापहरं पुण्य मायुर्वर्द्धनमुत्तमं १ सत्राजिताय सूर्येण दत्तः साक्षात्स्यमंतकः उग्रसेनाय समणिः श्रीरुष्णो
नाभियाचितः २ सत्राजितस्तनददौ द्रव्यलोभेन मैथिल दिने दिने स्वर्णभारानघोयः सृजति स्वतः ३ अ-
थ प्रसेनस्तद्भातामणिं कंदे निधाय सः सैंधवं हयमारुत्य मृगयाय चरद्दने ४ सिंहैर्नमारितः सोपि सिंहो जांबवा
ताहतः गृहीत्वा तं मणिं सद्योजांबवान् स्वगुहां गतः ५ रुष्णो न निहतो भ्रातामणिं ग्रीवो वनं गतः नायातः स्वसभा
मध्ये इति सत्राजितो ब्रवीत् ६ भगवान् दुर्यशोलिप्तो नागरैस्तु वनं गतः प्रसेनमश्वं सिंहं च हतं प्रेक्ष्य महामते
७ ऋक्षराजबिलंगत्वा मणिं हर्तुं स्वयं हरिः युद्धं कृत्वा षट्विंशतिहमजयदृक्षनायकं ८ तेन दत्ता जावमती हर
येकन्यकाशुभा मणिना सह राजेंद्रद्वारकामाय यो हरिः ९ सत्राजिताय प्रददौ मणिं निर्लाभः प्रभुः व्रीडि
तो वांड्युरवो भीतो राजा सत्राजितो मणिं १० गृहीत्वा पि पुनस्तस्मै श्रीरुष्णाय महात्मने सत्यभामां सुतां प्रादा
त् शांत्यर्थं मैथिलेश्वर ११ पांडवानां सहायाथ मिप्रस्थंगतो हरिः तत्र वैवार्षिकान्मासान् न्यवासी द्वंधुवत्सलः
१२ एकदारथमारुत्य हरिर्गण्डविनासह सुनीरेयमुनातीरे मृगपाथी विनिर्ययो १३ तपश्चरंती कालिंदी श्रीरु
ष्णां वरमिच्छती दर्शिता पांडवेनापितां गृहीत्वा जगाम ह १४ द्वारकामेत्य कालिंदीं सूर्यकन्यां मनोहरां उपये मे
विधानेन वितन्वन्मंगलं परं १५ अवंत्य राजतनुजां मित्रविंदां मनोहरां स्वयं वरेतां जहार भगवान् रुक्मिणीं य-
था १६ नम्रा जित्कन्यकां सत्यां दमित्वा सप्तगोदृषान् पश्यतां सर्वलोकानामुपये मे हरिः स्वयं १७ कैकेयराज-

अनंतदेवेशजगन्निवासयोगेश्वराचिंत्यजगत्पतेत्वं हंतुं न योग्यः करुणासमुद्रे मद्भ्रातरं शालभुजं महाभुजः २८
 श्रीनारद उवाच परित्रासैर्यदंगांतादुःखशुष्यच्युर्वाप्रियां रुद्धकंठां सतीं वीक्ष्य न्यवर्तत हरिः स्वयं २९ बध्नातं क-
 तिवंधेन खड्गेन शितधारिणा वपनं शमश्रुकेशानां चकारार्द्धमुखे हरिः ३० अक्षौहिणीद्वयं जित्वारामः प्राप्तः
 स सेनिकः बद्धं विरूपिणं दीनं रुक्मिणं तु ददर्श ह ३१ विमुच्य बद्धं सदयः प्राह निभर्त्सय न हरिं असाध्विदं त्व-
 या कृष्ण कृतलोकजगुप्सितम् ३२ हास्य वैशालभद्राणां न हि चेत्तादृशं भवेत् यस्याः सहोदरे मुखे विरूपे च
 त्वया कृते ३३ किं वदिष्यति सापित्वां भ्रातुर्वरूपचिंतया माशौचं कुरु कल्याणि स्वस्था भवस्तु चिस्मिते ३४
 आर्यपुत्रमहाबुद्धे माशौचं कुरु दुर्मनाः सर्वकालकृतं मन्ये प्रियमप्रियमेव वा ३५ वायोर्धनावलिरिव वशेय-
 स्यात्खिलं जगत् तं कालमीश्वरं विद्धि विष्णुं कलयतां प्रभुं ३६ अहं ममेति भावो यं जगतो बंधकारणं ताभ्यां
 विरहितो भावो मोक्ष एव न संशयः ३७ सुखदुःखप्रदो नान्यः पुरुषस्यात्मविभ्रमः मित्रो दासीनरिपवः संसार-
 तमसः कृतः ३८ एव रामेण देवेन वा दितो भीष्मकात्मजः वैमनस्यं परित्यज्य रुक्मिणीं च ययौ मुदं ३९ रु-
 क्मी तु ताभ्यामुत्सृष्टो वितधात्ममनोरथः स्मरन् विरूपकरणं तपसे समनोदधत् ४० वारितो मंत्रमुख्ये श्वकुंडि-
 नं न गतः पुनः चक्रे भोजकं दनामनिवासाय पुरं परं ४१ रुक्मिण्या सह गोविंदः सरामो यदुभिर्यतः द्वारकाप्रय-
 यो राजन्नादयन् जयदुंदुभीन् ४२ जाते महोत्सवे पुण्यां रुक्मिणीं रुचिराननां उपये मे विधानेन मार्गशीर्षे ह-
 रिः स्वयं ४३ हरेर्विवाहसति रुक्मिणीपतेः श्रीरुक्मिणीभूषितरुक्ममंदिरा पुरंदरस्यापि यथा मरावती द्वाराव-
 ती पुण्यवती तथा बभौ ४४ भैष्मीविवाहस्य कथां विचित्रां शृणोति यः श्रावयते च भक्त्या इहैव मुक्ता वि-

एगामयुतं भुवि ४ उत्तानबर्हिरानर्तो भूरिषेण इति त्रयः शय्यातिरभवत्पुत्राः सर्वधर्मभृतां वराः ५ उत्तानब-
र्हिषेपूर्वा भूरिषेणायदक्षिणां पश्चिमां च दिशं सर्वा मानर्ता यददौ नृपः ६ ममेयं हि महीकृत्स्ना मया धर्मेण
पालिता बलार्जिता बलिष्ठेन यूयं तां पालयिष्यथ ७ पितुर्वचः समाकर्ण्य आनर्तो मध्यमः सुतः ज्ञानी-
ज्ञानमयं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव ८ आनर्त उवाच तवेयं न महीकृत्स्नान् त्वया पालिता क्वचित् न त्वद्वला
र्जिताराजन् बलिष्ठो भगवान् भुवि ९ महीश्रीकृष्णावेषस्य ते नैव परिपालिता तत्तेजसा जिता कृत्स्ना बलिष्ठा
नहरेः समः १० स एव विश्वं स्वकृतं सृजत्यस्ति च पाति च स एव ब्रह्म परमं कालः कलयतां प्रभुः ११ योतः प्र-
विश्य भूतानि भूतै रप्यखिलाश्रयः स विश्वारव्यो धियज्ञो सोऽपि पूर्णतमः स्वयं १२ यद्गया द्वातिवा तोयं सूर्य
स्तपतियद्गयात् यद्गया हर्षते देवो मृत्कश्चरति यद्गयात् १३ परिपूर्णतमं साक्षाच्छ्रीकृष्णं परमेश्वरं भजन् सर्वा
त्मनाराजन् साहंकारसमाचर १४ नारद उवाच ज्ञानं प्राप्नोषि शय्यातिराक्षितः पुत्रवाक्यशरैः आनर्तस्व-
सुतं प्राह रुषा प्रस्फुरिताधरः १५ शय्यातिरुवाच दूरंगच्छ असद्बुद्धे गुरुवद्भाषसे कथं यावद्भूतं तु मेराज्यं
तावत्त्वं मामहीं वशः १६ यस्त्वयाराधितकृष्णः सोऽपि सर्वसहायकृत् नवीनां किं महीते वै भगवानेव दास्यति
१७ नारद उवाच इत्युक्तस्तु तदानर्तो राजानं प्राह मानदः यत्र ते च महीराज्यं तत्र वासो न मे भवेत् १८ पित्रानिः
सारतो राज्ञा आनर्तो धितदंगतः वेला मेत्य तपस्तेपै वर्षा एगामयुतं जले १९ प्रेमलक्षणाया भक्त्या संतुष्टो भगवा
नहरिः तस्मै स्वदर्शनं दत्वा वरं ब्रूहीत्युवाच ह २० कृतांजलिपुटो भूत्वा नर्त उत्थाय शीघ्रतः ननाम कृष्णपा-
दाञ्जरो मां च प्रेमविह्वलः २१ आनर्त उवाच नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च प्रद्युम्नायानिरु

तनुजांभद्रांतु भगवान्हरिः कालिंदीमिवतांशश्चदुपयेमेविधानतः १८ बृहत्सेनसुतांराजन्लक्ष्मणांलक्ष्म-
णैर्युतां छित्वा मत्स्यमरीञ्जित्वा जग्राह भगवान्हरिः १९ तथा षोडशसाहस्रं शतं च नृपकन्यकाः भौमं हत्वा त-
न्निरोधादाहताश्चारुदर्शनाः २० तासां मुहूर्त एकस्मिन्ननागाग्रेषु योषितां सविधं जगृहे पाणिना नारूपः स्व-
मायया २१ एकैकशस्ता वृष्णास्य पुत्रान्दशदशावलाः अजीजनन् नवमाभितु सर्वात्मसंपदां २२ रुक्मिण्यां
भीष्मकन्यायां प्रद्युम्नः प्रथमो भवत् कामदेवो वतारो यं पितृवत्सर्वलक्षणाः २३ शंबरो निर्दयस्तोकं हत्वा बध्नी-
तं समाक्षिपत् मत्स्योदरे गतः सोपिनममारहरेः सुत २४ मत्स्योदरे निर्गतो सौ भार्यया परिपालितः जा-
त्वा शत्रुघ्नतां वार्तां सकाशमीरुदयो वनः २५ हत्वा तं शंबरं शत्रुं भार्यया वरमागतः द्वारकामाय यौ राजन्
चित्रं कर्म च तस्य तत् २६ सह रुक्मिणो दुहितरं हत्वा भोजकटासुरात् स्वयं वरस्थलाद्राजन्नुपयेममहा-
रथः २७ तस्मात्सुतो निरुद्धो भून्नागायुतबलान्वितः सुरज्येष्ठावतारो यं शारदेदीवरप्रभः २८ चतुर्थ्युहावता
रस्य परिपूर्णतमस्य हि एवं विचित्रं चरितं विवाहानां सुमंगलं २९ सर्वपापहरं पुण्यमायुर्वर्द्धनमुत्तमम् म-
या ते कथितं राजन् किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ३० इति श्रीमद्भगवद्गीताचार्यसंहितायां श्रीद्वारकाखंडे नारदबहुला-
श्वसंवादे सर्वमहिषोद्घातनामाष्टमोऽध्यायः ८ बहुलाश्व उवाच त्रिषु लोकेषु विख्याता धन्या वै द्वारका-
पुरी परिपूर्णतमः साक्षाद्भीरुष्णो यत्र वासकृत् १ श्रीरुष्णास्यांगसंभूता पुरी द्वारावती श्रुता कस्मादिहा ग-
त ब्रह्मन् कस्मिन्काले वद प्रभो २ श्रीनारद उवाच साधुसाधुत्वया पूर्णं द्वारकागमकारणं युच्छुत्वा-
श्रुद्वा तां याति लोका घात्यपि पातकी ३ शर्यातिनाम राजा भूञ्जकवर्ती मनोसुतः चकार राज्यं धर्मेण वर्षा-

जनेः शतं ३ द्वारकांनगरीं दृष्ट्वा नरो नारायणो भवेत् द्वारकायां मृतकोपि गर्दभोपि चतुर्भुजः ४ पश्य
नृशृएवन्कथां तस्या द्वारकेति वदन् क्वचित् दृष्ट्वा दद्यात्पुण्यं मृत्युं गतो याति परांगतिं ५ एकदारेव तं भ
क्तं प्रेमानंदसमाकुलं प्रेक्ष्य स्वं दर्शनं दत्त्वा हरिश्चतुर्भुजो भवेत् ६ तन्नेत्रविंदुसंभूता गोमती सामहा
नदी यस्य दर्शनमात्रेण ब्रह्महत्या प्रमुच्यते ७ गोमती तीरजे पुण्यं राजा यो धारयेन्नरः शतजन्म
कृतं पापं मुच्यते नात्र संशयः ८ स्नानकाले गोमतीति वदत्यपि नरः क्वचित् गोमत्यां स्नानं जपुण्यं ल
भते वै न संशयः ९ मकरस्थेरवौ माघे प्रयागे स्नानमाचरेत् शताश्वमेधं जपुण्यं संप्राप्नोति विदेहरा
ट १० तत्सहस्रं पुण्यं गोमत्यां मकरे रवौ गोमत्यां श्वमेधमाहात्म्यं वक्तुं नालं चतुर्भुजः ११ गोम-
त्यां चक्रतीर्थे तु पाषाणानि च याश्च ये ते सर्वे चक्रतां यांति पूजनीया अयत्नतः १२ चक्रचिह्ने चक्रतीर्थे
ह्यदृश्यां स्नानमाचरेत् चक्रपाणिपदं याति पापानां भाजनोपि हि १३ कोटिजन्मकृतैः पापैः पतितो
योपि पातकी चक्रतीर्थस्य सोपानमेत्यमुक्तिं समारुहत् १४ बहुलाश्व उवाच गोमत्यां हि महान
द्यां चक्रतीर्थं शुभार्थं कथं जातं बहुमतं तन्मे ब्रूहि महामते १५ नारद उवाच अत्रैवोदाहरंती मतिरिति
हा संपुरातनं यस्य दर्शनमात्रेण पापहानिः परं भवेत् १६ अलकेशो राजराजो निधीशो धर्मभृत् प्रभुः वैष्ण
वयज्ञमारेभे कैलासोत्तरभूमिषु १७ तस्य यज्ञे स्वयं विष्णुरागतो वै स्वधामतः ब्रह्माशिवो जंभभेदी व
रुणो यादसां पतिः १८ वायुर्यमो रविः सोमः क्षितिः सर्वजनेश्वरी गंधर्वाप्सरसः सिद्धाः सर्वे तत्र समाय-
युः १९ देवर्षयः समाजगमुस्तथा ब्रह्मर्षयो नृप धनाध्यक्षो भवत्तस्य पुत्रस्तु नलकूबरः २० रक्षायां वीर

द्वायसात्वतांपतयेनमः २२ पित्रानिष्कासितोदेवत्वामहंशरणागतः देहिमत्वं भूमिमन्यां यत्रवासोहिमेभवे
 त २३ ध्रुवोपियत्प्रसादेनययौसर्वोत्तमंपदं तस्मै नमो भगवते प्रणतकेशहारिणे २४ श्रीनारद उवाच
 आनर्तमानतदीनं भगवान्दीनवत्सलः प्रसन्नश्चामुखेनाहमेघगंभीरयागिरा २५ श्रीभगवानुवाच
 अन्यानमेदिनीलोके किं कर्तव्यं मयानृप स्ववचस्त्वद्वक्तुं मद्रूपस्यापरितोषितः २६ तस्माद्देवस्थलोकस्यैव
 कुतस्थ परंतप भूखंडं योजनशते ददामि विमलं शुभं २७ श्रीनारद उवाच इत्थं त्वानर्तनृपतिं भगवान्
 भक्तवत्सलः वैकुण्ठाच्च समुत्साह्य भूखंडं शतयोजनं २८ चक्रं सदर्शनं धृत्वा समुद्रे भीमनादिनि दधारभ
 गवान् देवस्तस्योपरि विदेहराट् २९ आनर्तोलक्षवर्षांतं तत्र राज्यं चकार ह पुत्रपौत्रसमायुक्तो राजन् वैकुं
 ठसंपदं ३० इदं श्रुत्वाथ स र्यातिः पिता वै विस्मितो भवत् आनर्तानामदेशो भूदानर्तस्य प्रसादतः ३१ रेव
 तस्तस्य पुत्रो भूत् श्रीशैलस्य गिरैः सुतं समुत्साह्य सह स्नाभ्यामानर्तेषु न्यपातयत् ३२ सो भूदेवतना
 स्नापिरेव तानामपर्वतः कुशस्थनीं विनिर्माय राज्यं कृत्वाथ रेवतः ३३ समादाय स्वकाकन्यां ब्रह्मलोकं
 जगाम ह बलदेवविवाहे पितृकथा कथिता मया ३४ तस्माद्धारवतीं पुण्यां मोक्षद्वारां विदुः सुराः ३५
 इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीद्वारकारवंदे नारद बहुलाश्वसंवादे द्वारकागमनकारणं नाम नवमोऽध्या
 यः १ श्रीनारद उवाच इत्थं मया ते कथितं द्वारकागमकारणं सर्वपापहरं पुण्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छ
 सि १ बहुलाश्व उवाच सर्वतीर्थमयी भूमिद्वारकानगरी शुभा तत्र मुख्यानि तीर्थानि वद मां सुनिस्
 तम २ श्रीनारद उवाच आप्रभासातीर्थमयी मर्यादीकृत्य यज्ञियं भूमिमोक्षप्रदाराजन् द्वारकाया

३८ मुनिरुवाच घंटानादमहादुष्टपापबुद्धेतिलुब्धक ग्राहवत्त्वं धनग्राही ग्रहो भवमहारवल ३९
पार्श्वमौलिपापबुद्धे धनलोभमदाक्षितः गजवत्प्रेरणो कुर्वन् त्वंगजो भवदुर्मते ४० नारद उवाच ताभ्यां
शापं मुनिर्दत्त्वा निधिं नीत्वा कुबेरतः वरं ददौ पुनस्तस्मै दुर्वासा दुर्लभं परं ४१ अस्माद्वा नाच्च द्विगुणा भवन्तु
निधयानव इत्युक्त्वा स निधिः प्रागादहोत्तेजीयसां बले ४२ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां श्रीद्वारकाख्ये
डेनारदबहुलाश्वसवादे गोमत्युपाख्याने चक्रतीर्थमहात्म्ये नाम दशमोऽध्यायः १० नारद उवाच
कुबेरमन्त्रिणौ दीनो विप्रशापविमोहितौ तत्र साक्षात्स्वयं विष्णुः प्राह तौ शरणागतौ १ श्रीभगवानुवाच
मदर्चासंयुते यज्ञे भवन्तौ दुःखसंयुतौ ब्राह्मणानां वचा हं वै दूरीकर्तुं न च क्षमः २ भवतं ग्राहमातंगौ युद्धं
हियुवयो यदा तदा वै मत्प्रसादेन प्रकृतिस्वांगमिष्यथ ३ नारद उवाच इत्युक्तौ हरिणा तौ दौ राजराज
स्य मन्त्रिणौ बभूवतु ग्राहगजौ जातिस्मरणसंयुतौ ४ घंटानादो भवद्वाहो गोमत्यां च शतं समाः विकरालो म
हार्भीमशतद्वै ववैपुर्द्वरः ५ पार्श्वमौलिगजेंद्रो भूतैरेव तस्य गिरेर्वने चतुर्दंतकज्जलाभसृष्टप्राच्यो धनुः शतं
६ वंजुलैः कुरवैः कुंदैर्वदरैर्वेनवेणुभिः रंभाभूर्जवैर्युक्ते कोविदारासना र्जनैः ७ मंदारपाटला शोकनूत
चंपकचन्दनैः पनसोदुंबराश्च त्वरजूरैर्बीजपूरकैः ८ प्रपालाप्रौतकांभैश्चक्रमुकैः परिमंडितैरेव तस्य
वने दीर्घो विचचार महागजः ९ एकदामाधवे मासि गजेंद्रो गिरिगङ्गात् स्नातुं तां गोमतीं गंगामाययौ स
गणोनदन् १० चिरं समवगात्वा शुशुंढादंडैरितस्ततः करेणुः कलभान् सर्वान् स्नापयामास नागराट् ११
महान् ग्रहोऽपि तत्र स्थो बलीयान् देवानां दितः अगृहीच्चरणेनागं क्रोधपूरितविग्रहः १२ येनैव तद्गृहे नी-

भद्रोभूत्सत्सेवायांगजाननः यथामदुरुणा सर्वपरिवेषणकारिणः २१ बहुलेयसभापूज्यामकरोद्धर्म
 तत्परः घंटानादः पार्श्वमौलिः कुबेरस्य तु मंत्रिणो २२ सर्वशास्त्रविदां श्रेष्ठो दानाध्यक्षो बभूवतुः एवं हि वि
 धिवद्यज्ञो बभूव परमोत्सवः २३ अध्वरावभूथस्नातो राजराजामहामनाः परभागचंदेवभ्यो विप्रेभ्यो द-
 क्षिणामदान् २४ एवं पूर्णध्वरेमुख्ये तुष्टे देवर्षिसत्तमे आजगामाथ दुर्वासादंडीच्छत्रीजटाधरः २५
 क्रोधीरुशोपादुकांघ्रिदीर्घशमश्रुकुशोदरः दर्भासनसमित्यात्रमृगचर्मधरः परः २६ तमागतं समागम्य पू-
 जयित्वा विधानतः भयभीतः परिक्रम्य कुबेरः प्रणामाह २७ अद्य मे सफलं जन्म सफलं मंदिरं च मे अद्य
 मे सफलो यज्ञो ब्रह्मन्तस्यागते सति २८ इत्थं सतोषितस्तेन दुर्वासा भगवान्मुनिः देवं मनुष्यधर्माणं प्राह प्र-
 हसिताननः २९ त्वं राजराजो धर्मात्मा दानी विप्रपरायणः कृतं ते वैष्णवं यज्ञं विष्णुसतोषकारणं ३०
 नयाचितो मया त्वं वै कपिवैश्रवणप्रभो अद्यैव याचनां कुर्वे ज्ञात्वा त्वं दानिसत्तम ३१ मया च्चासफली कु-
 र्यात्तुभ्यं दास्यामि सहस्रं न चेत्याभस्मसात्कुर्वे शापेनातिभयेन वै ३२ वर्तते त्वद्गृहे सर्वत्रैलोक्यनिध्या न व-
 तान्मे प्रयच्छ भद्रं ते तदर्थं गतवानहं ३३ नारद उवाच एतच्छ्रुत्वा राजराजो दानशील उदारधीः आ-
 मितिप्रतिगृहीध्वं प्राह तं गुत्थके श्वरः ३४ एवं निधीन्प्रदास्य तं दानाध्यक्षो निधीश्वरं घंटानादः पार्श्वमौ-
 लिरुचतुलाभमाहितो ३५ द्वावुचतुः एकोयं ब्राह्मणो लोभी निधिभिः किं करिष्यति लक्षदिव्यं देहि चा-
 स्मै वृत्तिरक्षतथोत्तरा ३६ नारद उवाच तद्वचः पुरुषश्रुत्वा दुर्वासा क्रोधविग्रहः भूभागकुटलीभूतेर-
 क्तेनेत्रे चकार ह ३७ स्थलीव सर्वब्रह्मांडं च चालनिमिषद्वयं प्रणतं धनदं वीक्ष्य ताभ्यां शापमहामुनिः

ग० सं०
१३०

सन्ध्यानर्तभूमिषु २ दृष्ट्वाशुभं सरः स्नात्वाहरेः पूजाचकार ह तत्पूजायां महाशंखं पापशस्त्राविस्वतः ३
चोरयामास कक्षीवान् तस्याशिष्यो तिलोभतः पूजाशंखंगतं वीक्ष्य कुल्लः प्राह त्रितो मुनिः ४ येन नीतस्तु मे
शंखः स शंखो भवतु ध्रुवं तदेव शंखरूपो भूत् कक्षीवान् शापपीडितः ५ तस्यादयोर्निपतितः पाहि मामित्युवा
च ह शीघ्रं शांतं च त्रितः प्राह दुर्मते किं कृतं त्वया स्तुत्यदोषाद्भूत्वा पापं मद्बन्धनोपुषा भवेत् ६ भजन् श्रीरुष्णापादा
ब्जं स ते मोक्षं करिष्यति इत्युक्त्वा त्रितो राजन् चिते देवमहो मुनौ ७ सरोवरं निपतितः कक्षीवान् शंखरूपध
क प्रवदन् रुष्णा रुष्णोति शतवर्षं स्थितो भवत् ८ परिपूर्णतमः साक्षात् भगवान् भक्तवत्सलः आगत्य सरस-
स्तीरं माभैष्ट्यभयंददौ ९ तामेघनादगंभीरांगिरंश्चुत्वा जले चरः चुक्रोश पाहि पाहीति देवदेव जगत्पते १०
भुजगेंद्र भोगरुचा भुजेन भगवान् प्रभुः शंखभक्तं गजमिव प्रोज्जहार दयापरः ११ तदेव दिव्यरूपो भूच्छं
खरूपं विहाय सः कृतांजलिहरिं नत्वा स्तुतिचक्रे तदार्द्रकः १२ कक्षीवानुवाच वासुदेवनमस्ते स्तुगा विंदु रूपो
त्तम दीनवत्सल दीने शङ्कर केशपरेश्वर १३ ध्रुवे ध्रुवपदपात्रे प्रह्लादस्यार्तिहारिणे गजस्योद्धारिणे तुभ्यं
बलेर्बलिविदेनमः १४ द्रौपदीचीरसंतानं कारिणे हरये नमः गराम्निवनवासेभ्यः पांडवानां सहायिने १५
यादव त्राणकर्त्रे च शक्रादाभीरदक्षिणे गुरुमातृद्विजानां च पुत्रदानेन मोनमः १६ जरासंधनिरोधा-
र्तनृपाणां मोक्षकारिणे नृगस्योद्धारिणे साक्षात्सुदाम्नोदैन्यहारिणे १७ वासुदेवाय रुष्णाय नमः सं
कर्षणाय च प्रद्युम्नायानिरुद्धाय च तुर्य्युहाय ते नमः १८ त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बंधुश्च सखा त्व
मेव त्वमेव विद्याद्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव १९ श्रीनारद उवाच एवं स्तुत्वा हरिराजन् कक्षी

द्वा० अ०
१२

१३०

तोगजेन्द्रोवलदर्पितः तमाकृष्यबहिर्प्राप्तं पुनस्तेन विकर्षितः १३ करेण च कलभास्तं तारयितुमक्षमाः एवंत
 योर्युद्धतोश्च कर्षतोर्हि बहिर्मिथः १४ पंचशत्संच वर्षाणि व्यतीथुः पश्यतां सतां एवं कश्मलमापन्नो गजो जाति
 स्मरो महान् १५ प्रेमलक्षणाया भक्त्या हरिपादकृताश्रयः सस्मार श्रीहरिं देवं मृत्युपाशवशगतः १६ गजेन्द्र
 उवाच श्रीकृष्ण कृष्ण सरवकृष्णवपुर्दधान कृष्णाय ते विशदधिष्णु सुरेश विष्णो पूर्णप्रभो परमयावनपुण्य
 कीर्ते मां पाहि पाहि परमेश्वर पापपाशात् १७ नारद उवाच एवग्राह गृहीतांगं स्मरंतं च हरिं हरिः ज्ञात्वा
 रुत्थस्व गंगेगादधावद्दीनवत्सलः १८ स्वयं स्वगात्समुत्तीर्य धावन् चक्रं समाक्षिपत् चक्रे प्राप्ते पूर्वमेव ग्राह
 स्यापि शिरोद्धृतं १९ दैन्यं प्राप्ते धनमिव देहाद्रिन्नं बभूव ह पश्चात् प्रपतितं चक्रं गोमत्या च तद्देनदत् पाषा
 णानि च यान्सर्वान् चक्राकारं चकार ह २० तन्नेमि संघर्षं भवन् चक्रतीर्थं शुभावहं तच्च क्रदर्शनाद्राजन् ब्रह्मह
 त्या प्रमुच्यते २१ ग्राहं स्थित्वा शिराभूत्वा पूर्व रूपं दधार ह श्रीकृष्णानुग्रहाद् हस्तीदिव्यरूपो बभूव सः २२
 परिक्रम्य हरिं त्वास्तुत्वा देवो देवं कृतांजलिः कुबेरमंत्रिणो तो द्वौ जग्मतुः स्वपदं पुनः २३ देवेषु पुष्पवर्षत्सु जय
 ध्वनिनदत्सु च जगाम भगवान् साक्षात् स्वयं धामकृतेः परं २४ चक्रतीर्थं कथामेनायः शृणोति नरोत्तमः
 चक्रतीर्थं स्नानफलं संप्राप्नोति न संशयः २५ गजग्राहकथां पुण्यायः शृणोति समाहितः दुःस्वप्नं त्यजेत् त-
 स्य सुस्वप्नं भवति ध्रुवं २६ इति श्रीमद्भगवद्गीतायाम् अष्टाध्यायः श्रीद्वारकाखंडे नारदबहुलाख्यसंवादे चक्रतीर्थोत्प
 त्तौ गजग्राहमोक्षो नामैकादशोऽध्यायः ११ श्रीनारद उवाच शंखोद्दारे तीर्थं सुरव्ये स्वर्णदानं ददाति यः स
 गच्छेद्दृष्ट्वा वं लोकं सर्वोपद्रववर्जितं १ श्रीकृष्ण भक्तशांतात्मा त्रितोनाम महा मुनिः तीर्थयात्राप्रसंगेन प्रा

राहरंतीममितिहासंपुरातनं यस्यश्रवणमात्रेणपापशापात्प्रमुच्यते १४ आसीद्गजाह्वयेवैश्वोराजमार्गपतिः
परः महागौरवसंयुक्तानिधीशोधनदोयथा १५ वेश्याप्रसंगनिरतोविटगोष्ठीविशारदः द्युतक्रीडनकास-
कोलोभमोहमदान्वितः १६ मृषावादीमहादुष्टः कुकर्मनिरतःसदा ब्राह्मणेभ्योनपितृभ्योनदेवेभ्योध-
नंददौ १७ हरेःकथांप्रेत्यदूरादूरवैनिर्ययौत्वरं पित्रोःसेवापिनकृतानपुत्रेभ्योधनंददौ १८ त्यक्त्वाभा-
र्यांसभिन्नोभूद्धनाढ्योदुर्मतिःखलः वेश्याप्रसंगान्तस्यापिधनार्द्धप्रक्षपगतं २९ अर्धेतुतस्करैर्नीतंकिंचि-
त्पृथ्वागतंस्वतः पुण्येनवर्द्धतेलक्ष्मीपापेनक्षीयतेध्रुवं २० एवंसनिर्धनोजातोवेश्यासक्तोमहारवलः त-
स्मिन्गजाङ्गयेरम्येचौरीकर्मचकारह २१ चौरीकर्मप्रकुर्वंतबध्वातंदामभिर्नृपः देशान्निःसारयामास
शान्तनुर्नृपतीश्वरः २२ वनेपिनिवसन्सोपिजीवहिंसांचकारह समाद्वादशसाहस्रंनववर्षयदाधनः २३
पश्चिमांतुदिशंप्रागाद्वैश्योदुर्भिक्षपीडितः वनेवैमारितःसोपिसिंहेनतलघाततः २४ तदैवयमदूतास्तंब-
ध्वापाशैरधोमुखं कशाघातंस्ताडयंतो निन्धुमार्गयमस्यच अथकश्चिन्महान्गृध्रोमांसंतस्यभुजस्यच २५
गृहीत्वारवंगतःसद्यस्वादञ्चबुपुटेनतं २६ निरामिषाःखगाश्चान्येस्वामिषंजगमुरातुराः एवंकोलाहलेजाते
शरवचिल्लादिभिःकृते २७ नजहौमुखतोमासंपश्चिमाशांजगामह तत्समेनापिगृध्रेणतीक्ष्णतुंडेनताडिता-
त् २८ तन्मुखवात्प्रपतन्मांसोगोमतीसिंधुसंगमे तीर्थक्षुतेतस्यमासेवैश्योयंपातकीमहान् २९ तेषांपा-
शमयंछित्वाभूत्वादेवश्चतुर्भुजः पश्यतांयमदूतानांविमानमधिरुत्थसः ३० विराजयन्दिशःसर्वांपरं-
धामहरेर्ययौ ३१ गोमतीसिंधुसंगस्यमाहात्म्यंशृणुतेनरः सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकंप्रयातिसः ३२

चान्प्रेमपूरितः विमानवरमास्थाययादवानांचपश्यतां २० विष्वाजयन्तदशदिशः शतसूर्यसमप्रभः जगाम
 वैष्णवंलोकं सर्वोपद्रववर्जितं २१ शंखोद्धारकृतोयस्मिन्हरिणामैशिलेश्वर तस्मात्तीर्थमहापुण्यं शंखोद्धार
 रकथांगतं २२ शंखोद्धारकथामेतांय शृणोतिनरोत्तमः शंखोद्धारस्नानफलं लभते वै न संशयः २३
 इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां श्रीद्वारकाखंडे नारदबहुलाश्वसंवादे शंखोद्धारमाहात्म्यं नाम द्वादशोऽध्यायः
 १२ श्रीनारद उवाच प्रभासस्यापि माहात्म्यं शृणुराजन्महामते सर्वपापहरं पुण्यं तेजसावर्द्धनं परं १
 गोदावर्यागुरौ सिंहे हरक्षेत्रे च कुंभगे रविग्रहे कुरुक्षेत्रे काश्यां च द्वाग्रहे तथा २ यत्पुण्यं लभते राजन् स्नानतो
 दानतो नरः तस्माद्भूतगुणं पुण्यं प्रभासे च दिने दिने ३ यत्र स्नात्वा दक्षशापात् गृहीतो यस्मि एण्डुराद् वि
 मुक्तः किल्बिषात्सद्यो भजे भूयः कलोदयम् ४ महापुण्यं तमारजन् यत्र प्रत्यक्षं सरस्वती तस्यां स्नात्वा नरः
 पापी साक्षाद्ब्रह्ममयो भवेत् ५ तत्तीरे वर्तते राजन् नाम्ना वै बोधपिप्पलं कृष्णो नयत्रोद्धवाय दत्तं भागवतं
 शुभं ६ तं नत्वा भ्यर्च्य विधिवत्पृष्ट्वा श्रीबोधपिप्पलं शृणोति यो भागवतं पुराणं ब्रह्मसंमितं ७ श्लोकार्थं
 श्लोकपादं वामौर्नानियतमानसः तस्य पाणौ भवेद्वाजन् वैष्णवं परमं पदम् ८ प्रौष्ठपाद्यां पूरिमास्यां हेम-
 सिंहसमन्वितं ददाति यो भागवतं स याति परमांगतिं ९ पुराणं न श्रुतं ये स्तु श्रीमद्भागवतं क्वचित् तेषां वृथा ज-
 न्मगतं नराणां भूमिवासिनां १० येन श्रुतं भागवतं पुराणं नाराधितो येः पुरुषः पुराणः द्रुतं मुखेनैव धराम
 राणां तेषां वृथा जन्मगतं नराणां ११ द्वारावत्यां तीर्थं राजगोमतीसिंधुसंगमं यत्र स्नात्वा नरो याति वैकुण्ठं
 विमलं पदं १२ शताश्वमेधजं पुण्यं गंगासागरसंगमे तत्सहस्रगुणं प्रोक्तं गोमतीसिंधुसंगमे १३ अत्रैवो

यातेनृपसत्तमे तत्पूर्वस्यादहं प्राप्तः श्रीशैलस्यपुरेनृप १७ कलप्रियेणापिमया श्रीशैलायमहात्मने क
थितं सर्ववृत्तांतं नृपचौर्यसमन्वितं १८ श्रीशैलपुत्रमोहेन निर्भर्त्स्येति कथासिहि स्रमेरुगिरिराजं च हिमवं-
तं नगेश्वरं १९ श्रीशैलः प्राह धर्मात्मा पुत्रस्नेहसमाकुलः एको देवेन दत्तो यं न पुत्रावहवश्च मे २० तं हर्तुमाग
तेराज्ञिरैव ते वै महाबले विदेशं याति पुत्रो मे तेन राज्ञामहात्मन २१ पुत्रस्नेहाभिभूतो यं युवयोः शरणागतः
जित्वा तैरेव तं शीघ्रं पुत्रमांदातुमर्हथ २२ जाते श्वकारेणात्तौ द्वौ स्रमेरुश्च हिमाचलः शैललक्ष्यैः परिवृत्तौ
योद्धुमाज्जग्मतुर्द्वुतम् २३ ततो भुजासमुत्पाद्य हनुमानि वतंगिरिं उद्धृत्या बलाद्राजाय दागंतुं मनोदधे-
२४ तदैव चागता न्वीक्ष्य गिरीन् शस्त्रास्त्रधारिणः अद्दहासंचकारोच्चैस्तडित्वा तमिवात्मनः २५ ननाद ते
न ब्रह्मांडं सप्तलोकैर्बिलैः सह तदैव तेषां शस्त्राणि हस्तभ्यो न्यपतन्स्वतः २६ निशस्त्रास्ते यदा शैललक्ष्यैः
तः प्रध्वनिमुद्गुः गच्छंतं स गिरिं नेदुर्मुष्टिभिर्जानुभिः पथि २७ यथा शूरा हनुमंतं नृपातामहाबले तै
स्ताडितोपिनजहौ गिरिराजा करायतः २८ मन्मुरवात्च्छीहरिः शुत्वा शैलोद्योगं नृपोपरि सद्यो भक्त सहा
यार्थं भगवान् भक्तवत्सलः २९ आगत्या काशमार्गं पिदत्वा तेजः स्वकं परं मा भैष्टेत्यभयं दत्वा त्वरमंतरधीय
त ३० गते हरौ भगवति भगवत्तेजसा न्वितः एकहस्ते गिरिं धृत्वा मुष्टिनावज्रघातिना ३१ स्रमेरुं संतता-
डाश्रुवज्जीवबलवत्तरः तस्य मुष्टिप्रहारेण मेरुर्विद्रुलतांगतः ३२ हिमवंतं बाहुवेगात्मातयित्वा महीत
ले मम रूपां चान्यांश्च विंध्यादीन् रणदुर्मदः ३३ विंध्यादयश्च तस्यैव पादघातनमर्दिताः भयभीतारण-
त्यक्कादुद्गुप्ते दिशो दश ३४ एवञ्जित्वा शैलसंघं तं शैलं शैलसन्निभः रैवतोपि जपारावैरानर्तेषु न्यपात-

इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीद्वारकारवंडेनारदबहुलाश्वसंवादे प्रभाससरस्वतीबोधपिप्पलुगोमतीसिंधु
 संगममाहात्म्यं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ श्रीनारद उवाच द्वावावत्याः समुद्रस्य माहात्म्यं शृणु मानद सर्व-
 पापहरं पुण्यं तत्स्नानफलदं स्मृतं १ माधव्यां पूर्णमास्यां यो व्रती स्नात्वा नदीपतिं नत्वा संपूज्य विधिव-
 द्ब्रह्मदानं करोति यः २ तस्य देहे त्रयोदेवानि वसन्ति महीपते यस्य दर्शनमात्रेण नरो याति कृतार्थतां ३
 तद्देहस्पर्शनात्सद्यो ब्रह्म हत्या प्रमुच्यते यत्र यत्र गतः सोऽपि तत्र तत्र च भूशुभा ४ दृष्ट्वा तं च स्मृतं पापी जग-
 द्बद्ध करोति हि छिन्नं त्ति पापपटलं परं मोक्षं प्रयाति हि ५ रैवतस्याथ शैलस्य माहात्म्यं शृणु मानद सर्व-
 पापहरं पुण्यं भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ६ गौतमस्य सुतो धीमान् मेधावी नाम वैष्णवः विंध्याचलतपस्तेपे व-
 णाणामयुतं शतं ७ तं दृष्टुमागतः साक्षाद्दयांतरतमो मुनिः नोच्च चाला स नात्सोऽपि मेधावी तपसोत्कटः
 ८ अयांतरतमस्तं वैशशापकोधपूरितः सतामभक्तपापात्स नृतयोर्बलविगर्हितः ९ शैलवत्ते स्थि-
 तिश्चात्र वैशैलो भवदुर्मते इत्युक्त्वा गते साक्षाद्दयांतरतमे मुनौ १० मेधावी शैलताप्राप्तः श्रीशैलस्य स-
 तो भवेत् जातिस्मरामहाबुद्धिं विष्णुभक्ते प्रभावतः ११ एकं दामन्सुरवाच्छ्रुत्वा माहात्म्यं द्वारिकापुरः
 तत्र वा सोऽपि राजानं रैवतं गच्छ सत्वरं १२ वदमत्प्रार्थनामुक्त्वा त्वं महादानवत्सलः सोऽयं महाबलो राजा-
 प्रसन्नो यदि वा भवेत् १३ तेन नीतस्य मेवासोऽभविष्यति हरेः पुरि इति श्रुत्वा मया विष्णुभक्तानां शांति-
 कारिणा १४ रैवतायाश्च कथितं तथोक्तं परमं वचः सप्रसन्नः प्राह राजन् त्रकपि न पर्वतः १५ तत्स्थापनां
 करिष्यामि समुत्साह्य भुजाबलात् समुन्नीय द्वारकायां प्रतिज्ञाम करोहि मां १६ एतस्मिन् तं चोरयितुं प्र-

श्वमाहात्म्यं शृणु पापहरं परं १४ यस्य श्वमात्रेण कर्म बंधात् प्रमुच्यते गोपीनां यत्र वासो भूतेन गो-
पीभुवः स्मृताः १५ गोप्यंगरागसंभूतं गोपीचंदनमुत्तमं गोपीचंदनलिप्तांगो गंगास्नानफलं लभेत् १६
महानदीनां स्नानस्य पुण्यं तस्य दिने दिने गोपीचंदनमुद्राभिर्मुद्रितो यः सदा भवेत् १७ अश्वमेधसहस्रा-
णिराजसूयशतानि च १८ सर्वाणि तीर्थदानानि व्रतानि च तथैव च कृतानि तेन नित्यं वै सकृत् तार्थेन संशयः
१९ गंगां मृद्भिर्गुणं पुण्यं चित्रकूटं रजः स्मृतं तस्माद्दशगुणं पुण्यं रजः पंचवटी भवं २० तस्मान्छतगुणं पुण्यं
गोपीचंदनं रजः गोपीचंदनकविद्धि तृदावनरजः समं २१ गोपीचंदनलिप्तांगं यदि पापशतैर्युतं तं नेतुं नय-
मः शक्यो यमदूतः कुतः पुनः २२ नित्यं करोति यः पापी गोपीचंदनधारणं स प्रयाति हरेर्धाम गोलोकं प्रकृतः प-
रं २३ सिंधुदेशस्य राजा भूद्दीर्घबाहुरिति श्रुतः अन्यायवर्ती दुष्टात्मा वैश्यासंगरतः सदा २४ तेन वै भारते व-
र्षे ब्रह्महत्याकृतं शतं दशगर्भवती हत्या कृता तेन दुरात्मना २५ मृगयायां तु बाणैर्गोघैः कपिला गोवधः कृतः
सैंधवहयमारुत्य मृगयार्थी गतो भवत् २६ एकदाराज्यलोभेन मंत्री क्रुद्धो महारवलं जघानारण्यदेशे तं ती-
क्ष्णधारेण चासिना २७ भूतले पतितं मृत्कृतं वीक्ष्य यमानुगाः बध्वाय मपुरीं नित्युर्हर्षयंतः परस्परं २८
सन्मुखेव स्थितं वीक्ष्य पापिनं यमराट् बलीं चित्रगुप्तं प्राह तूष्णीं का योग्या यातनास्य वै २९ चित्रगुप्त उवाच
चतुराशीतिलक्षेण नरकेषु निपात्यतां निःसंदेहं महाराज यावच्चंद्रादिवाकरो ३० अनेन भारते वर्षे क्षणं न सु-
कृतं कृतं दशगर्भवती घातः कपिला गोवधः कृतः ३१ तथा वनमृगानां च कृत्वा हत्या सहस्रशः तस्मादयं म-
हापापी देवता द्विजनिंदकः ३३ नारद उवाच तदा यमाज्ञया दूतानीं त्वातं पापरूपिणं सहस्रयोजना-

यत् ३५ सो भूद्वैवतनामापिराजन् रैवतकोचलः हरिभक्तः शैलमुख्यो हारावल्यां विराजिते ३६ तस्य दर्शनं
 मात्रेण ब्रह्महत्या प्रमुच्यते स्पर्शनाच्छ्रुतयज्ञानां फलमाप्नोति मानवः ३७ यात्रां कृत्वा पियस्यापि परिक्रम्य
 नताननः भोजनं ब्राह्मणे दत्वा याति विष्णोः परंपदं ३८ इति श्रीमद्गोर्वाचार्यसंहितायां श्रीहाराकारवंडेनार
 दबहुलाश्वसंवादे रत्नाकर रैवतकाचलमाहात्म्ये नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीनारद उवाच तस्मिन् गिरौ
 यज्ञतीर्थे रैवतेन कृतं पुरा यत्र कृत्वा यज्ञमेकं कोटियज्ञफलं लभेत् १ कपितं कं नाम तीर्थं कपिपातात्समु-
 द्रवे गिरौ रैवतके राजन् सर्वपापप्रणाशनं २ भौमासुरसरवो दुष्टो द्विविदो नाम वानरः मारितो यत्र रामेण
 मुष्टिनावज्जपातिना ३ सद्यो मुत्तंगतः सोऽपि सतां हेलनवानपि तत्र स्नातुं सदा देवा आगच्छन्ति नरेश्वरः
 ४ कलविंकस्य यात्रायां कोटिगोदानजं फलं तस्माच्च द्विगुणं पुण्यं दंडकारव्यवने शुभे ५ तस्माच्चतु-
 र्गुणं पुण्यं सैधवारव्ये महावने जंबूमार्गे पंचगुणं पुण्यं प्राप्नोति मानवः ६ तस्माद्दशगुणं पुण्यं पुष्करा-
 रव्ये वने स्मृतः तस्माद्दशगुणं पुण्यं मुत्पालावते यात्रया ७ तस्माच्च नैमिषारण्ये पुण्यं दशगुणं स्मृतं तस्मा-
 च्छतगुणं पुण्यं कपिठके विदेहराट् ८ नृगकूपं द्वारकायां तीर्थानां तीर्थमुत्तमं यस्य दर्शनमात्रेण विप्राव-
 द्यात्प्रमुच्यते ९ अज्ञाना ब्राह्मणास्यापि गोददौ ब्राह्मणाय सः तेन पापेन कूपे वै कलसवपुर्द्धरः १०
 नृगोपि दानिनां श्रेष्ठः पतितो यच्चतुर्भुजं श्रीकृष्णेन तद्द्वारः कृतो वै पश्यतां सतां ११ तत्तद्दिनान् नृगकूपं तु
 तीर्थं भूतं महीपते कार्तिके पूर्णिमायां तु तस्मिन् स्नानसमाचरेत् १२ कोटिजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र
 संशयः एकं यत्रापि गोदानं कुराति विधिवन्तरः १३ कोटिगोदानजं पुण्यं लभते वै न संशयः गोपीभूमे

ग० सं०
१३४

निवासतः ३ तत्तीर्थस्यापिमाहात्म्यं श्रुत्वा च दाननामुखात् राधास्नातुं मनश्चक्रे कृष्णविक्षेपविह्वला ४
श्रीसिद्धाश्रमयात्रायां सूर्यपर्वणि माधवे राधागंतुं मनश्चक्रे उत्थाय कदलीवनात् ५ गोपीनां शतश्रूयेन सर्व
गोपगणैः सह शतवर्षे व्यतीतेषु श्रीदाम्निशापकारणात् ६ श्रीराधाशिविकारूढाच्छत्रचामरवीजिता आ
नर्तेषु महातीर्थे ययौ सिद्धाश्रमं सती ७ तत्रैव भगवान् साक्षाद् दयैः परिमंडितः स्त्रीणां षोडशसाहस्रैर्यत्रार्थे
चाययौ नृप ८ बलिष्ठायै च गोपालां कोटिभ्यः शस्त्रपाणयः सिद्धाश्रमं तेजुगुपुः सर्वतो राधिकाज्ञया ९ शत
युथास्तथा गोप्यो वेत्रहस्ता महाबलाः सिद्धाश्रमे च विधिवत्स्नांती राधां सिषे विरे १० द्वारकावासिनां तेषां स्थि
तानां स्नानमिच्छतां शस्त्रवेत्रैः स्ताडितानां विविशुर्भगवत्स्त्रियः ११ केयं स्नातीतीपप्रच्छुर्यस्या वै भवम-
द्भुतं यद्गौरवान्न संतीह सर्वेयादवपुंगवाः १२ अहो कस्य प्रियान्वेयं कानामकुत्र वासिनी त्वं सर्वज्ञो हि भगवन् व-
दनो देवकी सुत १३ श्रीभगवानुवाच वृषभानुसूता साक्षाद्वाधेयं कीर्तिनं दिनीं ब्रजे श्वरीमद्वयिता गोपि
काधीश्वरीवरा १४ स्नातुं सिद्धाश्रमं प्राप्ता ब्रजातु गोपीगणैः सह यद्गौरवान्न संत्येते तस्या वै भवमद्भुतं १५
श्रीकृष्णस्य वचः श्रुत्वा सत्यभामा तथा भामिनी शनैः प्राह सपत्नीनां रूपयौवनगर्विता १६ किं तुराधारूपवतीना
हं रूपवती किमु बहुभिर्याचिता पूर्वं रूपौदार्यगुणार्चिता १७ तद्रूपकारणात् सख्यं शतधन्वामृतो भवत् अ
कूरकृतवर्मा च पुरातो द्वौ पलायितौ १८ दिने दिने स्वर्णभारानघौ सैः सृजति स्वतः दुर्भिक्षमार्गैरिष्टानि सर्पाधि
व्याधयो शूभाः १९ न संति मायिनस्तस्य यत्रास्तेभ्यर्चितो मणिः मत्सिन्नापारबेहपि दत्तः साक्षात्स्यमंतकः
२० तेन जातं मद्गृहेऽपि सर्ववैभवमद्भुतं प्रेम्णापरेण श्रीकृष्णंगरुडोपरि गामिनी २१ भौमासुरमहायुद्धे

हा० अ०
१६

१३४

ग्रामेतसत्तैलमहारवले ३४ स्फुरदत्युच्छ्रलत्फेनेकुंभीपाकेन्यपातयन् प्रलयापिसमोवद्विःसद्यः शीतलतांगतः
 ३५ वैदेहतन्निपतनात्प्रह्लादक्षेपणाद्यथा तदैवचित्रमाचरव्युर्यमदूतामहात्मने ३६ अनेनस्कृतंभूमौस-
 एवन्नकृतंकचित् चित्रगुप्तेनसततंधर्मराजोव्यचिंतयन् ३७ सभायांमागतंव्यासंसंपूज्यविधिवन्नुप न
 त्वापप्रच्छधर्मात्माधर्मराजोमहामतिः ३८ यमउवाच अनेनपापिनापूर्वेनकृतंस्कृतंकचित् स्फुर
 दत्युच्छ्रलत्फेनेकुंभीपाकेमहारवले ३९ अस्यक्षिपणतोवद्विःसद्यः शीतलतांगतः इतिसंदेहतश्चेतः
 खिद्यतेमेनसंशयः ४० श्रीव्यासउवाच सूक्ष्मागतिर्महाराजविदितापापपुण्ययोः अथाब्रह्मगतिं
 प्राज्ञैःसर्वशास्त्रविदांवैरैः ४१ दैवयोगादृश्यपुण्यप्राप्तंवैस्वयमर्थवत् येनपुण्येनशुद्धोसौतच्छृणु
 महामते ४२ कस्यापिहस्ततोयत्रपतिताद्वारकामृतः तत्रैवायंमृतःपापीशुद्धाभूत्तत्प्रभावतः ४३
 गोपीचंदनलिप्तांगोनरोनारायणोभवेत् एतस्यदर्शनात्सद्योब्रह्महत्याप्रमुच्यते ४४ नारदउवाच
 इतिश्रुत्वाधर्मराजस्तमानीयविशेषतः विमानेकामगेस्थाप्यवैकुण्ठंप्रकृतेःपरं ४५ प्रेषयामाससहसागो-
 पीचंदनकीर्तिवत् एवंप्रकथितंरान्गोपीचंदनकंयशः ४६ गोपीचंदनमाहात्म्यंयःशृणोतिनरोत्तमः सया
 तिपरमंधामश्रीकृष्णस्यमहात्मनः ४७ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांश्रीद्वारकाखंडेकपिटंकनृगकूप
 गोपीभूमिमाहात्म्यंनामपंचदशोऽध्यायः १५ श्रीनारदउवाच सिद्धाश्रमस्यमाहात्म्यंशृणुराजन्महाम
 ते यस्यस्मरणमात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते १ अस्पर्शनाद्दूरेःसाक्षान्नवियोगोभवेत्कचित् तंचसिद्धाश्र
 मंनामवदंतीहपुराविदः २ दर्शनादस्यसाक्षोक्तंमापीयंस्पर्शनाजया साहस्यंस्नानतोयातिसायुज्यंत

ग० सं०
१३५

अंधारयंतीतिकोमलं ४० दूरात्तांराधिकांप्रेक्ष्यकृष्णपत्न्यः सहस्रशः जग्मुर्मूर्छामहाराजतद्रूपेणातिमो-
हिता ४१ तत्तेजसाहत रुचः सूर्यात्तारगणायथा गजरूपाभिमानास्ता ऊचुः सर्वापरस्परं ४२ अहो एता
दृशंरूपं त्रिलोक्यां न हि चाद्भुतं श्रुतं यथा तथा दृष्टुमर्हति त्रयं मनोहरं ४३ एवं वदंत्यस्तां प्राप्ताः श्रीकृष्णस्य
पुरःसराः गोपीनां राजपुत्रीणां नेत्राणि परिरिभरे ४४ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां श्रीद्वारकाखंडे
सिद्धाश्रममाहात्म्ये राधा रूपदर्शनं नाम षोडशोऽध्यायः १६ श्रीनारद उवाच श्रीकृष्णमागतं वीक्ष्य पद-
राज्ञी समन्वितं तदा जयजयारावं च कुर्गोऽप्योतिहर्षिताः १ सहसा श्रीहरिराधापरिक्रम्य कृतांजलिः पद्मा
भाभ्यां तु नेत्राभ्यामानं दाश्रूणि मुच्यती २ स्यमंतकरवचित्सादंचितामणिखचित्तटे पद्मरागलसन्मध्यं च
द्रुमंडलवर्तुलं ३ कौस्तुभैः परवचित्प्रष्टं कुंभमंडलमण्डितं पारिजातकपुष्पाढ्यं पीयूषस्त्राविच्छन्नमत् ४
दत्त्वासिंहासनं तस्मै प्राह प्रसितानना अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः ५ अद्य मे सफलो धर्मो हरे त्वया-
गते सति धन्यं सिद्धाश्रमं स्नानं सफलीभूतमद्भुतं मयापि न कृता भक्तिस्तव भक्तसहायिनः ६ बहवश्च सहाया
न्मे त्वया देव कृता भुवि कंसोऽपि लोकविजयी येन भीतो बभूव ह ७ समारितो मद्वचनात् शंखचूडस्त्वया हरे
मत्प्रेम्णा पितृव्या देवैर्भवदं दर्शितं ब्रजे ८ शक्रस्य मानभंगोऽपि कृतो देवत्वया बलात् मत्कारणाद्भुजं रक्षन्
धृत्वा गोवर्धनाचलं ९ यथेष्टा लिंगितो रासे गोपीभिस्त्वं वशीकृतः इदं ते चरितं देवनरलोकविडम्बनं १०
श्रीनारद उवाच एवं वदंती साराधा त्वरं चंद्राननाज्ञया सादरेण हरेः पत्नी वीक्ष्य तां गौरवं ददौ ११ भैष्मी जांबु-
वतीं भामां सत्यां भद्रां चलस्मणां कालिं दीप्तिं विदां च मिलित्वा सा परस्परं १२ षोडशस्त्री सहस्रं च रोहि-

हा० अ०
१६

१३५

पृष्ठाग्न्योतिषं पुरं ममापि कृपया यूयंत तस्य राक्षसमागताः २२ प्राप्ताः श्रीकृष्णापत्नीत्वं समा एव न संशयः मद्वोरवा
 च्च शक्राय छत्रं दत्तमनेन वै २३ कुंडले देवमात्रे च दत्ते वै मत्प्रिये ह्यया ऐरावत भवानागाभौ मास्करसमूहयः २४
 मद्विह्वया समानीता श्रीकृष्णेन महात्मना मत्कारणान्महावैरं शक्रे पिबतवान्हरिः २५ महारेवर्तते नित्यं दृक्षेद्रुः
 पारिजातकः पाति ब्रह्मे नैव मया श्रीकृष्णो यं वशीकृतः २६ सर्वोपस्करसंयुक्तो नारदाय समर्पितः मत्समानं न क
 स्यात्सुगौरवं वै भवं तथा २७ रूपौदार्यं न कस्यास्तुराधायाः किमु वर्णनं यद्रूपोपरि चैद्याद्यान्नेन युयुधुर्युधि
 २८ हे सुन्धुरस्किणी सा त्वं कथं रूपवती नहि सगोपकन्यका सरयौ यूयं वैरोजकन्यका धन्यामान्याश्च सर्वा वै
 यूयं मानवती वरा २९ एवं तु सत्यभामायां वदं त्यामैथिलेश्वर भूत्वा मानवती सर्वास्किण्याद्यास्त्रियो वराः
 ३० कुलकौशलशीलार्थरूपयौवनगर्विताः श्रीकृष्णं मानदं प्रादुरष्टपदमहास्त्रियः ३१ राज्यवाच श्रुतं
 तव सुरवात्पूर्वराधारूपं परं स्मृतं यस्यां रक्तः सदा त्वं वै त्वयिरक्ता च या सदा ३२ तां राधां द्रष्टुमिच्छामस्त्वत्
 प्रियां ब्रजवासिनीं त्वद्वियोगेन संखिन्नास्नातुं चान्न समागतां ३३ नारद उवाच यथा स्तुचोक्ता श्रीकृष्णाः प
 दस्त्रीपरिवेष्टितः षोडशस्त्रीसहस्राब्जे दृष्टुं राधां जगाम ह ३४ श्रीहेमशिविरस्ये पताका ध्वजमंडिते च
 द्रुमंडलशोभाह्वयवितानतनितेशुभे ३५ मुक्ताजवनि कायत्रवस्त्रोयस्तरणं शुभं मालतीमकरं दाढ्यं सर्वतो ग
 धिसंकुलं ३६ तेन भृंगावलीचक्रे बलं कोलाहलं परं तत्र राधापदुराजी श्रीकृष्णात्तमानसा ३७ हंसाभैर्व्यज
 नैर्दिव्यैर्वीज्यमाना सरवीजनैः छत्रंदोलधरैस्तत्र ब्रजद्विस्तामितस्ततः ३८ बालार्ककुंडलधरा विद्युद्धारमनो
 हरा कोटिचंद्रप्रतीकाशातन्वी कोमलविषदा ३९ चामुलकमयश्चिन्तिजापुष्पभूमिमनोहरा शनैः शनैः पादप-

ग० सं०
१३६

लीभिः समन्विता नीत्वा दुग्धं तत्समीपं प्रययौ परमादरात् २९ उष्णां दुग्धं सितायुक्तं कचोले हैमने कृते
अपाययत्परं प्रीत्याराधां भीष्मकनंदिनी ३० एवमभ्यर्च्य विधिवद् दत्वा तां बूलवीटकं सत्यभामादिभिः श
श्वत्सपत्नीभिः समन्विता ३१ आगत्य कृष्णासामीप्यं वदंती स्वकृतं शुभा भेजे श्रीरुक्मिणी साक्षा-
द्वी कृष्णापदपंकजं ३२ संलालयंती सततं कोमलैः करपल्लवैः कृष्णापादतलोच्छालान्वीक्ष्य सा विस्मिता
भवत् ३३ उच्छालकाः कथं जातास्तव पादतले प्रभो अद्यैव भूता भगवन् न वेद्यत्र हिकारणं ३४ षोड
शस्त्री सहस्राणां शृण्वन्तीनां हरिः स्वयं राधाभक्तिप्रकाशार्थं प्रसन्नः प्राह रुक्मिणीं ३५ श्रीभगवानु
वाच श्रीराधिकाया त्वदयारविंदे पादारविंदं हिविराजते मे अहर्निशं प्रश्रयपाशबद्धं लवलवाहं न चलत्य
तीव ३६ अद्योष्णा दुग्धप्रतीयानतो ध्रा वुच्छालकास्ते मम प्रोच्छलति मंदोष्णमेवं हि न दत्तमस्यै युष्मा-
भिरुष्णानुपयः प्रदत्तं ३७ श्रीनारद उवाच श्रीकृष्णस्य वचः श्रुत्वा रुक्मिण्याद्यास्त्रियोवराः प्रेममाणं
विसृज्याथ विसिष्णुः सर्वतो नृप ३८ श्रीराधायाः परा प्रीतिर्माधवे मधुसूदने तत्समानानवैकेषां अद्विती-
यामहीतले ३९ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां श्रीह्यारकारवंदे नारदबहुलाश्वसंवादे सिद्धाश्रमे श्रीराधा
कृष्णसमागमो राधाप्रेमप्रकाशो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीनारद उवाच श्रीराधायाः परां प्रीतिं ज्ञा
त्वा गोपीगणस्य च ऊचुर्हरिराजपुत्रस्तद्वासप्रेक्षणीत्सकाः १ पट्टसज्ज्य ऊचुः धन्यो गोप्यस्तु ते भक्ता
प्रेमलक्षणा संयुताः याः प्राप्ता रासरंगे वै तासां किं वार्यते तपः २ वृंदावने कृतो रासो विधिना येन माधवे तं विधिं
द्रष्टुमिच्छामो यदित्वं मन्यसे प्रभो ३ त्वंचात्रैव तथाराधा गोप्यः सर्वा प्रजांगनाः वयं चास्यैव देवेश रासो योग्यं भवे

हा० अ०
१७

१३६

एगीमुखमेवच प्रेमानंदमयीदोर्भ्यांपरिरेभेमुदान्विता १३ श्रीराघोवाच चंद्रोयथैकोबहवश्चकोराःसूर्योयथै
 कोबहवोदृशस्युः श्रीकृष्णचंद्रोभगवांस्तथैको भक्ताभगिन्योबहवोवयंच १४ पद्मप्रभावंमधुपोययाहिरत्न
 प्रभावंकिल तत्परीक्षित विद्याप्रभावंचयथाहिविद्वान् काव्यप्रभावंचयथाकवींद्रः १५ यथासहस्रेषुजनेषुस
 त्कच रसप्रभावरसिकस्तथाहि जानातितत्त्वेननरेन्द्रपुत्र्यः कृष्णप्रभावंभुविकृष्णभक्तः १६ नारदउवाच
 राधावाक्यंतदाश्रुत्वाहकिंएगीभीष्मनंदिनी सपत्नीसहिताप्राहराधांकमललोचना १७ रुक्मिस्थुवाच
 धन्यासिराधेवृषभानुपुवि त्वद्भक्तिभावेनवशांकृतोयं वदत्यलंयस्यकथात्रिलोकी सएववार्तावदतित्वदीयं
 १८ श्रुतंयथातेहरिभावलक्षणं तथाहिदृष्टंनहिचित्रमेवहि गच्छाशुचास्मच्छिविरागियत्र हित्वानेतुमत्रा
 गतवत्यब्राह्मताः १९ नारदउवाच एवमुक्ताभीष्मसुताराधाकीर्तिसुतानदा समानीयस्वशिविरेसाहरे
 एमहात्मना २० शिविरेसर्वतोभद्रेपद्मकिंजल्कवासिते हैमशिरीषमृदुलेपर्यंकैसोपबर्हणे २१ सूर्ये-
 निवासयामासवासःस्रग्मंडनादिभिः संपूज्यविधिवद्वाचोसपत्नीसहितासती २२ गोपीनांशतयूथचसं
 पूज्यंचपृथक्पृथक् वार्तालापान्बहुविधान्कृत्वाकृष्णप्रियास्ततः २३ स्वपयित्वायतांजगुःस्वस्ववैशि
 विरंसुदा कृष्णपार्श्वगताभैष्मीदृष्ट्वाजागृदुपस्थितं कथंनशेषेभोस्वामिन्नितिकृष्णमुवाचह २४ श्री
 भगवानुवाच प्रत्युद्गमप्रसवणोराधासेनघ्नजेश्वरी अर्चिताहित्वयाकृष्णप्रसन्नासाभवत्परं २५ साचनि
 त्यंहिपिबतीशयानादोपयः शुभं पश्यपानंतुनकृतमद्यकृष्णव्याकिल २६ तेननिद्रानयनयोनंजाता
 स्यामहामते तस्मान्ममापिप्रस्थापोनजातोभीष्मकन्यके २७ नारदउवाच इतिश्रुत्वावरंभैष्मीसप

तमं साक्षाच्छ्रीकृष्णं पुरुषोत्तमं रासांतेरु किं एषीमुरव्या प्राहुः प्रेमपरायणाः २१ राक्षसकुचः दृष्ट्वा त्वद्रूप
मापुष्यं रासरंगे मनोहरे गतं मनो न भवानं दं ब्रह्मानं दं यथा मुनिः २२ एतादृशो पिरासो न्येन भूतो न भवि
ष्यति शतयूथस्तु गोपीनामत्र माधववर्तता २३ पत्न्यः षोडशसाहस्रं सखीभिः सहिता वयं सरवीकोटियु
ताश्चात्र अष्टपदमहास्त्रियः २४ वृंदावने पि नैतादृक् भूतो वामाधवेश्वर नारद उवाच एवं कृताभिमा
नानां राज्ञीनां प्रहसन्हरिः प्राहेतं पृच्छतां राधा भवतीभिः परापरं २५ सत्यभामादिकाः सर्वाः पृच्छन्तीनागरीव
रां किंचिद्दुःखं मम नमि प्राहराधा परं वचः २६ श्रीराधोवाच न नुरासपरं चात्र बहु स्त्रीगणसकुलं पूर्वेरा
ससमो न स्याद्यस्तु वृंदावने भवत् २७ क्वात्र वृंदारण्यं हि दिव्यद्रुमलताकुलं प्रेमभारानतलतमधुमत्तम
धुव्रतं २८ पुष्पव्यूहान्वहंतीया यथोष्णिकुमुद्रिताशुभा हंसपद्मसमाकीर्णा क्वात्रयमुनानदी २९ मा
धव्यस्तुलताः क्वात्र पुष्पभारनतामराः कृपक्षिणः प्रेमपरागायंति मधुरस्वनम् ३० लोलालिपुंजाकुंजाः क
निकुंजादिव्यमंदिराः क्वायुशीतलोमंदोवातिपद्मरजोहरन् ३१ शृंगैर्मनोहरैरुच्चैर्गिरिर्गोविन्दनोचलः सर्वत्र
फलपुष्पाढ्योदरीभिः क्ककरीवसः ३२ कालिंदीपुलिनेरम्ये वायुनाचितसैकते वंशीवेत्रधरोमल्लपरिवर्हवि
राजितः ३३ क्वात्र कृष्णशृंगारो वनमालाविभूषितः श्यामानामलकानां च वक्राणां गंधवारिणां ३४
बलितं हलितं क्वात्र कुंडलाभ्यां परस्परं श्रीमुखे कृष्णचंद्रस्य गंडस्थलमनोहरे ३५ पत्रावलिंगंधलोभा
द्भ्रमद्गंगावलीयुते क्कप्रेमगादर्शनं चैव स्पर्शनं हर्षणं तथा ३६ कामेषु तिग्मकोणैश्च नेत्रैः कायांगदोरसः
आकर्षणं क्कहस्ताभ्यां हस्ताद्भ्रस्तविस्मर्जनं ३७ वलीनत्वं निकुंजेषु सन्मुखेन तदर्शनं गृह्णो क्वात्रची

दिह ४ पूर्णिकुरुजगन्नाथश्चस्माकंतुमनोरथं कृतोमनोरथोन्योनरासक्रीडांमनोहरे ५ इतितासांवचः
 श्रुत्वाभगवान्प्रहसन्निव प्राहताःप्रेमसंयुक्तोगीर्भिःसंमोहयन्निव ६ श्रीभगवानुवाच रासेश्वर्यास्तुराधा-
 यामनश्चेदंतुअंगनाः तदारासोभवेदत्रभवतीभिस्तुष्टुछता ७ इतिश्रुत्वावचस्तस्यरुक्मिण्याद्यानृपात्मजाः
 राधामेत्यपरंप्रेमणाप्राहुः प्रहसिताननाः ८ श्रीराज्यऊचुः रंभोरुचंद्रवदनेव्रजसुंदरीशे रासेश्वरिप्रियतमे
 सखिशीलरूपे राधेसुकीर्तिकलकीर्तिकरेशुभांगे त्वांप्रष्टुमागतवतीसकलावयंरम् ९ रासेश्वरोपिकिलचा-
 चरसप्रदायी रासेश्वरीत्वमपिगोपवरांगनाश्च एवंवयंस्थ इतिसर्वविधौरसार्थेरासंकुरुप्रियतमेचतथाप्रियंन
 १० श्रीराधोवाच रासेश्वरस्यपरमस्यसतांकुपालो रंतुंमनोयदिभवेत्ततदानरासः शुश्रूषयापरमयापरयाच-
 भक्त्या संपूज्यतंकिलवशीकुरुतप्रियेष्टाः ११ श्रीनारदउवाच राधायावचनंश्रुत्वाश्रीकृष्णोक्तंतथावदन्
 तथास्तुचोक्तासाराधाप्रसन्नाभून्महामनाः १२ माधवेपूर्णिमायांतुपुण्येसिद्धाश्रमेशुभे प्रदोषकालेचंद्र-
 भेरासारंभोवभूवह १३ रासेश्वरेश्वरासार्थेरासेश्वर्यासमन्वितः रराजरासेरसिकोयथारत्यारतीश्वरः १४
 यावतीगोपिकाः सर्वायावतीराजकन्यकाः तावद्रूपधरोरेजेएककृष्णोद्वयोर्द्वयोः १५ तालवेणुमृदंगानांका-
 लकंठैःसरवीजनैः वलनूपुरकांचीनामिश्रशब्दोमहानभूत् १६ कोटिकंदर्पलावण्यस्वर्गीकुंडलमंडितः
 पीतांबरधरोराजन्किरीटकेटकांगदः १७ रासेश्वर्यासमगायन्रासेरासेश्वरःस्वयं स्त्रीगणैःसहितोरा-
 जंश्चंद्रस्तारागणैर्यथा १८ एवंसर्वानिशाराजन्क्षणावद्रासमंडले व्यतीताभून्महाराजमहानंदमयीशु-
 भा १९ श्रीरासमंडलं दृष्ट्वा रुक्मिण्याद्यास्त्रियोवराः जगमुस्तापरमानंदं सर्वाः पूर्णमनोरथा २० परिपूर्णा

दितः भूत्वैवं रथ मास्थाय गोलोकं यात्यसंशयः १० अथ तीर्थानि चान्यानि शृणुराजन्महामते शतो
त्तराणि तत्रैव सहस्राणि च षोडश ११ अष्टभिः सहितान्येव पत्नीनां भवनानि च तानि प्रदक्षिणीकृत्य
नत्वा नत्वा पृथक् पृथक् १२ ज्ञानतीर्थं समाप्नुयस्मृशेत्यः पारजातकं तस्य ज्ञानं च वैराग्यं भक्तिर्भवति तत्
क्षणं १३ श्रीकृष्णो हृदये तस्य वसेद्ब्रह्मनाः सदा समृद्धिं सिद्धयः सर्वास्तं भजति निसर्गतः १४ समु-
क्तः सकृत्तार्थस्माद्यः पश्येद्धरि मंदिरं तत्समो वैष्णवो नास्ति तीर्थं च तत्समं न हि १५ पंचयोजनविस्तीर्णो द्वि-
गवन्मंदिरात्ततः धनुःशते कृष्णकुंडः कृष्णातेजः समुद्भवः १६ यं स्नात्वा कुप्यता मुक्तः सां बो जां बवती-
सुतः तस्य दर्शनमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते १७ तस्मादष्टादशपदे पूर्वस्यां दिशि मैथिल सर्वतीर्थोत्त-
मं पुण्यं बल भद्रसरोमहत् १८ पृथ्वीप्रदक्षिणं कृत्वा बलदेवो महाबलः यज्ञं यत्र विनिर्माय रेवत्या विर-
राजह १९ तत्र स्नात्वा नरः सद्यो मुच्यते सर्वपातकात् पृथ्वीप्रदक्षिणायाश्च फलं तस्य न दुर्लभं २० भगव-
न्मंदिराद्वाजन्सहस्रं धनुरयतः दक्षिणस्यां महातीर्थं गणनाथस्य वर्तते २१ अनिर्दिशगते राजन् प्रद्युम्न स्व-
सुते तदा गणेशपूजनं यत्र पूजयामास रुक्मिणी २२ यत्र स्नात्वा हेमदानं यो ददाति नृपेश्वर पुत्रप्राप्तिर्भ-
वेत्तस्य वंशस्तत्र विवर्द्धते २३ भगवन्मंदिराद्वाजन् दिग्विभागे च पश्चिमे धनुषि द्विशतं चास्ते दानतीर्थं परं शु-
भं २४ यत्र श्रीकृष्णा चंद्रस्य नित्यं दानं करोति यः तत्र स्नात्वा नरो राजन् द्विपलं कांचन तथा २५ चतुर्गुण-
तुरजतं पद्मं वरशतं तथा तथा सहस्रमौल्यानि नवरत्नानि यानि च २६ यो ददाति नरश्चैष्ट तस्य पुण्यफलं
शृणु अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च २७ दानतीर्थस्य पुण्यस्य कलानार्हं तिषोडशीं बद्धि-

राणांहरणंवेणुवेचयोः ३८ कृप्रेमणाचान्नबाहुभ्यां कर्पणंचपरस्परं पुनः पुनस्तद्ब्रह्मंभुजेचंदनचर्चितं ३९
 यत्रयत्रचयालीलातत्रतत्रैवशोभते यत्रचंद्रावनोनास्तितत्रमेनमनःस्तरव ४० नारदउवाच राधावाक्यं
 ततःश्रुत्वासर्वमहमहास्त्रियः जुहुर्मानंस्वरासस्यविस्मिताहर्षिताश्चताः ४१ एवंसिद्धाश्चमेरासंकुलाश्च
 राधिकेश्वरः नीत्वागोपीगणान्सर्वान् राधयासहितोहरिः ४२ सभार्योभगवान्साक्षात् द्वारकांप्रविवेशह
 कारयामासराधायैमंदिराणिपराणिच ४३ निवासयित्वासुस्तरवंसर्वास्ताश्चब्रजौकसः इत्यंसिद्धाश्चमक
 थामयातेकथितानृप ४४ सर्वपापहरापुण्यासर्वेषांचैवमाक्षदा ४५ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांश्री-
 द्वारकारवंडेनारदबहुलाश्वसंवादेसिद्धाश्चममाहात्म्येरासोत्सवोनामाष्टदशोऽध्यायः १८ श्रीनारदउवा
 च द्वारावतीमंडलंतुशतयोजनविस्तृतं तस्यप्रदक्षिणासर्वायोजनानांचतुःशतं १ तन्मध्येकृष्णचरितं-
 दुर्गद्वादशयोजनं द्वितीयंचबहिर्दुर्गंनवतींचतदुत्तरेः क्रोशैःसंघटितंराजकुलीकृष्णेनमहात्मना २ तृती
 यंचतथादुर्गं द्वूनैश्चद्विशतैर्नृप क्रोशैःसंघटितंराजनरत्नप्रासादसंयुतं ३ तेषामंतरदुर्गोपिश्रीकृष्णस्यमहा
 त्मनः मंदिराणिविचित्राणिनवलक्षाणिसंतिहि ४ तत्रराधामंदिरस्यद्वारेलीलासरोवरम् सर्वतीर्थोत्तमं
 राजनृगोलोकाच्चसमागतं ५ यस्मिन्स्नात्वानरःपापीव्रत्तीभूत्वासमाहितः अष्टम्याहेमदानंचदत्त्वा
 त्वाविधानतः ६ कोटिजन्मकृतैःपापैर्मुच्यतेनात्रसंशयः प्राणांतेतन्नरनेतुंगोलोकाच्चमहारथः ७ स
 हस्त्रादित्यसंकाशआगच्छतिनसंशयः दशकंदर्पलावण्योरत्नकुंडलमंडितः ८ स्वर्गीपीतांबरः श्या
 मःसहस्रार्कस्फुरद्युतिः सहर्षपार्षदैर्युक्तश्चामरांदोलराजितः ९ जयध्वनिसमायुक्तोवेणुदुंदुभिना-

रेविदेहराद् इन्द्रतीर्थं महापुण्यं कामदं सिद्धिदायकं १ तत्र स्नात्वा नरो राजन्निन्द्रलोकं प्रयाति हि इहैव चंद्र
सादृश्यं वैभवं प्राप्नोते नरः २ तथा वैदक्षिणे द्वारे सूर्यकुंडो भिधीयते तत्र सत्राजितेनापि पूजितो भूत्स्य मंतकः
३ तत्र स्नात्वा पद्मरागं यो ददाति नृपेश्वर सूर्यप्रभा विमानेन सूर्यलोकं प्रयाति हि ४ तथा वैपश्चिमे द्वारे ब्र
ह्मतीर्थं विशिष्यते तत्र स्नात्वा नरो राजन् स्वर्गं पात्रे च पायसं ५ यो ददाति महाबुद्धिस्तस्य पुण्यफलं शृणु
ब्रह्महापितृहा गोघ्नो मातृहा चार्यहा घवान् ६ इन्द्रलोके पदं धत्वा बिभ्रद्ब्रह्ममयं वपुः चंद्राभेन विमानेन या
ति ब्रह्मपदं स च ७ तथा वै उत्तरे द्वारे क्षेत्रे स्यान्नैललोहितं यत्र साक्षान्महादेवो राजते नीललोहितः ८ देव
तामुनयः सर्वे तथा सप्तर्षयः परे वसन्ति यत्र वैदेह तथा सर्वे मरुद्गणाः ९ नीललोहितलिंगं तु यत्र संपूज्य-
यत्नतः ऐश्वर्यमतुलं लेभे रावणो लोकरावणः १० कैलासस्यापि यात्रायां यत्फलं लभते नृप तस्माच्छ्रुत
गुणं पुण्यं नीललोहितदर्शनात् ११ नीललोहितकुंडे वै स्नातो यस्त्रिदिनं नरः स याति शिवलोकारख्यं पापा
युतयुतोऽपि हि १२ सप्तसामुद्रकं नाम तीर्थं यत्र विराजते यत्र स्नात्वा नरः पापी पापसंघैः प्रमुच्यते १३ स
माना च समुद्राणां स्नानं पुण्यं लभेत्वरं विष्णुर्विरिञ्चो जिरिशं द्वावायुर्यमोरविः १४ पर्जन्यो धनदः सोमः क्षिति रग्नि
रपांपतिः तत्पार्श्वेषु सदा त्थेते तिष्ठन्ति मनुजेश्वर १५ सप्तकोटीनितीर्थानि ब्रह्मांडे यानि कानि च सर्वाणि
तत्र तिष्ठन्ति सप्तसामुद्रके नृप १६ तत्र स्नात्वा नरः पश्चात्कृत्वा सर्वपरिक्रमां प्राप्नोति द्वारकायाश्च यात्रायाः
सफलं फलं १७ सप्तसामुद्रकमृतेन यात्राफलदा स्मृता सप्तसामुद्रकं तीर्थं विष्णुरूपं विदुः सराः १८
इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीद्वारकारवंडे द्वितीयदुर्गे इन्द्रतीर्थसूर्यकुंडब्रह्मतीर्थनैललोहितसप्तसमुद्रमा

काश्चमयात्रायांयत्फलंलभतेनरः २८ तस्माच्छतगुणंपुण्यंदानतीर्थेपरात्मनः सैधवारण्ययात्रायां
 मेषस्थेचदिवाकरे २९ उत्सलावर्त्तयात्रायांवृषस्थेभास्करसति स्नानंदानंलक्षगुणंभवतीहनसंशयः
 ३० तस्मात्कोटिगुणंपुण्यंदानतीर्थेविदेहराट् मासमेकंचयत्स्नानंदानतीर्थेकरोतिहि ३१ तस्यजातंच
 यत्पुण्यंचित्रगुप्तो नवेत्तितत् तस्यतीर्थस्यमाहात्म्यंवक्तुंनालंचतुर्मुखः ३२ सर्वेषांचैवदानानामश्वदानं
 परंस्मृतं अश्वदानाद्भजस्यापिगजदानाद्रथस्यच ३३ रथदानात्परंराजन्भूमिदानंविशिष्यते भूमि-
 दानादन्नदानंमहादानंप्रकथ्यते ३४ अन्नदानात्समंदानंनभूतो नभविष्यति दैवर्षिपितृभूतानांतृप्तिर
 न्नैनजायते ३५ दानतीर्थेत्यन्नदानंयःकरोतिमहामनाः क्रएत्रयंविमुच्यथातिविष्णोःपरंपदं ३६
 दशैवमातृकेपक्षराजेन्द्रदशपैतृके प्रियायादशपक्षेतुपुरुषानुद्धरेन्नरः ३७ चतुर्भुजादिव्यरूपानागरीकृत
 केतनाः स्रग्विणःपीतवस्त्रास्ते प्रयांतिहरिमंदिरं ३८ भगवन्मंदिराद्वाजन्तुत्तरस्यांदिशिश्चतं कोशार्द्धे
 नृपशार्दूलमायातीर्थे मनोहरं ३९ विराजतेयन्नित्यंदुर्गादुर्गतिनाशिनी सिंहासूताभद्रकालीचंडमुंडवि
 नाशिनी ४० स्थमतकंसमाहर्तुमुक्षराजबिलंगते पुत्रेचदेवकीदेवींपूजयामाससत्फलैः ४१ तदाजगा
 मप्रिययासमणिर्भगवान्हरिः तद्विलात्तत्प्रसिद्धस्यान्मायातीर्थेफलप्रदं ४२ मायातीर्थेचयःस्नात्वामा
 यांसंपूज्यमानवः सर्वोमनोरथप्राप्तिंप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ४३ इतिश्रीमद्भगवांचार्यसंहितायांश्रीद्वारका
 रवंडेनारदबहुलाश्वसंवादेप्रथमदुर्गेलीलासरोवरहरिमंदिरज्ञानतीर्थकृष्णकुंडबलभद्रसरोरगणेशतीर्थ
 दानस्थलमायातीर्थमाहात्म्यंनानैकोनविंशोऽध्यायः १९ श्रीनारदउवाच द्वितीयस्यापिदुर्गस्यपूर्वद्वा

कस्नानमृतेकथंराज्यंभवेदिह अन्तेमोक्षंकथंयातिनरःपापयुतोपिहि २० पिंडारकस्नानमृतेनवर्मं पिंडारक
स्नानमृतेन कर्म पिंडारकस्नानमृतेनधर्मःपिंडारकस्नानमृतेनशर्म २१ पिंडारकस्नानमृतेविद्योगी पिंडारकस्ना
नकरोविद्योगी पिंडारकस्नानकरःसुभोगी पिंडारकस्नानकरोनरोगी २२ द्वारावतीमाधवमासमध्ये प्रद
क्षिणीकृत्यनमस्करोति सर्वाइहामुत्रचसिद्धयोपि वैदेहतत्पाणितलेभवन्ति २३ तीर्थास्तुतोधःशयनःशुचिश्च
मौनीव्रतीवायवभोजनेन आरभ्यचैत्रींकिलपौर्णमासी योमाधवीमेत्यकरोतियात्रां २४ तत्पुण्यसरव्यांग
दितुंनशक्यश्चतुर्मुखोवेदमयोविधाता योमेघधारांगणयेत्कदाचित् कालेनपुण्यानिनृक्ष्यापुण्याः २५
यथातिथीनाहरिवासरंच यथाहिशेषोफणिनांफणींद्रः यथागरुत्मान्दिविपक्षिणांच यथापुराणेषुचभारतं-
च २६ यथाहिदेवेषुचदेवदेवः श्रीवास्तुदेवोयदुदेवदेवः तथापुरीक्षेत्रसमस्तमध्ये द्वारावतीपुण्यवतीप्रशस्ता
२७ अहोतिधन्यंयदुमंडलीभिर्विराजतेभूमितलमनोहरा वैकुण्ठलीलाधिकृताकुशस्थली यथातडिद्रिर्जल
दावलिर्दिवि २८ यत्रैवसाक्षात्पुरुषःपरेश्वरो धृत्वाचतुर्व्यूहमलंविराजते यस्तूग्रसेनायददौनृपेशतां कृष्णा
यतस्मैहरयेनमोनमः २९ यदास्वलोकंभगवान्गमिष्यति संप्लावयिष्यत्यथतातदाणीवे वैदेहदिव्यंहरिमं
दिरंविना तस्मिन्निवासंभगवान्करिष्यति ३० शृण्वन्तितत्रैवकलौजलाध्विनीं कृष्णोक्तमित्यंसततंदिनेदि
ने भवेदविद्योयदिवासविद्यो योब्राह्मणोवैसतुमामकीतनुः ३१ भूत्वाथविप्रोद्धितटादगाधं गत्वागृहीत्वा
प्रतिमांपरस्प कृत्वाप्रतिष्ठांचविधायसौधं करिष्यतेस्थापनमर्कणः ३२ श्रीद्वारकानाथमितिस्वरूपं पश्यति
येभक्तजनाकलौयुगे गच्छन्तितेविष्णुपदंनृदेवयोगीश्वराणामपिदुर्लभंयत् ३३ इदंमयातेकथितंनृदेवमा

हात्स्यं नामविंशोऽध्यायः २० श्रीनारद उवाच तृतीयस्यापि दुर्गस्य पूर्वद्वारे महाबलः रक्षत्यहर्निशं राजन् ह
 नूमानं जनीकृतः १ तं प्रेक्ष्य भगवद्भक्तं हनूमानं महाबलं जायते भगवद्भक्तो हनूमानिव मानवः २ तथा वै द-
 क्षिणद्वारं चक्र नाम सुदर्शनं रक्षत्यहर्निशं राजन् श्रीकृष्णागतमानसं ३ तस्य दर्शनमात्रेण भवेद्भक्तो हरेः परः भ-
 क्तस्यापि सदारक्षां करोति हि सुदर्शनं ४ तथा वै पश्चिमद्वारं जांबवा नृक्षराट् बली रक्षत्यहर्निशं राजन् भगव-
 द्भक्त संयुतः ५ तं प्रेक्ष्य भगवद्भक्तं जांबवंतं महाबलं चिरं जीवी हरेर्भक्तो भवतीह च मानवः ६ तथा वै चोत्त-
 रद्वारं विष्वक्सेनो महाबलः रक्षत्यहर्निशं राजन् श्रीकृष्णात् हृदयो महान् ७ तस्य दर्शनमात्रेण नरो याति कृ-
 तार्थतां शृणुराजन् बहिर्दुर्गातीर्थं पिंडारकं स्मृतं ८ पिंडारकस्य माहात्म्यं शृणुता द्वाजसत्तम यस्य स्मरण-
 मात्रेण महापापात्प्रमुच्यते ९ अर्थसिद्धौ रिवद्वारे रैवताद्विसमुद्रयोः मध्ये पिंडारकक्षेत्रं तीर्थानां तीर्थमुत्तमं
 १० क्रतुराजं राजसूयं यदुराजो महाबलः चकार यत्र वै दहपरिपूर्णतमा जया ११ सर्वाणि यत्र तीर्थानि स-
 माहूतानि सर्वतः निवासं चक्रिरे राजन् युगसेन क्रतूत्तमे १२ तेन पिंडारकं नाम सर्वतीर्थस्य पिंडतः तत्र स्ना-
 त्वानरः सद्यो राजसूयफलं लभेत् १३ यत्रैव त्रिदिनं स्नात्वा व्रत्ती भूत्वा समाहितः ब्राह्मणेभ्यः स्वर्णदानं दत्वा यः प्र-
 एतो भवेत् १४ इहैव नरदेवः स्यात्स महात्मानसंशयः नित्यं शृणोति स ततं बंदि बद्धिर्यशः स्वयं १५ स्रवणै-
 र्त्नवस्त्राद्यैः सुचंद्रवदनैः परैः स्त्रीसंघैः सेवितो नित्यं तद्दृष्टुं ह्येष महाबलः १६ अहोरात्र्यं प्रताड्यते द्वारि दुंदुभयो
 घनाः करिंद्राणां च चीत्कारैश्च हर्षेण समन्वितं १७ विराजते राजसंघं प्रेक्षयन् प्रांगणं जिरं रत्नप्रासादनिचयं ध-
 जमंडलमंडितं १८ मत्तकुंजरकाणां भाताडिताभुंगमंडली अलं करोति तद्द्वारं मंडितं मंडले श्वरैः १९ पिंडार

हात्स्यमेतत्किलकृष्णपुर्ण्याः शृणोतियः श्रावयतेच भक्त्या श्रीद्वारकावासफलं लभेत्सः ३४ श्रीद्वारकाया-
 नृपरवंडमेतत् मयातवाग्रेकथितंरूपपुण्यं कीर्तिकुलं भक्तिमतीवमुक्तिं ददातिराज्यंचसदैवशृण्वतां ३५ इति
 श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीद्वारकारवंडे नारदबहुलाश्वसंवादे तृतीयदुर्गे पिपिंडारकारमाहात्म्यं नामैकविंशो-
 ध्यायः २१ इति श्रीद्वारकारवंडसमाप्तम् षष्ठम् ६ ७ ८ ९

इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां द्वारकाखंडः समाप्तः

श्रीगणेशायनमः ॥ ओं ॥ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय साक्षिणे प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च १
 अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानांजनशलाकया चक्षुरुन्मीलितयेन तस्मै श्रीगुरवे नमः २ श्रीगर्ग उवाच इत्थं श्री-
 कृष्णचरितं मया ते कथितं मुने चतुःपदार्थदं नृणां किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ३ शौनक उवाच बहुलाश्वमेथि-
 लेन्द्रः श्रीकृष्णो ह्यो हरिप्रियः किंप्रच्छास्य देवर्षिस्तस्मै ब्रूहि तपोधनः ४ श्रीगर्ग उवाच उग्रसेनं यादवेन्द्रं श्रीकृ-
 णेन कृतं मुने श्रुत्वातिविस्मितो राजानारदं प्राह मेथिलः ५ बहुलाश्व उवाच कोवायं मरुतो राजा केन पुण्ये-
 न भूतले यादवेन्द्रो महाबुद्धिरुग्रसेनो बभूव ह ६ यस्य श्रीकृष्णचंद्रोपि सहायो भूद्भारिः स्वयं तस्याहो महि-
 मानं मे ब्रूहि देवर्षि सत्तम ७ श्रीनारद उवाच सूर्यवंशोद्भवो राजा चक्रवर्ती कृते युगे यज्ञचकार विधिवन्म-
 रुतो योजगज्जितं ८ महासंभृतसंभारे हिमाद्रेः पार्श्वे उत्तरे संवर्तं मुनिशार्दूलं गुरुं कृत्वा ह्यदीक्षितः ९
 पंचयोजनविस्तीर्णः कुंडो भूद्यस्य चाध्वरे योजनं ब्रह्मकुंडस्तु गव्यूतिः पंचकुंडकाः १० मेखलागर्तविस्तारवे-
 दिभिर्निर्मिता दश सहस्रहस्तमुच्चांगो यज्ञस्तंभो बभौ महान् ११ विंशद्योजनविस्तीर्णः सौवर्णो यज्ञमंडपः
 वितानतोरणैरेजे कदलीरवंडमंडितः १२ ब्रह्मरुद्रादयो देवाः सगणास्तत्रागताः ऋषयो मुनयः सर्वे तस्य य-
 ज्ञसमाययुः १३ होतारो दशलक्षाणि दशलक्षाणि दीक्षिताः अध्वर्यवः पंचलक्षमुद्रातारस्तथापरे १४
 आहूतास्तत्र विद्वांसश्चतुर्वेदविदो द्विजाः सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञाः कोटिशो न्ये प्रपूजिताः १५ हस्तिशंकासमां
 धारां भुक्त्वा ज्यस्य हुताशनः अजीर्णं प्राप तद्यज्ञेन चित्रं विद्भिर्मैथिल १६ येभ्यो भागं वदंतीह विश्वे देवाः-
 सभासदः तेभ्यस्तेभ्यो ददुर्वाताः परिवेषार एव ते १७ केपि जीवास्त्रिलोक्या तु न बभूवुर्बुभक्षिताः सर्वे दे-

अथ श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडप्रारंभः

अस्मिन्मनोदेवमनोरथाभिगतेषुविंशेषुयुगेषुचाष्टौ गत्वाथनाकंधरणिंसमेत्यमयाहिगोवत्सपदंकरिष्यसि ३४
श्रीनारदउवाच इत्युक्त्वाभगवान्साक्षात्तत्रैवांतरधीयत सोयंतुमरुतोराजाउग्रसेनोबभूवह ३५ तंयज्ञंका
र्यामासराजसूयंहरिःस्वयं किंदुर्लभंत्रिलोक्यांतुभक्तानामैथिलेम्बर ३६ मरुतरस्यापिचरितयःशृणोतिनृ-
पोत्तम तस्यज्ञानसर्वैराग्यभक्तियुक्तंप्रजायते ३७ इतिश्रीमद्भगवत्संहितायांश्रीविश्वजित्खंडेना
रदबहुलाश्वसंवादे श्रीमरुतोपारव्याननामप्रथमोऽध्यायः १ बहुलाश्वउवाच कथंचकारविधिवत्
राजसूयाध्वरंनृप श्रीकृष्णोनसहायेनवदेतन्नितरांमुने १ श्रीनारदउवाच उग्रसेनःसुधर्मायांकृष्णंसंपू-
ज्यन्नेकदा नत्वाप्राहप्रसन्नात्माकृतांजलिपुटःशनैः २ उग्रसेनउवाच भगवन्नारदसुरवाच्युतयस्यमहत्फ-
लं तंयज्ञंराजसूयाख्यंकरिष्यामितवाज्ञया ३ त्वत्पादसेवयापूर्वमनोरथमहार्णवं तेरुर्जगत्तृणीकृत्यनि-
र्भयाःपुरुषोत्तम ४ श्रीभगवानुवाच सम्यग्यवसितंराजन्भवतायादवेश्वर यज्ञेनतेजगत्कीर्तिस्त्रिलो-
क्यांसंभविष्यति ५ आहूययादवान्साक्षात्सभांकृत्वाथसर्वतः तांबूलवीटिकांधृत्वाप्रतिज्ञांकारयप्रभो ६
ममांशायादवाःसर्वलोकद्वयजिगीषवः जित्वारिनागमिष्यन्तिहरिंयन्तिबलिंदिशां ७ श्रीनारदउवाच अथां
धकादीनाहूयशक्रसिंहासनेस्थितः सुधर्मायाप्राहृत्पोधृत्वातांबूलवीटिकां ८ उग्रसेनउवाच योजयेत्स
मरेसर्वांज्जबूद्वीपस्थितान्नृपान् मनस्वीशक्रकोदंडीसोत्तितांबूलवीटिकां ९ श्रीनारदउवाच नृपेषुतूष्णीं
प्रगतेषुसत्सुश्रीरुक्मिणीनंदनएवमग्रात् जग्राहतांबूलचयमहात्मानत्वान्नृपमैथिलशंबरारिः १० प्रद्युम्न-
उवाच विजित्यसमरेसर्वांज्जबूद्वीपस्थितान्नृपान् गृहीत्वाचबलिंतेभ्यश्चागमिष्याम्यहंबलात् ११ अगम्या-

वास्तुसोमेन ह्यजीर्णत्वं मुपागताः १८ संवर्ताय ददौ राज्यं जंबूद्वीपस्य चाधरे गजानां हेमभाराणां निधुतानि चतुर्द-
 श १८ शताब्दं हयानां तु यज्ञांते दक्षिणानृप कोटिशो नवरत्नानां महार्हाणां महात्मने २० हयानां पंचसाह-
 स्रगजानां शतमेव च शतभारं सुवर्णानां ब्राह्मणे ब्राह्मणे ददौ २१ जलभोजनपात्राणि हेमानि प्रस्फुरन्ति च-
 भुक्त्वा तानि विमृज्या शतगतास्तुष्टाद्विजातयः २२ विप्रत्यक्तैः स्वर्णपात्रैरुच्छिष्टैर्नृपवर्जितैः हिमाद्रिपार्श्वशे-
 लो भूदद्यापि शतयोजनम् २३ मरुतस्य यथायज्ञेन तथा न्यस्य कर्हिचित् त्रिलोक्यां शृणुराजेन्द्र न भूतो न भविष्य-
 ति २४ यज्ञकुंडाद्विनिर्गत्य परिपूर्णतमः स्वयं आत्मानं दर्शयामास मरुताय महात्मने २५ तमालोक्य हरिं-
 नत्वा कृतांजलिपुटो नृपः गदितुं न समर्थो भूद्रो मां चीघ्रेमविह्वलः २६ तं प्रेमपूरितं दृष्ट्वा पतितं पादयोर्नतं उ-
 चान्वभगवान् साक्षान्मे धगं भीरया गिरा २७ श्रीभगवानुवाच राजस्त्वया हं विनयेन तोषितो निष्का-
 रणैर्यज्ञपरैः समर्चितः वरं परं ब्रूहि महामते त्वरं दास्यामि देवैरपि दुर्लभं दिवि २८ श्रीनारद उवाच श्रु-
 त्वा तुराजामरुतः कृतांजलिः प्रदक्षिणीकृत्य हरिं परेश्वरं स पूज्य भक्त्या विशदोपचारकैर्नत्वा भृशं गद्गदया गिरा ब्र-
 वीत् २९ मरुत उवाच न वेद्यं हं त्वच्चरणारविंदतो वरं परं श्रीपुरुषोत्तमोत्तम समेत्य गंगां तूषितो तिदुर्मतिः खनं-
 ति कूपं हि यथानरेतराः ३० तथापि याचेत व वाक्यगौरवात्पादारविंदं हृदयारविंदात् कदापि मे मा ब्रजतु ब्रजे श्व-
 रमूलं चतुर्णां विदुरर्थसंपदां ३१ श्रीभगवानुवाच धन्योस्ति राजस्तव निर्मलामतिः प्रलोभितस्यापि वरे न का-
 मभूत् तथापि मत्तो वरयेषितं परं विना फलं भक्तिमुखान्जमे सुखं ३२ मरुत उवाच देयं यदामे वरमीक्षितं प्रभो
 वैकुण्ठलोकं कुरु तान्द्रातले रक्षस्थितं मां निजभक्तवत्सलतस्मिन्पुरे भक्तजनैः परैः सह ३३ श्रीभगवानुवाच

इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे प्रद्युम्नविजयाभिषेकोनाम द्वितीयोऽध्यायः २
श्रीनारद उवाच अथ नत्वा हरिं कार्ष्णिं रुद्रसेनबलंगुरुं नीत्वा ज्ञारथमारुह्य कुशस्थल्याविनिर्ययौ १ त
था तमनुगाः सर्वे यादवा उन्नुवा दयः भोजवृष्णं धकमधुशूरसेनदशार्हकाः २ तथा स्वभ्रातरः सर्वे गदाद्याः कृ
ष्णमोदिताः स्वपुत्राः सबलाः सर्वे सांवाद्याश्च महारथाः ३ किरीटिनः कुंडलिनो लोहकंचुकमंडिताः चतुरं
गबलोपेताः कोटिशस्ते विनिर्ययुः ४ कलापिहंसगरुडमीनतालध्वजैरथैः सूर्यमंडलसंकाशैश्च चलाश्वनियो
जितैः ५ हेमकुम्भैः सशिखरैर्मुक्ता तोरणराजितैः विडंबयद्भिर्नितरांवासुवेगमतः परं ६ चामरांदोलितैर्दिव्यै
वीरमंडलमंडितैः सौवर्णैर्दिव्यधिष्णाभैरैजुर्वीरामनोहराः ७ मदन्त्युताश्चित्रसुरवाहेमजालसमन्विताः महोद्भ
टागजा उन्ध्वारुणधंटा रुणांबराः ८ गिरीन्द्रशिखराभद्राद्विपेन्द्रान् दिग्विभावितान् विडंबयंतो दृश्यंते राजसैन्ये
द्विपानृप ९ केचिद्भद्रास्तकथिता केचिद्भद्रामृगापरे विध्याचलभवाः केचित्केचित्काश्मीरसंभवाः १० मल
यप्रभवाः केचिद्दिमाद्विप्रभवाः परे मौरंगप्रभवाः केचित्केलासवनसंभवाः ११ ऐरावतकुले भाश्च चतुर्दंताः कला
पिनः तिस्रशंडारूढभाग्यागच्छन्ति भुवि चांबरे १२ ध्वजायुक्ताः कोटिगजाः कोटिदुंदुभिसंयुताः कोटिसैन्याम
हामात्यैरलमंडलमंडिताः १३ गर्जयंतो घनश्यामानीडाडंबरराजिताः इतस्ततो विरेजुस्ते बलेभ्यो मकरा इव १४
करैर्गुल्मान्समुत्पाद्य क्षेपयंतो कर्मण्डले कंपयंतो भुवंपादेर्मंदैराद्राकृताचलाः १५ दुर्गाद्रिगंडशैलादीन्यातयं
तुः शिरःस्थलैः खंडयंतश्च शत्रूणां बलमेतादृशा गजाः १६ तुरंगानिर्गता राजन् केचिन्मात्स्याकलिंदजाः श्रीशी
नराः कोशिलाश्च वैदर्भाकुसुजांगलाः १७ कांबोजजाः सृजयजाः कैकेयाः कुंतिसंभवाः दारदा केरलाभ्रागाः वां-

गमनं बभ्रौ ब्राह्मणस्य गुरोस्तथा हत्याभूणस्य मे भूयान्न कुर्यो कर्म चेदितं १२ श्रीनारद उवाच श्रुत्वा वचः शंभु-
 रारेः साधुसाधितियूथपाः ऊचुस्तेषां पश्यतां च तं जग्राह यदुत्तमः १३ गार्गाद्यदुकुलाचार्यान्मुहूर्तं बोध्ययत्नतः
 तत्त्वानंकारयामास मुनिभिर्वेदसूक्तिभिः १४ उग्रसेनोऽथ तिलकं प्रद्युम्नस्य चकार ह बलिदत्तानमश्चक्रुः सर्वे या-
 दवयूथपाः १५ उग्रसेनो ददौ स्वद्वे प्रद्युम्नाय महात्मने कवचं प्रददौ साक्षाद्बलदेवो महाबलः १६ स्वतूणा-
 द्दो विनिष्कृषात्तूणावक्षयसायको धनुश्च शार्ङ्गधनुषः समुत्पाद्य ददौ हरिः १७ किरीटकुण्डले दिव्ये पीतवासो
 मनोहरं छत्रं च चामरे साक्षान्धुरो वृन्दो ददौ पुनः १८ शतचन्द्रदत्तो तस्मै वसुदेवो महामनाः उद्धवः प्रददौ
 साक्षान्मालाकिंजल्किनीश्रिता १९ अकूरो दक्षिणावर्तं शरवं विजयदत्तदौ श्रीकृष्णकवचं यंत्रं गार्गाचार्यो द-
 दौ मुनिः २० तदेव द्यागतः शक्रो लोकपालः सकौतुकः आजगमतु ब्रह्मशिवो देवर्षिगणसमूहो २१ प्रद्यु-
 म्नाय ददौ शूली त्रिशूलं निर्व्वलप्रभं ब्रह्मा ददौ महाराजपद्मरागं शिरोमणिं २२ पाशीपाशं शक्तिधरः शक्ति-
 शत्रुविमर्दिनीम् वायुश्च व्यजने दिव्ये यमो ददौ ददौ पुनः २३ रविर्गदां महागुर्वी कुचेरो रत्नमालिकां चन्द्रकां-
 तिमणिं चन्द्रः परिधत्त नूनपात् २४ क्षितिश्च पादुके प्रादाद्दिव्ययोगमये परे प्रद्युम्नाय ददौ कुतं भद्रकालीत-
 रस्विनी २५ हैमाढ्यमुच्चशिरवरं सहस्रहयसंयुतं विश्वकर्मकृतसाक्षाद्ब्रह्मांडांतर्बहिर्गतं २६ सहस्रच-
 क्रसंयुक्तं मनोवेगं घनस्वनं मंजीरकिंकिणीजालघटाटकारभूषणं २७ रथं ददौ महादिव्यं सहस्रध्वजशो-
 भितं जैत्रं रत्नमयं शक्रः प्रद्युम्नाय महात्मने २८ शरवदुदुभयो नेदुस्तालवीणादयस्तदा मृदंगवेणवोरंगी-
 र्जयध्वनिसमाकुलैः २९ वेदघोषैर्लाजपुष्पैर्मुक्तावर्चसमन्वितैः प्रद्युम्नस्योपरि सराः पुष्पवर्षा प्रचक्रिरे ३०

नृत्तांवरं श्रीकृष्णबलदेवाभ्यामुग्रसेनउवाच १ उग्रसेनउवाच हेप्रद्युम्नमहाप्राज्ञश्रीकृष्णकृपयात्वरं वि-
जित्यनृपतीन्सर्वान्द्वारकामागमिष्यसि २ मत्तंप्रमत्तमुन्मत्तंसुप्तं बालजडंस्त्रियं प्रयत्नं विरथंभीतंमारिपुंहंति
धर्मवित् ३ राज्ञोहिपरमोधर्मश्चार्तानामार्तिविग्रहः उत्पथानांबधश्चेत्थमाततायीवधारहणः ४ पुमान्यो-
षिदुतक्कीवआत्मसंभाविनोधमः भूतेषुनिरनक्रौशोनृपाणांतद्वधोवधः ५ नैनोराज्ञःप्रजाभर्तु धर्मयुद्धे
बधोद्विषां आदिराजोनृपान्पूर्वंप्राहस्वायंभवेमनुः ६ योरणोनिर्भयोभूत्वा कृत्वाघ्निं प्रागतोव्यसः सग-
च्छेद्दामपरमंभित्त्वामार्तंडमंडलम् ७ भयादूपादुपरतरस्यक्त्वायुद्धेपतिंचयः व्रजेद्यःक्षत्रियोभूत्वासमहारौ
रवंव्रजेत् ८ सेनारक्षतुराजाहिसेनाराजानमैवहि सूतःकृच्छ्रगतंरक्षेद्द्रुथिनंसारथिरथी ९ यूयंचयाद
वाःसर्वेसमर्थबलवाहनाः कार्ष्णिमेवाभिरक्षंतुकार्ष्णिर्वःपरिरक्षतु १० गावोविप्रास्तराधर्मच्छंदांसिभुवि-
साधवः पूजनीयाः सदासर्वैर्मनुष्यैर्मोक्षकांक्षिभिः ११ वेदाविष्णुवचोविप्रामुखंगवस्तनुहरेः अंगानिदेव
ताःसाक्षात्साधवोह्यसवःस्मृताः १२ श्रीकृष्णोयंहरिः साक्षात्पुरिपूर्णतमःप्रभुः येषांचित्तेस्थितोभक्त्यातेषां
तुविजयःसदा १३ श्रीनारदउवाच शिरसाजगृहः साक्षादुग्रसेनस्यशासनं प्रणेमुर्यादवाःसर्वेकृतांजलि
पुटानृप १४ उग्रसेनंनृपंशरंवस्फुदेवंबलंहरिं नैनामकार्ष्णिः शिरसागर्गान्चार्यमहामुनिं १५ श्रीकृष्ण-
बलदेवाभ्यांपुरीचातेनृपेश्वर दिग्जयार्थीहरेःपुत्रःप्रययौयादवैःसह १६ चतुर्योजनलंबीत्थंराजमार्गोपिय-
स्यवै बभौहममयैःसर्वैःशिविरेमैथिलेश्वर १७ अग्रतोवाहिनीयुक्तो कृतवर्मा महाबलः ध्वजिनीसहि
तःपश्चादक्रूरोधन्विनांवरः १८ तत्पश्चादुद्धवोमन्त्रीप्रतिमापंचसंयुतः तत्पश्चात्कृष्णचंद्रस्यसुतास्त्व

गाविकटसंभवः १८ कौंकणाः कोटकाः केचित्कर्णाटगोर्जराहयाः सोवीराः सैधवाः केचित्सांचाला आर्बुदाः परे
 १९ कैलाशश्च केचिदानर्ता गांधारामालवाहयः महाराष्ट्रभवाः केचित्तैलंगाजलसंभवाः २० परिपूर्णतमस्यापि
 श्रीकृष्णस्य महात्मनः वाजिशालास्त्वर्तते तेष्वप्येव विनिर्गताः २१ श्वेतद्वीपाच्च वैकुण्ठान्तथाजितपदानृप रमा-
 वैकुण्ठलोकाच्च प्रासाप्येतेपि निर्गताः २२ हेमहारसमायुक्ता मुक्तामालामनोहराः शिरवामणिसहारश्मिसेविता रूप-
 रिच्छदाः २३ चामरे मंडिताः पुच्छसुरवपदस्फुरत्प्रभाः यादवानां महोत्सवेषु दृश्यन्ते चेदृशाहयाः २४ वायुवेगा
 मनोवेगानस्पृशन्तः पदैर्षु वि अपक्वसूत्रेष्वतिगावुर्दृष्ट्वपि मैथिल २५ व्रजन्तः पारदमनुजाले पूर्णा भवेषु च
 दृश्यन्तेपि निराधाराः स्फारावारिषु मैथिल २६ गंडशैलनदीदुर्गगतं प्रासादसंचयान् विलंघयन्तः सततं चंचलास्ते-
 तुरंगमाः २७ मयूरी तैत्तिरी कौची हंसी येषां जनी गतिं कुर्वन्तो भविष्यन्तो मैथिले द्रुतस्ततः २८ केचित्सप
 क्षादिव्यांगश्यामकर्णा मनोहराः पीतपुच्छाश्चंद्रवर्णा वाजिशाला विनिर्गताः २९ उच्चैः श्रवकुले जाता सूर्यवा
 जिभवाः परे अश्विनी सतविद्या व्यावरुण प्रयोजिताः ३० केचिन्मंदारभाः केचिच्चित्रवर्णा मनोहराः अश्वि-
 नीपुष्पसंकाशाः स्वर्णाभाहरितप्रभाः ३१ पद्मरागप्रभाः केचित्सर्वलक्षणलक्षिताः कोटिशः कोटिशाराजन्न न्ये-
 पि निर्गताहयाः ३२ धनुर्भृतो भटाः सैन्ये संग्रामे लब्धकीर्तयः शक्तिविशूला सिगदावर्मपाशधराः परं ३३ वर्ष-
 तः शस्त्रधाराभिः प्रलयाब्धिसमानृप दिग्गजा इव दृश्यन्ते मर्दयन्तो ह्यरीन्मृधे ३४ एवं विनिर्गतं राजन् यदूनां विपुलं
 बलं दृष्ट्वा स्फुरास्फुराः सर्वे विसिष्युः परमद्भुतं ३५ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुला-
 श्वसंवादे यादवसैन्यगमनं नाम तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीनारद उवाच इत्थं सेनावृत्तं वीरा प्रद्युम्न धन-

रथेन शक्रदत्तेन स्वसेन्यपरिवारितः कच्छदेशान्यथोजेतुं नेपुरा निरिशो यथा ६ कच्छदेशाधिपः शक्रो मृगयार्थं-
विनिर्गतः सेनां समागतां ज्ञात्वा पुरीं हालां समाययौ ७ प्रद्युम्नस्यागता सेना गजपादप्रताडनैः चूर्णयन्ती तरुन्देशान्पा-
तयन्ति च मैथिल ८ उत्थितैस्तद्रजो वृद्धैरधीभूतं तन्भीभवेत् भयं प्राप्नुर्जनाः सर्वे कच्छदेशविवासिनः ९ तदाति-
धर्षितः शक्रभोगजानां हेममालिनां नीत्वा पञ्चशतं सद्यो हयानामयुतं तथा १० विंशद्गारं सुवर्णानामागतस्तस्य सन्नु-
रवे दत्त्वा बलिं ननामा शक्रस्य जावध्वाकरद्वयं ११ तस्मै तुष्टः शंवरारिः प्रददौ रत्नमालिकां संस्थाप्य राज्ये तं राजस्तेषां
हि प्रकृतिः सता १२ कलिगान् प्रययौ जेतुं रुक्मिणीनन्दनो बली पतत्यतो कैः सत्सन्धेर्मेघैरिन्द्रैव ब्रजन् १३
कलिगराजः स्वबलैः समर्थ द्विपवाहनैः निर्ययौ सन्मुखे योद्धुं प्रद्युम्नस्य महात्मनः १४ कलिगं मागतं वीक्ष्य नि-
रुद्धो धन्विनां वरः रथेनैकेन तस्मै न्यैर्युयुधेया दवाग्रतः १५ शतबाणैश्च कालिगं दशभिर्दशभीरयान् अत्रा-
यन्नाजान्वीरश्चापटंकारयन् सुहृः १६ स्वशात्रवश्च स्वे सर्वे साधुसाध्वितिवादिनः अनिरुद्धः प्रयुयुधे प्रद्युम्न-
स्य प्रपश्यतः १७ अनिरुद्धस्य बाणो धैः केचिद्भीरा द्विधा कृताः गजाश्च भिन्नशिरसः पादभिन्ना हयानृप १८
रथाश्च चूर्णान् चरणाहताश्चाहतनायकाः रथसारथ्योवातैर्निपेतुः पादपाद्व १९ पलायमानां तां सेनां कालिगो
वीक्ष्य मैथिल आजगाम गजारूढो विच्छिन्नकवचोरुषा २० द्विसप्ततिर्भारयुतां गदां विक्षेपसत्वरं गजेन पा-
तयन् वीराज्जगर्जधनवहूली २१ गदाप्रहारपतितं किञ्चिद्भ्राकुलमानसं अनिरुद्धं मृधे वीक्ष्य दवाः क्रोधपूरि-
ताः २२ तदैव ते दुःकालिगं बाणैस्तीक्ष्णैः स्फुरत्यभैः समांसमुद्दत्तं श्येनं कुरराश्च चतुर्भिर्यथा २३ कालिगोपि
तदा क्रुद्धः सज्य कृत्वा धनुः स्वयं टंकारयन् सुहृर्बाणैर्बाणाश्चूर्णीचकार ह २४ गदोगदां समादाय बलदेवानुजो बली

षादशस्मृताः १९ ययुर्महारथाराजन्येशताक्षोहिणीयुताः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चदीप्तिमान्भानुरेवच २०
 सांबोमधुर्हृद्भानुश्चित्रभानुर्विकोरुणः पुष्करो वेदबाहुश्चक्रतदेवः सनन्दनः २१ चित्रभानुर्विरूपश्चक-
 विर्न्यग्रोधएवच तत्पश्चात्प्रययुः सर्वगदाद्याः कृष्णानोदिताः २२ भोजनवृष्ययधकमधुश्चरसेनदशार्हकाः
 ऋतुवाणकोटिसंख्यायादवानांप्रकथ्यते २३ तस्मैन्यसंख्यंनृपतेकः करिष्यतिभूमिषु इत्थंयदूनांचलतां
 नृपाणां विकर्षतांतांमहतींचसेनां कोदंडटंकारयुतोभवत्कोधुकारआताडितदुंदुभीनां २४ इभेद्रुचीत्कार-
 हयेंद्रहेषणेर्नदद्भुशुंडीदृढवीरगर्जनैः ठक्कानिनादेयंदवस्तडित्वनैः प्रचंडमैघाडवतोविडिंडिरे २५ राज-
 न्द्रुवोमडलमेवदिग्गजाः महत्स्वनैस्तेबधिरीकृताइव सद्योथदुर्गरिपवोविदुर्दुर्वर्णिः साहसाकोचलतांमहात्मनां-
 २६ कूर्मस्तुकिंकवितिकेवदंतः कुतः कर्गच्छामइतिद्रवंतः उपद्रवोद्घेषविधेकृयाति चंचाललोकैः सहिताच-
 लेति २७ छलेनयज्ञस्यहरिः परेश्वरोभारंविदेहेशभुवोवतारयन् योभूज्वतुव्यूहधरोयदोः कुले तस्मैनमो-
 नंतगुणायभूभृते २८ इतिश्रीमद्गुणाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडेनारद बहुलाश्वसंवादे प्रद्युम्नदि-
 ग्विजयार्थगमनं नामचतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीबहुलाश्वउवाच कान्कान्देशान्नययोजेतुंक्रमतः श्रीह-
 रेः स्तुतः तस्यकर्माण्युदाराणिब्रूहिदेवर्षिसत्तम १ अहोश्रीकृष्णाचंद्रस्यकृपाभक्तेषुचेदृशी पुनीता
 प्रश्रुताध्यातापापिनंसकुलंजनं २ श्रीनारदउवाच साधुसाधुत्वयापूष्टसाधुतेविमलामतिः चरितं कृ-
 ष्णाभक्तानांपुनातिभुवनत्रयं ३ तत्कालेमेघधाराश्रवभूमैः सर्वरजांसिच कविश्चेद्रूपयेद्राजन्नहरेः श्री-
 मतोगुणान् ४ चतुर्थोजनमात्रं हि छायायस्यप्रदृश्यते तेनश्वेतात्तपत्रेणशोभितोरुस्मिणीसुतः ५

ग० सं०
१४७

जवाहागजेः सह अश्ववाहैरश्ववाहावीरावीरैः परस्परं १३ युयुधुस्तीक्ष्ण बाणैश्चैश्वर्यमखड्गगदहिभिः पाशैः-
परश्वधैराजन् शतघ्नीभिर्भुशुडिभिः १३ हन्यमानाश्च यदुभिर्गयवीराभ्यामुराः सर्वस्वस्वरथं त्यक्त्वा दुद्रुवुरस्ते दि-
शोदश १४ पलायमानेस्वबले गयो नाम महाबलः एकाकी प्रययौ योद्धुं धनुष्टंकारयन्मुहुः १५ दीप्तिमान् रु-
ष्णा पुत्रस्तु धनुर्बाणैरिषोर्हयान् एकेन सारथिजघ्ने ह्यभ्यां केतुं समुच्छितं रथं च बाणविंशत्यामैकचं पंचभिः पुनः-
धनुस्तस्यापि चिच्छेद शतबाणैर्महाबलः १७ गयोन्यस्तुरादाय दीप्तिमंतं हरेः सुतं जघान बाणविंशत्याजगर्ज-
घनवहूली १८ तत्प्रहारेण समरे किंचिद्वाकुलमानसः दीप्तिमानथ जग्राह शक्तिं ज्योतिर्मयी दृष्ट्वा १९ चि-
क्षे पश्नाम धित्वा तां गयारव्याय महात्मने सापितं दूदयं भित्वा पपौ चरुधिरं महत् २० गयोपि पतितो राजन्मू-
र्च्छितो भूदूणांगणो दीप्तिमांश्च धत्तुः कोट्या कर्षयंस्तदूले रिपुं २१ प्रद्युम्नस्य पुरः प्रागात्कद्वजंगरुडो यथा
नरदुंदुभ्याने दुर्देवदुंदुभ्यस्तदा २२ आकाशाद्वृष्टुर्देवाः पुष्पवर्षाणि पार्थिवाः तदैव तेनापि समर्चि-
ताग्निः श्रीकृष्णपुत्रो नृपशंवरारिः अवंतिकांसप्रययौ महात्मा श्रीकर्णिकां स्वर्णमयीमिवाल्लिः २३ श्रुत्वा ग-
तंतं जयसेनराव समर्चयामास समालवाधिपः आनीय वृद्धांस्तबलिं महात्मने प्रधर्षितो मेथिलतत्प्रभाववि-
त् २४ राजा धिदेवीं स्वपितुः पितुः स्वसांप्रणम्य तां कृष्णसूतो महात्मनाः विद्वान् विदोपरिरभ्यतत्सूतो बभौ-
वृत्तो मालवदेशसंभवैः २५ प्रद्युम्नो धन्विनां श्रेष्ठः पुरीमाहिष्मतीययो यादवैः स्वबलैः सार्द्धं नर्मदां सद-
दर्शह २६ राजतामंदकूलोलैः शृंगारतिलकामिव बहंति पुष्पनिचयमुष्णिहं मुद्रिकामिव २७ वेतसी
वेणुतरुभिः पुष्पितैर्माधवैर्वृतैः सुफुरद्भिर्मूर्तिमद्भिश्च देवैः स्वर्गनदीमिव २८ तत्तीरं शिबिरैर्युक्तः प्रद्युम्नो

वि० अ०
६

१४७

तद्गजं ताडयामास वामहस्तेन मैथिल २५ अर्धचन्द्रप्रहारेण विशीर्णो भूजस्तथा इद्रवज्जप्रहारेण गंडशैलौ य-
 थानृप २६ कालिंगः पतितो भूत्वा गृहीत्वामहतीं गदां गदं च ताडयामास कालिंगं च गदस्तदा २७ कालिंगगदयो-
 स्तत्र घोरमुद्धवभूवह विस्फुलिंगाच्च क्षरंत्यो द्वे गदे चूर्णीबभूवतुः २८ गदो गृहीत्वा कालिंगं पातयित्वा रणांगौ
 च कर्षस्व करेणाश्रुफणिनंगरुडो यथा २९ गदाप्रहारव्यथितश्रुणितास्थिकलिंगराट आययौ शरणं सोपि प्रद्युम्नस्य
 महात्मनः ३० दत्त्वा बलिं प्राह कलिंगराजस्त्वं देवदेवः परमेश्वरोसि क्रोधावतंकः प्रसहेत कौत्सां जनो यथादंडधरं नमस्ते-
 ३१ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे कच्छकलिंगदेशविजयो नाम पंचमोऽ-
 ध्यायः ५ श्रीनारद उवाच इत्थं जित्वाथ कालिंगं प्रद्युम्नो यादवेश्वरः मरुधन्वजगामाश्रजलं वैश्वानरो यथा
 १ गिरिदुर्गसमायुक्तं धन्वदेशाधिपं गयं उद्धवं प्रेषयामास ज्ञात्वा तं यादवेश्वरः २ गिरिदुर्गे गतः साक्षादुद्धवो बु-
 द्धिसत्तमः सभामेत्यगयं प्राह शृणुराजन्महामते ३ उग्रसेनो यादवेन्द्रो राजराजेश्वरो महान् जंबूद्वीपनृपाज्जित्वा
 राजसूयं करिष्यति ४ परिपूर्णतमः साक्षान् द्ध्रीकृष्णो भगवान् स्वयं असंख्यब्रह्मांडपतिर्मन्त्री तस्याभवद्भूरिः ५
 तेन वै प्रेषितः साक्षात्प्रद्युम्नो धन्विनां वरः शीघ्रस्तरस्मै बलिं नीत्वा कुलकौशल्यहेतवे ६ श्रीनारद उवाच श्रुत्वा-
 किंचित्प्रकुपितो वीर्यशौर्यमदोद्धतः उद्धवं प्राह नृपतिर्गयो नाम महाबलः ७ गय उवाच बलितस्मेन द्वास्यामि
 विना युद्धं महामते अल्पकालेन यद्वोगता वृद्धिर्भवादृशाः ८ इत्युक्त उद्धवो राजनृशं वरारिं समेत्य सः सर्वेषां याद-
 वानां च शृण्वतां प्रसशंसह ९ तदैव रुक्मिणीपुत्रो गिरिदुर्गसमाययौ तस्मै न्यैर्यादवेः सार्द्धं घोरं युद्धं बभूवह १०
 चूर्णयन्नाजपादैश्च नगरान् भूजनान् दुमान् अक्षौहिणीभ्यां संयुक्तो गयो यो न्दु विनिर्ययौ ११ रथिनोरथिभिस्तत्र ग

१० सं०
१४८

कुलात्मकस्य कलिः प्राजापत्ये भविष्यति ८ करजहंसः काकः कृक मूर्खः कचपंडितः मृत्वा विजिष्यति नृपंच-
क्रवर्तिनमीश्वरं ९ यथातिशापाद्यद्वो भवृराज्यपदाः स्मृताः राज्यं स्वल्पं जलं प्राप्य ग्रीष्मं लंत्या पगा इव १० अवंश-
संभवो राजा मूर्खपुत्रो हि पंडितः निर्धनेन धनं प्राप्य तृणवन्मन्यते जगत् ११ उग्रसेनः कतिदिने राज्यत्वं समुपागतः
मंत्रिणा वासुदेवेन पूजितो न बलान् नृपः १२ तस्य मंत्री वासुदेवो जरासंधभयाद्भुतं मथुरां स्वपुरीं त्यक्त्वा समुद्रशर-
णागतः १३ अभीरस्यापि नंदस्य पूर्वपुत्रः प्रकीर्तितः वसुदेवो मन्यते तमेत्युग्रो यंगतत्रपः १४ वसुदेवा-
द्गौरवर्णादयं श्यामः कुतो भवत् पितामहोऽपि गौरश्च दुःखहास्यमिदं वचः १५ प्रद्युम्नं तत्कृतं जित्वा सबलं यादवेः
सह कुशस्थलीं गमिष्यामि महीं कर्तुमयादवीं १६ श्रीनारद उवाच इत्युक्त्वा धनुरादाय तूष्णीं चाक्षयसायकौ
गंतुमभ्युदितं वीक्ष्य चेदिराजस्तमब्रवीत् १७ दमघोष उवाच शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि क्रोधं मा कुरु मा कुरु अक-
स्मादाचरेत्कार्यं न सिद्धिं विंदते ह्यसौ १८ धर्मार्थकाममोक्षाणां साधनं न क्षमासमं तस्मात्सामप्रकर्तव्यं साम्नो न स-
दृशं स्वरं १९ दानेन राजते सामदानं सत्क्रियया पुनः सत्क्रियापि यथायोग्यं गुणं संप्रेक्ष्य राजते २० यदवश्वेदि-
पाश्वैव ज्ञाति संबंधिनः स्मृताः चेदिपानां च वृष्णीनां कलिं नेच्छामि तत्ततः २१ नारद उवाच शिशपालो बोधितोऽपि
दमघोषेण धीमता नोवाच किंचिद्विद्विषमना रूष्णीं भूतो महारवलः २२ श्रुतिश्रवाचेदिपराजराज्ञी स्वसाश्वभाभूरुक्त-
स्य राजन् समेत्य पुत्रं शिशपालं संज्ञं प्रत्याह सम्यग्विनयान्वितासा २३ श्रुतिश्रवा उवाच मा पुत्र वेदं कुरुतात्कदा
चिन्माभूत्कलिश्चेदिपयादवानां ते मातुलोयं किल सूरसूनुर्भाता वते तत्कृत एव कृष्णः २४ तस्यात्मजायेत्र समागा-
तास्ते प्रद्युम्नमुरव्याः शतशो महान्तः संपूजनीयाश्च मया भवद्भिः संलालनीयान्हियुद्धयोग्याः २५ अहं गमिष्यामि

वि० अ०
७

१४८

यादवेऽश्वरः स्थितोऽभूद्यदवैः साकंदेवेरिंद्र इव प्रभुः २९ इंद्रनीलो महाराज ज्ञानी माहिष्मतीपतिः स्वदूतं प्रेष-
 यामास प्रद्युम्नाय महात्मने ३० प्रद्युम्नराज शिबिरे दूतोनत्वा कृतांजलिः उवाच वचनं तत्र सर्वेषां शृण्वतां नृप ३१
 दूत उवाच हस्तिनापुरनाथेन धार्तराष्ट्रे न धीमता स्थापितो तिबलो वीर बलिकं स्मेन दास्यति ३२ सुबोधना-
 यचच्छाभिर्द्रव्यं यच्छति मा बलात् यो नृद्वयं च भवद्भिश्च विफलो हिरण्यो व्रवै ३३ श्रीप्रद्युम्न उवाच यथा गयो दू-
 त कलिं गरादयथा तत्राभिभूतोऽपि बलिं प्रदास्यति नृपेन जानाति महोऽग्रसेनकं माहिष्मतीशो यमतीवराजराट् ३४
 श्रीनारद उवाच उक्तो दूतः स देवाश्च गत्वा माहिष्मतीपतिं सभायां कथयामास प्रद्युम्नकथितं वचः ३५ यदू-
 ना मुद्गटं सैन्यं वीक्ष्य माहिष्मतीपतिः राजानां पंचसाहस्रं हयानां नित्यं तं शतम् ३६ रथानां मयुतं जैत्रं नीत्वा राजा
 विनिर्गतः बलिंददौ समेत्याशु प्रद्युम्नाय महात्मने ३७ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नार-
 दबहुलाश्वसंवादे मरुधन्वमालवमाहिषपतिदेशविजयो नाम षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीनारद उवाच प्रद्युम्नोऽथ
 महावीर्यो जित्वा माहिष्मतीपतिं विकर्षेन्महतीं सेनां गुर्जराजं समाययौ १ गुर्जरादाधिपं वीरं क्रूरं ध्येनाम महाबलं
 जग्राह सेनायां काष्ठींस्तुडया हियथा विराट् २ सद्यस्तस्माद्बलिं नीत्वा ददौ महो महाबलः विकर्षेन्महतीं सेनां चेदिदे-
 शांस्ततो ययौ ३ दमघोषश्चेदि राजो वसुदेवस्वस्रः पतिः शिशुपालस्तस्य पुत्रोऽकृष्णशत्रुः प्रकीर्तितः ४ अभी-
 याय महाबुद्धिर्दमघोषं महाबलं नत्वा प्राह महाबुद्धिं सुदुर्बुद्धिं सत्तमः ५ उद्धव उवाच राजन्द्रे हि बलितं स्मे उ-
 ग्रसेनाय भूभृते विजित्य नृपतीन्यो सौराजसूयं करिष्यति ६ श्रीनारद उवाच इत्थं निशम्य वचनं दमघोषः सतः
 खलः स्फुरदोष्ठो मन्युपरः प्राहेदं सदसित्वरं ७ शिशुपाल उवाच दुरत्यया कालगतिरहो न्विदं मिदं जगत् विधेः

वाहिनीध्वजिनीभ्यांचयुमच्छक्तौविनिर्गतौ प्रतिमाक्षोहिणीभ्यांतोरंगपिंगौचमंविणौ २ शिशपालमहासेन्यं प्रल-
याधिसमंनृप संवीक्ष्ययदवस्तर्तुचाजगमुः कृष्णापोतकाः ३ वाहिनीसहितः पश्चात्पुमान्नाममहाबलः युयुधे-
यादवैः सार्द्धं शिशपालप्रणोदितः ४ ह्योश्चसैन्ययोर्बाणैरंधकारोभवद्रणे हयपादुरजोवृंदैः प्रोत्थितैश्चादयन्
भः ५ हयाश्चनृपघाततः प्रोत्थतंतोहिपात्प्रति हिपाश्चसक्षतायुद्धे पादयंतः पदैर्द्विषः ६ शंडादंडस्यफूत्कारै-
र्मर्दयंतद्रुतस्ततः कस्तूरीपत्रसिंदूररक्तकंबलमंडिताः ७ बाणैर्गदाभिः परिधैः खड्गैः शूलैश्चशक्तिभिः छिन्नां
गापत्तयः पेतुच्छिन्नबाह्वंघ्रिजानवः ८ कश्चित्तीक्ष्णासिनाराजनहयानयुद्धे हिधाकरोत् केचिदंतान्संगृहीत्वा
कुंभेषु करिणांगताः ९ आमात्यहस्तिबाह्वंमर्दयंतौमृगेंद्रवत् अलंघयतः सहायगजवृंदंमहाबलाः १०
खड्गप्रहारंकुर्वंतोविदार्यपरसैनिकान् हयपृष्ठानदृश्यंतेदृश्यंतेतेनटाडव ११ सैन्यवेगंचशत्रूणांदृष्ट्वाक्रूरसमा-
ययौ चकारदुर्दिनं बाणैर्बाणौघैश्चापनिर्गतैः छादयामासचाक्रूरं वर्षासूर्य मिवांबुदः १२ छित्वातद्वाणप-
टलमसिनागांदिनीकृतः शक्त्यातताडितंवीरंयुमतंक्रोधमूर्च्छितं १३ तत्प्रहारेणभिन्नांगोमूर्च्छितोघटिका
द्वयं पुनरुत्थाययुयुधेशिशपालसरवाबली १४ गृहीत्वाथगदांयुर्वीलक्षभारदिनिर्मितां तताडहृदिचाक्रूर-
जगर्जघनवद्यमान् १५ अक्रूरेतत्प्रहारेणकिंचिद्वाकुलमानसे युयुधानं तदाप्रागाज्ज्याशब्दंकारयन्मु-
हुः १६ शिरस्तस्याशक्चिच्छेदबाणैर्नैकेनलीलया पतिते युमतिष्याजौवीरास्तस्यविदुद्रुवुः १७ तदैव-
शक्तः संप्राप्तोदृष्ट्वासेनांपलायितां शूलंविक्षेपसहसायुयुधानायधीमते १८ युयुधानश्चबाणौघैस्तच्छू-
लंशतधाकरोत् शक्तोगृहीत्वापरिधंचयुयुधानंतताडह १९ युयुधानोर्जुनसरवः क्षणंमूर्च्छामिवापह तदै

समाद्रुचित्तानेतुं त्वया तात समागतान्स्तान् द्रुष्टुं चिरोत्कंठमनामहोत्सवैर्नैतादृशोयं समयः कदाचित् २६ शिशु
पाल उवाच मम शत्रू रामकृष्णौ यदवः शत्रवश्च मे घातयिष्यामितान्सर्वान् यैरहं तु तिरस्कृतः २७ पुरा वैकुं-
ठिनपुरे याभ्यां मे हे लनं कृतं विवाहो वारितो मे वै रामकृष्णावरीमम २८ यदि ते पांयादवानां युवां पक्षं करिष्यथ
तदा त्वां सह पित्रा च निगृह्य निगडे द्दंढैः २९ कारागारे कारयामि कं सस्वपितरो यथा अन्यथा च द्विधिव्यामिश्र-
थो मे तु दुर्घटः ३० श्रीनारद उवाच तद्वचः परुषं श्रुत्वा तूष्णीं यातेथ चेदिपे तद्वचः स्वबलं प्राप्य प्राह सर्वं यथो-
दितं ३१ वाहिनी ध्वजिनी चैव प्रतिमाक्षौ हिणी युता चतुर्धा शिशुपालस्य सेना युक्ता बभूव ह ३२ बहुलाश्व
उवाच वाहिन्याद्याश्वयासेनास्तसंख्यां वद मे प्रभो ऋषयो हि प्रजानंति भूतं भव्यं भवत्परं ३३ श्रीनारद उवा-
च शतं द्विपानां रथिनां सहस्रं शतं संयुतं अयुतं तुरगाणां च पृतनां लक्षमेव च ३४ सेनाया लक्षणं स्वल्पं द्विगुणं
चतुरंगिणीं चतुःशतं द्विपानां च रथानां मयुतं तथा ३५ चतुर्लक्षं हयानां च पत्नीनामेककोटयः लोहकंचुकसं-
युक्ताः समर्थबलवाहनाः ३६ शस्त्रास्त्रज्ञाय न शूरा वाहिनी सा बुधैः स्मृता वाहिन्या द्विगुणी भूता ध्वजिनी सा प्रकी-
र्तिता ३७ ध्वजिन्या द्विगुणी ज्ञेया कविभिः कथिता पुरा ससाहसोपिशूरः स्यात्सामंतशतशूरभृत् ३८ सा
मंतानां शतं विभ्रत्सगजी कथिता मृधे समरे सारथिं चाश्वान् रथं रक्षेद्वधी च यः ३९ सेनां रक्षतियो बाणैः कथ्यते-
समहारथी स्वसेनां रक्षयन् शत्रून्सूदयन् रणमंडले ४० योक्षौ हिण्या समं युद्धे तदा सोतिरथी स्मृतः ४१ इ-
ति श्रीमद्भर्गवार्च्यसंहितायां विश्वजित्खंडे श्रीनारद बहुलाश्वसंवादे युर्जराट् चेदिदेश गमनं नाम सप्तमोऽध्यायः ७
श्रीनारद उवाच निर्गतः शिशुपालो सौ सबलश्चंद्रकापुरात् पितरो तौ तिरस्कृत्य स्वभावो ह्यसतामयम् १

भूतो बभूवतुः ७ भानुः खड्गप्रहारेण शिरसीरंगपिंगयोः युगपत्येतत्पुद्गेतद्वदुतमिवाभवत् = भानुस्त-
योश्च शिरसीनीत्वा प्रद्युम्नसन्मुखे आययौ विजयीवीरः श्लाघितः सैन्यनायकैः ९ दिवि दुंदुभयो नेदुर्नवदु-
भिभिः समं अभूज्जयजयारावः पुष्पवर्षास्फुरैः कृताः १० रंगपिंगौ मुतोऽश्रुत्वा शिशुपालो रुषान्वितः जैत्ररथस-
मारुह्य यदूनां सन्मुखं ययौ ११ मदच्युद्भिर्गजैर्दीर्घै रत्नकंबलमंडितैः स्वर्णनीडसमायुक्तैर्लोलघंटाकणत्व-
नैः १२ रथेऽश्वदवधिष्याभैर्वायुवेगैस्तुरंगमैः विद्याधरसमैर्वीरैर्नादयन्वस्रधातलं १३ शिशुपालबलदृष्ट्वा
शक्रदत्ते रथेततः सर्वेषामग्रतः कार्ष्णिः प्रययौ धन्विनां वरः १४ शरं दध्मो हरेः पुत्रो दिशः खं नादयन् नृप ते-
न नादेन शत्रूणां कंपो भूद्भूदिमानद १५ शिशुपालमहासैन्ये प्रासाद इव दुर्गमे चक्रे नाराचसोपानं सहस्रारु-
क्मिणीस्ततः १६ दमघोषस्तोधीमान् धनुष्टंकारयन्मुहुः ब्रह्मास्त्रं समादधे यद्वै दत्तात्रेयेणाशिक्षितं १७ प्र-
चंडं सर्वतस्तेजो दृष्ट्वा श्रीरुक्मिणीस्ततः ब्रह्मास्त्रेणापितद्युद्धे संजहार सलीलया १८ शिशुपालो महाधीमानं
गारास्त्रं समादधे जामदग्न्येन यद्वत्तमं हृद्रे पर्वते नृप १९ तस्मादंगारवर्षाभिः कार्ष्णिसेनातिविह्वला पर्जन्यास्त्रं
महादिव्यं तदा कार्ष्णिस्त्रमादधे २० स्थूलाभिर्मघधाराभिरंगाराः शांतिमाययुः शिशुपालस्तदा क्रुद्धो गजस्त्रं-
तत्समादधे २१ यदगस्त्येन मुनिना शिक्षितं मलयाचले महोद्धटा गजादीघाः कोटिशस्तद्विनिर्गताः २२ ते सै-
न्यैः पातयामासुः प्रद्युम्नस्य महात्मनः हाहाकारो महानासीद्यदूनां वाहिनीषु च २३ प्रद्युम्नोत्थरणा श्लाघी-
नृसिंहास्त्रं समादधे नृसिंहो निर्गतस्तस्मान्नादयन् वस्रधातलं २४ स्फुरत्सदो दीर्घवालो नखलांगलभीष-
णः ननाद हुं कृतैः शब्दैर्भक्षयन्स्ताना जानूरणं २५ विदार्य गजकुंभांतमुत्पतन् भगवान्हरिः गजद्वंदम

ववीरासंप्राप्तः कृतवर्ममहाबलः २० शक्तस्यापिरथं साश्वं बाणैश्चूर्णाचिकार ह शक्तोऽपि पूर्णयामास
 गदया तद्रथं परं २१ कृतवर्मरिथं त्यक्त्वा शक्तं जग्राह रोषतः पातयित्वा भुजाभ्यां तं च क्षिपन् पयो
 जनम् २२ शक्ते च पतिते युद्धे शिशुपालप्रणोदितो रंगपिंगो मंत्रिणो तो प्रतिमाक्षौ हिणीयुतो २३
 बाणवर्षप्रकुर्वन्तो मर्दयन्तावरीन्मृधे आजग्मतुं मेधिलेन्द्रयथाबातहुताशनो २४ उद्धृतं तद्वलं वीर्य
 यादवेन्द्रपितुः समः आदाय चापसदसि प्रद्युम्ना वाक्यमब्रवीत् २५ प्रद्युम्न उवाच अहं गमिष्यामि
 पुर रंगपिंगमृधे जनाः रंगपिंगो च दृश्येते महाबलपराक्रमौ २६ श्रीनारद उवाच एतच्छ्रुत्वा महा
 बाहुभानुः कृष्णसुतो बली सर्वेषामग्रतो भूत्वा भ्रातरं ग्राहनीतिवित् २७ भानुरुवाच त्रैलोक्यं दृश्य
 ते प्राप्तं यदा ते सन्मुखे प्रभो तदा ते चापटंकारो भविष्यति न संशयः २८ केवलेन अपि खड्गेन शिरसी रंगपिंगयोः
 छित्वा चात्र प्रवक्ष्यामि कलिंगशकलाविव २९ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसं
 वादे धुमच्छक्तवधो नामाष्टमोऽध्यायः ८ श्रीनारद उवाच इत्युक्त्वा शत्रुहा भानुर्युद्धीत्वारवदुचर्मणी प
 दातिः प्रययौ सैन्ये वने वन्यरिव प्रभुः १ भानुः खड्गेन शत्रून्स्तान् छिन्नबाहुंश्चकार ह द्विपानूहयान्सन्मुखस्था
 न्पार्श्वस्थांश्च द्विधाकरोत् २ खड्गद्वितीयो ह्येकाकीरेजे छिन्दन् रीन्मृधे नीहारमेघपटले भानुर्भानुरिव स्फु-
 रन् ३ हस्तिनां छिन्नकुंभानां भानुः खड्गेन मेधिल सुक्तानिपेतुश्च यथा तारकाक्षीणकर्मणा ४ लक्षमात्रे
 पातस्सैन्यं पातयित्वा रणांगणो रंगपिंगो परिग्राह्यवानुर्वीरो महाबलः ५ कृष्णादस्तेन खड्गेन रथो तो रंगपिंगयोः
 छित्वा हयान्सनेतुंश्च भानुर्युद्धे द्विधाकरोत् ६ खड्गे नीत्वा रंगपिंगो तेऽतुस्तं महोद्धतो भानुश्चर्मगतौ खड्गो भगी

ग.सं.
१५१

हेमलुविष्णुमायातिदुर्गमा ४ वयंतुबहवोवीरात्वमेकाकीसमागतः अधर्मोयंमहामल्लदृश्यतेयाहिसांप्रतं ५
मल्लउवाच यदायुद्धनकुरुतभवंतोवलशाखिनः मत्पादेधोत्रनिर्घ्यातुतदायास्यामिसांप्रतं ६ श्रीनारदउवाच
एवंवदतिमल्लेवैसर्वेयादवपुंगवाः बभूवुःक्रोधसंयुक्ताःपश्यतस्तस्यैमेथिल ७ गदोगदांसमादायबलदेवानुजोव
ली तस्थोसोपिगदांनीत्वासर्वेषांपश्यतोन्नप ८ गदांगरिष्टान्विक्षेपगदायसमहाबलः गदोपरिगदांनीत्वास्वग-
दांप्राक्षिपद्रुदः ९ गदस्यगदयासोपितादितःपतितोफवि मृधेच्छानचकाराभ्युद्धमन्नुधिरंसुखात् १० कौंक-
णस्थोथमेधावीभूत्वाप्राहहरेःसुतं परीक्षार्थंचभवतामेतत्कार्यमयाकृतं ११ त्वमेवभगवान्साक्षात्कुतोहंप्राकृ-
तोजनः क्षमस्वमेपराधंभोत्वामहंशरणगतः १२ श्रीनारदउवाच इत्युक्त्वाथबलिंदत्वा नमस्कृत्यहरेःसुतं -
कौंकणस्थपुरीप्रागान्मेधावीक्षत्रियोत्तमः १३ कुटकाधिपतिमौलिंमृगयायांविनिर्गतं जग्राहसमहाबाहुःसांबोजां
बवतीसुतः १४ कार्ष्णिस्तस्मादूलिनीत्वादङ्कारव्यवनंययौ सुनीनामाश्रमंपश्यन्स्वसैन्यपरिवारितः १५ निर्वि-
ध्यांचपयोष्णींचितापीस्नात्वाहरेःसुतः सूर्यारकंमहाक्षेत्रंआर्योद्वैपायनीततः १६ ऋष्यमूकंततःपश्यन्प्रवर्ष-
णगिरिगतः पर्जन्योभगवान्साक्षान्नित्यदायत्रवर्षति १७ गोकर्णारव्यंशिवक्षेत्रंदृष्ट्वाकार्ष्णिःस्वसैन्यकेः त्रिग-
तान्केरलान्देशान्प्रययोजेतुमहाबलः १८ अंबष्ठुःकेरलाधीशःश्रुत्वावार्तातुमन्सुखात् ददौतस्मैबलिंशीघ्रंप्रयु-
क्त्वायमहात्मने १९ कृष्णावेणीतदातीर्यतैलंगान्विषयान्ययौ सैन्यपादरजोवृंदैरंधीकुर्वन्भस्थलं २० तै-
लंगस्याधिपोराजाविशालाक्षःप्रकीर्तितः पुरस्थोपवनेरेमेसुंदरीगणसंवृतः २१ मृदंगाद्यैश्चवादित्रैर्मधुरध्व-
निसंकुलैः परैरप्सरसारांगैःपीयमानस्फुरादिव २२ तंप्राहसुंदरीरामाराजीमंदारमालिनी रजोव्याप्तंनभोवीक्ष्य

वि० अ०
९

१५१

दयित्वा तत्रैवांतरधीयत २६ चिक्षेपपरिघंरोषाच्छिशुपालो महाबलः चिच्छेदपरिघं तद्वैयमदंडेन माधवः २७ त
 तश्चैयोरुपाविष्टो गृहीत्वा रवङ्गचर्मणी प्रद्युम्नं तमुपाधावत्पतंगद्वयपावकं २८ कार्ष्णिस्तत्ताडतत्त्वङ्गं यमदंडेन वेगतः
 चूर्णीबभूव तेनापि निस्त्रिंशश्चर्मणा सह २९ पाशित्तेन पाशेन सह सायादवेश्वरः दमघोषस्तं बध्वा विचकर्ष रणांग
 णे ३० शिशुपालं घातयितुं रवङ्गं जग्राह रोषतः तदेव तस्करौ साक्षाद्द्रो जग्राह वेगतः ३१ गदउवाच परिपूर्ण
 तमेनापि श्रीकृष्णेन महात्मना वध्यो यदेव वचनं वचनं मा वृथा कुरु ३२ श्रीनारद उवाच तदा कोलाहले जाते-
 शिशुपालस्य बंधने दमघोषो बलिनीत्वा प्रागात्प्रद्युम्नसन्मुखे ३३ कार्ष्णिस्तमागतं दृष्ट्वा त्यक्त्वा शस्त्राणि शीघ्र
 तः अग्रतश्चेदिपंशश्च न्ननाम शिरसाभुवि ३४ मिलित्वान्नाशिषंदत्वा प्रद्युम्नाय महात्मने दमघोषो महाराजः -
 ग्राह गददयागिरा ३५ दमघोष उवाच प्रद्युम्न त्वत्पुत्रस्योऽसि श्रीयदूनां शिरोमणे मत्पुत्रेण कृतं यद्वै तत्क्षमस्व
 दयानिधे ३६ श्रीप्रद्युम्न उवाच समदोषेन ते चार्यन ते पुत्रस्य हे प्रभो सर्वकालकृतं मन्ये प्रियमप्रियमेव वा
 ३७ श्रीनारद उवाच इत्युक्तो दमघोषोऽपि प्रद्युम्नेन प्रयंत्रितः शिशुपालं मोचयित्वा नीत्वा गान्धर्वकापुरीं ३८ -
 प्रद्युम्नस्य बलं श्रुत्वा साक्षाच्छ्रीकृष्णातेजसः नैकपि युयुधुस्तेन राजानश्च बलिंददुः ३९ इति श्रीमद्भगवद्गीता चार्यसं
 हितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे रंगपिंगवधे शिशुपालयुद्धे चेदिदेशविजयो नाम नवमोऽध्यायः ९
 श्रीनारद उवाच मनुस्तीर्थततः स्नात्वा प्रद्युम्नो यदुभिः सह प्रययो कौं कणा न्देशान् दुष्भीन्नादयन्मुहुः १ कौं
 कणस्थोऽथ मेधावी गदायुद्धविशारदः एकाकी मल्लयुद्धेन परीक्षित्वा ययौ बले २ प्रद्युम्नस्य बलं प्राह शृणु मे यादवेश्वर
 गदायुद्धे देहि मयं मद्बलनाशय प्रभो ३ प्रद्युम्न उवाच एकतो ह्येकतो वीरा बलवतो महीतले मानं मा कुरु

ग० सं०
१५२

प्रद्युम्नः प्रेषयामास तस्योपरि महद्वलं अष्टादशाक्षौहिणीनां धनुष्टंकारन्मुहुः ४१ बाणैः परस्वधे राजन् शतस्त्री-
भिर्भुशुंडिभिः ततैर्दुर्यादवाः सर्वे सर्वतो द्विंशथा गजाः ४२ दंतवक्त्रस्वगदया करीन्द्रानुत्कटान्बहून् पातयामास
राजेंद्रं भिन्नकुंभस्थलान्मुधे ४३ कांश्चित्पादेषु चोन्नीय किंकिणीजालनादितान् सभृंखलां सनीडोस्ताल्लोलघंटार-
णस्वनान् ४४ वातस्तूलमिवाकाशे चिक्षेप शतयोजनं शंडादंडेषु कांश्चिद्द्वे गृहीत्वा दैत्यपुंगवः ४५ भ्रामयि-
त्वा गजान् दिक्षु न दत्तः प्राक्षिप हृषा कांश्चिद्गजावंशयोश्च कक्षयोरुभयोरपि ४६ पञ्चामाक्रम्य शक्रभेदैत्यः का-
लाग्निरुद्रवत् रथान्ससूतान्साध्वांश्च सध्वजान्समहारथान् ४७ चिक्षेप गगने वीरः पद्मानिव प्रभञ्जनः ४७
तुरंगांश्च यदातींश्च प्राक्षिपद्गगने बलान् अधोमुखा दूर्ध्वमुखा राजपुत्रामहाबलाः ४८ सशस्त्रारस्तकेयूरसंयुक्ता
स्तारका इव आकाशात्प्रपतन्तस्ते वमन्तोरुधिरं सुरवात् ४९ बलं विलोकयामास गदया दैत्यपुंगवः दंष्ट्रया प्रलया-
द्धिं श्रीवाराहद्वयमेथिल ५० इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे कौंकणकु-
टकत्रिगर्तकेरलतैलंगमहाराष्ट्रकर्णाटविजये कारुष्यदेशगमनं नाम दशमोऽध्यायः १० श्रीनारद उवाच -
तदा श्रीकृष्णपुत्राणामष्टादशमहारथाः सक्षतकारयामास दंतवक्त्रं महाबलं १ दंतवक्त्रोतिश्रुशमे सक्षतो-
रक्तधारया लाक्षयेव यथासौधं प्रहारं नानुचितं यन् २ कृतवर्मा च बाणो धैस्तंजघान रणांगणौ युयुधानश्च-
खड्गेन शक्त्या क्रूरो महाबलं ३ सारणस्तकुदारेणाहनन्तरोहिणीस्ततः दंतवक्त्रोतिगदया युयुधानं तताडह ४
कोणेन कृतवर्माणमक्रूरं स्वांघ्रिणाहनत् सारणं भजवेगेन कारुषोरणदुर्मदः ५ अक्रूरकृतवर्मा च युयुधानो-
यसारणः निपेतु मूर्च्छिताभू मौमरुतापादपादव ६ ततो गदां समादाय सांबोजां बवतीस्ततः गदोपरि गदां नीत्वा

वि० अ०
१०

१५२

शृण्वद्भिर्वाधरापरा २३ मंदारमालिन्युवाच राजन्नजानासिसदाविहारादहर्निशंकामविशाललोलः अहंनजाना
 मिकदापिदुःखंमुरवालकालिभ्रमरास्तवेक्षा २४ द्वारावतीशाध्वरनागवलीचयंसमुष्णाप्यदिशोजयार्थं विजित्य
 सर्वान्नृपचेदिपान्ससमागतौसौयदुराजराजः २५ धुंकारशब्दंशृणुदुंदुभीनांचीत्कारफूत्कारयुतं द्विपानां कोदंडटं-
 कारमयंपराणोकल्यांतसारस्वतनादकारं २६ त्वरं बलिप्रेषयशंवरारयेप्रधावतीः पश्यनरेद्रस्फदरीः च्युतप्रसूनाः
 श्रमवारिवर्षिणीर्वनप्रवेशास्फुटकेशमंडनाः २७ पत्नीवाक्यंततः श्रुत्वा विशालाक्षोतिधर्षितः प्रद्युम्नसन्मुखेसो
 पिबलिं नीत्वा समाययौ २८ तेन संपूजितः साक्षात्प्रद्युम्नो धन्विनांवरः स्नात्वा पंचाशरस्तीर्थं महाराष्ट्रंततोययौ
 २९ महाराष्ट्राधिपोराजाधिमलोनामचैष्णवः भक्त्या परमया कार्णिपूजयामास सर्वतः ३० तथा हि केर्णाटपतिः
 सहस्रजितस्स्यतः समानीय बलिं महात्मने संपूजयामास शक्तभार्थहेतवे श्रीशंवरारिं जगतः प्रभुं परं ३१ प्रद्युम्नो भ
 गवान् साक्षाद्यादवैः सह मैथिल करुषान्विषयान् प्रागाज्जेतुं योगीवदेहजान् ३२ महारंगपुरतत्र दृष्ट्वा रार्मा महाम-
 तिः भर्ताथ श्रुतदेवायाः वसुदेवस्वस्मृत्युप ३३ तस्य पुत्रोदंतवक्त्रः कृष्णशत्रुः प्रकीर्तितः शिशुपाल इव क्रु-
 न्द्रो योद्धुंचक्रे मनःस्वयं ३४ मात्रापित्राचारितोपि दैत्यो दैत्यानुव्रतः आदवान् धातयिष्यामि कोयमित्यंचकार
 ह ३५ आदाय सगदां गुर्वीलक्षभारविनिर्मितां एकाकीप्रययौ यादुं प्रद्युम्नबलसन्मुखे ३६ दंतवक्त्रं कृष्णव-
 णं कज्जलाद्रिसमप्रभं ललज्जिह्वं घोररूपं तालवृक्षदशोच्छ्रितं ३७ किरीटकुंडलधरं हेमवर्मविभूषितं किं-
 किपीजालसंयुक्तंचलच्चरणानूपुरं ३८ कंपयंतं भुववेगात्पातयंतं गिरीन्द्रमान् धातयंतः स्वगदया कृतान्तं
 मिव दुर्जनान् ३९ तं दृष्ट्वा यादवाः सर्वे भयं प्राप्सुर्मुधा गणे आगते दंतवक्त्रे च महान्कोलाहलो ह्यभूत् ४०

भूवह २७ निरंकुशो महासूर्यो विनिंदसि महद्गुणं सन्नः प्रार्थयते किंचिद्यथा सिंहः शिवारुतं २८ श्रीनारद उ०
एवं वचस्तदा श्रुत्वा दंतवक्रो मदोत्कटः गदां गुर्वी समादाय प्राद्वन्त द्रुथोपरि २९ गदया पातयामास सहस्रं घोटकान्
दन् घोटकादुद्बुधुः सर्वे दृष्ट्वा रूपं भयंकरं ३० प्रद्युम्नोऽपि गदां नीत्वा तंत ताडदृढं हृदि तत्प्रहारेण दैत्यं द्रुक् किंचिद्वाकु-
लमानसः ३१ तयोश्च गदया युद्धं धाररूपं बभूवह गदाभ्यां रक्षतो तौ द्वौ मर्दयंतौ परस्परं ३२ नन्दंतौ सगरे रा-
जन् गिरी केसरिणौ यथा ३३ दंतवक्रो भुजाभ्यां तं गृहीत्वा श्रीहरेः स्तुतं भूमौ निपातयामास सिंहः सिंहमिवोजसा-
३४ प्रद्युम्नोऽपि समुत्थाय गृहीत्वा भुजयोर्बलात् भ्रामयित्वा भ्रजाभ्यां तं पातयामास भूतले ३५ प्रद्युम्नस्य प्र-
हारेण सोपतद्बुधिरं वमन् चूर्णतास्थिः खिन्नगात्रो मूर्च्छितो विह्वलाकृतिः ३६ गिरीन्द्र इव भूपृष्ठे रेजशक्रायुधाहतः
तत्प्रहारेण वस्त्रधाच चालसजलाभवत् ३७ विचेलुर्दिग्गजास्ताराः समुद्राश्च चकंपिरे पातशब्देन राजेन्द्र बिलोकी
बधिरीकृता ३८ तदैव का रूपयतिर्महात्मा श्रीचन्द्रशर्मा श्रुतदेवयाच राज्ञामहारंगपुराद्यदूनां समाययौ स्कंदरसं-
धिकारी ३९ दत्त्वा बलिमैथिलशंभरारये श्रुतं गृहीत्वा कृतसंधिरग्रतः तथा यदूनां प्रवरैः प्रपूजितः पुनर्महारंगपु-
रं समाययौ ४० इति श्रीमद्गोर्चार्यसंहितायां विश्वजित्स्वर्णदे नारदबहुलाश्वसंवादे दंतवक्रयुद्धे कर्त्तव्यदेश-
विजयो नामैकादशोऽध्यायः ११ श्रीनारद उवाच अण्वंदक्षिणं स्नात्वा प्रद्युम्नो यादवाधिपः उशीनरास्त-
तो जेतुमाजगाम बलैः सह १ कोटिशः कोटिशो गावो यत्र देशे चरंति हि गोपालमंडलैर्युक्ता व्रजंत्यो भव्यमूर्तयः
२ आशीनरा दससीपाना गौरवर्णमनोहराः हैयंगवीनमादाय ते ययुः कार्ष्णि सन्मुखे ३ तैः पूजितः शंभरारि-
र्ददौ तेभ्यो महाधनं गजान् रथान् हयैरत्नवस्त्रभूषानि हर्षितः ४ चंपावतीनामपुरीमणिरत्नसमन्विता विरा-

गदयातंतताडह ७ दंतवक्रो गदांत्यक्त्वासांबोजांबवतीकृतं गृहीत्वापातयामास भज्यांरणमंडले ८ सांबस्त
 दासमुत्थाय गृहीत्वापादयोश्चतं अयोथयद्रुमिपृष्ठे तदद्भुतमिवाभवत् ९ दंतवक्रः समुत्थाय सादृहासंतदाकरोत्
 ननादत्तेन ब्रम्हांडं सप्त लोकैर्विलेः सह १० पताकाद्येन दिव्येन सह स्वादित्यवर्चसा सह स्रुहययुक्तेन प्रद्युम्नं धन्वि-
 नांवरं ११ दंतवक्रो पितं वीक्ष्य प्राहेदपरुषं वचः १२ दंतवक्र उवाच यूयं च यादवाः सर्वे नृपा यो ह्यंधकादयः अ-
 त्यसत्वाजनास्तच्छाविद्रुतायुद्धभीरवः १३ यथातिशयसंज्ञाया भवराज्यागतत्रयाः एकोहं बहवो यूयं युष्माभिश्च
 कृतमृधं १४ अधर्मवार्तिभिस्तच्छौर्धर्मशास्त्रविलोपितः पूर्वेपिताते श्रीकृष्णो नन्दस्य पशुरक्षकः १५ गोपा
 लोच्छिष्टभोजी च सोद्येव यादवेश्वरः हेय्यंगवीनदध्याज्यदुग्धतक्रादिकं रसं १६ चोरयामास गोपीनां रसिको रास
 मंडले जरासंध भयात् सोपि समुद्रं शरणं गतः १७ सोद्येवं यदुनाथो भूयो भीरुः कालसन्मुखे तेन दत्तं विष्णुरा-
 ज्यमुग्रसेनं समेत्य सः १८ करिष्यत्यत्यसाराथो राजसूयं कवत्तमं दुरत्यया कालगत्या जातं चित्रमहोजगत् १९
 अध्यास्ते सिंहशार्दूलं शृगालो ह्यति दुर्बलः श्रीप्रद्युम्न उवाच पुरा वै कुडिनपुरे यदूनां बलमूर्जितं २० त्वया द्रष्टुं
 न कित्त्रपश्याद्येव विनिन्दकः २१ युष्मान्संबन्धिनश्चात्मानेच्छेद्युद्धं कुरुष्व बलान्त्वं युद्धमाकार्षीधर्मशास्त्रं त्व-
 याकृतं २२ नन्दो द्रोणो वक्रः साक्षाज्जातो गोपकुलेपि सः गोपालाये च गोलोके कृष्णारोमसमुद्भवाः २३ रा-
 धारोमोद्भवा गोप्यस्ताश्च सर्वा इहागताः काश्चित्पुण्यैः कृतैः पूर्वैः प्राप्ताः कृष्णं वरैः परैः २४ परिपूर्णतमः साक्षा
 ऋषीकृष्णो भगवान् स्वयं असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोकेशः परात्परः २५ यस्मिन् सर्वाणिते जांसि विलीयन्ते स्वतेजसि
 तं वदन्ति परे साक्षात्परिपूर्णतमः स्वयं २६ उग्रसेनो धराजं द्रोमरुतो नामयः पुरा श्रीकृष्णस्य वरेणासौ यादवेश्वरो व

गोविदितो यो मुनीश्वरैः तं ब्रह्म परमात्मानं ज्ञात्वा यं विचरेत्स्वरवी २३ अस्मिन् शयाने जागर्तुं सर्वं पश्यति यः पुमान्
न नायं तं वेति पश्यं तं न पश्यंति कदाचन २४ न भोग्निपवनः कोष्ठकाष्ठप्रौढतरेणुभिः न सज्जते गुणैर्ब्रह्मवर्णैश्च
स्फटिको यथा २५ लक्षणाभिर्ध्वनिव्यंगैर्ज्ञायते न कदाचन कुतस्तल्लोकिकैर्वाच्यैस्तस्मै श्रीब्रह्मणे नमः २६ के
चिन्कर्मवदंत्येन केचिन्कालं तथा परं कर्तारं योगमपरे सारव्यं ब्रह्मवदंतिके २७ केचित्तं परमात्मानं वास्तुदेवं वदंति
के प्रत्यक्षेनानुमानेन निगमेनात्मसंविदा २८ विचार्यत ब्रह्म परं निःसंगो विचरेदिह यथा भ्रमाप्रचलता तरवोऽपि ब
लाद्भव २९ चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते चलतीव भूः तथा गुणानां भ्रमणैर्धर्मतामनसायतः ३० भ्राम्यमाणः -
सदाराजन्करेणालातचक्रवत् करिष्यामि करोमीति ममेदं तव चाब्रुवन् त्वमहं च स्वरवी दुःखी सदा ज्ञानविमोहितः -
३१ सत्वरजस्तम इति प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः तैरिदं जगदाव्याप्तं श्रोतप्रोतपटं यथा ३२ ऊर्ध्वगच्छंति सत्त्वस्थामध्वे-
ति घृतिराजसाः जघन्यगुणवृत्तिस्था अधोगच्छंति तामसाः ३३ अंधकारे गुणात्कार्णो सर्पबुद्धिर्भवेति च आरान्मरी
चिकां वारितथेदं मन्यते जगत् ३४ गतागतं स्वरवं विद्धि यथा मंडलवर्तिनां तथानृणां च तदुःखं यथा नरकवासिनां ३५
घनावलिर्देहगुणा अहोरात्रमृतेर्यथा ३६ यथा सार्धं तथा दृश्यं न किंचित्सर्वदेवहि पक्षे जाते च नीडात्पारे जाते ततो दु-
पात् ३७ ज्ञाने प्राप्ते तथा लोकादप्यर्णात्किंप्रयोजनं तथामार्गनिधाय शतविचरेत्समदृग्मुनिः ३८ यदंतु रुदपात्रेषु
यथाग्निः काष्ठसंचये तथैको भगवान्साक्षात्परमानेकवास्थितः ३९ घटे मठे यथा काशो वर्तते तं बहिर्महान् तथा-
परात्मानि लिप्तो देहिषु स्वकृतेषु च ४० यः कृष्णभक्तः शांतात्मा ज्ञाननिष्ठो विरागवान् तं न स्पृशंतीह गुणाः कानीच विश-
नीदलं ४१ ज्ञानी सदानंदमयो बालवद्विचरेत्तनुं न पश्यति धृतं वा सोमदिरामदमत्तवत् ४२ सूर्योदये यदा वस्तु गृहे-

जतेयत्र नृपैः सर्पैर्भोगावतीयथा ५ चंपावतीपतिर्वीरोनाम्नाहेमांगदोनृपः नीत्वावलिं समेत्याश्रु श्रीकार्ष्णिप्र
 णनामह ६ तस्मै तुष्टः शंबरारिर्मांलां किंजल्किनीददौ सहस्रदलशोभादयं पद्मं दिव्यं ददौ पुनः ७ अथ-
 कार्ष्णिर्महाबाहुः स्वसैन्यपरिवारितः विदभान्प्रययोधन्वी दुंदुभीन्नादयन्मुहुः ८ भीष्मकः कुंडनपतिरागतं
 रुक्मिणीं स्तुतं आनीय पूजयामास ससैन्यं बहुभिर्धनैः ९ मातामहं ततो नत्वा रुक्मिणीं नंदनो बली कुंत
 देशांश्च दरदान्प्रययोयादवेश्वरः १० मलयान्चलपाटीरवायुभिः परिसेवितः श्रीखंडकेतकीपुण्यगधात्केम-
 लयान्चले ११ अगस्त्यमुनिशार्दूलपीताक्षिंसददर्शह कृतांजलिपुटः कार्ष्णिर्नमस्कृत्य महासुनिं १२ स्थि
 तो भूदुर्जसाक्षादाशीर्भिरभिनंदितः श्रीप्रद्युम्न उवाच दृश्यं पदार्थजगतः सत्यवत् वर्तते कथं मुक्तो ब्रह्मा
 शको भूत्वा ब्रह्मतेयं कथं गुणैः १३ एतल्लभं मम ब्रूहि नितरां मुनि सत्तम त्वंसर्वविद्विष्य च ह सर्वं ब्रह्मविदांवरः १४
 अगस्त्य उवाच त्वसाक्षात्कृष्णान् चंद्रस्य परिपूर्णतमस्य च पुत्रोऽसि पृच्छसे मां वालीलामात्रमिदं वचः १५ लोकसं
 ग्रहमेवार्थं कुर्वन् देवो हरि रयथा तथानृणां च कल्याणं कुर्वन् चिचरसि प्रभो १६ यथा सत्यस्य सूर्यस्य विबोवारिषु सत्यव
 त् दृश्यते सत्यवदृश्यं प्रधानपरयोस्तथा १७ काचे सुरवंगुणैः सर्पैः सैकते जीवने यथा तथायं संदेहगुणैः ब्रह्मतेः प्रेक्ष्य
 तात्स्वयं १८ प्रद्युम्न उवाच कथं न ब्रह्मते देही येनोपायेन तद्ब्रह्म वैराग्येन दृढेनापि ब्रूहि ब्रह्मविदांवर १९ अग
 स्त्य उवाच विवेकं यः समाश्रित्य भजेद्ब्रह्म सनातनं मनोभयं जगन्मत्वा स ब्रजेत्यरमं पदं २० जन्ममृत्यु शोकमो
 हो जरा बाल युवादयः अहंमदो व्याधिभयं स्मरवं सोचक्षुधरतिः २१ आधिभयं तस्य राजन् भवंति कदाचन -
 आत्मानिरीहो ह्यतनुः सर्वतश्चानहं कृतिः शुद्धो गुणाश्रयः साक्षात्परो निष्कल आत्मदृक् २२ ज्ञानात्मकः सदा पू-

क्षांसिप्रद्युम्नोत्थयदत्तमः ११ नादयन्तुदुभिरांजनविजित्यजगृहेबली दक्षिणामधुरादृष्ट्वाचित्रकृत्यांरुरोदह १२
प्रोच्चकामत्रिकूटात्समेनाकशिखरोपरी मेनाकात्सीहलंचैन्यभारतंचाययौपुनः १३ शनैःशनैर्वानरेद्रोहिमाच-
लगिरिगतः हिमाचलस्यशिरवराप्राग्ज्योषपुरंययौ १४ मत्सारवेशाधिपतिं प्रद्युम्नोयादवेश्वरः महाक्षेत्रराम
कृष्णंप्रययौसेतुबंधनं १५ शतयोजनविस्तीर्णंसमुद्रंमकरालयं वीक्ष्यकार्णिमहावीरस्तस्थौवेलांसमेत्यसः १६
सांबादीयन्समाहूयानूराद्यैर्यादवान्स्वकान् सभायामुद्धवंप्राहकार्णियोगेश्वरेश्वरः १७ प्रद्युम्नउवाच विभीष-
णोद्वीपपतिर्महोज्वलोलंकापतिर्क्रौणपट्टंदमुख्यः वदाथकिंभोजवरायमंत्रीनचेदुलियच्छतिमेतदाशु १८ उद्ध-
वउवाच त्वंदेवदेवःपुरुषोत्तमोत्तमः श्रीकृष्णचंद्रःपरमंत्वमेवहि त्वंपृच्छसेलोकद्वयप्रभोमांमायापितेयोगव-
रैर्दुरत्यया १९ ब्रह्मादयोयस्यपरानुशासनंवहंतिमूर्धासततंप्रधर्षिताः सएवसाक्षात्पुरुषोसिभूमनूदासानूदासो
स्मिबदामिकिते २० नारदउवाच इत्युक्तप्रश्यतांतेषांप्रद्युम्नोभगवान्हारिः पत्रगृहीत्वाव्यलिखत्सदेशंमैथि-
लेश्वर २१ श्रीभोजराजायबलात्पयच्छबलिनंचेन्मेवचनंशृणुत्वं कौदंडमुक्तोविशिरवसेतुंबध्यागमिव्या-
मिससैन्यसंघः २२ लिखित्वेदंसमादायकौदंडचंडविक्रमः बाणेपत्रसमाधायकर्णांतंतंततानह २३ प्रस्फु-
टंस्फोटतेनैवटंकारोभूतडित्स्वनः ननादतेनब्रह्मांडंसप्त लोकैर्विलैःसह २४ कौदंडमुक्तोविशिरवोद्योतयन्म-
डलंदिशां विभीषणसभामध्येसंपपाततडित्स्वनैः २५ तंदेवराक्षसाःसर्वेप्रोल्लिताश्चकिताइव सकंचुका
निशरुणाणिजगृहुर्वगतःखलाः २६ पत्रंबापात्समाकृष्यपठित्वाथविभीषणः विस्मृतोभूत्सभामध्ये-
राक्षसेद्रोमहाबलः २७ प्राप्तंतेदेवसदसिशक्राचार्यविभीषणः पूजयामासपाद्याद्यैर्नत्वाप्राहकृतांजलिः

राजन्प्रदृश्यते दूरीकृत्य तथा ज्ञानं साक्षात्तत्वं ततीह हत् ४३ यथेन्द्रियं पृथग्द्वारे रर्यो बहुगुणाश्रयः नानेयते तथा ब्र
 म्हाविभिः शास्त्रवर्त्मभिः ४४ परंपदवदंत्येतत्केचिद्वैष्णवं नृपः केचिद्वैष्णवं कुंठांशान्तं केपितमः परं ४५
 केवल्यतद्रुहकेचित्परमधामचाव्ययं अक्षरंच परं काष्ठांगोलोकं प्रकृतेः परं ४६ केचिन्निकुंजं विशदंवदंतीह पुरा-
 विदः ज्ञानवैराग्यभक्तिभ्यः प्राप्नोतीह न चान्यतः ४७ श्रीकृष्णचंद्रस्य हरेः परस्य केवल्यनाथस्य परात्परस्य ब्रजेत्पदं
 श्रीपुरुषोत्तमस्य यत्प्राप्य भक्तो न निवर्ततेथ ४८ श्रीनारद उवाच इति भागवतं ज्ञानं श्रुत्वा कार्पिर्महासुनिं अग-
 र्त्त्य पूजयामास भक्त्या नत्वा कृतांजलिः ४९ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसं-
 वादे उशीनरविदर्भकुंतलदरददेशविजये अगस्त्यकार्पि ज्ञानप्रस्तावो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ नारद उवाच
 कृतमालातामपणी स्नात्वा श्रीयादवेश्वरः यदुभिः सेनैः सार्द्धं राजन राजपुरं ययौ १ शाल्वो राजपुराधीशो श्रु-
 त्वा मन्मुखतो यदून् आगतान् स ययौ शीघ्रं द्विविदं वानराधिपं २ द्विविदो ह्यति संकुहो वीरो मित्रसहायकृत् शं-
 बरारिबलं प्रागाञ्चालयन् वसुधातलं ३ विददार नखैर्दंतैः पताकाध्वजपट्टकान् काश्मीरकंबले युक्तान्समुद्रान् स्वर्णभू-
 षितान् ४ रथानुत्पातयामास गजानां रुह्यवेगतः अश्वान् विद्रावयामास भूभंगैर्वा नरः स्वनैः ५ इत्थं कोलाहले-
 जाते प्रद्युम्नो धन्विनावरः आजगाम रथेनासौ धनुष्टंकारयन् सुहुः ६ द्विविदस्तद्रथस्यारादुश्चक्राम सदात्कटः छत्रं
 ध्वजं स्वपुच्छेन कं पयन् सहयं रथं ७ प्रद्युम्नः स्वधनुः कोट्यास्तलंकं तंच कर्णहं कपिस्तदाति कुपितो मुष्टिना तत्ता-
 डह ८ प्रद्युम्नो धनुरादाय सज्यं कृत्वा विधानतः आकृष्य कर्णपर्यंतं विशिखेन तताडत् ९ विशेषो भ्रामयित्वा तं-
 गानेशतयोजने प्रहारं नैनराजं द्रुलं कायां सन्यपातयत् १० रक्षोभिः सह तद्युद्धं बभूव घटिकाद्वयं निपातयन् सर-

ग० सं०
१५६

ख्यः समाययौ सुंदरशत्रुसेनां ४६ तदा बतीर्याश्च महान्बरस्फुरत् धनद्युतिदीर्घवपुर्जयेक्षणः प्रदक्षिणी कृत्य हरेः सु-
तंपुनः कृतांजलिः सन्मुखश्चास्थितो भूत् ४७ विभीषण उवाच नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय वेधसे प्रद्युम्नाया-
निरुद्धाय नमः संकर्षणाय च ४८ नमो मत्स्याय कूर्माय वाराहाय नमो नमः नमः श्रीरामचंद्राय भार्गवाय नमो नमः
४९ वामनाय नमस्तुभ्यं नृसिंहाय नमो नमः नमो बुद्धाय शंभुय कल्क्ये चार्तिहारिणे ५० नारद उवाच इत्यु-
क्त्वा श्रीहरेः पुत्रं पूजयामास मानदः उपचारैः षोडशभिर्भक्त्या परमया द्विदाक् ५१ तस्मै तुष्टः शंबरारिर्ददौ ज्ञान-
विरक्तिमत् भक्तिं शांतिकरीं साक्षात्प्राप्त्यसिद्धः प्रेमलक्षणां ५२ ब्रह्मदत्तमहादिव्यं पद्मरागशिरोमणिं यौलस्थेन
पुरादत्तरत्नमालास्फुरत्प्रभां ५३ चंद्रकांतमणितस्मै चंद्रदत्तं ददौ पुनः पीतांबरं परं साक्षात्प्रद्युम्नः परमप्रभुः
५४ विभीषणोऽथ प्रद्युम्नं नत्वादत्वा बलिततः जगाम लंकां सगणैराक्षसेंद्रो महाबलः ५५ इति श्रीमद्भगवत्पा-
र्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे शाल्वमल्लारलंकाविजयो नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ श्री-
नारद उवाच ऋषभाद्रिततो दृष्ट्वा श्रीरंगारव्यं हरेः स्तुतं कामकाष्ठीपुरीकां चीनदीं प्राचीं सरिदूरां १ कावेरीं च-
तदोत्तीर्य सहाद्रिं विषयं ययौ यादवैः सहितः साक्षात्प्रद्युम्नो भगवान्हरिः २ शिबिरेषु समायातं मुक्तं केशादिगंबरं
अवधूतप्रधावंतं पुष्पांगरजसावृतं ३ बालास्तमनुधावंतस्तलशब्दैरितस्ततः कोलाहलं प्रकुर्वतो हसंतो मैथिले-
श्वर ४ यदृष्ट्वा चोद्धवं प्राह काष्ठीर्बुद्धिमतं वरः प्रद्युम्न उवाच कौयं पुष्टवपुर्धावजगन्मत्तपिशाचवत् ५ तिर-
स्कृतोऽपि हसति जनेरानंदवान्महान् ६ उद्धव उवाच अयं परमहंसारव्यो वधूतो वाहरेः कला सदानंदमयः साक्षाद्-
त्तात्रेयो महामुनिः ७ यस्य प्रसादात्परमांसिद्धिं प्रायुः परे नृपाः सहस्रार्जुनमुख्या ययुः दुकायादवाद्यः ८ नारद-

वि० अ०
१३

१५६

२८ विभीषण उवाच भगवन्कस्य बाणोयं भोजराजस्तु कः क्षितौ किं बलं तस्य मे ब्रूहि त्वं साक्षाद्विद्य दर्शनः २९ श्री
 शुक उवाच अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनं यस्य श्रवणमात्रेण राजन्यायं प्रशाम्यति ३० पुराहि ब्रह्मणः पुत्राः
 सनकाद्या दिवंगताः विष्णोर्लोकं ययुर्दिव्यं चरन्तो भुवनत्रयं ३१ दिगंबरनिभून्मत्वा जयो विजय एव तान् हारपा
 लोरुरुधुतुर्वेत्रेणांतः पुरस्थितौ ३२ अशपत्नौ चतक्रुद्धाः कृष्णादर्शनलालसाः भूयस्तमस्फुरौ हृष्टौ शक्रौ हि जन्म-
 भिक्षिभिः ३३ एवं शप्तौ स्वभवनान् पतंतौ भूमिमंडले जज्ञातं ते दितेः पुत्रो दैत्यदानवपूजितौ ३४ हिरण्यकशि-
 पुर्ज्येष्ठो हिरण्याक्षोऽनुजस्तथा भगवान्यज्ञवाराहो भूत्वा क्षमा सुहृज्जलात् ३५ जघान मुष्टिना दैत्यं हिरण्याक्षं म-
 हाबलं हिरण्यकशिपुं साक्षान् तृसिंहश्च द्रुवि क्रमः ३६ दृढारजतरेतवैकायाधवसहायकृत् भ्रातरौ तौ पुनर्जातो कौ-
 शिन्यां विश्रवः सुतौ ३७ रावणाकुंभकर्णश्च सर्वलोकैकतापिनौ सायकैराधवस्यापि पततु र्युद्धमंडले ३८
 राक्षसेन्द्रो महावेगो स सैन्योपश्यतस्तव तृतीये स्मिन्नावे जातौ क्षत्रियाणां कुले किल ३९ शिशुपालो दंतवक्रो वर्त-
 मानो महाबलौ परिपूर्णतमः साक्षान् द्वाकृष्णो भगवान् स्वयं ४० असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोकेशः परात्परः जात-
 स्तयोर्वेधार्थाय यदुवशे हरिः स्वयं ४१ यादवेन्द्रो भूरिलीलोद्धारकायां विराजते युधिष्ठिरमहायज्ञे युद्धशाल्वस्य मा-
 धवः ४२ शिशुपालदंतवक्रं हनिष्यति न संशयः तस्य पुत्रः शंबरारिर्दिग्जग्यार्थं विनिर्गतः ४३ विजेष्यति नृपान्स-
 वान् नृजंबूद्वीपस्थितान् नृपान् जितेषु सत्कदेवेषु द्वारिकायां यदुत्तमः उग्रसेनो भोजराजो राजसूयं करिष्यति ४४ त-
 स्यापि कौदंडविनिर्गतो बलात् प्रचंडवेगो विशिखस्त्रिहागतः तन्नामचिन्होति तडित्स्वनो बभौ प्रद्योतयन् नाक्षसमड-
 लं दिशां ४५ नारद उवाच श्रीरामभक्तो यविभीषणोसौ विज्ञाय कृष्णान् परामचंद्रं नीत्वा बलिकोणपट्टं सु-

स्वनेकधा षट्पञ्चाशतमश्चैव ह्येते भोगाः प्रकीर्तिताः २७ एतेषां भार्गवशैलानकार्षीद्योगमस्थितः सैन्ये सं-
भोजिते तत्र हस्तन्यूननते भवत् २८ वैभवं भार्गवस्यापि दृष्ट्वा सर्वेति विस्मिताः प्रद्युम्नस्तं नमस्कृत्य यादवैः सहित
स्तदा २९ सर्वेषां शृण्वता राजन् प्रच्छेदहरेः स्तुतः प्रद्युम्न उवाच भगवन्भवतादत्तं सर्वेभ्यो भोजनं परं ३०
समृद्धयसिद्धयश्च त्वदंघ्रावस्थिता प्रभो सर्वेषां हरिभक्तानां प्रियो भक्तस्तु को हरेः ३१ एतन्मे ब्रूहि विप्रेन्द्र त्वंपरा-
वरचित्तमः परशराम उवाच त्वंप्रभो किं न जानासि लोकवत्पृच्छसे यमां ३२ लोकसंग्रहमेवांशं त्वं चर-
सि क्षितौ ३२ न किंच नो हरिपदाब्जापरांगलुब्धः श्रीमत्कथाश्रवणकीर्तनमत्यरोयः तद्रूपसिंधुलहरीविनिमग्न
चित्तः श्रीकृष्णचंद्रदयितः कथितः स भक्तः ३३ दांतो महानखिलजंगमवत्सलीयं शांतस्ति तिष्ठति करतिका रुणि-
कः सुहृत्सत् लोकपुनाति निजपादरजोभिराराच्छ्रीकृष्णचंद्रदयितः कथितः परेशः ३४ यः पारमेष्ठ्यमखि-
लं नमहेन्द्रधिष्यं नो सार्वभौममनिशंतरसाधिपत्यं नो योगसिद्धमभितो न पुनर्षवं वा वाञ्छत्फलं परमपादरजः स
भक्तः ३५ नि किंच नः स्वकृतकर्मफलैर्विरागा यत्तत्पदं हरिजनामुनयो महांतः भक्ता जुषंति हरिपादरजः प्र-
शक्ता अन्ये वदंति न सरवं किल नैरपेक्ष्यं ३६ भक्तास्त्रियोनविदितः पुरुषोत्तमस्य शंभुर्विधिर्न चरमानचरो हि-
ण्यः भक्त्या ननु ब्रजति भक्तनिबद्धचित्तश्चूडामणिः सकललोकजनस्य कृष्णः ३७ गच्छ निजं जनमनु
प्रपुनाति लोकानां वेदयन् हरिजने स्वरुचिं महात्मा तस्मादतीव भजतां भगवान्मुकुंदो मुक्तिं ददाति न कदापि सु-
भक्तियोगम् ३८ नारद उवाच इति श्रुत्वा यादवेन्द्रो नत्वा श्रीभार्गवोत्तमं प्राच्यां दिशि ययौ राजन् गंगासा-
गरसंगमम् ३९ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वरावादे द्वाविडदेशविजयोना

उवाच इति श्रुत्वा शंवरारिर्नत्वासंपूज्यतं मुनिं संस्थाप्य चासने दिव्ये पद्मे दयदूतमः ८ प्रद्युम्न उवाच
 भगवन् मे हृदि स्थं वै संदेशं नाशय प्रभो जगतो ब्रह्म मार्गाश्च हे त्वं तं ब्रूहि तत्त्वतः ९ देत्तात्रेय उवाच दृश्यते न
 वक्तव्यं च तत्तावदुल्काप्रयोजनं प्राप्ते वशं महानंदे शौल्काया किं प्रयोजनं १० तावदास्ते जगत्साधो यावत्तत्त्वं
 न विद्यते परास्मिन् ब्रह्मणि प्राप्ते जगतः किं प्रयोजनं ११ आस्य विंबो यथा दर्शयते न परं वपुः प्रधानार्थे तथा
 जीवो ज्ञानेनासौ परात्परं १२ यथा सूर्यो दये सर्वं वस्तु नेत्रेण दृश्यते तथा ज्ञानो दये ब्रह्म तत्त्वजीवेन सर्वतः १३
 नारद उवाच इति श्रुत्वा यतं नत्वा प्रद्युम्नो यादवेष्वरः वैकुण्ठाद्रिद्राविडे पुण्ये सोमनासमन्वितः १४ सत्यवाक् धर्मतत्त्व
 ज्ञो राजर्षिद्राविडेश्वरः प्रद्युम्नपूजयामास भक्त्या परमया युतः १५ श्रीशैलदर्शनं कृत्वा गिरिशालयमद्भुतं स्कंदं
 वीक्ष्य ततो राजन्ययोपपासरो वरं १६ गोदावरीं भीमरथीं गतः श्रीद्वारकेश्वरः प्रदर्शयन् हरेस्तीर्थं महेंद्राद्रिततो य-
 यौ १७ महेंद्राद्रिस्थितं रामं भागवं क्षत्रियांतकं नत्वा प्रदक्षिणीकृत्य तत्र तस्थौ हरेः सुतः १८ रामस्तमा शिषं दत्वा
 यादवानां बलाय वै चतुरंगाय राजेन्द्रयोगेनार्हणमाहरत् १९ भक्तसूयः प्रलं हश्च रुदिकादविशाकजा शिरवरिण्य-
 बले हश्च बलकाचक्षुरवेरिणी २० त्रिकोणशर्करायुक्तो पटको मधुशीर्षकः फेणिकाचोपरिष्ठश्च शतपत्रः सच्छिद्रकः
 चक्राभचिह्नकाचेत्थं स्रधा कुंडलिका स्मृताः घृतपूरो वायुपूरः स्तथान् चंद्रकला स्मृताः २१ दधिस्थलश्च कपूरना-
 डिस्थिरं वंडमंडलं गोधूमपूरिकाश्चैव सुफलहृत्वास्तथैव च २२ दधिरूपो मोदकश्च शाकसौधान एव च मंडकापाय
 संयुक्तं दधिगोघृतमेव च २४ हैयगवीनमंडुरीकुपिकापर्यटस्तथा शक्तिकालसिकाचैव सुवृत्संधाय एव हि २५
 संपलेश्च सितायुक्तैः फलानि विविधानि च यथामोहनभोगैश्च लवणं च तथैव च २६ कषाद्यो मधुरस्तिक्तः कटुरम्ल-

समाययौ १९ कामरूपेश्वरः पुंड्रं पुंड्रजालविशारद निर्गतः सेनया सार्द्धं योद्धुं प्रद्युम्नसन्मुखे २० आशीमानां
यदूनांच घोरं युद्धं बभूव ह बाणैः कुठारैः परिधैः शूलैः खड्गैः शक्तिभिः २१ पुंड्रो विद्याश्वकाराशपैशाचोरगराक्ष-
सीः ततो गुह्यकगंधर्वाः सर्वतो मेथिलेश्वर २२ प्रधानतोरणराजन्निशाचापिशिताशनाः कोटिशः कोटिशोंगा
राक्षेपयंतो सुहुसुहुः २३ क्षणमात्रेण तस्मै न्यवमंतो गरलं मुखात् फूत्कारमतिकुर्वंतो दंष्ट्रका समागताः २४ -
रवराख्णदादंतवक्त्राललज्जिह्वाभयंकराः चर्वयंतो नरासुन्देधावतोरक्षसास्ततः २५ यक्षाश्च सिंहचदनातुरंगव-
दनानृप छिदिभिर्दीतिगर्जतश्चूलहस्ता इतस्ततः २६ क्षणमात्रेण मेघानां समूहेच्छादितं नभः अंधकारो ह्यभू-
द्राजन् रजसावातवेगतः २७ भोजवृष्यधकमधुशूरसेनदशार्हकाः भयं प्रायुर्महायुद्धे न्यस्तशस्त्राय दूतमाः २८
कृष्णादन्धतुः कार्णिरादाय प्रतिकारनिन् सत्वात्मिका महापिद्या बाणैः प्रायुक्तं मेथिल २९ बाणः पिशाचानु-
रगानूसयक्षान् रक्षान्सगंधर्वघनांधकारान् बिभेद दिव्यैः प्रभवैर्यथाहिनीहारमेघान्किरणैर्विवस्वान् ३० बा-
णः स्वपुंड्रं सरथं सबाहनं तं भामयित्वा घटिकाद्वयं रवे निपातयामासरणे सपत्नपद्मं पृथिव्यामिव चागतः किल ३१
युद्धस्तदा तच्छरणं समेत्य प्रधर्षितः सद्युपायनानि लक्षैर्हयानामयुतं गजानां युतानि दत्त्वा प्रणनाम कार्णि ३२
विपाशांसतदोत्तीर्य सैन्यैः शोणनदं नृप कैकयानाय योधन्वी प्रद्युम्नो यदुनंदनः ३३ कैकयस्याधिपोराजा धृत
केतुर्महाबलः वसुदेवस्वस्तः साक्षाच्छ्रुतिकीर्तिः पतिर्महान् ३४ प्रद्युम्नमहयामास धृतकेतुः सयादव भक्त्या पर
मयाराजन् श्रीकृष्णस्य प्रभाववित् ३५ इति श्रीमद्भर्गवाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवा
दे कैकयविजयो नाम पंचदशोऽध्यायः १५ नारद उवाच दुदुभीन्नादयस्तस्मात्प्रद्युम्नो यदुनंदनः मे

मन्वतुर्दशोऽध्यायः १४ नारदउवाच दिग्जयस्यमिषेणासौभृभारंहारयन्मुहुः प्रद्युम्नोभगवान्साक्षादंग-
देशंततोययौ १ अंगेशांतःपुराधीशोगृहीतोयादवैर्वने सोपितस्मैबलिंप्रादात्प्रद्युम्नायमहात्मने २ उड्डीश
डामराधीशोबृहद्बाहुमहाबलः नददौसबलितस्मैप्रद्युम्नायमदोत्कटः ३ प्रद्युम्नःप्रेषितोवीरः सांबोजांबव-
तीस्ततः एकाकीप्रययौधन्वीरथेनादित्यवर्चसा ३ छादयामासबाणोघैर्दामरंनगरंनृप गिरितुषारपटले-
र्जीसूतइवसर्वतः ४ तदातुडामराधीशोधर्षितःसत्कृतांजलिः बलिंददौनमस्कृत्यप्रद्युम्नायमहात्मने ५
वंगदेशाधिपोवीरोवीरधन्वामदोत्कटः आययौसन्मुखेयोन्हुमक्षोहिण्यावृतोबली ७ चंद्रभानुहरेःपुत्रः
प्रद्युम्नस्यप्रपश्यतः विभेदतद्बलंबाणैःकुवाक्यैर्मित्रताइव ८ करिणांबाणभिन्नानांशिरसोमौक्तिकानिच
प्रस्फुरंतौनिपेतुःकौरात्रोतारांगणाइव ९ निपेतूरथिनोनेकागजाश्चाश्वपदातयः तद्बाणैश्छिन्नशिरसःकू-
ष्मांडशकलाइव १० क्षणमात्रेणतस्मैन्येक्षतजानानदीद्यभूत् मनस्विनांहर्षकरीत्र स्तानांभयकारिणी ११
कुंडैकबंधैर्धावद्भिर्हारकेयूरकुंडलैः किरीटैः कंकणैः शस्त्रैर्महामारीबभूवभौ १२ कूष्मांडोन्मादवैतालाभैर
वोब्रम्हराक्षसाः शिरासिजगृह्वेगान्दूरमालार्थहेतवे १३ इत्थंनिपातितेसैन्येवीरधन्वासमागतः चंद्रभानुत
ताडाशगदयावज्जकल्यया १४ तद्गदातिप्रहारेणानचचालहरेःस्ततः चंद्रभानुर्गदांतीत्वातंतताडभुजांतरे-
१५ गदाप्रहारव्यथितोमूर्च्छितोधरणीतले पपातपादपड्वप्रौढमनूरुधिरंमुखान् १६ लब्धसंज्ञोमुहूर्तेनव-
गदेशाधिपोनृपः आययौशरणंसापिप्रद्युम्नस्यमहात्मनः १७ यातेदन्तबलौराजन्नगरंवीरधन्विनि ब्रम्ह-
पुत्रंसमुत्तीर्यप्रद्युम्नोमितविक्रमः १८ आशीमाधिपतिंविंबंगृहीत्वायादवैश्वरः बलिमादाययदुभिःकामरूप-

ग. सं.
१५९

ठतिवे १९ ब्राह्म्यं पाद्मं वैष्णवं च शैवं लैंगं सगारुडं नारदीयं भागवतं आग्नेयं स्कंदं संज्ञितं २० भविष्यं ब्रह्म
वैवर्तं मार्कंडेयं सवामनम् वाराहं मत्स्यं कूर्मं च ब्रह्मांडारव्यंतथैव च २१ वीथ्यां वीथ्यां स्वशृण्वति जनाः सर्वे गृहे
गृहे वाल्मीककाव्यं केचिद् द्वै श्रीरामचरितामृतं २२ स्मृतिः पठतिकेचिद् द्वै केचिद् द्वे दत्रयी द्विजाः केचिद्वर्तियज्ञं
वै वैष्णवं मंगलायनं २३ राधाकृष्णोति कृष्णोति ये वदन्ति सुदुर्मुहुः केचिन्मृत्युंति गायति हरि कीर्तनं तत्पराः २४
मृदंगतालवादित्रैः कांश्यवीणा मनोहरैः मंदिरं मंदिरं विष्णोः कीर्तनं श्रूयते जनैः २५ नवलक्षणसंयुक्तां भक्तिं
यां प्रेमलक्षणां कुर्वन्ति मैथिलाराजमिथिलायां गृहे गृहे २६ एवमुत्तुनगरी दृष्ट्वा प्रद्युम्नो भगवान्हरिः राजद्वारं स-
मेत्याश्रमं मैथिलेशं ददर्श २७ मैथिलेशसभायां तु वेदव्यासः शुको मुनिः याज्ञवल्क्यो वसिष्ठश्च गोतमो ह बृहस्प-
तिः २८ अन्ये च मुनयस्तत्र वेदमूर्तिधरा इव दृश्यन्ते धर्मवक्तारो हरिनिष्ठा इतस्ततः २९ मैथिलेन्द्रधृतिस्त-
त्र भक्तिभावनताननः बलस्य पादुका पूजां कुरुते विधिवन्नुप ३० जपन्मुक्तिकरं नाम श्रीकृष्णबलदेवयोः -
दृष्ट्वात्थाय नमश्चक्रे स शिष्यं ब्रह्मचारिणं ३१ तं पूजयित्वा विधिवत् पाद्याद्यैर्मैथिलेश्वरः कृतांजलिपुटी राजा
तदग्रे चास्थितो भवत् ३२ जनक उवाच अद्य मे सफलं जन्म मंदिरं विशदीकृतं देवर्षिपतिरः सर्वसंतुष्टो आग-
ते त्वयि ३३ निर्विकल्पाः समदृशस्त्वादृशाः साधवक्षितौ निश्रेयसाय भगवन्दीनानां विचरन्ति हि ३४ ब्रह्म-
चार्युवाच धन्यो सिराजशार्दूल धन्या ते मिथिलापुरी धन्या प्रजाश्च ते सर्वा विष्णुभक्तिसमन्विताः ३५ जनक
उवाच ममेयं नगरी नास्ति न प्रजान् गृहं धनं कलत्रपुत्रपौत्रादिसर्वं कृष्णस्यैव हि ३६ परिपूर्णतमः साक्षा-
च्छ्रीकृष्णो भगवान्स्वयं असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोके धाम्निराजते ३७ वासुदेवः संकर्षणः प्रद्युम्नो पुरुषः -

वि० अ०
१६

१५९

थिलानाययोरान्न त्वदेवान्स्वरवाचतान् १ सुवर्णसौधैरत्युच्चैः सघटैराजतांपुरीं मिथिलांवीक्ष्यतामाराहुर्द्वं प्राह मा-
 धवः २ प्रयुस्तउवाच कस्मैषानगरीमंत्रिनदृश्यतेसांप्रतमया राजतेमधिसौधैश्चपुरीभोगावतीयथा ३ उह-
 वउवाच जनकस्यपुरीह्येषामिथिलानाममानद मिथिलेन्द्रोद्धृतिस्तस्यामहाभागवतःकविः ४ सर्वधर्मभृतांश्रेष्ठः-
 श्रीकृष्णोष्टोहरिप्रियः बहुलाश्वस्तस्यसुतःअबाल्याद्धृतिक्कन्दूरः ५ तस्मैस्वदर्शनंदातुंभगवानागमिष्यति बहु-
 लाश्वराजपुत्रंश्रुतदेवंहिजतंथा ६ स्मरत्यलं द्वारिकायांश्रीकृष्णोभगवान्हरिः जेतुंशक्योदेवेन्द्रैर्मनुजैश्चकुतः
 प्रभो ७ धृतिःपरमयाभक्त्याश्रीकृष्णावशकारकः नारदउवाच तच्छ्रुत्वाभगवान्काष्ठीरुद्धेनसमन्वि-
 तः स्वशिष्यमुद्धवंकृत्वाधृतिंद्रष्टुंसमाययौ ८ भक्तिरेवपरिद्वार्थंकर्तुंतस्यैतृपस्यच ददर्शमिथिलांकाष्ठीउ-
 रुद्धेनसमन्वितः ९ चर्मशरूधृतावीरामालातिलकशोभिताः जपंतकृष्णानामानिसर्ववैयत्रमालया १० लि-
 खितानिचनानामानिद्वारिद्वारिहरेनृणां तथाश्रीकृष्णचित्राणिलिखितानिशभानिच ११ कुड्येकुड्येग्रहाणांच-
 गदापद्मानिमानदः दशावतारचित्राणिशरवचक्राणियज्ञवे १२ तुलसीमंदराणीत्थंप्रांगणंचगृहगृहे एवपश्य
 ससौधानिमिथिलायाजनान्बहून् १३ मालातिलकसंयुक्तान्सर्वान्भक्तान्ददर्शह तिलकैर्द्वादशारव्यैश्चयुक्तैः
 कुंकुमजैर्घृतान् १४ गोपीचंदनमुद्राभिश्चर्चितान्शांतिविग्रहान् ऊर्ध्वपुंड्रधरांविप्रान्हरिमंदिरचित्रितान्-
 १५ गदांमुद्राललाटेचऊर्ध्वबाहरिनामतः चक्रशरवचकमलंकूर्ममत्स्यभुजद्वयं १६ दधतश्चधनुर्बाणंमू-
 र्द्ध्निश्रीनंदकं हृदि मुसलंचहलंराजननाथंकाष्ठीर्ददर्शह १७ कस्यांवीथ्यांभागवतंकेचिच्छृण्वन्तिमानवाः इ-
 तिहासंभारतंचहरिवंशंतथापरे १८ सनत्कुमारवासिष्ठयाज्ञवल्क्यःपराशरी गार्ग्यौलस्यधर्मादिसंहिताःप-

वि० अ०
१७

स्वयं अनिरुद्धस्तथाचैकश्वतुर्व्यूहोभवत्क्षितौ ३८ कायेनमनसावाचाबुद्ध्यावाचेन्द्रियैः कृतं तस्मैसमर्पितं
 शौल्यमयाब्रह्मन्महासुने ३९ श्रीब्रह्मचार्युवाच हेवैदेहमहाभागविष्णुभक्तिमतावर त्वद्भक्त्यातोषितः कृ
 ष्यास्तवेकत्वंप्रदास्यति ४० जनकउवाच दासाह कृष्णभक्तानांत्वादशानामहात्मनां मुक्तिनेच्छामिहेब्रह्म
 न्नेकतांहेतुवर्जितः ४१ ब्रह्मचार्युवाच करोष्यहेतकीभक्तिराजस्वहेतुवर्जितः निर्गुणैर्भक्तिभावेभ्यत्रेमलक्षण
 संयुतः ४२ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षाद्दिग्जयार्थंविनिर्गतः नाद्यातरत्नवर्गेहेषुसंदेहोमेमहानघत् ४३ जनकउवाच
 प्रद्युम्नोभगवान्साक्षादंतर्यामीहरिःस्वयं सर्वगःसर्वविच्छेदवचनास्त्रिचकिंप्रभो ४४ ब्रह्मचार्युवाच ज्ञानदृ
 ष्ट्यापिचेत्कार्ष्णिर्मन्यसेन्निरंतरं तर्हिदर्शयतंदेवंप्रह्लादइवदिव्यदृक् ४५ नारदउवाच एतच्छ्रुत्वातदारजाम
 हाभागवतोद्युतिः अश्रुपूर्णमुखोभूत्वाग्राहगद्गदयागिरा ४६ जनकउवाच यदिमेश्रीहरेर्भक्तिरनिमित्ता
 कृताभुवि तर्हिकार्ष्णिहरेःपुत्रःप्रादुर्भूयान्ममाग्रतः ४७ यदिश्रीकृष्णभक्तानांदासोहंयदितत्कृपा सर्वत्रयदि
 तद्भावस्तर्हिभूयान्मनोरथः ४८ नारदउवाच प्रादुर्बभूवाश्रुतंदैवकार्ष्णिर्विसृज्यसद्यःकिलवर्णरूपं पश्यत्सु
 सर्वेषुजनेषुशिष्यसगद्गदोभूद्दरिभक्तनिष्ठः ४९ धनप्रभंपद्मदलायतेक्षणं प्रलंबबाहुजगतांमनाहर पीतांबर-
 नीलगुडालकालिभिःस्वलंकृतंश्रीमुखपद्ममंडलं ५० शीतर्तुबालार्ककिरीटकुंडलंकाञ्चंगद स्फूर्जितदिव्यवि-
 ग्रहं विलोक्यतंकृष्णकृतंकृतांजलिर्ननामसाष्टांगमलधृतितृपः ५१ जनकउवाच अहोतिधन्यंममभू-
 रिभाग्यंदत्तत्त्वयामेनिजदर्शनंहि जातोद्यकायाधवतुल्य आराद्रुहंकृतार्थोस्मिकुलेनभूमन् ५२ श्रीप्रद्यु-
 म्नउवाच धन्यस्त्वंचूपशार्दूलभक्तस्त्वंमत्प्रभाववित् भक्तिभावपरिहार्यंप्राप्तोहतवसांप्रतं ५३ अद्येवम-

धनुःसांबस्थचिच्छेदबाणैर्दशभिरग्रतः ३५ चतुर्भिश्चतुरोवाहांद्वाभ्यांकेतुरथंशभैः एकेनसारथिजघ्नेमागधेद्रो
जरासुतः ३६ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः पुनरन्यसमास्थायरथंसांबोमहाबलः ३७ गृहीत्वा
चापमत्युग्रं सज्यं कृत्वा विधानतः तद्वथंचूर्णयामास सांबबाणशतैरपि ३८ रथं त्यक्त्वा जरासंधो गजमारुह्य वे
गतः बभौ गजे मागधेद्रो इन्द्रोरावते यथा ३९ चित्रपत्रविचित्रांगो कालांतकयमोपमं साबायनो दयामास म
त्तेभं क्रुद्धमानसः ४० गृहीत्वा सरथं सांबं शुडादंडेन नागराद् कुर्वन् चीत्कारविकलचिच्छेपनवयोजनं ४१ त
दाकोलाहले जाते सांबसेनासु मैथिल प्रद्युम्नपार्श्वाच्च गदः प्राप्नोभूद्देगतो बलं ४२ विनाशयन् नंधकारं चार्थार्क
उदयान्वलात् जरासंधस्यापि गजं मुष्टिना वसुदेवजः ४३ जघान शक्रो वज्रेण यथा प्रान्यंदरीभृतं गजो मुष्टिप्र
हारेण विक्रलो धरणीं गतः ४४ जगाम पंचताराजं स्तदद्भुतमिवाभवत् जरासंधसमुत्थाय गृहीत्वा मागदं गदः
४५ चिच्छेपरोषतो राजन्नाकाशे शतयोजनं जरासंधसमुत्थाय गदामादाय वेगतः ४६ गदतताडसहसा ज
गर्जघनवह्नी तत्प्रहारेण सगदोनचचालरणांगणात् ४७ त्वरंगदांसमादाय लक्षभारविनिर्मितां अताडय
ज्जरासंधं सिंहनादमथाकरोत् ४८ तत्प्रहारेण व्यथितो बृहद्रथस्ततो बली जरासंधसमुत्थाय गृहीत्वा सग
दं गदं ४९ चिक्षेपरोषतो राजन्नाकाशे शतयोजनं गदोपि मागधं नीत्वा भ्रामयित्वा महाबलः ५० चिक्षेप ग
गने तं वै योजनानां सहस्रकं आकाशात्पतितो राजा मागधो विंध्यपर्वते ५१ उत्थाय युयुधेतेन गदेनापि महाब
लः तदैव सांबसं प्राप्नो गृहीत्वा मागधेश्वरं ५२ भूपृष्ठे पोथयामास सिंहसिंहमिवौजसा एकेन मुष्टिना सां
बं द्वितीयेन गदं तथा ५३ तताड मागधो राजा जगर्जशुरणांगणे मुष्टिप्रहारव्यथितो गदः सांबश्च मूर्च्छितो ५४

ऐत्यभयंददत् १५ ततःसांबोमहाबाहुःप्रद्युम्नस्यप्रपश्यतः अक्षौहिणीनांदशभिर्द्युधेमागधेनसः १६ गजा
 राजैर्युधिरेरथिभीरथिनोमूढे हयाहयैःपत्तयश्चपतिभिर्मैथिलेश्वर १७ बभूवतुमुलंयुद्धंअद्भुतंरोमहर्षणं सा
 गधानायदूनांचसरणानिजैरैर्यथा १८ अश्वारूढाःकपिवीराभलुहस्ताइतस्ततः मदयतो गजारूढाः करिकुं-
 भगताच्ययः १९ केचिच्छक्तिस्तडिद्वर्णागृहीत्वाचिक्षिपुर्बलात् ताःशक्तयस्त्वरीनभित्वादशितान्धरणीगता २०
 केचिद्दीरानंदंतःकोरथांगानिचक्षिपुः केचिदुर्वीरपटलनीहाररचयोयथा २१ भिंडिपालैर्मुदुरैश्चकुठारेरसिप-
 टिभैः अच्युरिकार्ष्टिभिस्तीक्ष्णैर्निस्त्रिंशैर्युधुश्चके २२ तौसरेश्चगदाभिश्चबाणैश्छिन्नानिभूतले निपेतुर्वीरक
 रिणामर्चिनांचशिरांसिच २३ कबंधास्तत्रचोत्पेतुर्पातयंतोहयान्नरान् रवङ्गहस्ताःप्रधावंतो संग्रामेषुभयंकराः
 २४ वीरोपरिगतावीरानिपेतुश्छिन्नबाहवः हयोपरिहयाः केचिद्बाणैः सच्छिन्नकंधराः २५ विद्याधर्यश्चगं
 धर्व्योवब्रिरेह्यंबरेगतान् वीरान्यतीन्समिच्छत्यस्तासांचाभूत्कलिर्महान् २६ क्षत्रधर्मपराःकेचिद्युद्धतत्तासवोचु
 प नचलंतःपदपृष्ठेसदासंग्रामशालिनः २७ जग्मुःपरपदंतेवैभित्वाभार्तंडमंडलं आनतुः शिषहमारवैकुण्डले-
 चनटाडव २८ एवंसांबमहावीरैर्मर्दितंमागधंवलं दुद्रावपश्यतांतेषांरुणाभक्त्यायथाशुभं २९ केचिद्वृण
 वर्माणश्छिन्नचापात्तथापरे पलायमानाधावतस्त्यक्तरवङ्गर्षिपाणयः ३० पलायमानंस्वबलंवीक्ष्यतन्मागधेश्वरः
 धनुष्टंकारयंप्राप्तमामैऐत्यभयंददौ ३१ स्वबलंनोदयामासजरासंधोधनुर्ज्या महासात्येपुनर्मैत्यमंकुशेनगजो
 यथा ३२ सांबस्तदेवसंप्राप्तोदशभिश्चापनिर्गतेः बाणैर्विद्याधसमरेमागधेद्वंमहाबलं ३३ धनुर्ज्यामधिक-
 ल्लोलभीमसंघर्षनादिनीं विच्छेददशभिर्बाणैः सांबोजांबवतीस्ततः ३४ धनुरन्यं समादाय जरासंधोमहाबलः -

ग० सं०
१६२

दान्धुत्वातस्य बलं महत् ४ प्रद्युम्नसैनिकैः सार्द्धं कौशलां प्रगतो बली अथो ध्यानिकं देराजन्तं दिशामस्थितो भवत्
५ कौशलेन्द्रानग्रजिच्चतुरंगैश्च गजैरथैः महाधनैः शंबरारिर्महयामास तत्त्ववित् ६ उत्तरे शोदीपतमो नयपाला
धिपोगजः विशालेशा बहिर्गणश्च एते वै तद्वलिन्ददुः ७ नैमिषेशो हरेर्भक्तः श्रीकृष्णस्य प्रभाववित् कृतांजलिपु-
टो भूत्वा ददौ तस्मै बलिन्दपः ८ प्रयागं गतवान् कार्ष्णिस्त्रिवेणीं पापनाशिनीं स्नात्वा ददौ महादानं तीर्थराजप्रभाव-
वित् ९ गजाविंशतिसाहस्रं अश्वानां दशलक्षकं रथानां च चतुर्लक्षं गवां तत्र दशाब्जुदं १० हेममालासमा-
युक्तं हेमाम्बरसमन्वितं दशभारं रक्तवर्णानां मुक्तानां लक्षमेव हि ११ द्विलक्षं नवरत्नानां वस्त्राणां दशलक्षकं -
काश्मीरकंबलानां च द्विलक्षं नवकंबलं १२ ब्राम्हणेभ्यो ददौ कार्ष्णिस्तीर्थराजे हरिप्रिये कारुष्वाधिपतिस्तत्र
पौंड्रकोनाम मेधिल १३ कृष्णशत्रुः सोऽपि कार्ष्णिं पूजयामास शक्तिः प्रद्युम्नं चागतं वीक्ष्य पांचाले कान्य
कुञ्जके १४ भयं प्रायुर्नृपाः सर्वे दुर्गे दुर्गे कृतार्गलाः विन्धे लुर्यादवाः सर्वे भयार्ता दुर्गमाश्रिताः १५ विं-
दुदेशाधिपोराजा दीर्घबाहुर्महाबलः शंबरारे परे संधिं कर्तुं सैन्ये समाययौ १६ दीर्घबाहुरुवाच यूयं स-
र्वे यादवेन्द्रा आगता जयिना दिशा मनोरथं मे कुरुतां भवेयं तुष्टमानसः १७ सजलस्यापि काचस्य पात्रस्य सर-
वेधतः नक्षरे हिंदुरेकोऽपि बाणस्तदधितिष्ठति १८ नपात्रशकलीभूतं तन्मध्ये हस्तलाघवं ये कुर्वन्ति प्रति-
ज्ञामेतेभ्यो दास्यामि कन्यकां १९ यूयं सर्वे यादवेन्द्रा धनुर्वेदविशारदाः मयापि नारदमुखाच्छ्रुताः पूर्वमहाब-
लाः २० नारद उवाच सर्वेषां विस्मितानां च प्रद्युम्नो धन्विनां वरः तथेत्युवाच सदासि बिंदुदेशाधिपं नृप -
२१ दीर्घवंशोऽभुविस्थाप्य गुणं बध्वा तदंतरं गुणं बध्वा काचकुंभं सजलं पश्यतां सतां २२ धत्तुर्पृहीत्वा तद्दी-

वि० अ०
१८

१६२

हाहाकारो महान्नासीत देवाशरणांगणे रथेनातिपताकेन प्रद्युम्नोयादवेश्वरः ५५ अक्षोहिणीयुतः प्राप्नोमाभे
 प्लेत्यभयंददौ जरासंधो गदां नीत्वा लक्षभारविनिर्मितां ५६ विवेश यदुसेनायामरण्ये मिरिव प्रभुः रथान्नाजा-
 न्सवीरांश्चतुरंगान्सैधवान्बहून् ५७ पातयामास राजेन्द्रपद्मानिव महागजः जरासंधस्य यासेनासापि सर्वास-
 मागता ५८ जघान निशितैर्बाणैर्यदूनां सर्वतो बलं प्रद्युम्नो युयुधेयुन्दे निर्भयो यादवेश्वरः ५९ निपातय
 न्नीरान्बाणैर्धनुषं कारयन्मुहुः तदेव यदुपुर्यास्तु बलदेवो समागतः ६० प्रादुर्बभूव तत्रापि सर्वेषां पश्यतां-
 सतां समाकृष्य हलाग्रेण मागधेन्द्रमहाबलं ६१ मुसलेनाहतकुन्दी बलदेवो महाबलः शतयोजनपर्यन्तर-
 थाश्वगजपत्तयः ६२ पतिताभिन्नशिरसः सर्वैर्निधनंगताः द्रवदुधभयाने दुर्नरदुधभयस्तदा ६३ बलदे-
 वोपरि सराः पुष्पवर्षाप्रचक्रिरे तदा जयजयारावा यदूनां स्वबले महत् ६४ प्रद्युम्नाद्यास्ततो नमुः कामपा-
 लंगत व्यथाः दूथंजित्वा मागधेन्द्रं बलदेवो महाबलः ६५ प्रययौ द्वारिकाराजन् भगवान्भक्तवत्सलः ज-
 रासंधस्तो धीमान्सहदेव उपायनं ६६ नीत्वा पुरःशं वरारिर्गिरिदुर्गाद्विनिर्गतः अश्वान्बुधं रथानां च हि-
 लक्षं हस्तिनां तथा ६७ ददौ षष्टिं सहस्राणि नत्वा कार्ष्णिं प्रभाववित् ६८ इति श्रीमद्भगवद्गीताचार्यसंहिता-
 यां विश्वजित्स्वदे नारदबहुलाश्वसंवादे मागधदेशगमनो नाम सप्तमोऽध्यायः १७ नारद उवाच
 अथ कार्ष्णिर्गिर्यामेत्य फल्गुस्नात्वा स सैनिकः अन्यान्देशांस्ततो जेतुं प्रस्थानमकरोत्पुनः १ श्रुत्वा जित-
 जरासंधं तदा तं कानृपायरे उपायनं ददुस्ते वै भयार्ताः शरणंगताः २ गौतमीसरयूपुण्यांश्चानुश्रोतंततो गमत्
 ततो भागीरथीतीरे काशीमाभिजगाम ह ३ पाण्डिग्राहः काशिराजो गृहीतो मृगयांगतः सोपितस्मै बलिं प्रा-

माकुलाः वचसुपुष्पवर्षाणि चक्रुः श्लाघादिविस्थिताः ४२ गजान् षष्टिसहस्राणि हयानामर्बुदंतथा दशलक्षं-
थानांच दसीनां लक्षमेव च ४३ शिविकानांच तुल्लं पारिबर्हदौ चपः ताम्राहिणो द्वारवती बभौ काणि पेदुत्तमः
४४ दीर्घबाहुमनुप्राप्य निषधान्प्रययौ ततः निषधाधिपतिर्वीरं सेनजिन्नाममैथिल ४५ उपायनंददौ सोपि प्र-
द्युम्नाय महात्मने तथा हि भद्राधिपतिः श्रीकृष्णो ह्यहो हरिप्रियः ४६ पूजया माससबल बृहत्सेनो हरेः कृतं माथुरां
शूरसेनाश्च मधून्प्राप्तः स सैनिकः ४७ स्वगतैः पूजितः कार्ष्णिर्मथुरायां ययौ पुनः ततः प्रदक्षिणीकृत्य मथुरां स
वनाकिल ४८ गोपां च गोपीयशोदांच नंदराजं व्रजेश्वरं वृषभानूपनदां च नत्वा कार्ष्णिर्बभौ चप ४९ बालिंच-
नंदराजाय दत्त्वा दत्त्वा पुनः पुनः तैः पूजितः कतिदिनैः स्थितो भून् नंदगोकुले ५० इति श्रीमद्भगवद्गीतायां संहितायां
विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्च संवादे मधुरशूरसेनदेशविजयो नामाष्टादशोऽध्यायः १८ नारद उवाच अथ
कार्ष्णिर्महाबाहुर्ध्वजनीभिः समन्वितः नादयन् दुंदुभीन् दीर्घादीर्घवेगकुसून् ययौ १ विंशतिर्योजनानांच मर्यादी
कृततद्गुलौ तस्थौ तच्छिबिराणांच विस्तारो दशयोजनं २ पंचयोजनमाश्रित्य तद्गुले राजपद्धतिः धनाढ्यानांच
वेश्यानां प्रापणानि सहस्रशः ३ तथारत्नपरीक्षाणां वस्त्रव्यापारकारिणां काचकारावायकाश्च रंगकाराकुलाल-
काः ४ कंदकाराश्च लकाराः पट्टकाराश्चैव च कंटकाराश्चित्रकाराः पत्रकाराश्च नापिकाः ५ पट्टकाराहेतिका-
राः पर्णकाराश्च शिल्पिनः लाक्षाकारा मालिनश्च रजकास्तैलिनस्तथा ६ तांबूलशोधिनस्तत्र चित्रपाषाणकर्म-
काः अन्नभर्जकरास्तत्र काचभेदिन एव हि ७ सुक्तादीनांच रत्नानां सूक्ष्माणारत्नवेधिनः एते कारुजनाः सर्वे दृ-
श्यंते राजपद्धतौ ८ क्वचिन्मानुमतिर्लाला ऐंद्रजालविधायकाः क्वचिन्मत्तश्च नृत्यंते युद्धभालकयोः क्वचित् ९ -

द्यबाणंकार्ष्णिस्मादधे कांचपात्रंसरोभित्वा तस्थौ मध्येर्द्धनिःसृतः २३ एकतो मुखपुंस्वाभ्यां रविरश्मिरिवांबुदे कांच
 पात्रबभौ बाणस्तदद्भुतमिवाभवत् २४ नपात्रं शकलीभूतं त्रिकुशस्य फलं यथा नचालनं कंपनं च बिंदुस्त्रावोपि नाभव
 त् २५ प्रद्युम्नो भगवान् बाणं द्वितीयसंदधे पुनः सोपि पूर्वसमुत्सृज्य तत्र तस्थौ विदेहराट् २६ सांबोऽपि धनुरादाय
 बाणान्यंच समाददे कांचपात्रे च तेभित्वा तस्थुस्तत्रार्द्धनिःसृतः २७ युयुधानो धनुर्नीत्वा बाणमेकं समाक्षिपत्
 सर्वेषां पश्यतां तेषां पात्रचूर्णविवभूवह २८ उच्चकैर्जहसुः सर्वे यादवाः परसैनिकाः त्वं महान् बाणधारी हकार्तवीर्यो
 र्जुनोऽथवा २९ अर्जुनो भरतोरामस्त्रिपुरघ्नो हिवाभवान् द्रोणो भीष्मोऽथवा कर्णो जामदग्न्यद्ववाभवत् ३० अन्ये
 पात्रसमाधाय निरुद्धो धन्विनां वरः अधोगत्वाथ तं दृष्ट्वा बाणं चिक्षेप लाघवात् ३१ सोपि पात्रं तलं भित्वा तस्थौ त-
 त्रापि निःसृतः तत्पात्रार्द्धस्तपंचोर्द्धं बध्वा पाषाणमंबरे ३२ दीप्तिमान् धनुरादाय बाणमेकं समाददे सोपि पा-
 त्रं तलं भित्वा बाणमुत्सृज्य चाग्रतः ३३ ताडयित्वा च पाषाणं पुनस्तत्तन् समाश्रितः बाणवेगेन तदपि बिंदुस्त्रावोपि
 नाभवत् ३४ गतागतेन यावद्दे बिंदुस्त्रावोपि नाभवत् तदा वीराश्च ते सर्वे साधुसाध्वितिवादिनः ३५ भानुर्धनुः
 संगृहीत्वा वीक्ष्य मीलितलोचनः आराचिक्षेप नाराचं सर्वेषां पश्यतां सतां ३६ सोपि पात्रं तदा भित्वा पात्रं कृत्वा-
 ह्यधो मुखं पुनरुर्द्धं मुखं कृत्वा तस्थौ तत्रार्द्धनिःसृतः ३७ बाणवेगेन तदपि बिंदुस्त्रावोपि नाभवत् नपात्रं शक-
 लीभूतं तदद्भुतमिवाभवत् ३८ एवं श्रीकृष्णपुत्राय अष्टादशमहारथाः सर्वे ते विभिदुः पात्रं जलस्त्रावोपि नाभ-
 वत् ३९ बिंदुदेशाधिपोराजा दीर्घबाहुः सुविस्मितः तेषां दाल्कन्यकाः सृष्टा अष्टादशसु लोचनः ४० तेषां
 विवाहसमये रारवभैर्या नकादयः नैदुर्जगुश्च गंधर्वान् चतुश्चाप्सरोगणाः ४१ तेषामुपरि देवास्तेजयध्वनिः स-

दातृणांप्रतिकुल्यास्तदातृणांफणिनोयथा २६ वृष्यायोभीरवः सर्वेयुयुधिर्विलचेतसः तथैवशासनंकर्तुं प्रवर्ता-
हिगताह्वयः २७ उग्रसेनोत्पवीर्यश्चजंबुद्वीपस्थितान्पान् विजित्याहोबलिंतीत्वारजसूयंकरिष्यति २८ यत्र
भीष्मश्चकर्णश्चद्रोणोदुर्योधनादयः तत्रत्वं प्रेषितोमंत्रिप्रद्युम्नेनकुबुद्धिना २९ तस्माद्यात्तपुरीमध्येयूयं वैजीव-
नेच्छया नचेद्यास्यथवः सर्वान्वयामोयमसादनं ३० नारदउवाच इत्थंश्रीकृष्णविमुखैः कौरवैः परिभा-
षितं श्रुत्वोद्भवः शंबरारि मेत्यसर्वमुवाचह ३१ कौरवोक्तं वचः श्रुत्वा प्रद्युम्नो धन्विनां वरः प्रतिशार्ङ्गं संगृही-
त्वारोषात्प्रस्फुरिताधरः ३२ प्रद्युम्नोवाच कौरवान्धातयिष्यामिबंधूनपिमदोद्भूतान् बाणैस्तीक्ष्णैर्यथायो-
गीनियनैर्देहजानूरुजः ३३ यदूनां सैन्यं चक्रेषु बलिं योनप्रदास्यति कौरवेष्वपि सपुमान् पितुर्मृतुर्न चौर-
सः ३४ नारदउवाच तदैवयादवाः सर्वेभोजवृष्यंधकादयः गजाङ्गयंययुः सैन्यैराजन्संजातमन्यवः -
३५ इतिश्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे कौरवोपारव्यानं नामैकोनविंशो-
ऽध्यायः १९ नारदउवाच तदैवकौरवाः सर्वे निर्गता दीप्तमन्यवः स्वस्वैर्बलैः समायुक्ता योद्धुं प्रद्युम्न-
सन्मुखे १ विजयध्वजसंयुक्ता रत्नकंबलमंडिताः गजाषष्टिसहस्राणि निर्ययुः स्वर्णशृंगवलाः २ प्रलया-
ब्धि महावर्जसंघर्षध्वनिकारिणाम् गजाषष्टिसहस्राणि दुंदुभीनां विनिर्गताः ३ गजागावो बृहद्भालोह-
कंचुकमंडिताः सिरस्त्रिमोलिसंयुक्ता हिलक्षाणि विनिर्ययुः ४ हेमकंकणकेयूरकिरीटबलकुडलाः ग-
जस्थाश्च हिलक्षाणि निर्ययुः स्वकंचुकाः ५ पीतकंचुकसंयुक्ता स्तिर्यगुष्णीषशालिनः गजस्थाश्च-
हिलक्षाणि संग्रामैलब्धकीर्तयः ६ रक्तांबरधराः केचिद्रक्तभूषणभूषिताः रक्तकंबलसंयुक्ते रजैरुच्चैर्वि-

कचिचुवानरीलीलाडमरुवाघसंयुता गायंतिकुत्रचिद्राजन्सूतमागधवंदिनः १० वारांगनाश्चनृत्यंतिभूषैर्हो
 दशभिः युताः दिव्यैः षोडशशृंगारैर्हरत्यप्सरसामनः ११ बन्धूनामपि सेनानां महातंकागजाङ्घ्रये चालनसंभवमोपे-
 तविह्वलैश्चजनैरभूत् १२ विदुर्दुवुर्जनाः सर्वगृहेष्वापातिनार्गलाः कोलाहलमहानासीद्देहेगेहेजनेजने १३
 वीर्यशौर्यबलोपेताः कौरवाश्चक्रवर्तिनः आसमुद्रक्षितीशेन्द्राजातास्तदपिशंकिताः १४ प्रद्युम्नप्रेषितः
 साक्षादुद्धवो बुद्धिसत्तमः कौरवेन्द्रपुरप्राप्तो धृतराष्ट्रददर्शह १५ मदच्युतामस्यनृपस्य दंतिनां कस्तूरिकाकुंकुम
 गण्डशालिना सिंदूरशङ्खडास्फटकर्णताडितैः षडंभिर्भिर्मंडितमंदिराजिरं १६ यंभीष्मकर्णगुरुशत्यक्त्वापैश्चभूरि-
 बाल्हीकधोम्यशकुनैः सहस्रजयेन दुःशासनेन विदुरेण च लक्ष्मणेन दुर्योधनेन च कृपीकृतसोमदत्तैः १७ श्री
 यज्ञकेतुसहितैः सहितं नृपेन्द्रलीलातयत्रसितचामरहमपीठैः संसेवितं परिसमेत्य गजाङ्घ्रये शान्तो नृप प्रणत आ-
 ह कृतांजलिस्तं १८ उद्धव उवाच प्रद्युम्नेन प्रकथितं शृणुराजेंद्र सत्तम उग्रसेनः क्षितीशेन्द्रो चादवेन्द्रो महा-
 बलः १९ विजित्य नृपतीन् सर्वान् राजसूयं करिष्यति प्रेषितस्तेन तेनाभिप्रद्युम्नो रुक्मिणीसुतः २० जेतुं महो-
 द्भटान् वीरान् जंबूद्वीपस्थितान् नृपान् चैव शात्वजरासंधं दंतवक्त्रादिभूपतीन् २१ विजित्य चागतः कार्ष्णिस्तस्मै-
 यच्छबलिबहुं उपायन च दातव्यं बन्धूनामेव यकांश्च २२ याभूत्कुरूणां दृष्ट्वा निनां कलिर्नो चेद्दविष्यति तेनो-
 दितं मे कथितं तत्क्षमस्व नृपेश्वर २३ दूतस्य हीनदोषस्य त्वयोक्तं यद्ददामि तत् नारद उवाच तच्छ्रुत्वा को-
 रवाः सर्वे राजन्संजातमन्यवः वीर्यशौर्यमदोन्मत्ता ऊचुः प्रस्फुरिताधराः २४ कौरवा ऊचुः दुरत्यया काल
 गतिरहो चित्रमिदं जगत् सिंहो परिप्रधावति शृगालादुर्बलावने २५ अस्मत्सकाशात्संबन्ध अस्मद्वत्तनृपासनाः

शृणुडीभिः कुठारैश्च स्फुरत्सप्तैः २७ चिच्छिदुर्बाणपटलैः शिरांसिकोधमूर्च्छिताः बाणांधकारे संजाते प्रद्युम्नो ध-
न्विनांवरः २८ दुर्योधनेन युयुधे धनुष्टंकारयन्मुहुः अनिरुद्धश्च भीष्मेण दीप्तिमांश्चक्रमेण वै २९ भानुद्रोणेन
सांबरस्तु बाल्हीकेन नृपेश्वरः मधुकर्णेन चायुध्यत बृहद्भानुः शलेन वै ३० चित्रभानुर्हरेः पुत्रः सोमदत्तेन धीमता
अश्वत्थाम्ना वृकश्चैवारुणो धौम्येन मैथिल ३१ पुष्करौलक्ष्मणेनाशु दुर्योधनस्तनूतन वै वेदबाहुः कृष्णस्तुः श-
कुनेन महामृधे ३२ दुःशासनेन समरे श्रुतदेवो हरेः स्तुतः तथा हि युयुधे युद्धे संजयेन स्तनंदनः ३३ विदुरे-
ण गः साक्षात्कृतवर्मा च भूरिणा अक्रूरो युयुधे राजन्नाहवे यक्षकेतुना ३४ एवं परस्परं युद्धं बभूवतु मुलं मह-
त् कार्ष्णिर्विलोकयामास दुर्योधनबलमहत् ३५ बाणसंघेन वाराहो दंष्ट्रया च यथार्णवं बाणसंभिन्नकुंभा-
नां करिणः प्रयतंति रवात् ३६ सुक्ताफला निरेजुः कौरावो तारांगणा इव बाणैः संपातयामासरथिनः सारथीन् र-
थान् ३७ महामृधे मैथिलेन्द्रवैर्गोर्वीतो यथातरून् दुर्योधनस्तदाप्राप्तो धनुष्टंकारयन्मुहुः ३८ प्रद्युम्नं ताडय-
मास सायकैर्दशभिर्मृधे तान्प्रचिच्छेद भगवान्प्रद्युम्नो यादवेश्वरः ३९ दुर्योधनस्तु नस्तस्य कवचे सायकान् दश-
निचरान् स्वर्णपुरवान् भित्वा वर्मत नौगतान् ४० सहस्रैर्बाणपटलैः सहस्रारैर्वाजघानह चिच्छेद बाणशतकैः को-
दंडसंयुगपरे ४१ शंबरारैर्महावीरैर्धृतराष्ट्रस्तोवली प्रद्युम्नं रथस्यैकाथान्यमारुह्य सत्वरं ४२ कृष्णादत्त-
धनुर्नीत्वा संज्यं कृत्वा विधानतः एवं बाणसमाधाय कर्णांतं च कर्षह ४३ भजदंडस्य वेगेन तद्रथे निचकर्षह गृ-
हीत्वा तद्रथं बाणोऽग्रामयित्वा घटीद्वयं ४४ आकाशात्पातयामास कमंडलुमिवाभकः पतनेन रथः सद्यश्चूर्णी-
भूतो बभूवह ४५ ससूताश्च हयाः सर्वे पंचतां प्रापुरग्रतः अन्यरथं समास्थाय धार्तराष्ट्रो महाबलः ४६ प्रद्युम्नं

निर्गताः ७ कृष्णांबरधरानागैर्हरिवस्त्रसमावृताः केचिच्छुक्लांबराः केचिन्निर्ययुः पाटलांबराः ८ रथैश्च देवधिष्णा
 भैर्मृगैर्द्रध्वजशोभितैः पतत्पताकैर्युच्चैर्निर्ययुः कोटिशोभिताः ९ आगैर्वीर्यैः सैधवैश्च चंचलैस्तुरगैर्नृपाः मनोज
 वैः स्वर्णभूषैर्निर्ययुः शस्त्रसंहताः १० समतानिर्ययुर्वीरालोकचक्रमंडिताः विद्याधरसमाराजन्सकुलाः युद्धशा
 लिनः ११ जगुर्यशा कौरवाणां सूतमागधवर्दिनः भैरीमृदंगैः पटहरानकैर्युद्धनिःस्वनैः १२ मृगैर्द्रध्वजसंयुक्तैः
 शकलबाहानियोजितैः व्यजनैर्वज्रदंडैश्चामरांदोलिराजितैः १३ चतुर्योजनमात्रेण चंद्रमंडलचारुणा छत्रेण
 मंडिते राजन्निर्दत्तेन मनोहरे १४ दुर्योधनो वभौ सैन्ये महति स्यंदने स्थितः तथान्ये धार्तराष्ट्राश्च स्यंदनस्यंदने स्थिताः
 १५ चतुर्योजनमात्रेश्च छत्रैर्मुक्ताविलंबिभिः स्फुरथेनातिभीष्मेण कृपेण गुरुणा सह १६ बाल्हीककर्णशैल्यश्च
 सोमदत्तेन धीमता अश्वत्थामा च द्रुपेन लक्ष्मणेन धनुष्मता १७ शकुनेन च वीरेण तथा दुःशासनेन च संजयेन
 तथा क्षत्रीभूरिणा च ज्ञके तुना १८ स्रयोधनो नृपैरेजेयथाशक्रो मरुद्गणैः इन्द्रप्रस्थात्यां दुपुत्रैः प्रेषितं प्रतिमाद्वयं
 १९ तद्वै च वागंतराजन् कौरवाणां सहायकृत् अक्षौहिणीभिः षोडशभिः कुरूणां चलतां तदा २० चंचालभूदि
 शोने दूरजो व्याप्तनभो भवत् तारकेव वभौ सूर्यो गजाश्च रथरेणुभिः २१ अंधकारो भवद्भूमौ देवाः सर्वे पिशङ्किताः
 यत्र तत्र गजानां च योदनाभिश्च भूरुहाः २२ निपेतुस्तुरगैर्वीरैः क्षणं भूखंडमंडलं सेनाकुरूणां वृष्णीनां युयुधुश्च पर
 स्परं २३ तीक्ष्णैः शस्त्रैर्यथासप्तसमुद्रास्तरे ललये द्रुपद्वयोरिभाश्च भैरथिनोरथिभिः सह २४ श्येनेः श्येनाद्
 वक्रव्ये पतय पत्तभिर्मृधे महामात्यैर्महामात्यासूतासूतैः नृपैर्नृपाः २५ युयुधुः क्रोधसंयुक्ता सिंहैः सिंहाद्वौज
 सा रवद्वैः कुंतैः शक्तिभिश्च भल्लैः पट्टिशमुद्रैः २६ गदाभिर्मुसलैश्च क्रेतामैरिहिं हि पालकैः शतघ्नीभिर्भ-

तितंदस्त्रा प्रागाद्वीषं मृधेमहान् प्रलयाधिमहावर्तभीमसंघर्षनादिनीं १३ धनुर्ज्यातस्य चिच्छेदबाणेनैकेन का
 र्णिजः तुंडयातीक्ष्णयाराजन्गरुडः सर्पणीयथा १४ भीष्मोन्मद्वनुरादाय सज्यं कृत्वा तदात्मवान् सर्वेषां पश्यतां
 तत्र ब्रह्मास्त्रं संदधे मृधे १५ ततः प्रादुष्कृतं तेजः प्रचंडं बीहृयमाधवः स्वबलस्यापिरक्षार्थं ब्रह्मास्त्रं संदधे स्वयं १६
 द्वादशादित्यसंकाशयुधधाते परस्परं श्रीनलोकान्दहती द्वीपे निरुद्धस्तं जहार ह १७ गांगेयस्यापि कोदंडं तडिद्वर्ण-
 यदूतमः चिच्छेद सायकैः सूर्यो नीहारमिव रश्मिभिः १८ भीष्मो गृहीत्वाथ गदां लक्षभारमयीं दृढां प्राहिणोद नि-
 रुद्धाय सिंहनादं तदाकरोत् १९ गृहीत्वा वामहस्तेन गरुत्मानि वपन्नगीं प्रद्युम्नो भगवान् साक्षात् प्राहिणोत्स्वगदा-
 द्दृदि २० गदाप्रहारव्यथितो मूर्च्छितः पतितो रथात् बभौ सूर्यो यथाकाशात् गांगेयो मृधमंडले २१ कृपाचार्योऽपि त-
 त्रैवानिरुद्धाय महात्मने शक्तिचिच्छेप सहस्रारुपा प्रस्फुरिताधरः २२ दीप्तिमान् कृष्णपुत्रस्तु पथि चिच्छेद तान् पु-
 रवद्भेन सितधारेण कुवाक्येनैव मित्रतां २३ द्रोणाचार्यो महाबाहुर्भानूपरिरुषान्वितः चिक्षेप पार्वतं चास्त्रं धनुष्टकार-
 यन्मुहुः २४ पतंतमर्वता व्योमन चूर्णयंतो द्विषद्वलं तेषां पातेन राजेद्रहाहाकारो महानभूत् २५ तदाहरेः सुतो-
 भानुर्वायव्यास्त्रं समाददे तद्वातेनाद्रयः सर्वे उडिता ह्यभवद्व्रणात् २६ बाल्हिकस्तु तदा क्रुद्धो ब्रह्मास्त्रं संदधे ततः
 भस्मीभूतं बलजातं वह्निनेव महहनं २७ पार्जन्यमाददे तत्र सांबो जांबवतीकृतः तेन शातिंगतो वह्निर्ज्ञानेनैव त्वहं
 कृतिः २८ कर्णस्ततो मधुहित्वा सांबो परिरुषान्वितः जघान बाणविंशत्या जगर्जघनवद्वली २९ तद्वाणैः सरथैः
 सांबो बभ्रामघटिकाद्वयं क्रोशं पुनः प्रपतितः किंचिद्वाकुलमानसः ३० पुनर्गदां समादाय रथं त्यक्त्वा समेत्य सः
 तताडगदया कर्णं सांबो जांबवतीकृतः ३१ तदा प्रहारव्यथितः पतितो धरणीतले मूर्च्छां प्रायरणे राजन् कर्णो वीरो-

ताडयामासदशभिः सायकैर्मृधे तेस्ताडितोहरेः पुत्रः मालाहृतइवद्विपः ४७ कृष्णादत्तेचकोदंडेतथैकं बाणमा
 दधे बाणस्तंसरथं नीत्वा यावान्प्रागान्महावरे ४८ तावद्बाणो द्वितीयोपितं गृहीत्वा ययौ त्वरं तावच्चृतीयसंप्राप्तो-
 नीत्वा तं मंदिराजिरे ४९ धृतराष्ट्रसमीपे च सरथं शाश्वसारथिं आकाशात्पातयामास पद्मकोशमिवानिलः -
 ५० बाणो तपातयित्वा तुरणैकाग्रिः समाययौ ५१ पततेन विशीर्णो भूदंगारइव तद्रथः स्रयोधनो मुच्छितो-
 भूदुहमनरुधिरसुरवात् ५२ इति श्रीमद्भगवत्सहित्वायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे कौरव-
 युद्धवर्णनं नाम विंशोऽध्यायः २० नारदउवाच दुर्योधने गते तत्र हाहाकारो महान्भूत् तदा देवव्रतो भीष्मो
 गागेयः प्रययौ त्वरं १ यदनां पश्यतां तेषां धनुष्कारयन्भूदुः भस्मीकर्तुं यदबलं वनं वह्निरिवज्वलन् २ सर्वध-
 र्मभूतां प्रेक्षो महाभागवतः कविः वीरयूथायणो रथेन रामोपयुधितो वितः ३ शिरस्त्रीमुकुटी गौरुशितश्मश्रुपिता
 महः यथा षोडशवर्षी यो युद्धं तं विचरन्बलात् ४ बाणैर्निपातयामासानिरुद्धस्य बलं महत् करिणश्छिन्नशिर-
 सो हयास्तेभिन्नकंधराः ५ खड्गहस्ताभिन्नबाणैः पत्तयोपि हि धातवन् रथाश्चूर्णिकृता येन हतसूताश्च नायकाः
 ६ अधोमुखारुर्ध्वमुखश्छिन्नपादान्नुपालजाः खड्गहस्तधनुर्हस्ताः पतिताश्छिन्नबाहवः ७ केचिद्देहच्छिन्न-
 कवचा निपेतु भूमि मंडले अश्वैर्वीरैरथैर्नागैः पतितैः स्वर्णभूषितैः ८ युद्धमंडलमारेजं वनं वृक्षैर्हतैर्य-
 था शस्त्रदत्ता बाणकेशाध्वजवस्त्राकरिस्तना ९ रथांगकुशलाराजन्महामारी च भूर्वभौ क्षत्तजस्त्राव-
 संभूतारथाश्च नरवाहिनी १० आपगाभून्महादुर्गानरेवैतरणीयथा कृष्णान्मादवंता लानदंतो भैरवं
 स्वनं ११ हरमालार्थमागत्य जगद्गुह्यं शिरांसि च रथेनातिपताकेनानिरुद्धो धन्विनावरः १२ स्वबलं प-

यः २१ नारद उवाच दुर्योधनं शांतयित्वा सा नुजे कुरुभिः सह जग्मतुः पांडवान् द्रुपदं प्रस्थयन् दूतमौ १ इन्द्र-
 प्रस्थात्त तोराजा जातशत्रु युधिष्ठिरः भ्रातृभिः स्वजनैः सान्द्रजैतुं कृष्णं समाययौ २ शश्वदं तु भिनादेन ब्रह्मघो-
 षेण वेणुभिः पुष्पवर्षे प्रकुर्वद्भिरिन्द्रप्रस्थ निवासिभिः रामकृष्णौ परिव्रज्य दोर्भ्यां राजा युधिष्ठिरः ३ परमां निवृत्तिं
 लेभे योगीवानं दंसं वृतः प्रद्युम्नाद्या हरिस्तताः प्रणेमुः श्रीयुधिष्ठिरं ४ युधिष्ठिरो नुजग्राहकराभ्यां ताकृता शिषः
 अर्जुनं भीमसेनं च परिरभ्य हरिः स्वयं ५ पप्रच्छ कुशलं तेषां यमाभ्यां चाभिवदितः परिपूर्णतमौ साक्षात् श्रीकृ-
 ण्यौ च स्वयं हरिः ६ असंख्य ब्रह्मांडपती हरिदासेन पूजितौ प्रस्थाप्य यदुसुरव्याश्च प्रद्युम्नादीन् ससैनिकान्
 ७ समग्रांजगतीं जेतुं चाज्ञां दत्वा विधानतः मिलित्वा सा नुजं धर्मं सर्वशोभकं वत्सलो ८ द्वारकां जग्मतूरांज-
 नगौ रश्यामौ मनोहरौ इत्थं श्रीकृष्णचरितं मया ते कथितं नृप ९ चतुःपदार्थदंष्ट्रणां किंभूयः श्रोतुमिच्छसि-
 बहुलाश्व उवाच कुशस्थली गते कृष्णो सबले पुरुषोत्तमे १० ततश्चकार किंसाक्षात्प्रद्युम्नो भगवान् हरिः अद्भु-
 ततस्य चरितं श्रवणीयं मनोहरं ११ सुक्तानामपि सक्तानां जिज्ञासूनां पुनः किमु अथार्थीनामर्थदंसदार्तानामा-
 र्तिनाशनं १२ चतुर्विधानां जीवानां सर्वेषां पापनाशनं कथं दिग्विजयं कृत्वा दिग्जयार्थी हरेः सुतः १३ आज-
 गाम पुनः सैन्यैरेतन्मे वदत त्वतः देवर्षे त्वं ब्रह्मसूतो भगवान्सर्वदर्शनः १४ श्रीकृष्णस्य मनः पूर्वं तस्मै ते हरये न-
 मः नारद उवाच साधुपृष्टं त्वया राजन् धन्यस्त्वं तस्य भाववित् श्रीकृष्णचरितं श्रोतुं पात्रं त्वमसि भूतले १५ कृष्णो
 याते जातशत्रुरक्षार्थं स्नेहतो नृप शत्रुभ्यः शंकितः कार्ष्णिं प्रायुक्ताशुकिरीटिनं १६ अथ कार्ष्णिं यदु श्रेष्ठः फाल्गु-
 नेन समनृत्य विकर्षमहती सेनां त्रिगता प्रययौ त्वरं १७ त्रिगताधीश्वरो धन्वी सुशर्मतेन शंकितः उपायनददौ तस्मै

महाबलः ३२ सांबोपिस्वधनुर्नीलवारथमारुह्यवेगतः शूलजघानविंशत्यासोमदत्तंचपंचभिः ३३ द्रौणिचदश
भिर्बाणैर्धर्म्यपोडशभिस्तथा लक्ष्मणदशभिस्तत्रशकुनिंपंचभिस्तथा ३४ दुःशासनंचविंशत्याविंशत्यासंजयंपु-
थक् भूरिबाणशतैराजन् यक्षकेतुंशतैः शितैः ३५ बाणैर्जघानसमरेजगर्जधनवद्वली दशभिर्दशभिर्नेतृनेकै-
केनगजान्हयान् ३६ पंचभिःपंचभिर्वीरान्बाणैः सांबस्तताडह वीक्ष्यजांबवतीसूनोः सांबस्यकरलाघवं ३७
स्यैः परैः सैनिकाः सर्वेविस्मयं परमंगताः तदाभीष्मः समुत्थाय गृहीत्वाधनुस्तमं ३८ चिच्छेददशभिर्बाणैः -
सांबकोदंडमुत्तमं भीष्मोमहाबलोवीरोद्रोणाचार्यश्चसायकैः ३९ कर्णसद्यो यदुबलं जघ्नुर्जानंयथागुणाः दुर्यो-
धनः पुनर्योद्धुरथमारुह्यमानदः ४० अक्षौहिणीभिर्दशभिर्नादयन्नाययोमृधे ४१ देवैः पुराणोपुरुषैस्तदाविर्बभू-
वतुर्मैथिलरामकृष्णौ रूपर्णतालध्वनिशालियानौ प्रद्योतयंतोपरितोदिशस्तौ ४२ तदाजयारावसमाकुलाः सुर-
गंधर्वमुरव्याश्चजगुर्मनोहरं स्फुरानकादुंदुभयोविनेदुः श्रीलाजपुष्पैर्वचस्पुः स्फुरस्त्रियः ४३ तदैवनेसुर्यदवः परेश्वरो-
दुर्योधनाद्याः कुरुवस्तुसर्वतः निधायशस्त्राणिददुर्बलिंपरं सर्वे प्रसन्नाः कृतहस्तसयुताः ४४ प्रद्युम्नसुरव्यान्स्वसु-
तान्मदोद्धृतान् निर्भर्त्स्यवाग्भिः परमेश्वरोहरिः प्रणम्यदेवव्रतमुरव्यकौरवान् ममेत्यदुर्योधनमूचतुः परो ४५ श्री-
रामकृष्णावूचतुः राजन्यदेभिः किलबालबुद्धिभिः तत्क्षम्यतां मा भवदुर्मनाः श्वतः यदातु किंचित्पुरुषं-
प्रकीर्तितं प्रकीर्तितां नोभवतां नृपेश्वर ४६ माभूत्कुरूणां भविष्याद्वानां कदापि किंचित्कलिरेव राजन्
संबंधिनो ज्ञातय एव सर्वे निचोलवस्त्रांतरवप्रियार्थाः ४७ नारदउवाच पूजितोकुरुभिः शश्वद्वामकृ-
ष्णौ सुरेश्वरो प्रद्युम्नाद्यैः सयदुभीरेजतुर्मैथिलेश्वर ४८ इति श्रीमद्भगवत्संविन्नाम्ब वृकौ मेमैकविंश्या

वीरान्नरथान्नगजानश्वान्सन्मुखस्थां द्विधाकरोत् गांडीवमुक्तैर्विशिखैर्गांडीवीरणदुर्मदः ३७ केचिच्छिन्नमु-
 जाःपेतुः शक्तिरवदुर्षिपाणयः भिन्नपादाभिन्ननरवाः केचिद्दीराः सकंचुकाः ३८ दुद्रुवुः करिणो युद्धेभिन्नकक्षा
 श्वसक्षताः गतघंटाश्लथन्नीडीपातयंतः करैर्गजान् ३९ जिष्णुबाणैर्द्विधाभूतैर्गजैरश्वैरणंगणं बभौद्वेवंशं
 कुलयाकूष्माण्डशकलैरिव ४० तदैवदुद्रुवुस्तेच्छास्त्यह्नास्वस्वरणांगणं नभोर्करश्मिसभिन्नानीहारपटलाइव -
 ४१ गजारूढोस्तेछपतिः शक्तिं चिक्षेप जिष्णवे भ्रामयित्वा मैथिलेन्द्रसिंहनादमथाकरोत् ४२ विद्युलतामिवायां
 तिवाणैः कृष्णासरवोबली गांडीवमुक्तैराजेन्द्रलीलयाशतधा छिनत् ४३ यावच्चंद्रो महाम्लेच्छधनुर्जग्राहरोषतः ता
 वच्चिच्छेद गांडीवी बाणैर्नैकेनलीलया ४४ द्वितीयधनुरादाय सचंडश्चंडविक्रमः प्रलयाब्धिमहावर्तभीमसंघर्ष
 नादिनीं ४५ चिच्छेद संजनीं जिष्णोर्गरुत्मानिवपन्नगीं बीभत्सः स्वमसिनीत्वा स्फुरतर्चमणा सह ४६ जघान
 तद्रजंकुं भेशैलमिंद्रो यथापविः अग्निदत्तेन रवद्वेन भिन्नकुंभोगजोनदन् ४७ जानुभ्यां धरणीं स्पृष्ट्वा कश्मलं परमं-
 ययौ चडरुवद्वुगृहीत्वाथ प्राहृत्य पांडुनंदनं ४८ तत्त्वद्वंच मेणोन्ती प्राहिणोत्तां कुरूद्वहः सशिरस्त्रं शिरस्तस्य देहा
 दिद्विन्वभूवहं ४९ सज्यं कृत्वा धनुः जिष्णुं निधाय विशिखे च तत् आकृष्य पातयामास प्रद्युम्नस्य बले महत् ५०
 तदा दुद्रुभिनादो भूज्जयाराव समाकुलः अर्जुनस्योपरि सराः पुष्पवर्षा प्रचक्रिरे ५१ तदैव कार्ष्णिः सबलस्य जि
 ष्णुचकार नाथं विजयध्वजस्य संवीक्ष्य माणां सितचामराद्यैः कपिध्वजं यादवद्वंद्वसुरद्यैः ५२ वेगवान् बुद्धाधीशः
 प्रद्युम्नं शरणंगतः उपायनंददौ भीरुर्नमस्कृत्य कृतांजलिः ५३ सौरंगेशो मद्रहासो हयानां दशलक्षकं दत्त्वा भी
 रुर्नमश्चक्रे प्रद्युम्नाय महात्मने ५४ इत्थं खंडं भारतारथं जित्वा कार्ष्णिं रथदूतमः हिमाद्रिदक्षिणीकृत्य प्रागुदीचीं दिशं

प्रद्युम्नायमहात्मने १८ विराटेनतथाराज्ञापूजितोयादवेश्वरः सरस्वतीं दीं स्नात्वा कुरुक्षेत्रं ददर्श १९ पृथूद
 कं विंदु सरस्वितं कूपं सदर्शनं स्नात्वा सरस्वतीं प्रागाहत्वा दानान्यनेकशः २० सारस्वताधिपो राजा कुशांबो नद
 दो बलिं कौशांबीनगरीमेत्यदुर्योधनवशानुगः २१ चारुदेणः सुदेणश्च चारुदेहश्च वीर्यवान् सुचारुचारुगु
 सश्च भद्रचारुस्तथापरः २२ चारुचंद्रो विचारुश्च चारुश्च दशमस्तथा रुक्मिणी नंदनाद्येते प्रद्युम्ने न प्रणोदि-
 ताः २३ सिंधुदेशहयारूढाः सर्वेषां पश्यतां गताः कौशांबीनगरीमेत्यचतुनाराचतुर्दिनं २४ बाणैः प्रसाद
 शिरवराध्वजकुंभादितोलिकाः चूर्णीभूतानि पेतुः कोलं काटालायथासृगैः २५ बाणांधकारे चकृते रुक्मिणी-
 नंदनेर्यदा तदोपायनपाणिः सत्कुशांबो निर्गतः पुरात् २६ कृतांजलिः शंबरारिं दत्त्वा नत्वा बलिं बहुं जुगोपनग-
 रीं राजा भयार्तो भयविकला २७ तदैव सो वीरपतिः सुदेव आभीरनाथोपिविचित्रनामा चित्रांगदः सिंधुपतिर्म-
 होजाः काश्मीरपोजांगलपः सुमेरुः २८ लाक्षेश्वरो धर्मपति विडो जागांधारमुख्योपिसुर्यो धनस्य वशस्थितास्तेपि-
 भयात्किलेते दत्त्वा बलिं नेमुरतीव कार्ष्णि २९ यमो कार्ष्णिर्महाबाहुः स्वसेन्यपरिवारितः अर्बुदान् म्लच्छदेशां भजेतुं क-
 ल्किरिवोद्दटः ३० कालस्यापि सतश्चंद्रो यवनेंद्रो महाबलः कार्ष्णिं समागतं श्रुत्वा सन्मुखोऽप्यपूरितः ३१ पितृहंतुं
 सतं हत्वा यास्याम्यपचितं पितुः इत्यविचार्य मनसाम्लेखानां दशकोटिभिः ३२ महद्युतं प्रोन्नतं गजमारुह्य रक्तदृक्
 निर्ययो सन्मुखे योन्तुं प्रद्युम्नस्य महात्मनः ३३ आगतां महतीं सेनां सितबाणप्रवर्षिणीं चंद्रप्रणोदितां हृष्ट्वा प्रद्युम्नो-
 वाक्यमब्रवीत् ३४ प्रद्युम्न उवाच सेनां हत्वा पियश्चंद्रं शिरस्त्रसहितं शिरः आनेष्यते न स्वबले करिष्यामि ध्वजा
 पतिं ३५ नारद उवाच एवं कार्ष्णीं वदत्पारात्फाल्गुनो वानरे ध्वजः एको विवेश गांडीवी धनुषं कारयन्मुहुः ३६

नोहिधनं प्राप्य तृणवन्मन्यते जगत् १७ नवानांतु निधीनां कौपलीनां किमु वर्णनं तदैव हेममुकुटो दूतो धनद नोदितः १८
 कार्ष्णिमेत्यसभामध्ये नत्वेदं प्राह मानदः हेममुकुट उवाच धनेश्वरो राजराजो लोकपालो लोकेश्वरः तेन यत्कथितं रा-
 जन्मशृणु त्वं तद्यदुत्तम १९ देवराजो यथा शक्रः स्मृतो दिवियथा प्रभुः तथैको राजराजो हं कथितं भूतले महान् २०
 मनुष्यधर्मराजे द्वैः पूजितो हं सदा भुवि उग्रसेनेन दातव्यं मह्यं सोपायनं परं २१ पराकृतस्मै न दास्यामि यदुराजाय भूभृ-
 ते नमन्यसे चेत्स ग्रामं करिष्यामि न संशयः २२ नारद उवाच एवं दूतवचः श्रुत्वा प्रद्युम्नो भगवान्हरिः चकार को-
 पं रक्ताक्षो रुषा प्रस्फुरिताधरः २३ प्रद्युम्न उवाच वृष्णींद्राजराजेंद्रराजराजो न वेत्ति शक्रादीनां तु यः साक्षान्मु-
 कुटैर्धृष्टपादुकः २४ सुधर्मा पारिजातं च तस्मादिंद्रोददौ भयात् श्यामवर्णान् हयान्यासीत् तस्मै न त्वाननामह २५
 अनेन राजराजेन भीरुणानि धयो न व प्राप्तास्तं हि न जानाति राजराजो महाबलं २६ वर्तते तत्सभामध्ये परिपूर्णत-
 मो हरिः असंख्यब्रह्मांडपतिः श्रीकृष्णो भगवान्स्वयं २७ यस्यैकमूर्ध्नि तिलकं दृश्यते मंडलकवः उग्रसेनस-
 भामध्ये सोऽपि नित्यं विराजते २८ उग्रसेन प्रेषितो हं कुबेराय महात्मने नाराचानां बलिं दातुं तत्करिष्यामि सांप्रतं २९
 नारद उवाच एवमुक्त्वा गृहीत्वा स्वकोदंडं चंडविक्रमः चकार भुजदंडाभ्यां टंकारं वादयन्नुगं ३० प्रत्यंचास्फोटने-
 नैव मंडितो भूत्तडित्स्वनः ननाद तेन ब्रह्मांडं सप्तलोकैर्बिलैः सह ३१ विचेलुर्दिग्गजास्तारा राजन् भूरवडं मंडलं
 नखंगतरमारुह्य प्रद्युम्नो धन्विनावरः ३२ प्रतिशार्दुलं स्वधनुषं बाणमेकं समादधे द्वादशादित्यसंकाशो द्योतयन्म-
 डलं दिशां ३३ चिच्छेद गुह्यकेशस्य बाणं छत्रं च चामरं तदा कुन्दो राजराजो दृष्ट्वा चित्रमिदं जगत् ३४ आरुह्य पु-
 ष्पकैः सैन्यैः युद्धकामो विनिर्ययौ घंटानादेन पक्षेण मंत्रिणा पार्श्वमौलिना ३५ नलकूबरमणिग्रीवौ शुश्रुभाते ध्वजा

ययौ ५५ इति श्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे दिग्विजयोनामहाविंशोऽध्या-
 यः २२ नारदउवाच नदानद्यसमुद्राश्वरथवीथिदुर्नृप धर्षितास्तेजसातस्मै ससैन्याय महात्मने १
 कैलासगिरिपार्श्वे च करवीरश्च मानुषः बाणस्य शोणितपुरं प्रययौ यादवेश्वरः २ बाणासुरोति संक्रुद्धो यदुन्वी-
 क्ष्यागतान्पुनः अस्मै हिणीभिर्द्वादशभि र्युद्धं कर्तुं मनोदधे ३ तदैव साक्षात्पुरुषः पुराणो माहेश्वरो नन्दितुष-
 स्थितो सो हिमाद्रिपुत्रीसहितस्त्रिशूलीसमेत्य बाणं नृपमाह देवः ४ शिव उवाच परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्री-
 कृष्णो भगवान्स्वयं असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोकेशः परात्परः ५ त्रयोवयं तत्कलाहिब्रह्म विष्णुशिवादयः
 मूर्ध्याज्ञायस्य बिभ्रंति त्वाद्दृशानां च का कथा ६ तस्य पौत्रस्त्वया बद्धो निरुद्धो येन तेजसा छिन्ताः कृत्वा न जा-
 नासि संग्रामे तं हरिः स्वयं ७ तस्मात्तेषां दानवानां पूजनीया हरेः कृताः अनिरुद्धः पूजनीयो जामाता तेन सं-
 शयः ८ न ददामि त्वनुज्ञां ते युद्धायास्तरुपुंगवः न च युद्धं कुरु वलादृथादृष्टो मनस्तव ९ नारद उवाच शि-
 वप्रबोधितो बाणो निरुद्धधन्विनावरं समाहूय च संपूज्य पारिवर्हद्ददौ पुनः १० ससैन्यं सादरेणापि प्रद्युम्नं पूज्य
 बंधुवत् गजायुतं चाश्वकोटिस्थानां पंचलक्षकं ११ ददौ बाणो महाबाहुः प्रद्युम्नाय महात्मने अथ कार्ष्णि-
 मंहाराज स्वसैन्यैर्यदुभिः सह १२ अलकां प्रययौ धन्वीपुरीं गुह्यकमंडितां श्रीनंदा लकनंदाभ्यां गंगाभ्यां प-
 रिखीकृतां १३ रत्नसोपानयुक्ताभ्यां यज्ञिभिः परिशोभितां विद्याधरीभिः परितः किन्नरीभिर्मनोहरां १४ दि-
 व्याभिर्नागकन्याभिः पुरीं भोगवतीमिव धनदो न ददौ तस्मै प्रद्युम्नाय बलिनृपः १५ हरेः प्रभावविदपि विष्णो-
 र्माया बलं त्वहो लोकपालोऽस्य हं नित्यमित्यज्ञानविमोहितः १६ नादितो बलिभिर्यहौ युद्धं कर्तुं मनोदधे निर्ध-

दशभिस्तद्रथं छित्वा जगर्जघनवहूली मणिग्रीवोपि चिक्षेप शक्तिं स्वां चंद्रभानवे ४ भासयंती दिशः शश्वन्महोत्कामिव
 मैथिलः अग्रही चंद्रभानुस्तां वामहस्तेन लीलया ५ तया जघान समरे मणिग्रीवं महाबलं पुनर्जगर्ज समरे चंद्रभा-
 नुर्महाबलः ६ तत्प्रहारेण पतिते मणिग्रीवे प्रमूर्च्छिते चंद्रभानुर्बाणजालैर्नलकूबरनोदितः ७ छादयामासुर
 स्ररावर्षादित्यं यथा बुदाः दीप्तिमान् कृष्णपुत्रस्तुरवद्भुमुद्यम्य वेगवान् ८ विवेश यक्षसेनासूनीहारेषु यथारविः तस्य
 खड्गप्रहारेण केचित् यक्षाद्विधा भवन् ९ केचिद्वैच्छिन्नशिरसान् छिन्नपादां सबाहवः भिन्नहस्तां छिन्नकर्णां छि-
 न्नोष्ठाः पेतुराहवे १० तेषां शिरोभिर्विवत्सैः सकिरीटैः सकुंडलैः सशिरस्त्रैस्त्रवद्रत्नैर्महामारीवभूषणैः ११ शेषा-
 विदुर्दुवुर्यक्षाः सक्षताभयविह्वलाः हाहाकारस्तदा जातो यक्षसेनासू मैथिल १२ धनुष्टकारयन्त्राप्नोदर्शितो नलकू-
 बरः रथेनातिपताकेन भाषेष्टेत्यभयंददौ १३ पंचभिः कृतवर्माणमर्जुनं दशभिः शरैः दीप्तिमंतं च विंशत्या तताड-
 नलकूबरो १४ कृतवर्मा महाबाहुर्जघान नलकूबरं पंचभिर्विशिखैराजन्नाद्यन्मडलं दिशां १५ तेषाणां कव-
 चं भित्त्वा तनुर्भित्त्वा धरातलं विविशः पश्यतां तेषां वात्सीकं फणिनो यथा १६ वीक्ष्य तद्वाणाभिन्नांगं मूर्च्छितं नलकू-
 रं आपोवाहरणात्सूतो हेममालीति नाम भाक् १७ घंटानादुपार्श्वमौलिः कुबेरस्य च मंत्रिणो जघनतुर्बाणपटलैर्य-
 दूनामुद्धतं बलं १८ स्वर्णपुंरैस्तीक्ष्णसुरैर्वैष्टपक्षैर्मनोजवैः द्योतयद्दिदिशः सर्वा मातं डकिरणैरिव १९ ततोर्जु-
 नो महावीरः प्रतिबाणान्समादधे बाणसंघजयायुद्धे विस्फुलिगाः सहस्रशः २० विरेजुर्नृपस्वद्योतचंचलालातच-
 क्रवत् सर्वतद्वाणपटलं क्षणमात्रेण चाच्छिनत् २१ गांडीवमुक्ताविशिखैर्गांडीवीरणदुर्मदः योजनद्वयमात्रेण
 तद्रथोऽध्वजो बलात् २२ अर्जुनो बाणपटलैश्चकार शरपंजरं हताविमर्षि विज्ञात्वा सर्वे पुण्यजनास्त्वरं २३

प्रतः तुरंगवदनाः केचिन्मृगेन्द्रवदनाः परे ३६ शिशमारमुखाः केचित्केचिन्नक्रमुखा इव अर्धपिंगा अर्धकृष्णा
 ऊर्ध्वकेशामदोल्कटाः ३७ वक्रदन्ताललज्जिक्वाचहृदंष्ट्रामहाबलाः करालास्याः सकवचाः रवद्वचर्मधराः पराः
 ३८ शक्तिहस्ता अर्धहस्ता भुशुंडी परिघायुधाः धनुर्बाणधरायक्षाः केचित्परशुपाणयः ३९ यक्षानां हस्तिवा
 हानां रथिनामश्विनांतथा विरेजुर्निर्गतानांचमंडलानि सहस्रशः ४० शंखदुंदुभिनां देवसूतमागधबंदिभिः रे-
 जिरे श्रीदवीराकोमंघा इव तडित्स्वनैः ४१ एवं यक्षेषु मत्तेषु कोटिशो निर्गतेषु च दिव्यान्महायोगमाया छिन्नछेत्रा-
 द्विदेहराट् ४२ आययौ तत्सहाय्यार्थं प्रमथानां बलं महत् भूताश्च प्रमथाः केचित् करालास्यामदोल्कटाः ४३ डा-
 किन्याया तु धानश्च वेतालाः सविनायकाः कृष्णान्दोन्मादसंयुक्ताः प्रेतामातृगणाः परे ४४ निशाचर पिशाचाश्च ब्र-
 ह्मराक्षसभैरवाः नदंतो भैरवं नादं छिंदिभिर्दीतिवादिभिः ४५ इत्थं तु भूतावलयः कोटिश्च आययुश्च वै रोदस्याच्छा-
 दितो भूतां मेघैः सांवर्तकैरिव ४६ मयूरस्थं कार्तिकेयो मूषकस्थो गणेश्वरः प्रमथैर्गीयमानो तौटकावादिभिः स्व-
 नैः ४७ सर्वेषामग्रतः प्राप्नोतीरभद्रेण संयुतो इत्थं पुण्यजनानां तु गणानां यदुभिः सह ४८ बभूवतु सुलुं युद्धम-
 भ्रुतं रोमहर्षणं रथिनोरथिभिस्तत्र पत्तिभिः सह पत्तयः ४९ हयाहयैरिभाश्च भैरुयुधुस्ते परस्परं रथभास्वपदाती-
 नां चरणैरुत्थितं रजः ५० छादयामास राजेन्द्रससूर्यव्योममंडलम् ५१ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजि-
 त्तरवदे नारदबहुलाश्वसंवादे यक्षदेशप्रमाणं नाम त्रिविंशोऽध्यायः २३ नारद उवाच शस्त्रांधकारं संजाते म-
 णिग्रीवो महाबलः विभेदारिबलबाणैः कुवाक्यैर्मित्रतामिव १ मणिग्रीवस्य बाणौ धैर्गजाश्वरथपत्तयः निपेतुः स ह-
 ताभूमौ वृक्षावातहता इव २ चंद्रभानुहरेः पुत्रः सत्यभामात्मजो बली मणिग्रीवस्य कोदंडमच्छिन्नह्वाणपंचभिः ३

चिक्षेपओजसाराजन्नाकाशेलक्षयोजनं गदोपिपतितोभूमौ किंचिद्वाकुलमानसः ४३ गृहीत्वावीरभद्रारथं भ्रा-
 मयित्वा महाबलः ओजसामच्छिपच्छीघ्रमाकाशेलक्षयोजनं ४४ वीरभद्रस्तपतितः कैलासशिरवरोपरि गदा
 प्रहारव्यथितो मूर्च्छितो घटिकाद्वयं ४५ कार्तिकेयस्तदा प्राप्तः शक्तिमुद्यम्य वेगवान् अनिरुद्धाय सांबाय शक्ति-
 चिक्षेप सत्वरं ४६ अनिरुद्धरथं भित्त्वा सांबं सांबरथं पुनः गजानुरथान्सहस्रं च वीरालक्षं मृधांगणे ४७ भि-
 त्तानंदं तिस्फूर्जती च पले वदिशोदश विवेश भूमौ फूत्कारं कुर्वती पन्नगीवसा ४८ तदा क्रुद्धो महाबाहुः सांबोजां
 बध्नीकृतः कृत्वाथ संजनीघोषे निषंगाद्वाणमाददे ४९ एकोपि सबहिस्तूणात्तदशरूपी बभूव ह चापेशतं-
 कर्षणो च सहस्रं रूपमादधे ५० मोक्षणे लक्षरूपाणि कोटिरूपाणि कोटिषु अनेकरूपी विशिखः शिखिनं शिखि-
 वाहनं ५१ भित्त्वा विभेदवीराणां कोटिशः कोटिशोरणे कार्तिकेये च भिन्नांगे किंचिद्वाकुलमानसे ५२ गणे
 श्वरस्तदा प्राप्तो मूषकस्थो गजाननः गोमूत्रपत्रमृगनाभिविचित्रकुम्भं श्रीकुङ्कुमाकलितस्फंदरवक्त्रतुंडं सिंदूरपू-
 रितकपोलमनोहराभं कर्पूरधूलधवलीकृतकर्णवर्णं ५३ व्यालालकर्णहतमत्तमधुव्रतैस्तेः श्रीगंडजातमदिराम
 दविह्वलांगैः संगीततालकुसुमाकरगीतरागैः संसेवितं गणपतिं कृतभालचंद्रं ५४ बालकं वर्णममलांगदहम
 हारग्रैवेयमौलिकिरणैः परितः स्फुरंतं आशुस्थमेकदशनं गजभयमूर्तिः पाशो कुशांबुजकुठारचयंदधानं ५५
 प्रांशं चतुर्भुजमतीव मृधे प्रवृत्तं कांचित्पगृह्य च करेण धृतां कुशेन समर्दयंतं सुरधारपरश्वधेन श्रीभार्गवेन्द्रमिव
 शस्त्रभृतः समस्तान् ५६ वीरेभवाजिरथसंघबलनिपात्य सांबं प्रगृह्य सरथे प्रघनाक्षिपतं तं वीक्ष्य विस्मितम-
 नासगणोऽथ कार्ष्णिः पुत्रं स बुद्धिमनिरुद्धमुवाच सम्यक् ५७ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्तरवण्डे-

दुद्रुवुः स्वरणं त्यक्त्वा परं हाहेति वादिनः तदा तु भूतावल्यः कोटिशश्चाययुर्मृधे २४ डाकिन्यः कोटिशो राजन् चि-
 क्षिपुर्वारणान्मृधे भक्षयंत्यो नरान् भवान् चर्वयंत्योरथान्पृथक् २५ नरेनरे पृथग्भूता धावंतो दशभिर्दश प्रमथ्या-
 तयामासुः खदांगेन जनान्मुहुः २६ यातुधानाश्चर्वयंतः शिरांसिरणमंडले वेतालाश्च कपालेन पिबंतोरुधिरं ब-
 हु २७ विनायकाश्च नृत्यतोप्रेता गायंत एव हि कूष्मांडाश्च तथोन्मादाः शिरांसि जगृहुर्मृधे २८ शिवस्य मुंडमा-
 लार्थं वीराणां स्वर्गगामिनां तथा मातृगणा ब्रह्मराक्षसाभैरवामृधे २९ शिरांसि कंदुकानीव क्षेपयंतो मुहुर्मुहुः
 हसंतः प्रहसंतश्च साहसं समाकुलाः ३० पिशाचा विकलास्याश्च कूटसंकैपिकुत्सितं पिशाचाक्षतजंतूणां पाय-
 यंत्यः शिशून्मृधे ३१ मारोदीरिति वादिन्योनेत्राप्यपि ददामउत् इत्थंगणबलं दृष्ट्वा बलदेवानुजोबली ३२ ग-
 दोगदांसमादाय जगर्जधनवहूली लक्षभारभृता मौर्व्या गदया तद्वलं महत् ३३ पंथयामास हि गदो वज्रेणो-
 यथा गिरीन् कूष्मांडोन्माद वेताला पिशाचा ब्रह्मराक्षसाः ३४ निपेतुर्मूर्च्छिता भूमौ तद्गदामिन्नमस्तकाः डा-
 किनीभिर्नदंताश्च प्रमथाभिर्न कंधराः ३५ यातुधानाश्चिन्नमुरवाश्च कारसमरे गदः गदयामर्दिताः प्रे-
 ता दुद्रुवुस्ते दिशो दश ३६ वाराहदंष्ट्रया भग्नालये देत्यायथानृप पलायते भूतगणो वीरभद्रसमागतः ३७
 गदतताडगदया बलदेवानुजोबली गदोपरि गदां नीत्वा गदः स्वांप्राहिणोद्गदां ३८ तयार्थं दृढमभूत् घोरं गदाभ्यां
 मैथिलेश्वरः विस्फुलिंगाक्षरं त्योद्गे गदे चूर्णविभूतः ३९ मलयुद्धतयोरासीन्नोदयंतं परस्परं भुजैश्च-
 जानुभिः पादैः पादयंतो गिरीन् बहून् ४० करवीरसमुत्पाद्य वीरभद्रो गिरीं बलात् अट्टहासं तदा कुर्वन् गदो
 परिसमाक्षिपत् ४१ गदो गिरिं संगृहीत्वा तस्योपरि समाक्षिपत् गृहीत्वाथ गदं वीरं वीरभद्रो बलाहूली ४२

नारदबहुलाश्वसंवादेयक्षयुद्धवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ३४ प्रद्युम्न उवाच श्रीकृष्णस्य कलासाक्षाद्गणे
शोयं महाबलः जेतुं न शक्यो दिवि जैर्मनुष्यैस्तु कुतो भवि १ वर्तते यत्र निकटे तत्र नास्ति पराजयः श्रीकृष्णो न व-
रोदतो पुरासौ शंकरालये २ यद्ययं वर्तते चात्र तदानस्याज्जयश्चनः शत्रुपक्षगतो यं वै श्रीकृष्णस्य वरोर्जिताः ३
तस्मात्त्वच्चंडमार्जारो भूत्वा संयुद्धतो बलात् विद्रावय महायुद्धे फूत्कारश्च दिशो दशः ४ यावद्बलं विजेष्यामि ताव-
द्दिद्रावय त्वरं नारद उवाच अथानिरुद्धो भगवान् चंडमार्जाररूपधृक् ५ अलक्षितो गणेशेन न ज्ञातो वि-
ष्णुमायया फूत्कारमुकटं कुर्वन् सन्पपाता खसन्मुखे ६ विदारयन्मुखं राजन्सततं नखैः परैः विशेषेण सहे-
वारबुद्धिश्चासुभयविह्वलाः ७ दुद्रावत्वरितं प्रोच्य कं पितोरणमंडलात् तमन्वगच्छन्कुपितो मार्जाररूप-
धृक् ८ मूषकस्वमपोवाहगणेशोऽपि मुहुर्मुहुः नाययोस्वरणं चारबुध् चंडमार्जारपीडितः ९ सप्तद्वीपान्सप्त
सिंधूदिशास्तु विदिशास्तु च धावन् नैसप्तलोकेषु न लेभे शर्म मैथिल १० यत्र यत्र गताश्चारबुध् गणेशेन समन्वितः
तत्र तत्र गतो राजन् मार्जारश्चंडविक्रमः ११ एवं समूषकेयाते गणेशे विदिशां चतर विस्मितेषु सप्तक्षेत्रेषु गणेषु प्रमथे-
च १२ पुष्पकस्थः कुबेरोऽसौ मायां चक्रे थगौह्यकीं गृहीत्वा स्वधनुर्दिव्यं नमः स्तुत्यमहेश्वरं १३ समंत्रं कवचं धृ-
त्वा बाणसंघं समादधे तदैव च्छादितं व्योम मेघैः सांवर्तकैरिव १४ तडित्स्वनेर्महाभीमैस्तमोभूत नयित्त्वभिः
विंदवो हस्ति सदृशानि पेतुः सौपलामृधे १५ धाराभिर्हस्तिधाराभिः ववृषुर्वारिदास्ततः क्षणेन सिंधवस्तल्पा
चयंतो च धरातलं १६ पर्वतैर्जीवसहितैर्दृश्यं ते रणमंडले प्राकृतः प्रलयगत्वा यादवा भयविह्वलाः १७ स्व-
क्काशस्त्राणि तेथोचुः श्रीकृष्णोऽपि मुहुर्मुहुः ज्ञात्वा तां गौह्यकीमायां प्रद्युम्नो भगवान्हरिं १८ सत्वात्मिकां च स्वां वि-

युयुधुस्तेनराजानश्चबलिंददुः अथकार्ष्णिर्महाबाहुर्नादयन्तुंदुभीन्बहून् ५५ समस्तवाहिनीयुक्तः प्राग्ज्योति
षपुरंथयो भौमासुरस्तोनीलो धर्षितो यस्य तेजसा ५६ सद्यस्तस्मै प्रदातव्यः प्रद्युम्नाय महात्मने प्राग्ज्योतिष-
पुरद्वारि द्विविदो नामवानरः ५७ पुरा प्रद्युम्नबाणेन ताडितो यो महाबल समुत्थाय रुषाविष्टो दशनेर्नरवरैः रव-
रैः ५८ विदार्य वीरान् श्वांश्च भूभृगैः प्रजगर्जह लांगूलेन रथाबध्वा प्राक्षिप लवणांभसि ५९ गृहीत्वा सग-
जादोभ्यो विचिच्छे पांबरे बलात् शत्रुं ज्ञात्वा कपि कार्ष्णिः प्रतिशार्ङ्गशरं दधे ६० नीत्वा सरस्तं सहसा भ्रामयित्वा ब-
रे बलात् पूर्ववत्पातयामास किंकिंघायां महाकपिं ६१ पुनरागतवान् बाणः प्रद्युम्नस्येष्टुधौ स्फुरन् ६२ इ-
ति श्रीमद्भगीश्वरसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारद बहुलाश्वसंवादे यक्षदेशविजयो नाम पंचविंशोऽध्यायः -
२५ नारद उवाच अथ कार्ष्णिः परान्देशान् दिव्यद्रुमलताकुलान् सहस्रपत्रमद्भिश्च सरोभिः शो-
भितान्ययो १ अक्षोहिणीशतयुतः प्रद्युम्नश्चंडविक्रमः यक्षैर्द्रष्टेन मार्गेण रवंडं किंपुरुषं ययो २ रंगवल्लीपु-
रं यत्र हेमकूटगिरिरधः तस्य किंपुरुषा ऊचुः शंबरोश्च शृण्वतः ३ किंपुरुषा ऊचुः अहोति धन्यामथुरापुरीवराबधू-
वयस्यां परमेश्वरो हरिः अहोति धन्यं सततं यदोः कुलं जातो हियस्मिन्नखिलांडपालकः ४ धन्यं च तच्छूरस्तस्य
मंदिरं गोलोकनाथेन मनोहरं कृतं धन्यं परमाथुरमंडलं सुरैः सुदुर्लभं यत्र च चारमाधवः ५ महावनं धन्यतमं मनो-
हरं पितुर्गृहाय त्रगतो हरिः शिशुः च चारकृष्णः शिशुना बलेन हियशोदयादुग्धमुरवमुलालितः ६ वृंदावनं पु-
ण्यतमं परात्परं श्रीकृष्णपादांबुजरे पुराजितं गाःपालयन् यत्र च चारबालो गोपालबालैः सबलः स्वयं हरिः ७ यो
दानलीलां किल मानलीलां श्रीरासलीलां त्रजसुंदरीभिः वृंदावने यत्र च चारकृष्णो यस्यापि गायंति यशस्विलोकाः ८

नांकवलानांचकोटिशपात्रसंचयं अमोघानांचशस्त्राणांकोटिसौवर्णशालिनां ३७ गजैर्नरैर्भारवाहैः प्रेरिताश्च निधी-
नव दत्त्वा बलिं राजराजः प्रद्युम्नाय महात्मने ३८ दक्षिणीकृत्य तं नत्वा प्राहेदं हर्षपूरितः कुबेर उवाच नमस्तुभ्यं
भगवते पुरुषाय महात्मने ३९ अनादये सर्वविदे निर्गुणाय महात्मने प्रधानपुरुषेशाय प्रत्यग्धास्तेन मोनमः ४०
स्वयं ज्योतिः स्वरूपाय श्यामलांगाय ते नमः नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ४१ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्व-
तांपतये नमः मदनाय च माराय कंदर्पाय नमो नमः ४२ दर्पकाय च कामाय पंचबाणाय ते नमः अनंगाय नमस्तु-
भ्यं नमस्ते शंबरारये ४३ हेमन्मथनमस्तुभ्यं नमस्ते मीनकेतन नमो भवाय देवाय नमस्ते कुसुमेशवे ४४ अन-
न्यजनमस्तुभ्यं रतिभर्त्रे नमो नमः नमस्ते पुण्यधनुषे मकरध्वजंतनमः ४५ स्मरायात्मभवे नित्यं जगद्विजयकारि-
णे नमः रुक्मवतीभर्त्रे सुंदरीपतये नमः ४६ इदं करिष्यामि करोमि भूमे मम दमस्तीति तवेदमाब्रुवन् अहं सुरवी-
दुःस्वयुतास हृज्जनो लोको ह्यहंकारविमोहितो मनः ४७ प्रधानकालाशयदेहजैर्गुणैः कुर्वन् विकर्माणि जनानि
बध्यते ४८ काचेर्भक्तं शैकत एव जीवनं गुणे च सर्पं प्रतनोति सोक्षिभिः कृतं मया हेतुन मद्यमोहितस्त्वन्मायया मो-
हितचेतसा प्रभो ४९ नमन्यसे बालकृतं पितैर्वहि मा भूत्पुनर्मे मतिरीदृशी मनाक् सदा भवेत्त्वच्चरणारविंदयोर्भ-
क्तिं परायांच विदुर्गरीयसीं ५० ज्ञानचवैराग्ययुतं शिवामनंदे हि प्रशस्तं निजसाधुसंगं नारद उवाच प्रद्युम्नस्य शु-
भं स्तोत्रं प्रातरुत्थाय यः पठेत् संकष्टे तस्य सततं सहायः स्याद्दूरिः स्वयं ५१ इत्युक्तं वंतं यक्षेशं प्रद्युम्नो भगवान्हरिः
तथा स्तूक्त्वा ददौ राजनूपद्मरागशिरोमणिं ५२ मा भैष्वेत्यभयं दत्वा लीलाच्छत्रं संचामरं सिंहासनं मणिमयं प्रादाच्छ्री-
यादवेश्वरः ५३ काष्ठीप्रदक्षिणीकृत्य राजराजो धनेश्वरः जितं श्रुत्वा राजराजं प्रद्युम्नेन महात्मना ५४ न केपि

ग० सं०
१७४

176

तन्नाम्नेदं प्रसिद्धो भूद्वंगवल्लीयुरक्षितो अत्र नित्यं हि हनुमान्नाष्टिषेणेन रागिणा २५ दर्शनार्थं समायाति मयो
ध्यांरामपूजकः नारद उवाच इति श्रुत्वा शंबरारिरंगवल्लीमनोहरां २६ दृष्ट्वा प्रदक्षिणीकृत्य देशानन्यान् ज-
गाम ह हेमकूटतटीभूतं वनं प्राप्तं भयंकरं २७ झिल्लीझंकारसंयुक्तं सिंहचित्रकनादितं वन्यैः करिदैः संयुक्तैः
शिवालककुरुतावृतं २८ कीचकाश्च तथमंदारवटभूर्जसमाकुले कृष्णाहरीतकीवल्लीबदिरैः सघनवन २९
तस्मात् विनिर्गतः सर्पौ दशयोजनलंबितः अग्रसदृजं हृदयानि फुत्कारं कारयन्मुहुः ३० हाहाकारे तदा जाते-
सेनायां मैथिलेश्वर प्रचंडगरलैर्वर्तैर्मस्मीभूते दिशांतरे ३१ भानुः सुभानुः स्वर्भानुः प्रभानुभानुमास्तथा
चंद्रभानुर्बृहद्भानुरतिभानुस्तथाष्टमः ३२ श्रीभानुः प्रतिभानुश्च सत्यभामात्मजा दश एते जघ्नुः शरैस्ती-
क्ष्णैः सर्पैर्गोद्रमदोत्कटं ३३ बाणैः सन्निभसर्पैर्गैः पतितो धरणीतले सर्पस्वरूपविहाया शतगंधर्वीभूत्स्फुर-
युतिः ३४ नत्वा श्रीकृष्णपुत्रांस्तान् द्योतयन् मंडलं दिशां पुष्पैर्वर्षेत्सु देवेषु विमानेन दिवं ययौ ३५
बहुलाश्व उवाच गंधर्वीयंतुकः पूर्वकेन पापेन सर्पतां प्राप्तकथं बद्धमुने त्वं परावरवित्तमः ३६ नारद-
उवाच आर्षिषेणस्य यो भ्राता सुमतिर्नाम संदरः रामायणं हनुमता पठितुं स समागतः ३७ हेमकूट-
हनुमतः कुर्वतो रामसेवनं प्रातः कालात्समारभ्य घटिकाश्च चतुर्दश ३८ सलक्ष्मणं रामचंद्रं ध्यायतो
जानकीपतिं फुत्कारैः सर्पवृत्तस्य ध्यानभंगं चकार हः ३९ तदा क्रुद्धो महावीरो हनुमान् वानरेश्वरः शा-
पद्वंदो सुमतये त्वं सर्पो भवदुर्मते ४० तदेव तस्य चरणौ नत्वा प्राह कृताजलिः हे देव पाहि पाहीति दीनमांश-
रणं गतं ४१ अथ प्रसन्ना भगवान् सुमतिं प्राह धर्मवित् द्वापरांतं शरैस्तीक्ष्णैर्हरिपुत्रधनुश्चुतैः ४२ भिन्न

वि० अ०
२६

१७४

अहोतिधन्यावृषभात्तुनंदिनी लीलावतीसानिजलोकशालिनी चत्वारकृष्णोनकलिंदनंदिनी तटे मलिंदध्वनिसंकुलेवटे.
 ९ अहोस्तिधन्यास्तिकलिंदनंदिनी श्रीकृष्णवामांससमुद्भवाया तटे मलिंदध्वनिसंकुलेवटे तत्पशनाद्यातिनरः कृ
 तार्थता १० समुद्भवोयोहरिवक्षसोगिरिगोवर्द्धनोनामगिरींद्रराजराट् विराजतेसब्रजमंडलेपरोयदृष्टानाज्जन्मपु
 नर्नविद्यते ११ अहोतिधन्यायदुमंडलीभिर्विराजतेभूमितलेमनोहरा वैकुण्ठलीलाधिकृताकुशस्थलीर्यथातडिदि
 र्जलदावलिर्दिवि १२ यत्रैवसाक्षात्पुरुषः परेश्वरो धृत्याचतुर्व्यूहमलं विराजते यस्तूग्रसेनायददौचपेशतांकृष्णा
 यतस्मैहरयेनमोनमः १३ प्रणोदितस्तेननृपेणधीमताजगद्भिर्जेतुंमकरध्वजोमहान् कृत्वाथतद्दर्शनमद्यदुर्लभं
 वयंकृतार्थाहिभवेमसर्वतः १४ नारदउवाच इत्थंहरेर्नृपयशोविशदंश्वरित्रैरुद्यन्त्रिलोकममलंविशदीचकार पूर्णे
 दुरस्मिमिलितैस्तरलेः स्फुरद्भिः प्रोद्यद्भिरद्वज इवामलसिंधुदुग्धं १५ इत्थंयशःस्वयमलंनृपशंवरारिः श्रुत्वातिहर्षित
 तनुः प्रददौधनानि केयूरहारनवरत्नमनोहराणि तेभ्यः किराटमणिकुंडलकंकणानि १६ रंगवल्लीपुराधीशः स्रवा
 हुश्वद्रवशजः नत्वाबलिंददोसोपिप्रद्युम्नायमहात्मने १७ तस्मैप्रसन्नोभगवान् प्रद्युम्नोमीनकेतनः दत्त्वाचूडा
 मणिं दिव्यं पप्रच्छेदं महामना १८ नारदउवाच रंगवल्लीपुरस्थापिनामकेन प्रकाशितं एतन्नब्रूहि स्रवाहोमश्रुतपू
 र्वत्वंयाकिल १९ स्रवाहुरुवाच देवास्तरैः पुराराजन्मथितः क्षीरसागरः विनिर्गतानिमथनाद्रत्नानि च चतुर्दशः
 २० निर्मितकलशतस्मात्स्रधापूर्णमनोहरं तद्दर्शहरिः साक्षान्नेत्राभ्यां पुष्करेक्षणाः २१ तन्नेत्रहर्षविंदुश्रवक
 लशेनिपपातह तस्माद्दूक्षः समुद्भूतस्तुलसीति प्रकथ्यते २२ रंगवल्लीतितन्नामचकारमधुसूदनः अत्रकिं
 पुरुषोरवडे हेमकूटगिरेरधः २३ तस्याश्वरंगवल्याः कौस्थापनांसचकारह रंगवल्लीमहावृक्षः सदात्रैवविराजते २४

चार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे किंपुरुषखंडं विजयोनाम षट्विंशोऽध्यायः २६ नारद-
उवाच हरिवर्षेनामखंडं सर्वसंपत्तिसंयुतं तस्यसीमागिरिः साक्षान्निषधोनाम मैथिल १ वीरकोटं डटंका
रघोषे व्याप्तावनांतरात् उडितास्तु महागुहाः ओशमात्रवपुर्धराः २ तीक्ष्णतुंडाः सगरुडाः सर्वदीर्घायुषो नृ-
प अग्रसत्सेनकान्नागान्हर्यांस्तेपि बुभुक्षिताः ३ आकाशपक्षिभिर्व्यासे जाते पक्षप्रभञ्जने सेनायामंधकारे
णहाहाकारो महानभूत् ४ तदा कार्ष्णिर्महाबाहुस्तार्क्ष्यमस्त्रं समाददे तद्गुणान्निर्गताः साक्षाद्देनतेयप्रभञ्ज-
ने ५ सेनायामंधकारेण शस्त्रेणायायगेश्वरः कांश्चित्तुंडप्रहारेण कांश्चित्पक्षैः स्फुरत्पक्षैः ६ गृध्रान्कुलंगा-
नारुडोपातयामास भूतले भग्नदर्पाच्छिन्नपक्षाः सक्षितापक्षिणाभ्रते ७ भयातुरादुद्रुवुस्तेतार्क्ष्येणापिदि-
शोदशः ततः कार्ष्णिर्महाबाहुर्दशार्णान्विषयान्ययौ ८ दशार्णदेशाधिपतिः शुभांगः सूर्यवंशजः नागायु-
तसमो युद्धे निकोशां विपुरीपतिः ९ वेदव्यासमुरवाच्युत्वा प्रद्युम्नचंडपौरुषं दशार्णास्तां नदीदीर्घां समुत्तीर्य-
समाययौ १० कृतांजलिः शक्रभांगो सौकिरीटेन नताननः ददौ बलिं सरत्नानां प्रद्युम्नाय महात्मने ११ प्रद्यु-
म्नो भगवान्साक्षात्सर्वगः सर्वदर्शनः पप्रच्छेदं शक्रभांगं तं लोकसंग्रहकाम्यया १२ प्रद्युम्नोवाच दशार्णां
यंकथं देशं केन नाम्ना बभूव ह एतन्मे ब्रूहि हे राजनू निकोशां विपुरीपते १३ शक्रभांग उवाच हिरण्यक-
श्यपं हत्वा नृसिंहो भगवान्युरा प्रल्हादेन त्विहागत्य हरिवर्षं स्थितो भवत् १४ प्रल्हादं भगवान्प्राह नृसिंहो-
भक्तवत्सलः नृसिंह उवाच शांतस्य तव भक्तस्य मया पुत्रपिताहतः तस्मान्नघातयिष्यामि वंशं ते हि महा-
मते १५ शुभांग उवाच इति प्रवदतो क्षिप्यामानं दजलबिंदवः पतिताकोचते राजा सरोभून्मंगलायनं १६

स्तनुस्वांप्रकृतिंयास्यसित्वंनसंशयः ४२ गंधर्वसुमतिर्नामविमुक्तोभूद्विदेहराट् सतांशापोपिवरवद्गरोमोक्षार्थ
 दःकिमु ४३ अथकार्ष्णिर्महाबाहुश्चैत्रदेशान्मनोहरान् वसंतमाधवीचंद्रेः शोभितान्सजगामह ४४
 सहस्रदलपद्मानांषट्पदध्वनिशालिनां पतंतिरेणवोयत्रसरस्वावीरचूर्णवत् ४५ एलालवंगललिकाक्ष-
 णासेन्याघ्रिभिः पथि तेनभृंगावलीरेजेकरिकर्णप्रताडिता ४६ यत्रवैपुरुषाराजन्नागायुतसमाबले व
 लीपलितदौर्गन्ध्यस्वेदकलमविवर्जिताः ४७ त्रेतायुगसमःकालोवर्ततेयत्रनित्यशः आयुश्चायुतवर्षा-
 णांविद्योषधिनदीगुणैः ४८ पीयूषत्पंचयंयोमेहेमभूमिविराजते मुक्ताविद्रुमवैदूर्यरत्नोत्पत्तिश्चयत्र-
 वै ४९ सुंदर्याप्रमदारामानित्ययौवनभूषिता स्फुरत्युपवनेषारान्सौदामिन्योधनंषिव ५० यत्रवैनग-
 रीरम्यावसंततिलकाश्रभा शृंगारतिलकोनामराजायत्रमहाबलः ५१ चैत्रान्वीरान्समाहूय गजमारु-
 ह्यदंशिनः योद्धुंविनिर्ययौयच्च प्रद्युम्नस्यापिसन्मुखे ५२ सांबुः सुमित्रःपुरुजित्शजिच्चसहस्रजित्
 विजयश्चित्रकेतुश्चैवसुमान्द्रविडः क्रतुः ५३ जांबवत्यास्ततात्यतेचक्रुर्नाराचतुर्दिनं पलायितेषुचै
 तेषुबाणैर्भिन्नेषुमेथिलः ५४ बाणांधकारेसंजातेमहान्कोलाहलोद्यभूत् तदाशृंगारतिलकोराजारु
 दामहाबलः ५५ एकाकीविचरन्मुहूर्त्तवनेवैश्वानरोयथा तदागदः समागत्य तद्रजसुमदीत्कटं ५६
 शंङ्गादंडेसंगृहीत्वापातयाप्रासभूतले दूरप्रपतितःशीघ्रंशृंगारतिलकोनृपः ५७ सद्योभयातुरोभूत्वा
 युद्धेबद्धाजलिःस्वतः तुरंगाणामर्बुदचरथानालक्षमेवच ५८ गजानामयुतराजाप्रद्युम्नायबलिददौ
 इत्थंकिंपुरुषरवंडं जित्वाकार्ष्णिर्महाबलः ५९ नैषाददर्शितेर्मार्गेहरिवर्षतताययो ६० इतिश्रीमद्गर्गा

सं०
१७६

178

शुभं गृहीत्वा हर्षपूरिताः कस्योत्सृष्टं वदंतस्ते कार्ष्णिसेन्यं समाययुः ७ प्रद्युम्नस्तं भालपत्रं पठित्वा विस्मितो भवत्
सर्वे विसिस्मुर्यदवो गृहीतपरमायुधाः ८ तदैव सेनासंप्राप्ता विचिन्वन्ति हयं नृपः दृष्ट्वा रजोयदुबलात् दूरे तस्थोऽस्म-
विस्मिताः ९ गुणाकरे राजनिचंड विक्रमे नदस्य वः स्युः कुरु खंडमंडले गवान् कालो न हि चक्रवातकः कुतोरजः-
प्राप्तमहार्कमंडलं १० एवं वदन्ति परवाहिनी स्वतः कोदंडघोषं दूरदन्स्वनं परं करीदृन्वीत्कारतुरंगहृषणं वादित्रा
मिश्रसमुपाश्रृणोत्ततः ११ तदोद्भवः कृष्णस्ततः प्रणोदितः बलसमेत्याशतसवीरधन्विनः प्रणस्यत प्राहरथस्थि-
तं नृपगुणाकरस्योरसमर्कतेजसं १२ उग्रसेनः क्षितीशो द्रोहद्वारकेशो यदुत्तमः जंबूद्वीपनृपान् जित्वा राजसूयं क-
रिष्यति १३ तेन प्रणोदितो वीरः प्रद्युम्नो धन्विनां वरः जित्वा तद्द्वारतं खंडं तथा किंपुरुषं नृपः १४ हरिवर्षे ततो
जित्वा कुरु खंडं समागतः प्रदास्यति बलिं सोऽपि प्रद्युम्नाय महात्मने १५ अक्षोहिणी दशसुतो धनदेनापि पूजितः
उपायनं त्वया देयं प्रद्युम्नाय महात्मने १६ तेन नीतं यज्ञपथं आहृतुं कः क्षमः क्षितौ श्रीकृष्णा चंद्रो भगवान्स-
हायस्तस्य विद्यते १७ शुभं स्याद्दानमानाभ्यां न चैद्युद्धं भविष्यति वीरधन्वो वाच गुणाकरो नृपेशो यः श-
क्रेणापि प्रपूजितः नदास्यति बलिं सोऽपि प्रद्युम्नाय महात्मने शृंगवत्पर्वतं रस्ये वाराहो विद्यते हरिः १८ यस्य-
सेवां सदा भूमिं करोति परमादरात् तस्य क्षेत्रे तपस्तेपे गृहीत्वा हि गुणाकरः २० वर्षाणामयुते पूर्णं हरिर्वाराहं
पधूक् संतुष्टो नृपतिं भक्तं वरं ब्रूहीत्युवाच ह २१ राजो वाच हरिं न त्वारोमां च प्रेमविक्रलः भगवंस्त्वामृते दे-
वोऽसरो न्योपिनरोऽथ वा २२ मां जेतान् भवेद्भूमा वीक्षितो यं वरो मया तथास्तु चोक्त्वा भगवान् तत्रैवांतरधीय-
त् २३ तस्मात्तस्य यशोशीघ्रं कर्तव्यं मोचनं स्वतः न चैद्भवद्भिश्च कलिकारिष्यामि न संशयः २४ नारद उवाच-

वि० अ०
२८

१७६

तदा प्राप्त चरोराजन् प्रल्हादो हर्षविक्रलः नृसिंहं प्राह धर्मात्मान्वाभूत्वा कृतांजलिः १७ प्रल्हाद उवाच
मातुः पितुर्मया सेवान्कृता सा त्वतां पते ऋणात्तयोः कथं मुच्येद्दुदैतत्परमेश्वर १८ नृसिंह उवाच म
न्नेत्रजलसंभूते तीर्थे वै मंगलायने स्नानं कुरु महाभाग मुच्यसे दशभिर्ऋणैः १९ मातुः पितुश्च मा-
र्यायाः कृतानां गुरुदेवयोः विप्राणां च प्रपन्नानां मृषीणां पितृणां मृगं २० यः स्नास्यति महातीर्थे सर्व-
हेलनतत्परः ऋणैश्च दशभिः सोऽपि मुच्यते नात्र संशयः २१ शृभांग उवाच दशार्णमोचने तीर्थे स्ना-
त्वा कायाधवो ऋणी भूत्वाद्यापि समायाति स्नातुं तन्निषदाद्विरेः २२ दशार्णमोचने तीर्थे दशार्णो देश मु-
च्यते तच्छ्रोतससमुद्रता दशार्णे यं नदी स्मृता २३ नारद उवाच तच्छ्रुत्वा भगवान् कार्ष्णिः सर्वैः परि-
करैः सह दशार्णमोचने तीर्थे दानैः स्नानैश्च कारह २४ दशार्णमोचनस्यापि कथां यः शृणुयान् नृप
ऋणैश्च दशभिः सोऽपि मुच्यते मुक्तिमाप्नुवेत् २५ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे ना-
रदबहुलाश्वसंवादे दशार्णदेशविजयो नाम सप्तविंशोऽध्यायः २७ नारद उवाच अथ कार्ष्णिर्महा-
बाहुः सुमेरोरुत्तरान्कुरुन् ययौ शृंगवतः पार्श्वे विचित्रानृद्धिसंघतान् १ भद्रांगं ततः स्नात्वा वाराही-
नगरीं ययौ कुरुखंडाधिपस्तस्या चक्रवर्ती गुणाकरः २ महासंभूतसंभारो देवर्षिगणसंघतः अश्वमे-
धसमारोभे दशमसगुणाकरः ३ तेनोत्सृष्टहयं श्वेतं श्यामकर्णमनोहरं तस्य पुत्रो वीरधन्वारक्षितुर्निर्ग-
तो भवत् ४ अक्षौहिणीभिर्दशभिर्मंडितश्चंद्रविक्रमः विचचारमहावीरो वीक्ष्य मापास्तुरंगमं ५ वी-
रश्चंद्रस्य सेनस्य चित्रगुर्वेगवान् लुपः आमः शंकुर्वसः श्रीमान् कुंतीनाम्नजितेः कृताः ६ सर्वतस्तंहयं

भूत्वायदुकुले साक्षात् हारिकायां विराजिते तेन कृष्णेन पुत्रोऽयं प्रद्युम्नो यादवैश्वरः ४४ उग्रसेनमरवार्थाय-
जगज्जेतुं प्रणोदितः गुणाकर उवाच परिपूर्णतमस्यापि श्रीकृष्णस्य महात्मनः लक्षणं वद मे ब्रह्मन् त्वं परा-
परवित्तमः ४५ वामदेव उवाच यस्मिन् सर्वाणि ते जांसि विलीयन्ते स्वतेजसि तं वदन्ति परे साक्षात् त्वं परावरवि-
त्तमः ४६ अंशांशोऽंशस्तथावेशः कलापूर्णः प्रकथ्यते व्यासाद्यैश्च स्मृतौ षष्ठः परिपूर्णतमः स्वयं ४७ प-
रिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो नान्य एव हि एककार्यार्थमागत्य कौटिकार्थं चकार ह ४८ नारद उवाच श्रुत्वा कृ-
ष्णस्य महात्म्यं बलिनीत्वा गुणाकरः वैरं विसृज्य प्रद्युम्नदर्शनार्थं समाययौ ४९ कार्ष्णिं प्रदक्षिणीकृत्य न-
त्वादत्वा बलिततः अश्रुपूर्णमुखो भूत्वा प्राह गदूदयागिरा ५० गुणाकर उवाच अद्य मे सफलं जन्म कुलं मे
द्यद्दिनं शतं अद्य क्रतुक्रियासु सर्वा सफलास्तव दर्शनात् ५१ त्वदङ्घ्रिभक्तिः परमार्थलक्षणा सदा भवत्सज्ज-
नसंगमं परं त्वमेव साक्षान्निजभक्तवत्सलः परेश भूमन्परिपाहि पाहि ५२ प्रद्युम्न उवाच ज्ञानवैराग्यसंयु-
क्ता भक्तिस्ते प्रेमलक्षणा मद्भक्तिसंगमो भूयाच्छ्रीस्याद्भागवतस्त्विह ५३ नारद उवाच इत्युक्त्वा भगवान्
कार्ष्णिः प्रसन्नो भक्तवत्सलः ददौ तस्मै नृपतये हयमेघतुरंगम् ५४ इति श्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायां विश्व-
जित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे उत्तरकुरुखंडविजयनामाष्टविंशोऽध्यायः २८ नारद उवाच प्रद्युम्नो
थ महाबाहुर्जित्वा रादुत्तरात्कुरुक्षेत्रं हिरण्मयं नाम रवं दं जेतुं कार्ष्णिं जगाम ह १ यत्र सीमागिरिर्दीर्घः श्रोताना-
मस्फुरद्युतिः तत्र कूर्मो हरिः साक्षादयमायस्य देशकः २ पुष्पमालानदीतीरे नाम्नाचित्रवनं महत् सपुष्पफ-
लभारारख्यं कदमूलनिधिस्वतः ३ वानराः संतितत्रापि वशजानलनीलयोः न्यस्ता श्रीरामचंद्रेण त्रतायां मैथिले-

इत्युक्तउद्धवस्तस्मात्स्वांसेनामेत्यभूपते शशंससर्वयद्धूतं यदनांसदसित्वरं २५ श्रुतकर्मावृषोवीरः सुबाहु
 भेद्र एकलः शान्तिदर्शः पूर्णमासः सोमकोवर एव च २६ कालिन्दीनंदनाद्येते प्रद्युम्नस्य प्रपश्यतः अक्षौहि
 णीभिर्दशभिर्द्वितायोर्द्वसमागताः २७ उत्तरेः कुरुभिः सार्द्धं यदनां चंडविक्रमैः बभूवतु मुलं युद्धं अर्बुनामब्धि
 भिर्यथा २८ स्फुरद्भिर्निशितैः शस्त्रैरेजिरे वीरपुंगवाः क्षणमात्रेण रुधिरप्रभवरोद्रूपिणी २९ नदीचभूवरा-
 जेन्द्रशतयोजनविस्तृता विदुद्रुवुस्तदा शेषा उत्तराक्रुरवोजनाः ३० शरत्काले यथा प्राप्ते मेघसंघादितस्ततः पूर्ण
 मासो महावीरः कलिन्दीनंदनो बली ३१ चूर्णयामास बाणो धैः स्यंदनवीरधन्विनः वीरधन्वापि विरथो धनुष्टंकारय-
 न्मुहुः ३२ जघान बाणविशल्या पूर्णमासं महाबलं पूर्णमासः स्वबाणेन मध्यतस्तान् द्विधा करोत् ३३ वीरधन्वा-
 थचिच्छेद् धनुर्ज्यांतस्थनादिनीं बाणेनैकेन राजेन्द्र कुवाक्येनेव मित्रतां ३४ लक्षभारमयीं गुर्वी गदामादाय सत्व-
 रं जघान वीरधन्वानं पूर्णमासो महाबलः ३५ गदाप्रहारव्यथितो वीरधन्वामतोत्कटः परिघेण जघानाशु पूर्णमा
 संहरेः स्फुटं ३६ पूर्णमाससमुत्थाय पवननामपवतः समुत्पाद्यस्थितो भूत्वा हस्ताभ्यां श्रीहरेः स्फुटः ३७ भा
 मयित्वाथ चिच्छेद पवाराह्यां पुरिवेगतः ३८ वीरधन्वा प्रपतितो गुणाकरकृतस्थले मूर्च्छितो भग्नवेगो भूदुहमन्-
 रुधिरं मुखे ३९ हाहाकारो महानासीद्वाराह्यां पुरिवेगतः देवदुद्भयो नैतुर्नरदुद्भयस्तदा ४० पूर्णमासो
 परिक्रुराः पुष्पवर्षो प्रचक्रिरे यज्ञादुत्थाय नृपतिः पुत्रदृष्ट्वा च मूर्च्छितं ४१ गृहीत्वा दिव्यकोदंडं युद्धं कर्तुं मनोद
 धे होता धर्मविदां श्रेष्ठो मुनीन्द्रसर्ववित्कविः ४२ गंतुमभ्युदितं वीक्ष्य वामदेवस्तमब्रवीत् वामदेव उवाच राजस्त्व
 हिनजानासि परिपूर्णतमं हरिः स्फुराणां महदार्थाय जातं यदु कुले स्वयं भवो भारावताराय भक्तानां रक्षणाय च ४३

सर्वेषां च वदाशुभेः देवसख उवाच अर्थस्यापितृपतिना कूर्मरूपस्य मापतेः २४ अग्नीप्रक्षालितो तेन चारिणा मृन्म-
हानदीं श्वेतपर्वतशृंगाच्चावतरं तीर्थदूतमः २५ प्रसधारद्व्योमनुसृतो गोपालो गुरुणा कुतः जधानकपिलां रात्रावसि-
तासिंहशंकया २६ वसिष्ठेन तदा शप्तः शूद्रत्वं समुपागतः कुष्ठेन पीडिततनुः पर्यटन्तीर्थमाचरन् २७ अस्थान-
द्यायदास्नात्वा गलत्कुष्ठान्मनोसुतः पुत्रो मृच्चद्रवंशस्य देहशोभा बभूव ह २८ चंद्रकांतानदीचये प्रसिद्धा धूम्रहिरण्यम-
ये तस्यानद्यायदास्नात्वा गलत्कुष्ठान्मनोसुतः २९ ततः स्नानं च कर्तारो वयं सर्वे नृपोत्तम रूपेण चंद्रतुल्या को भि-
वामो ब्रह्मसंशयः ३० नारद उवाच इति श्रुत्वा महाबाहुः प्रद्युम्नो यादवैः सह चंद्रकांतानदीं स्नात्वा ददौ दानान्यने-
कशः ३१ इति श्रीमद् संहितायां विश्वं नारदं हिरण्यखंडविजयो नामैकोनविंशोऽध्यायः २९ नारद उ-
वाच हिरण्यमयं खंडं जित्वा कार्ष्णिमहाबलः जगाम रम्यं खंडं देवलोकमिव स्फुरन् १ तस्य सीमागिरिः साक्षान्नी-
लो नाम नगाधिराट् तत्रोत्तरे कालदेशे नगरी भीमनादिनी २ कालनेमिस्तत्तत्र कलंको नाम राक्षसः त्रेतायुगे
रामचंद्राद्वीतो युद्धात्पलायितः ३ लकापुर्य्ये दुहागत्य वासकृद्राक्षसैः सह रक्षसामयुतेनासौ युद्धाय कृतनिश्च-
यः ४ खराकूटो कृष्णवर्णो यदूनां बलमाययौ यदूनां राक्षसानां च घोरं युद्धं बभूव ह ५ प्रघोषो गात्रवान् सिंहो ब-
लप्रबल ऊर्ध्वगः सहजो जेमहाशक्तिरपराजित एव च ६ लक्ष्मणानंदनाद्यैते श्रीकृष्णस्य सक्ता युष्माः सर्वेषामग्र-
तः प्राप्ता बाणैः स्त्रीक्ष्णैः स्फुरत्स्वभैः ७ राक्षसानां बलं जघ्नुर्वायुवेगैर्यथाघनं बाणैः पृच्छिन्मृत्निन्नागाराक्षसारणादु-
र्मदाः ८ त्रिशूलानां सुद्राणां वर्षं चक्रुर्महोत्कटाः कलंकस्तुतदा प्राप्तश्चर्वयन् वारणान् रथान् ९ हयान् रान्त्स्वशास्त्रा-
स्त्रान् मुखे चिक्षेप सत्वरं गजान् पादेषु चोत्थीय स नीडान् रत्नकंबलान् १० घटानां दसमायुक्तां प्राक्षिप च्चांबरे बलात्

श्वरः ४ सैन्यघोषंचतंश्चत्वायुद्धकामाविनिर्गताः प्रद्युम्नसैन्येचोत्पेतुर्भूषणैः क्रोधमूर्च्छिताः ५ नरैर्वैदतै-
 श्वलांगूलैर्गजान्यश्चान्नराचूपा लांगूलैश्चरथान्वध्वाचिक्षिपुश्चावरेवलात् ६ विजयध्वजनाथस्यविजयश्रार्ज-
 नस्यच रथं बध्वाथलांगूलेकेचिदुत्पेतुरं वरे ७ कपिध्वजध्वजेसाक्षात्कपीन्द्रोभगवान्प्रभुः क्रोधाढ्यः फाल्गुनस-
 रवः समग्रं सर्वतोदिशं ८ लांगूलेनचतान्बध्वापातयामासभूतले तदाप्रधर्षिताः सर्वे ज्ञात्वा श्रीरामकिंकराः ९
 नेमुस्तंसर्वतोराजन्कृतांजलिपुटाशनैः केचिदालिंगनंचक्रुः केचिदुत्पेतुरोजसा १० केचिच्चुचुबुलीगूलंकेचित्पा-
 दंचवानराः तानालिंग्यमहावीरः स्पृष्ट्वासत्पाणिनापुनः ११ दत्त्वा शिष तत्कुशलं पप्रच्छाथाजनीकृतः नत्वा तं-
 वानराः सर्वे जग्मुश्चित्रवनंचूपा १२ अनुपानर्जुनस्यापिध्वजेअंतरधीयत मकरारव्याततोदेशात्प्रद्युम्नोमीनके-
 तनः १३ ययौ वृष्णिवरैः सार्द्धं दुंदुभीन्वादयन्नुहुः मकरस्यगिरेः पार्श्वे दुंदुभिध्वनिमिश्रितः १४ मधुभक्ष्या-
 मधुकराः कोटिशः प्रोक्षिताः किल तैर्देशितंबलसर्वं हस्तिचीत्कारसंयुतं १५ तदाकार्ष्णिर्महाबाहुः पवनास्त्रस-
 मादधे तद्वातताडिताराजन्तास्तेपिदिशोदश १६ तत्रदेशेजना राजन्सेववेमकराजनाः ततस्त्वं डिं डिभोदेशस्त-
 त्रहस्तिमुरवाजनाः १७ एवंदेशास्ततः पश्यन्त्रिशृंगविषयान्नातः कार्ष्णिर्देदर्शतत्रापिमनुष्याः शृंगधारिणः १८
 त्रिशृंगस्यगिरेः पार्श्वेनगरीस्वर्णचर्चिकां द्वेमसौधमयीदिव्यारत्नप्राकारमंडितां १९ हिरण्यवर्णैः पुरुषैः स्त्रीजनै-
 श्चतडिद्युभिः नागैश्चनागकन्याभिः पुरींभोगवतीमिव २० चंद्रकांतानदीतीरेशोभितामंगलालयां कार्ष्णिः स-
 माययौ राजन् यथाशक्रो मरावतीं २१ तत्रराजामहावीरोनाम्नादेवसरवोबली यमन्मुरवाहूलंश्चत्वा बलिनीत्वाहिरा-
 मयि २२ प्रद्युम्नं पूजयामासभक्त्या परमयापुनः तंप्रच्छमहाबाहुः प्रद्युम्नोभगवान्हरिः २३ चंद्रवत्तेकथंशोभा-

मानं सदानत्वाकरोति विपुलं तपः तस्येयं नगरी रस्था तस्य नैश्रेयसं वनं ३१ वैकुण्ठाश्वसमानीतां भूमिचापंगिरिस्तथा
यूयसर्वे पिराजानस्तस्य वंशभवाप्सितो सूर्यवंशांतरे राजंश्चंद्रवंशभवे हि भो ३२ श्रीनारद उ० क्षत्रियाणां च सर्वेषां चंद्रं
तं प्रपितामहं श्रान्ददेवं मनुजां विस्मितो भूदूरेः स्तुतः ३३ श्रुत्वा वचस्तदा सद्यो भ्रातृभिर्यदुभिर्वृतः मानवाद्रिं समारु
ह्य श्रान्ददेवं ददर्श ह ३४ शतसूर्यप्रभं कां त्याद्योतयंतं दिशो दश महायोगमये साक्षादुज्जैशां तूरूपिणं वेदव्यासशुकाद्यैश्च
वसिष्ठ धिषणादिभिः परस्परमहाराजशृण्वंतं श्रीहरेर्यशः ३५ ननाम कार्णिर्यदुभिः सहैकतं कृतं जलिस्तत्र समास्थितो-
भवत् मनुः समुत्थाय हरेः प्रभाववितृदत्त्वा सनंगदृढया गिरा ब्रवीत् ३६ मत्तुरुवाच नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय-
च प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्वतापतये नमः ३७ अनादि रात्मा पुरुषस्त्वमेव त्वं निर्गुणोऽसि प्रकृतः परत्वं सदावशीकृत्य
बलात् प्रधानं गुणैः स्वजत्यस्मिन् च पाप्मिन् विभवं ३८ ततो विवेकं सविहाय सर्वतो मत्वा खिलं चात्र मनो मयं जगत् मायापरं नि-
र्गुणमादिपुरुषं सर्वज्ञमाद्यं पुरुषं सनातनं ३९ जागर्तियोस्मिन् शयनं गते सति नायं जनो वेद सतः परंतं पश्यंतं माद्यं पुरुषं
हियज्जनो न पश्यति स्वच्छमलं च तं भजे ४० यथानभोभिः पवनो न सज्जते घटेन काष्ठेन रजो भिरावृतेः तथा भवान्सर्व
गुणैश्च निर्मलो वर्णैर्यथा स्यात् स्फटिको महोज्ज्वलः ४१ व्यंगेन बालक्षणया च वाक्यैरर्थोपदं स्फोटपरायणैः परं न ज्ञा-
यते यत्तद्ध्वनिनोत्तमेन सह च्येन तद्ब्रह्म कृतं सुलोकिलैः ४२ वदंतिके चिद्ब्रह्म विकर्मकर्तृयत्कालं च केचित्परयोगमेव तत् के-
चि द्विचारं प्रवदति यच्च तत् ब्रह्मेति वेदा तविदो वदंति ४३ यं न स्पृशंती ह गुणान् कालजा मानेन्द्रियं चित्तमनो न बुद्ध्यः
महन्नवेदो वदतीति तत्परं विशांति सर्वे न लविस्फुलिंगवत् ४४ हिरण्यगर्भं परमात्मतत्त्वं यद्वासुदेवं प्रवदंति सतः -
एवं विधत्वां पुरुषोत्तमोत्तमं मत्वा सदाहं विचराम्यसंगः ४५ नारद उवाच मनोर्वाक्यं यदा श्रुत्वा प्रद्युम्नो भगवान्

प्रद्योतः श्रीहरेः पुत्रः कपीन्द्रास्त्रं समादधे ११ तद्वाणनिर्गतः साक्षाद्वायुपुत्रो महाबलः वातस्तूलमिवाकाशे चिच्छेत् पशु-
 तयोजनं १२ हनूमन्तं तदा ज्ञात्वा कलं कोराक्षसेश्वरः लक्षभारमयीं गुर्वीगदां चिच्छेत् पनादयन् १३ उत्पपात कपिर्वेगा-
 द्वाभू मौपपातह उत्पन्नन्वानराधीशो भूभगं कारयन्मुहुः १४ मुष्टिना घातयित्वा तं किरीटं तस्य चाददे कलं को-
 पितदा तस्मै विशूलं स्वं समाददे १५ उत्पन्नस्य कपिर्वेगात् पृष्टिदेशं पपातह हनुमान् तं तदा दोभ्यां पातयित्वा महीत-
 ले १६ वैदुर्यपर्वतं नीत्वा तस्योपरि समाक्षिपत् गिरिपातेन चूर्णो गोमर्दितः पंचतां ययौ १७ तदा जयजयारावः
 शंखध्वनियुतो भवत् हनुमान् भगवान् साक्षात् तत्रैवांतरधीयत १८ प्रद्युम्नस्योपरि स्तराः पुष्पवर्षे प्रचक्रिरे अ-
 थ कार्ष्णिर्महाबाहुः स्वसैन्यपरिवारितः १९ मनोहरां स्वर्णमयीं मानवीं नगरीं ययौ नैः श्रेयसवनं तत्र कल्पवृक्ष-
 लतावृतं २० हरिचंदनमदारपारिजातोपशोभितं सतानामोदसंमिश्रवायुभिः सुरभीकृतं २१ केतकीचंपकलता-
 कुटजैः परिसेवितं माधवीनां लताजालैः पुष्पितैः सुफलैर्नतैः २२ नदद्भिर्गालिकुलैर्वैकुण्ठमिव सुंदरं योजनानां-
 पंचशतलवितं चारुधिगिरिं २३ अघोषः शोभितराजं शतयोजनविस्तृतं पुष्कोकिलैः कोकिलैश्च मयूरेः सारसैः
 शकैः २४ चक्रवाकैश्च कोरैश्च हंसैर्दात्यूहकूजितं सर्वतः पुष्पशोभाद्यामाक्षिपन् जदनवनं २५ मृगाशावारमंते वै-
 शादूलैः सह मैथिलः नकुलाः फणिभिः सान्द्रैश्च त्रैवैरविर्जिताः अयुतं सरसां यत्र भ्रमरध्वनिसयुतं सहस्रपत्रैः
 कमलैः शतपत्रैः स्फुरत्यभैः २७ दूतस्ततो वर्तमानमानंदमिव सूर्तिमतं तद्हनं सुंदरं दृष्ट्वा निर्गतान् नगरीजनान् २८
 पप्रच्छ वाञ्छितसाक्षात्पुनः सर्ववित्कविः प्रद्युम्न उवाच कस्येयं नगरी रम्या कस्येदं वनमद्भुतं वदतां शुसविस्तारं हेलो
 कापुण्यशासना २९ जनाकृत्तुः वैवस्वतो मनुर्नाम यो ह्येवं वर्तते नृप मानवे च गिरौ रम्ये मत्स्ये नारायणहरिं ३० वर्त-

गोपैर्वत्सासुरं च विनिपात्य कपित्थवृक्षैः सद्यो विगृह्य रवरतुंडतटे च दोर्भा दैत्यंददार सबकं तृणवत्तटिन्यां १२ संधार-
पंचशिशुभिर्बहुवत्ससंधान् वेणुं कृणन्मदनमोहनवेशभृद्यः गोपानघासुरसुरवेप्रहितान् जुगोपगोपवत्सपवपुः सच-
कारसद्यः १३ क्षेत्रज्ञात्मपुरुषो भगवाननंतः पूर्णः प्रधानपुरुषेश्वर आदिदेवः धृत्वावपुः सविहरन्वृजबालकेषु सं-
मोहयन्निधिमजो विचचारकृष्णः १४ चिच्छेपधेनुकमसौ बलिना बलेन ताले प्रगृह्य सहसा फणिकालियारव्यं बभ्रा-
म वह्निमपि बह्नुजं प्रलंबसद्योजघान सबलो दृढमुष्टिना च १५ संचारयत्त्रजवधून्मधुरं कृणान्यो वेणुं वने ब्रजवधूनि-
जगीत कीर्तिः दिव्या वराणि सजहार वरांगनानां विप्रांगनाभिरभितः कृतभक्तभोजः १६ देवेषु वर्षति पशून्कृपयारि-
क्षु गोवर्द्धनं प्रकृतबालइवोच्छ्रिं लीघं बिभ्रदिरिंसगजराडिव कंजमेक हस्तेशचीपतिवचोभिरतस्तुतो भूत् १७ नंदं जु-
गोपवरुणात्स्वजनाय लोकं दिव्यं वरं च तमसो दिवि दर्शयित्वा श्रीरासमंडलगतो ब्रजसुंदरीणारं मे पुलिंदतटिनी पुलिने-
गनाभिः १८ मानं हरन्मदनयौवनमाननीनामंतर्दधे ब्रजवधूनि जगीत कीर्तिः स्वर्गवीमनोहरवपुर्विरहातुराणां साक्षान्दृशि-
र्मदनमोहन आ विरासीत् १९ वृंदावने सवराज वरांगनाभिर्विष्णुर्विष्णुतिभिरवोद्भु विरादिदेवः रे मे स्तुतः स्वरवरैः सचरासरंगै-
यूरकुंडलकिरीटविटंकवेशः २० नंदं विमोक्ष्य फणिने प्रददौ च मोक्षं दिव्यं मणिं सच जहार हशं खचूडात् गोपस्तुतो वृषभरूप-
धरं ह्यरिष्टं भूमीनिपेत्य निजघान करेण शृंगे २१ कंसः परं भयमवाप च तेन केशी संप्रेषितः सघनमेघवपुः प्रचंडः उत्सृज्य तं च त-
रसा पुनरापततं श्रीबाहुना गसुरवतेन जघान कृष्णः २२ यो नारदेन बहुवर्णितभाग्यलक्ष्मीव्यामासुरो व्यसुरकारिप-
रेण तेन अकूरवर्णितमहोदय आदिदेवो गोपीजनातिविरहातुरचित्तचौरः २३ स्वफल्कयति तु कराय निजं
स्वरूपमंतर्दधे जलचये सच दर्शयित्वा सप्रापतत्र मथुरोपवनं परेशो गोपालकैश्च सबलो मथुरां ददर्श २४ -

हरिः मन्दस्मितमनुं प्राह गीर्भिः संमोहयन्निव ४६ प्रद्युम्न उवाच त्वन्नो गुरुक्षत्रियाणामादिराजः पितामहः मत्पूज
 नीयोक्तुं होसि श्लाघ्यो धर्मधुरंधरः ४७ वः प्रजाश्रवणराज नूरक्षापाल्याश्रव सर्वतः भवता तपता दिव्यतपस्तेन जगत्सु-
 खं ४८ सृग्यत्वत्सदृशो साधो परमात्मा हरिः स्वयं नृणामंतस्तमोहारी साधुरे वनभास्करः ४९ नारद उवाच इत्युक्त्वा
 भगवान्काष्ठीरनुज्ञाप्य प्रणम्यतः परिक्रम्य मन्त्रराजन् स्वां च भूमौ जगामह ५० इति श्रीमद्गोर्गाचार्यसं० विश्वजित्०-
 नारदबहु० मानवदेशविजयो नाम त्रिंशोऽध्यायः ३० नारद उवाच इत्थं तुरम्यं करवडं जित्वा काष्ठीर्महाबलः -
 रुमेरोः पूर्वदिग्भागे केतुमालं जगामह १ तस्य सीमागिरिः साक्षान्माल्यवान्नाम मैथिल चतुर्नाम्नीयत्र गंगामहा
 पातकनाशिनी २ गिरेर्माल्यवतः पार्श्वे पुरीमन्मथशालिनी रत्नप्राकारसौधैश्च देवधानी वशोभिता ३ यत्र वै पुरु-
 षाराजन् कामदेवसमप्रभाः शारदेदीवरश्यामाः पद्मपत्रनिभेक्षणः ४ पीतांबरधरानार्यः पुष्पहारमनोहराः क्रीडं-
 त्यकंदुकैर्यत्र कामिन्यो नवयौवनाः ५ यद्देहामोदपवनो मत्तालिकुलनादितः गंधीकरोति भूभागं समतान्छतयोजन-
 नं ६ तत्पुरीवासिनो लोकाः निर्गतास्ते बहुश्रुताः जगुर्यशः श्रीसुरारैः प्रद्युम्नस्यापि शृण्वतः ७ केतुमाल्य उवाच -
 अरदातुरगशयने जगदार्तिहारी साक्षालधानपुरुषेश्वर आदिदेवः यः प्रार्थितः सुरवरैर्भुवनाय तस्मै तस्मै नमो भग-
 वते पुरुषोत्तमाय ८ जातो गतः पितृगृहात्पितरो विमोक्ष्य नं दालयं विशुतनुंसतु नंदपत्न्याः संलालितः सघृणया वह-
 मगला श्रीप्राणप्रहारमकरोत्किल पूतनायाः ९ बालो बभञ्ज शयनं शकटं प्रकुर्वन् दैत्यनिपात्य महद्भुतं संचपूष्टं मा-
 त्रे प्रदर्शयन् निलरूपमलंकृतो भूदूर्गेण संकथितसुंदरभाग्यलक्ष्मीः १० संलालितो ब्रजजनैर्नवनीतचौरश्यामो मनोहर-
 वपुर्मुददुःसबोलः भित्वा जघाम दधिपात्रमतीव दध्मो वृक्षो बभञ्ज जननीलघुदामबद्धः ११ वृंदावने सविचरन्सतुवत्स

त्कामवनाद्विनिर्गतः श्रीपुष्पधन्वानुपपंचसायकः पीतांबरः श्यामतनुर्मनोहरस्तनकोदंडगुणाध्वनिस्मरः ३८ -
याद्वाणतोयादवपुंगवास्वतः ससैनिकाः सास्वगतापदानिभिः नपेतुरारात्किलकामविह्वलास्तद्वाणवेगस्यनवर्ण-
नं भवेत् ३९ अथाशुकाणिजिगदीश्वरेश्वरः प्रलीनतांप्रापजलेजलयथा सद्योविसिष्णुर्यदवः ससैनिकाविज्ञा-
यपूर्णनृपुरुस्मिणीसुतम् ४० इति श्रीमद्भगवत्संहितायां विश्वजित्स्वदेनारदबहुलाश्वसंवादे मन्मथदेशवि-
जयोनामैकविंशोऽध्यायः ३१ नारदउवाच अथकाष्ठीर्महाबाहुः केतुमालविजित्यसः भद्राश्वप्रययौध-
न्वीरवंडयोगसमृद्धिमत् १ यस्यसीमागिरिः साक्षाद्राजतेगन्धमादनः सीतानाम्नीयत्रगंगावहतीपापनाशि-
नी २ वेदक्षेत्रेमहातीर्थैर्वर्षापापप्रमोचने हयग्रीवोमहाबाहुर्धर्मसंनिहतोहरिः ३ भद्राश्ववाधर्मसुतस्तस्यसेवां
करोतिहि गंगातीरस्यपुलिनेप्रहसन्स्यमहात्मनः ४ बभूवशिविरव्यूहाः हेमांबरमनोहराः भद्राश्ववाधर्मसुतो
महात्माभद्राश्वदेशाधिपतिर्महोजाः प्रदक्षिणीकृत्यनमामिभक्त्यादत्त्वाबलिकृष्णसुतायचाह ५ भद्राश्ववा-
च त्वंसाक्षाद्भगवान्पूर्णः परिपूर्णतमः स्वयम् साधूनारक्षणाथयजगज्जेतुंविनिर्गतः ६ भगवच्छंबरोनाम
दैत्यः पूर्वजितस्त्वया तस्यभ्रातामहादुष्टः कनीयानुत्कचः स्मृतः ७ गोकुलेकृष्णाचंद्रेणमारितः सकटस्थितः -
तस्यभ्रातामहादुष्टोज्येष्ठोस्तिशकुनिःस्थितः ८ जेतुंयोग्यत्वयादेवनान्यैरपिकदाचन प्रद्युम्नउवाच कस्यकू-
लेसमुद्भूतः शकुनिर्नामदैत्यराट् ९ काष्ठीः पुरेस्थितिस्तस्यबलं किंवदधर्मज भद्राश्ववाच कश्यपस्यमु-
नेदैत्यामादिदैत्योबभूवतुः १० हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठोहिरण्याक्षानुजस्तथा हिरण्याक्षस्यतस्यापिबभूवुर्नव
पुत्रकाः ११ शकुनिः शंबरोदुष्टोभूतसतापनोवृकः कालनाभोमहानाभोहरिमश्रुस्तथोत्कचः १२ देवकूटाद-

स्वैरंचरंमधुपुरे रजकंनिकृत्य कृष्णाः प्रदाय च वरानथवायकाय मालाकृतं समनुकंप्य च कारकुब्जां मूर्त्तीं धनुश्च सह
 सानमयन्वभंज २५ द्वारिद्विपंचविनिहत्य नरेंद्रहस्तान् हत्वा प्रगृह्य विनिपात्य सरंगभूमौ कंसं हरिस्तु पितराव-
 थमोचयित्वा बंधान् पुरिचकार महोग्रसेनम् २६ नंदं प्रसाद्य बहुदान करोय दुस्तानां हृद्यतर्प्य सुधनेन निवेदयि-
 त्वा विद्यामधीत्य सदौ प्रमृतं त्यक्त्य कृत्वा वधं दनुजय वज्रयस्य कृष्णाः २७ गोपीजनान्समनुगृह्य सचोद्धवेना
 क्रूरेणा हास्तिनपुरे त्वथ पांडुपुत्रान् कृष्णो विजित्य बलिनं च जरासुतं च भस्मीचकार मुचकुंददृशात्मकालम् २८ -
 निर्माय चान्नतपुरं स्थितयैत्य कृष्णो निन्ये ककुं डिनपुरात् किल भीष्मकन्याम् पुत्रेण शंबरमरिं निजघान दाराद्राजेम
 णियुधि विजित्य सन्नक्षराजम् २९ भामापतिः सच शिरः शतधन्वनस्तु हत्वा त्वुवाह सवितुश्चतुतां परेशः -
 आवत्य राजतनुजां सजहार कृत्य सत्यां स्वयं वरगृहे वृषभान्दमित्वा ३० कैकेयराजतनुजां सजहार भद्रां श्रील-
 क्ष्मणामखिलभद्रपतेः सुतां च भौमं विजित्य सबलं युधि शस्त्रसंघैर्निन्ये च षोडशसहस्रवरांगनां च ३१ भामेक्ष
 यासुरतरुचसभां सुधर्मो शक्रं विजित्य सजहार कलत्रमित्रः यौरुक्मिणं च निजघान बलेन गोष्ठ्यां बाणस्य बाहुनि
 चयं शतधा च्छिनत्सः ३२ तेनोग्रसेनकृतवैधजगद्विजेतुं संप्रेषितो निजसुतः शिलशंबरारिः योत्रागतो भुवि वि-
 जित्य नृपान्समस्तान् श्रीकैतुमालपतये च नमोस्तु तस्मै ३३ नारद उवाच प्रसन्नः श्रीहरिः कार्ष्णिः कुंडले क-
 टकानि च हीरामणीनगजान् चान्ददौ तेभ्यो महामनां ३४ पुरो मन्मथशालिन्याः व्यतिसंवत्सरो महान् प्रद्यु-
 म्नाय बलिं प्रादान्ममस्कृत्य प्रजापतिः ३५ अथ कार्ष्णिर्महाबाहुर्दिव्यकामवनं ययौ जनैरगम्य गम्य च प्रजापतिदु-
 हिनृभिः ३६ सुंदरं मन्मथा क्रीडं वृत्तं कामास्त्रतेजसा नारीणां यत्र पतति व्यसुगर्भानवत्सरम् ३७ तदा परा-

नोवहिः क्षुदिश्च दशमस्मृतः ३१ मित्रविंदात्मजात्येनेयुयुधुर्दानवैः सह बाणांधकारे संजाते वृको नामहरेः सुतः ३२
सर्वेषामग्रतः प्राप्तो धनुष्कारयन्मुहुः दैत्यान्विभेदबाणौघैः कुवाक्यैर्मित्रतामिव ३३ गजान् रथान् हयान् वीरान् पातयामा
सभूतले निपेतुश्छिन्नकवचाश्छिन्नचापारणांगणैः ३४ वृकबाणैर्भिन्नपादा वृक्षावातहता इव अधोमुखवार्द्धिमु-
रवाबाणौघैश्छिन्नबाहवः ३५ रेजूरणांगणैराजन् भांडव्यूहा इवाहताः द्विधाभूता गजाबाणैः पतितारणमंडले ३६
विरेजुश्चुरिकाविद्धाः कूष्माण्डसकलाद्रवः तदैव हृष्टः संप्राप्तः सिंहारूढो महाबलः ३७ विभेदकवचायस्थसजनीद
शभिः शरैः चतुर्भिश्चतुरासेनावाहान् द्वाभ्यां सृजध्वजम् ३८ त्रिभिरथ च बाणं च विंशत्या दनुजाधिपः छिन्नध-
न्वा वृको भूत्वा हताश्वो हतसारथिः ३९ अन्यरथसमारूढा धनुर्जयाहरोषतः तावत्तस्य धनुर्हृष्टः चिच्छेद स
मरेश्वरः ४० तदा गदासमादाय वृको यादवपुंगवः तताडमुष्टिपंचास्य दैत्यपृष्टिस्थितं पुनः ४१ मृगेंद्रक्रोधसंपू-
र्णः समुत्पत्य रणांगणैः अनेकान् पातयामासन रवेर्दतैः करैरपि ४२ हुकारभीषणं कृत्वा ललज्जिह्वस्फुरत्सदः वृ-
कं संपातयामासरं भांडं गजो यथा ४३ गृहीत्वा तु वृको दोर्भ्यां पातयित्वा महीतले तस्योपरि नदंतस्थौ मल्लो मल्ल
यथानृपः ४४ उत्पतंतं पुनः सिंहं चर्वयंतं तु बलात् तताडमुष्टिना तं वै मित्रविंदात्मजो बली ४५ तस्य मुष्टिप्रहा-
रेण केसरी पंचतांगतः तदा कुक्षौ हृष्ट दैत्यः शूलचिच्छेपसत्वरम् ४६ शूलस्फुरन्महोत्काभं चिच्छेद त्वसिनावृकः
तीक्ष्णया तुण्डयाराजन् फणिनगलुडो यथा ४७ हृष्टोऽपि स्वमसिनीत्वा नादयन् स्वमहाबलम् जघान तं वृकं मूर्द्ध्नि कं पय
नवसुधातलम् ४८ रवद्वको शेततः रवद्व उपधार्य वृको बली कंधरे श्वेन रवद्वेन तं तताडस्फुरच्छुचम् ४९ रवद्व छिन्नं
शिरस्तस्य दैत्यस्य पतितं भुवि रेजेकमंडलुमिव सकिरीटं सकुण्डलम् ५० हृष्टमृतं तदा दैत्याः शेषाः सर्वे पलायिताः भ

क्षिणाहिजठरस्यगिरेरधः पुरीचंद्रावतीनामदैत्यानांदुर्गमंडिताः १३ शकुनिस्तत्रवसतिष्वातृभिः षट्भिरावृतः
 यदायदाहिमुनिभिर्यज्ञारंभोभवेदिह १४ तदातदाहितेनापिभंगोकारियदूत्तम यस्माच्चसतिशक्राद्याउद्विग्रासा
 त्वतांपतिः १५ जेतुयोग्यस्त्वयादेवदेवध्रुकदैत्यपुंगवः त्वयाजितंजगत्सर्वभक्तानांशांतिकारणात् १६ प्रद्यु
 म्नायनमस्तुभ्यंचतुर्व्यूहायतेनमः गोविप्रसुरसाधूनांछंदसांपतयेनमः १७ नारदउवाच एवंसंप्रार्थितःसा
 क्षात्प्रद्युम्नोभगवान्हरिः देवायभद्रश्चवसेमाभैष्टैत्यभयंददौ १८ अथकाष्णिर्महाबाहुःस्वसेन्यपरिवारितः
 पुरीचंद्रावतीगंतुंप्रस्थानमकरोत्तदा १९ मन्पुरवाच्छकुनिःश्रुत्वाप्रागच्छंतयदूत्तमम् दैत्यानांसदसिप्राहशूल
 मुद्यम्यदैत्यराट् २० शकुनिरुवाच दिष्ट्यादिष्ट्याहिशाद्युमप्रद्युम्नोत्रसमागतः जेतुयोग्योमयादैत्याभ्रातुर्मे
 प्यस्तिप्रागृणम् २१ भ्रातामेशंबरोनामयेनपूर्वंचमारितः तस्मान्तंघातयिष्यामिप्रद्युम्नयदुभिःसह २२-
 तस्माद्यातबलंतस्यविध्वस्तंकुरुतासुराः पश्चात्पुरदराधीशंघातयिष्यामिनिर्जरान् २३ नारदउवाच इति-
 श्रुत्वावचस्तस्यदैत्योहृष्टोमहाबलः आययौसन्पुरवेयोर्दुदैत्यकोटिसमारुतः २४ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षाल्ली-
 लामानुषविग्रहः महत्याःसर्वसेनायाःगृध्रव्यूहंचकारह २५ गृध्रवचोवर्तमानोनिरुद्धोधन्विनांबरः ग्रीवा-
 यामर्जनःपृष्ठेसांबोजांबवतीस्ततः २६ पादयोरुभयोराजन्नास्थितौदीप्तगद्गदौ काष्णिःसाक्षान्तदुदरेपुच्छे-
 भानुहरैःसुतः २७ बभूवतुमुलंयुद्धंसीतागंगातटेनृपः दैत्यानांयदुभिः सार्द्धंभध्वीनामंघ्रिभिर्ग्रथा २८ बा
 णौस्त्रिशूलैर्मुशलैर्मुद्गरैस्तोमरद्विभिः वज्रपुद्गनबाःसर्वेधाराभिरिववारिदाः २९ रुरोधसूर्यचाकाशंसैन्यपा-
 दरजोभृशम् राजन्सबाणंचयथावारिदाःप्रावृदुद्भवाः ३० वृकोहर्षेनिलोगृध्रोवर्द्धनोनादएवच महाशःपव

यथाव्रजेदृच्छति पांथसंगमः १५ दृष्टं यथावस्तु यदोत्कृष्टं तदा परे गते किं सुखं प्रयोजने विधाय मार्गं विचरेच्छिव-
स्य स्यात्सर्वहिस्सर्वत्र हरिं परेश्वरं १६ यथेदुरेको जलपात्रं वृंदगो यथागिरेको विदितः समिच्चये तथा परात्मा भगवा-
ननेकवत्सो तर्बहिः स्यात्सुकृतेषु देहिषु १७ योजाननिष्ठोति विरागमाश्रितः श्रीकृष्णभक्तः स्वनपेक्षकोपियः तपो
वनवापि गृहं गृहं वनस्पृशंति तौ ते यगुणान्सर्वतः १८ ततो मतिस्वाध्यगमत्परात्परं सुखी सदानंदमयस्तु बालवत्-
देहेन पश्यत्युत सर्वकारणं धृतं च वासो मदिरामदां धवत् १९ सूर्योदये सर्वतमो विलीयते महेश्वरते वस्तु गृहं यथा जनैः
ज्ञानोदयेऽज्ञानतमः पलायते संभ्राजते ब्रह्मपरंतनौ यथा २० यथेद्वियाणां च पृथक् च वर्त्मभिर्नो न्येतर्थातिगु-
णाश्च यः परः एकं ह्यनंतस्य परस्य धाम तत्तथा मुनीनां किल शास्त्रवर्त्मभिः २१ परंपदं केपि वदंति वैष्णवं केव्या-
प्यवैकुण्ठपरं परेशम् शान्तिं च त्केपि तमः परं बृहत् केवल्यमेवं मधमं च धाम के २२ यदक्षरं केपि दिशं वदंति के गो लो-
कमाद्यप्रवदद्यथा परे केचिन्नि कुंजं निजलीलया वृत्तं प्राप्नोति कृष्णस्य पदं च तन्मुनिः २३ नारद उवाच इति का-
ष्ठीर्वचः श्रुत्वा सर्वे यादवपुंगवाः शस्त्राणि जगृहुर्दृष्ट्वा न ज्ञानं धैर्यवर्द्धनं २४ बभूवतु मलयुद्धं देवानां यदुभिः स-
ह सीता गंगा तदेवाब्धौ रक्षसां कपिभिर्यथा २५ रथिनो रथिभिस्तत्र पत्तिभिः पत्तयो नृप अश्वबाणै रश्ववारा
युयुध्वा गजा गजैः २६ केचित्करींद्रा उन्मत्ता महामात्यैः प्रणोदिताः गिरींद्रा इव हृश्यंते मुक्तानां मेघदंवरैः २७ शुं-
डादंडैः स्फुरत्कारैः सचीत्कारैः सश्वरवलैः पानयंतो रथानश्वा न्वीरा नरा जन्त्राणां गणे २८ शुंडादंडैः संगृहीत्वारथा
न्साश्वा न्ससारथीन् निपात्य भूमावुत्थाय चिच्छिपुश्चांबरे बलात् २९ कांश्चिन्मर्दुःपादाभ्यां संविदार्य करैर्दंडैः स-
क्षताश्च गजाराज्यधा वंतो रणां गणे ३० सपक्षास्तुरगाराजन्श्च वारप्रणोदिताः उल्लघयंतो रथान् गजकुंभांतरे गताः

यातुरामहाराजययुश्चंद्रावतीपुत्रीम् ५१ देवदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभयस्तदा श्रीवृकस्योपरिस्फुराः पुष्पवर्षप्रचक्रिरे
 ५२ इति श्रीमद्गुर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे दृष्टदेत्यवधोनाम द्वाविंशोऽध्यायः ३२ -
 नारदउवाच दृष्टं निपतितं श्रुत्वा शकुनिः क्रोधमूर्च्छितः भ्रान्तस्सप्रेषयामास देवानां भयकारकान् १ भूतसंताप-
 नो नाम गजमारुत्य निर्गतः वृकः स्वरसमारुत्य कालनाभो यस्य सुकरम् २ महानाभो मत्तयुष्टं हरिश्मश्रुस्तिमिगलम्
 वैजयंतं रथं चैत्रं मयदैत्यविनिर्मितम् ३ पंचयोजनविस्तीर्णं सहस्रांश्वनियोजितम् प्रायामयं कामगचपताकाशतंस
 रतम् ४ सहस्रकलशाढ्यं च मुक्तादामविलंबितम् रत्नभूषणभूषाढ्यशतचंद्रसमोज्ज्वलम् ५ सहस्रचक्रसंयु-
 तं घटाकारविभूषणम् आरुत्य शकुनिः पश्चात्थोत्तुकामो विनिययौ ६ अद्वौहिणीभिर्द्वादशाभिर्देत्यानां मैथिल-
 श्वरः धनुःस्वनैर्वीरशब्दैरश्वहेसारथस्वनैः ७ चीत्कारैर्हस्तिनामाशां मण्डलं तु जगर्जह दैत्यसेनाप्रयाणेन च कपे म-
 डलं भुवः ८ निपेतुर्गिर्योनेकाविचेलुः सिंधवो नृप निपातिता र्गलादेवैर्बभूवाश्च मरावती ९ तत्सैन्यं भूषणं दृष्ट्वा
 प्रहृष्टो धन्विनां वरः बलीधैर्यकरः पाण्डिः प्राह दंयदुपुंगवान् १० प्रद्युम्न उवाच इदं शरीरं भुवि पाच भौतिकं
 नोपमं कर्मगुणादिनिर्मितम् गत्वागतं कालवशं कदापि हीबुधानशोचंति यथा भिकारकृतम् ११ गच्छंति चोर्द्ध्वं किल-
 सात्त्विकाजनान्मध्ये च तिष्ठंति हिराजसानराः अधः प्रगच्छंति हितामसापरे मुहुर्मुहुस्ते विचरंतिकर्मभिः १२ वि-
 भेद्यं वा किल सर्वतो यथानेत्रभ्रमेणाचलतीव भूर्यथा तथा च सर्वमनसा कृतं जगत्कार्भकं त्वर्भक आहतो य-
 था १३ यथा स्फुरं मण्डलवर्तिनां चलं तथा स्तिपातालनृणां सदानि हि यथामराणी क्रतुभिः कृतं स्मरेत् सर्वं त्यजेत्
 तृणवत्परो जनः १४ क्रतो गुणो देहगुणो बलभावलीलाभिर्दिनं याति यथा तथा जनाः दृश्यं च यद्यन्नहि किंचिदस्ति

च्छृंगं गृहीत्वा भुजयोर्बलात् ५१ तताडतेन राजेन्द्र भूतसंतापनेरणे भूतसंतापनोदैत्यः संपूर्णजठरंगिरिम् ५२ गृही-
त्वासंगरेतस्थौ उद्धटोदैत्यपुंगवः अनेन घातयिष्यामित्वांरणे प्रवदन्सुरवात् ५३ देवकूटं समुत्पाद्य गिरिं च श्रीहरेः
सुतः अनेन घातयिष्यामित्वांरणे प्रवदन्सुरवात् ५४ तस्थौ तत्सन्सुरवेराजंस्तदद्भुतमिवाभवत् क्षिपंतं पर्वतं दैत्यं
भूतसंतापनं नृपः ५५ तताड गिरिणा स्वनेरणे संग्रामजिह्वली जठरो बहूकूटश्च द्वौ गिरौ दैत्यमस्तके ५६ पति-
तौ भूरिभारादयो वज्रसंघर्षनादिनौ ५७ भूतसंतापनस्ताभ्यां पतितः पंचतांगतः तज्ज्योतिः संग्रामजितिलीनजा
तं विदेहराट् ५८ श्रीसंग्रामजितः सैन्येनेदुर्दुभयतस्तदा भद्रात्मजो परिसुराः पुष्पवर्षप्रचक्रिरे ५९ इति
श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्त्वंडेनारदबहुलाश्वसंवादे भूतसंतापनदैत्यवधोनाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३-
नारद उवाच संग्रामजिन्महाबुद्धे भूतसंतापनं मृते हाहाकारो महानासीद्वैत्यसेनासुमैथिलः १ शकुनिर्विकः का-
लनाभो महानाभस्तथैव च हरिश्मश्च पंचैते संप्राप्ताः मण्डले २ कार्ष्णिः शकुनिना युद्धद निरुद्धो रकेन वै काल-
नाभेन सांबस्तु महानाभेन दीप्तिमान् ३ हरिश्मश्च सुरेणापि भानुः कृष्णसुतो बली सर्वेषामग्रतः प्राप्तोऽनिरुद्धो धनि-
नावरः ४ विभेदबाणे दैत्यांश्च वज्रेण द्रोघया गिरिन् अनिरुद्धशरैर्दैत्याश्चिन्नापादांश्च जानवः ५ निपेतुमूर्च्छि-
ताभूमौ वृक्षावातहता इव अनिरुद्धशरैस्तीक्ष्णैः संचिन्ना मेघदंबराः ६ छिन्नकुंभाभिन्नशुंढाः पतितारणमंडले -
रुग्णदन्ताश्छिन्नकक्षाः शैला वज्रहता इव ७ द्विधा भूता गजाः पेतुः स्फटकाश्मीरकवलाः करीणां भिन्नकुंभानां मु-
क्तारेजुः स्फुरत्प्रभाः ८ बाणांधकारे राजेन्द्राव्रौ तारागणा इव अधर्षिताः केपिवीराः अनिरुद्धशरान्विताः ९ -
निपेतुमूर्च्छिताभूमौ तदद्भुतमिवाभवत् केचित्कौरथिनः पेतुस्तेषां शून्यारथास्थिताः १० कपित्थस्य फलानीव हस्ति-

३१ केचिदश्वैर्महावीराः शक्तिहस्तामदोत्कराः जघ्मर्जस्थानपतीनमृगेंद्रइवयूथपान् ३२ अश्वारूढाः केपिसेनां
 संविदार्यविनिर्गताः खड्गवेगैः पद्मवनलीलाभिर्बाणवायथा ३३ केचित्परंस्पर्शशिवैरुत्पतन्तीरणगणे खड्गैर्जघ्मर्ज
 थाक्रव्यश्वचुभिः पक्षिणां वरैः ३४ केचित्खड्गैः परशुभिः केचित्चक्रैः पदातयः विच्छिदुर्निशितैर्भिलैः फलानीवशिरा-
 सिच ३५ संग्रामजिह्वहृत्सेनः शूरः प्रहरणो विजित् जयः सुभद्रो वामश्वसत्यकस्यपुरेवहि ३६ भद्रायाश्च सुतास्यैते-
 श्रीकृष्णस्योरसाः शुभाः सर्वेषामग्रतः प्राप्तायुधुर्देत्यपुंगवैः ३७ भूतसंतापनो नाम गजारूढो महासुरः यदुसै-
 ज्यमहाराजचक्रेनारचतुर्दिनम् ३८ बाणांधकारचक्रेन भूतसंतापनेन वै संग्रामजित्तापामः श्रीकृष्णस्य सतोबली
 ३९ विव्याध बाणशतकैर्भूतसंतापनरणे प्रलयाणवसंघत्थभीमसंघद्वेनादिनीम् ४० धनुर्ज्यातस्य विच्छेदभूत-
 संतापनोबली संग्रामजिह्वनुश्चान्यगृहीत्वास्वतडिद्युभिः ४१ सज्यं कृत्वा विधानेन शतं बाणान्समादधे ते बा-
 णास्तद्धनुर्ज्यांचकवचलोहनिर्मितम् ४२ भित्वा छित्वा तनुं तस्य गजं भित्वा विनिर्गतां बाणप्रहारव्यधितकिंचि-
 द्वाकुलमानसः ४३ गजस्वनोदयामास भूतसंतापनोबली कालांतकसमना गहृष्ठा संग्रामजिह्वली ४४ गृही-
 त्वा स्वमसिनीत्वासंजघान रणांगणे तस्य खड्गप्रहारेण शृङ्गादंडो द्विधा भवत् ४५ चीत्कारमुत्कटं कुर्वन् मदसंज्ञावय-
 त्करात् भूतसंतापनं त्यक्त्वा भुवनकंपयन् गजः ४६ निपातयन् महावीरान् घटानादैर्नदन्मुहुः नबलात्स्तमितो दै-
 त्यैः पुरीचं द्रावतीययौ ४७ कोलाहलो महानासी द्वाजस्यैव गजस्युते भूतसंतापनश्चक्रश्रीकृष्णस्य सुताय वै ४८
 विच्छेदपनिशितं शीघ्रं ग्रीष्ममार्तं डवत्स्फुरत् तदागतं भ्रमं हृत्वा चक्रं भद्रात्मजोबली ४९ स्वचक्रेण महाराजलीलया
 शतधा छिनत् जठरस्य गिरेः शृंगसमुत्पाद्य महासुरः ५० विच्छेप कृष्णपुत्राय नादयन् व्योममंडलम् संग्रामजिह्वन्

तताडसहसाराजन्तुकंदैत्यमहाबलम् ३० विशूलस्तमरिभित्वावरंभित्वाहतागदाम् चूर्णयामाससहसाचानिरुद्धर-
थंबलान् ३१ प्राद्युष्मिः शतधारेणरवङ्गेनारिभुजद्वयम् निच्छेदमितुरेणाशुशैलक्षौयथावृषा ३२ तदाभिन्नभुजो
दैत्यः पञ्चामाकंपयन्भुवम् ३३ विस्तीर्णवदनंकृत्वाललज्जिह्वंभयंकरम् करालदंष्ट्रः प्रपिवन्नाकाशंदैत्यपुंगवः ३४
तिमितिमिगिलइवप्राप्रसत्काष्णिनंदनम् दैत्योदरेरुष्णपौत्रः श्रीरुष्णस्यानुकंपया ३५ नममारमहाराजकाष्णिमी-
नोदरेयथा वृकोदरेयथाकृष्णोयथागोपात्यघोदरे ३६ वकोदरेयथाकंसोयथावृत्रोदरेवृषा हाहाकारेतदाजाने-
यदुसैन्येविदेहराट् ३७ गदोगदांसमादायबलदेवानुजोबली तताडमस्तकेदैत्यंवृकनाममहाबलम् ३८ तदाहतशि-
रादैत्योरेजेक्षतजबिंदुभिः गरिष्ठजलधाराभिर्यथाविंध्याचलोनुप ३९ फाल्गुनस्वमसिनीत्वातत्पादौचांजसाहरन्
छिन्नांग्रिः सपपातोव्याछिन्नपक्षोयथागिरिः ४० अनिरुद्धस्तदुदरंन त्वारवङ्गेननिर्गतः जहारतच्छिरश्चायंयथा
वज्रेणवृत्रहा ४१ तदाजयजयारावोयदुसैन्येबभूवहः देवदुदुभयोनदुर्नरदुदुभयस्तथा ४२ अनिरुद्धोपरिसुराः पु-
ष्पवर्षप्रचक्रिरे कथितंद्वाद्विंशतैतत्किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ४३ इतिश्रीमद्भगवाचार्यसंहितायांविश्वजित्खंडेनारदबहु-
लाश्वसंवादेवृकदैत्यवधोनामचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ बहुलाश्वउवाच अहोअत्यद्भुतयुद्धमुनेप्राक्क्षिणाकृ-
तम् वृकेहृतेमहादैत्येकिंबभूवरणेषुनः १ नारदउवाच वृकदैत्यंहतंवीक्ष्यकालनाभोमहास्तरः क्रोडारूढोरणां-
प्रागाद्धनुष्टंकारयन्मुहुः २ अक्रूरंबाणविंशत्यागदंचदशभिः शरैः अर्जुनंदशभिर्वीणैर्युधानंचपंचभिः ३ दशभिः
कृतवर्माणंकाष्णिबाणशतेनवै अनिरुद्धंचविंशत्यादीप्तिमंतंचपंचभिः ४ स्यांचशतबाणैश्चविंशत्याधसमरसुरः -
तद्बाणैः सरथान्वीरान्वभूवुर्घटिकाद्वयम् ५ ह्याश्चपंचतांप्राप्ताश्रूणीभूतारणागणे तद्धस्तलाघवदृष्ट्वाप्रसन्नोरुक्मि

त्वेडगतानिच क्षणमात्रेणराजेन्द्रदैत्यानांवाहिनीषुच ११ नदीवभूवसंग्रामेभीषणाक्षतजश्रवान् द्विपग्राहाचोष्ट्रस्व
 रकबंधास्यादिकच्छया १२ शिशुमाररथाकेशशैवालाभुजसर्पणी करमीनामौलिरत्नाहारकुंडलशर्करा १३ श
 स्त्रशुक्तीछत्रशरवाचामरध्वजसैकता रथांगावर्तसंयुक्तासेनाद्वयतटावृता १४ शतयोजनविस्तीर्णाविभौर्वैतर-
 णीयथा प्रमथाभैरवाभूतावेतालायोगिनीगणाः १५ अट्टहासंप्रकुर्वंतोनृत्यंतोरणमंडले पिवंतोरुधिरंशश्वत्क
 पालेननूपेश्वरः १६ हरस्यमुडमालार्थजगूहुस्तेशिरांसिच सिंहारूढाभद्रकालीडाकिनीशतसंवृता १७ भक्षयं-
 तीरणेदैत्यानट्टहासचकारह विद्याधर्यस्त्ववरस्थागंधर्व्योष्परसस्तथा १८ क्षत्रधर्मस्थितान्वीरान्वविरेदेवरूपि-
 णः परस्परंकलिर्भूत्वात्तासांपत्यर्थमंबरे १९ प्रमानुरूपोनायवः इतिविह्वलचेतसाम् केचिद्दीराधर्मपरारणरंगा
 न्चालिताः २० ययुर्विष्णुपदं दिव्यं भित्वा मार्तंडमंडलम् अनिरुद्धमुपट्टाकेचिद्दैत्याः पलायिताः २१ केचित्स्व-
 स्वरणंत्यक्त्वादुद्रुवुस्तेदिशोदश तदावृकोमहादैत्यः खरारूढोभयंकरः २२ आजगामनदन्युद्धेधनुषंकारयन्मुहुः
 अनिरुद्धस्यापिचायसंजनीसहितंनृपः २३ चिच्छेददशभिर्बाणैः वृकोपिरणदुर्मदः छिन्नधन्वानिरुद्धस्तु द्वितीयं
 धनुराददे २४ चिच्छेददशभिर्बाणैर्वृकचापमहाबलः वृकस्त्रिशूलमुद्यम्यरुषाप्रस्फुरिताधरः २५ ललज्जिबुहः प्र-
 त्युवाचानिरुद्धंधन्विनांवरः दैत्यउवाच अद्यैवत्वांहनिष्यामिक्षात्रियंस्वस्थविक्रमम् त्वयासेनाहतामेघपश्यविक्र
 ममद्भुतम् २६ अनिरुद्धउवाच येवदंतिमुखेनेहतैकुर्वन्तिनकिंचन अद्यैवत्वांहनिष्यामिपश्यमेविक्रमंपरम् २७
 नचेत्त्वांघातयिष्यामिशृणुतात्शपथंमम विप्रगोभूणबालानांहत्यामेस्यात्सदैवहि २८ नारदउवाच वृकोपि
 पथंकृत्वारवरारूढोमहारवलः जघानतंत्रिशूलेनानिरुद्धंधन्विनांवरः २९ तच्छूलं वामहस्तेनगृहीत्वाकाष्णिनिंदनः -

ग० सं०
१८६

गरक्षकाः प्रज्ज्वलुर्महाराजमुंजपुष्पप्रतूलवत् ३ समुद्रपट्टनभवैः पीतारुणसितासितैः हरितैश्चित्रवर्णैश्च सु-
क्ष्मैः काश्मीरजैरपि ४ हेमरत्नखचिद्विश्वकबलैः सहितागजाः प्रज्ज्वलुर्मृधेराजन्वृक्षौशैलाइवाग्निना ५ शि-
खारत्नेश्चामरैश्चहारैर्हैमैः परिच्छदैः उत्पतंतो हयायुद्धे मृगाइव दवाग्निना ६ सैन्यं भयातुरं दृष्ट्वा दीप्तिमान् कृष्णानं-
दनः मायावह्निप्रशांत्यर्थं पर्जन्यास्त्रं समादधे ७ बाणादिभिर्निर्गतामेघास्त्रावर्तकगणा इव वटपुर्जलधाराभिर्न-
दंतो भैरवंरवम् ८ आसारेण महाराज प्रावृट्कालो भवत्क्षितौ पुंस्को किलाः को किलाश्च मयूराः सारसादयः -
९ मंडकाः प्रज्जगुर्गीर्भिरिंद्रगोपाभिरेजिरे इन्द्रवापेन दामिन्यामैथिलेन्द्रबभौ नभः १० इत्थं शांतिंगते बन्धौ महाना-
भोमहौ स्फुरः प्राहिणोन्निशितं शूलरुषादीप्तमत्तं त्वरम् ११ शूलसर्पमिवायातं दीप्तिमान् रोहिणीसुतः चिच्छेद-
त्वसिनायुद्धे फणिनं गरुडो यथा १२ दशतंचोद्धतंचोद्धमहानाभस्य बाहनम् दीप्तिमान् स्वेन खड्गेन संजघान रणांग-
णो १३ द्विधाभूतः पपातो व्याखड्गं सच्छिन्नकंधराः जगाम पंचतामुष्ट्रो महानाभस्य पश्यतः १४ महानाभो महादे-
व्योगजमारुह्य वेगतः शूलहस्तः पुनः प्रादान्नादयन् व्योममंडलम् १५ दीप्तिमान् श्वमारुह्य सैधवं च चलासितम्-
तडित्यभेन खड्गेन बभौ श्रीकृष्णानंदनः १६ तुरंगपाष्णिघातेन प्रोत्पतन्धरणीतलात् आरुढो हेमकुंभांतंगिरिश्च
गंयथा हरिः १७ खड्गेन शितधारेण दीप्तिमान् कृष्णानंदनः महानाभस्य सहसा शिरः कायादपाहरत् १८ बाणहर्षप्र-
कुर्वती सेनांतस्य दुरात्मनः जघान दीप्तिमान् सिंहो गजयूथं यथा सिना १९ केचित् खड्गेनाभिहताः शेषादैत्याः पलायि-
ताः देवादीप्तिमतो मूर्ध्नि पुष्पवर्षप्रचक्रिरे २० जगुः किञ्चरगंधर्वान् नृतुश्चाप्सरोगणाः ऋषयो मुनयो देवास्तुष्टुबु-
श्रीहरेः सुतम् २१ इति श्रीमद्ग० विश्वजित्खड्गेना० व० सं० महानाभवधोनाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ नारद उवाच

वि० अ०
३६

१८६

७ पीसुतः ६ कालनाभंसाधुपदैः पूजयामाससंगरे प्रद्युम्नसंधनुनीत्वाबाणमेकंसमादधे ७ कोदंडमुक्तोविशिरवस्तु
 क्रोडंदोर्धरूपिणम् समुन्नीयभामयित्वास्वर्लोकैलक्षयोजनम् ८ आकाशात्पातयामाससमुद्रेभीमनादिनी प्रद्यु
 म्भोभगवान्साक्षाद्वितीयबाणमादधे ९ सोपिबाणःसमुन्नीयकालनाभंमहाबलम् भामयन्यातयामासचंद्रावत्या
 बलात्पुरीं १० कालनाभःप्रपतितःकिंचिद्वाकुलमानसः गृहीत्वाथगदागुर्विलक्षभारविनिर्मिताम् ११ रणप्रा-
 सोयदुबलंपोथयामासदैत्यराट् गजानुरथान्हयान्वीरान्गदयावज्जकल्पया १२ पातयामासवेगेनमहावानोयथा-
 तरून् कांश्चित्कराभ्यां प्रोन्नीयचिक्षेपगगनेबलात् १३ अंबरात्तेनिपेतुःकौराजन्वर्षेपिलाइव तदागदासमादाय-
 सांबोजांबवतीसुतः १४ तताडमूर्द्धितदैत्यकालनाभंमहास्करम् तयोर्बुद्धमभूद्द्वोरंगदाभ्यांरणमंडले १५ विस्फु-
 लिंगान्क्षरंत्योद्वेगदेचूणीविभूवतुः अन्यगदेसमादायतस्थतुःसंगरेचतौ १६ कालनाभस्तदाग्राहसांबोजांबवतीस्फु-
 तम् एकेनापिप्रहारेणहन्मिद्वान्नात्रसंशयः १७ पूर्वप्रहारंकुरुमेइतिसांबोबदद्रणे कालनाभोथगदयासां
 बमूर्द्धितताडह १८ गदोपरिगदांतीत्वासांबोजांबवतीसुतः जघानगदयादैत्यकालनाभमुरस्थले १९ गदयाभि-
 न्हदयउद्धमनुरुधिरंमुरवात् व्यसुःपयातभूपृष्ठे वज्राहतइवाचलः २० अभूज्जयजयारावःसाधुवादःसतानृप-
 देवदुदुभयोनेदुर्नरदुदुभयस्तदा २१ सांबसेनोपरिस्फुराःपुष्पवर्षप्रचक्रिरे विद्याधर्यश्चगंधर्वोननृतुश्चजगुर्मुदा-
 २२ इतिश्रीमद्भगवांचार्यसंहितायांविश्वजित्खंडेनारदबहुलाश्वसंवादेकालनाभदैत्यवधोनामपंचत्रिंशोऽध्यायः
 ३५ नारदउवाच कालनाभेथपतितेमहान्कोलाहलोभवत् उष्ट्राकूटोमहानाभोदैत्यप्राप्तोरणांगणो १ मुरवा
 दग्धिसमसृजन्मायावीदैत्यपुंगवः तेनाग्निनाभूमिदृक्षाज्ज्वलुश्चदिशोदश २ वीराणांकंचुकोष्णीषाकटिबद्धां

ग. सं.
१८७

सोपिद्रुमसंगृहीत्वाप्रहिणोभानुमूर्द्धनि हरिश्मश्चुर्महादैत्योरक्ताक्षः क्रोधमूर्च्छितः २० गजंगृहीत्वाशुंडायांतेन-
भानुतताडह भानुश्चान्यंगजनीत्वागृहीत्वातद्गजकरे २१ हरिश्मश्चुर्महादैत्यंगजेनाभ्यहनदृढम् महचीत्कार
कुर्वंतगजनीत्वानिपात्यतम् २२ तस्यदंतौसमुत्पाद्यताभ्यांभानुतताडह भानुमाकाशवागाहूकूर्चमुत्सुः किल
स्यच २३ वरेणशिवदत्तेनप्रोज्झितोहंमहासुरः इतिश्रुत्वावचोभानुर्धावन्क्रोधप्रपूरितः २४ संगृहीत्वाभुजाभ्यां
तंपादयोः प्रणदन्मुहुः भामयित्वामहाराजसर्वेषांपश्यतांसताम् २५ पातयामासभूपृष्ठेकमंडलुमिवाभिकः -
मुरवात्कूर्चसंमुनीयसमुत्पाद्यकरोजसा २६ तताडमुष्टिनामूर्द्धिहरिश्मश्चुर्महास्फुरम् तदामृत्युगतेदैत्येहरि-
श्मश्चोनृपेश्वर २७ देवदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभयस्तदा अभूजयजयारावोननृतुर्देवनायकाः २८ प्रसन्नादिवि-
जाराजन्मुष्पवर्षप्रचक्रिरे इत्थंश्रीकृष्णापुत्राणां विक्रमः परमाद्भुतः २९ मयानेकथितः पुण्यः किंभूयः श्रोतुमिच्छ-
सि ३० इतिश्रीमद्भगवार्च्यसंहितायांविश्वजित्खंडेनारदबहुलाश्वसंवादेहरिश्मश्चुदैत्यवधोनामसप्तविंशोऽ-
ध्यायः ३७ बहुलाश्वउवाच हरिश्मश्चादिकान्भानुनृमृतान्जात्वामहास्फुरः शकुनिः किंचकाराग्रेव
देतन्मुनिसत्तम १ नारदउवाच हरिश्मश्चोहतेराजनुशकुनिः क्रोधमूर्च्छितः रणांगणेप्राहदैत्यान्भानुशोक
परिप्लुतः २ शकुनिरुवाच हेपौलोमकालकेयाः सर्वेऽश्रुणुतमद्वचः अहोदैवबलंयेनकिञ्चभूयाद्विपर्ययः ३
कालेनाभेनमेभावासमुद्रमथनेयमः जितः पूर्वसोपिदेवात्मनुष्यैरिहमारितः ४ शंबरः सूर्यजित्साक्षात्का-
ष्णिनाशिशूनाजितः उत्कचः शक्रजेतापिमहाबलमहाबलः ५ सोपिबालेनकृष्णेनमारितोनारदाच्छ्रुतम् समुद्र
मथनेपूर्वमसुराणांचपश्यताम् ६ बन्धिर्जितोहियेनापितृष्टः सोपिनिपातितः यस्याग्रेवरुणः पूर्वयुद्धभीतः पलायि-

वि. अ.
३८

१८७

महानाभं मृतं शुत्वा सेनां वीक्ष्य पलायिताम् दैत्यस्तिमिगिलारूढो हरिश्मश्रुः समाययौ १ हरिश्मश्रुस्तदा दैत्योरुषा प्रस्फुरिताधरः उवाच पुरुषं वास्येद्यादवानां च शृण्वताम् २ हरिश्मश्रुरुवाच यूयं सर्वेपि मे भक्त्या मनुष्याः स्वस्थविक्रमाः शस्त्रैर्जयष्यदीन्वान् वै पौरुषं किं भवाद्दृशे ३ भवतां बलवान् कोपि विनाशस्त्वमया सह करोति मल्लयुद्धं वै पौरुषं येन दृश्यते ४ नारद उवाच इत्थं दैत्यवचः शुत्वा हृष्टा तस्योद्भटं वपुः सर्वे बभूवुस्ते तूष्णीं प्रशसन्तः परस्परम् ५ सर्वेषां पश्यतां भानुः सत्यभामात्मजो बली त्यक्त्वा शस्त्राणिसहसा तस्थौ कृष्णं स्मरन् चरणे ६ तिमिगिलात्समुत्तीर्य हरिश्मश्रुर्महाबलः तस्थौ तत्सन्मुखे राजन् भुजमास्फोटयत् जनतः ७ भुजाभ्यां च भुजौ बध्वा नोदनां च क्रतुर्बलात् दंतैर्गजाविववने प्रहरन्तौ परस्परम् ८ नोदयामास तं भानुं स दैत्यः शतयोजनम् भुजाभ्यां राजराजं द्रुसिंहः सिंहमिवौजसा ९ ततः पुनः कृष्णसुतो हरिश्मश्रुं महासुरम् नोदयामास सहसा सहस्रयोजनं बलात् १० कथरे स्वभुजां कृत्वा कटौ च विनिधाय तम् भानुजानो संगृहीत्वा पातयामास दैत्यराट् ११ भानुस्तं पृष्ठदेशेऽपि संनिधाय भुजौ जसा गृहीत्वा जंघयोर्दैत्यं पातयामास भूतले १२ अथ तौ पुनरुत्थाय भुजावास्फोटयन् स्थतुः त्वरन्तं बलिनं राजन् सुपर्णफणिनामिव १३ दैत्यो भुजौ जसा ग्रीत्वा भानुं श्रीकृष्णानंदनम् चिक्षेप स्वोदनं वायुराकाशे लक्षयोजनम् १४ आकाशात्पतितो भानुः किंचिद्वाकुलमानसः प्रन्हाद इव शैलं गाद्रक्षितः रूपयाहरेः १५ हरिश्मश्रुः संगृहीत्वा दीर्घश्मश्रुहरेः सतः भ्रामयित्वा च चिक्षेप व्योघ्नितं लक्षयोजनम् १६ आकाशात्पतितः सोपि किंचिद्वाकुलमानसः मुखे कृत्वा स्वकं कूर्चं मुष्टिना तं तनाडह १७ मुष्ट्या मुष्टिरेण राजन् बभूव घटिकाद्वयम् निषिद्धांगो हरिश्मश्रुः चूर्णता भानुमूर्धनि १८ हरिश्मश्रुं महादैत्यो रूक्षाक्षः क्रोधमूर्च्छितः भानुर्दृढं संगृहीत्वा प्राक्षिपत्तस्य मस्तके १९

२७ द्वाविंशद्योजनमार्गनिपपातविदेहराट् काष्ठीसमागतं दृष्ट्वा शकुनिः क्रोधपूरितः २८ सहसैर्बाणपटलैः सं-
जघान रणांगणे प्रद्युम्नस्य रथो राजन्संभ्रमन्धटिकाद्वयम् २९ शतक्रोशेपपातो व्याशिकमंडरिवाहतः सर्वे विसि-
ष्णुः शकुनेर्बलं दृष्ट्वा थयादवाः ३० जघ्नुर्नानाविधैः शस्त्रैर्देत्यमद्रियथागजाः गदोर्जुनो निरुद्धस्तसां बोजां ब-
वती सुतः ३१ धनुष्टकारयन्तस्थे पुनर्धुज्जसमागताः अथ काष्ठीमहाबाहुर्विशुवेगं रथास्थितः ३२ धनुष्टकार-
यन् राजन् प्राप्नो भूद्रुपामंडले प्रलयाणवसंघट्टभीमसंघर्षनादिनीम् ३३ धनुज्यां शकुनेः काष्ठीचिच्छेदद-
शभिः शरैः सहस्रैश्च सहस्राश्चान् रथंच विशिखैः शतैः ३४ सारथिबापाविंशत्यापातयामास भूतले तं
तोरथसमुत्थाप्य हयैरन्यैर्वियोजितम् ३५ अन्यसूत्रं रथं कृत्वा रथमारुह्य देत्यराट् संदधे जननी राजन् कोद-
डे चंडविक्रमे ३६ शतबाणान्समाकृष्य निषगान् प्रधुतो गतान् चापे निधाय कणात्तमाकृष्य प्राह मन्यथम् ३७
शकुनिरुवाच सर्वेषां घातयिष्यामि शत्रुमुख्यं मदोत्कटम् पश्चात्सेनां हनिष्यामि यदूनां स्वस्थतेजसाम् ३८
प्रद्युम्न उवाच सदा वयः कालबलेन देहिनां प्रयाति छाये वसुखे सुहृद्भिः तथा च दुःखं च सुरवेगतागतं घनाबलवायु-
बले मरवर्धथा ३९ कृताकृषिं सिंचितिया सर्वतः छिनत्ति दावेण यथा कृषी बलः तथा धि कालः स्वकृतां जनाव-
लीत्यरुत्पयं याति गुणैर्बलुं पति ४० इदं करिष्यामि करो बभूवमममदमस्तीति तदेवमाब्रुवन् अहं करवी दुःखसु-
तः कुरुज्जनो लोकस्त्वहं कारविनीहितो सुरः ४१ धन्यस्त्वं राजशार्दूलमुनीन्वाग्निविडं बधन् स्वभावो दुस्तजो-
नृणां पृथग्भूतस्त्रिभिर्गुणैः ४२ नारद उवाच एवं ब्रुवाण मन्यो न्यप्रक्षम शकुनीमृधे युयुधाते मे धिलेंद्रशक्रवृ-
त्रा विवस्थितौ ४३ इति तो धनुषो मुक्तान् विशिखान्सूयं रश्मिवत् चिच्छेद काष्ठीर्बाणैः कुवाक्येनैव मित्रताम् ४४-

तः ७ भूतसंतापितः सोपिमारितस्तच्छुविक्रमैः येन पूर्वमहाबुद्धे विक्रमैस्तोषितः शिवः ८ सवृकोरुष्णिभि
 स्तुच्छैर्मरितः संगरेत्रवै महानाभेन मे भान्नादिविवायुर्विनिर्जितः ९ मानुषैर्यादवैरत्रमारितः सोपिसांप्रतम हा
 देवयेन स्वर्लोकैजितः शक्रसुतो बली १० निपातितः सोपिचात्रहरिश्मश्रुश्च मानवैः तस्मादयादवीं पृथ्वीं करिष्ये शप
 थं मम ११ जरासंधेन शाल्वेन दंतवक्त्रेण धीमता शिशुपालेन मित्रेण युष्माभिः सहितो त्यहम् १२ सुतलाच्च समाहूतै
 र्दानवैश्चंडविक्रमैः देवान् जेतुं गमिष्यामि बाणासुरसमन्वितः १३ काष्ण्यदीनुद्भवांस्सर्वान् बृष्णीन् जित्वा दुरात्मनः से
 रूचीकानमरान् बध्वा क्षिमे मेरुगुहामुखे १४ गोविप्रसुरसाधूंश्च छुंदासि विप्रमेव च यज्ञश्चाद्ध तिति क्षांश्च नाना तीर्थद
 यां पुनः १५ हनिष्यामि न संदेहः करिष्यामि स्वरंततः धन्यः कंसो महावीर्यो देवानां विजयी बली १६ न विद्यते भूमि
 तले मित्रं मे परमः सुहृत् नारद उवाच इत्युक्तः शकुनिर्युद्धे दानवेंद्रो महाबलः १७ आययौ दैत्यसहस्राग्रद्युस्रस्या
 पिसन्मुखे महाधनुः समादाय लक्षभारसमदृढम् १८ मथेन निर्मितं तज्जाटंकारं सचकार ह धनुष्टंकारशब्देन दिग्ग
 जावधरीकृताः १९ निपेतुं गिरियो नैका विचेलुः सिंधवो नृप ननादसर्वैर्ब्रह्मांडं च कंपे मंडलं भुवः २० वीरो परिगता वी
 राज्या घोषेणातिविह्वलाः रणा विदुर्दुवुर्गा उत्पतंतो हयामृधे २१ एवं पलायितं सर्वे अकस्माद्भयविह्वलाः तदा
 गदादयो वीरा माज्जग्मुः स्यंदने स्थिताः २२ धनुष्टंकारयतस्ते महाबल पराक्रमाः शकुनिर्दशभिर्बाणैर्विव्याधार्जुनमा
 दधे २३ गांडीवी सरथस्तस्माच्चतुः कोशोपपातह गदं च बाणविंशत्या शकुनिर्युद्धदुर्मदः २४ निक्षेप सरथं राज्ञा
 दयन्व्यो ममंडलम् चत्वारिंशच्छरेर्वीरो निरुद्धधन्विनां वरम् २५ विव्याध च रथं राज्ञा दयन्व्यो ममंडलम् साश्चोरथो
 निरुद्धस्य षोडशक्रोशमास्थितः २६ सांबं च शीतबाणैश्च तताड शकुनिर्मृधे सांबो पिसरथो राजन् वरे समरे रणात्-

हियेनापितृतंशभाशुभमनरेषुतिष्ठत्सुतमेवगच्छति ४ ततोविजेष्वामिदृढेनकर्मणारिपुंभवतंशपथःकृतोमया स
द्यः कुरुत्वप्रतिकारमेवतत्तयेनापिनस्थाद्भुवितेपराजयः ५ प्रद्युम्नउवाच कर्मप्रधानंयदिमन्यसेभवान्कालंवि-
नातर्हिफलंनविद्यते कृतेचपाकेयदिर्विघ्नताकृत्तिसदाबलिघ्नंसमयंविदुःपरे ६ पाकप्रकारेसतिपाकसाधनं
दापिकर्तारिमतेनजायते नदंतिकर्तारमतःपरंपरेनकर्मकालंशृणुदैत्यपुंगव ७ योगंविदुःकेषियदात्त्ययोगतः क
थंभवेत्कैकिलपाकसाधनम् सर्वहिवायोगमृतेवृथाभवेत्कालतथाकर्मणिभर्तारिस्थिते ८ योगंतथाकर्मणिक
र्तारिस्थितेकालेविधिःसारव्यमृतेवृथाभवेत् पाकप्रकाराद्यविचारकृद्यदानतर्हिपाकस्थयथाप्रसाधनम् ९ योगक
र्मविधिकारकसरव्यैर्ब्रह्मपूरुषमृतेनहि किंचित् तन्मामिपरिपूर्णतिमंशयेनविश्वमखिलंविदितंरवे १० शकुनि
रुवाच हेप्रद्युम्नमहाबाहोत्वसाक्षाज्ज्ञानसेवधिः तवदर्शनिमात्रेणानरोयातिहृतार्थताम् ११ येत्वत्संगंसमा
साद्यवातकुर्वन्तिनित्यशः तेषांतुमहिमानं हि वक्तुं नालं चतुर्मुखः १२ नारदउवाच इत्युक्त्वाशकुनिदैत्योमा
यावीदैत्यराट्बली शिषितंमयदैत्येनरौरवास्त्रसमादधे १३ महोरगादंतशूकावृश्चिकाष्टवृषात्कटाः कोटि-
शोनिर्गिताराजन्करालारौद्ररूपिणः १४ तदंशितंबलसर्वफूत्कारैर्मत्ततांगतम् वीक्ष्यकाष्णिर्महाबुद्धिर्गरुडा
स्त्रसमादधे १५ कोटिशोगरुडाबाणान्नीलकंठाकलापिनः अन्येचपक्षिणोभीमानिर्गतास्तस्यपश्यतः १६ -
अग्रसन्नुरगान्धुद्वेदंडशूकान्सहृश्चिकान् तीक्ष्णतुंडावृहत्पक्षाक्षणात्तेदृश्यतांगताः १७ दैत्येपिराक्षसीमा-
यांगांधर्वागौह्यकीपुनः पैशाचीसंदधेराजन्शकुनिर्युद्धदुर्मदः १८ तद्वाणनिर्गताभूतास्तथाप्रेताश्चकोटिशः
अंगारान्मुमुचुस्तेवैकरालाःकृष्णारूपिणः १९ ज्ञात्वाथतामसीमायांपैशाचीमनिकेतनम् सत्वारुसंदधेबाणेषु

लक्षभारमयीं गुर्वी गृहीत्वा महतीं गदाम् जघान मूर्ध्नि प्रद्युम्नं शकुनिर्युद्धदुर्मदः ४५ प्रद्युम्नो भगवान् साक्षाद् दयाव
ज्जकल्पया काचपात्रयथादंडस्तद्गदाशतधा करोत् ४६ अथ दैत्यारुषा विष्टो विशूलचस्फुरद्गुचा प्रद्युम्नस्य महन्मू
र्ध्नि शब्दमुच्चैः समुच्चरन् ४७ विशूलेन हरेः पुत्रं स्त्रिशूलशतधा छिनत् कुंतलीक्ष्णं शकुनये प्राहिणो दुष्मिणीकृतः ४८
कुंतनविद्धहृदयः किंचिद्वाक्यलमानसः परिघेण हरेः पुत्रं संतताङ्गणो गणे ४९ यमदंडं ततो नीत्वा रुक्मिणीनंदनो-
बली चूणीचकार दैत्यस्य परिघं परमाद्भुतम् ५० चंचलाश्वाश्च सहसा यमदंडेन भारतः सारथिस्थं दनं दिव्यं पातया
मास भूतले ५१ सूते मृत्युंगते साश्वे चूणिभूते रथे नृप परिघे च महादैत्यः खड्गं ग्राहरोषतः ५२ प्रद्युम्नोऽपि महावी
रो यमदंडेन मैथिलं द्विधा चकार तत् खड्गं पक्ष्मंगरुडो यथा ५३ यमदंडेन तं दैत्यं स्कंधे काष्ठीं स्तताडह तस्याघ
तेन शकुनिः सद्यो मूर्च्छामवापह ५४ दैत्यस्येनां विवेशाशु श्रीकृष्णः कोधमूर्च्छितः निपातयन् महावीरान् वनं वैश्वान-
रो यथा ५५ गजांस्तुरंगांश्च रथां दैत्यास्तानाततायिनः पातयामास यमवत यमदंडेन माधवः ५६ छिन्नपादा-
श्छिन्नमुखश्छिन्नांगाश्छिन्नबाहवः दैतेया दनुजा युद्धे मूर्च्छिता निधनगताः ५७ यमरूपधरं हृष्टा प्रद्युम्नं भीमवि
क्रमम् त्यक्त्वा स्वस्वरेण केचित् दुद्भुवस्ते दिशो दश ५८ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां विश्वजित्खंडे नारदबहुला
श्वसंवादेशकुनिर्युद्धवर्णननामाष्टविंशोऽध्यायः ३८ नारद उवाच शकुनिः पुनरुत्थाय स्वबलवीक्ष्य पोथि-
तम् जग्राह स समा राजन् लक्षभारसमं धनुः १ विधाय बाणं विशिखं कोदंडं च डविक्रमे काष्ठीं प्राहरणं राजन् श-
कुनिर्दैत्यराट् बली २ शकुनिरुवाच कर्म प्रधानं जगतीतले महत्कर्मैव साक्षाद्गुरुरीश्वरः प्रभुः उच्चावचत्वं भव-
तीह कर्मणा तनैव राजन् विजयः पराजयः ३ गवांसहस्रेषु यथा हि बत्सकः स्वमातरं विंदति पश्यतां सताम् तथा

ग० सं०
१९०

192

३८ चतुर्हाणोभीषणास्योदुङ्कारेणातिभीषणं सिंहनादचकारोच्चैरास्थितोरणमंडले ३९ ननादतेनब्रह्मांडस-
मलोकैर्विलैः सह विचेलुदिगजास्तारा राजद्वारमंडलम् ४० गृहीत्वात्सवरे शैलान्स्पर्शान्स्वरैः खरैः पात
यामासभूपृष्ठे दैत्यानां च प्रपश्यताम् ४१ रक्षोगणान्संगृहीतोपाटयामासवेगतः यातुधानगणान्यद्वांसममद
हरीन्मृधे ४२ सिंहावध्याघ्रान्वराहांश्चसविदार्यनखैः खरैः विक्षेपगगने विष्णुस्तत्रैवांतर्दधे पुनः ४३ नाशंगता
यामायायाराक्षस्यारुक्मिणीसुतः शंखदध्मौ विजयदंमौ लेद्वंचरणगणे ४४ अभुज्जयजयारावोदुदुभिध्व
निमिश्रितः प्रद्युम्नस्योपरिस्फुराः पुष्पवर्षप्रचक्रिरे ४५ स्वमायां निर्गतायां च शकुनिर्दैत्यपुंगवः सरथैः सैनिकैः
सार्द्धतत्रैवांतर्हितो भवत् ४६ मायां चकार दैतेयीमयदैत्यप्रदर्शिताम् हस्तिशुङ्गां समाधारावर्षतो तितडित्स्वनः
४७ सावर्तकगणामेधा आजग्मुः पश्यतां सताम् क्षणात्सदासमुद्रास्ते च डवातेन वेपिताः ४८ युधितारु
क्मिसंधपावर्तेतावितभूरुजाः भूमंडलसजनितस्तावितचात्मभिः समम् ४९ हृष्टाथयादवाः सर्वे प्रापुस्तत्र भयं
करम् वदंतो रामकृष्णोतिविस्मृत्य स्वपराक्रमाः ५० क्षणमात्रेण राजेंद्रतूष्णीं भूताः पराजिताः तदा काष्ठीमि
हाबाहुः कोदंडे चंडविक्रमे ५१ बाणं निधाय सहसा श्रीकृष्णास्त्रं समादधे नवार्ककोटिद्युतिमन्महामहो विरं
जयन्मैथिलपट्टिशोदशः समागतं यत्र कुशस्थलीदृशः स्वयंपरं स्वार्थमिवात्मवांछितम् ५२ तस्मिन्वरे तैजसि
नूतनांबुदश्छविंसुवर्णांबुजरेणुवाससम् भृंगावलीकूजितकुंतलावलीस्त्रजं दधाननववैजयंती ५३ श्रीवत्सरलो
त्तमचारुवक्षसंचतुर्भुजपद्मविशालवीक्षणम् स्फुरत्किरीटीवरहारनूपुरलसन्नवार्ककृतिहेमकुंडलम् ५४ विलो
क्य देवयदवोतिहर्षिताः परंप्रणोमुः कृतहस्तसंपुटाः प्रचक्रिरे मैथिलपुष्पवर्षिणो मराजयारावमतीव सर्वतः ५५ त

वि० अ०
४०

१९०

हाकाक्षीहरेः सुतः २० तस्माद्विनिर्गताराजन्कोटिशोविष्णुपार्षदाः जघेपिशार्चीतांमायांपन्थींगरुडोयथा
 २१ मयादैत्योपिमायावीगौत्यकींसंदधेपुनः संभूताः कोटिशोमेघागर्जतोभीमरूपिणः २२ विष्णामूत्रच-
 रुधिरंमेदोमज्जास्थिवर्षिणः ज्ञात्वाथगौत्यकींमायांप्रद्युम्नोभगवान्हरिः २३ तन्नाशार्थमहाराजको
 शास्त्रसंदधेत्विषो तद्वाणाद्यज्ञवाराहोनिर्गतोघर्घरस्वनः २४ सटाविश्वायबालेनदंष्ट्रयातीक्ष्णयाघना
 न् विदारयन्नरण्येरेजेवेणून्मत्तगजोयथा २५ छित्वाथगौत्यकींमायांचकाररणमंडले युद्धेनदृश्यतेतत्रहेमसो
 धानिकोटिशः २६ वस्त्रालंकारयुक्तानिबभूवुःपश्यतांसताम् विद्याधर्यश्चगन्धर्वागायतोन्मत्ततपराः २७
 मृदंगतालवादित्रैमोहनैरागमिश्चितैः हावभावकटाक्षैश्चतोषयंत्योजनान्पू २८ मोहिनास्तदरीरामाश्या
 माकमललोचनाः तासांलावण्यरागाभ्यामोहयान्तेषुवृष्णिषु २९ गांधर्वीमोहिनीमायांज्ञात्वाकाष्ठीर्महाब-
 लः संदधेतस्महारार्थंज्ञात्वास्त्ररणमंडले ३० ज्ञानोदयेतदायातेमोहनाशोन्मेषवर नाशंगतायांमायायां-
 शकुनिः क्रोधमूर्च्छितः ३१ राक्षसींसंदधेमायांमायावीदैत्यपुंगवः सपक्षैः पर्वतराजन्क्षणाच्चच्छादितंनभः
 ३२ महांधकाराभूत्पृथ्व्यांपराज्वल्यनैरिव दग्धवृक्षशिलास्थानिकबंधरुधिराणिच ३३ गदापरिघनिस्त्रिं-
 शमुसलादीनिसर्वतः अंबराद्वयपुःशोलाभेघाडविविदेहराट् ३४ रक्षोगणाः शूलहस्ताश्चिदिभिंधीति
 वादिनः यातुधानाश्चशतशोभक्षयंत्योद्विपान्हयान् ३५ सिंहव्याघ्रवराहाश्चदृश्यन्तेरणमंडले मर्दयन्तां
 नरवेनगाश्चवेयन्तोतनूनिवै ३६ पलायमानस्वबलदृष्ट्वाकाष्ठीर्महाबलः जेतुंताराक्षसीमायांनृसिंहास्त्रं
 समादधे ३७ आविर्भूतोहरिः साक्षान्नृसिंहोरोद्ररूपधृक् स्फुटत्सदोललज्जिह्वोनरबलांगूलभूषितः

कूलाभ्रातरस्तव मारितासंगरेभर्तुः प्रोद्धादैत्यपुंगवाः १६ मां पाहियो ह्युद्युदभिरागतो भगवान्हरिः देहि-
तस्मै बलं सद्यो येन श्रेयो ह्यवाप्स्यसि १७ शकुनिरुवाच हनिष्यामि यदन्ते न्ये मेघाते भ्रातरो बलात् मृ-
त्युर्मेनास्ति भूमध्ये शिवस्यापि वरेण मे १८ उपद्वीपे चंद्रनामि पतंगे वर्तते शुभे मे जीवरूपी तु शुको वर्तते सांप्र-
तं प्रिये १९ शंखचूडेन सर्पेण रक्षितो हर्निशं शुक्रः एतत्कोपिन जानाति कथं मृत्युश्च मे भवेत् २० नारद उवाच
शुक्रवार्तातितः शुक्लागरुडो दिव्यवाहनः उपद्वीपे तु चंद्रारव्यं गतुं तस्मान्मनोदधे २१ उत्पन्नं गरुडो वेगात्समुद्रस्य
तदेगतः विचिन्वन् द्वीपं चंद्रारव्यमाकाशे विचरन् रवगः २२ शतयोजनविस्तीर्णं समुद्रे भीमनादिनी पक्षिराट्सिं-
हलं प्राप लतावृंदमनाहरम् २३ तत्र पप्रच्छ गरुडः किं नामास्य जनान् अति सिंहलोयमिति श्रुत्वा गरुडं प्रोत्प-
तन् स्वमः २४ लंकां प्राप्नोमहा वेगाच्चिकूटशिरवरे नृप लंकां प्राप्य ततो वेगात्पंचजन्यं जगाम ह २५ पंचजन्या-
ब्धिनिकटे क्षुधितः पक्षिराट् बलीं प्रसृत्य मीनान् जग्राह तीक्ष्णया तुंडया भृशम् २६ तत्र चैको महान् क्रोलं बितो
योजनद्वयम् पादे गृहीत्वा गरुडं विचर्षजलांतरे २७ बलेन गरुडस्तस्य चकाराकर्षणं तदे तयोराकर्षणं राज-
न्मिथो भूतघटिकाद्वयम् २८ प्रचंडवेगो गरुडस्तीक्ष्णया तुंडया च तम् तताडपृष्ठे धृष्टांगं दंडेन यमराद्वयथा २९
नक्ररूपं विहाय शूरो भूद्विधाधरो महान् नत्वा श्रीगरुडं साक्षात्प्राह प्रहसिताननः ३० विद्याधर उवाच -
अहं विद्याधरः पूर्वनाम्ना वै हेमकुण्डलः आकाशगंगायां स्नातुंगतो दिवि जमंडले ३१ तत्र स्नानं प्रकुर्वन्तं कुत्थं मु-
निसत्तमम् पादे गृहीत्वा हास्येन जलांतरे गतवानहम् ३२ मां शशापक कुत्थोपित्वं नक्रो भवदुर्मते मया प्रसादि-
तः शीघ्रं प्रसन्नः सत्वरं ददौ ३३ ताक्ष्यं तुंडप्रहारेण नक्रत्वात्त्वं विमुच्यसे तस्य शापादद्य मुक्तः रूपया तव सुवृत्त -

दैत्यशकुनेः सज्यं कोदंडं प्राच्छिन्नद्रुषा शार्ङ्गमुक्तेन तच्छार्ङ्गिबाणेनैकेन लीलया ५६ सच्छिन्नधन्वाशकुनिस्त्य-
 त्कायुद्धप्रधर्षितः हेतिसंहेतिमानेतुं ययौ चन्द्रावतीं पुरीम् ५७ इति श्रीमद्भगवद्गीतायामार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे
 नारदबृहत्पञ्चविंशोऽध्यायः ३९ नारद उवाच दैत्ये गते शकुनिर्भग-
 वान्कमलक्षणाः काण्वर्यादि दद्यादवा न्सर्वानाहूयेत्यमुवाच ह १ श्रीभगवानुवाच दैत्यो यं शकुनिः पूर्वसुमेरोः
 पार्श्वमुत्तरे चतुर्युगं निर्जिता न्नस्तपसा तोषयच्छिवम् २ चतुर्युगे व्यतीतेषु साक्षाद्देवो महेश्वरः प्रसन्नो दशनिं
 दातुं वरं ब्रूहीत्युवाच ह ३ नत्वा यशकुनिर्दैत्यः कृतांजलिपुटः शनैः हृष्टो माथुपूणाक्षिः प्राह गद्गदया गिरा ४ -
 मृतः सन्भूमि मस्य शातभूयात्संजीवितप्रभो आकाशे मे मृतिर्देवमाभूयाद्दृष्टि का हृदयम् ५ दैत्येनोक्तो हरः सा-
 क्षाहृत्वा तस्मै वरद्वयम् पञ्जरस्थश्चुकदत्वा प्राह दैत्यं न ताननम् ६ जीवक्षुपश्चुकचैनं रक्षदत्यसदानव अस्मि-
 न्मृते चेज्जातव्यं निधनस्वत्वया सुर ७ इति दत्वा वरतस्मै रुद्रश्चांतरधीयत तस्मान्तरस्य वधा दुर्गे भविष्यति शुक्रे मृ-
 ते ८ नारद उवाच इत्युक्त्वा विष्णुसदसि भगवान्देवकीसुतः रूपं शीघ्रमारुह्य प्राह प्रहसिताननः ९ श्रीभ-
 गवानुवाच शृणु ताक्ष्यं महाबुद्धे गच्छ चन्द्रावतीं पुरीं शतयोजनविस्तीर्णां दैत्यसेनासमाकुलाम् १० प्रासादैर्ग-
 गनस्पशैर्हैमरत्नमनोहरैः विचित्रोपवनैराजशोभितां दैत्यपुंगवैः ११ दुर्गे दुर्गे द्वारदेशे रक्षितां दैत्यपुंगवैः तान् रु-
 द्रगुरुडो राजन्सूक्ष्मरूपं दधारह १२ अरक्षितो दैत्यवृद्धः पश्य च प्रासादतो लिकाः तेषु तत्तन्मूलपतच्छकुनेर्मैदि-
 रै गतम् १३ प्रेक्ष च शुकं दैत्यजीवक्षणांतत्र स्थितो भवत् युद्धार्थं दंशितं तत्र शकुनिर्दैत्यपुंगवम् १४ नानाशस्त्र-
 धरं वीरं क्रोधपूरितमानसम् गृहीत्वा तं परिकरे प्राहराजन्मदालसा १५ मदालसो वाच राजन्सर्वे पिसुहृदो न-

नोदधे पलायितानां दैत्यानां तावत्कोलाहलोमहान् ५३ शुकोनीतः शुकोनीतवदतामं बरेनृप तच्छब्दोदिस्रसैन्या
नागतशब्दस्तु शृण्वताम् ५४ दिविभूमौ सर्वतोपि ब्रह्मांडेऽपि प्रपूरितः शुकोनीत इति श्रुत्वा शकुनिः शंकितो सुरैः ५५
शूलं नीत्वा ततः सद्यश्च त्रावत्यासमुत्थितः गरुडेन शुकोनीत्वा श्रुत्वा क्रुद्धः समन्वयात् ५६ तच्छूलताडितस्तादृशान्-
जहौ मुरवतः शुक्रम् समद्वीपान्सप्तसिंधून् निरीक्षन् सगतः रवगः ५७ तमन्वधावहेत्येन्द्रोदिस्रदिक्षु दिक्षान्तरे भ्रम-
न्नागतकोराजन्नाकाशकोटियोजनम् ५८ दैत्यत्रिभूलक्षतभृन्जहौ मुरवतः शुक्रम् सपजरः शुकोराजन्नाकाश-
लक्षयोजनम् ५९ पपातो पलवहेगास्फुरो गिरिमुद्गनि पंजरोगात्स्वगास्तत्र व्यशीर्णो भूद्व्यसुः शुकः ६० गरुडो
थमहायुद्धे कृष्णपार्श्वसमागतः दैत्यः खिन्नमनारजस्युरीचं द्रावती ययौ ६१ इति श्रीमद्भगवत्पादसंहितायां वि-
श्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे गरुडागमने नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ४० नारद उवाच दैत्यान् शेषान्समा-
नीय नाना युद्धधरो बली उच्चैः श्रवसमाहूय हयं दिव्यमनोहरम् १ धनुषं कारयन् वीरः शकुनिः क्रोधमूर्च्छितः आ-
ययौ सन्मुरवे योऽङ्गु श्रीकृष्णस्यापि सन्मुखे २ पुनः प्राप्तं दैत्यसैन्यं शकुनिश्चुद्धदुर्मदम् तं वीक्ष्य वृष्णायः सर्वजगद्गु-
स्वायुधानि च ३ दैत्यानां यदुभिः सार्द्धं घोरं युद्धं बभूव ह वीरैः संयुधुर्वीरैः सिंहासिंहे रिव हवै ४ सर्वेषामग्र-
तः प्राप्तः कोदण्डनादयन्मुहुः शकुनिर्मथवद्राजचक्रे नाराचतुर्दिनम् ५ बाणाधकारे संजाते भगवान् गरुडध्वजः -
शार्ङ्गः शार्ङ्गेण धनुषायथैर्द्राघनो बभौ ६ श्रीकृष्णो भगवान् साक्षाच्छकुने रसुरस्य च चिक्षेप बाणपटलबाणेनै-
केन लीलया ७ आकृष्य कर्णपर्यंतं कोदण्डं शकुनिर्मथे तताडदशभिर्बाणैः श्रीकृष्णं तद्दिमैथिल ८ प्रलयाब्धि-
महावर्तभीमसंघर्षनादिनीम् धनुर्ज्या शकुनेः शौरिश्चिच्छेददशभिः शरैः ९ मायावी शकुनिर्दैत्यः शतरूपी बभूव ह-

३४ नारदउवाच इत्युत्काचगतेस्वर्गेविधाधेहेमकुंडले उडितोगरुडस्तस्मात्पक्षाभ्यांन्योममंडले ३५ हरि
 णारव्यचोपदीपंप्राप्तवान्गनःखगः अपांतरतमस्तत्रकरोतिविपुलतपः ३६ तस्याश्चमेखगेशस्यपक्षचंद्रप
 पातह तद्वृष्टाग्राहगरुडंअपांतरतमोमुनिः ३७ पक्षनिधायमेमूर्द्धिगच्छपक्षिन्यथासुरवम् पक्षनीत्वाग
 तस्ताक्षर्येधित्वातन्मस्तकेचतम् ३८ तत्समानापक्षिचन्दाननेकान्सददर्शह ग्राहातिविस्मितताक्षर्यमपांतरत
 मोमुनिः ३९ यदायदाहित्रीरुष्णावतारोभूतदातदा पक्षोपिगरुडस्याधपतत्येकःसदारवग ४० कल्पेक
 ल्पेत्रीरुष्णाचद्रावतारोपक्षोपक्षोमूर्द्धिमसोपिसोपि अतन्त्यद्वायंतवंतंवदंतिपक्षिन्मूर्द्धिनीमिरुष्णायतस्मै ४१
 नारदउवाच तच्छ्रुत्वाविस्मितस्ताक्षर्यनित्वातन्मुनिपुंगवम् द्वीपरमणकंप्रागादुत्पतब्धोममंडलात् ४२ सर्पे
 येपिबलिनीत्वाद्वीपमावर्तकंगतः तत्रदिव्येसुधाकुंडेसुधापीत्वाविराड्बली ४३ शुक्लद्वीपंतुसंप्राप्तःपप्रच्छ
 कवचंद्रभाक् मयाप्रणोदितःपक्षीप्रययावुत्तरादिशम् ४४ चन्द्रद्वीपंतुसंप्राप्तापर्वतयतवेगतः जलदु-
 र्गवन्निदुर्गवैनतेयोददर्शह ४५ जलदुर्गंचंचुपुटेसर्वपीत्वाविराड्बली बह्निदुर्गवतेनापिसांत्वयास मैथिल
 ४६ दरीमुरवेशयानायेदैत्यलक्षसमुत्थिताः तैःसाहस्यमभूद्युद्धबभूवघटिकाद्वयम् ४७ कांश्चित्पादनरेव
 युद्धेविददारखगेश्वरः कांश्चिदैत्यान्स्वपक्षाभ्यांपातयाप्रासभूतल ४८ कांश्चिंचंचुपुटेनापिगृहीत्वापक्षराड्ब-
 ली पातयित्वागिरःपृष्टेचिक्षेपगगनेबलात् ४९ केचिन्मृतास्तथाशेषादुद्बुस्तेदिशोदश इत्थदैत्यवधंश्रुत्वा
 दद्वीमध्येगतःखगः ५० चकारपादनिक्षेपेशंखचूडोपरिस्फुरन् शंखचूडोपिगरुडंदृष्ट्वासोपिप्रधर्षितः ५१ शु
 कंजलेपंजरस्थंशीघ्रंत्यक्त्वापलायितः चंचुदेशेतनुनीत्वाशुकसद्यःसपंजरम् ५२ प्रोत्पतन्चंबरेराजच्युद्धेतुंम

ग. सं.
१९३

195

कीयादवकुलं संहारं कर्तुमुद्यतः ३० विवेशाशु महादैत्यो बने बहिरिव प्रभुः सतुरंगान् महावीरान् सशस्त्रान्
 त्कलान् गजान् ३१ संगृहीत्वा भुजाभ्यां स्वे प्राक्षिप लक्ष्मणो जने कांश्चिद्भुजान् मुरवे धृत्वा स्कंदयोरुभयोरपि ३२
 कक्षयोरुभयोर्दैत्यो बभौ कालाग्निरुद्रवत् पद्भ्यां कराभ्यां दैत्यस्य त्रासं यात महाभूधे ३३ हाहाकारो महानासी
 च्छ्रीकृष्णस्य महात्मनः तदैव भगवान् साक्षाच्छ्रीकृष्णो विश्वरक्षकः ३४ रुददर्शनास्त्रं प्रायुक्तसाधूनां रक्षणा
 यवै बद्धस्तमुक्तं निशितं सुदर्शनं लयार्ककोटिद्विति मुज्ज्वलप्रभं जहार सद्यः शकुने हृदशिरो यथा च वृत्रस्य प-
 विर्महामृधे ३५ तावद्गृहीत्वा शकुनिर्महामृधे निक्षेप सद्यो मृतमंबरे बलात् उत्क्षेपणं भोकुरुतेषु भिर्दिवि यदून
 गिराश्चीपतिरित्युवाच ३६ नारद उवाच इत्थं हरेर्वचः श्रुत्वा सर्वे यादवपुंगवा अंबरात्प्रपतन्तं नेदुर्वाणैश्च स्फुर-
 त्प्रभैः ३७ दैत्यो दीप्तिमतो बाणैरंबरं शतयोजनम् गतकडुकवद्रात्र्यलोकस्य पश्यतः ३८ सावस्यापि सबा-
 णेन सहस्रं योजनं गतः पुनस्तमायतन्तरं बाणधानविषुणार्जुनैः ३९ तेन बाणेन दैत्येन्द्रो योजनं चायुतं गतः -
 अनिरुद्धस्य बाणेन लक्षयोजनमास्थितम् ४० प्रद्युम्नस्यापि बाणेन नियुतयोजनं गतः पुनस्तमायतन्तरं वा-
 र्हाक्ष्ययोगेश्वरेश्वरः ४१ बाणसमादधे तेन गतः स्वैकोटियोजनम् एवमख्यं स्थिते दैत्ये व्यतीने प्रहरद्वये ४२
 द्वितीयेन बाणेन तं जघान हरिः स्वयम् सबाणस्तं भ्रामयित्वा दिक्ष्वैकोटियोजनम् ४३ समुद्रे पातयामास-
 वातपद्ममिव प्रभुः एवं मृते तदा दैत्ये तज्ज्योतिर्निर्गतं स्फुरन् ४४ सर्वतोपि भ्रमन् राजन् श्रीकृष्णालीनतां गतम् -
 तदा जयजयारावादि विभूमां पपात ह ४५ विद्याधर्यश्च गंधर्वो ननुतुः खेसरवान्विताः जगुः किन्नरगंधर्वास्तु
 षुबुः सिद्धचारणाः ४६ अरुणो मुनयः सर्वे प्रसशंसुर्हरिं परम् ब्रह्मरुद्रं द्रसूयाद्याः सर्वे तत्र समागताः ४७

वि. अ.
४१

१९३

युयोधहरिणायुद्धे सर्वेषां पश्यतां नृप १० सहस्राणि स्वरूपाणि धृत्वा साक्षाद्भूरिः स्वयम् युयुधेतेन दैत्येन त-
 दद्भुतमिवाभवत् ११ मय दैत्येन रचितं त्रिशूलं निर्व्वलप्रभम् भ्रामयित्वा त्रहरये प्राहिणो दैत्यराट् बली १२ त-
 तः क्रुद्धो महाबाहुः परिपूर्णतमो हरिः विच्छेदतंती क्षणतुंडं पन्नगं गुरुडो यथा १३ ततः क्रुद्धो महाबाहुर्गदा-
 निक्षेपमूढमि ह्यान्तपातयामास गदया वज्रकल्पया १४ गदाप्रहारव्यथितः क्षणमूच्छग्नौ सुरः गृही-
 त्वा स्वांगदो युद्धे युयुधे माधवेन वै १५ तयोर्युद्धमभूदोरंगदाभ्यां रणमंडले अभूच्चत्वरारवो वज्रनिष्पेषवल्कि-
 कः १६ श्रीकृष्णगदयानस्य चूर्णीभूता गदाभुवि विरेजंगारवर्त्तस्य सर्वेषां पश्यतां मृधे १७ गिरिदयायथासिं-
 होवने मत्तौ गजाविव रणमध्ये तथा तौ द्वौ युयुधाने परस्परम् १८ श्रीकृष्णानोदयामास शकुनिः शतयोजनम् ह-
 रिस्तं प्रेषयामास सहस्रं योजनं भुवि १९ गृहीत्वा भुजयोस्तं वैजं धाभ्यां भुवनेश्वरः पातयामास भूपृष्ठे कमंडलु-
 मिवा भ्रुकः २० किंचिद्व्यथा गतो दैत्यो गृहीत्वा जारुधिं गिरीम् प्राहिणोच्च दुराचारः शकुनिर्युद्धदुर्मदः २१ स-
 मागतं गिरीं वीक्ष्य भगवान्कमलेक्षणः जयशब्दं प्रकुर्वता वन्द्यो न्यताडितो गिरिः २२ चूर्णयामास तूराजन् नर्द्धं च
 द्रावतीं पुरीम् तदा दैत्यो निसंक्रुद्धो गृहीत्वा खड्गं चर्मणी २३ आययौ सन्सुरवे राजं श्रीकृष्णस्य महात्मनः -
 शार्ङ्गिः शार्ङ्गः संगृहीत्वा चार्द्धं चंद्रमुखं शरम् २४ संदधे सहसा युद्धे मीष्ममानं डसं निभम् शार्ङ्गः मुक्तो दिव्यबा-
 णो घातयन्मंडलं दिशाम् २५ शकुनेर्मस्तकं छित्त्वा भूमिं भित्त्वा तलगतः व्यसुभूत्वा तदा दैत्यः पतितो रणमंडले
 २७ भूमिस्पर्शात्सजीवो भूत्क्षणमात्रेण मैथिल करेणादाय मुंडं स्वस्वकबंधे निधाय सः २८ बुद्धं कर्तुं समुत्तस्थौ त-
 दद्भुतमिवाभवत् इत्थं कृष्णो न निहतः सप्तवारं महास्तरः २९ भूमिस्पर्शात्सजीवो भूद्राहुवत्सुनरुत्थितः एका-

ग० सं०
१९४

जहसस्तेस्वमनसिपुरावसुताश्रये १६ सुरुज्येष्टापराधेनगतायोनिचत्तामसीम् वाराहोद्यहिरण्याक्षः प
ल्यातेपक्षिरेनव १७ शकुनिः शंबरोहृष्टोभूतसंतापनोवृकः कालनाभोमहानाभोहरिश्मश्रुस्तथोत्कचः १८
एकदागृहमायांतं अपांतरतममुनिम् नत्वासंपूज्यविधिवत्पप्रच्छुरिदमादरात् १९ दैत्यारुचुः शृणुतस्वमु
खाद्ब्रह्मन्कैवल्येशोहरिः स्वयम् ददातिमोक्षं भगवान्भक्तानां भक्तवत्सलः २० अस्माभिर्न कृता भक्तिरा
सुरीयोनिमास्थिताः दुःसंगनिरतैर्दुष्टैः कथंमोक्षं भवेदिह २१ उपायंवदनो ब्रह्मन्कल्याणस्य परस्य च कल्या-
णार्थं विचरसि दीनानां जगति प्रभो २२ अपांतरतम उवाच गुणानामपृथग्भावेर्यं भजंति हरिं परम् तैस्ते प्रा-
पुः परदैत्यानिर्गुणं मोक्षनायकम् २३ ऐक्यं च सौहृदं रमेहं भयं क्रोधं स्मरतथा विधाय पूर्वसततं श्रीकृष्णोली-
नतागताः २४ पृश्निगर्भस्य संबंधात्प्रजानां पतयो यथा कायाधवः सौहृदाच्च स्तेहां च सुतपामुनिः २५ भ-
याद्विरण्यकशिपुः क्रोधाद्वापितास्तरः स्मराच्च श्रुतयः प्रापुर्योगीनां दुर्लभं परम् २६ येन केनापि भावेन श्री-
कृष्णोधारयेन्मनः भक्तियोगेन तद्धामयदेभिः प्राप्यते स्फुराः २७ नारद उवाच इत्युत्क्रान्तिर्नैराजन्त्रपां-
तरतमे मुनौ चक्रुर्वैरंशकुनाद्याः परिपूर्णतमे हरौ २८ ते प्रापुर्वैरभावेन श्रीकृष्णं परमेश्वरम् न चित्रं विद्विराजं
द्रकीटः स्पृशस्कृतयथा २९ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे शकुनिवधोना
मुद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ नारद उवाच इत्थं खंडं तु भद्रास्वजित्वा श्रीयादवेश्वरः यदुभिः सेनकैः सा-
हृदं लघुतमथाययौ १ विष्माति यत्रैकं गिरिं द्वाजो भूपद्मगोलस्य च कणिकेव स्फुरद्युतिः स्वर्णमयः सुमेरुः स्फ-
रालयो मैथिलरत्नलस्यः २ तं सर्वतो मंदरमेरुसंदरो सुपार्श्वे एवं कुमुदश्चतुर्थकः विष्माति सैको गिरिभिर्नरेश्वर

वि० अ०
४२

१९४

श्रीकृष्णस्योपरिस्तराः पुष्पवर्षप्रचकिरे ४८ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्व
 संवादे शकुनिदैत्यवधोनामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ४९ नारदउवाच पलायितेषु शेषेषु दैत्येषु रणामडुलात्
 वीणावैष्णमृदगादीननादयन्दुभीन्हरिः १ गीयमानद्यादवेन्द्रसूतमागधबन्दिभिः स्वपुत्रैर्यादवैः सार्द्धस्वसेन्य
 परिवारितः २ शरवचक्रगदापद्मशार्ङ्गशक्रद्विविराजितः प्रविवेशसुरैः सार्द्धपुरीचद्रावतीप्रभुः ३ दुः-
 र्वार्ताभर्तारिमृधेरुदतीकरुणाबहुः अकंगृहीत्वा शकुनेस्तन्त्राक्षिमदालसा ४ श्रीकृष्णान्तरणे बालनि-
 धायाशक्रकृताजलिः अश्रुपूर्णपुरवादीनाहरिन्त्वा जगाद ह ५ मदालसोवाच भारवताराय भुवि प्रभो त्व
 जातो यदूनांकुल आदिदेव असिष्यसेयानि भवन्निधाय गुणैर्न लिप्तो सिनमामितुभ्यम् ६ मदात्मजं पालय
 भीतभीतं अमुष्य हस्तं कुरु शीष्णिदेव भर्ता कृतमेकिलते पराधक्षमस्वदेवेश जगन्निवास ७ नारद उवा-
 इत्युक्तो भगवान्तस्य मूर्ध्नि कृत्वा करद्वयम् सर्वचद्रावतीराज्यं ददौ तस्मै महामुनिः ८ कल्मांत आयुषं दत्वा
 भक्तिज्ञानविरक्तिमत् शकुनेः शिशवे कृष्णः स्वमालाप्रददौ शुभाम् ९ उच्चैश्च वाहयोरत्नकामधेनुं स्फुरद्भुम्
 आहूता ये शकुनिना पुरायुद्धपुरंदरात् १० पुरंदराय तान् आदात्मयत्नात् श्रीजनार्दनः गोविप्रस्तरसाधूनां छंदसां
 पालकैः स्वयम् ११ बहुलाश्व उवाच केमिदैत्याः पूर्वकाले शकुन्याद्या महाबलाः देवर्षेभ्यो परं चित्रं कस्मान्मो-
 क्षमुपागताः १२ नारद उवाच ब्रह्मकल्पे पुराराज नृगंधर्वेशः पुरावसुः आसीन् तस्य शक्रभापुत्रावभूवुर्नवचोर-
 साः १३ कंदर्पसमलावण्यादिव्यभूषणभूषिताः नित्यं जगुर्ब्रह्मलोके गीतवाद्यविशारदाः १४ मंदारो मंदरो-
 मंदो मंदहासो महाबलः सुदेवः सुधनेः सौधेः श्रीभानुरिति विश्रुतः १५ एकदामो हते पुत्रिं वा देवीं वीक्ष्य वैधसीं

ग० सं०
१९५

१९७

५४

उद्धवउवाच कस्येयं सुतपोभूमि मंदिराचलसंनिधौ मूर्तिमंत्यो विराजंत्यः कास्त्रियो वदहे प्रभो १९ श्रीभगवा
नुवाच स्वायं भुवेन मनुना तपश्चा ब्रह्मतपुरा तस्येयं सुतपोभूमिरद्यापि श्रेयसी बहुः २० सदा वैवहिवर्तते ना-
र्यो रूपाष्टसिद्धयः अत्र प्राप्तस्य कस्यापि ततस्तथा भवन्ति हि २१ अत्र क्षणेन तपसा देवत्वयातिमानवः त
पोभूमेऽश्वा माहात्म्यं वक्तुं नालं चतुर्मुखः २२ नारद उवाच इत्युक्त्वा भगवान्कृष्णः स्वसैन्यपरिवारितः जगाम-
प्रोक्तं तान्देशान्दुभिनादियन्मुहुः २३ हिरण्यकशिपुर्देवस्तपस्तेष्वन्यः पुरा यत्र लीलावती नाम वर्तते कांचनी पु
री २४ लीलावतीश्वरः साक्षाद्दीप्तहोत्रो हुताशनः नित्यं राज्यं प्रकुरुते मूर्तिमानाभुवि व्रतः २५ सोऽपि श्रीकृ
ष्णाचंद्राय पुरुषाय माहात्मने बलिदत्त्वा पराशस्वस्त्युति च क्रेधनं जयः २६ इत्थं पश्यन् देवदेवः सर्ववर्षमिलावत्
जगाम वेदनगरं जंबूद्वीपं मनोरमम् २७ मूर्तिमान्यत्र निगमोद्दृश्यते सर्वदेवहि तत्सभायां सदा वाणीवीणा पुस्त
कधारिणी २८ गायन्ति कृष्णचरितं शुभगमंगलायनम् उर्वशीपूर्वचिन्ती च नृत्यन्तं क्रूरसोनूप २९ हावभाव
कटाक्षैश्च स्तोषयंत्योऽश्रुतीश्वरम् अहं विश्वावस्तुश्चैव तु बरुश्च स्फुटं दर्शकः ३० तथा चित्ररथोऽत्येते वादित्रा
णि मुहुर्मुहुः वेणुवीणा मृदंगा निमुरयधियुतानि च ३१ तालदुंदुभिभिः सार्द्धं नदन्ति विधिपूर्वकम् ह्रस्वदी
र्घस्तोतास्तोनुदात्तस्वरितानूपः ३२ सानुनासिकभेदश्च तथा निरनुनासिकः एतैरेष्टादशभिर्देगीयते श्रुत
यः परैः ३३ मूर्तिमंतो विराजन्ते तत्र वेदपुरे नृपः अष्टौ तालास्वरासप्ततथाग्रामत्रयनूप ३४ वदन्ति वेदनगरे
मूर्तिमंतो सदैव हि भैरवो मेघमल्लारो दीपको मालकौ शकः ३५ श्रीरागश्चापि हिंडोलो रागाः षट्संप्रकी-
र्तिताः पंचभिश्च प्रियाभिश्च तनुजैरष्टभिः पृथक् ३६ मूर्तिमतस्तते तत्र विचरन्ति वृषेश्वरः भैरवो वधुव-

वि० अ०
४३

१९५

श्वनुः पदार्यैश्च मनोरथा इव ३ जांबूनदंजंबुभवाहियत्रयतः स्वतः सिद्धिभवं सुवर्णम् यत्रारुणोदकिलयत्रजाताय
 द्वारिपानाद्युतिचामयत्वम् ४ कदंबजातानवपंचजातायासांतुपानेन नृणां कदापि शीतोष्णयवैवर्णपरिश्चिमाद्यादौर्गंध
 भावानभवेति राजन् ५ वयेद्भवाकामदुधानदाश्चरत्नान्भवासः शुभभूषणानि शय्यासनादीनि फलानि चानि दिव्या
 नितानित्वयवाहयन्ति ६ एवं चरित्रोद्ध्वनं प्रसिद्धसंकर्षणोद्यत्रविराजतेथ शिवः सदा सौरमते प्रियाभिस्त्रिभास
 तायाति जनास्तुत ७ हेमांबुजापीतवसनवायुभिरेतेष्णानैलादिलवंगजालैः देवद्रुमामोदमदांधषट्पदैरित्ता
 वृत्तरवडमतीवरेजे ८ पश्यन्भुवं स्वर्णमयीं मनोहरां वैडूर्यरत्नांकुरवृन्दचित्रताम् इलावृत्तस्वर्णमलंकृतैः सुरैर्विजि
 त्यरवडं जगुर्हेबलिं हरिम् ९ श्रीशोभनो नाम पुराकृतेन जीमातृको भून्मुचुकुदभूभृतः एकादशीयः समुपोष्य भारते
 प्रातः सदैवैः किल मंदराचले १० अद्यापि राज्यंकुरुते कुबेरवत् राज्ञः स्फुटो सौ किल चंद्रभागया ११ नीत्वावतिं देववर-
 स्यसन्मुखे समाययौ मैथिलसुंदरः परः प्रदक्षिणीकृत्य हरिं यदूतमपादारविंदे पतितोऽथ शोभनम् १२ कृत्वा प्रण-
 म्याशुबलिं महात्मने दत्वा ययौ मैथिलमंदराचलम् बहुलाश्वउवाच शोभनेन नृपे जाते भगवान्मधुसूदनः अग्रे च का-
 रकिंदेवो वद देवर्षि सन्तम् १३ नारद उवाच सरोवरपरं दिव्यं तस्मिन्मंदरस्यानुनि सौवर्णपंकजं वीक्ष्य किरीटी प्रा-
 हमाधवम् १४ अर्जुन उवाच कांचनीभिलताभिश्च सौवर्णैः पंकजैर्वृतम् वद मां देवकीपुत्र कस्येदं कुडमद्भुतम्
 १५ श्रीभगवानुवाच पृथुः पूर्वो राजराजस्वायं भुवकुलोद्भवः तनापसतपो दिव्यं तस्येदं कुडमद्भुतम् १६ अस्य
 पीत्वा जलं सद्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते स्नात्वा सद्धामपरमयाति पार्थ नरेतरः १७ नारद उवाच अबैव भगवान्सा-
 क्षात्तपोभूमिं जगाम ह सरूपास्तत्र नृत्यंति सर्वास्ताद्यष्टसिद्धयः १८ तावीक्ष्य चोद्भवः प्राह भगवंतं सनातनम्

त्यष्टपुत्राः कथिताः पूर्वसूरिभिः ९ मेघमल्लाररागस्यरागिण्यः पंचभिः श्रुता कल्याणसुप्तकामश्चगोडक -
ल्याणमेवच १० कामरूपः कान्होरेतिरामसजीवनस्तथा स्फुरवनामामन्दहासः पुत्रायैष्टौविदेहराट् ११ रा
गस्यदीपकस्यापिकथितारागपंडितैः गांधारीदेवगांधारोधनाश्चिस्वर्मेणिस्तथा १२ गुणागरीतिरागिण्यः
पंचैतामैथिलेश्वर मालकोशस्यरागस्यचाष्टपुत्राः प्रकीर्तिताः १३ चंद्रहारोद्युधुटश्चविहारो नंदएवच -
वैराटीवैककणादीगौरीगौरावटीतथा १४ चतुश्चैवकलाश्चंद्ररागिण्यः पंचभिः श्रुताः श्रीरागस्यापिराजें
द्रकथितापूर्वसूरिभिः १५ सारंगः सागरो गौरीमरुत्पंचशरस्तथा गोविंदश्चहमीरश्चगीर्णरिश्चतथैवच
१६ श्रीरागस्यापिराजेंद्रअष्टपुत्रमनोहराः वसन्तीऐरजोहेरीतैलंगीसुंदरीतथा १७ हिंडोलस्यापिरागे
णारागिण्यः पंचभिः श्रुताः मंगलस्यवसन्तश्चविनोदः कुमुदस्तथा १८ एवंचविहितोनामविभासः स्वरमंडलः
पुत्राश्चाष्टौसमारख्यातामैथिलेंद्रपृथक्पृथक् १९ बहुलाश्चउवाच शब्दब्रह्महरेः साक्षान्निगमस्यमहात्म-
नः रासमंडलइत्येवंहिंडोलस्यपृथक्पृथक् २० अंगा निवदमेदेवकानिकानिमहीतले नारदउवाच सुरव्यं
व्याकरणप्रोक्तपिंगलः पादउच्यते २१ मिमांसाशास्त्रहस्तोचज्यातिर्नेत्रप्रकीर्तितम् आयुर्वेदपृष्टिदेशधनु
र्वेदमुरस्थलम् गांधर्वरसनविद्धिमनोवैशेषिकस्मृतम् २२ सारव्यबुद्धिरहंकारोन्यायवादप्रकीर्तिताः वेदा
तंतस्यचित्तहिंदेदस्यापिमहात्मनः २३ रागरूपमिंदराजनविहारंविद्धिमैथिल एतन्नेकथितंराजनकिंभूयः -
श्रोतुमिच्छसि २४ बहुलाश्चउवाच तस्मिन्वेदपुरेभ्योकिंचकारहरिः स्वयम् एतन्मेवददेवपेत्वसाक्षात्-
दिव्यदर्शनः २५ नारदउवाच आयातवेदनगरंश्रीकृष्णायदवेश्वरम् निगमोपिबलिनीत्वासरस्वत्यातयासह

भुवर्णचमालकोशशुककृतिः ३७ मयूरकृतिसंयुक्तोमेघमल्लारएवहि सुवर्णाभोदीपकाश्चश्रीरागो-
 रुणवर्णभूत ३८ हिंडोलोदिव्यहंसाभोरजतेमैथिलेश्वरः बहुलाश्वउवाच ताराणांचस्वराणांचग्रामा-
 णामुनिसन्तमे नृत्यानांकतिभदाद्येनामभिः सहितान्वद ३९ नारदउवाच रूपकः चचरीकृश्चतालः
 परमठस्मृतः विराडकमठश्चैवमल्लकश्चझटिर्जटा ४० निषादरूपभगांधाररवर्ज्जमध्यमधैवताः पंचमश्च
 त्यमीराजनस्वराः स्वप्नप्रकीर्तिताः ४१ माधुर्यमयगांधार्याधौव्यग्रामत्रयस्मृतम् रासचतांडवंनाट्यगा-
 धर्वकैनरंतथा ४२ वैद्याधरंगौह्यकचनृत्यमाक्रूरसंनृपः हावभावानुभावैश्चदशभिश्चाष्टभेदमत् ४३ -
 सारंगमयथान्यानिस्वरगम्यपदस्मृतम् एतत्तेकथितराजनकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ४४ इतिश्रीमद्भगवा-
 र्यसंहितायांविश्वजित्स्वदेनारदबहुलाश्वसंवादेवेदनगरवर्णनानामत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ बहुलाश्वउ-
 वाच रागिणीनांचनामानिवददेवभ्रूषेमम तथावैरागपुत्राणात्त्वपरावरवित्तमः १ नारदउवाच कालेन
 देशभेदेनकृपयास्वरमिश्चया भेदा षट्पंचाशत्कोटिगीतस्यकीर्तिताः २ अंतर्भेदाअनंताहितेषांसन्ति
 पेश्वरः विष्णुनरागमानंदशब्दब्रह्ममयंहरिम् ३ तस्मान्मुख्याश्चभेदात्कोटिदिव्यामितवाग्रतः भैरवीपिण-
 लाशंकीलीलावत्यगरीतथा ४ भैरवस्याऽपिरागस्यरागित्यः पंचकीर्तिताः महर्षिश्चसमृद्धश्चपिंगलोमा-
 गधस्तथा ५ बलाबलंचवैशाखोललितः पंचमस्तथा भैरवाष्टस्यपुत्रायेगीयतेचपृथक्पृथक् ६ चि-
 त्राजयजयावंतीविचित्राकथितापुनः वृजल्लाव्यधिकाकारीरागिपयोपिमनोहरा ७ मेघमल्लाररागस्यक-
 थितापंचमैथिलः श्यामाकारंसोरठश्चनटोडायनएवच ८ केदारोव्रजरहस्याजलधारस्तथैवच विहागरो-

जम् ४३ स्वराऊचुः शरद्विकचपंकजश्रियमतीवनिद्वेषकम् मिलिंदमुनिलेडितंकुलिशकंजचिह्नारतम् स्फु
रत्कनकनूपुरंदलितभक्ततापत्रयम् चलद्गतिपदद्वयहृदिदधामिराधापतिम् ४४ इति श्रीमद्भगवार्थसंहिता
यां विश्वजित्स्वदेनारदबहुलाश्वसंवादे वेदादिस्तुतिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ नारद उवाच भैर
वाचारगगणाः पुरःप्राप्ताहरेः प्रभो रूपानुरूपावयवांतनुं दृष्ट्वातिहर्षिताः १ पश्ययत्र च येषां च दृष्टिं प्राप्ताहरेस्तनी
तत्र स्थिता च ते गंतुं लावण्यान् शशाकह २ अहो श्रीकृष्ण चन्द्रस्य रूपमत्यद्भुतं हरेः दृष्ट्वा पवर्णनं तस्य चक्रुस्तेऽपि पृ
थक् पृथक् ३ भैरव उवाच भजहरिजानुद्वयमिति भजति सदा केकमलकराभ्याम् ४ मेघमल्लार उवाच ऊ
रुर्विधौ रंभारवंदो हेमस्तंभौ ध्यायेवधौ आजपूर्णो शोभायुक्तौ वस्त्रापीतौ कृष्णस्योभौ ५ दीपक उवाच सकल
सुरवकरं कनकरुचिधरं प्रथितहरिपदं भजत कदितले ६ मालकोश उवाच कदिकेशवधाहररस्तितनूणां नेत्रयोर्दृ
ष्टिमानं हरंती परं कपिताधरं मेदगच्छत्समीरैः स्रजधेणसावर्तचेतो हरिस्थम् ७ श्रीराग उवाच नाभेसरः पुष्प
रकुंडवच्चतलसन्निवलयुर्मिमनोहरं पदम् रोमावलिः प्रोज्झितकामकाननं भजामि नित्यं हृदि राधिकापतेः ८ हिंडोल उ
वाच अक्षरपंक्तिः कित्वालिपंक्तिः पिप्पलपत्रे मोहनमाया किंकमले चच्छामलरेषा ९ भैरवरागिण्य ऊचुः पीत
कटिपतकृष्णाहरेरिंद्रधनुर्वदसियुतम् कंचनशिल्पैश्चारुरुचितद्वज्जन्तूणां दुःखहरम् १० भैरवपुत्रा ऊचुः -
चतुः समुद्रा इव विश्वपूरका आनददा देवचतुः पदार्थवित् ते बाहवो लोकवितानददवत् जयत भूधारणादिगजा इव -
११ मेघमल्लाररागिण्य उवाच अरुणा बिंबफलद्युतिमडितं भजहरं धरं मधुरमनः नवजयादलमल्लद्युतिग्रहस-
कलवल्लभभूमिपते प्रभो १२ मेघमल्लारपुत्रा ऊचुः कर्पूरकेतकीसमौक्तिकहीरकाणां श्रीखड्गचंद्रचपलामृतम

गंधर्वैरप्सरोभिश्च ग्रामतालैः स्वरैः सह रागैः सभेदैः सहितः प्रणनामकृतांजलिः २७ प्रसन्नो भगवान् सा-
 क्षाद्देवदेवो जनार्दनः वेदं प्राह यदूनां च सर्वेषां शृण्वतां सताम् २८ नारद उवाच विगमस्व वरं ब्रूहि यत्नेन
 न सिवर्तते दुर्लभं किञ्चित् लोकेषु भक्तानां हर्षिते मयि २९ वेदव्यास उवाच यदि देव प्रसन्नोऽसि सर्वार्थमेकपाप-
 दाः तेषां देवानि ज रूपं दर्शयात्र परेश्वर ३० यद्रूपं ते च गोलोके स्वधाग्निप्रस्फुरकतो वृंदावने च तद्भासेत स्य द-
 शनिकाक्षिणः ३१ नारद उवाच श्रुत्वा वेदवचः कृष्णः परिपूर्णतमः स्वयम् स्वरूपं दर्शयामास राधायाः सहि-
 तं परम् ३२ तद्रूपं सुंदरं दृष्ट्वा सर्वे वै मूर्च्छितांगताः पूरिता सात्विकैर्भाविर्विस्मृत्य स्वतनुं सुरवम् ३३ तदा-
 पि हर्षिताः सर्वे वादित्रैर्मधुरस्वनैः जगुस्तत्पुरुतो राजन् ननुः पश्यतां सताम् ३४ यथा श्रुतं तथा द्रष्टुं माधुर्यं
 रूपमद्भुतम् तथैव चक्रुर्वेदाद्यावर्णनं मेधिलेश्वर ३५ वेदव्यास उवाच सज्जनमात्रसदसत्परमहत् शश्वत्
 प्रशान्तं विभवं समं महत् ३६ त्वां ब्रह्म वेदेव सुदुर्गमं परमसदा स्वधाग्नापरिभूतकैतवम् ३७ सरस्वत्युवाच
 महः परं त्वां किल योगिनो विदुः सविग्रहं तन्मवदन्ति सात्वतः दृष्टुं यत्ते पदयोर्द्वयेते मेवासंभूयात् सहसामधीश्व-
 रम् ३८ गंधर्व उचुः श्यामं च गौरं विदितं स्वधाग्नि कृतं त्वया धाग्निविजेच्छया हि विराजसे नित्यमलं च ताभ्यां
 घनोपयामे च कदामनिष्याम् ३९ अप्सरोवाच यथा तमालः कलधौतवल्या घनायथा च चलयान् च कास्ति निलो-
 द्विराजो निकरवाशमस्वन्या श्रीराधयाद्यस्तु तथारमण्या ४० ग्रामा ऊचुः यस्य पदस्य परागं शंभुमारमाकविदेवैः
 इच्छन्ति चेत् सिराधानं भजमाधवपादम् ४१ ताला ऊचुः येन बलिः सद्भिर्हरेत द्वलिमेव हरेत् तं भजपादं तु हरे-
 श्वेतसि ससेकुहरे ४२ माना ऊचुः उत्क्षिपन्ति बहिर्दुःखं संतोयच्छरपांगताः राधामाधवयोर्दिव्यं दधामपादपक-

ग० सं०
१९८

200

नियोजितैर्मैथिलदारुकेन २६ युतेनसद्रत्नमतश्रुतिस्वनेःप्रभञ्जनैर्जदुजद्वरुणध्वजेन विहाययावेदपुरापरत्माययौ
पुरीयादवचंडमंडिताम् २७ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे श्रीकृष्णध्यानवर्ण
ननामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ नारदउवाच अथकृष्णोभगवतीपुरीद्वारावतीगते प्रद्युम्नः सैनकैः सार्द्धं न
दान्कामदुघोययौ १ शतयोजनविस्तीर्णागंधर्वाणां मनोहराम् वसंतमालतीनाम्माहेमरत्नमयीशुभा २ लव
गतिलकाजालैरेलाकाशमीरदेशकैः जातीफलादिजावित्रीश्रीखंडवारिजातकैः ३ मन्तालिनादिताम्रगैः शब्दि
ताचित्रपक्षिभिः गंधर्वैराजिताभयैर्नगैर्भोगिवतीयथा ४ पतंगोनामतत्रैवगंधर्वेशोमहाबलः करोतिराज्यं
सुकृतीशक्रबहुलपौरुषम् ५ श्रुत्वाप्रहृष्टमायातंदिग्जयार्थं विनिर्गतम् गंधर्वैरुद्भूतैर्युद्धं कर्तुमनोदधे-
६ रथाश्वगजवीरैश्चगंधर्वैर्दशकोटिभिः पतंगआगतो योद्धुं प्रद्युम्नस्यापि सन्मुखे ७ गंधर्वैर्युद्धं दुभिः सार्द्धं
रंयुद्धं बभूव ह भल्लैर्गदाभिः परिधैर्मुद्गरैस्तोमरदिभिः ८ बाणांधकारे संजाते पतंगोतिरथो बली धनुष्टंकार-
यन्त्रासोजगज्जीधनबहुली ९ गदोगदांसमादाय बलदेवानुजो बली तद्वलं पोथयामास वज्रेणैद्रोयथा गिरी-
न् १० गदस्थगदयाकैचिद्गंधर्वाः पतितारणे रथाश्चणिकृताः सर्वे मातंगाभिन्मस्तकाः ११ अश्वारूढाः केपि-
वीराः पतितारणमूर्धनि अधोमुखा उर्ध्वमुखा गंधर्वाश्चैव बाहवः १२ क्षणमात्रेण तत्सैन्येरुधिराणां नदीत्यभूत्
प्रमाथहरमालार्थं शिरांसि जगूहूर्ध्वे १३ सिंहारूढा भद्रकाली डाकिनी शतसंवृता कपालेनापिरुधिरं पिबन्ती दृश्य
ते मृधे १४ एवं युद्धे गदकृते गंधर्वाणां पलायिताम् गंधर्वैश्चस्तदा प्राप्नोहस्तिलक्षबलान्वितः १५ गदंतताडग
दयापतंगो हृदि मैथिल गदोपितं स्वगदया पतंगं हृदि वोजसा १६ तयोश्च गदया युद्धं बभूव घटिकाद्वयम् विस्फु-

वि० अ०
४६

१९८

ल्लिकानाम् तेषां रुचेऽप्यपरिभामिनि कारिपूर्वपादांतपंक्तिरमलास्परतापसस्यं १३ दीपकरागिण्युचुः नयन
 युगलजातं पातुनोहर्निशं तेमदनशरपरोक्षं सर्वलावण्यदीक्षं परित्कृतसुरवृक्षं कोटिशोलक्षलक्षं निजजनकृत
 रक्षदानदक्षकृदाक्षम् १४ दीपकपुत्राऊचुः किं बाहुलिंगयुगलनवपद्यमध्येतुः स्वक्षयाय वसतां निशिता
 युग्मम् गजैवंधनुजयितकिं मकरध्वजस्थभूमंडलं किमथ चंद्रमुखे परस्य १५ मालकोशरागिण्युचुः -
 परिनृत्यति इंद्रमंडले फणिपत्न्या विवलोककुंडले कमले मकरंदनिर्भरे भ्रमरालीवस्फुगंडमंडले १६ माल
 कोशपुत्राऊचुः रविरेव हिमंडलः किमु पयदुर्भर्तुः त्वय वाधते तडित् अधितिष्ठति गंडमंडलं द्युतिस्वंडकलधौ
 तकुंडलम् १७ श्रीरागिण्युचुः कलिंगयोस्वजनयो किलारादापश्यतां युद्धमभूदलीनाम् तेषां गतः कीर
 डपप्रफुलेन च कास्तिपद्ये रणे विवल्लिस्तः १८ रागपुत्राऊचुः परिकरि कृतपीतपटं हरिं शिखिकिरीटनतीकृत
 कंधरम् लकुटवेषु करचलकुंडलपटुतरनटवेषधरं भजे १९ हिंडोलरागिण्युवाच अतसीकुसुमोपमेय
 कांतियमुनाकुलकदंबमध्यवती नवगोपवधुविशालशालीवनमालीवितनोत्तुमंगलानि २० हिंडोलपु-
 त्राऊचुः हरेर्मत्समः पातकीनास्ति भूमौ तथा त्वत्समो नास्ति पापापहारी इति त्वाचमत्वा जगन्नाथदेवं यथेच्छा
 भवेत्तेन तथामांकुरुत्वम् २१ नारद उवाच इति रागकृतं ध्यानं यः शृणोति पठेत्सदा तन्नेत्रगोचरो याति भा
 गवान् भक्तवत्सलः २२ इत्थं स्वदर्शनं दत्वा विदादिभ्यो हरिः स्वयम् बभूव पश्यतां तेषां शार्ङ्गपाणिश्रुतुर्भुजः
 २३ कृत्वा तु दर्शनं विष्णोर्गतिदेवे गणैः सह सैन्यैस्सुतं शंबरारिं स्थापयित्वा यदुत्तमम् २४ द्वारिकां स्वापुरीं गंतुं
 मऽथ चक्रे परात्सरम् २५ मंजीरघंटाकलकिंकिणीकलं सकांस्यपात्रध्वनिनारथेन सग्रीवमुरब्धेति चंचलाश्वे

ग. सं.
१९९

लः प्रसन्नचेतागंधर्वेमाभैष्टेत्यभयंददौ ३५ स्थापयित्वा बलेकाष्ठीं प्रणतं यादवेश्वरः यादवैः प्रस्तुतः शी-
घ्रपुरीं द्वारावतीं ययौ ३६ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे वसंतमानती-
कर्षणनाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ नारद उवाच प्रद्युम्नो यमहावीरो नादयन् जयदुर्मुखं यदुभिः सैनिकैः
सार्द्धं मधुधारातटं ययौ १ सुवर्णाद्रितटीभूते वने वै स्ववक्त्रं शक्रे सुवर्णवर्णं हंसाहेकां च नीलतिकावृते २ हे-
मावतीषु द्रोणीषु देवदुर्गासु मैथिल दानवानां मरुत्याश्च गंगावेन वतीषु च ३ दानवेभ्यः प्रसीतानां क्वचित् स्वर्गात्प-
लायिनां अष्टानां लोकपालानां निधयो यत्र संति हि ४ तत्र शक्रसखो देव आधिपत्याभिरक्षकः श्रुत्वा गतं च प्र-
द्युम्नं युद्धं कर्तुं मनोदधे ५ प्रद्युम्नं प्रेषितः साक्षादुद्धवो बुद्धिस्तमः पप्रच्छ हृष्टमार्गैश्च जनैस्तस्य पुरं य-
यौ ६ नत्वा देवं शक्रसखं सभायामुद्धवः प्रभुः प्रद्युम्नकथितं प्राह विस्तरान् भग्निणां वरः ७ उद्धव उ-
वाच उग्रसेनो यादवेंद्रो द्वारकेशो नृपेश्वरः जंबूद्वीपं नृपान् जित्वा राजसूयं करिष्यति ८ तेन प्रणोदितं
जेतुं रुक्मिणीं नंदनो बली जित्वा सभारतादीनि खंडानि स्वस्य तेजसा ९ अद्यैवेला वृत्तं प्राप्तं जेतुं कार्ष्णिर्महा-
बलः तस्मै यच्छ बलिं शीघ्रं कुलकौशल्यहेतवे १० न च युद्धं हि भवता राजन् सर्वविदां वरः शक्रसख उवाच
शृणु दूतसदा देवैः पूजितो हं नरैः किमु सिद्धो हं वै महावीरो नागलक्ष्मणो बल ११ अष्टानां लोकपालानां आधि-
प्याधिपु रक्षकः कुबेर इव कोशाढ्यः पुरंदर इवोद्धतः १२ उग्रसेनेन दातव्यं मय्यं चोपायनं परम् पराकस्मै न
दास्यामि यदुराजाय भूभुते १३ उद्धव उवाच यथातिरस्कृतां प्राप्तः कुबेरो यदुतेजसा यथाशृंगारनिलक-
श्चैत्रदेशाधिपो बली १४ शम्भो गोहरिर्वर्षशउत्तरेशो गुणाकरः यथा दैत्यसखो राजालं केशो राक्षसेश्वरः -

वि. अ.
४७

201

१९९

लिंगाक्षरन्त्यौ द्वे गदे चूर्णी विभूवतुः १७ लक्षभारमयीं गुर्वी गदामादाय सत्वरम् गदन्तताडशिरसि पतंगोरणदु-
 र्मदः १८ गदाप्रहारेण गदः क्षणमूर्च्छामिवापह एवं कृते घोरमृधे पतंगेन महात्मना १९ तदैव हारिकापु-
 र्यास्तेजः संधत्तमागतम् ददृशुर्यादवाः सर्वे कोटि मार्तण्डसन्निभम् २० तस्मिन् तेजसि गौरांगो बलदेवो महा-
 बलः आविर्बभूव सहसा भगवान् भक्तवत्सलः २१ गंधर्वाणां बलसर्वसमाकृष्य हलेन तताडमुसलं क्रुद्धो
 बलीनीलांबरो वली २२ स्थानगजान् तुरंगांश्च वीराः शस्त्रभृता वराः निपेतुर्युगपत्सर्वचूर्णिताश्चोपलाइव २३
 पतंगो विरथस्तस्माद्भयभीतः पुरीययौ पुनर्योद्ध्यादवैश्च सेनाव्युहं चकार ह २४ शतयोजनविस्तीर्णां गं-
 धर्वाणां महापुरीम् वसन्तमालतीं सर्वा उद्धिदाय हलेन वै २५ विचर्षवतः क्रुद्धो न देकामदुधेन प हाहाका-
 रस्तदैवासीन् भगव्यापतिनैर्गृहैः २६ तिर्यक्पोतमिवाघूर्णनगरीं वीक्ष्य सत्वरम् पतंगः सर्वगंधर्वैर्हर्षितः सन्
 कृतांजलिः २७ स्वचिद्धेमसवर्णानां मुक्ता तोरणशालिनाम् दशयोजनविस्तीर्णां कृतानां विश्वकर्मणाम् २८
 कामगाणां पताकाभिर्युतानां कुम्भकोटिभिः सहस्रार्कप्रकाशानां विमानानां द्विलक्षकम् २९ चतुर्लक्षं गवा-
 नां चतुरंगानां दशार्बुदम् एलालवगकाश्मीरजातीफलफलेः सह ३० सुधाफलानां दिव्यानां कोटिशोभाज-
 नानि च नीत्वा बलिसमादाय दत्त्वा नत्वा प्रधर्षितः ३१ कृतांजलिः प्राह बलं बलभद्रः प्रसादवित् पतंग उवा-
 च राम राम महावीर्यनजाने तव विक्रमम् यस्यैकमूर्द्धितिलकं दृश्यते भुवि मण्डलम् ३२ देवाधिदेव भगवन् का-
 मपालनमोस्तु ते नमो नन्ताय शेषाय साक्षाद्रामाय ते नमः ३३ जयजयाच्युत देव परात्पर स्वयं मनन्त दिगन्तगतश्चु-
 तः सुरमुनीन्द्राणीन्द्रवराय ते मुसलिने बलिने हलिने नमः ३४ नारद उवाच एवमुक्तः पतंगेन बलभद्रो महाब-

बलं दृष्ट्वा शक्रसरवो बली धनुष्टंकारयन्प्राप्तोजगर्जघनबह्वली ३४ अर्जुनंदशभिर्बाणैर्विंशत्याभानुमेव-
च सांबाणशतैर्युद्धेनिरुद्धचशतैः शरैः ३५ द्विशतैश्चगदवीरंसहस्रं सारणंतथा तताडसमरेवीरोधन्वीश-
क्रसरवो बली ३६ तद्बाणैः सरथावीरावभ्रमुर्धटिकाद्वयम् चक्रवत्कुम्भकारस्थतदद्भुतमिवाभवत् ३७ ह-
याश्चपचताप्राप्ताः श्लथद्वंधारथाभ्रमात् रथिनश्छिन्नमनसः सुतामूर्च्छागतोमृधे ३८ सचान्यरथमारुत्य-
धनुष्टंकारयन्बलात् धनुः शक्रसरवस्यापि विच्छेददशभिः शरैः ३९ द्वाभ्यां सूतं शतैरश्वान्सहस्रैस्तद्रथं श-
रैः चूर्णयामास राजेंद्रसांबोजां बवती सुतः ४० सच्छिन्नधन्वा विरथो हतान्धो हतसारथिः नागेंद्रम-
त्तमारुत्य शूलजग्राहरोषतः ४१ विव्याध सांबं शूलेन हृदि शक्रसरवो बली तेन घातेन सांबोपि किं विद्या-
कुलमानसः ४२ योजने पादविच्छेपं कज्जलाद्रिसमप्रभम् चतुर्योजनमुच्चांगं योजनाद्धैरदह्वयम् ४३-
महच्चीत्कारकुर्वन्ति शङ्खादंडमंडलैः शूरवलेपातयन्तं चतुर्योजनविस्तृतैः ४४ गजान्वीरान्मदयन्तरथान्श्वा-
नितस्ततः दत्तैः पादैर्घातयन्तं कालांतकयमोपमम् ४५ आगतं वीक्ष्य नागेंद्रं शत्रूणां नोदितं परम् विचरन्तं मुधा-
द्भीताय दुसेनाविदुर्दुवुः ४६ गदोगदां समादाय बलदेवानुजो बली जघान तद्गजं कुम्भे गदया वज्रकल्पया-
४७ गदया भिन्नकुम्भोपि गजो युद्धे पपात ह छिन्नपक्षो यथा शैलस्तदद्भुतमिवाभवत् ४८ अथ शक्रसरवो
यावत् गदाजग्राहरोषतः तावत्तताडगदया गदो शक्रसरवं हृदि ४९ तेन घातेन सगजोपतितो मूर्च्छितो
भवत् पुनरुत्थाय सगदं भुजाभ्यां जगृह मृधे ५० गदशक्रसरवो युद्धे युयुधाते परस्परम् रंगे मल्लो विवबन्
चन्यौ तौ वारणा इव ५१ भुजाभ्यां तं समुत्थाय बलदेवानुजो बली विक्षेपतत्पुरे वीरं बलान्तशतयोजनात्

१५ संवत्सरः केतुमालः शकुन्याद्यामहाकराः तथापि भूतस्त्वं राजन् बलितस्मै प्रदास्यसि १६ नारद उवाच
 इत्युद्धव वचः श्रुत्वा कुहूः शक्रसरवो बली उद्धवं प्रत्युवाचाथ शृणु भागवतोत्तम १७ यावद्वलिं प्रदास्यामि
 तावत्त्वं संस्थितो भव अन्यथा ते गतो नास्ति सत्यं सत्यं महामते १८ उद्धव उवाच वयं तु मन्त्रिप्रवराः पूर्णज्ञा
 नप्रदावरा मत्सीक्षणं न मन्यन्ते तेषां यन्मंडलं भूशम् १९ नारद उवाच एवं सहस्ररोधेन रोधयामास नो-
 द्धवम् उद्धवं नागतराजन् यदूनामनुशोचताम् २० दिनानि कतिचित्त्रव्यतीक्षुस्तमपश्यताम् मन्मुरवान्नुदु-
 पाकर्ण्य प्रद्युम्नो भगवान्हरिः २१ जेतुं शक्रसरवंप्रागाभिपुरं च्यवको यथा यदुभिर्मातृभिः सार्द्धं सैन्यपरिवा-
 रितः २२ स्रवर्णाद्रिगुहाद्वारात्संप्राप्तो मकरध्वजः वीरकोदंडं कारैर्दुर्दुभिर्ध्वनिमिश्रितैः २३ अश्वहैर्बैर्ह-
 स्तिनादैर्विनेदुश्च दिशो दश सैन्यपादरजोभिश्च युधेयादवैः सह २४ बभूव तु मुलं युद्धं छादितं व्योममंडलम् वी-
 क्ष्य सर्वैर्मेरुदेवाभ्यं प्रापुर्नृपेश्वर २५ अथ शक्रसरवः कुहू रथारूढो महाबलः असौ हि णीभिर्दशभिर्यु-
 धेयादवैः सह २६ बभूव तु मुलं युद्धं देवानां यदुभिः सह प्राकृतः प्रत्येराजन् नधीनामध्वमिर्यथा २७ श-
 स्त्रांधकारे सजाते सारणो रोहिणीस्ततः बलदेवानुजो वीरो दंसितो गजसंस्थितः २८ सर्वेषामग्रतः प्राप्तो य-
 नुष्टंकारयन्मुहुः तद्वलं पौथया प्रासबाणैः कोदंडनिर्गतैः २९ श्रीसारणस्य बाणौधैः केचिद्वीरादिधाकृताः
 तिर्यग्भूतारथा युद्धे निपैतुः पादपाङ्ख ३० गजानां भिन्नकुंभानां मोक्तिकानि पतांतरात् बाणाधकारे सजाते
 रात्रौ तारागणा इव ३१ संचिद्यमानैरश्वैश्च वीरैर्नगैरणांगणो बभौ भूतगणैर्युक्तं यथा क्रीडामुपायते ३२
 सारणस्य बलं दृष्ट्वा सर्वे देवाः पलायितां संचिन्नभिन्नकोदंडा अभिताः शीणकिंचुकाः ३३ पलायमानं स्त-

ग० सं०
२०१

२०३

वैपद्मरागाणांभारंविद्युर्बुदंनृप १५ जांबूनदस्रवर्णानांहाटकानांतथैवच स्रवर्णाद्रिसुवर्णानांकोटिभा-
राश्चकोटिशः १६ राज्यनवनिधीन्सर्वान्देवानांमैथिलेश्वर अष्टानालोकपालानामधिपत्याधिरक्षकः -
१७ नीत्वोद्धवंशक्रस्रवोदत्तेवंबलिमद्भुतम् कौशल्यहेतवेकाष्णिप्रणनामकृतांजलिः १८ तस्मैनुष्टः
शंबरारिःप्रददौरत्नमालिकाम् संस्थाप्यराज्येतराजनृतेषांहिप्रकृतिःसताम् १९ इत्थंशक्रसरवजित्वा
प्रद्युम्नायबलिंददुः शिविराणांसमूहोभूदरुणोदानवीमनुः २० महाधनरवचिद्विश्ववित्तानैःशतयोजन-
म् पतत्पताकैर्दिव्याभैभून्यस्तविजयाध्वजैः २१ विरेजेशिविरव्यूहोलहरीभिःपयोदधिः आकाशा-
दागतंतत्रगजास्तदपुरंदरम् २२ सस्मैत्यसहसाराजनृदुदुभिध्वनिसंयुतम् संवीक्ष्यवेगतोवीराजगृहः -
शस्त्रसंहतिम् २३ पुनरिद्रचतंज्ञात्वाबभूवुर्हर्षितोनृपाः श्रीप्रद्युम्नसभामध्येकथितंनचमघसरवात् २४
शृणुराजन्महाबाहोत्त्वपरावरवित्तमः लीलावतीनामपुरीमुमाहेमाद्रिसानुषु २५ विद्याधरेशःसुकृतिस्त
वराज्यंकरोतिहि तत्कन्यासुंदरीनामशतचन्द्रनिभाशरभा २६ आगतादेवताःसर्वेतस्याराजन्स्वयंव
रे लोकपालास्तथासर्वसंप्राप्तादिव्यविग्रहा २७ यंहृष्टवामूर्च्छिताहंस्यासमेभर्तुभिर्विष्यति गिरित्येवंप्र
जल्पन्तिसुंदरंवरमिच्छती २८ तत्रापिगच्छसहस्राभ्यातृभिःसहकोतुके स्वयंवरेपश्यवरंदेवलोकैश्चमं
डितम् २९ नारदउवाच तच्छ्रुत्वाभगवान्काष्णियादिवभ्रातृभिःसह पुरंदरेणसहसापुरीलीलावती-
ययौ ३० विशालाजिरसंयुक्तेरवविद्रलमनोहरे चंदनागरुकस्तूरीकुंकुमद्रवचर्विते ३१ मुक्तामुक्तैस्तो
रणैश्चवित्तानैःसमहाधनैः जांबूनदाशनैःसाक्षादिंद्रलोकेशयापरे ३२ तस्मिन्स्वयंवरेतस्थोप्रद्युम्नोदिव्य-

वि० अ०
४८

२०१

५२ तदाजयजयारावोयदुसैन्येबभूवह जयदुंदुभयोनेदुःशसशंसुर्मुहुर्जनाः ५३ इतिश्रीम
 द्रगाचार्यसंहितायांविश्वजित्स्वदेनारदबहुलाश्वसंवादे शक्रसरवयुद्धेनामसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७
 नारदउवाच स्वपुरेपतितोमूच्छागतःशक्रसरवोभृशम् उत्तस्थौचक्ष्णतत्रकिंचिद्वाकुलमानसः १
 अथकाष्ठीपरं ब्रह्मज्ञात्वाशक्रसरवस्त्वरन् स्वसकाशाहलनीत्वायदूनांचबलययुः २ ऐरावत्कु
 लेभैश्चत्रिदंडीसंडसतिनः चतुर्दताःश्वेतवर्णाः सहस्राणिमदच्युतः ३ हेमाद्रिप्रभवानागोयोज
 नद्वयविग्रहाः कोटिशःपर्वताकाराउन्मत्तादिग्गजाइव ४ दिव्यास्वादिव्यगतायःकोटिशःकोटिशो
 नृपः शतार्बुदारथादिव्याशांतकौभमयापराः ५ अयुतानिविमानानियोजनद्वयशालिनाम् नि
 युतकामधेनूनांपारिजातसहस्रकम् ६ करिदंतरवचिदंताहेमरत्नरवचित्पदाः मुक्तास्तवकसंवृद्धा
 गुणायत्रस्फुरत्प्रभाः ७ मल्लिकामकरदाद्राशिरीषकुसुमाकुलाः पयःफेननिभाःशय्याःकोटिशः
 सोपबर्हणाः ८ वितानानिविचित्राणिभित्तिवस्त्राणिकोटिशः आसनानिमृदुस्पर्शचित्रवर्णानिस
 वशः ९ दीर्घाणिचोपबर्हणिविश्वकर्मकृतानिच मुक्तास्तवकहेमर्षिःस्वचिन्तानिसहस्रशः १० -
 सहस्रयोजवनिकाः शिबिकानांचकोटिशः छत्राणांचामराणांचदिव्यसिंहासनैःसह ११ व्यजना
 नांतथाकोटिराज्यश्रीभूषणानिच पीयूषाणांद्रोणकोटीसधर्मांचसभातथा १२ एवंचसर्वतोभ
 द्रोपद्यानीतिसहस्रकः हीरकानांचहरितांमुक्तानांचतथानिच १३ गोमेदानांकोटिभारांनीलकानांत
 थैवच आदित्यचंद्रकांतीनांबैडूर्याणांसहस्रशः १४ स्यमंतकमणीनांचकोटिभारासमागतः तथा

ग० सं०
२०२

४८ श्रीकृष्णबलदेवाभ्यां सर्वैर्द्विजैः सह प्रद्युम्नं समानेतुं उग्रसेनो विनिर्गतः ४९ गीतवादित्रघो-
षेण ब्रह्मघोषेण भूयसा मुक्तावर्षैर्लज्जिपुष्पैः पाठैरावैः सुमंगलैः ५० वानरैर्द्रुमुरस्कृत्य सौवर्णैः कल-
शैर्नृप गन्धर्वैर्वरिमुखाभिः शंखदुन्दुभिर्वेणुभिः ५१ गन्धाक्षतैर्हर्मपात्रैः पुष्पधूपैर्यवांकुरैः उग्रसे-
नशंकराः सन्मुखचागजामह ५२ खड्गनीत्वोऽग्रसेनस्य पुरोधत्वाकृताजलिः ननामकार्षिर्द्युभि-
र्भ्रातृभिः सह मैथिलः ५३ श्रीकृष्णसबलनत्वासर्वान्वृद्धान् प्रणम्य च गर्गचार्य्यं नृनामांश्च प्रद्युम्नो मी-
नकेतनः ५४ संश्लाघ्याप्यर्च्य विधिवत् ब्राह्मणैर्वेदसूक्तिभिः आरोप्य वारणे काष्ठीं उग्रसेनपुरीययौ ५५
हारिकाया मंगलो भूतयदूनां च गृहे गृहे इत्थं नृपस्ते कथितः किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ५६ इति श्रीमद्गो-
चार्य्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसवादे प्रद्युम्नहारिकागमनं नामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ४८
नारद उवाच अथोऽग्रसेनो नृपतिः सर्वधर्मभृतांवरः श्रौतृष्णेन सहायेन क्रतुराजं चकार ह १ गर्गाद्यदुकुला-
चार्य्यानि मुहूर्तबोध्ययत्नतः बहुभ्यः प्रददौ राजन्सहृदोऽपि निमन्त्रि च २ भक्त्या परमया हूता क्रषया मुन-
यो द्विजाः आजगमुर्द्वारकां सर्वे पुत्रशिष्यैः समावृताः ३ वेदव्यासः शुकः साक्षान्मैत्रेयोऽथ परोशरः पौल-
स्त्युमतदुर्वासा वैशंपायन इत्यपि ४ जैमिनि भर्गि वोरामो दत्तात्रेयो सितो मुनिः अंगिरा वामदेवो त्रिर्वसिष्ठः
कण्व एव च ५ विश्वामित्रः शतानन्दो भारद्वाजोऽथ गौतमः कपिलः सनकाद्याश्च विभाण्डश्च पतञ्जलिः ६-
द्रोणः कृपः प्राद्विपाकः शांडिल्यो मुनिसत्तमः अन्ये च मुनयो राजन्सशिष्याश्च समागताः ७ ब्रह्माशिवो
जंभभेदी देवारुद्रगणास्तथा आदित्यामरुतः सर्वे वसवोऽथ योश्विनो ८ यमोऽथ वरुणः सोमोऽथ नदोग-

वि० अ०
४८

२०२

आसने गिरिशृंगेयथाशृंगसर्वेषांपश्यतां नृप ३३ ब्रजेशामुनयस्तत्र देवारुद्रगणास्तथा मारुतोरवयश्चै
 ववसवोऽथ यथोऽश्विनौ ३४ यमोऽथ वरुणः सोमोऽधनदः शक्र एव हि सिद्धविद्याधराश्चैव गंधर्वाः किन्नरा-
 स्तथा ३५ अन्येऽतमागताः सर्वे रत्नाभरणभूषिताः जह्रुर्वै बाहिकीमाशां प्रद्युम्नवीक्ष्य मैथिलः ३६-
 सासुंदरीतत्र सुरत्नमालयारतिं चरमाक्षिपतीं निर्गतां बाणारमारूपवतीं सुलोमजां विदुर्बन्तीं ववभौवरांग-
 नाम् ३७ यां वीक्ष्य सर्वे स्फुटदुःसुसर्वतो मोहं प्रयातेषु तथैव मैथिलः श्रीः सर्वलोकस्य च पश्यतो वरमविचिन्व-
 ती सा च पलेवचांबुदम् ३८ दिव्यांबरपद्मदलायतेक्षणं प्रद्युम्नवीरनरलोकसुंदरम् समेत्य मूर्च्छां समवाप स-
 दरीविद्याधरीशाशमवाप स सुंदरम् ३९ समुत्थिता सा त्वत्तर्हर्षविह्वलानस्थौ सुमालां विविधायतङ्गले विद्या-
 धरेशः सुकृतीश्च सुंदरीसुतांददौ मैथिलशंबरारय ४० नदत्स्फुटस्यैषु तदैव निर्जरानसेहिरे वीक्ष्य विवाहमंग-
 लम् तत्सर्वतः संरुरुधुः स्वयं वरं प्रचंडमेधा इव भास्करं परम् ४१ क्रोधवृत्तान्न तानमराधनुर्द्धरान् मदोद्धृता-
 न् वीक्ष्य हरेः स्वयं वरम् श्रीकृष्णदत्तं स्वफलंधनुः स्वयं त्वरंगहीत्वा यदुभिर्जगर्जह ४२ तृच्चापमुक्तेर्विशिखैः
 स्फुरत्प्रभैश्चित्वा युधामैथिलशीर्णकंचुका विदुर्दुवुस्ते च दिशो दशामरा नीहारमेधा इव सूर्यरश्मिभिः ४३-
 प्रद्युम्नो भूगवान् साक्षादित्यजित्वा स्वयं वरम् विजेत्यलावृत्तरवडं भारतंगतुमुद्यतः ४४ भ्रातृभिर्यदुभिः-
 सैन्यैः सर्वैर्मित्रजनैः सह आययौ भारतं खंडनाद्यनृजयदुं दुभीन् ४५ पश्यन् देशाननेकांश्च जंबूद्वीपजयो बली-
 आवर्तान् द्वारकान् देशान् प्राप्तो मूर्च्छिहरेः सुतः ४६ प्रद्युम्नः प्रेषितः साक्षादुद्धवो बुद्धिसन्तमः प्रणनामोऽयं
 सेनं तं सभायां श्रीहरिं बली ४७ वर्षवर्षेपि यज्जातं जंबूद्वीपजयतया तत्सर्वं हि यथायाग्याकथयामास चोद्धवः

ग० सं०
२०३

२०६

अन्येपितत्राजानः सुहृत्संबन्धिबांधवाः सकान सृष्टिभिः पौत्रैः पुत्रैराजगुरुध्वरम् २७ इति श्रीमद्ग
र्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसवादे स्वजननिमंत्रणानामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ४९
नारद उवाच अर्थसिद्धेरिव द्वारेरेवताद्रिसमुद्रयोः मध्ये पिंडारकेच्छेत्रे यज्ञारंभो बभूवुह १ पंचयोजन
विस्तीर्णः कूडो भूद्यस्य चाध्वरे योजनब्रह्मकुडस्तु गव्यूतिः पंचकुडकाः २ मेखलागते विस्तारो वेदीभिर्नि
र्मिता हृशः सहस्रहस्तमुच्चांगो यज्ञस्तभो बभौ महान् ३ पंचयोजनविस्तीर्णः सौवर्णो यज्ञमंडपः वितान-
तोरणैरेजेकदलीरवडमंडितः ४ भोजवृष्यधकमधुशूरसेनादशार्हकाः देवैश्च सहितो राजा बभौ शक्रइ-
वाध्वरे ५ यज्ञावतारः श्रीकृष्णः परिपूर्णतमो ध्वरे बभौ पुत्रैश्च पौत्रैश्च परमात्मैव भूतिभिः ६ महासंभूत
संभारे राजसूये ध्वरे वरे गर्गाचार्यगुरुकृत्वा यदुराजो त्यदीक्षितः ७ होतारो दशलक्ष्माणि दशलक्ष्माणि दी-
क्षिताः अध्वर्यवः पंचलक्षमुद्रा तारस्तथा परे ८ हस्तिशुंडा समाधारा मुक्ताज्यस्य हुताशनः अजीर्ण-
प्रापतद्यज्ञे चित्रं विविधमैथिलः ९ केपि जीवास्त्रिलोक्या तु न बभूवुर्बभूवुः क्षिताः सर्वदेवास्तु सोमेन त्यजीर्ण
त्वमुपागताः १० रुचिमत्या धर्मपत्न्योऽग्रसेनो यदुरादबली अध्वरावभृथस्मानैतीर्थं पिंडारके करोत् ११
व्यासाद्यैर्मुनिभिः स्नातो विधिवद्देवसूक्तिभिः यथा दक्षिणया यज्ञेरुचिमात्मा बभौ नृप १२ देवदुंदुभयोने
दुर्नरदुंदुभयस्तदा उग्रसेनो परिस्फुराः पुष्पवर्षं चक्रिरे १३ गजानां हेमभाराणां निधुतानि चतुर्दश श-
तार्बुदहयानां तु यज्ञांते दक्षिणां पराम् १४ कोटिशो नवरत्नानां महाहारं वरैः सह गर्गाचार्या यमुनये गृहोप-
स्करसंयुताम् १५ उग्रसेनो ददौ राजा यादवंद्रो महामना गजानां तत्र साहस्रं हयानां मयुतं तथा १६ विं

वि० अ०
४९

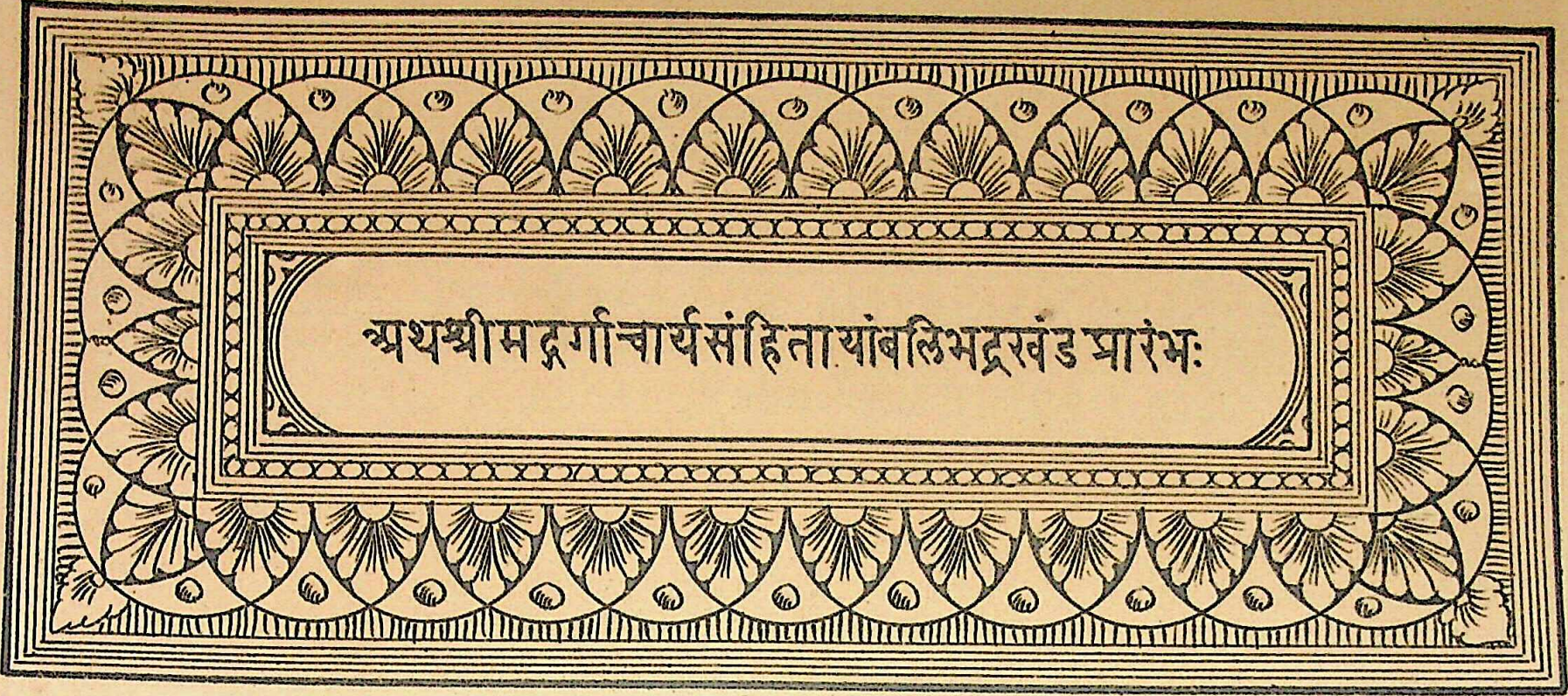
२०३

णनायकः सिद्धविद्याधराश्चैव गंधर्वाः किन्नरादयः ९ गंधर्वप्सरसः सर्वा विद्याधर्यः समागताः वेता-
 लादानवादैत्याः प्रन्हादो बलिना सह १० रक्षो विभीषणैः सार्द्धं लंकाधीशो विभीषणः सर्वैश्च वानरैः सा-
 र्द्धं हनूमान्वायुनंदनः ११ क्रक्षैश्च दंष्ट्रिभिः सार्द्धं जांबवान् क्रक्षराट् बली सर्वैश्च पक्षिभिः सार्द्धं गरुडः प-
 क्षिराट् बली १२ सर्वैः सरीसृपैः सार्द्धं वासुकिर्नागिराट् बली गोरूपधारिणी पृथ्वी सर्वाभिः कामधेनुभिः
 १३ सर्वैः शलैर्मूर्तिमद्भिः सुमैरुश्च हिमाचलः गुल्मवृक्षलताभिश्च वटः साक्षान्त्रयागराट् १४ महानदी
 भिः सहिता श्रीगंगायमुनानदी पारो वारासस्रथारत्नोपायनसंयुताः १५ आजगमू रुरुग्रसेनस्य राजसूयस्य-
 चाध्वरे सप्तसूर्यस्त्रियो ग्रामानवारिण्यानवारवला १६ चतुर्दशैव गुह्यानि विख्यातानि महीतले तीर्थरा-
 जः प्रयागश्च पुष्करं बद्रीकाश्च मम १७ सिद्धाश्च मोविनसनकुंडैः सर्वैः सरोवरैः वनानि दंडकादीनि सर्वैश्चो-
 पवनैः सह १८ क्षत्रैः समग्रैर्विमलैरेते तत्र समाययुः श्रीमद्रोवर्द्धनो नाम गिरिराजो ब्रजेश्वरिः १९ वृं-
 दावनैर्ब्रजवनैः सरत्कुंडैः समाययौ कीर्तिर्यशोमतिः साक्षाद्गोपीभिर्गोपिकेश्वरी २० श्रीराधाशिविका
 रूढा सरवी संधैश्च कोटिभिः शतयुथश्च गोपीनां द्वारकां प्रययौ मुदा २१ तासां वासो यत्र यत्र गोपीभूमि-
 श्च सा भवत् तदंगरागं सजातं गोपीचंदनमेव हि २२ गोपीचंदनलिप्तांगो नरो नारायणो भवेत् चतुर्वे-
 णास्तथा सर्वे आजगमुस्तस्य चाध्वरे २३ धृतराष्ट्रो बुद्धिचक्षुः साक्षात्तु दुर्योधनः कलिः शाल्वो भीष्मश्च
 कर्णश्च कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः २४ भीमोर्जुनो धनकुलः सहदेवस्तथा परे द्रुपदो वीष्मश्च २५ धृष्टकेतुर्भीष्मकश्च नायजित्कोशलेश्वरः
 बृहत्सेनो धृतिः साक्षान्मैथिलेशः पितामहः २६

इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडः समाप्तः

शङ्खारं सुवर्णानां ब्राह्मणे ब्राह्मणे ददौ मरुतस्य महायज्ञे त्यक्तयात्रायथाहिजा १७ तद्योगसेनस्य कृतो सं
 तुष्टा हर्षिता गताः संतुष्टा देवताः सर्वाः प्राप्तभागा दिवंगताः १८ भूमिद्वयां वंदिनश्च जयारावा गृहंगताः -
 रक्षोदैत्या वानराश्च दंष्ट्रिणः पक्षिणस्तथा १९ नागाः संतुष्टमनसः सर्वस्वंगृहययुः गावः शैलारुक्ष-
 संधानदीतीर्थाश्च सिंधवः २० संतुष्टाः प्राप्तभागा ये ते सर्वस्वंगृहययुः राजानो यस्माद्गताः पारिव-
 ह्येण भूयसा २१ पूजिता दानमानाभ्यां तेऽपि स्वस्वंगृहंगताः नदाद्या गोपमुरव्या ये श्रीकृष्णान् प्रपूजिताः २२
 हर्षिताः प्रेमदानाभ्यां तेऽपि सर्वव्रजययुः एतत्ते कथितं राजन् महायज्ञस्य मण्डलम् २३ यत्र श्रीकृष्णा च द्रो-
 स्ति तत्र किं सफलं न हि ये शृण्वन्ति कथामेतां पठन्ति स ततनराः २४ धर्ममर्थं च कामं च मोक्षं तेषां प्रजाय-
 ते २५ पूर्णः परेशः परमेश्वरः प्रभुः पुनातु वोयः पुरुषः पुराणः शृण्वन्ति ये तस्य कथां विचित्रां कुर्वन्ति ती-
 र्थस्वकुलं नरास्ते २६ छलेन यत्तस्य हरिः परेश्वरो भारं विदेहेश भुवो वतारयत् यो भूच्चतुर्व्यूहधरो यदोः -
 कुले तस्मै नमो न त गुणाय भूभृते २७ इति श्रीमद्भगवत्संहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसवा-
 दे उग्रसेनमहोदये राजसूययज्ञोत्सववर्णनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५० श्रीगोपालकृष्णार्पणमस्तु -

श्रीगणेशायनमः बहुलाश्वउवाच श्रुतंतवसुरबाहूह्रन्मंगलंपरमाद्भुतं सूधास्वंडात्परंमिष्टंखंडंविश्वजितंप
 रं १ परिपूर्णतमस्यापिश्रीकृष्णस्थमहात्मनः षोडशस्त्रीसहस्राणांपुत्रादशदशाभवन् २ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्च
 बभूवुः कोटिशोमुने रजांसिभूमेर्गणयेन्नकविश्चेद्धरेःकुलं ३ रेवत्यांबलदेवस्यरामस्यापिमहात्मनः पुत्रोदयः
 कथंनस्यादेतन्मेब्रूहितत्वतः ४ श्रीनारदउवाच बाढमुक्तंभगवतःसंकर्षणस्यान्युताग्रजस्यबलभद्रस्यरामस्य
 कामपालस्यकथांसर्वथातवाग्रेकथयिष्यामि ५ अथकदाचित्प्राद्विपाकोनाममुनींद्रोयोगींद्रोदुर्योधनगुरुर्ग
 जाङ्गयेनामपुरंप्राजगाम ६ स्रयोधनेनसंपूतःपरमादरेणसौपचारेणमहार्हिसिंहासनेस्थितोभूत् ७ तंप्रदक्षि
 णीकृत्यप्रणिपत्यकृतांजलिः पुरःस्थितोमनसंदेहंस्मृत्वा धार्तराष्ट्रइतिहोवाच ८ संकर्षणःसाक्षाद्बलभद्रःकिं
 कारणात्कस्माल्लोकात्केनप्रार्थितो भूलोकानाजगामयेनेदंपुरंतिथ्यग्भूतमभवत् तस्यममगुरोर्गदाशिक्षाकर
 स्याहोतत्प्रभावंनितरांवदात् ९ प्राद्विपाकउवाच युवराजकुरूद्वहेषदुवरस्यप्रभावंशृणुयच्छ्रवणोपाप
 हानिपरंभूयात् १० अस्मिन्हापरातेनृपव्याजदैत्यानीककोटिभिर्भूरिभराक्रांताभूगौर्भूत्वास्वयंभुवंशरणं
 जगाम ११ तदुपचर्यस्फुरन्नेष्टःसर्वस्फुरणैः समृडोवैकुण्ठनाथंपुरस्कृत्यश्रीवामनवामपादांगुष्ठनखनिर्भिन्ना
 ंर्द्धाङ्कटाहविवरमार्गेणबहिर्निगत्यकोटिशोडनिचयं ब्रह्मद्रवसंप्रेक्षन्विरजातीरंप्राप्तवान् १२ अथाग्रे सं
 रव्यकोटिमातंडज्योतिषांमंडलमवेक्षधातानत्वाध्यात्वातत्रानंतसहस्रवदनंसंकर्षणंसर्वगुणलक्षणलक्षितं
 देवैःसहदर्श १३ तद्गोकुण्डलीभूतोत्संगेष्टंदारण्यकालिंदी गोवर्द्धनाद्रिकुंजमिकुंजलतातरुपुंजगोपालगो
 पीगोकुलसंकुलंललितंगोलोकंसर्वलोकनमस्कृतं समेत्यत्रन्ननिजनिकुंजेनिजाज्ञानीत्वात्तप्राप्यसाक्षात्परिपू

अथश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांबलिभद्रखंडप्रारंभः

ग० सं०
२०६

२०८

नमौलि मंडल मंडितः प्रस्फुरत्किरीटकटकांगदः सभामेत्यानांतविग्रहे संप्रलीनो भूत् ७ अथ पातालस्था धस्तात् द्वा
त्रिंशद्योजन सहस्रांतरात्समागतो भगवतस्तमसी कलः साक्षात्सहस्रवदनकिरीटमार्तेडमंडलमंडितो वेदव्यासपरास
रसनकसनंदनसनातनसनत्कुमार नारदसारव्यायनपुलस्त्यबृहस्पतिमैत्रेयोयादिमहर्षिभिः संशोभितो वासुकीम
हाशंखश्वेतधनंजयधृतराष्ट्रकुहककालियतक्षककंबलाश्वतरदेवदत्तादिभिः नागैर्द्रश्चाभरपाणिभिः संसेव्यमा
नोमृगमदागुरुकुंकुमचंदनपंकावलिप्यमानाभिर्नागकन्याभिः संस्तूयमानः सिद्धचारणागंधर्वविद्याधरगणैरुपगी
यमानो हाटकेश्वरत्रिपुरबलकालकेयकलिनिवातकवचैरनुपायिभिः पुरःसरैः रुद्रैकादशव्यूहैर्नाभिकामधेनुवर
णैः पञ्चाक्षयायिभिर्वीणावेणुमृदंगतालदुंदुभिध्यानशब्दायमानः फणींद्रोनाग्रेंद्रइवतूर्व्यगतिर्विराजतय-
स्यैकफणेचेदंक्षितिमंडलं सिद्धार्थइवलक्ष्यतेसाप्यागत्यमहानंतविग्रहे सलीनो भूत् ८ तच्चित्रं दृष्ट्वा तत्सभापा
र्षदाः सर्वे तं परिपूर्णं तमं ज्ञात्वा वनताविस्मिता बभूवुः ९ अथानंतवदनो महानंतः संकर्षणो भगवान् पार्षदा
न् १० सिद्धानुवाच अहंभूरिभारहरणार्थं भुवि गमिष्यामि तस्माद्युयं यादवेषु भविष्यथ ११ भो प्रबलोद्भ
टसुमते सारथे भवता त्रैवस्थीयतां शोचं मा कुरुतात् यदा युद्धार्थं त्वत्स्मरणं करिष्यामि तदा त्वं दिव्यं तालांकरथं
नीत्वा मत्समीपं आगमिष्यसि १२ हे हलमुशलेयदायदायुवयोः स्मरणं करिष्यामि तदा तदामत्पुरराविभूतिं भवतं
१३ भो चर्मत्वमपि चाविर्भव हे सुनयः पाणिस्मादयो हे व्यासादयो हे कुमुदादयो हे कोटिकरुद्रा हे भवानीनाथ हे को
टिशोरुद्रा हे भवानीनाथ हे एकादशरुद्रा हे गंधर्वा हे वासुक्यादिनागैर्द्रा हे निवातकवचा हे वरुणा हे कामधेनो भूभ्यां
भरतरवंडेयदुकुलेऽवतारं मायूयं सर्वं सर्वदा एत्यममदर्शनं कुरुत प्राद्विपाकउवाच इत्याज्ञप्ताः सर्वे स्वंधामसमाज

ब० अ०
२

२०६

एतमे स्वयं श्रीकृष्णचंद्रमसंख्य ब्रह्मांडपतिं श्रीराधापतिं श्यामलक्षविं पीतांबरवनमालावशीधरं कृष्णत्वनक
 नूपुरकिंकिणीकटकांगदहारस्फुरत्कौस्तु भांगुलीयकैः सर्वतः परिस्फुरत्कोटिबालमार्तंडमंडलकिरीटकुंडलमंडित
 गण्डस्थलमलकालिभिर्विभ्राजमानमुरवारविंदनमस्कृत्यविधिः सर्वैः सर्वभूभारवृत्तांतकथयांबभूव १४ तेषां वि
 ज्ञप्तिं विज्ञाय भूरिभारहरणार्थं भगवान् स्वजनान् सर्वदेवान् यथातथ आज्ञां दत्वा ऽनंतसहस्रवदनमिति होवाच
 १५ अंगपुरस्त्वमपि वक्तुं देवस्य देवक्यां भूत्वारोहिण्युदरादाविर्भवपश्चाद्देवक्यापुत्रतामहं प्राप्स्यामि १६ इति
 श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां बलभद्रखंडे दुर्योधनप्राद्विपाकसंवादे ऽवतारकारणं नाम प्रथमोऽध्यायः १ प्राद्वि-
 पाक उवाच इत्युक्तः सहस्रवदनांगतुमभ्युदितस्वसभायां स्थितो भूत् तदैव सिद्धचारुगन्धर्वाः सर्वतस्तनत
 कंधरावभूवुः १ अथ सङ्गतिः सारथिर्दिव्यस्थितालां कंसां च समानीय सन्मुखः स्थितो भूत् २ परसेन्यविदा
 रणां सु लं दत्यदुमनंहलंतेतूष्णीपुरस्तादुपतस्थतुः ब्रह्ममयं नाम वर्मचोपतस्थे ३ अथ तत्र श्रीबलभद्रसभायां
 सर्वेषां पश्यतां रमायकुंठात्समागतः पाणिनिपतंजलिभिर्मुनिभिः स्तूयमानः सहस्रफणमौलिविराजमानः सिद्ध-
 चारुचामरसंसेव्यमानः शेषस्तमनतसंकर्षणं स्तुत्वा तद्दिग्रहे सलीनो भूत् ४ अथाजिह्वकुंठात्समागतो
 जैकपादहिर्बुध्य बहुरूपमहदादिभिः संवेष्टितः घोरैः प्रेतविनायकैः संवेष्टितः शेषः सहस्रवदनः समागत्य सभा
 यामनंतस्तुत्वा तस्मिन् सलीनो भूत् ५ अथ चैतद्दीपात्समागतः कुमुदकुमुदाक्षादिभिः पार्षदप्रवरैः संसेव्यमानः
 सहस्रफणमौलिविराजमानः सिताचलाभोनीलांबरोनीलकुंतलाभो भीमाभः सर्वेषां पश्यतां अनंतविग्रहे सो-
 पिसलीनो भूत् ६ अथ तदैव लावृतरखंडात्समागतः रूपांगणार्बुदसहस्रैर्भवानीनाथैः समारुतः शेषः सहस्रवद-

भूरखंड मंडलेषु मंडलपतिभिर्घृष्टपादपुंडरिकः पुरंदराभिर्लघितचंडशासनः प्रचंडदोर्दंडविखंडितारिदोर्दंडः सर्वगु
णमंडितसम्मादबभूव ७ तस्य पुरुषसुद्युम्नाद्याः पुत्राबभूवुः तस्य यज्ञकुंडलसमुद्रवाकन्याज्योतिष्पतीजाता ८
एकदा स्नेहाञ्चाक्षुषः पुत्रीं प्रप्रच्छ कीदृशं वरमिच्छसीति वदसातदोवाच यः सर्वेषां बलवान् समेवो भूयात् ९ तच्छ्रु
त्पाराजा शक्रं बलवंतं ज्ञात्वा तमाजुहावत देवस यः समागतं वज्रिणं पुरुषं स्थितं सादरेणासनं दत्त्वा मनुः प्राह १० त्वत्तः
कोपि बलवान् वर्तते न वा तत्सत्यं वदन् चेत्स्मृतिः सत्यं सत्यात्परो धर्मः इति होवाच भूरियं सर्वबोद्धुमलं मन्ये ऋते लीक
पानरं इंद्र उवाच अहं बलवान्नास्मि मत्तो बलवान् वायुरस्ति येन सहायेन कार्यं कारयिष्यामि इत्थं त्कागते शक्रे राजा वायु-
माजुवाव त्वत्तः कोपि बलवान् वर्तते सत्यं वदतात् ११ वायुरुवाच मत्तो बलवंतः पर्वताः संति मद्देगेन नो द्वीपमा
नाः इत्थं त्कागते वायौ राजा पर्वता नाजुहावाह भवन्ध्यः कोपि कौ बलवान् वर्तते सत्यं वदत १२ पर्वताः प्रादुरस्म
द्धारणाद्भूरखंडं बलवद्वर्तते यत्र वयं स्थिताः स्मः पर्वतेषु गतेषु भूरखंडमंडलं समाहूय राजा प्राह त्वत्तः कोपि बलवान् वर्त
ते न वा सत्यं वद १४ तच्छ्रुत्वा भूरखंड उवाच मत्तो बलवान्सं कर्षणो भगवान् वर्तते सोयं सदानंतो नंतगुणार्णव-
आदिदेवो वासुदेवः सहस्रवदनो नागेंद्र इव भव्यवपुः कैलास इव शुक्लप्रकाशलोदिसूर्यप्रतिभासः कोटिकंदर्पद्वर्पहारि-
लावण्येन बिभ्राजमानः कमलपत्राक्षः कमलकर्णिकादिव्यविमलमाला निर्मलपरिमलपरिलोभितमधुकरनि
करसंगीयमानः सिद्धचारणां धर्वविद्याधरवरगणैरुपगीयमानः सुरासुरोरगमुनिगणैः संध्यायमानः सर्वोप
रिविराजमान आस्ते १५ यस्यैकस्मिन्मूर्ध्नि सगिरिसरित्समुद्रवनजीवकोटिमंडितं भूरखंडमंडलमहं दृश्येयन्ना-
मानुकीर्तयेत् त्रिलोक्यां त्रैलोक्यघात्यपि कैवल्यं प्राप्नोति १६ एवं प्रभावो भगवान् सर्वतो बलवान् सर्वकारण

गमुः तेषु गतेषु नागकन्यायूथं भगवाननंतः प्राह युष्माकमभिप्रायो मया ज्ञातस्तपसा गोपालानां गृहेषु जग्मानि प्राप्य मम
 दर्शनं कुरुत १५ कदाचित्कलिंदनं दिनीकूले विहारमाधुर्यमूले युष्माभिः सह रासमंडलं करिष्यामि युष्माकं मनोहयः स-
 फलो भवति १६ अथ निवातकवचानां राजा कलिः स्वामिपादकृतमस्तकांजलिः प्रदत्तपुष्पावलिः श्रीभगवंतं प्रत्युवाच
 १७ अहं किं करिष्यामि मया ज्ञां कुरु भगवन् पुत्रत्वं गमिष्यसितत्राप्यहं गमिष्यामि हवावत्त्वद्वियोगेन महान् रेवदो भविष्यत् स
 हैव मानयत्वं भक्तवत्सलोसि १८ एवं संप्रार्थितो भगवाननंतः कलिराजानं स्वभक्तं प्रसन्नप्रत्युवाच सुरवेन त्वं मत्सहैवाग-
 च्छ भरतखंडे कौरवेन्द्राणां कुले धृतराष्ट्रस्य पुत्रो भूत्वा दुर्योधनो नाम चक्रवर्ती भविष्यसित्वत्सहाय महं करिष्यामि गदाशि-
 खां दास्यामि १९ इत्युक्तः कलिस्तं नमस्कृत्य स्वसकाशं गतवान् सैष कलित्वमेव जातो सि विष्णु मायया स्वात्मानं न स्म-
 रसि २० इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां बलभद्रखंडे प्राद्विपाकदुर्योधनसंवादे संकर्षणगमनतंत्रो नाम द्वितीयो-
 ध्यायः २ प्राद्विपाक उवाच अथागता कोटिशरच्चंद्रमंडलप्रतीकाशानागलक्ष्मीमहारथस्थासखीकोटिमंडल-
 मंडितासंकर्षणमहानंतं भर्तारं सभायां प्राह १ अहमपित्वया सहैव भगवन् भुवं गमिष्यामित्यद्वियोगादुराप्राणा-
 न्नधारयामि २ इति वाष्यकं धीप्रियां संप्रेक्ष्य भगवाननंतः सर्वजगत्कारणकारणः सर्वभक्तदुःखनिवारणो महेंद्रवार-
 ण इव भोगवारण इति होवाच ३ रंभोरुत्वं रेवती विग्रहे संलीना भूत्वा भूलोकं भजतात्मा शोचं कुरुतात् ४ तच्छ्रु-
 त्वा नागलक्ष्मीः प्रत्युवाच रेवती काकस्य सुकृता क्व वर्तमाना नितरां वैदेतत् तच्छ्रुत्वा भगवान् अनंतः सा स्मितः स्वप्रियां प्र-
 त्युवाच ५ आदिसर्गे कश्यपस्य कद्रुसुतो त्वहं जातः श्रीकृष्णाजयात् खंडे भूखंडमंडलं गजराडिव त्रैकफलोक्तं मंड-
 लुमिव धृत्वा सर्वतो धस्ताद्विराजमानो ह्येव भूव ६ अथ मयि स्थिते चक्षुषः पुत्रोऽतिबलश्चाक्षुषो नाम मनुसप्तद्वीप

साक्षादुरुक्रमः मंगलं भजमांभद्रे भूत्वा भुरिभवार्थीनी ९ बुध उवाच बधो हं बुद्धिमान्वीरः कामिनीरसर्व
 र्द्धनः विसृज्य सर्वनाकेशान् रमस्वत्वं मया सह १० बृहस्पतिरुवाच गीष्पतिर्धिषणो हं वै सराचार्यो बृहस्प
 तिः साक्षाद्देवगुरुलोकै भजमां मन्यसे शुभे ११ शक्र उवाच साक्षाद्देवगुरुः काव्यो भार्गवो हं महामते स्व
 श्रेयस्तु विचार्यैवं भवमद्भामिनी भृशं १२ शनिरुवाच सर्वेषां बलवान् भद्रे अहं देवो परिस्थितः त्यज-
 शोचं वरय मां लोक भस्मीकरं दृशा १३ महानंत उवाच अथ ज्योतिष्मती तेषां वचांसि श्रुत्वा रुएनेत्रा स्फुर
 दधराचलद्रुभंगाप्रोद्य द्रोषाग्निप्रकर्षोऽलङ्घ्यतामां परं सस्मार परं क्रोधं चकार १४ तेन सर्वं डं महीमंडलं ब्र
 ह्मांडमपि परं चा ब्रह्मलोकान् दृढमेजत् सर्वतो महद्रयं बभूव १५ तदैव शक्राद्याः शापभयभीताः प्रकंपिताः
 कृतबलिपाणयः पादपद्मे परितो निपेतुः पाहि पाहीति जगुस्तैरित्यंशांतापि ज्योतिष्मती पृथक् पृथक् तान् शशा
 प ज्योतिष्मत्युवाच १६ छलयितुमिह मां समागतस्त्वं भवरवलपंगुरधः समीक्षणाश्च क्लृप्ततनुरतिहृष्टा कुक्षिता
 भो भव सह सासितमाषतैलभक्षी १७ हेशक्र अक्षणा भवकाणां आशुस्त्री संज्ञकस्त्वं भवगीष्यते ब्रह्मसौम्यते
 वारदिनं हि शून्यं वदंति गच्छंति न के कदाचित् १८ हे मंगलत्वं भववानराननो निशाकरत्वं भवराजयक्ष्मवान्
 त्वं भवदंतो भवभोदिवाकरपाशिन् रुचित्वं भवताज्जलंधरी १९ त्वं सर्वभक्षो भवतादुषर्बुधः मनुष्यधर्मनूत-
 पुष्यको भववैवस्वतत्वं बहुमानभंगो भवाशुयुद्धे प्रबलेन रक्षसा २० मां हर्तुमागत्य सराधमस्थितकरोषि निंदां
 परमात्मनो गिरा तव प्रियां कोपि नृपो हरिष्यति करिष्यति स्वर्गसुरवंगते त्वयि २१ पाशेन बद्धं युधि निर्जितं त्वां
 बलाद् दृहीत्वा खलकोपिरक्षः लंकापुरीमेत्यदिवस्पते र्थिन् कारागृहं धेकिलकारयिष्यति २२ श्रीमहानंत उवा

कारणः सर्वेश्वरादुरंतवीर्यो मूले रसायास्थितास्तस्मात्परः कोपि नास्ति १७ महानंत उवाच इत्थं च कागते भू-
रवंडे चाक्षुषः कन्या ज्योतिष्मती मम माधुर्य्यं प्रभावं विज्ञाय पित्रा ज्ञांगृहीत्वा विंध्याचले मत्स्यास्यर्थं वर्षाणां लक्षा-
णि ब्रह्मतपस्तेपे १८ श्रीष्मेपंचाग्नितसा वर्षासु सर्वा सारिणी शिशिर आकंठ ममा शीतोदके भूत्वा स्थंडिल शा-
यिनी बभूव १९ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां बलभद्रखंडे ज्योतिष्मत्कपारव्यानं नाम तृतीयोऽध्यायः ३
श्रीमहानंत उवाच अथ ज्योतिष्मतीं शतचंद्रप्रतीकाशां नवयौवनां संदरीतपस्विनीं वीक्ष्य शक्रयमघनदाग्निव-
रुणसोमसूर्यमंगलबुधबृहस्पतिशक्रशनयः सर्वतद्रूपो दीपितकामसंमोहितचित्तास्तदाश्रममेत्यतामूचुः १
हे संदरिरं भोरुधन्यासि कस्यार्थं तपः करोषिते वयस्तपो योग्यं नास्ति मनोभिप्रायं स्वकमस्माकं वेदति तच्छ्रुत्वा-
ज्योतिष्मत्युवाच भगवाननंतः सहस्रवदनो मम भर्ता भूयात् एतदर्थं तपस्तपामि इति वदुः श्रुत्वा सर्वे जहसुः पृ-
थक् पृथक् तेषां सर्वमिंद्रइदमाह २ इंद्र उवाच सर्पराजं वरं कर्तुं किं वृथा तपसे शुभे देवराजं वरय मां स्वतः
प्राप्तं शतकर्तुं यम उवाच यमराजं वरय मां दंडनेतारमाजगत् सर्वं तमात्ममसत्नी पितृलोके भविष्यसि २
धनद उवाच राजराजं हि मां विद्धि निधीशं हे वरांगने त्वं भजासु विशालाक्षित्यजसंकर्षणं रतिः ४ अग्निरु-
वाच सर्वदेवमुखं विद्धि सर्वयज्ञप्रतिष्ठितं भज मां त्वं विशालाक्षि विहाय न्यत्र वासनां ४ वरुण उवाच
लोकपालं वरय मां पाशिनं यादसांपतिं सप्तानां हि समुद्राणां वै भवं पश्य भामिनि ६ सूर्य उवाच जगच्च-
क्षुः सदा हं वै चंडांश्चुश्चाक्षुषात्मजे विहाय पाताल गतिं वर मां स्वर्गभूषणं ७ सोम उवाच द्विजराज श्रौषधी-
शो नक्षत्रेशः क्षुधाकरः कामिनीबलमोहं वै भज मां गजगामिनि ८ मंगल उवाच इयं मही हि मे माता पिता

ग० सं०
२०९

211

वर्तते रंभोरुतस्यां त्वंसलीना भूत्वा ऽऽवेशावतारिणी द्वारकां प्राप्य रमस्व ३३ प्राद्विपाक उवाच इत्थं तद्वाक्यं श्रुत्वाना
गलक्ष्मीसंकर्षणं भर्तारमनुज्ञाप्य ब्रह्मलोकमेत्येवती विग्रहे स्वावेशचकार ३४ अथ संकर्षणो भगवान्भूरिभूमि
भारहरणार्थं लोकनमस्कृता द्वोलोकधामसकाशादवनतारे इबलभद्रस्य भगवत आगमनं मया ते कथितं सर्वदुरिताप
हरणं मंगलाय नयुवराज कौरवेंद्र किं भूयः श्रोतुमिच्छसि इति ३५ इति श्रीमद्भार्गवसंहितायां श्रीबलभद्रस्य
डेज्योतिष्मती उपाख्यानैरेवत्युपाख्याने नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ दुर्योधन उवाच सुनींद्र अहो अहंधन्योस्मि पुरा संक
र्षणस्य भक्तो स्मित्वा स्मारितो भगवतो वासुदेवस्य स प्रभावं माहात्म्यं परमाद्भुतं श्रुतमत्रावतारो भूत्वा भूम्यां रामकृष्णो
पितुः पुरा त्वयं व्रजे गतवंतौ व्रजवासिभिर्न ज्ञातौ गुप्तौ कथमभूतांतदुच्यतां १ प्राद्विपाक उवाच अथैकदा मथुरा
यां यदुपुष्यं उग्रसेना प्रजो देवको देवकी सुता वसुदेवाय ददौ वरवध्वाः प्रयाणकाले कंस उग्रसेनात्मजस्तयोः स्पंदनं
दयामास २ तदैव दैववाणी कंसमाहूया वहसे ऽस्याश्चाष्टमोगर्भो हित्वां हनिष्यति इति श्रुत्वामहास्तरः कालनेमिः
कंसरवङ्गपाणिर्भगिनीं हंतुं प्रवृत्तः ३ तदैव वसुदेवस्तंबो धयित्वा प्रौढेनां मामारय अस्याः पुत्रान्समर्पयिष्ये यतस्ते
भयं जातं ममपि इति श्रुत्वा तद्वाक्यसारविलसः तौ कारागारे कारयित्वा निश्चलोप्य भवत् ४ अथ देवक्याः प्रथमं
जातं पुत्रं कंसाय वसुदेवः प्रददौ तं सत्यवादिनं ज्ञात्वा कंसो भर्कनजघान ५ अंकानां वामतोगतिस्तथा देवानां तस्माद
यं वा शत्रुः सर्वेयादवा देवाः संतितवधमिच्छन्ति इति नारदवाक्यात् पुनर्जातं जातमपि निर्जघान ६ अथ कंसभया
त्पलायिता नायदूनां महान्कष्टो बभूव अथ सप्तमोगर्भे देवक्या भगवाननंतोत्थ भवत् तत्तेजः श्रीकृष्णाज्ञया योग
माया देवक्युदरात्संनिष्पद्य वसुदेवस्य भार्यायां कंसभयाद्वोकुलस्थितायां रोहिण्यामर्पयितुमाजगाम ७ तत्र ए

ब० अ०
५

२०९

च अथ हवावतयासप्तानां देवानां मध्ये कुपितः शक्रो पितांशशापकोपकारिणिसंकर्षणं वरमपि प्राप्या च जन्मनि अन्यत्र वा
 कदाचित् च वपुत्रोत्सवो माभूयात् एवमुक्त्वा शक्रो पितृत्वे जसा धर्षितः सर्वदेवगणैः सह स्वर्गं जगाम पुनः सातपस्तेपे २३
 अथ तत्तपो दृष्ट्वा ब्रह्मा ब्रह्मविद्वि ब्रह्मणे ब्रह्म्यादिभिः संवृत सर्वजगत्कारणभूतः स्वभवनान्दस्यानेनागतवान् २४
 अंगरे स्थित्वा तामाहेति ज्योतिष्मति च क्षुपात्मजे तत्तपः सफलं जातं तेन सिद्धासि परमहंससन्नोऽस्मि वरं ब्रूहीति जगात् २५
 तच्छ्रुत्वा तं कजलादिनिर्गत्य ब्रह्माणं प्रणिपत्य स्तुत्वा कृतांजलि रित्यब्रवीत् हे भगवन् यदि प्रसन्नोऽसि किल हे संकर्षणो भ-
 गवान् सहस्रवदनो मम वरो भूयात् इति श्रुत्वा हवाव विबुधर्षभप्रत्यवाच २६ हे पुत्रितव मनोरथो दुर्लभोऽस्ति तथा
 पि पूर्णं करिष्यामि अद्यैव वैवस्वतमन्वन्तरः प्राप्सोऽस्मि न्यस्य त्रिनवचतुर्युगविकल्पिते काले सति तत्र वरः संकर्षणो भ-
 गवान् भविष्यति २७ तच्छ्रुत्वा ज्योतिष्मती ब्रह्माणमाह देवदेव भगवन् महान् कालो वर्तते मम मनोरथः शीघ्रं भूया-
 त् त्वंसर्वकार्यं कर्तुं समर्थः न चेत्तुभ्यं शापं दास्यामि यथा देवेभ्यो दत्तः २८ इति प्रोक्तो ब्रह्म शापभीतक्षणां विचार्य पु-
 नराह हे राजपुत्रित्वमानर्तपते रैवतस्य कुशस्थल्यां पुत्री भवतस्मिन् जन्मनि त्रिनवचतुर्युगविकल्पितः कालः केन चि-
 त्कारणेन क्षणवद्भविष्यति इति तस्यैव वरदत्त्वा ब्रह्मा तत्रैवांतरधीयत २९ अथासाध्या नर्तपु कुशस्थलीपुरे रैवतस्य-
 भार्यायां जन्मलेभे तत्र ज्योतिष्मतीरे वतीनामरूपौ दार्यगुणमंडितानवशरत्कंजनेत्राविवाहयोग्या बभूव ३० तां
 रैवतस्नेहेनांतःपुरे सभार्य उवाच कीदृशं वरमिच्छसीति वद श्रुत्वा सा तदोवाच सर्वेषां बलवान्समेवरो भूयात् ३१
 इति श्रुत्वा राजारैवतः सभार्योऽपि सतां नीत्वा दिव्यं रथमारुह्य बलवंतं वरं दीर्घायुषं परिप्रष्टुं लोका तुल्यं ब्रह्मलोकं ग-
 तवान् ३२ तत्र क्षणास्थितो भूतेन क्षणेन भूलोके ऽद्यैव त्रिनवचतुर्युगविकल्पितः कालो जातः साद्यैव ब्रह्मलोके

वर्तवधयुतांविश्वरूपदर्शनदधिचौर्यब्रह्मांडदर्शनयमलार्जुनद्रुमखंडभंगादिसंयुक्तां दुर्वाससोमायादर्शनवैभवां श्रीमद्गार्गाचार्यवर्णितराधाकृष्णानामौदार्यमहात्म युक्तां स्फुरज्येष्ठकारितवृषमानुवरनंदिनीधिवाहरासमंडलकथामंडितांचकार २ ततश्चीवृंदावनागमनेसतिवत्सास्फुर बकासुराद्यस्फुराणां वधं कृत्वा गोपालैः सह गोचारणो वृंदावनादिवनेषु विचचार ३ अथ तालवने धेनुकासुरं रवरस्वनं सपञ्चांताडयंतं भुजदंडाभ्यांगृहीत्वा महाबलो बलदेवस्तालवृक्षे तं पातयित्वा पुनरापतंतं तं भूषष्टेपोथयामास मूर्च्छितो भ्रमस्तकः सद्यस्तन्मुष्टिप्रहारेण निधनं जगाम ४ अथ श्रीकृष्णः कालियदमनदावाग्निपानादीनि च रिचाणि कृत्वा श्रीराधाप्रेमप्रकाशप्रीतिपरिक्षणावृंदावनविहारदानमानलीलालहावयुक्तां शंखचूडवधादिशिवासूर्युपाख्याने कथां कथनीयां लीलांचकार ५ अथैकदा गिरिराजपूजने कृते भ्रमबलीरिद्रः सांवर्तमैघमंडलैर्हृवजमंडलैर्ववर्ष तदा भगवान् भयातुरं व्रजं वीक्ष्य माभैष्टेत्यभयंदत्वा एककुरेण गिरिराजं समुत्साद्योच्छ्रित्वा लीलां प्रंबालइव दधार हवावसप्तवर्षायः सप्ताहं सुस्थिरस्थित ६ अथैन्द्रः सर्वदेवगणैर्भयभीतः श्रीकृष्णचंद्रश्रीमत्पादारविंद द्वयं प्रणम्य किरीटेन नतोनत्वा तदभिषेकं कृत्वा महेंद्रवाटस्फुरभिस्फुरमुनिभिः सार्द्धं स्वर्गं जगाम ७ तदद्भुतं गोवर्द्धनोद्धरणं दृष्ट्वा गोपाविसिस्म्युः ते तेभ्यमुक्ता रोहणादिवैभवं संदर्शयामासुः ८ अथ श्रुतिरूपर्षिरूपा मैथिली कौशलाऽयोध्यापुरवासिनी यज्ञसीता पुलिंदकार मावैकुण्ठश्चेतद्दीपोर्द्धवैकुण्ठाजितपदश्रीलोकाचलवासिनी सरवीदिव्यादिव्यात्रिगुणावृत्तिभूमिगोपीजनदेवश्रीजालंधरी बर्हिष्मती पुरंध्री अप्सरः स्रुतलवासिनी नागेंद्रकन्यादिभिर्गोपीयूथैः पृथक् पृथक् श्रीकृष्णो व्रजमंडले रासमंडलंचकार ९ एकदा गाश्चारयन्सबलः श्रीकृष्णो गोपालबालैर्भौडीरे बाललीलां बाह्यवाहकलक्षणांकृत

तेभ्यो लोकदेवक्याः सप्तमोगर्भो हर्षशोकविवर्द्धने व्रजं प्रणीते रोहिण्यामनन्ते योगमायया अहोगर्भः कविगतः इत्यनुर्मा-
 थुराजनाः ८ अथ व्रजे पंचदिनेषु भादे स्वातौ च षष्ठ्यां च सिते बुधे च उच्चैर्ग्रहेः पंचभिरावृते चलने तुलारव्ये दिनमध्ये देशे
 ९ सुरेषु वर्षत्सु च पुष्यवर्षे धनेषु मुचत्सु च वारिबिदून् बभूव देवो वसुं देवपत्न्यां विभासयन् दगृहं स्वभासा १० न
 दोपि कुर्वन् स्त्रियुजातकर्मददौ द्विजेभ्यो नियुतां गवां च गोपान्समाहूय सुगायकानां रावैर्महामंगलमाततान् ११ अ-
 थाष्टमो देवक्याः परिपूर्णतमो भगवान् श्रीकृष्णचंद्रो वततार तदैव तदा जयानि शीथेतं प्रेरवे निधाय नंदपत्न्यां जाताया
 योगनिद्राया संसृप्ते जगति सति यमुना मुत्तीर्य महावनमेत्यथ शोदाशयने स्तुतं निधाय स्तुतामादाय पुनर्वसुदेवो गृहाना
 ययो १२ अथ कारागारे बालधनिं श्रुत्वा शत्रुभीतः कंसः समागत्य जातमात्रां कन्यां गृहीत्वा शिलापृष्ठे पातयामास
 १३ तदैव तद्धस्तासमुत्पत्यांबरे योगनिद्राभूत्वा सिद्धचारुगंधर्वविद्याधरमुनिगणैस्तुयमाना कंसमिदमाह हे खल
 त्वपूर्वशत्रुर्यत्र क्ववाजातो वृथा देवकी वसुदेवौ दीनौ तु नोपि इत्यक्तासाविंध्या चलं जगाम १४ इत्युक्तो विस्मितः कं
 सो देवकी वसुदेवं च विमुच्य पूतनादीन् दैत्यान् समाहूय चानिर्दिशन् निर्दिष्टान् बालान् हंतुमाज्ञां चकार तपितथा चक्रुः
 १५ अथ नंदोऽपि पुत्रोत्सवं श्रुत्वा महोत्सवं चकार एवं कंसभयभिवेण व्रजं प्राप्नोत रामकृष्णौ स्वमायया लक्षितौ व्रजवसि
 नां कृपां कर्तुं जातमात्रावद्भुता बाललीलां चकार कौरवेन्द्रकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि १६ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहिता
 यां बलभद्रखंडे श्रीबलभद्रश्रीकृष्णजन्मोत्सवो नाम पंचमोऽध्यायः ५ दुर्योधन उवाच मुनीन्द्रा मो नंतोनं
 तलीलः श्रीकृष्णोऽपि च भूम्यां भूत्वा राजतस्य संक्षेपेण चरित्रं बद्धं व्रजे किं मथुरायां किं द्वारकायां किं मन्त्रकिं मन्त्र-
 किंचकार १ प्राद्विपाक उवाच अथ हवाव श्रीकृष्णो जातमात्रोऽद्भुतां लीलां पूतनामोक्षशकटासुरवृणा

षु च स्वाफल्कायस्वधामं दर्शयामास २ अथ पूवर्द्धि मथुरोपवने स्थित्वा उपराद्धे मथुरां पुरीं सर्वतो ददर्श अथ रामकृ-
ष्णौ देवौ पुराणौ पुरुषौ लीलया नरवरवेशधरौ दिदृक्षुः पौराश्च पुरं ध्यः कर्माणि त्यक्त्वा व्यधावन् आपगा उदधिमिव
ताः यः कोटिकं दर्पहरसौ दयस्वसं दर्शयंतौ चेतो हरंतौ विचरेतुः स्म ३ अथ राजमार्गे तद्याचि तं वस्त्राण्यदास्यंत-
रजकरं गकारं कराग्रेण सर्वेषां पश्यतां निर्जघान तथा वस्त्रवेशं कुर्वते वायकाय स्वसारूप्यं प्रादात् ४ ततः सैरं धीकुबू-
जां त्रिवक्रांचंदनादानमिषेण ज्वीं त्रिलोकसं दर्शयित्वा ततो वैश्यजनान् समाभाष्य मथुराभक्तैः सहितो धनुः स्थले प्रवि-
ष्टो यथेन्द्रं हेमचित्रं सप्ततालकं सहस्रशः पुरुषैर्नैतुं शक्यं बृहद्भारं चाष्टधा तु मयं लक्षभारसमं यज्ञमंडपधृतकं सायभा-
गर्वेन दत्तं साक्षाच्छेषमिव कुंडलीभूतं कोदंडं वैष्णवं वीक्ष्य प्रसत्त्याददे ५ तदैव पश्यतां लोकानां सज्यं कृत्वा लीलया कृ-
ष्य कर्णपर्यंत दोर्दंडाभ्यां यथेक्ष दंडं चेतं डण्डादंडेन कोदंडं मध्यतो बभञ्ज ६ भज्यमानस्य धनुषष्टंकारेण सप्तलो-
क विलैः सह सर्वं ब्रह्मांडं ननाद ततस्तारादिगजाश्च विचेलुः सर्वं भूखंडमंडलं स्थालीवधटिकाद्वयमात्रं प्रचक्रं ७
अथापराद्धे रंगभूमिद्वारि द्विपंकुवल्यापीडं समेत्य क्षणं बाललीलया युद्धं कृत्वा शृङ्गादंडे संगृहीत्वा त्वितस्ततो भ्राम-
यित्वा बालकः कमंडलुमिव भूपृष्ठे तं पातयामास ८ तमित्थं निहत्संगभूमौ कंससभायां जनिताया यथाभावं दर्शनं द-
त्वा मल्लयुद्धं कृत्वा चापूरमुष्टिककूटशलतोशलकान् कंसस्याग्रे सर्वेषां पश्यतां भूपृष्ठेरामकृष्णौ पातयामास तुः ९ अ-
थ तत्कर्म वीक्ष्य दुर्वचनानि विक्थ्य मानस्य कंसस्य मधुसूदनः सहस्रोत्पत्य मंचं महान्तं समारुरोह १० ततः सत्वरं मृत्यु-
मिवागतं वीक्ष्य मंचादुत्थाय तं निर्भर्त्स्य यन्मनो ईतकं सखद्वचमणी जगृहे हरिः सहसा चर्मसि संयुक्तं कंसं संविषकणीं
द्रमिव तुंडाविभागाभ्यां विराडिव दोर्दंडाभ्यां बलात् समग्रहीत् ११ यथा ताक्ष्यं तुंडात्कणीव कंसो भुजबंधाद्वलाद्निर्ग

वान् तत्र प्रलं बोगोपरूपीदैत्योविहारेविहारविजयंरामंस्वपृष्ठेनिधायोवाह १० अथहवावमयुरांगंतुमुद्यतंगिरिंद्र
 स्यसदृशंतमुद्दीक्ष्यपृष्ठागतोबलदेवोमहाबलोरुषामुष्टिनाशिरसिमहाद्रिंथथाद्रिभित्तताडतेनसद्योविशीर्णमस्तको
 वज्रहतोगिरिवंदैत्योभूम्यानिपपात ११ एकदाग्रीष्मेमुंजारएयगतासुगोषुचगोपालेषुसत्कसद्यःसंभूतोदावाग्निः
 प्रलयाग्निरिववृधेततःकृष्णारामेतिवदतःपाहिपाहीतिगोपालान्शरणंगतान् वीक्ष्यलोचनानिन्यमीलयताशुभा
 भैष्टेत्यक्कातमग्निमपिवत् १२ अथहवावभांडीरात्तयमुनार्तीरेगोपालगोणानीत्वात्यासोभूत् तत्राशोकवनेय-
 ज्ञपत्न्यानीतेभोजनंकृतवान् १३ अथव्रजेनंदराजेवरुणग्रस्तंवरुणस्यमानभंगंकृत्यानंदादिभ्योगोपेभ्योपिसर्व
 लोकनमस्कृतंवैकुण्ठंदर्शयामास १४ अथांबिकावनेश्रीरूष्णाःसरस्वतीतीरेनंदंग्रसंतंस्फुटंदर्शनंसर्पंकिलारिविललो
 कपालवंदितेनश्रीमच्चरणारविंदेनस्पृष्ट्वासर्पदेहान्तंभोचयामास १५ अथसबलःश्रीरूष्णोनिलायनक्रीडायां
 चौरपालकलक्षणांचौररूपं व्योमास्तरकंससरवभुजदंडाभ्यांगृहीत्वादशदिशाभ्रामयन्भूपृष्ठेपोथयामास १६
 तथारिष्ठास्तरकंसप्रणोदितंमृगयोःसमुत्पाद्यपातयामास अथनारदमुखात्श्रुतश्रीरूष्णाकथेनकंसेनप्रणोदितंके-
 शिनंश्रीरूष्णोभुजप्रवेशनसंमर्देत्थमनेकालीलसहसोव्रजमंडलेबलेनकारयामास १७ इतिश्रीमद्भगवद्गीतायां
 संहितायांश्रीबलभद्रखंडेप्राद्विपाकदुर्योधनसंवादेरामरूष्णाव्रजलीलावर्णनंनामषष्ठोऽध्यायः ६ प्राद्विपा-
 कउवाच अथमथुरायांरामरूष्णोयानिचरित्राणिकृतवंतौतानिसंक्षेपेणसुवराजशृणुतात् अथकालनेमि-
 नाकंसेनप्रयुक्तोःक्रूरोरामरूष्णोसमानेतुंव्रजमंडलमागतवान् १ तत्रगंतुमभ्युदितंनंदराजसूनुंवीक्ष्यगोपीग-
 णाविरहातुराबभूवुः पृथक्पृथक् तानाभ्यास्यभगवान् तत्राशोकद्वयसबलोःकूरोरायदुपुरींगच्छन्मार्गयमुनाजले-

एजातीन्समाधायमुचुकुं ददृशाकालं घातयित्वा पुनरामकृष्णौ प्रवर्षणाद्रिमेत्यतस्माद्वारकायां जग्मतुः १ अथ ब्रह्म
लोकात्समागतौ रैवतो सुतारत्नयुतां विधिवद्बलशालिने बलभद्राद्यदत्त्वा तपःकर्तुं वदर्याख्यं गतवान् २ अथ श्री
कृष्णः शत्रूणां पश्यतां बुद्धनपुराद्भुक्तिणीं जहार तथा जाम्बवतीं सत्यभामां कालिं दीं मित्रविंदां नागिजितीं भद्राल-
क्ष्मणां च भीमं हत्वा षोडशसाहस्रं शतं च राजकन्या उवाह ३ राजन् भीष्मकन्यायां रुक्मिण्यां श्रीकृष्णस्य पुत्रः प्र-
थमकामदेवो वतारः पितृसमसुंदरः आसीत् तस्मादतिरुद्धः सूरज्येष्ठावतारो भूत् ४ अथैकदोऽग्रसेनो जसू-
याध्वरनागवह्नीं गृहीत्वा दिग्विजयार्थं निर्गतः प्रद्युम्नो यादवैर्भ्रातृभिः सह जंबूद्वीपेन वरवंडं विजयं कुर्वन् काम-
दुघनदसमीपे वसंतमालतीपुरा धीशेनपतंगेन गंधर्वराजेन युयुधे ५ तत्र गदायुद्धे गदामादाय गदो बलदेवानुजो
गदाधरं स्वगदया पतंगं तवाडसो पितं तद्वदित्वा चोजसाजघाने तथं तयोर्गदायुद्धं घटिकाद्वयं बभूव पतंगगदाप्रहारेण ग-
दो युद्धे क्षणं मूर्च्छं जगाम ६ तदा हाहाकारे जाते कोटिमातेडसन्निभो बलभद्राविर्भूत्वा गंधर्वाणां सर्वं बलं ह-
लायैण समाकृष्य तदुपरि क्लिष्टमुशलताडनं च कारतेन युगपत्सर्वं सैन्यं स भद्रद्विपरथं चूर्णीं बभूव ७ अथ पतं-
गोपि विरथो भयभीतस्तस्मात्पुरीं गत्वा पुनर्योद्धुं यादवैः सेनायूहं चकार ततश्चुत्वा कुद्धो बलभद्रो गंधर्वाणां महापु-
रीं शतयोजनविस्तीर्णं वसंतमालतीनाम्नीं सर्वां हूलेन संविदार्य सहसा कामदुघेन संकर्षणो विचकर्ष ८ अथ हवावप-
तितैर्गृहीर्हाहाकारे जातेतिर्य्यक्पोतमिवाघूर्णां समस्तां नगरां वीक्ष्य गंधर्वैर्गंधर्वेशः पतंगः कृतांजलिः धर्षितो वि-
श्वकर्मकृतानां विमानानां हिलक्ष्यं गजानां चतुर्लक्षं च शतार्बुदं च दिव्यानां रत्नानां भारदशशतार्बुदं च बलिनीत्वा
बलिशालिने बलाय दत्त्वा प्रदक्षिणीकृत्य प्रणाम ९ अथ तथा सांवमोक्षार्थं बलभद्र इहागतो भवतां पश्य

त्यपततवङ्गचर्मोपनरुत्यतोभूत् पुनर्मंचे बलि नो वेगान्मर्दयंतो शैले सिंहाविशुश्रुभाते १२ ततोबलादुत्पत्तंतंकं सं-
 शतहस्तमंबरे कृष्णाउसतनश्चैनं श्येन इव तंसमग्रहीत् पुनर्गच्छंतं दैत्यपुंगवं प्रचंडभजदंडाभ्यांगृहीतत्रैलोक्याधारइत-
 स्ततोभ्यामयित्वा महांवरात् मंचोपरिपातयामास १३ ततस्तडित्पाताद्भूमखड्ग इव भमदंडो मंचो बभूव सवज्जांगः प-
 तितोपि किंचिद्वाकुलः सहस्रोत्थाय महात्मना पुनर्युधेषु नस्तं भुजदंडाभ्यां भगवान्गृहीत्वा मंचेक्षित्वा तदयमा-
 रुत्थतन्मोलिं गृहीत्वा सद्यः केशेषु प्रगृह्य मंचाद्रगापरिपातयित्वा शैलाद्रुंडशिला मिव तस्योपरिष्ठात्सनातनः सर्वाधासेनं
 तोनंतविक्रमो वेगात्स्य धनिपपाततयानि पातने स्थलंती स्त्री भूतभूरुवंडमंडलं स्थालीवदंडत्रयं सहसा च कं पे १४ अथसं-
 परेतं भोजराजं यदुराजो भूमितं नागेन्द्रं मृगेन्द्र इव सर्वेषां पश्यतां विचकष्य तं देवभूभुजां हाहाकार आसीत् अहो वैरभावेन
 यं भजन्कंसो पितस्य सारूप्यं मृगिणः कीटक इव जगाम १५ ततः कंसं मृतं सहसा वीक्ष्य समागतान् तस्यानुजान्
 खड्गचर्मधरान् दृष्ट्वा बलभद्रो मुद्गरं नीत्वा सर्वतोभिजघान तदा देवदुर्भयानं दुर्जयध्वनिश्चाभूदेवाः पुण्यैर्वदृषुर्विद्या-
 धर्योननृतुर्विद्याधरगंधर्वकिन्नराजगुः १६ अथ सर्वानाश्चास्योपेतरो विमोक्ष्याय सेनायराज्यदत्तोपवीतं प्राप्य सं-
 दीपनादधीत्य तस्मै मृतं सूतं दक्षिणायां दत्त्वा शंखं हत्वा मथुरां मत्स्यवसनं वृजशांत्यै चोद्धृतं प्रोषयित्वा पुनः स्वयं व्रजं ग-
 त्वा राधायै गोपीभ्यो दर्शनं दत्त्वा रासमध्यं भूमौ संकृत्वा पुनर्मथुरायां माथुरेशो रराज रामोपिको लवधं कृत्वा तस्यां विररा-
 जेति तयोर्मथुरायां सहस्रशः पवित्राणि विचित्राणि चरित्राणि बभूवुः १७ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां श्रीबलभ-
 द्रखंडे मथुरालीलावर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ७ प्राक्षिपाक उवाच अथ युवराज धार्तराष्ट्रतयोर्द्वारकालीलां सं-
 क्षेपेण शृणुतात् ततः कंसस्य पारोक्ष्यं सौ त्दृढं कुर्वंतं समागतं जरासंधं जित्वा द्वारकारव्यंसमुद्रैर्दुर्गे निर्माय तत्रैकरात्रे

तु अथ ब्रजज्जिह्वं वज्रांगं भिन्नकज्जलां जनचयकृष्णतप्तनाम्नश्मश्रुभयंकरं ब्रह्मशांतये हलागेण समाकृष्य-
गगनात् मुशलेन मूर्द्धिबल भद्रस्तंतताड तत्ताडनेनाकाशात्सोपिकमंडलुरिव व्यसृज्यपात १५ अथ प्रसन्नामु-
नयो पिरामं संस्तुत्याऽवितथा शिषः प्रयुज्य दृत्रघ्नं विबुधा इव भ्यषिंचनूतैरभ्यनुज्ञातः सरयूकौशिकीमानसरोवरगंड-
कीगौतमीयुस्नात्वाऽयोध्यानंदियामर्हृषती ब्रह्मावर्तादीन्युपस्पृश्य तीर्थराजं प्रयागं जगाम तत्रायुतगजदानं चकार-
१६ ततश्चित्रकूटविंध्याचलकाशाविपाशाशोणमिथलागयादिषु स्नात्वा गंगासागरसंगमं जगाम तत्र सुसुवर्णशृगां-
वरसंयुक्तं पृथक् सुवर्णरत्नभारसहितं गवांकोटिशतं ब्राह्मणेभ्यः प्रादात् ततः क्रमशो दक्षिणस्यां दिशि महेन्द्राद्रि-
सप्तगोदावरोवेणीपंपाभीमरथीस्कंदसेत्रश्रीशैलवंकटकांचीकावेरीश्रीरंगर्षभाद्रिसामुद्रसेतुकृतमालाताम्रपर्णी-
मलयाचलकुलान्वलदक्षिणसिंधुफल्गुणपंचाप्सरोगोकर्णसूयारिकतापीपयोष्णीति विंध्यादंडकरेवामाहेष्म-
त्यवंतीकाक्षीनिति र्थानि साक्षात्संकर्षणः करिष्यति स्म ततः त्वत्सेहायार्थं विशनसने चागमिष्यति १७ इदं बल-
भद्रचरित्रं पवित्रं सर्वपापाभिहरणं तीर्थयात्रावर्णनं नितरां मया वर्णितं सर्वमंगलकरणं कैरेवंद्रकिंभूयः श्रो-
तुमिच्छसि १८ इति श्रीमद्भगवान् चार्यसंहितायां श्रीबलभद्रखण्डे प्राद्विपाकदुर्योधनसंवादे द्वारकालीला-
वर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ८ दुर्योधन उवाच मुनिशादूलभगवन् भगवान् बलभद्रो नागकन्याभिर्गोपि-
भिः कदा कालिंदीकुलविजहार १ प्राद्विपाक उवाच एकदा द्वारकानगरोत्तालं करं यमास्थाय सल्लदृष्टुः पर-
मुत्कण्ठेनंदराजगोकुलंगोगोपालगोपीगणसंकुलं संकर्षण आगतश्चिरोत्कण्ठभ्यां नंदराज यशोदाभ्यां परिष्व-
क्तो गोपीगोपालगोभिर्मिलित्वा तत्र द्वौ मासौ वासंति कौचावात्सीत् २ अथ चयानागकन्याः पूर्वोक्तास्ता गो-

तांपुरमिदं हलायेणसंविदार्य श्रीगंगांसाक्षात्संकर्षणोविचकर्ष तथैवनागकन्याभिर्गोपीभिर्निर्मिते रासमंडलेकालिं-
 दीहलायेणविचकर्ष १० अथैकदाद्विविदोनामवानरः सग्रीवसचिवोभौमसखोनारदेनप्रेरितोहरियोद्धुं कामोवत-
 रत्नरैवतकाचलमेत्यबलेनघटिकाचतुष्टयंयुयुधेद्रुमदंडशिलामुष्टिभिर्विनिघ्नंतंबलभद्रोमुशलेनमूर्ध्निर्ज-
 घानपुनर्नमृतंमुष्टिनाघातयित्वापलायंतभुजदंडाभ्यांगृहीत्वोरवतकाचलपृष्ठेपातयित्वाच्युताग्रजोदृष्टेनमुष्टिना
 ल्हदिततताड तत्पतनेनसटकः शैलेन्द्रकमलुरिवचकंपे ११ अथहवावराजन्नद्यभवतांपांडवैः सहयुद्धोद्यमंश्रु-
 त्वातीर्थाभिषेकव्याजेनब्राह्मणैर्नागरैः सहितः पुराद्विनिर्गतोद्वारकांप्रदक्षिणीकृत्यसिद्धाश्रमप्रभासयोः स्नात्वा
 पश्चिमायांदिशिसरस्वतीप्रतिस्रोतसैंधवारण्यजंबुमार्गोत्पलावतीर्बुदं ह्रमवंतसिंधूनुपस्पृश्यधृशूकविंदुसरास्त्रि-
 तकूपसुदर्शनांनितौशनसाग्रेपवायवसौदासगुहतीर्थंआहूदेवादीनितीर्थानिस्नातोत्तरस्थांदिशिकैलाशकरवीरम-
 हायोगगणेशकौबेरप्राज्योतिषरंगवल्लीसीतारामक्षेत्रचैत्रदेशवसंततिलकादशाह्निभद्राकूर्मतीर्थपुष्पमालाचित्रव-
 नचंद्रकांतानैः श्रेयसमनुपर्वतचक्षुकामशालिनीकामवनवेदक्षेत्रसीतापृथुतीर्थतपोभूमिलीलावतीवेदनगरगां-
 धर्वशक्रमभीरतेश्रीजाह्नवीकालिंदीहरिद्वारकुरुक्षेत्रमथुरापुष्करेषुस्नात्वापुनस्तस्माच्छांभलंशौकरंप्राप्यचात्या
 निकुर्वन्तीर्थानिसाक्षात्संकर्षणो नैमिषारण्यंजगाम १३ तंसमागतंवीक्ष्यशौनकादयोमुनयः समुत्थायववंदिरे-
 चार्चयत् तत्रवेदव्यासशिष्यंरोमहर्षणमप्रत्युत्थापिनंवीक्ष्यकरस्थेनकुशाग्रेणतंजघानेतितदाहाहेतिवादिनोमु-
 नीन् वीक्ष्यलोकपावनोपिलोकसंग्रहार्थं द्वारसमाशानतीर्थस्नानेविशुद्धयेमनोदधे १४ तत्रेल्बलसुतोबत्वतो
 नामदैत्यउपावृतेपर्वणिपांशुवर्षणप्रचंडेनवायुनायूपशोणितविट्मूत्रसुरामांसदुर्गन्धेनसमागतः खेददृष्टोभू-

द्रमहाबाहोतवपरं विक्रमं न जाने यस्यैक स्मिन्सूर्द्धिसर्षपवत्सर्वभूरिभूरुवंडमंडलं दृश्यते तस्य तव परमनुभावम-
जानंतीं प्रपन्नां मां भोक्तुं योग्यो सित्वं भक्तवत्सलोसि ९ इत्येवं याचितो बलभद्रो यमुनां ततो व्यमुंचन्मुनः कौरु-
भिः करीव गोपीभिर्गोपराद् जलं विजगाह पुनर्जलं विनिर्गत्य तटस्थाय बलभद्राय सहसा यमुना चोपायने नीलांबरा-
णि हेमरत्नमयभूषणानि दिव्यानि ददौ हवावतानि गोपीयूथाय पृथक् पृथक् विभज्य स्वयं नीलंबरे वसित्वा कांचनीं
मालां नवरत्नमयीं धृत्वा महेंद्रो वारुणो द्रव्यबलभद्रो विरेजे १० इत्थं कौरवेन्द्रयादवेन्द्रस्य रमतः सर्वा वासंत कीर्ति-
ता व्यतीता बभूवुः भगवतो बलभद्रस्य हस्तिनापुरमिव वीर्यं सूचयतीव ह्यद्यापि चक्रेष्टवर्त्मना यमुनावहंतीं इमां रा-
मस्य रासकथां यः शृणोति श्रावयेति च स सर्वपापपटलं छित्वा तस्य परस्परमानंदपदं प्रति याति किंभूयः श्रोतुमिच्छसि
११ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीबलभद्रखंडे प्राद्विपाकदुर्योधनसंवादे रासक्रीडावर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ९
दुर्योधन उवाच भगवन् गर्गाचार्येण गोपीयूथाय कथं दत्तं बलभद्रपंचांगं तत्कृपया वदता त्वं सर्वज्ञोसि १ प्राद्वि-
पाक उवाच कौरवेन्द्र एकदा गर्गाचार्यकलिनंदिनीं स्नातुं गर्गाचलाद्भ्रजमंगलं चाजगाम तत्रैकांते मरुह्यलैजछलि-
तलतातरुपल्लवपुष्पगंधमत्तमिलिंदपुंजे कालिंदीकूलकलितनिकुंजे श्रीरामकृष्णध्यानतत्परं गर्गाचार्यं प्रणम्य ना-
गेंद्रकन्याः स्मइति जातिस्मरागोपकन्या श्रीमद्बलभद्रप्राप्त्यर्थं सेवनं प्रच्छस्तासां परमां भक्तिं वीक्ष्य पद्मपतिपटलस्तोत्र-
कवचसहस्रनामानि गोपीयूथाय सप्रददौ किंभूयस्त्वं तद्ब्रह्मणं कर्तुमिच्छसि वदतात् २ दुर्योधन उवाच रामस्य
पद्धतिं ब्रूहि यया सिद्धो ब्रजाम्यहम् त्वं भक्तवत्सलो ब्रह्मन् गुरुदेवनमोस्तुते १ प्राद्विपाक उवाच राममार्गस्य नि-
यमं शृणु पार्थिव सत्तम येन प्रसन्नो भवति बलभद्रो महाप्रभुः २ सहस्रवदनो देवो भगवान् भुवनेश्वरः नदानैर्न-

पकन्याभूत्वाबलभद्रप्राप्त्यर्थेगर्गाचार्यबलभद्रपंचांगगृहीत्वातेनैवसिद्धाबभूवुः ताभिर्वलदेवएकदाप्रसन्नः
 कालिंदीकूलेरासमंडलंसमारभेतदैवचैत्रपूर्णमायांपूर्णचंद्रोरुणवर्णः संपूर्णवनैरजयन्विरजे ३ सीतलामंदपा
 नाः कमलमकरंदरेणुहृदसंवृतास्सर्वतोवायवः परिवव्रुः कलंदगिरिनंदिनीचलहरीभिरानंददायिनीपुलिनंविमल
 ह्याचितंचकार तथाकुंजप्रांगणनिकुंजपुंजैः स्फुरच्छलितपल्लवपुष्पपरागैर्मयूरकोकिलपुंस्कोकिलकूजितैः मधुम
 त्तमधुपमधुरध्वनिभिर्गजभूमिर्विभ्राजमानाबभूव ४ तत्रकणघ्राटकनूपुरस्फुरन्मणिमयकटककटिसूत्रके
 यूरहारकिरीटकुंडलयोरुपरिकमलपत्रैर्नीलांबरोविमलकमलपत्राक्षोयक्षीभिर्यक्षराडिवगोपीभिर्गोपराट्परास
 मंडलैरेजे ५ अथवरुणप्रेषितावारुणीदेवीपुष्पभारगंधिलोभिर्मिलितनादितवृक्षकोटरेभ्यः पतंतीसर्वतोवनं
 स्फुरभिंचकारतत्यानमद्विह्वलकमलविशालातास्त्राक्षोमकरध्वजावेशचलधुव्यंगभंगोविहारखेदप्रस्वेदांबुक
 ऐर्गलद्रुणस्थलपत्रभंगोगजेद्रगतिगजेद्रशृङ्गादंडसमदोर्दंडमंडितोगर्जाभिर्गजराजेद्रइवोन्मत्तः सिंहांसन्पस्त
 हलीशोमुसलपाणिः कोटींदुपूर्णमंडलसंकाशः प्रोद्धनद्रुलमंजीरप्रचलनूपुरप्रक्लणत्कनककिंकिणीः कंकणस्फु
 रताटकपुरटहारश्रीकंठांगुलीयशिरोमणीभिः प्रविडंबिनीकृतसर्पणीश्यामवेणीकुंतलललितगंडस्थलपत्रा
 वलिभिः सुंदरीभिर्भगवान्भुवनेश्वरोविभ्राजमानोविराजअथचरेम ६ अथहवावकालिंदीकूलकांतारपर्य
 टनविहारपरिश्रमोद्यत्स्वेदबिंदुप्राद्धपुरवारविंदः स्नानार्थेजलक्रीडार्थायमुनांदूरात्स आजुहावततस्वनागतांत
 दिनीं हलाग्रेणकुपितोविचकर्षइतिहोवाच ७ अद्येमामवज्ञायनायासिमत्पयाहूतापिमुशलेनत्वांकामचा
 रिणींशतधानेष्येएवंनिर्भक्ष्यसाभूरिभीतायमुनाचकितातत्पादयेपतितोवाच ८ रामरामसंकर्षणबलभ

रप्राणो हलमुशलधरौ हिणो यनीलांबररामरेवतीरमणनमस्तेस्तु अनेनमंत्रेणासनपाद्यार्थस्नानमधुपर्कधूपदीपयज्ञोपवी
तनैवेद्यवस्त्रभूषणगंधपुष्पाक्षतपुष्पांजलिनीराजनादीन् उपचारान् प्रकल्पयेत् ॐ विष्णवे मधुसूदनाय वामनाय त्रिविक्रमाय श्री
धराय तृषीकेशाय पद्मनाभाय दामोदराय संकर्षणाय वासुदेवाय प्रद्युम्नायानिरुद्धाय धोक्षजाय पुरुषोत्तमाय श्रीकृष्णाय नमः
इति पादगुत्पजानूरुकाद्युदरपार्श्वपृष्ठिभुजाकंधरनेत्रशिरांसिष्ठथक् पृथक् पूजया भीतिमंत्रेण सर्वांगपूजां कुर्यात् अथ सं
रवचक्रगदापद्मासिधनुर्बाणहलमुसलकौस्तुभवनमालाश्रीवत्सपीतांबरनीलांबरवंशीवेत्रगरुडांकतालाकरथदारुकमु
मतिकुमुदकुमुदाक्षश्रीदामादीन् प्रणवपूर्वेण चतुर्थ्येतेन नमः संयुक्तेन नामंत्रेण पृथक् संपूज्य तथा विष्वक्सेन वेदव्यास-
दुर्गाविनायकदिक्पालग्रहादीन् कमलसर्वतः स्वेस्वे स्थाने संपूजयेत् पुनः परिसमूहनादि स्थालीपाकविधानेन वैश्वानरं
संपूज्य पूर्वोक्तेन मूलमंत्रेण पंचविंशतिसहस्राण्याहुती हुंयात् तथाष्टौ सहस्राणि द्वादशारेण तथाष्टौ सहस्राणि चतुर्व्य
हमंत्रेणाहुती हुंयात् ततोरभिप्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्याचार्यमहार्हवस्त्रसुवर्णाभरणाताम्रपात्रसवत्सगोसुवर्णदि
क्षिणाभिः संपूज्य तथा ब्राह्मणान् भोजनाद्यैः संपूज्य नगरजनेभ्यो भोजनं दत्वाचार्यान् प्रणमेत् इत्थंबलस्य पटलानुसारे
ण यो नुस्मरति इहामत्रसिद्धिसमृद्धिभिः संवृतो भवति रामपटलंगुत्थं मया ते नुवर्णितं सर्वसिद्धिदं राजन् किं भूयः श्रोतु
मिच्छसि २२ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीबलभद्रखंडे पद्धतिपटलवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः १० दुर्योधन
उवाच स्तोत्रं श्रीबलदेवस्य प्राद्विपाकमहामुने वद मां रूपया साक्षात् सर्वसिद्धिप्रदायकम् १ प्राद्विपाक उवाच
स्तवराजं तु रामस्य वेदव्यासकृतं शुभं सर्वसिद्धिप्रदं राजन् शृणु कैवल्यदं नृणां २ देवाधिदेव भगवन् कामपालन
मोस्तुते नमो नंताय शेषाय साक्षाद्रामाय ते नमः ३ धराधाराय पूर्णाय स्वधाम्ने सीरपाणये सहस्रशिरसे नित्यं नमः

चतुर्थेऽर्चयन् भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ५ तत्सत्संगमेत्याशु शिखे द्रुक्तिं हरेर्गुरोः ससिद्धः कथितो जातं यस्य वै प्रेमलक्ष-
 णं ६ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय रामकृष्णोति च ब्रुवन् नत्वा गुरुं भुवे चैव ततो भूत्यां पदं न्यसेत् ७ वार्युपसृ ११ सास्थितो
 भूत्वा कुशासने हस्तावुत्संग आदाय स्वनासाग्रनिरोक्षणाः ८ ध्यायेत् सरं हरिं देवं बल भद्रं सनातनं गौरं नीलांबरं तद्वर्धनमालावि-
 भूषितं ९ एवं ध्यानपरो नित्यं प्रीत्यर्थं हलिनः प्रभो त्रिकालसंध्याकृतशुद्धौ मौनी क्रोधविवर्जितः १० अकामी गतलोभश्च
 निर्मोहिः सत्यवाग्भवेत् द्विवारं जलपानार्थं एकभुक्तो जितेन्द्रियः ११ क्षौमांबरो भूमिशायी भूत्वा पायं भोजनः एवं निर्जित
 षडुर्गो भवेदेकाग्रमानसः १२ तस्य प्रसन्नो भवति सदा संकर्षणो हरिः परिपूर्णतमः साक्षात् सर्वकारणकार १३ इ-
 त्यं श्रीबलभद्रस्य कथिता पद्धतिर्मया केरवेन्द्रमहाबाहो किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १४ दुर्योधन उवाच सुनीन्द्रदेवदे-
 वस्य पटलं ब्रूहि मे प्रभो येन सेवां करिष्यामि तत्पदां बुजयोः सदा १५ प्राहि पाक उवाच बलस्य पटलं गुह्यं विद्धि सि-
 द्धिप्रदायकं एकांते ब्रह्मणा दत्तं नारादाय महात्मने १६ प्रणवं मूर्ध्वमुद्धृत्य कामबीजं ततः पां कालिंदी मे दत्तं पदं संकर्ष-
 णमतः परं १७ चतुर्थे तद्वयं कृत्वा स्वाहापञ्चाङ्गि पायच मंत्रराजमिदं राजन् ब्रह्मोक्तं षोडशाक्षरं १८ जपेत्सु संव्रती
 भूत्वा सहस्राणि च षोडश इहामुत्र परांसिद्धिं संप्राप्नोति न संशयः १९ अथ जप्तस्य मंत्रस्य महापूजां समाचरेत् द्वाविं-
 शत्यत्र संयुक्तं कर्णिके सरोज्ज्वल २० भव्यं कंजं पंचवर्णं लिखित्वा स्थंडिलेषु भे तस्योपरि न्यसेद्वा जनहेमसिंहासनं शु-
 भं २१ तस्मिन् श्रीबलदेवस्य परामर्च्यं प्रपूजयेत् ॐ नमो भगवते पुरुषोत्तमाय वासुदेवाय संकर्षणाय सहस्रवदनाय म-
 हानंताय स्वाहा अनेन मंत्रेण शिखाबंधनं कृत्वा सर्वतस्तं प्रणम्य तत्सन्मुखो भूत्वा स्वयं नतो भूत् ॐ जयजयानंतबलभ-
 द्रकामपाल तालांक कालिंदी भजनं प्राविश विभूत्यां मम सन्मुखो भवेति अनेन मंत्रेण वाहनं कुर्यात् ॐ नमस्तेस्तु सी

ग० सं०
२१६

218

व्यात्पुरुषोत्तमो बहिनर्गिंद्रलीलो बतुमां प्रहावलः सदांतरात्मवसतो हरिः स्वयं प्रपातु पूर्णः परमेश्वरो महान् ११ देवास्तरा-
णां भयनाशनं च हुताशनं पापचवेधनानां विनाशनं विष्णुघटस्य विद्धि सिद्धासनं वर्मवरबलस्य १२ इति श्रीमद्गर्गाचा-
र्यसंहितायां श्रीबलभद्रसंबं डेस्तोत्रकवचवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ११ दुर्योधन उवाच बलभद्रस्य देवस्य प्राद्विपाक
महामुने नाम्नांसहस्रं मे ब्रूहि गुह्यं देवगणैरपि १ प्राद्विपाक उवाच साधुसाधु महाराज साधु ते विमलयशः य
त्पृच्छसे परमिदं रागोक्तं देवदुर्लभं २ नाम्नांसहस्रं दिव्यानां वक्ष्यामि तव चाग्रतः गर्गाचार्येण गोपीभ्यो दत्तं कृष्णातेद
शुभे ३ ॐ अस्य श्रीबलभद्रसहस्रनामस्तोत्रमंत्रस्य गर्गाचार्येण निष्पुल्लंदः संकर्षणपरमात्मा देवता बलभद्र इति
बीजं रेवतीति शक्ति रनंत इति कालकंबलभद्र प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः अथ ध्यानं स्फुरदमलकिरीटं किंकिणी-
कंकणार्हं चलदलककपोलं कुंडलश्रीमुखाब्जं तुहिनगिरिमनोज्ञं नीलमेघांबराब्जं हलमुसलविशालं कामपालं स
मीडे ४ ॐ बलभद्रोरामभद्रोरामः संकर्षणोऽच्युतः रेवतीरमणो देवः कामपालो हलायुधः ५ नीलांबरः श्वेत
वर्णो बलदेवोऽच्युताग्रजः प्रलंबघ्नो महावीरो रौहिणेयः प्रतापवान् ६ तालांको मुसलीहाली हरिर्दुवरो बली सीर
पाणिः पद्मपाणिर्लकुटीविण्णवादनः ७ कालिंदीभेदनो वीरो बलप्रबल उर्द्धगः वासुदेवकलान्तः सहस्रवदनः स्व
राट् ८ वसुवस्स मतिर्भर्ता वासुदेवो वसूत्तमः यदूत्तमो यादवंद्रो माधवो वृष्णिवल्लभः ९ द्वारकेशो मायुरेशो दानी
मानो महामनाः पूर्णः पुराणः पुरुषः परेशः परमेश्वरः १० परिपूर्णतमः साक्षात्परमः पुरुषोत्तमः अनंतशाश्वतः
शेषो भगवान् प्रकृतः परः ११ जीवात्मा परमात्मा च संतरात्मा ध्रुवो व्ययः चतुर्व्यूहश्चतुर्वेदश्चतुर्मूर्तिश्चतुःपदः १२ प्र
धानं प्रकृतिसाक्षिसंघातः संघवान्सखी महाप्रना बुद्धिसखश्चेतो हंकारश्चावृतः १३ इंद्रियेशो देवतात्मा ज्ञानकर्मचश

व० अ०
१२

२१६

संकर्षणायते ४ रेवतीरमणत्वं वैबलदेवाच्युताग्रज हलायुधाप्रलंबघ्न पाहिमांपुरुषोत्तम ५ बलायबलभद्रायताला
 कायनमोनमः नीलांबरायगौरायरौहिणेयायतेनमः ६ धेनुकारिर्मुष्टिकारिः कूटारिर्बल्ललांतकः रुक्म्यारिः कूपकर्णारिः -
 कुभांडारिस्त्वमेवहि ७ कालिंदीभेदनोसित्वंहस्तिनापुरकर्षकः द्विवदारिर्यादवेन्द्रोव्रजमंडलमंडनः ८ कंसभ्रातृप्रहंतासि-
 तीर्थयात्राकरः प्रभुः दुर्योधनयुरुः साक्षात्पाहिपाहिप्रभोरतः ९ जयजयाच्युतदेवपरात्परस्वयमनंतदिगंतगतश्रुत स्फुर
 मुनींद्रफणींद्रवरायतेमु सलिलेबलिनेहलिनेनमः १० यः पठेत्सततस्तवनंतुयः सतुहरेः परमंपदमाग्रजेतु जगति सर्वबलं त्व
 रिमर्दनं भवतितस्यजनं स्यजनंधनं ११ इति श्रीबलभद्रस्तवराजं संपूर्णम् दुर्योधन उवाच गोपीभ्यो कवचं दत्तं गर्गाच्चा
 र्येण धीमता सर्वरक्षाकरं दिव्यं देवि मत्स्यं महासुने १ प्राद्विपाक उवाच स्नात्वा जले क्षौमधरः कुशासनः पवित्रपाणिः
 कृतमंत्रमार्जनः स्मृत्वाथ नत्वा बलमच्युताग्रजं संधारयेत् धर्मसमाहितो भवेत् २ गोलोकधामाधिपतिः परेश्वरः परेषु मां-
 पातु पवित्रकीर्तनः भूमंडलं सर्षपवत् लक्ष्यते यन्मूर्द्धि मां पातु सभूमिमंडले ३ सेनासुमारक्षतुसीरपाणि र्युद्धे सदारक्षतु-
 मां हलीच दुर्गेषु चाव्यान्मुसली सदा मां वनेषु संकर्षेण आदिदेवः ४ कालिंदजावेगहरो जलेषु नीलांबरो रक्षतु मां सदा भो
 वायौ च रामो वतुरवे बलश्च महाएवेनंतवपुः सदा मां ५ श्रीवासुदेवो वतु पर्वतेषु सहर्षशीर्षाच महाविवादे रोगेषु मारक्षतुरौहि
 णेयो मां कामपालो वतु वा विपत्सु ६ कामात्सदारक्षतु धेनुकारिः क्रोधात्सदा मां द्विविदप्रहारी लोभात्सदारक्षतु बल्लारि
 मोहात्सदा मां किलमागधारिः ७ प्रातः सदारक्षतु वृष्णिधुर्यः प्राङ्मेसदा मां मथुरापुरेन्द्रः मध्येदिने गोपसरवः प्रपातु स्वराट्
 पराङ्मे वतु मां सदैव ८ सायं फणींद्रो वतु मां सदैव परात्परो रक्षतु मां प्रदोषे पूर्णे निशीथे च दुरंतवीर्यः प्रत्यूषकाले वतु मां सदैव ९
 विदिक्षु मां रक्षतुरेवतीपतिर्दिक्षु प्रलंबारि रघोयदूहः ऊर्ध्वं सदा मां बलभद्र आरात्तथा समंताद्बलदेव एवहि १० अंतःसद

ग० सं०
२१७

219

द्रवंशीवंशीवाद्यविशारदः ३५ गोपतिर्गोपविंदेशोगोपोगोपिशातारुतः गोकुलेशोगोपपुत्रोगोपालोगोगणाश्रयः
३६ पूतनारिर्बकारिश्चतृणावर्तनिपातकः आधारिर्धनुकारिश्चप्रलंबारिर्ब्रजेश्वरः ३७ अपिष्टहोकेशिशत्रुर्व्योमासुर
विनाशकृत अमिपानोदुग्धपानोदुग्धावनलताश्रित ३८ यशोमतीसुतोभय्योरोहिणीलालितः शिशुः रासमंडल
मध्यस्थोरासमंडलमंडनः ३९ गोपिकाशतयूथार्थीशंखचूडवधोद्भवः गोवर्द्धनसमुद्धर्ताशक्रजिह्वजरक्षकः ४०
वृषभानुवरोनंदश्चानंदोनंदवर्धनः नंदराजसुतः श्रीशः कंसारिः कालियांतकः ४१ रजकारिर्मुष्टिकारिः कंसकोदंडभं
जनः चाणूरगदिः क्रुद्धहंताशालारिस्तोशलांतकः ४२ कंसभ्रातृनिहंताचमल्युद्धप्रवर्तकः गजहंताकंसहंताकालहंता
कलंकहा ४३ मागधारिर्यवर्नहापांडुपुत्रसहायकृत चतुर्भुजः श्यामलांगः सौम्यश्चोपगविप्रियः ४४ युद्धभृदु
द्धवसखामंत्रीमंत्रविशारदः वीरहावीरमथनः शंखचक्रगदाधरः ४५ रेवतीचित्तहर्त्ताचरेवतीहर्षवर्द्धनः रेवती
प्राणनाथश्चरेवतीप्रियकारकः ४६ ज्योतिर्ज्योतिष्मतीभर्तारैवताद्विविहारकृत धृतिनाथोधनाध्यक्षोदानाध्य
क्षोधनेश्वरः ४७ मैथिलार्चितपादाब्जोमानंदोभक्तवत्सलः दुर्योधनगुरुर्गर्वांगदाशिक्षाकरक्षमी ४८ मुरारिर्मदनो
मंदोनिरुद्धोधन्विनांवरः कल्पवृक्षः कल्पवृक्षीकल्पवृक्षवनप्रभुः ४९ स्यमंतकमणिर्मन्योगांडीवीकौरवेश्वरः
कुभांडरवंडनकरः कूपकर्णप्रहारकृत ४० सेव्योरैवतजामातामधुमाधवसेवितः बलिष्ठः पुष्टसर्वांगोत्तष्टपुष्टप्रह
ष्टितः ५१ वाराणसीगतः क्रुद्धसवः पौंड्रकधातकः सुनंदीशिरवरीशिल्पीद्विविदांगनिषूदनः ५२ हस्तिनापुरसं
कर्षीरथीकौरवपूजितः विश्वकर्माविश्वधर्मादेवशर्मादयानिधिः ५३ महाराजश्चक्रधरोमहाराजोपलक्षणाः
सिद्धगीतः सिद्धकथः शुक्लचामरवीजितः ५४ ताराक्षकीरनाशश्चबिंबोष्टः सुस्मितच्छविः करींद्रकरदोर्दंडः प्रचंडो

ब० अ०
१२

२१७

मंच अद्वितीयोद्दितीयश्चनिराकारोभिरंजनः १४ विराट्सम्मादमहौघश्चाधारस्थास्तुश्चरिष्णुमत् फणींद्रुफणिराज-
 श्वमहस्रफणिमंडितः १५ फणीश्वरः फणीस्फूर्तिः फूलकारीचीत्करः प्रभुः मणिहारोमणिधरोवितलीसुतली
 तली १६ अतलीसुतलेशश्चपातालश्चतलातलः रसातलोभोगितलः स्फुरदंतोमहातलः १७ वासुकीशं-
 रवचूडाभोदेवदत्तोधनजयः कंबलाश्वोवेगतरोधुतराश्रुमहाभुजः १८ वासुणीमदमत्तांगोमदधूर्णितलोचनः प
 द्माक्ष पद्ममालीचवनमालीमधुश्रवा २० कोटिकंदर्पलावण्यानागकन्यासमर्चितः नूपुरीकटिसूत्रीचक्रद्वीक
 नकांगदी २१ मुकुटीकुंडलीदंडीशिखंडीखंडमंडली कलिः कलिप्रियः कालोनिवातकवचेश्वरः २२ संहारक
 द्रुद्रवयुः कालाग्निः प्रलयालयः महाहिपाणिनिशास्त्रभाष्यकारः पतंजलिः २३ कात्यायनीपक्षिमाभूस्फोटाचन
 उरंगमः वैकुण्ठोयाज्ञिकोयज्ञोवामनोहरिणोहरिः २४ कृष्णोर्विष्णुर्महाविष्णुः प्रभविष्णुर्विशेषवित् हंसोयोगेश्व-
 कर्कूमिवाराहो नारदोमुनिः २५ सनकः कपिलोमत्स्यः कमणोदेवमंगलः दत्तात्रेयः पृथु र्दूरिषभोभार्गवोत्तमः २६ धन्वंता
 रिन्नुसिंहश्चकल्किर्नारायणोनरः रामचंद्रोराघवेन्द्रः कौशलेन्द्रधूदहः २७ काकुस्थः ककुणासिधुराजेंद्रः सबलक्षणाः शृगा
 दाशरथीस्त्राताकौशल्यानंदवर्द्धनः २८ सौमिनिर्भरतोषन्योशत्रुघ्नशत्रुतापनः निषंगीकवचीरवडीशरीज्या हतकोष्ठकः २९
 बद्धगोधांगुलीचाणः शंभुकोदंडभंजनः यज्ञत्रातायज्ञकर्ताभारीचवधकारकः ३० अस्तरारिस्ताडकारिर्विभीषणसहा
 यकृत् पितृवाक्यकरोहर्षीविराधारिर्वनेचरः ३१ सुनिवासुनिप्रियश्चित्रकूटनिवासकृत् कबंधहादंडकेशोराजोराजीव
 लोचनः ३२ मतंगवनसंचारीनतापचवटीपतिः स्रुग्रीवः सुग्रीवसखोहनुमत्प्रीतमानसः ३३ सेतुबंधोरावणारिर्लंकाद
 हनतत्परः रावणारिः पुष्पकस्थोजानकीविरहातुरः ३४ अयोध्याधिपतिः श्रीमानलवणारिः सरार्चितः सूर्यवंशीच-

रिर्वैरुर्ह्येमाचिंतोगिरिः गिरिशोगएनाथश्चगौरीशोगिरिगङ्गारः ७६ विंध्यस्त्रिकूटोमैनाकः सुवेलः परिभद्रकः
पतंगशिशिरूकंकोजारुधिः शैलसत्तमः ७७ कालंजरोबृहत्सानुर्दरी भृन्नन्दिकेश्वरः संतानस्तरुजश्चमंदारः पा
रजातकः ७८ जयंतकृतजयंतांगोजयंतीदिग्जयाकुलः चत्रहादेवलाकश्चशशीकुसुदबांधवः ७९ नक्षत्रेशः सुधा
सिंधुर्मृगोपुष्यः पुनर्वसुः हस्तोभिजिच्चश्रवणोवैधृतोमास्करोदयः ८० ऐंद्रः साध्यः शुभः शुक्रोव्यतीपातोधुवः सितः
शिशुमारोदेवमयोब्रह्मलोकोविलक्षणः ८१ रामोवैकुण्ठनाथश्चव्यापीवैकुण्ठनायकः श्वेतद्वीपोजितपदोलोकालोका
चलाश्रितः ८२ भूमिवैकुण्ठदेवश्चकोटिब्रह्मांडकारकः असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोकेशोगवांपतिः ८३ गोलोकधा
मधिषणोकोपिकाकंठभूषणः श्रीधरः श्रीधरोलीलाधरोगिरिधरोधुरी ८४ कुंतधारीत्रिशूलीचबीभत्सोधधर-
स्वनः सूलसूच्यर्पितगजोगजचर्मधरोगजी ८५ अंत्रमालीमुंडमालीव्यालीदंडकमंडलुः वेतालभृद्भूतसंघः कू-
ष्मांडगणसंवृतः ८६ प्रमथेशः पशुपतिर्मृडानीशोमृडोदृषः कृतांतकालसंधारीकूटः कल्पांतभैरवः ८७ षडाननोवीर-
भद्रोदक्षयज्ञविधातकः रवर्पराशीविषाशीचशक्तिहस्तः शिवार्थदः ८८ पिनाकटंकारकरश्चलज्झंकारनूपुरः पंडित
स्तर्कविद्वान्वैवेदपाठीश्रुतीश्वरः ८९ वेदांतकृत्सारव्यशास्त्रीमीमांसीकणनामभाक् कणादिगौतमावादीवादनैयायको
नयः ९० वैशेषिकोधर्मशास्त्रीसर्वशास्त्रार्थतत्त्वगः वैयाकरणकृच्छादोवैयासः प्राकृतिर्वचः ९१ पंरात्रीसंहितावि-
त्काव्यकृन्नाटकप्रदः पौराणिकः स्मृतिकरोवैद्योविद्याविशारदः ९२ अलंकारोलक्षणार्थोव्यंगविद्वनवद्वनिः वाक्य-
स्फोटः पदस्फोटस्फोटवृत्तिश्चसार्धवित् ९३ शृंगारउज्ज्वलः स्वच्छोद्भूतोहास्योभयानकः अश्वत्थोयवचोजीचयवकी-
तोयवोशनः ९४ प्रह्लादरक्षकः स्निग्धऐलवंशविवर्द्धनः गताधिरंबरीषांगोविगाधिर्गाधिनांबरः ९५ नानामणिसमा-

मेघमंडलः ५५ कपाटवक्षाः पीनांसः पद्मपादस्फुरद्युतिः महाविभूती भूतेशो बंधमोक्षी समीक्षणाः ५६ वैद्यश-
 त्रुः शत्रुसंघोदंतवक्त्रनिषूदकः अजातशत्रुः पापघ्नो हारिदाससहायकः ५७ शालवाहुः शाल्वहंता तीर्थयात्री जनेश्वरः नै-
 मिषारण्ययात्री गोमती तीरवासकृत् ५८ गंडकी स्नानवान् स्वर्गवैजयंती विराजितः अम्लानपंकजधरो विपाशी शो-
 णसंप्लुतः ५९ प्रयाग तीर्थराजश्च सप्तयूः सेतुबंधनः गया शिरश्च धनदः पौलस्त्यः पुलहाश्रमः ६० गंगासागरसंगार्थी स-
 सगोदावरीपतिः वेणीभीमरथी गोदाताम्रपणी विटोदकः ६१ कृतमाला महापुण्याकाचेरीचपयस्विनी प्रतीची सप्रभावेणी-
 त्रिवेणी सरयूपमा ६२ कृष्णापंपानर्मदा च गंगा भागीरथी नदी तसद्वाश्रमप्रभासश्च बिन्दु बिन्दुसरोवरः ६३ पुष्करः सैधवो जंबू-
 नरनारायण आश्रमः कुरुक्षेत्रपती रामोजामदग्यो महासुनिः ६४ इल्लिलालजहंता च सुदामा सौरव्यदायकः विश्वजिह्वि-
 नाथश्च त्रिलोकविजयी जयी ६५ वसंतमालती कर्षी गदोगद्योगदायकः गणगाणवागुणनिधिर्युगापात्री गुणाकरः ६६ रंगव-
 स्त्री जलाकारो निर्गुणः सगुणो बृहत् दृष्टः श्रुतो भवद्भूतो भविष्यच्चात्पविग्रहः ६७ अनादिरादिसनंदः प्रत्युगधामानिरं-
 तरः गुणातीतः समः साम्यसमदृक् निर्विकल्पकः ६८ गूढो व्यूढो गुणो गौणो गुणाभासो गुणावृतः नित्योक्षरो निर्वि-
 कारो क्षरो जस्रस्फुरवो मृतः ६९ सर्वगः सर्ववित्तार्थः समबुद्धिः समप्रभः अक्लृद्योच्छेद्य अप्रपूर्णा शोष्यो दात्यो-
 निवर्तकः ७० ब्रह्म ब्रह्मधरो ब्रह्माज्ञापको व्यापकः कविः अध्यात्मको धिभूतश्चाधिदेवः स्वाश्रयाश्रयः ७१ महावा-
 युर्महावारिश्चेष्टारूपतनुस्थितः प्रेरको बोधको बोधी त्रयोविंशतिको गणः ७२ अशांशश्च नरावेशो वतारो भूपरिस्थि-
 तः महर्जनस्तपःसत्यं भूभुवःस्वरिति त्रिधा ७३ नैमित्तिकः प्राकृतिक आत्यंतिक मयोलयः सर्गो विसर्गो निर्गो-
 धो रोध ऊतिमत् मन्वंतरावतारश्च मनुर्मनुस्तोनघः स्वयंभूः शांभवः शंकुः स्वायंभुवसहायकः ७५ स्फुरालयो देवगि

ग० सं०
२१९

२२१

भापतिः स्रधर्माधिपतिः सत्वं वृष्णिचक्रावृतोभिषक् १६ सभशीलः सभादीपः सभाग्निश्च सभारविः सभाचंद्रः स-
भाभासः सद्योदेवः सभापतिः १७ प्रजार्थदः प्रजाभर्ता प्रजापालनतत्परः द्वारकादुर्गसंचारी द्वारकागृहविग्रहः १८
द्वारकादुःखसंहर्ता द्वारकाजनसंगलः जगन्माता जगन्माता जगद्गर्ता जगत्सिता १९ जगद्धूर्जगद्धृता जगन्मित्रोज-
गत्सखः ब्रह्मण्यदेवो ब्रह्मण्यो ब्रह्मपदरजोदधत् २० ब्रह्मपादरजस्यशी ब्रह्मपादविषेधकः विप्रांघ्रिजलपूता-
गोविप्रसेवापरायणः २१ विप्रमुख्यो विप्रहितो विप्रगीतमहाकथः विप्रपादजलाद्रागो विप्रपादोदकप्रियः २२
विप्रभक्तो विप्रगुरुर्विप्रो विप्रपदानुगः अक्षौहिणीवृतो योधा प्रतिमापंचसंयुतः २३ चतुरंगिरापग्रवर्ती सामंतो-
द्धतपादुकः गजकोटिप्रयायी चरथकोटिजयध्वजः २४ महारथश्चातिरथोजेनस्यंदनमास्थितः नारायणास्त्री
ब्रह्मास्त्रीरणाश्लाघीरणोद्धतः २५ मदोत्कटो युद्धवीरो देवासुरभयंकरः करिकर्णमरुत्प्रेजकुंतलतलकुंडलः
२६ अग्रगोवीरसंमर्दो मर्दलो रणदुर्मदः भटः प्रतिभटः प्रान्व्यो बाणवर्षाषुतो यदः २७ खड्गखंडितसर्पिणः षो-
डशाब्दः षडक्षरः वीरघोषः क्लृष्टवपुर्ब्रज्यांगो वज्रभेदनः २८ रुग्णावज्जो भग्नदंडः शत्रुनिर्भर्त्सनोद्यतः अह-
हासः पटधरः पटराज्ञीपतिः पटुः २९ कलः पटहवादित्रो हुंकारो गर्जितः स्वनः साधुर्भक्तपराधीनस्वतंत्रसाधुभू-
षणः ३० अश्वतंत्रः साधुमयः साधुयस्तमनामनाक् साधुप्रियः साधुधनः साधुज्ञातिः स्रधाधनः ३१ साधुचा-
री साधुचित्तः साधुवासी शुभास्यदः इति नाम्नां सहस्रं तु बलभद्रस्य कीर्तितम् ३२ सर्वसिद्धिप्रदं वृणांचतुर्वर्गकल-
प्रदं शतावर्तपठेद्यस्तु सविद्यावान्भवेदिह ३३ इंदिरांचविभूतिंचाभिजनं रूपमेव च बलमोजस्य पठनात्सर्वप्राप्नोति
मानयः ३४ गंगाकूले थकालिंदी कूले देवा लये तथा सहस्रवर्तपठेन बलात्सिद्धिः प्रजायते ३५ पुत्रार्थं लभते पुत्रं

ब० अ०
१२

२१९

कीर्णोनानारत्नविभूषणः नानापुष्पधरः पुष्पीपुष्पधन्वाप्रपुष्पितः ९६ नानाचंदनगंधाढ्योनानापुष्परसार्चितः नानाव
 र्णमयोवर्णोनानावस्त्रधरः सदा ९७ नानापद्मकरः कौशीनानाकौशेयवेशधृक् रत्नकंबलधारीचघौतवस्त्रसमावृतः
 ९८ उत्तरीयधरः पर्णोघनकंचुकसंघवान् पीतोष्णीषः सितोष्णीषोरक्तोष्णीषोदिगंबरः ९९ दिव्यांगोदिव्यरचनोदिव्य
 लोकोविलोकितः सर्वोपमोनिरुपमोगोलोकंकीकृतांगणः १०० कृतस्योत्संगगोलोकः कुंडलीभूतस्थितः माथुरो
 माथुदर्शीचचलत्स्वजनलोचनः १ दधिहर्तादुग्धहरोनवनीतसिताशनः तक्रचक्रतक्रहारीचदधिचौर्यकृतश्रमः
 २ प्रभावतीबद्धकरोदामीदामोदरोदमी सिकताभूमिचारीचबालकेलिब्रजार्भकः ३ धूलिधूसरसर्वांगः काकपक्षध
 रः स्रग्धीः मुक्तिकेशोवत्सचंद्रः कालिंदीकूलबीक्षणः ४ जलकोलाहलीकूलीपंकप्रांगणलैपकः श्रीचंद्रावनसंचारीव
 शीवदनदस्थितः ५ महावननिवासीचलोद्गर्गलवनाधिकः साधुप्रियतमः साध्वः साध्वीशोगतसाध्वसः ६ रंगनाथो
 विट्टलेशोमुक्तिनाशोघनाशकी सुकीर्तिः सुयशस्फीतोयशस्वीरंगरंजनः ७ रागबद्धोरागपुत्रोरागिणीरमणोत्सुकः
 दीपकोमेघमङ्गारश्रीरागोमालकोशकः ८ हिन्दोलोभैरवाख्यश्चरजातिस्मरोमृदुः तालोमानप्रमाणश्चस्वरगम्योक्त
 लाक्षरः ९ शमीश्यामीशतानंदः शतयामः शतक्रतुः जागरः सलआषुप्तमुषुषः स्वप्नऊर्वरः १० ऊर्जस्फूर्जोनिर्जर
 श्वविज्वरोज्वरवर्जितः ज्वरजिज्वरकर्तृचज्वरयुक्त्रिज्वरोज्वरः ११ जांबुवान्जंबुकाशंकीजंबूद्विपोद्विपारिहा शा
 ल्मलिः शाल्मलिद्वीपः प्लक्षः प्लक्षवनेश्वरः १२ कुशधारीकुशः कौशीकौशिकः कुशविग्रहः कुशस्थलीपतिः काशीनाथो
 भैरवशासनः १३ दाशार्हसात्वतिर्दृष्टिर्भोजोन्धकनिवासकृत् अंधकोदुन्दुभिर्द्योतः प्रद्योतः सात्वतांपतिः १४ शू
 रसेनोनुविषयोभोजवृष्णंधकेश्वरः आहुकः सर्वनीतिज्ञ उग्रसेनोमहोद्यवाक् १५ उग्रसेनप्रियः प्रार्थ्यप्रार्थ्योद्यदुस

222

इति श्रीमद्गार्गाचार्यसंहितायां बलभद्रखंड समाप्तः

धनार्थलिभतेधनं बंधात्प्रमुच्यतेबद्धोरोगीरोगान्निवर्तते ३६ अयुतावर्तपाठेचपुरश्चर्याविधानतः होमतर्पण-
 गोदानविप्रार्चनकृतोद्यमात् ३७ पटलंपद्धतिस्तोत्रंकवचंतुविधायच महामंडलभर्तास्यान्मंडितोमंडलेश्वरौ ३८
 मत्तेभकर्णप्रहितामदगंधेनविह्वला अलंकारोतितद्वारंभ्रमद्वंगावलीभृशं ३९ निष्कारणःपठेद्यस्तुप्रीत्यर्थरेव
 तीपतेः नाम्नांसहस्रराजेन्द्रसजीवन्मुक्तउच्यते ४० सदावसेत्तस्यगृहेबलभद्रोच्युताग्रजः महापातक्यपिजनःप
 ठेन्नामसहस्रकं ४१ छित्त्वामेरुसमंपापंमुक्त्वासर्वसुखंत्विह परात्परमहाराजगोलोकंधामयातिह ४२ नारद
 उवाच इतिश्रुत्वाच्युताग्रस्यबलदेवस्यपंचांगंधृतिमान्धार्तराष्ट्रः समर्पयासहितयापरयाभक्त्याप्राद्धिपाकंपूज
 यामासतमनुज्ञाप्याशिषंदत्वाप्राद्धिपाकोमुनींद्रोगजाङ्गयात्स्वाश्रमंजगाम ४४ भगवतो नंतस्यबलभद्रस्यपरब्रह्म
 णः कथायः शृणुतेश्चावयतेतयानंदमयोभवति ४५ इदंमयातेकथितंनृपेन्द्र सर्वार्थदंश्रीबलभद्रखंडं शृणोति-
 योधामहरेः सयाति विशोकमानंदमखंडरूपं १४६ इतिश्रीमद्र्गाचार्यसंहितायांश्रीबलभद्रखंडेप्राद्धिपा
 कदुर्योधनसंवादेबलभद्रसहस्रनामवर्णनं नामद्वादशोऽध्यायः १२ समाप्तमिदंबलभद्रखंडं खंड ८

श्रीगणेशायनमः बहुलाश्वउवाच हरेः श्रीकृष्णाचंद्रस्यभक्तिमार्गस्तु यः परः तं वदाशुमुनेमत्तं येन भक्तो
भवाम्यहं १ नारदउवाच भक्तिमार्गं विदिष्यामि वेदव्यासमुखाच्छ्रुतं येन प्रसन्नो भवति भगवान्भक्तवत्स
लः २ शंखं विजित्य कृष्णो न भुजदंडबलोद्भूतं द्वारावत्यांसभादिव्यासधर्मानाममैथिल ३ यत्र मंडपे
शस्य वैदुर्यस्तं भपंक्तयः राज्यते कीटिशं राजनावश्वकर्मविनिर्मिताः ४ पद्मरागरवचिद्रुभौ श्रेण्यो वि
द्रुमसाचिताः यत्र चित्रवितानानि भ्राजन्ते मौक्तिकालिभिः ५ सिंहासनानि कुड्यानि कालमंधतडिद्युभिः
जांबूनदस्फवर्णानां स्फुरत्कुंडलकोटिभिः ७ बालार्करत्नकेयूरकांचीकंकणनूपुरैः शतचंद्रप्रतीकांशाः
स्फुरत्कुंडलमंडिताः ७ गायन्ति यत्र गंधर्व्यो विद्याधर्यो मुदान्विताः नृत्यन्तः कलवादित्रैः स्पृहावतः पर
स्परं ८ यस्याश्चतुर्षु कोणेषु देववृक्षैर्मनोरमैः नंदनं सर्वतो भद्रं ध्रुव्यं चैत्ररथं वनं ९ लक्षाणि यत्र रा
जेंद्रसरांसि विमलानि च सहस्रदलपद्मानि भ्रमरैः संकुलानि च १० दशयोजनविस्तीर्णा पंचयोजन-
सूदृगा एतादृशी सुधर्मास्ते पताकध्वजमंडिता ११ यत्र प्रविष्टः पुरुष आत्मानं मन्यते परं यस्मिंहासनमा
साद्य शक्रो हमिति मन्यते १२ यद्यत्रैलोक्यचातुर्यं तस्य देहे प्रवर्तते यत्तिष्ठते तत्र यावत्तावदमिषडार्ति
र्हि १३ यावत्तश्च जनायत्र प्रविशंति नरोत्तम स्वप्रभावेन सहसा तावती शाप्रकाशते १४ षट्पंचाश
त्कोटि संख्यायादवायत्र सानुगाः तच्चत्वरस्यैकदेशे दृश्यन्ते तच्च मैथिल १५ परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृ
ष्णो भगवान्स्वयं यत्रास्ते तत्र राजेंद्रवर्णनंकः करोति हि १६ अथ तस्यां सुधर्मायां यदुकोटिसमावृतः उ
ग्रसेनो गीयमानः सूतमागधबंदिभिः १७ आकाशादागतः साक्षाद्देव्या सोमहामुनिः पाराशर्यो धन

अथश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविज्ञानखण्डप्रारं०

दंपरमं शुभम् ४ सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः तैर्व्यासं हि जगत्सर्वं सर्वार्थमिव विष्णुना ५ सत्त्वे
प्रलिनाः स्वर्गोति नरलोकं रजोलयाः तमोलयास्तु नरकं यांति कृष्णा हि निर्गुणाः ६ पंचाग्नि तप्ताः प्रतपन् ये रा
जन्वनवासिनः लोकं सप्तऋषीणां तु तेषां तु गतकल्मषाः ७ संन्यासाश्च मकर्तारस्त्रिदंडधृतपाणयः जि
तेन्द्रियमनोधर्माः सत्यलोकं व्रजंति हि ८ अष्टांगयोगयोगीन्द्रा निर्मला ऊर्ध्वरेतसः जनलोकं महर्लोकं या
तितेनात्र संशयः ९ यज्ञकर्ता शकलके वसते शास्वती तस्माः दानीन्चांद्रमसलोके व्रती सौम्यं व्रजत्यल १०
तीर्थयात्री चाग्नि लोकं सत्यसंघश्च वारुणं वैष्णवाश्चापि वैकुण्ठेशैवाः शैवं व्रजंति हि ११ पितृन्यजंति ये नि
त्यं सरैवैश्वर्यं प्रजेप्सवः दक्षिणेन यथार्थं प्रगापितृलोकं व्रजंति ते १२ स्वर्लोकं वैतथास्मात्तीर्षं च पूजनसंयु
ताः प्रजापतय जायंति दक्षादींश्च प्रजापतीन् १३ भूतानि यांति भूते ज्यायक्षान्यक्षयजास्तथा ये यस्य
भक्तास्तल्लोकान्यांति राजन् संशयः १४ तथा पापरताराजन्दुः संगवशवर्तिनः यमलोकं च ते यांति निर
यैर्दरुणैर्दृष्टं १५ पुनरावर्तिनो लोकाः सर्वे चाब्रह्मलोकतः पुनरावर्तिनो लोका विद्धिराजन्महामते १६
कर्मणां सनिमित्तानां मार्ग एष गतागतः तावत्प्रमोदते स्वर्गे यावत्पुण्यं समाप्यते १७ क्षीणपुण्यः पतत्य
वागनिष्ठत्कालचालितः यादवंद्रमहाबाहो तस्मात्कर्मफलं त्यज १८ भक्तो निष्कारणो भूत्वा ज्ञानवै
राग्यसंयुतः प्रेमलक्षणयावाचा हरिभक्तजनप्रियः १९ भज श्रीकृष्णपादाब्जं भयं हंससेवितं यो मृत्कः
सर्वलोकानां बलात्संहारकारकः २० स यत्र भगवद्भ्राह्मि गतः सन्मुत्कृष्टमाप्नुयात् २१ उग्रसेन उवाच स
र्वलोका हि भगवन्पुनरावर्तिनः स्मृताः तेभ्यो जातं च वैराग्यं मनसो मनसं शयः २२ श्रीकृष्णायाम पर-

श्यामस्तडिसिंगजटाधरः १८ तद्वृष्टासहस्रोत्थाययदुराजः कृतांजलिः नत्वासनंचोपचारंदत्वा तत्सन्मुखो
 भवत् १९ उग्रसेनउवाच अद्यमेसफलं जन्मसफलं गेहमद्यमे अद्यमेसफलो धर्मो ब्रह्मन्वय्यागते सति
 २० सदानंदेषुकुशलं कृष्णेनेष्यो भवत्सहि वदमेकुशलं देवयेन स्वस्थो भवाम्यहम् २१ यत्र यत्र व्रजंत-
 स्तेत्वादृशाः साधवः प्रभो तत्र तत्र भवेत्सिद्धिर्लौकिकी पारलौकिकी २२ यत्र क्षणं स्थिताः संतस्तत्र साक्षा
 त्स्वयं हरिः किमु लोकगुणा ब्रह्मन्याराशयं महामुने २३ मया तु पुण्यं यज्ञो वा किंचित् पूर्वजन्मनि येन वै
 द्वारकाराज्यं प्राप्तं हं मुनिपुंगव २४ भवादृशा विप्रसुरव्यागृहमायाति नित्यशः तस्मात्परं हि सुकृतं जा-
 ने स्वस्य न संशयः २५ व्यासउवाच धन्यो सिराजशा दुर्लभं न्याते विमलामतिः परं कृतं त्वयाराजन्
 सुकृतं पूर्वजन्मनि २६ पुरात्वं मरुतो राजन् कृत्वा यज्ञं जगज्जितं निष्कारणो भून्मनसा प्रसन्नो भून्हरि-
 स्तदा २७ अनिमित्तेन भावेन प्राप्तं चेदं परंतव परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो भगवान्हरिः २८ असंख्य
 ब्रह्मांडपतिर्गोलोकेशः परात्परः सोऽयं भक्त्या वशीभूतः स्ववशस्तव मंदिरं २९ अहो भोजपते मुक्तिं ददाति-
 भजतां हरिः न कर्हि चिद्भक्तियोगं दुर्लभ्यं विहितं नृप ३० इति श्रीमद्भगवायसंहितायां विज्ञानखंडे नार-
 दबहुलाश्वसंवादे व्यासागमननाम प्रथमोऽध्यायः १ उग्रसेनउवाच धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि तव वरुण
 निर्दृतः त्वद्युद्यतंच संदेहं दूरीकर्तुं भवान्क्षमः १ कर्मणां सनिमित्तानां कागतिः किंच लक्षणं कतिभेदा-
 हितेषां वैवद ब्रह्मन्यथा तथो २ व्यासउवाच गुणैः सर्वाणि कर्माणि सनिमित्तानि संति हि तान्येव चा-
 निमित्तानि राजन्त्यक्तफलानि हि ३ सनिमित्तंच यत्कर्म बंधनं विद्धि यादव अनिमित्तंच यत्कर्म मोक्ष

वंति शृणुतात्पृथक् ७ हिंसादंभं च मात्सर्व्यं चाभिसंधाय भिन्नदृक् कुर्याद्भावहोत्रो कोधीतामसः परिकी-
र्तितः ८ यशो ऐश्वर्यविषयानभिसंधाय यत्नतः अर्चयेद्यो हरिराज नराजसः परिकीर्तितः ९ उद्दिश्य-
कर्मनिर्हारमपृथग्भाव एव हि मोक्षार्थं लभते विष्णुं स भक्तः सात्विकः स्मृतः १० जिज्ञासुरार्तो ज्ञानी च-
तथार्थार्थी महामते चतुर्विधा जना विष्णुं भजन्ते कृतमंगलाः ११ एवं बहुविधेनापि भक्तियोगेन माधवं भ-
जन्तिसनिमित्तास्ते जनाः क्लृप्तानः पर १२ लक्षणं भक्तियोगस्य निर्गुणस्य तथा शृणु तद्गुणश्रुतिमात्रेण श्री-
कृष्णो पुरुषोत्तमे १३ परिपूर्णतमे साक्षात्सर्वकारणकारणे मनोगतिरविच्छिन्नारखंडितौ हतुकोचया १४ य-
था व्यावभसा गंगा सा भक्तिर्निर्गुणा स्मृता निर्गुणानां च भक्तानां लक्षणं शृणु मानद १५ सार्वभौमं पारमेष्ठ्यं श-
कधिष्यंतथैव च रसाधिपत्यं योगिर्हि न वांच्छति हरेर्जनाः १६ हरिणा दीयमानं वा सा लोक्यथा देवेश्वर न
गृह्णति कदाचित्ते सत्संगानंदनिर्दृताः १७ सामीप्यं चेन्न वांच्छति भगवद्द्विरहातुराः सन्निकृष्टेन तत्समयथा दू-
रतरभवेत् १८ सारूप्यं दीयमानं वा समानत्वाभिमानिनः नैरपेक्षान् वांच्छति भक्तास्तत्सेवनोत्सुकाः १९ ए-
कत्वं चापि कैवल्यं न वांच्छति कदाचन एवं चेत्तर्हि दासत्वं कस्यामित्वं परस्य च २० नैरपेक्षाश्च ये शांता निर्वेराः
समदर्शिनः आकैवल्याल्लोकपदग्रहणं करणं विदुः २१ नैरपेक्ष्य महानंदं नैरपेक्षा जनाहरः जानति हि य-
थानासापुष्पा मोदनं च क्षुषी २२ सकामाश्च तदानंदं जानन्ति हि कथंचन रसकर्ता तथा हस्तोरसस्वादं न च-
त्ति हि २३ तस्माद्वा जन्मभक्तियोगं विद्धि चात्यंतिकं पदं भक्तानां नैरपेक्षाणां पद्धतिकथयामि ते २४ स्म-
रणं कीर्तनं विष्णोः श्रवणं पादसेवनं अर्चनं वंदनं दास्यं सरव्यमात्मनिवेदनं २५ कुर्वन्ति सततं राजन् भक्तिये-

मयतो नावर्तते गतः तल्लोकं वदमे ब्रह्मन्कचास्ते सर्वतः परं २३ श्रीव्यास उवाच ब्रह्मांडेभ्यो बहिर्द्धाम-
 श्रीकृष्णस्य महात्मनः यद्रूताननिवर्तते तद्रोलोकं विदुः परे २४ ब्रह्मांडेयं जीवसंघः पञ्चाशत्कोटियो-
 जनैः विस्तृतः परतोद्वाभ्यां शतकोटिविलंबितः २५ यदंतरगतो राजन् लक्ष्यते परमाणुवत् तदंतरग-
 ताश्चान्येकोटिशोत्थं दराशयः २६ न तद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः कामक्रोधश्च लोभश्च न मो-
 होय न व्याति च २७ न यत्र शोको न जरा न मृत्युर्ना तिमेव च न प्रधानं न कालश्च विशते च गुणाः कुतः
 २८ शब्दब्रह्मापि निर्वाच्यं तद्दर्शयितुमक्षमः श्रीकृष्ण ते जसंभूतास्तत्र संति च पाषादाः २९ अकिंच-
 नाश्च ये दाताः शांता वै समचेतसः श्रीकृष्णान्द्रपादाञ्जमकरंदरसालयाः ३० प्रेमलक्षणाया भक्त्या सदा
 निष्कारणाः पराः लोकानुल्लंघ्य तद्दामयांति राजन्संशयः ३१ इति श्रीमद्गोर्गाचार्यसंहितायां श्रीविज्ञा-
 नखंडे श्रीव्यासोऽयं सेनसंवादे लोकगतिनिरूपणं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ उग्रसेन उवाच श्रुतं तव मु-
 र्खा ब्रह्मन् गुणकर्मगतिर्मया पुनरावर्तिनो लोकास्तथा संति विनिश्चिताः १ निष्कारणाद्दूरैः साक्षा-
 त्सर्वनाद्दाममुत्तमं लभते दुर्लभं दिव्यं भक्तानां तच्छ्रुतं मया २ भक्तियोगकतिविधो वदमेव दत्तावरः
 येन प्रसन्ना भवति भगवान् भक्तवत्सलः ३ श्रीव्यास उवाच द्वारावर्ती सधन्योऽसि श्रीकृष्णो ह-
 रिप्रियः पृच्छसे भक्तियोगं त्वधन्या तं विमलामतिः ४ यं श्रुत्वानिर्मलो भूयाद्विश्वघात्यपि पातकी-
 तं भक्तियोगं विशदंतुभ्यं वक्ष्यामि यादव ५ भक्तियोगो द्विधो राजन् सगुणश्चैव निर्गुणः सगुणः स्या-
 द्बहुविधो निर्गुणश्चैकलक्षणः ६ सगुणः स्याद्बहुविधो गुणमार्गेण देहिनां तैर्गुणैस्त्रिविधा भक्ता भ-

नां अजातशत्रूणांतेषांदुर्लभंपुण्यवर्जितैः १४ यस्मिन्कुले कृष्णभक्तोजायते ब्रह्मलक्षणं तत्कुलं विमलं वि-
हिमलीमसि मतिस्वतः १५ राजन् श्रीकृष्णभक्तस्तु पितृन्दशकुलोद्भवान् प्रियापक्षपिदशचमातृपक्षत-
थादश १६ पुरुषानुद्धरेद्राजन्निरयात्पापबंधनात् साधुसंबन्धिनश्चान्ये भृत्यादासाः सत्तदज्जनाः १७ श-
त्रुवो भारवाहाश्च तद्गृहे पक्षिणस्तथा पिपीलिकाश्च मशकास्तथा कीटपतंगकाः १८ अब्रह्मण्ये कृष्णसो-
मो वीरेकेटके तथा स्नेच्छदेशेऽपि देवेभ्यः भक्तो लोकान्पुनाति हि १९ सांख्ययोगं विनाराजन् तीर्थधर्ममरेर्वि-
ना साधुसंसर्गिनस्तेऽपि प्रयाति हरि मंदिरं २० इत्थं श्रीकृष्णभक्तानां माहात्म्यं कथितं मया चतुःपदार्थननु-
गां किं भूयः श्रोतुमिच्छसि २१ उग्रसेन उवाच परिपूर्णतमे साक्षाच्छ्रीकृष्णो परमात्मने दंतवक्त्रस्य दुष्टस्य-
ज्योतिर्लीनिं बभूव ह २२ अहो महदिदं चित्रं सायुज्यं महतामपि योग्यं स्याद्विप्रमुख्येद्रुक्थं चान्येन शत्रुणा-
२३ श्रीव्यास उवाच ममाहमिति वैषम्यं भूतानां त्रिगुणात्मनां क्रोधाद्यैर्वर्तते राजन् हरो परमात्मनि २४ हरो
केनापि भावेन मनो लभं करोति यः याति तद्रूपतां याति भृगिणः कीटको यथा २५ स्नेहं कामं भयं क्रोधं मैत्र्यं सौहृ-
दमेव च कृत्वा तन्मयतां याति सांख्ययोगं विना जनाः २६ स्नेहान्दयशोदाद्या वक्तुं देवादयो परे कामाद्गोप्यो हरिं
प्राप्ताननु ब्रह्मतया नृप २७ तद्रूपगुणमाधुर्यं भावसंलग्नमानसाः भयात्कंसस्तव सक्तस्तत्सायुज्यं जगाम ह २८
क्रोधादयं दंतवक्त्रः शिशुपालादयो परे ऐक्याच्च यादवा यूयं सौहृदाच्च वयं तथा २९ तस्मात्केनाप्युपायेन मनः कृ-
ष्यो निवेशयेत् अहंनिशं हि स्मरणं भवेच्छत्रोर्नैकं विचिन्तितं ३० शत्रुभावं हरो तस्मात्कुर्वति दनुजादयः इति श्रीम-
द्गार्गाचार्यसंहितायां विज्ञानखंडे श्रीव्यासोऽग्रसेनसंवादे भक्तमाहात्म्यं नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीवेदव्यास उ-

प्रेमलक्षणां तेभक्तादुर्लभाभूमौ भगवद्भावभावनाः २६ कुर्वंतो महतोपेक्ष्या दयाहीनेषु सर्वतः समानेषु त
 थां मेत्रीं सर्वभूतदयापरः २७ कृष्णपादाब्जमधुपाः कृष्णदर्शनलालसाः कृष्णस्मरंति प्राणेशं यथा प्रोषित
 भर्तृकाः २८ श्रीकृष्णस्मरणाद्येषां रोमहर्षः प्रजायते आनंदोऽथ कलाश्चैव वैवर्ण्यं तु कचिद्भवेत् २९ श्रीकृष्ण
 गोविन्द हरे ब्रुवंतः श्लक्ष्णया गिरा अहर्निशं हरौ लग्नास्ते हि भागवतोत्तमाः ३० इति श्रीमद्गोविन्दार्थसंहिता
 यां श्रीविज्ञानरचं डे श्रीवेदव्यासो ग्रसेन संवादे निर्गुणभक्तियोगवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीव्यास उवा-
 च खेवा यो सलिले वद्भौ मत्थां ज्योतिर्गणेषु च श्रीकृष्णदेवं पश्यंतो हर्षिताश्च पुनः पुनः १ श्रीकृष्णो राधि-
 कानाथः कोटिकंदर्पमोहनः तन्नेत्रगोचरो याति ब्रुवन्स्त्रीन् नंदनंदनः २ सदानंदं च तदृष्ट्वा प्रहसंति प्रहर्षि-
 ताः कचिद्दंति धावंति नंदंति च कचिच्च ३ कचिद्भावंति नृत्यंति कचिच्चूष्णीं भवंति च कृष्णचंद्रस्वरूपा
 स्ते कृता र्था विष्णवोत्तमाः ४ तेषां दर्शनमात्रेण नरो याति कृतार्थतां न कालो न यमो तेषां दंडं दातुं न च क्षमः ५
 गदाकौमोदकी वामे दक्षिणे च सदर्शनं अग्रे शार्ङ्गधनुः पश्चात् संचजन्यं धनस्वनं ६ नंदकश्च मूहारवङ्कः शत
 चंद्रेषवः शिताः एतान्यायुधमुरव्यानि तांश्च रक्षंत्यहर्निशं ७ तदोपरि महापद्मच्छायां कतु पुनः पुनः ग-
 रुडः पक्षवातेन अमहर्ता सतामपि ८ यत्र यत्र गताः संतस्तत्र तत्र स्वयं हरिः तीर्थी कुर्वन् भूमिभागं श्रीम
 त्पादाब्जरेणुभिः ९ क्षणं यत्र स्थिताः संतस्तत्र तिथानि संति हि तत्र कोपि मृतः पापी याति विष्णोः परं पदं १०
 दूरात्संप्रेक्ष कृष्णोष्ठानां यो व्याध यस्तथा भूतप्रेतपिशाचाश्च पलायंते दिशो दश ११ नद्यो नदाः पर्वता
 श्च समुद्राश्च तथापरे मार्गं ददुःसाधुभ्यो न पेक्षन्त्यः समंततः १२ साधूनां ज्ञाननिष्ठानां विरक्तानां महात्म-

ग. सं. २२५

२२१

इति पार्श्वगते हिंदुं डे कीलानि चान्नशतशो गुणभावभेदाः अस्याः क्रमानवकथा श्रवणादयश्च श्रेणीयम-
 स्तिसंरला भगवत्पदस्य १३ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीविज्ञानरवंडे व्यासो ग्रसेन संवादे भक्त्युत्कर्ष-
 वर्णननाम पंचमोऽध्यायः ५ उग्रसेन उवाच कर्मगृहो गृहस्थो यं श्रीकृष्णस्य महात्मनः सेवां वै केन विधिना
 कुर्यात्तद्ब्रूहि मे सुने १ भक्त्यं कुरो यस्य नास्ति वास्ति तस्य न वर्द्धते तस्य केन प्रकारेण प्रसन्नः स्यात् हरिस्त्वयम् २
 श्रीव्यास उवाच यदि भक्त्यं कुरो न स्यात्सत्संगेन च जायते बलाद्वि वर्द्धते तस्मात्सतां संगं समाचरेत् ३ कृ-
 ण्णसेवाविधितुभ्यं वक्ष्यामि सुलभां परां यया गृहस्थो यं शीघ्रं श्रीकृष्णं प्राप्नुयान्नृप ४ आचार्य्यं कुलसंभू-
 तं श्रीकृष्णध्यानतत्परं एतादृशं गुरुं कृत्वा सिद्धो भवति मानवः ५ गुरोः सेवाविधिं शिक्षेच्छ्रीकृष्णस्य महात्म-
 नः विष्णुदीक्षाविहीनस्य सर्वं भवति निष्फलं ६ यज्ञोदानं तपस्तीर्थं सर्वं भवति निष्फलं निगुरोर्दर्शनं कृत्वा ह-
 तपुण्यो भवेन्नरः ७ उत्तराभिमुखं शश्वत्कारयेद्धरिमंदिरं तत्र सिंहासनं प्रोच्यं सपीतं कुम्भमंडितम् ८ स-
 खिदानंदनाम स्यात्सोपानत्रयभूषितं महार्हवस्त्रैराच्छिन्नं तत्र तुल्यासनं मुहुः ९ पार्श्वोपबर्हणावीते स्फुरद्दे-
 मांबरवृते नानाभितिभिर्वस्त्राद्यैरन्तःपटसमन्वितैः १० सर्वतो मंडलं तस्य तोरणैः समलंकृतैः गवाक्षवारि-
 यंत्राद्यचतुःशालकजालकैः ११ राजतो प्रांगणो देशः स भामंडपमंडलैः तत्र प्रांगणमध्ये तुलसीमंदिरं शु-
 भं १२ मंदिरस्य बहिर्द्वारः कारयेच्च दिपद्वयम् तथा वैकृतिमं राजन् सिंहद्वयमधिष्ठितं १३ सुवर्णशिरवर-
 स्याध्वं च शिरवरोपरि द्वारेऽपि हरिनामानि प्रालेख्यानि शुभानि च १४ शरवंपद्मगदाशार्ङ्गमालेरव्यंभिति
 पार्श्वयोः इषुधीच तथा बाणाः सव्ये दक्षिणे एव च १५ तथा मंदिरपृष्ठे वै शतचंद्रचनंदकं हलं च मुसलं चैव लेखा

वाच वत्साद्यधेनुकबकीकवकेशिकाला रिष्टप्रलंबकपिवल्वलशंखशालाः वैरेणयंकिमुतभक्तिमतांनरेन्द्रप्रा
पुः परंप्रकृतिपूरुषयोः पुमांसं १ पूर्वाक्षरावतिबलौमधुकैटभारव्योस्वर्णाक्षहेमकशिपुश्चतथापरौच वैरंविधा-
यनूपरावणकुंभकणौ विष्णाः किलापतुरलंपरमंपदं हि २ केकेनविष्णुपदमागतवंतश्चादौ प्रह्लादबाणबलि
यक्षविभीषणाद्याः सत्संगिसंगनिरताः वहमानपात्र श्रीमत्प दाञ्जमकरंदरजोविलुब्धाः ३ देवर्षिगीष्पति-
वसिष्ठपराशराद्याः सार्वव्यायनाशितश्रुकासनकादयश्च निष्कारणाभुविचरंत्परविंदनेत्र पादारविंदमकरंद
मिलिंदमुख्याः ४ यत्युत्कलांगभर्ताजुनमैथिलाश्च गाधिप्रियव्रतयदुप्रमुखंवरिष्ठाः निःकारणात्परमहंस
वराश्चरंति श्रीकृष्णाचंद्रचरितामृतपानमत्ताः ५ मंदोदरीचशबरीचपतंगशिष्या स्तारातथात्रिवनितानिपु
नात्यहल्या कुंतीतथाद्रुपदराजसुतासुभक्ता एताः परंपरमहंससमाः प्रसिद्धाः ६ सूर्यावचात्किंस्तवातसु-
तर्क्षराज नागारिगृध्रवरकाकभुशुंडिमुख्याः कुजादिवायकसुदामगुहादयोऽन्ये तत्संगमेत्यहोभक्तवरावभू-
वुः ॥७॥ कृष्णानरोधपतिधर्मतपोनयोगः सार्वव्यंनयज्ञउततीर्थयमव्रतानि च्छंदांसिपूर्तनियमौचलदक्षिणाचनेष्टानदा
नमथभक्तिमृतेनकश्चित् ८ यज्ञव्रताध्ययनतीर्थतपोनियोगै रिष्टास्वधर्मनियमादिकसार्वव्ययोगैः यत्प्राप्यतेसकलतद्ग
वतीहभक्त्या भक्तेः पदं कर्हिचिन्मवेत्किलेभिः ९ उद्धारिणीयमपुरस्यसविश्वकूपा दुत्तारिणीभवमहाएववाशि
वेगात् संहारिणीविषयसंचितकर्मणांच सत्कारिणीहरिपदस्यपरोत्तरस्य १० श्रीकृष्णादर्शनरसात्सकभावराज
दुग्धद्वसंतपरमोत्सवपंचमीयं दिव्यालतातिफलपल्लवभारनघ्रासंराजतेहिसततंकुसुमाकरस्य ११ संमोहकालघनमध्यतडित्सुरंति
शास्त्रार्थदर्शवचसापददीपिकयं दीपावलिर्विजयतेजयकार्तिकस्य जेतुंगुणान् विजयिनोदशमीजयस्य १२ सार्वव्यंचयोग

मएकग्रमानसः किशोरंश्यामलंत्हृद्यंवंशीवेनविभूषितं ४ एवंकृत्वाहरेर्ध्यानं पुनर्गच्छेद्दहिःस्थलं त-
च्छोचंश्चण्डुराजेन्द्रगृहस्थस्ययथातथ ५ अश्वक्रांतेतिमंत्रेणमृत्स्नयाचजलेनच एकालिगेगुदेतिस्व
स्तथावामकरदश ६ उभयोर्हस्तयोःसप्ततिस्तिस्त्रःपदेपदे एतद्विद्विगुणं प्रोक्तब्रह्मचारीवनस्थयोः ७ ए
तच्चतुर्गुणं प्रोक्तयतीनांहरिसविता तदर्धेगोमार्गस्थस्त्रीशूद्राणां तदर्धकं ८ शौचकर्मविहीनस्यसकलानि
फलानि क्रियाः सुखशुद्धिविहीनस्यमंत्रानफलदात्मृताः ९ आयुर्बलयशावेचःप्रजाम्भुवसूनिच ब्रह्मप्र
ज्ञांचमेधांचत्वन्तोदेहिवनस्पते १० इतिमंत्रसमुच्चार्यकुर्याद्दंतधावनम् हरितहयेतिमंत्रेणसूर्यकृत्वाकृता
जलिः ११ प्रणमेद्दरिभक्ताश्चप्रल्हादादीन्समाहितः तुलसीमृतकानीत्वाततःस्नानं समाचरेत् १२ पठितव्यं प्रयत्ने
नश्रीगंगायमुनाष्टकं अयोध्यामथुरामायाकाशीकांचीअवंतिका १३ पुरीद्वाराचैवसप्तैतामोक्षदायका शालि
ग्रामोमहायोगेशंभलेहरिमंदिरे १४ नंदिग्रामेकोशलेतुत्रयोग्रामाः प्रकीर्तिताः दंडकंसेधवारण्यंजबूमार्गंचपुष्क
लं १५ उत्पलावर्तमारण्यंनैमिषंकुरुजांगलं अर्बुदंहेमवंतचनवारण्यानिवैविदुः १६ एतानितीर्थनामानिसमुच्चा
र्यपुनःपुनः इत्थंस्नात्वाततोविश्वदंबरक्षौममुत्तम् १७ द्वादशतिलकंविष्णुदष्टमुद्राधरःपरः कृतसंध्यःशु
चिर्मनीगत्वाश्रीकृष्णमंदिरं १८ घटावाद्यंजयारावतलशब्दविधायच उत्तिष्ठोत्तिष्ठगाविंदयोगनिद्राविधाय
च १९ उत्कापीमांस्मृतिराजन्भक्तउत्थापयेद्दरिं मंगलार्तिसमादायभ्रामयंस्तन्मुखोपरि २० निवेद्यबहुपूजा
न्नंत्यानत्वापुनःपुनःततःस्नानंकारयित्वादेशकालप्रभाववित् २१ शृंगारंभाववित्कृत्वावस्त्रभूषणमंगलः
आर्तिकांतुततःकृत्वाभोग्यानंचविधायच २२ ततोद्धृत्यामहाभोगंनानारसमयंपरं राजभोगार्तिकंकृत्वाकारये

नीयं प्रयत्नतः १६ सिंहासनस्य पृष्ठे तु गोप्यो गावस्तथैव च गोपालास्तत्र सोपाने कपाटे विजयोजयः १७
 देहल्यां कल्पवृक्षश्च स्तम्भेषु वलताशुभा यत्र तत्र च कुंडेषु श्रीगंगापापहारिणी १८ चंदावनं गोवर्द्धनं य
 मुना पुलिना निच तथा वैचीरहरणमालेख्यं रासमंडलं १९ चित्रकूटं पंचवटी लेखनीयं प्रयत्नतः रामरा
 वणयोर्युद्धं जानकीहरणं विना २० दशावतारचित्राणि नरनारायणाग्रमः सप्तपूर्य्यस्त्रयोग्रामा नवारण्यं
 नवोषराः २१ एवं लिखित्वा चित्राणि मंदिरं कारयेद्बुधः वंशीभावोद्यतकरं वक्त्रीभूतांघ्रिदक्षिणं २२
 किशोराकृतिः कृष्णस्य रूपं सेव्यतमं स्मृतं तत्प्रतिष्ठं विधाया शुगुरुहस्तेन मंदिरं २३ भक्तः परमया भक्त्या
 स्थापयेत्तत्परो भवेत् तत्समादे च रशनाघ्राणं च तुलसीदलैः २४ अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि
 च राजन्यसेत्कथाकणौ एवं सेवापरो भवेत् २५ अहर्निशं कृष्णसेवां यः करोति च भावयितुं तं प्रेमल-
 क्षणं भक्तं विदुर्भागवतोपमं २६ अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च राजन् श्रीकृष्णसेवायां
 कलां नार्हति षोडशीं २७ श्रीकृष्णादेशिकस्यापि दर्शनं कृतवान्नरः कोटिजन्मकृतैः पापैर्मुच्यते नात्र सं-
 शयः २८ देहांते तत्समाने तु श्यामसुंदरविग्रहाः रथं नीत्वा प्रधावति गोलोकात् कृष्णपापदाः २९ इ-
 ति श्रीमद्भगवद्गीतायां संहितायां विज्ञानखंडे व्यासो गुरुः सेनसंवादे हरिमंदिरप्रतिष्ठावर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ६
 श्रीवेदव्यास उवाच ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय कशिपोश्च यदानूप गुरोर्नाम च गोविंदनामानि प्रवदन्मुहुः १
 भूमिं नत्वा न्यसेत्पादं जलं स्पृष्ट्वा हरेर्जनः उपविश्या सने शीघ्रं सकामं यो यथासुरं २ हस्तावुत्सग आ-
 दाय श्वासजिघ्राणमास्थितः ज्ञानमुद्राधरं शांतं श्रीगुरुं स्वस्तिकासनं ३ ध्यात्वा कृष्णं परं ध्यायेद्भ-

हनं आसनं च पाद्यमर्घ्यविशेषतः स्नानं च मधुपर्कं च धूपं दीपं तथैव च १२ यज्ञोपवीतं वस्त्रं च भूषणं गंधमेव च
पुष्पं तथा क्षतांश्चैव नैवेद्यं च मनोहरम् १३ आचमनं प्रदातव्यं तांबूलं दक्षिणां तथा प्रदक्षिणां प्रार्थनां च तथा नीराज
नं स्मृतं १४ नमस्कारं ततः कुर्यात्कर्मणां च पृथक् पृथक् आवाहनं तु पुष्पाणि आसने तु कुशद्वयं १५ पाद्ये श्या-
मां च दूर्वां च विष्णुक्रांतां तथैव च सौगंधिकानि पुष्पाणि अर्घ्ययोग्यानि यादव १६ चंदनं शीरकं पूरं कुंकुमाणु
रुमिश्रितं एतादृशं जलं योगं स्वाने राजन्महामते १७ मधुपर्कं त्यामलकं मरविंदं तथा मतं धूपं गंधाष्टकं देयं दीप
कंपूरमेव च १८ यज्ञोपवीतं पीतत्वं वस्त्रे पीतांबरं मतं भूषणे चैव सौवर्णं गंधे कुंकुमचंदनं १९ तुलसीमंजरी-
पुष्पैश्च ते स्याच्छालितं दुलं नैवेद्ये तु रसाष्टचभोगानां विधामताः २० जले गंगाजलं योग्यं यमुनाजलमेव च-
जातीफलं च कंकोलं मतं आचमने नृप २१ तांबूलैश्चोषणं त्वेलादक्षिणायां तु जालकं प्रदक्षिणायां भ्रमणं घृतं नी
राजने गवां २२ प्रार्थनायां हरेर्भक्तिप्रमलक्षणे संयुता नमस्कारे महाराजसाष्टांगनतविग्रहः २३ द्वादशाक्षरमं
त्रेण शिरवांबध्वाशुचिः पुमान् उपचारान् पुरस्कृत्य श्रीमुखे सन्मुखो भवेत् २४ इति श्रीमद्भगवद्गीतायामुपनिषद्संहिता
यां विज्ञानरवंडे व्यासो ग्रसेन संवादे महापूजाविधिवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ८ श्रीव्यास उवाच उपचारस्य
मंत्राणिवेदोक्तानि शुभानि च तुभ्यं वक्ष्यामि राजेन्द्र शृणुष्वैकाग्रमानसः १ अथावाहनं गोलोकधामाधिप
तेरमापते गोविंद दामोदर दीनवत्सल राधापते माधव सात्वतापते सिंहासने स्मिन्मम सन्मुखो भव २ अथा
सनं श्रीपद्मरागस्फुरद्दूर्ध्वपृष्ठं महार्हवैडूर्यरवचित्पदाब्जं वैकुण्ठवैकुण्ठपते गृहाण पीतं तडिद्वाटकं भ्रवंडं
३ अथ पाद्यं परं स्थितं निर्मलं रौक्मपात्रे समागतं बिंदुसरो वराहि योगेशदेवेश जगन्निवास गृहाण पाद्यं प्र

च्छयनं हरेः २३ ततः प्रसादं परमं तुलसीगंधमिश्रितं भुंजीत यो हरेर्नित्यं सकृत् तर्था न संशयः २४ राजभोगार्तिकं-
 कृत्वा कारयेच्छयनं हरेः शंखनादेन विधिवद्गोघृत्वा यथाविधि २५ ततः संध्यार्तिकं कृत्वा दुग्धादीनि निवेद्य च
 ततः प्रदोषसमये पुनरार्तिकमाचरेत् २६ धृत्वा भोगं परमिष्टं कारयेच्छयनं हरेः राजसेचैव राजेन्द्र राजसेवेयम-
 स्ति वै २७ सर्वश्रीकृष्णचंद्रस्य सेवासंलग्नमानसः तारयित्वा कुलशतयातिचात्यंतिकं पदं २८ जन्माष्टमीचकृष्ण
 स्य श्रीरामनवमी तथा राधाष्टम्यन्नकूटं च द्वादशी वामनस्य च २९ चतुर्दशी नृसिंहस्य तथा नंतचतुर्दशी एषु काले
 शुक्लकृष्णस्य महापूजां समाचरेत् ३० इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विज्ञानखंडे व्यासोपनिषत्संवादे राजसेवा
 वर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ७ व्यास उवाच अथ स्नात्वा च कृत्वा च निजनेनिकं क्रियां पंचवर्णसमायुक्तं
 शुद्धैः स्थंडिलमंडले १ द्वाविंशद्वलसंयुक्तं कर्णिके सरौज्वले विधाय कमलदिव्यं विधिवद्देदसूक्तिभिः २ क
 र्णिकायां न्यसेद्राजहरेः सिंहासनं शुभं तत्र राधारमां स्थाप्य भूदेवीं विरजांतथा ३ तन्मध्ये स्थापयेत्साक्षाच्छ्री
 कृष्णपुरुषोत्तमं तथाष्टदलमध्ये तु राधिकां सरवीं शुभाः ४ ततोष्टदलमध्ये तु श्रीकृष्णस्य तथा सरवीं त
 था षोडशपर्णेषु सरवीनां च द्वयोर्द्वयोः ५ कमलस्य च पार्श्वेषु शंखचक्रगदांतथा पद्मचक्रं दंशार्कं वाणां
 श्वसुसलं हलं ६ कौस्तुभं वनमालां च श्रीवत्सं नीलमंबरं पीतांबरं तथा वंशीं वैत्रं च स्थापयेद्बुधः ७ ततः पार्श्वे
 पुतालां कंगरुडां कंरथं तथा स्रमतिं दारुकं सूतं गरुडं कुमुदं तथा ८ चंद्रं चैव प्रचंद्रं च बलं चैव महाबलं कुमुदा
 क्षंबलं चैव स्थापयेद्यत्नतः सुधीः ९ तथा दिक्षु च दिक्पालान्संस्थाप्य च पृथक् पृथक् विष्वक्सेनं शिवं मां च विधिं
 दुर्गाविनायकं १० नवग्रहांश्च वरुणं तथा षोडशमातृकाः तत्पद्माग्नेवीति होत्रं स्थंडिले स्थापयेद्बुधः ११ आवा

सितं परंगृहाणाचमनंदयानिधे राधापते श्रीविरजापते प्रभो श्रियः पते सर्वपते च भूपते १७ अथ तांबूलम्
जातीफलैलाक्षरपुष्पयुक्तं यावित्रिपुंगीफलपत्रवृंदं मुक्ताफलारेवदिररोचनार्थं गृहाणातांबूलमिदं रमेश १८
अथ दक्षिणा नाकपालवक्त्रपालमौलिभिर्वेदितांश्चिद्युगलं प्रभो हरेः दक्षिणां परिगृहाणामाधव लोकदक्षव
रदक्षिणायते १९ अथ प्रदक्षिणा समस्ततीर्थयज्ञदानमूर्तिकाजलफलं लभेत्सरस्वशाश्वतो करोति यः प्रदक्षिणा
२० अथ नीराजनं प्रस्फुरत्सरमदीप्तिमंगलं गोघृताक्तनवपंचवर्तिकम् आर्तिकं परिगृहाण चार्तिहनुपुण्यकी
र्तिविशदीकृतावने २१ अथ प्रार्थना हरे मत्समः पातकीनास्तिभूमौ तथा त्वत्समो नास्ति पापापहारी इति त्वंचम
त्वाजगन्नाथ देव यथेच्छा भवेत्ते तथा मांकुरु त्वं २२ अथ नमस्कारः नमोऽस्त्वनंताय सहस्रमूर्तये सहस्रपादा
क्षिशिरोरुबाहवे सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते सहस्रकोटियुगधारिणे नमः २३ अथ स्तुतिः संज्ञानमात्रसदस
सरमहच्छास्त्रशांतविभवं समं महत् त्वांब्रह्मवंदस्स दुर्गमं परं सदास्वधाम्ना परिभूयैकैतवम् २४ एवं संपूज्य दे
वेश मेभिर्मन्त्रैर्महामते प्रणम्य विष्णुं सर्वगं पूजां कुर्यात्पयस्ततः २५ ॐ नमो नारायणाय पुरुषाय महात्मने विशु
द्धसत्त्वधीस्थाय महाहंसाय धीमहि २६ इति मंत्रेण प्राणायामं कृत्वा ॐ विष्णवे मधुसूदनाय वामनाय त्रिविक्रमा
य श्रीधराय तृषीकेशाय पद्मनाभाय दामोदराय संकर्षणाय वासुदेवाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय धाक्षजाय पुरुषोत्तमाय
श्रीकृष्णाय नमः इति पादगुल्फजानूरुकट्युदरपृष्ठिभुजाकंधरकण्ठनासिकाधरनेत्रशिरसि पृथक् पृथक् पूजयामी
तिसर्वांगपूजां कुर्यात् तथा सरवीसरवशंखचक्रगदापद्मासिधनुर्बाणहलमुसलादीन् तथा कौस्तुभवनमालाश्रीव-
त्सपीतांबरनीलांबरवंशीवेनादीन् तथा तालाकरुडाकरथदारुकसुमतिसाराश्रिगरुडकुमुदनंदसुनंदचंडमहाबलकुसु

णामामिपाद्यं ४ अथस्नानं काश्मीरपाटीरविमिश्रितेनस्वमल्लिकोशीरवताजलेन स्नानंकुरुत्वयदुनाथदेव
 गोविंदगोपालकतीर्थपादः ५ अथमधुस्नानं मध्याह्नचंद्रार्कभवंसमापहं सितांगसंपर्कमनोहरपरं गृ
 हाणविष्णोमधुपर्कोमासमां संहृष्यपीतांबरसात्वतांपते ६ अथधूपं लवंगपाटीरजचूर्णमिश्रं मनुष्यदेवा
 स्फुरसौरव्यदंच सद्यःसुगंधीकृतहर्म्यदेशंद्वारावतीभूपगृहाणधूपं ७ अथदीपं तमोहारिणंज्ञानमूर्तिम-
 नोज्ञं लसद्दूर्तिकर्पूरपूरंगवाज्यं जगन्नाथदेवप्रभोविश्वधूपं स्फुरज्ज्योतिषंदीपमुरव्यंगृहाण ८ अथयज्ञोप
 वीतं सुवर्णाभिरमापीतवर्णसुमंत्रैः परंप्रेक्षितंवेदविनिर्मितंच शुभंपंचकार्येषुनेमित्तिकेषु प्रभोयज्ञयज्ञोप
 वीतंग्रहाण ९ अथवस्त्रं विभोसर्वतःप्रोस्फुरल्लोज्ज्वलंचस्फुरद्रश्मिभून्यंपरंदुर्लभंच स्वतोनिर्मितंपद्मकिं-
 जल्कवर्णंगृहाणाम्बरंदेवपीतांबरारव्यं १० अथभूषणम् कनकरत्नमयंमयनिर्मितं मदनरुक्मदनंसदनं
 रुचाम् उषसिपूषसुवर्णिविभूषणं सकललोकविभूषणगृह्यतां ११ अथगंधम् संध्येदुशोभंबहुमंगलंश्री
 काश्मीरपाटीरकपंकपृक्तम् स्वमंडनंगन्धचयंगृहाणे समस्तभूमंडलभारहारिन् १२ अथपुष्पम् मंदारस
 जातकपारिजात कल्पद्रुमश्रीहरिचंदनानाम् गृहाणपुष्पाणिहरेतुलस्यामिश्राणिसाक्षान्नवमंजरीभिः १३
 अथाक्षतम् ब्रह्मावर्तेब्रह्मणापूर्वमुक्तंब्राह्म्येस्तोयैःसंचितंविष्णुनाच रुद्रेणाराद्रक्षितंराक्षसेभ्यः साक्षाद्रूम
 न्नक्षतांस्वंगृहाण १४ अथनैवेद्यं रसेःशरैर्भेदविधिव्यवस्थितं रसैरसान्यंचयशोमतीकृतं गृहाणनैवेद्य-
 मिदंस्वरोचिकं गव्यामृतंसंदरनंदनंदनं १५ अथजलं गंगोत्तरीवेगबलात्समुद्भूतं सुवर्णपात्रेणाहिमांसशीत
 लं सुनिर्भलाभंत्यमृतोपमं जलंगृहाणाराधावरभक्तवत्सलः १६ अथाचमनं कंकालजातीफलपुष्पवा-

मेत्यहं भागवते प्रवर्तते ४ प्रधानकालाशयदेहजैर्गुणैः कुर्वन्विकर्माणि जनो निबन्धते काचेर्भक्तं सैकत एव
जीवनं गुणैव संप्रैतनो तिसोक्षिभिः ५ राजन् जगन्मोहमयं रजोमयं तमोमयं सत्त्वमयं तथा क्वचित् म
नो विलासं विहृतं च विभ्रमं विद्याश्चिदंलोलमलातचक्रवत् ६ इदं करिष्यामि करोम्यभूवं ममेदमस्तोति
वेदमा ब्रुवन् अहं सरसीदुःखयुतः सत्त्वज्जनोलोकस्त्वहंकारविमोहितो मतः ७ उग्रसेन उवाच वद
मेकपया ब्रह्मन् लक्षणं परमात्मनः कतिधा कवयः कृष्णं वदति जयवल्मनिः ८ सनातस्यान्नमृत्यजन्मनी
नशोकमोहो न जरा युवादयः अहं मदो व्याधियुतो भयं सुरवं शुचो हृदये च्छानरतिर्न चाधयः ९ आत्मानि श
हो ह्यतनुः स सर्वगो न हं कृतिः शुद्धमलो गुणाश्चयः स्वयं परो निष्फल आत्ममंगलो ज्ञानात्मको यो विदितो मुनीश्वरैः
१० जागर्तियोस्मिन् शयनं गते सति नायं जनो वेद स वेद तं हितं पश्यन्तं माद्यं पुरुषं हियं जने न पश्यति स्वस्वमलं च तं भ
जे ११ यथानभोभिः पवनो न सज्जते घटेन काष्ठेन रजोभिराचूतैः तथा पुमान्सर्वगुणैश्च निर्मलो वरैर्यथा स्या-
त्स्फटिको महोज्ज्वलः १२ व्यंगेन बालक्षणाया च वाक्पथै रर्थैः पदस्फोटपरायणैः परं न ज्ञायते तत्तद्धनोत्तमेन स
त् वाच्यं ततो ब्रह्मकुतस्तुलौकिकैः १३ वदन्तिके चिद्बुविकर्म कर्तृयत् कालं च केचित्परिमेव योगतत् केचिद्दि-
चारं प्रवदन्ति यच्च तद्ब्रह्मतिवेदांतविदो वदन्ति हि १४ यन्नस्पृशन्तीह गुणान् कालजा मायेंद्रियं चित्तमनो न बु-
द्ध्यः महन्नवेदो वदतीति तत्परं विशन्ति सर्वे न लविष्कुलिंगवत् १५ हिरण्यगर्भाः परमात्वतत्त्वं यद्वा सुदेवं प्र-
वदन्ति संतः विचार्यन्ते देववरस्वरूपं विसृज्य मोहं विचरेदसंगः १६ यथेदं रेको जलपात्रं तृदगो यथाग्निरेको वि-
दितः समिञ्चयेत् तथा परात्मा भगवाननेकवित् स्वतर्बहिः स्यात् सकृत्तेषु देहिषु १७ सूर्यादये सर्वतमो विलीयते

दाक्षादीन् प्रणवपूर्वेण चतुर्थ्येतेन नमः सयुक्तेन नाम तथा विष्वक्सेन शिवास्मद्विधिदुर्गाविनायकदिक्पा-
 लवरुणानवग्रहमातृकादीन्मंत्रैः पूजयेत् ३० नमो वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सा-
 त्वतां पतये नमः इति मंत्रेण शतमाहुर्नीर्जुह्यात् देवं प्रदक्षिणीकृत्य महाभागं निधाय च प्रणामे दंडवद्भूमौ
 मंत्रमेतदुदीरयेत् २५ ध्येयं सदा परिभव धर्मभीष्टदोहं तीर्थं स्पृशं शिवविरंचिनुतं शरण्यम् भृत्या र्तिह-
 र्प्रणतपालभुवाब्धिपोत वंदेमहापुरुषतेचरणारविंदं २६ इति नत्वा हरिराजन्मुनीराजनहरेः कारये-
 द्विधिवद्भक्ता हरिभक्तजनैः सह २७ घटीवाद्यरणतघटाकांस्यवीणादिकीचकैः करतालमृदंगाद्यैः
 कीर्तनं कारयेद्बुधः २८ नृत्यंति श्रीहरेरग्रे भक्ता वै प्रेमविह्वलाः जयध्वनिसमायुक्तास्तत्कथागानत-
 त्पराः २९ पुनः प्रभुं नमस्कृत्य मंदिरे नयनोज्ज्वले शयनं कारयेत्सम्यक् श्रीकृष्णस्य महात्मनः ३० एवं करो-
 ति श्रीकृष्णसेवायां लभ्यमानसः प्रणमंति च तं राजन् देवतास्वर्गसंभवाः ३१ सोऽपि राजेन्द्रनाकं पिपदं धृत्वा
 हरेर्जनाः अंत्येयातिपरं धाम गोलोकं योगिदुर्लभं ३२ इति श्रीकृष्णसेवायां विधानं वर्णितं मया चतुः-
 पदार्थदं नृणां किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ३३ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विज्ञानरवंडे व्यासो ग्रसेन सं-
 वादेन वमोऽध्यायः ९ उग्रसेन उवाच सिद्धोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मित्वया श्रीकृष्णरूपिणा श्रीकृष्णपद्-
 तिः साक्षाच्छ्रुता वै विधिवन्मया १ अहो लोकामहामूढालोभमाहमदानीं ताः नाप्नुवंति हि वैराग्यं भज-
 तिन हरिं क्वचित् २ भगवन्नस्य जगतो मोहकारणमद्भुतं कथं जातं वद विभो कथमेतन्निवर्तते ३ व्या-
 स उवाच यथांभसि प्राप्तमदो विधोऽश्वतस्तत्प्रेक्षते केवलमेव वेगतः तथा हि बिंबः परमस्य मायया म-

ग० सं०
२३०

वि० अ०
१०

रौप्यखुरं सवत्सं ददाति रवंडं प्रतिगोद्वयं सः प्राप्नोति सर्वहिमनोरथं सः ३२ निष्कारणो सौम्य एतदेव देह-
राट् सर्वाभिमां वै मुनिगर्गसंहितां त्वत्पुंडरीके वसते स्थ सर्वदा श्रीकृष्णचंद्रो निजभक्तवत्सलः ३३
श्रीगर्ग उवाच इत्युक्ता तमनुज्ञाप्य नारदो देवदर्शनः सर्वेषां पश्यतां ब्रह्मन् नवरंगतवान्मुनिः ३४ बहु-
लाश्वो महाराजः श्रीकृष्णो लभमानसः सर्वतस्तु कृतार्थो भूच्छ्रुत्वे मां संहितां हरेः ३५ तव प्रभो परिब्रह्म
न्कथिता संहिता मया श्रुत्वा वापाठिता कैश्चित्कोटियज्ञफलप्रदा ३६ श्रीशौनक उवाच धन्यो ह्येव
कृतार्थो हं त्वत्संगेन महामुने प्राप्नोमि परमां भक्तिं श्रीकृष्णप्रेमवर्द्धिनीं ३७ विशदत्तु दिमुनीनां मानसे
राजहंसः सकलसुखविराजन्नादमाधुर्यवंशः जगति विचलदंशः शूरवंशावितंसः करबलहतकंसः पा-
तुवः सत्प्रशंसः ३९ इत्युक्ता तान्मुनीन् सर्वानुगर्गचार्यो महामुनिः अनुज्ञाप्य प्रसन्नात्मा गंतुमभ्युदितो भ-
वतु ४० नवसर्गविसर्गाख्यास्वर्गभृद्गर्गसंहिता चतुर्वर्गप्रदामुक्ता गर्गा गगंचलं ययौ ४१ शरद्विक-
चपैकजश्रियमतीव विद्वेषकं मिलिंदमुनिलेखितं कुलिशकं जचिद्भाटतम् स्फुरत्कनकनूपुरंदलितभक्ततापत्र-
यं चलद्युतिपदद्वयं तद्विदधामिराधापतेः ४२ इति श्रीमद्गर्गचार्यसंहितायां विज्ञानखंडे श्रीनारदबहु-
लाश्वसंवादांतर्गतव्यासोद्यसेनसंवादे परमब्रह्मनिरूपणं नाम दशमोऽध्यायः १० विज्ञानखंडं समाप्तम्
खंड १ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९

२३०

प्रदृश्यते वस्तु ग्रहेयथाजनैः ज्ञानोदये ज्ञानतपःपलायते संप्राप्यते ब्रह्मपरंतनौ तथा १८ यथेन्द्रियाणांच पृथ
 कप्रवर्त्तन्ति नानैर्यते श्रोतिगुणाश्च परः एकं त्वनंतस्य परस्य धाम तत् तथा मुनीनां किल शास्त्रधर्मभिः १९
 साक्षाद्हरिर्यः पुरुषोत्तमोत्तमः श्रीकृष्णचंद्रो निजभक्तवत्सलः कैवल्यनाथो नृगमुज्जहारतं पूर्णस्वयं ब्रह्म परं न ना
 म्यहं २० श्रीनारद उवाच इत्थं कृतमनुज्ञाप्य भगवान् बादरायणः पश्यतां यादवानां च तत्रैवांतरधीयत २१
 इदं मया ते कथितं हरिभक्तिविवर्द्धनं विज्ञानखंडविशदं श्रोतृणां मोक्षदं स्मृतं २२ गर्गाचार्येण कथितानां
 म्येयं गर्गसंहिता सर्वदोषहरा पुण्यांचतुर्वर्गफलप्रदा २३ गोलोकचंद्रावनयोगिरीश्वर माधुर्ययोः श्रीमथुरापुर
 स्य च द्वारावती विश्वजितोर्हलायुधविज्ञानयोः खंडचयाः पृथक् न व २४ श्रीकृष्णामूर्तेः परमैरसैर्यथा य
 थास्य भूमिर्भरसादिभिर्भृशं तथा हि शश्वत्सु निगर्गसंहिता विभाति खंडैर्न वभिर्नृपेश्वर २५ यथा हिरत्नैर्न व
 भिर्विराजते देवांगुलौतसः सुवर्णमुद्रिका यथा चतुर्वर्गफलप्रदे विधौ सर्गेर्वि सर्गेर्मुनिगर्गसंहिता २६ नरेन्द्रश
 श्वत्सु नि संहिता यथा नवाहयज्ञेन जनाः पुनीताः इहैव सौख्यं परमाप्नुवंतस्तत्स्तु गोलोकपुरं प्रयाति २७
 कृत्वा यथा पादांवरबंधनं त्विमांश्च शृणोति विंध्या बह्नुलालसाभृशं द्रुस्वेन कालनगृहांगणेशिश्च न संचारयंती वि
 चरत्यहर्निशं २८ रोगी पुमान् रोगगणात्प्रमुच्यते भीतो भयाद्बन्धनतश्च बंधनात् श्रुत्वा कथां निर्धन एति
 वैभवं मूर्खो भवेत्संडित एव सत्वरं २९ यः कार्तिके मासि नृपः श्रियायुः शृणोति शश्वत्सु निगर्गसंहितां सच-
 क्रवर्ती भवितानसंशयो नरेन्द्रहस्तोद्धृत पादुपादुकः ३० मनोजवैः सिंधुतरंगमैर्न वैर्द्विपैश्च विंध्याचलसं-
 भवैः परैः वैतालिकोद्गीतयशोमहीतले निषेवितो वारवधूजनैः सह ३१ सुवर्णशृंगांबरताम्रपृष्ठं पटांबरं

इमं ग्रंथं श्रीकृष्णगुप्त तनयो गंगाविष्णु स्वे
मराज गुप्तो जगदीश्वराख्यांकन यंत्रालये शिला-
क्षरैर्मुद्रयांचक्रतुः अंकनसमाप्तिस्तु शैलशुणांक
कुमिले १९३७ वैक्रमाब्दे माघकृष्ण दशम्या-
मभूत्.

234

235

इति श्रीमद्गर्गसंहिता विज्ञानखंडः समाप्तः